

TASHENEV
UNIVERSITY

**«ТӘШЕНЕВ ОҚУЛАРЫ-IV: AI ДӘУІРІНДЕГІ ҒЫЛЫМ МЕН
БІЛІМ БЕРУДІҢ ЖАҒАНДЫҚ ПРОЦЕСТЕРІ» АТТЫ
ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ҒЫЛЫМИ-ПРАКТИКАЛЫҚ
КОНФЕРЕНЦИЯНЫҢ
ЕҢБЕКТЕРІ**

I ТОМ

**ТРУДЫ
МЕЖДУНАРОДНОЙ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ КОНФЕРЕНЦИИ
«ТАШЕНЕВСКИЕ ЧТЕНИЯ-IV: ГЛОБАЛЬНЫЕ ПРОЦЕССЫ НАУКИ
И ОБРАЗОВАНИЯ В ЭПОХУ ИИ»**

ТОМ I

**PROCEEDINGS
OF THE INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND PRACTICAL
CONFERENCE «TASHENEV READINGS-IV: GLOBAL PROCESSES
OF SCIENCE AND EDUCATION IN THE AGE OF AI»**

ТОМ I

ӘОЖ 001+37
ББК 72+74
Т26

Ұйымдастыру комитетінің төрағасы

Байболов К.С. – Ж.А.Тәшенев атындағы университет ректоры

Ұйымдастыру комитеті:

Рысбекова Ж.Қ. – Вице-ректор

Байнеева П.Т. – Академиялық мәселелер жөніндегі проректор

Оралбекова А.К. – Ғылым және инновация департаментінің директоры

Парманкулова П.Ж. – Жобаларды комерцияландыру және сүйемелдеу орталығының басшысы

Жантасова З.Т. – Ғалым хатшы

Ботабаева Ж.Н. – Әлем тілдері институтының директоры

Арзымбетова Ш.Ж. – Педагогикалық және жаратылыстану ғылымдары институтының директоры

Мырзабек Л.Ә. – Мәдениет және спорт факультетінің деканы

Наурызбекова А.Е. – Экономика және құқық факультетінің деканы

Душабаева Д.Ш. – Жасанды интеллект және инновация институтының директоры

Мейірбеков М.Б. – Өнер және гуманитарлық білім беру факультетінің деканы

Жауапты хатшы және техникалық редакция – Сыдықбай М.Д.

«ТӘШЕНЕВ ОҚУЛАРЫ-IV: AI ДӘУІРІНДЕГІ ҒЫЛЫМ МЕН БІЛІМ БЕРУДІҢ ЖАҒАНДЫҚ ПРОЦЕСТЕРІ» атты халықаралық ғылыми-практикалық конференцияның еңбектері. – Шымкент: 398 бет.

Труды международной научно-практической конференции "ТАШЕНЕВСКИЕ ЧТЕНИЯ-IV: ГЛОБАЛЬНЫЕ ПРОЦЕССЫ НАУКИ И ОБРАЗОВАНИЯ В ЭПОХУ ИИ». – Шымкент: 398 стр.

Proceedings of the international scientific and practical conference "TASHENEV READINGS-IV: GLOBAL PROCESSES OF SCIENCE AND EDUCATION IN THE AGE OF AI" – Shymkent: 398 pages.

ISBN 978-601-08-6079-7

Жинаққа профессор-оқытушылардың, жас ғалымдардың ғылыми-зерттеу жұмыстарының нәтижелері ендірілді.

Меншік иесі: «Жұмабек Ахметұлы Ташенев атындағы университет» АҚ

ISBN 978-601-08-6079-7

Редакцияның мекен жайы:
Шымкент қаласы, Қонаев 21а,
e-mail: tashenev.okulary@mail.ru

СЕКЦИЯ 1. БИЛИМ БЕРУ КЕЊИСТИГИНДЕГИ ЖАСАНДИ ИНТЕЛЛЕКТ

KAM RESURSLI TILLAR UCHUN NUTQ SINTEZ TEXNOLOGIYALARINI RIVOJLANTIRISH (O‘ZBEK TILI MISOLIDA)

¹Abduraxmonova N., ²Roza O‘rinboyeva
¹O‘zMU, filologiya fanlari doktori, professor
²O‘zMU, tayanch doktorant

Annotatsiya. Mazkur maqolada kam resursli tillar uchun nutq sintez texnologiyalarini rivojlantirish masalasi o‘zbek tili misolida tahlil qilinadi. Tadqiqotda o‘zbek tilining fonetik va dialektal xususiyatlarini sun‘iy intellekt hamda kompyuter lingvistikasi yutuqlari bilan integratsiyalash imkoniyatlari yoritiladi. Milliy madaniy-ilmiiy meros va zamonaviy texnologiyalar uyg‘unligi nutq sintez tizimlarini yaratishda muhim omil sifatida asoslanadi. Maqolada lingvistik korpus yaratish, nutq ma’lumotlarini qayta ishlash va neyron modellar asosida tabiiy nutq sintezini rivojlantirish yo‘nalishlari ko‘rib chiqiladi.

Kalit so‘zlar: kam resursli tillar, nutq sintezi, o‘zbek tili, sun‘iy intellekt, kompyuter lingvistikasi, TTS texnologiyalari.

Abstract. This article analyzes the development of speech synthesis technologies for low-resource languages using the Uzbek language as a case study. The research explores the integration of the phonetic and dialectal features of Uzbek with advances in artificial intelligence and computational linguistics. The study substantiates the importance of combining cultural and scientific heritage with modern technologies in developing speech synthesis systems. The paper also discusses key directions such as the creation of linguistic corpora, speech data processing, and the development of natural speech synthesis based on neural models.

Key words: low-resource languages, speech synthesis, Uzbek language, artificial intelligence, computational linguistics, TTS technologies.

Globalashuv jadallashayotgan XXI asrda til nafaqat milliy identifikatsiya belgisi, balki raqamli jamiyatning muhim kommunikativ resursiga ham aylanmoqda. Sun‘iy intellekt va kompyuter lingvistikasi rivoji natijasida nutqni avtomatik tanish va nutq sintez texnologiyalari inson va kompyuter o‘rtasidagi tabiiy muloqotni ta‘minlovchi strategik yo‘nalishga aylandi. Biroq mavjud texnologik yutuqlar asosan ingliz, xitoy va rus kabi katta resursli tillarga yo‘naltirilgani sababli ko‘plab milliy tillar, jumladan o‘zbek tili, raqamli makonda yetarli darajada rivojlanmagan.

O‘zbek tili boy tarixiy-madaniy merosi, og‘zaki an‘analari va sheva xilma-xilligi bilan nutq texnologiyalarini yaratish uchun muhim lingvistik manba bo‘la oladi. Shu bois milliy til resurslarini raqamlashtirish va ularni sun‘iy intellekt texnologiyalari bilan integratsiyalash dolzarb ilmiy vazifa hisoblanadi. Nutq sintezi lingvistika, tabiiy tilni qayta ishlash, sun‘iy intellekt va kognitiv fanlar kesishgan sohada rivojlanib, an‘anaviy lingvistik tadqiqotlarni neyron tarmoqlar va chuqur o‘rganish usullari bilan uyg‘unlashtirishni talab etadi.

O‘zbek tilida nutq sintez texnologiyalarini rivojlantirish ta‘lim, inklyuziv texnologiyalar, audiokitoblar, virtual yordamchilar hamda madaniy merosni raqamlashtirish kabi sohalarda keng imkoniyatlar yaratadi va milliy ilmiy maktab shakllanishiga xizmat qiladi.

Adabiyotlar tahlili

Bugungi kunda nutq sintezatori yaratish tabiiy tilni qayta ishlash (NLP) sohasidagi eng dolzarb masaladan biriga aylanmoqda. Jahonda bu borada Kristian Kratzenshteyn va fon Kempelen¹, Charlz Uitston², Jozef Genri³ tomonidan amalga oshirilgan turli uslubdagi tadqiqotlarni uchratish mumkin. Ulardan andoza olgan holda turkologiyada yaratilgan ko‘plab nutq sintezatorlarini ko‘rish mumkin. Xususan, turk tili uchun R.S.Arslan⁴, B.Asefisaray⁵, tadqiqotlari, uyg‘ur tili uchun “THUYG-20”⁶, qozoq tili uchun “Kazakh speech corpus” (KSC)⁷, KazakhTTS⁸, tatar tili uchun “Сөйләм синтезаторы”⁹, qirg‘iz tili uchun CNN ning qirg‘iz tildagi modeli yaratildi¹⁰.

Kam resursli til sifatida o‘zbek tilini ham raqamlashtirish, turli texnologiyalarni yaratish tilshunoslikning dolzarb vazifalaridan biri hisoblanadi. Bugungi kunda aynan nutq sinteziga qaratilgan tadqiqotlar nutq sintezatori yaratish ishlari boshlangan bo‘lib, ulardan biri sifatida Muhammadjon Musayev boshchiligida Toshkent axborot texnologiyalari universitetida olib borilayotgan tadqiqotlarni keltirish mumkin¹¹. Bu tadqiqot guruhi tomonidan o‘zbek tili uchun nutq sintezatori yaratishga doir ko‘plab tajribalar amalga oshirilgan, lingvistik va dasturiy ta‘minotlar yaratilgan. Ularning barchasida o‘zbek adabiy tili uchun mo‘ljallangan ma’lumotlar bazasi yaratish ko‘zda tutilgan. Shuningdek, Mohirdev IT kompaniyasi tomonidan ham [UzbekVoiceai](https://uzbekvoiceai) loyihasi asosida STT va TTS ga yo‘naltirilgan platforma yaratilgan¹².

Muhokama va natijalar

Kam resursli tillar deganda raqamli lingvistik resurslari cheklangan, katta hajmdagi matn va audio korpuslari mavjud bo‘lmagan hamda til texnologiyalari yetarlicha rivojlanmagan tillar tushuniladi. Bunday tillarda nutq texnologiyalarini ishlab chiqish uchun zarur bo‘lgan annotatsiyalangan ma’lumotlar bazasi yetishmasligi asosiy to‘siq hisoblanadi.

¹ Brad H.S. History of Speech Synthesis // an invited chapter for The Routledge Handbook of Phonetics, 2019. Pp. 9-32.

² Sami L. Review of Speech Synthesis Technology // Espoo, 1999. P.104.

³ Euler L. The wonders of the human voice // Letters of Euler on different subjects in natural philosophy addressed to German Princess, David Brewster. 1761. Pp. 76-79.

⁴ Arslan R.S., Barişçi N. A detailed survey of Turkish automatic speech recognition // Turkish Journal of Electrical Engineering and Computer Sciences: Vol. 28: No. 6, Article 12. 2020.

⁵ Asefisaray B. End-to-end speech recognition model: experiments in Turkish. Fil. bil. ada. tezi. – Turkey, 2018.

⁶ Rouzi A., Shi Y., Zhiyong Z., Dong W., Hamdulla, A., Fang Z. THUYG-20: a free Uyghur speech database // J. Tsinghua Univ. Sci. Technol. 2017. Pp. 182–187.

⁷ Khassanov Y., Mussakhojayeva S., Mirzakhmetov A., Adiyev A., Nurpeiissov M., Varol H.A. A crowdsourced open-source Kazakh speech corpus and initial speech recognition baseline. *arXiv* 2020.

⁸ Mussakhojayeva S., Janaliyeva A., Mirzakhmetov A., Khassanov Y., Varol H.A. KazakhTTS: an open-source Kazakh text-to-speech synthesis dataset. *arXiv* 2021.

⁹ Khusainov A., Suleymanov Dz., Mukhametzyanov I. Self-Supervised Training for the Tatar Speech Recognition System // Tatarstan academy of Sciences. – Russia. 2020.

¹⁰ Jie S., Silamu W., Tursun R. Research on CMN-based recognition of Kirgiz with less resources // *Mod. Electron. Tech.* 2018. Pp. 132–136.

¹¹ Musaev M., Mussakhojayeva S., Khujayorov I., Khassanov Y., Ochilov M., Varol H.V. USC: an Open-Source Uzbek Speech Corpus and Initial Speech Recognition Experiments// eess.aS. 2021.

¹² <https://uzbekvoiceai>

Nutq sintezi tadqiqotlarining dastlabki bosqichlarida konkatenativ sintez va statistik parametrik modellar, xususan Hidden Markov Model (HMM) asosidagi tizimlar keng qo'llanilgan. Ushbu yondashuvlar nisbatan kam hajmdagi ma'lumotlar bilan ishlash imkonini bergan bo'lsa-da, hosil qilingan nutqning tabiiyligi cheklangan edi.

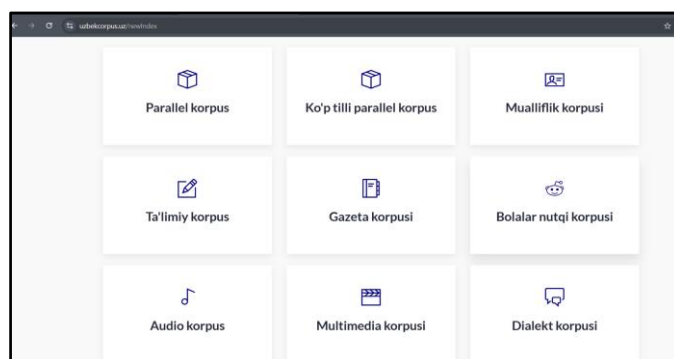
So'nggi yillarda chuqur o'rganish (deep learning) texnologiyalarining rivojlanishi natijasida "end-to-end" arxitekturaga ega neyron TTS modellar paydo bo'ldi. Tacotron, FastSpeech va VITS kabi modellar matndan to'g'ridan-to'g'ri akustik signal generatsiya qilish imkonini berib, nutqning tabiiyligi va prosodik xususiyatlarini sezilarli darajada yaxshiladi. Biroq ushbu modellar katta hajmdagi audio ma'lumotlarga ehtiyoj sezadi, bu esa kam resursli tillar uchun muhim muammo hisoblanadi.

Kam resursli tillarda nutq sintezini rivojlantirishga qaratilgan ilmiy ishlarda bir nechta innovatsion yondashuvlar shakllangan. Jumladan, bugungi kunda nutq sintezi jarayonida transfer o'rganish yondashuvi keng qo'llanilmoqda. Ushbu metodda yuqori resursli til asosida o'qitilgan model kam resursli til ma'lumotlari yordamida qayta moslashtiriladi. Natijada kam hajmdagi dataset bilan ham maqbul sifatdagi nutq sintezi tizimi yaratish mumkin bo'ladi. Masalan, qirg'iz tili uchun CNN modeli moslashtirilgan. Shuningdek, multilingual TTS modellar ishlab chiqilmoqda. Bunda model bir nechta tillar ma'lumotlari asosida o'qitilib, tillararo fonetik o'xshashliklardan foydalanadi. Bu yondashuv, ayniqsa, turkiy tillar kabi genealogik jihatdan yaqin tillar uchun samarali hisoblanadi. Qolaversa, nutq sintezi bo'yicha dialektal tadqiqotlar rivojlanmoqda. Regional shevalarni modellashtirish til xilma-xilligini saqlash bilan birga, foydalanuvchiga moslashtirilgan nutq interfeyslarini yaratish imkonini beradi. O'z navbatida, kam resursli tillar uchun nutq sintezi tizimlarini ishlab chiqishda bir qator fundamental muammolar kuzatiladi. Avvalo, sifatli audio va matn korpuslarining yetishmasligi asosiy muammo sanaladi. Neyron modellar, odatda, o'n-yigirma soatlik professional yozuvlarni talab qiladi, biroq ko'plab milliy tillarda bunday resurslar mavjud emas. Keyingi muammo ortografik va fonetik standartlashuvning yetarli emasligidir. Imlo variantlarining ko'pligi hamda grafema va fonema o'rtasidagi nomuvofiqlik modelning talaffuzni noto'g'ri o'rganishiga olib keladi. Shuningdek, lingvistik annotatsiyalar yetishmasligi ham bu jarayonga to'sqinlik qiladi. Fonetik lug'atlar, urg'u belgilari, prosodik tavsiflar va morfologik resurslarning kamligi nutq tabiiyligini pasaytiradi. Aynan o'zbek tili misolida tahlil qilinganda, nutq sintezi tizimlarini yaratish va bunda yuqori aniqlikka erishish uchun dialektal variativlik ham muhim omil hisoblanadi. Bir til doirasida mavjud fonetik va intonatsion farqlar modelni umumlashtirish jarayonini murakkablashtiradi.

O'zbekiston milliy universitetida Professor N.Abduraxmonova tomonidan o'zbek tilini raqamlashtirish, turli sun'iy intellekt texnologiyalari uchun lingvistik baza yaratish doirasida keng qamrovli tadqiqotlar olib borilmoqda. Xususan, olimaning "Korpus lingvistikasi" darsligida o'zbek tili korpusi yaratishning mazmun-mohiyati, metod va usullari haqida batafsil yoritib berilgan¹³. Olima tomonidan yaratilgan o'zbek tili korpusi bo'lsa bugungi kundagi zamonaviy tajribalar uchun asosiy manba bo'lib xizmat qiladi¹⁴. Chunonchi, korpusda o'zbek tili shevalarini o'z ichiga olgan dialektal subkorpus mavjud bo'lib, unda Xorazm, Surxondaryo, Samarqand, vodiylaridagi audio materiallar to'plangan. Ushbu dialektal subkorpus nutq sinteziga doir tadqiqot ishlarini uchun asosiy manba bo'lib xizmat qiladi.

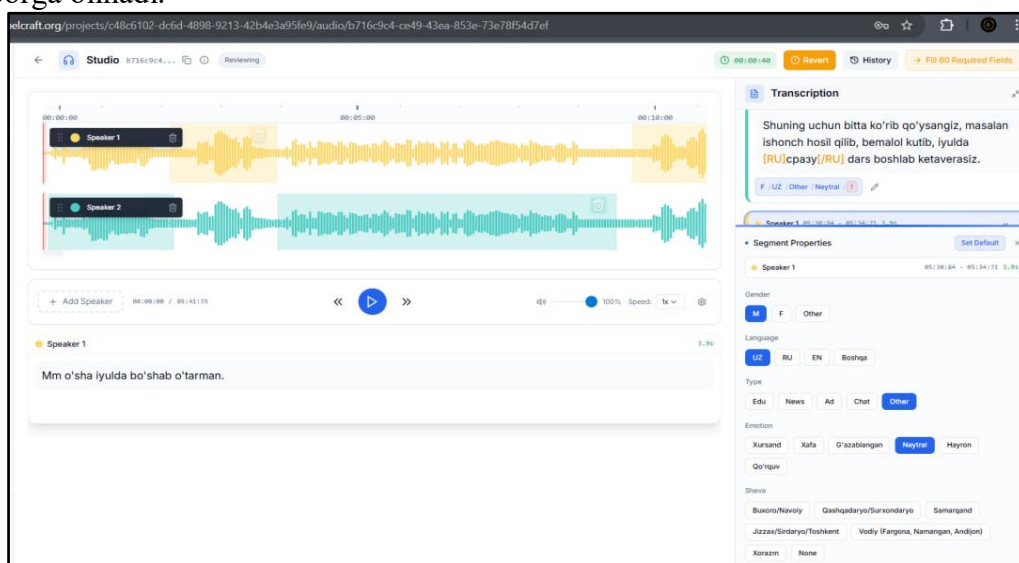
¹³ Abduraxmonova N.Z. Korpus lingvistikasi (darslik). –Toshkent: Globe edit, 2023. – 400 b.

¹⁴ uzbekcorpus.uz

1-rasm.

Ayni paytda professor N.Abduraxmonova va Mohirdev IT kompaniyasi bilan hamkorlikda olib borilayotgan “Uzbek Dialect AI” nomli amaliy loyiha doirasida yuqoridagi kabi dialektal muammolarni bartaraf etish masalasi koʻzda tutilgan. Loyihada Oʻzbekiston hududidagi 12 viloyat kesimida shevalarni oʻrganish, audio maʼlumotlarni toʻplash va saralash, lingvistik jihatdan qonun-qoidalarga solish, annotatsiyalash ishlari amalga oshirilmoqda. Bu jarayonda dastlab turli shevadagi audio materillar toʻplanadi. Ularning turli yosh, jins, vaziyatda yozib olinganligi, turli suhbat mavzusiga ega boʻlishi nutqning tabiiyligini oshiradi. Baza uchun jami 1000 soatlik annotatsiyalangan audio tayyorlash koʻzda tutilgan boʻlib, bunda har bir shevaga mansub audiolar miqdori eʼtiborga olinadi.

2-rasm.

Annotatsiyalash jarayoni eng muhim bosqich hisoblanib, yaratilayotgan tizimning qay darajada aniq ishlashini belgilab beradi. Masalan, berilgan audioda soʻzlar qanday eshitilsa, shunday yoziladi. Ammo istisnoli holatlar uchun muayyan, adabiy tilga mos keluvchi qoidalar ishlab chiqiladi. Chunonchi, oʻzbek tilidagi x va h harflari bilan bogʻliq holatlar, atoqli otlar, joy nomlari adabiy til qoidasiga koʻra, qisqartmalar, oʻzlashgan soʻzlar, shevada turlicha talaffuzga ega boʻlgan xorijiy soʻzlar ham eshutilishiga koʻra annotatsiya qilinadi. Samarali natijaga erishish uchun suhbatdagi kayfiyat va mavzuning toʻgʻri belgilanganligi, audioni qismlarga ajratishda gap yoki soʻzning toʻliq olinganligi, qolaversa, gap mazmuniga taʼsir qiluvchi tinish belgilarining oʻrinli qoʻllanganligiga ahamiyat berish lozim.

Xorijiy soʻzlarni belgilashda maxsus belgidan foydalaniladi. Bu modelni oʻqitishdagi turli muammolarning oldini olishga xizmat qiladi. Audioda butunlay tushunarsiz gapirilgan qismlar ham [tushunarsiz] tegi bilan belgilanadi. Ushbu qoidalar annotatsiyaning aniqligini taʼminlaydi.

Xulosa

Bu kabi tadqiqotlar turli darajadagi tadqiqotchilar uchun, xususan, dialektologlar, tilshunoslar, korpusshunoslar, talabalar hamda ko'rishda nuqsoni bo'lgan foydalanuvchilar uchun yengillik yaratadi. O'zbek tili shevalariga asoslangan nutq texnologiyalarini yaratish tilni raqamlashtirishda, uning barcha ko'rinishlarini zamonaviy sohalarga integratsiya qilishda muhim rol o'ynaydi.

Foydalanilgan adabiyotlar:

1. Abduraxmonova N.Z. Korpus lingvistikasi (darslik). –Toshkent: Globe edit, 2023. – 400 b.
2. Arslan R.S., Barişçi N. A detailed survey of Turkish automatic speech recognition // Turkish Journal of Electrical Engineering and Computer Sciences: Vol. 28: No. 6, Article 12. 2020.
3. Asefisaray B. End-to-end speech recognition model: experiments in Turkish. Fil. bil. ada. tezi. – Turkey, 2018.
4. Brad H.S. History of Speech Synthesis // an invited chapter for The Routledge Handbook of Phonetics, 2019.
5. Euler L. The wonders of the human voice // Letters of Euler on different subjects in natural philosophy addressed to German Princess, David Brewster. 1761.
6. Jie S., Silamu W., Tursun R. Research on CMN-based recognition of Kirgiz with less resources // Mod. Electron. Tech. 2018.
7. Khassanov Y., Mussakhoyayeva S., Mirzakhmetov A., Adiyev A., Nurpeiissov M., Varol H.A. A crowdsourced open-source Kazakh speech corpus and initial speech recognition baseline. arXiv 2020.
8. Khusainov A., Suleymanov Dz., Mukhametzyanov I. Self-Supervised Training for the Tatar Speech Recognition System // Tatarstan academy of Sciences. – Russia. 2020.
9. Musaev M., Mussakhoyayeva S., Khujayorov I., Khassanov Y., Ochilov M., Varol H.V. USC: an Open-Source Uzbek Speech Corpus and Initial Speech Recognition Experiments// eess.aS. 2021.
10. Mussakhoyayeva S., Janaliyeva A., Mirzakhmetov A., Khassanov Y., Varol H.A. KazakhTTS: an open-source Kazakh text-to-speech synthesis dataset. arXiv 2021.
11. Rouzi A., Shi Y., Zhiyong Z., Dong W., Hamdulla, A., Fang Z. THUYG-20: a free Uyghur speech database // J. Tsinghua Univ. Sci. Technol. 2017.
12. Sami L. Review of Speech Synthesis Technology // Espoo, 1999.
13. <https://uzbekvoiceai>
14. uzbekcorpus.uz

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТИҢ БИОЛОГИЯ ПӘНІН ОҚЫТУДАҒЫ ТИІМДІЛІГІ

Абдибекова Ж.Ш

№90 ДБАММГ биология пәні мұғалімі

Аңдатпа. Бұл мақалада білім беру жүйесіндегі жасанды интеллект технологияларының биология пәнін оқытудағы тиімділігі жан-жақты қарастырылады. Зерттеудің мақсаты – жасанды интеллект құралдарын қолданудың оқушылардың білім сапасына, танымдық белсенділігіне және күрделі биологиялық үдерістерді меңгеруіне әсерін анықтау. Зерттеу барысында бақылау, сауалнама және салыстырмалы талдау әдістері қолданылды. Нәтижесінде жасанды интеллект негізіндегі оқыту дәстүрлі әдістермен салыстырғанда жоғары тиімділік көрсететіні анықталды.

Аннотация. В данной статье рассматривается эффективность технологий искусственного интеллекта в обучении биологии. Цель исследования – определить влияние инструментов искусственного интеллекта на качество знаний учащихся, их познавательную активность и усвоение сложных биологических понятий. В ходе исследования использовались методы сравнительного анализа, наблюдения и анкетирования. В результате установлено, что применение искусственного интеллекта повышает эффективность учебного процесса.

Abstract. This article examines the effectiveness of artificial intelligence technologies in teaching biology. The aim of the study is to determine the impact of artificial intelligence tools on students' academic performance, cognitive activity, and understanding of complex biological concepts. The research methods included comparative analysis, observation, and survey. The results show that the use of artificial intelligence improves the effectiveness of the learning process.

Кіріспе

Қазіргі кезеңде білім беру жүйесі ақпараттық технологиялардың қарқынды дамуына байланысты жаңа деңгейге көтерілуде. Соның ішінде жасанды интеллект (ЖИ) білім беру саласына кеңінен енгізіліп, оқыту процесін жетілдірудің маңызды құралына айналды.

Биология пәні – тірі ағзалардың құрылымы мен қызметін, олардың өзара байланысын зерттейтін күрделі ғылым. Бұл пәнді меңгеру үшін оқушылардан тек теориялық білім ғана емес, сонымен қатар талдау, бақылау және зерттеу дағдылары талап етіледі. Сондықтан биологияны оқытуда инновациялық әдістерді қолдану – уақыт талабы.

Жасанды интеллект оқыту процесін дербестендіруге, күрделі тақырыптарды визуализациялауға және оқушылардың зерттеушілік қабілеттерін дамытуға мүмкіндік береді.

Зерттеу мақсаты: жасанды интеллекттің биология пәнін оқытудағы тиімділігін анықтау.

Зерттеу міндеттері:

- Жасанды интеллекттің білім берудегі рөлін талдау
- Биология пәнінде қолдану мүмкіндіктерін анықтау
- Оқушылардың оқу нәтижелеріне әсерін бағалау

Қазіргі ғылыми зерттеулер жасанды интеллекттің білім беру сапасын арттырудағы рөлін дәлелдеуде. Ғалымдардың пікірінше, ЖИ технологиялары оқыту процесін автоматтандырып қана қоймай, оқушылардың жеке ерекшеліктерін ескеруге мүмкіндік береді.

Биология пәнінде ЖИ қолдану әсіресе тиімді, себебі бұл пәнде күрделі үдерістерді (жасуша бөлінуі, генетикалық механизмдер, экожүйелер динамикасы) түсіндіру қажет. Компьютерлік модельдеу мен виртуалды зертханалар бұл үдерістерді көрнекі түрде көрсетуге мүмкіндік береді.

Жасанды интеллект тек дайын білімді меңгерту құралы ғана емес, сонымен қатар оқушылардың зерттеушілік дағдыларын қалыптастыруға ықпал етеді. Биология пәнінде зерттеу жүргізу – маңызды дағдылардың бірі.

ЖИ көмегімен оқушылар:

- деректерді жинақтауды және талдауды үйренеді;
- гипотеза құру және оны тексеру дағдыларын дамытады;
- тәжірибе нәтижелерін интерпретациялауды меңгереді.

Мысалы, виртуалды зертханаларда оқушылар тәжірибелерді бірнеше рет қайталап, нәтижелерін салыстыра алады. Бұл олардың ғылыми ойлау қабілетін дамытады.

Биологиядағы күрделі тақырыптарды оқытудағы ЖИ рөлі

Биология пәнінде оқушыларға қиындық тудыратын тақырыптар көп. Олардың қатарына жатады.

- жасуша құрылысы
- генетикалық процестер

- экожүйелер динамикасы

Жасанды интеллект осы тақырыптарды интерактивті модельдер, анимациялар және симуляциялар арқылы түсіндіруге мүмкіндік береді. Мысалы, ДНҚ репликациясы немесе митоз процесін визуалды түрде көрсету оқушылардың түсінуін айтарлықтай жеңілдетеді.

Оқушылардың мотивациясын арттырудағы әсері

Жасанды интеллект оқушылардың оқу мотивациясына оң әсер етеді. Дәстүрлі сабақтармен салыстырғанда, интерактивті платформалар мен цифрлық құралдар оқушылардың қызығушылығын арттырады.

Оқушылар:

- тапсырмаларды ойын элементтері арқылы орындайды;
- бірден кері байланыс алады;
- өз жетістіктерін бақылап отыра алады.

Бұл факторлар оқуға деген ынтаны арттырып, білім сапасының жақсаруына ықпал етеді.

Болашақтағы даму перспективалары

Болашақта жасанды интеллект биология пәнін оқытуда одан әрі дамиды. Атап айтқанда:

- толық виртуалды зертханалар кеңінен қолданылады;
- оқушылардың жеке қабілеттеріне бейімделген оқу жүйелері дамиды;
- биоинформатика элементтері мектеп бағдарламасына енгізіледі.

Бұл өзгерістер оқушыларды болашақ ғылыми және медициналық мамандықтарға дайындауға мүмкіндік береді.

Зерттеу нәтижелері

Зерттеу нәтижелері жасанды интеллект қолданылған топта оқу көрсеткіштерінің айтарлықтай жоғары болғанын көрсетті.

Нақты нәтижелер:

- Оқушылардың білім деңгейі 20–25%-ға артты
- Күрделі тақырыптарды түсіну жеңілдеді
- Сабаққа қатысу белсенділігі жоғарылады
- Өздігінен білім алу дағдылары қалыптасты

Сауалнама нәтижелері бойынша оқушылардың 80%-дан астамы ЖИ арқылы оқытуды тиімді деп бағалады.

Талқылау

Алынған нәтижелер жасанды интеллекттің биология пәнін оқытуда жоғары тиімділікке ие екенін көрсетеді. Әсіресе, визуализация және модельдеу мүмкіндіктері маңызды рөл атқарады.

Мысалы, жасуша бөлінуі немесе экожүйедегі өзгерістер сияқты күрделі үдерістерді анимация арқылы көрсету оқушылардың түсінуін жеңілдетеді. Сонымен қатар, виртуалды зертханалар тәжірибелерді қауіпсіз әрі қолжетімді түрде орындауға мүмкіндік береді.

Дегенмен, кейбір мәселелер де бар:

- Техникалық құралдардың жеткіліксіздігі
- Интернетке тәуелділік
- Мұғалімдердің цифрлық дағдыларының жеткіліксіздігі

Бұл мәселелерді шешу үшін білім беру жүйесінде мұғалімдерді қайта даярлау және материалдық базаны жақсарту қажет.

Жасанды интеллекттің артықшылықтары

ЖИ технологияларын қолданудың негізгі артықшылықтары:

- Оқытуды дербестендіру
- Уақытты үнемдеу
- Оқу сапасын арттыру
- Оқушылардың қызығушылығын күшейту

- Күрделі ақпаратты жеңіл түсіндіру

Қорытынды

Қорытындылай келе, жасанды интеллект биология пәнін оқытуда тиімді құрал болып табылады. Ол оқушылардың білім сапасын арттырып, олардың танымдық белсенділігін дамытады.

Жасанды интеллектті білім беру жүйесіне енгізу – заманауи білім берудің маңызды бағыты. Болашақта бұл технологиялар оқыту процесін одан әрі жетілдіруге мүмкіндік береді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Биология. 9-сынып оқулығы
2. Жасанды интеллект негіздері – оқу құралы
3. Цифрлық білім беру технологиялары бойынша ғылыми мақалалар
4. Білім беру платформалары мен интернет ресурстар

ENHANCING LINGUO-CULTURAL COMPETENCE THROUGH VIDEO-BASED INSTRUCTION IN FOREIGN LANGUAGE TEACHING

¹Abdualiev O., ²Artykbaeva F.I., ³Batyrbkhan T.

¹ Master student of the EP 7M01702 Training teachers of Foreign Languages: two Foreign Languages, JSC «Zh.A. Tashenev University», D.Konaev avenue 21, Shymkent
e-mail: useroraz@mail.ru

²PhD, senior lecturer of the Department «World Languages», JSC «Zh.A. Tashenev University», D.Konaev avenue 21, Shymkent

³ Master student of the EP 7M01702 Training teachers of Foreign Languages: two Foreign Languages, JSC «Zh.A. Tashenev University», D.Konaev avenue 21, Shymkent

Abstract. The integration of video technologies into foreign language education has significantly transformed traditional teaching approaches. This article explores the role of video-based instruction in developing students' linguo-cultural competence. It argues that authentic video materials provide learners with meaningful exposure to language in its cultural context, facilitating deeper understanding of both linguistic and socio-cultural elements. The paper discusses theoretical foundations, pedagogical advantages, and practical applications of video technologies in English language teaching. The findings suggest that video-based learning enhances students' communicative abilities, intercultural awareness, and motivation.

Key words: linguo-cultural competence, video technologies, foreign language teaching, intercultural communication, communicative competence, multimedia learning, authentic materials, English language teaching

Аңдатпа. Бұл мақалада шет тілдерін оқытуда бейне технологияларды қолдану арқылы лингвомәдени құзыреттілікті дамыту мәселесі қарастырылады. Қазіргі білім беру жүйесінде тіл тек грамматикалық құрылымдар жиынтығы ретінде емес, мәдениет пен әлеуметтік нормалардың көрінісі ретінде танылады. Сондықтан тиімді тіл үйрету үдерісі тілдік және мәдени компоненттердің бірлігін талап етеді. Зерттеу барысында бейнематериалдардың оқушыларға тілдің табиғи қолданысын, вербалды және вербалды емес қарым-қатынас ерекшеліктерін, сондай-ақ мәдени контексті түсінуге мүмкіндік беретіні анықталды. Бейне технологиялар оқушылардың тыңдалым, айтылым дағдыларын жетілдірумен қатар, олардың мәдениетаралық құзыреттілігін дамытуға ықпал етеді. Мақалада бейне материалдарды сабақта қолданудың кезеңдері (pre-viewing, while-viewing, post-viewing) сипатталып, олардың

тиімділігі негізделеді. Сонымен қатар, бейне технологияларды қолдануда кездесетін қиындықтар мен оларды шешу жолдары ұсынылады. Зерттеу нәтижелері бейне технологиялардың шет тілдерін оқытудағы маңыздылығын және олардың лингвомәдени құзыреттілікті қалыптастырудағы тиімді құрал екенін көрсетеді.

Кілт сөздер: лингвомәдени құзыреттілік, бейне технологиялар, шет тілдерін оқыту, мәдениетаралық коммуникация, коммуникативтік құзыреттілік, мультимедиялық оқыту аутентті материалдар, ағылшын тілін оқыту

Аннотация. В данной статье рассматривается использование видеотехнологий в процессе обучения иностранным языкам как средство развития лингвокультурной компетенции. В условиях современной образовательной среды язык рассматривается не только как система грамматических правил, но и как отражение культуры, ценностей и социальных норм. В связи с этим эффективное обучение иностранному языку требует интеграции языкового и культурного компонентов.

В ходе исследования было выявлено, что видеоматериалы обеспечивают учащимся доступ к аутентичной языковой среде, способствуют пониманию вербальных и невербальных аспектов коммуникации, а также формируют представление о культурном контексте использования языка. Использование видео способствует развитию навыков аудирования и говорения, а также повышает уровень межкультурной компетенции обучающихся.

В статье описываются этапы работы с видеоматериалами (до просмотра, во время просмотра и после просмотра), а также обосновывается их педагогическая эффективность. Кроме того, рассматриваются возможные трудности при использовании видеотехнологий и предлагаются пути их преодоления.

Результаты исследования подтверждают, что видеотехнологии являются эффективным инструментом формирования лингвокультурной компетенции в процессе обучения иностранным языкам.

Ключевые слова: лингвокультурная компетенция, видеотехнологии обучение иностранным языкам, межкультурная коммуникация, коммуникативная компетенция, мультимедийное обучение, аутентичные материалы, преподавание английского языка

Introduction

In the contemporary educational landscape, the role of digital technologies has become increasingly important, particularly in foreign language teaching. Among various technological tools, video materials occupy a unique position due to their ability to combine visual, auditory, and contextual information. Language is not only a system of grammar and vocabulary but also a reflection of culture, values, and social norms. Therefore, effective language teaching must address both linguistic and cultural dimensions.

The concept of linguo-cultural competence has gained prominence in modern pedagogy, emphasizing the importance of understanding cultural meanings embedded in language. Traditional teaching methods often fail to provide sufficient cultural context, which limits learners' ability to communicate effectively in real-life situations. In this regard, video technologies serve as a powerful medium for presenting authentic cultural content.

This article aims to examine how video-based instruction contributes to the development of linguo-cultural competence in foreign language learning.

Theoretical Background

The notion of communicative competence was first introduced by Dell Hymes, who emphasized that language learning involves not only grammatical accuracy but also the ability to use language appropriately in social contexts. Later, Michael Byram expanded this concept by introducing intercultural communicative competence, highlighting the importance of cultural awareness and interaction.

Linguo-cultural competence can be understood as the ability to interpret and use language in relation to its cultural context. It includes knowledge of cultural references, social conventions, and behavioral norms reflected in language use.

Video technologies align well with these theoretical frameworks, as they provide authentic representations of language in use. Unlike textbooks, videos capture real-life communication, including gestures, facial expressions, tone, and cultural nuances.

The Role of Video Technologies in Language Teaching

Video materials offer several pedagogical advantages in foreign language education. First, they provide authentic input, exposing learners to natural speech patterns, accents, and real-life communication. This helps students move beyond artificial textbook dialogues.

Second, videos enhance comprehension by combining visual and auditory information. Learners can observe context, body language, and environmental cues, which support understanding even when linguistic input is complex.

Third, video technologies increase student engagement and motivation. Modern learners are accustomed to multimedia environments, and the use of videos makes lessons more dynamic and interactive.

Moreover, videos create opportunities for developing multiple skills simultaneously, including listening, speaking, and cultural interpretation.

Video as a Tool for Developing Linguo-Cultural Competence

One of the most significant contributions of video technologies is their ability to present culture in action. Through films, interviews, documentaries, and authentic recordings, students can observe how language is used in different cultural settings.

For example, learners can analyze:

- forms of politeness and speech etiquette,
- non-verbal communication,
- cultural values reflected in dialogues,
- social roles and relationships.

Such exposure helps students avoid misunderstandings and develop intercultural sensitivity.

Additionally, video-based tasks can be designed to promote critical thinking. Students may compare cultural behaviors, discuss differences, and reflect on their own cultural perspectives. This process fosters deeper cultural awareness.

Practical Implementation in the Classroom

To effectively use video technologies, teachers should follow a structured approach:

1. Pre-viewing stage

At this stage, the teacher introduces key vocabulary, provides background information, and sets a clear purpose for watching.

2. While-viewing stage

Students engage with the video through specific tasks, such as identifying key ideas, noting cultural elements, or answering guiding questions.

3. Post-viewing stage

Learners participate in discussions, role-plays, or reflective activities. This stage is crucial for developing speaking skills and intercultural understanding.

Teachers should select materials that are appropriate for students' language level and culturally relevant. Short video clips are often more effective than long films.

Challenges and Limitations

Despite its advantages, the use of video technologies also presents certain challenges. Technical issues, such as lack of equipment or poor internet connection, may hinder implementation. Additionally, inappropriate selection of materials can lead to cognitive overload or misunderstanding.

Another challenge is the passive consumption of video content. Without proper task design, students may simply watch without actively engaging. Therefore, teacher guidance remains essential.

Conclusion

Video technologies represent a powerful tool in modern foreign language education. Their ability to integrate language and culture makes them particularly effective for developing linguistic competence. By providing authentic input and meaningful context, videos help learners acquire not only linguistic knowledge but also intercultural awareness.

The successful integration of video-based instruction requires careful planning, appropriate material selection, and active learner involvement. When used effectively, video technologies can significantly enhance the quality of language learning and prepare students for real-world communication.

References:

1. Byram Michael Byram M. Teaching and Assessing Intercultural Communicative Competence. Clevedon: Multilingual Matters, 1997. – 124 p.
2. Dell Hymes Hymes D. On Communicative Competence // Sociolinguistics. 1972. No. 1. P. 269–293.
3. Kramsch Claire Kramsch C. Language and Culture. Oxford: Oxford University Press, 1998. – 134 p.
4. Sherman Jane Sherman J. Using Authentic Video in the Language Classroom. Cambridge: Cambridge University Press, 2003. – 277 p.
5. Stempleski Susan Stempleski S., & Tomalin B. Video in Action: Recipes for Using Video in Language Teaching. London: Prentice Hall, 1990. – 160 p.
6. Harmer Jeremy Harmer J. How to Teach English. Essex: Pearson Longman, 2007. – 288 p.
7. Mayer Richard E. Mayer R.E. Multimedia Learning. Cambridge: Cambridge University Press, 2009. – 304 p.
8. Tomlinson Brian Tomlinson B. Materials Development in Language Teaching. Cambridge: Cambridge University Press, 2013. – 456 p.
9. Council of Europe Council of Europe. Common European Framework of Reference for Languages: Learning, Teaching, Assessment. Cambridge: Cambridge University Press, 2018. – 273 p.
10. UNESCO UNESCO. ICT in Education: A Critical Literature Review and Its Implications. Paris: UNESCO Publishing, 2021. – 98 p.

PCR-BASED DIAGNOSTIC ANALYSIS OF THE PRL GENE IN CATTLE BREEDS

¹Abdikarimov Bobur Qurombayevich

²Adilov Baxtiyor Shuxratovich
³Sherimbetov Anvar Gulmirzayevich
⁴Axmadaliyev Boburbek Jaxongir o'g'li
⁵Ruzmetov Dilshod Rustam o'g'li
⁶Aminjonov Habibjon Hayitvoy o'g'li
⁷Primqulov Shaxzod Xayrullayevich

Institute of Genetics and Experimental Biology of Plants, Academy of Sciences of Uzbekistan
E-mail: Sezr014@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0004-4304-2283>

Abstract. Blood samples were collected from different cattle breeds raised in livestock farms located in the Tashkent region of our country. Genomic DNA was extracted from the collected blood samples following standard protocols. The purity and concentration of the isolated DNA were determined using a spectrophotometer. During the course of the study, DNA samples obtained from the Chernopystrya breed, which is well adapted to the climatic conditions of our country, were subjected to PCR diagnostics using primers specific for the PRL gene. According to the analysis of the obtained results, it was determined that the PRL gene was amplified at 12,000 bp.

Key words: PRL, Chernopystrya, PCR, diagnostics

Андатпа. Еліміздің Ташкент облысы аумағында орналасқан мал шаруашылықтарында өсірілетін әртүрлі ірі қара мал тұқымдарынан қан үлгілері алынды. Жиналған қан үлгілерінен стандартты әдістерге сәйкес геномдық ДНҚ бөлініп алынды. Бөлініп алынған ДНҚ-ның тазалығы мен концентрациясы спектрофотометр көмегімен анықталды. Зерттеу барысында еліміздің климаттық жағдайына жақсы бейімделген Черно-пёстрая тұқымынан алынған ДНҚ үлгілері PRL геніне спецификалық праймерлерді қолдану арқылы ПТР диагностикасына ұшыратылды. Алынған нәтижелерді талдау негізінде PRL генінің 12000 ж.б. (bp) деңгейінде амплификацияланғаны анықталды.

Түйін сөздер: PRL, Черно-пёстрая, ПТР, диагностика.

Аннотация. В животноводческих хозяйствах, расположенных на территории Ташкентской области, были отобраны образцы крови у различных пород крупного рогатого скота. Из полученных образцов в соответствии со стандартными протоколами была выделена геномная ДНК. Оценка качества и количественных характеристик выделенной ДНК проводилась с использованием спектрофотометрического анализа. В ходе проведённого исследования образцы ДНК, полученные от породы черно-пёстрая, характеризующейся высокой адаптацией к климатическим условиям региона, были подвергнуты молекулярно-генетическому анализу методом полимеразной цепной реакции (ПЦР) с применением праймеров, специфичных к гену PRL. Анализ полученных результатов показал, что амплификация гена PRL происходила на уровне 12000 пар нуклеотидов (п.н.).

Ключевые слова: PRL, черно-пёстрая порода, полимеразная цепная реакция, молекулярная диагностика.

Introduction

In dairy cattle production, increasing productivity requires an in-depth understanding of the genetic foundations of selection processes. In recent years, advances in studies based on molecular genetic markers have significantly expanded the ability to identify genes controlling economically important traits, including milk yield as well as fat and protein content. In this context, the prolactin (PRL) gene, which plays a central role in the endocrine regulation of lactation, is of particular importance. The PRL hormone is synthesized in the adenohypophysis and stimulates the proliferation and differentiation of alveolar epithelial cells in the mammary gland, thereby inducing the process of lactogenesis [2]. PRL signal transduction is primarily mediated through the JAK–STAT pathway. Upon binding to the PRL receptor, Janus kinase (JAK2) is activated, which in turn phosphorylates

the STAT5 transcription factor. The phosphorylated STAT5 translocates into the nucleus, where it activates the expression of milk protein genes, particularly β -casein and other lactoproteins [1]. Therefore, any genetic variation within the PRL gene may influence not only hormone levels but also the overall functional state of the lactation system. The molecular structure of the PRL gene determines its functional diversity. In cattle, this gene consists of five exons and four introns and spans approximately 10 kb. Polymorphisms identified in promoter, exon, and intron regions may modulate phenotypic traits either through changes in gene expression levels or alterations in protein structure. In particular, allelic variants identified using RFLP (Restriction Fragment Length Polymorphism) have been widely applied as early molecular markers of the PRL gene [3]. The effects of A and B alleles on milk productivity have been extensively discussed in the scientific literature, with conflicting results reported. Some studies associate the A allele with higher milk yield and protein content, whereas others report a positive association of the B allele with superior performance [3]. These discrepancies can be explained by several factors, including genetic background (breed characteristics), population structure, feeding conditions, and the direction of selection pressure. This indicates that the effect of the PRL gene is context-dependent. Studies based on SNP markers have provided higher resolution in identifying functional polymorphisms within the PRL gene. For instance, the -1149 G/T polymorphism in the promoter region has been shown to affect transcription factor binding affinity, thereby influencing gene expression levels [2]. Non-synonymous SNPs in exon regions may lead to amino acid substitutions, potentially altering the biological activity of the PRL protein. Therefore, classification of SNPs into synonymous and non-synonymous groups, as well as their functional annotation, represents an important scientific task.

Associations between the PRL gene and milk production traits vary significantly across different cattle breeds. For example, in Holstein cattle, certain PRL genotypes have shown a positive correlation with increased milk yield [5]. In contrast, in Simmental and Jersey breeds, allelic variants of this gene have been significantly associated with milk composition traits. These findings highlight the necessity of breed-specific approaches when applying the PRL gene in selection programs. The functional role of the PRL gene is manifested through its interaction with other lactation-related genes. In particular, the GH-IGF-1 axis regulates the overall metabolic status of the organism and indirectly influences milk production. STAT5 acts as a key effector of PRL signaling, controlling the expression of milk protein genes. Consequently, milk productivity is a complex polygenic trait that cannot be adequately explained by a single gene alone [6]. In modern breeding practice, the PRL gene occupies an important position as a candidate gene in marker-assisted selection (MAS) and especially in genomic selection systems. The use of SNP chips enables the simultaneous analysis of thousands of markers, thereby improving the accuracy of genetic evaluation. Identification and integration of favorable PRL alleles into breeding programs represent an effective strategy for enhancing livestock productivity [7]. Furthermore, recent studies have highlighted the importance of epigenetic regulation of the PRL gene. DNA methylation and histone modifications can influence PRL gene expression, thereby altering the dynamics of the lactation process. This further complicates gene-environment interactions and opens new directions for future research.

Materials and Methods

Sample Collection - Blood samples were collected from cattle using sterile syringes via the jugular and caudal veins, with 5 mL obtained from each animal for laboratory analysis. The samples were transferred into vacuum tubes containing the anticoagulant EDTA. EDTA (ethylenediaminetetraacetic acid) binds calcium ions, forms stable complexes, and prevents blood coagulation. During transportation to the laboratory, the samples were stored in a portable cooler to maintain appropriate temperature conditions.

DNA Extraction from Blood Samples - Genomic DNA was extracted from cattle blood samples using the reagents of the GeneJET Genomic DNA Purification Kit (Thermo Fisher, USA) in accordance with the manufacturer's protocol.

Table 1

Set of Chemical Reagents Used for the Detection of the PRL Gene in Cattle Breeds

№	Mix	Quantity 1x (µl)
1	ddH ₂ O	13,35 µl
2	5X SuperFi™ Buffer	5 µl
3	10 mM dNTPs	0,4 µl
4	10 µM forward primer	1 µl
5	10 µM reverse primer	1 µl
6	Platinum™ SuperFi™ DNA Polymerase (2 U/µL)	0,25 µl
7	DNA	4 µl
Total Volume		25 µl

Polymerase chain reaction (PCR) was performed on the extracted DNA samples. This process was carried out using specifically designed primers targeting the Beta-casein (PRL) gene and the Platinum SuperFi DNA Polymerase reagent kit manufactured by Thermo Fisher Scientific (USA) (Table 1). The PCR amplification was conducted using the MiniAmp Plus Thermal Cycler.

Table 2

PCR Program

	Amplification Stages	PCR Program	Duration
1	Denaturation	95° 5 min	1 cycle
2	Denaturation	95° 30 sec	35 cycle
3	Annealing	57° 30 sec	
4	Elongation	72° 5 min	
5	Final elongation	72° 10 min	1 cycle

Results and Discussion

Cattle breeds introduced from Europe and well adapted to the climatic conditions of our country—such as Shvits (Brown Swiss), Bushuyev (Bushuev), and dual-purpose breeds including Simmental, Shorthorn, Hereford, and Kazakh White-headed—are widely raised. In addition, the Chernopystraya breed is considered one of the rare dairy-oriented cattle breeds reared in the Tashkent region. At the “Gulbog‘ Rihs Dur Ra‘no” фермер хозяйство, located in Parkent district of the Tashkent region, Chernopystraya cattle, including cows, bulls, and calves, were restrained in a controlled manner to minimize stress during sampling. Blood samples were collected using sterile syringes from the jugular and caudal veins (see Figure 1).

Figure 1. Blood Sample Collection Procedure from Cherno-pyotraya Cattle Breeds

Prior to blood collection, the age and clinical condition of the cattle were taken into consideration. The collected blood samples were transferred into specialized vacuum tubes and stored in a portable cooler. In the laboratory, genomic DNA was extracted from the blood samples using the GeneJET Genomic DNA Purification Kit. The concentration and purity of the isolated DNA were determined using a spectrophotometric method.

Table 3

Spectrophotometric Analysis of Extracted DNA Samples

Samples	DNK μl/ng	vol	A260/280	A260/230
1	32,6		1,90	2,51
2	40,6		1,79	1,58
3	40,9		1,45	0,56
4	23,7		1,80	2,83
5	27		1,78	2,26
6	31,5		1,68	0,93
7	33,2		1,83	2,34
8	29,5		1,81	2,60

For this purpose, the NanoDrop channels were initially rinsed three times with distilled water and then equilibrated using elution buffer. The analysis of the extracted DNA samples revealed high concentration and purity (see Table 3).

In the subsequent stage of the study, PCR reactions were carried out using specific primers. The PRL gene is located on chromosome 23 in cattle and consists of 4 introns and 5 exons, spanning approximately 12,000 base pairs including the promoter region. Considering the direct influence of the PRL gene on lactation performance and the protein and fat content of milk, the identification and analysis of polymorphisms in the promoter and exon regions of this gene in dairy and dual-purpose cattle breeds in our country are of significant importance. In elucidating the molecular genetic mechanisms, bioinformatic analysis of the promoter region of the gene plays a crucial role. In the present study, genomic DNA was extracted from a total of 16 blood samples and subjected to PCR analysis. The results demonstrated that in 75% of the DNA samples, the PRL gene was successfully amplified at 12,000 base pairs (see Figure 2).

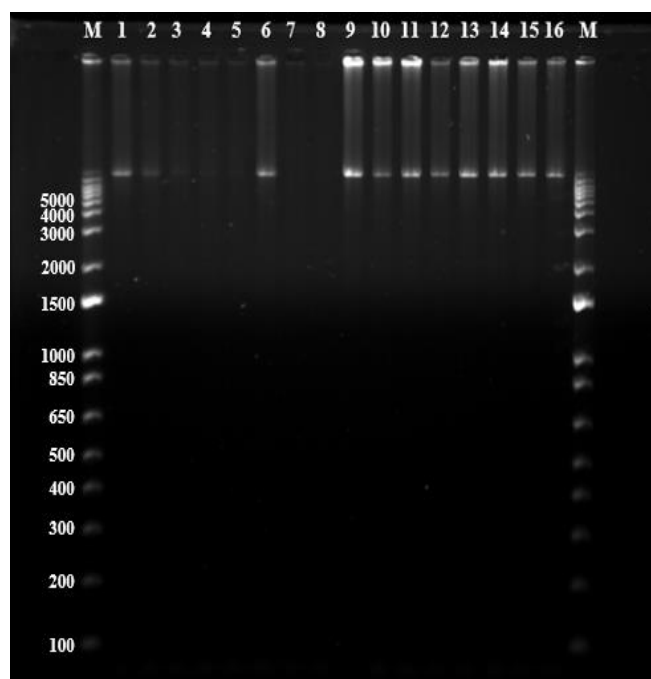

Figure 2. Electropherogram of the PRL Gene in Chernopystraya Cattle Breed

Lactation period and the protein and fat content of milk vary among cattle breeds, and milk productivity is a process associated with the expression of the PRL gene. Considering the above, the primary objective of this study was defined as sequencing the amplified PRL gene, analyzing polymorphisms in the promoter and exon regions, and identifying breeds carrying favorable SNP variants. At the same time, population-level analysis of the PRL gene serves as an important scientific basis for the conservation and rational management of genetic resources of cattle breeds raised in our republic.

Overall, the results of this study demonstrate that data obtained through molecular genetic approaches complement traditional zootechnical and phenotypic indicators, and play a significant role in the development of scientifically grounded breeding programs in livestock production.

Conclusion

The PRL gene was successfully identified in Bushuyev, Shvits (Brown Swiss), Simmental, Holstein, and Chernopystraya cattle breeds raised in our republic, and their genetic profiles were established. The PRL gene is closely associated with milk productivity in cattle and can serve as an important genetic marker in breeding programs. The application of molecular genetic methods contributes to the scientific advancement of breeding practices and enhances productivity in livestock farming. The findings of this study have practical significance for the improvement of cattle breeds, the development of high-yielding lines, and the advancement of the livestock sector in our republic.

References:

1. Bole-Feysot, C., Goffin, V., Edery, M., Binart, N., & Kelly, P. A. (1998). Prolactin and its receptor: signal transduction pathways. *Endocrine Reviews*, 19(3), 225–268.
2. Brym, P., Kamiński, S., & Wójcik, E. (2005). Nucleotide polymorphism within the bovine PRL gene and its association with milk traits. *Journal of Applied Genetics*, 46(2), 179–185.
3. Dybus, A. (2002). Associations between prolactin gene polymorphism and milk production traits in cattle. *Animal Science Papers and Reports*, 20(4), 203–210.
4. Freeman, M. E., Kanyicska, B., Lerant, A., & Nagy, G. (2000). Prolactin: structure, function, and regulation of secretion. *Physiological Reviews*, 80(4), 1523–1631.
5. Lü, A., Hu, X., Chen, H., et al. (2010). SNPs in bovine PRL gene and association with milk production traits. *Molecular Biology Reports*, 37, 547–551.

6. Miglior, F., Fleming, A., Malchiodi, F., et al. (2017). A 100-year review: Identification and genetic selection of economically important traits in dairy cattle. *Journal of Dairy Science*, 100(12), 10251–10271.

7. VanRaden, P. M., Van Tassell, C. P., Wiggans, G. R., et al. (2009). Genomic evaluations for dairy cattle. *Journal of Dairy Science*, 92(1), 16–24.

8. Weiss, D., Weimann, C., & Albrecht, E. (2004). Polymorphism of bovine prolactin gene and milk production traits. *Journal of Dairy Science*, 87, 238–244.

ЦИФРЛЫҚ БІЛІМ БЕРУ РЕСУРСТАРЫ НЕГІЗІНДЕ ХИМИЯНЫ ОҚЫТУДЫҢ ТИІМДІ ЖОЛДАРЫ

¹Айткулова Р.Э., ²Құрманбай Ү.К., ³Қарманова Ә.С.

¹х.ғ.к., аға оқытушы, ²а.ш.ғ.к., қауымдастырылған профессор м.а.,

³магистр, аға оқытушы

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент

E-mail: ¹Raichan28@inbox.ru, ³aliya.karmanova@mail.ru

Аннотация. Мақалада мектепте химияны оқыту үдерісінде цифрлық білім беру ресурстарын қолданудың тиімділігі дәлелденеді. Авторлар педагогикалық эксперимент барысында жалпы білім беретін орта мектептің 7-сыныбында химияны оқытуда цифрлық білім беру ресурстарының мүмкіндіктерін пайдаланды. Бейне және аудиоматериалдарды, мультимедиялық презентацияларды, виртуалды зертханаларды және электрондық оқу құралдарын қолданудың әдістері мен тәсілдері әзірленіп, тәжірибеде сыналды. Практикалық жұмыс негізінде талдау жүргізіліп, цифрлық ресурстарды сабақ барысында да, сыныптан тыс уақытта да қолданудың тиімділігі туралы қорытындылар жасалды. Әсіресе химиядағы виртуалды зертханалардың мүмкіндіктерін пайдалану өзекті болып табылады, себебі улы, жарылғыш және тез тұтанғыш заттар қолданылатын химиялық тәжірибелерді қауіпсіз орындауға мүмкіндік береді. Сонымен қатар білім алушылар молекулалар мен атомдардың құрылысын үшөлшемді кеңістікте зерттей алады, бұл олардың қиялын дамытуға және қоршаған әлемді тұтас түсінуіне ерекше маңызды.

Түйін сөздер: цифрлық білім беру ресурстары, химияны оқыту, педагогикалық эксперимент, виртуалды зертхана, мультимедиялық технологиялар, электрондық оқу құралдары, 3D модельдеу, оқу үдерісі, білім сапасы, инновациялық әдістер.

Аннотация. В статье приводятся доводы эффективности применения цифровых образовательных ресурсов в процессе преподавания химии в школе. Авторы в процессе педагогического эксперимента использовали возможности цифровых образовательных ресурсов при обучении химии в 7 классе средней общеобразовательной школы. Разработаны и апробированы методы и приемы применения видео-, аудиоматериалов, мультимедийных презентаций, виртуальных лабораторий и электронных учебных пособий. На основании практики был проведен анализ и сделаны выводы об эффективности применения цифровых ресурсов как во время учебных занятий, так и во внеурочное время. Особенно актуально использование возможностей виртуальной лаборатории по химии, так как появляется возможность выполнения химического эксперимента, где используются ядовитые, взрывоопасные и легко воспламеняющиеся вещества. Вместе с тем обучающиеся могут изучить строение молекул и атомов в трехмерном пространстве, что особенно важно для развития воображения и целостного понимания окружающего мира.

Ключевые слова: цифровые образовательные ресурсы, обучение химии, педагогический эксперимент, виртуальная лаборатория, мультимедийные технологии, электронные учебные пособия, 3D моделирование, учебный процесс, качество образования, инновационные методы.

Abstract. The article cites the effectiveness of the use of digital educational resources in the teaching of chemistry in the school. Authors in the process of pedagogical experiment used the possibilities of digital educational resources in the teaching of chemistry in the 7th grade of the secondary general school. Methods and techniques for the use of video, audio materials, multimedia presentations, virtual laboratories and electronic training aids have been developed and tested. Based on the practice, analysis was carried out and conclusions were drawn about the effectiveness of the use of digital resources, both during training sessions and after-hours. It is especially important to use the capabilities of the virtual laboratory in chemistry, as it becomes possible to carry out a chemical experiment where poisonous, explosive and highly inflammable substances are used. At the same time, students can study the structure of molecules and atoms in threedimensional space, which is especially important for the development of imagination and a holistic understanding of the surrounding world.

Key words: digital educational resources, chemistry education, pedagogical experiment, virtual laboratory, multimedia technologies, electronic learning materials, 3D modeling, educational process, quality of education, innovative methods.

Қазіргі кезеңдегі басты міндеттердің бірі – білім сапасын арттыру және білім беру, ғылым негіздерін берік меңгеру, ғылым мен білімді біріктіру, оқытудың жоғары деңгейімен қамтамасыз ету. Бұл мәселені шешу үшін әр оқушының жеке қабілетін ескермейтін дәстүрлі формамен оқыту жеткіліксіз. Білім беру бағдарламаларын жаңарту жаңа үлгідегі оқу үрдісінің үлгілерін әзірлеуді талап етеді, жаңа оқулықтар, оқу-әдістемелік кешендер, оқу бағдарламаларын жасау және жаңа оқыту әдістемелерін әзірлеу. Мектеп жұмысын жаңа деңгейде білім беруді дараландыру және әрбір оқушының енгізілген білім беру бағдарламаларын толық меңгеруіне жағдай жасау, сонымен қатар олардың жеке қабілеттерін дамыту арқылы ұйымдастыруға болады [1]. Қазіргі ақпараттық қоғам өмірінде болып жатқан көптеген өзгерістер, міндетті түрде, оқу үрдісінде де, пайдаланылатын оқу материалдарында да нақты шешімді табуды талап етеді. Бүгінгі таңда оқулықтар мен оқу 85 құралдарын дәстүрлі қағазда шығару оқу орындарында өзекті емес. Бұл жағдайдан шығу жолы барлық дерлік пәндер бойынша электрондық оқыту құралдары мен ресурстарын әзірлеу және олардың дүниежүзілік телекоммуникация желілерінде немесе ақпарат тасымалдаушыларында жариялау [2]. Оқу үрдісінде цифрлық білім беру ресурстарын қолдану білім алушылардың оқуға деген қызығушылықтарын арттыруға, материалдық ресурстарды үнемдеу, денсаулық сақтау технологияларын тиімді пайдалану, оқу материалдарын меңгеру, пәнаралық байланысты жүзеге асыру, сонымен қатар, ақпараттық технологияларды қолдану дағдыларын жан-жақты қалыптастыруға мүмкіндік береді [3, 4].

Цифрлық білім беру ресурстарының көптеген түрлері бар: қызметі бойынша, ақпарат көзі, оқу-әдістемелік қызметі, мазмұнын көрсету, мақсатты пайдаланушы топтар бойынша, пайдалану нысаны негіздері, пайдалану құралдары бойынша және т.б. [2, 5]. Компьютерлік технологиялар студенттерді сапалы жаңа деңгейде оқыту үшін зор мүмкіндіктер береді, химияны оқытуда цифрлық білім беру ресурстарын пайдалану ерекше маңызды. Олар оқушылардың жеке тұлғасын дамытуға және олардың қабілеттерін жүзеге асыруға мүмкіндік береді. Оқыту бағдарламаларында әр түрлі анимацияларды және дыбыстық сүйемелдеуді қолдану оқушының қабылдауының бірнеше арналарына әсер етеді (есту, кинестетикалық, көру), бұл әр оқушының ерекшеліктерін ескере отырып оқуға мүмкіндік береді [5]. Компьютерлік технологиялар білім алушылардың химияны оқуға деген ынтасын, оқытудың

дараландыру деңгейін айтарлықтай арттырады, оқу үдерісін белсендіреді. Цифрлық білім беру ресурстарына қолжетімділіктің болуы, мұғалімге химияны оқытудың әртүрлі кезеңдерінде белгілі бір электронды оқулықтың ең сәтті фрагменттерін, кестелер, презентациялар, аудиожазбалар түріндегі электрондық оқу құралдары мен материалдарды, бейнематериалдар, электронды тестілеу бағдарламалары және интернет ресурстарын пайдалануға мүмкіндік береді.

Химияны оқыту процесінде қолданылатын цифрлық білім беру ресурстары - сандық түрде ұсынылған фотосуреттер, бейнеклиптер, статикалық және динамикалық модельдер, виртуальды объектілер және интерактивті модельдеу, картографиялық материалдар, дыбыс жазбалары, символдық объектілер мен іскерлік графика, виртуальды зертханалар болып табылады. Химия пәнінен цифрлық білім беру ресурстарын қолдану көмектеседі: - мұғалімге сабақты дайындау мен өткізуде; - оқушылар үй тапсырмасын дайындау кезінде; - студенттердің өздігінен білім алуына. Химияны оқыту процесінде оқу мақсатына, кезеңіне, орны мен уақытына байланысты мазмұны, түрі бойынша әртүрлі цифрлық ресурстар пайдаланылады [6]. Сонымен, цифрлық білім беру ресурстары ретінде жаңа материалды түсіндіруге, оқу мазмұнын жүзеге асыруға (жаңа материалды мультимедиялық түсіндіру; танымдық бейнеролик; презентациялар, мұрағаттық 86 құжаттар; фотосуреттер жинағы; дыбыс жазбалары, дауысты мәтіндер; есептерді шешу мысалдары және талдау түрлері) бағытталған электронды оқулық мазмұнының құрамдас бөлігін қамтамасыз ететін ресурстар саналады. Мотивациялық-мақсатты құрамды қамтамасыз ету үшін оқушылардың оқу мақсаттарын білуі, рефлексиясы және олардың химияға немесе сабақ тақырыбына деген қызығушылығын қалыптастыруға бағытталған (мультимедиялық дауысты презентация; ойын дауысты презентация; анимациялық дауысты логикалық-құрылымдық диаграмма; интерактивті тапсырмалар; автоматтандырылған сауалнамалар; ойын тесттері) ресурстар қолданылады.

Тиімді бағалаушы компонентті қамтамасыз ететін тестілеу бағдарламаларының көмегімен студенттер өздерінің оқу жетістіктерін тексеруде (сабақ тақырыптары бойынша тестілеу бағдарламалары, тоқсанның соңында, жыл соңында, ҰБТ-ға дайындық кезінде және КТА) цифрлық білім беру ресурстарын ұтымды қолдану. Білімді бекіту үшін студенттердің практикалық іс-әрекетін ұйымдастыруға және білімнің пәндік саласында дағдыларды қалыптастыруға бағытталған ресурстар (виртуалды зертханалық жұмыстар; интерактивті тапсырмалар; электронды проблемалық кітаптар; электрондық сөздік; интерактивті ойындар) әсіресе, химия пәні үшін ерекше маңызды. Цифрлық білім беру ресурстарының белгілі жинақтарын, бейнеэксперименттерді пайдалану тәжірибесі оқыту сабағының тиімділігі өскенін, оқушылардың ынтасының анағұрлым артқанын көрсетеді.

Виртуалды зертханалар көмегімен бейне тәжірибедегідей тек процесті бақылауға, сонымен қатар, тәуелсіз экспериментті тікелей жүзеге асыруға болады. Виртуалды химиялық тәжірибелерді орындау кезінде: - реагенттер жоқ кезде, денсаулыққа қауіпті және зиянды заттармен тәжірибе жүргізуге болады; - мұғалім экранда практикалық жұмыстың барлық кезеңдерін алдын ала көрсете алады, содан кейін білім алушылар күрделі практикалық жұмыстардың орындау әдістемесін түсіну үшін табиғи объектілермен тәжірибені тікелей орындауға көшеді; - әртүрлі заттармен жұмыс істеу әдістемесінің қауіпсіздік ережелерін бірнеше рет қайталауға болады; - практикалық жұмысты сабақтан тыс, үй жағдайларында орындау арқылы модельдеуге және кеңейтуге болады, сол арқылы оқушылардың білімдерін кеңейтуге және бекітуге мүмкіндік болады.

Қорытындылай келе, химияны оқыту үдерісінде цифрлық білім беру ресурстарын қолдану – білім сапасын арттырудың тиімді құралдарының бірі болып табылады. Олар оқу үдерісін жаңғыртып, оқушылардың танымдық белсенділігін арттыруға, пәнге деген қызығушылығын күшейтуге және білімді терең меңгеруіне мүмкіндік береді. Әсіресе,

виртуалды зертханалар мен мультимедиялық құралдар арқылы күрделі және қауіпті тәжірибелерді қауіпсіз түрде көрсету, сондай-ақ абстрактілі ұғымдарды көрнекі түрде түсіндіру мүмкіндігі оқу нәтижелілігін айтарлықтай жақсартады.

Сонымен қатар, цифрлық ресурстар оқытуды дараландыруға, әр оқушының жеке ерекшеліктерін ескеруге және олардың өздігінен білім алу дағдыларын дамытуға ықпал етеді. Білім алушылардың оқу жетістіктерін бағалауда да цифрлық құралдардың маңызы зор, себебі олар жедел кері байланыс алуға және білім деңгейін нақты анықтауға мүмкіндік береді.

Осылайша, цифрлық білім беру ресурстарын жүйелі әрі мақсатты түрде қолдану химия пәнін оқытудың тиімділігін арттырып қана қоймай, заманауи білім беру талаптарына сәйкес бәсекеге қабілетті, шығармашыл және ақпараттық сауатты тұлға қалыптастыруға негіз болады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Информатизация общего среднего образования: Научно-методическое пособие / Под ред. Д.Ш. Матроса. М.: Педагогическое общество России, 2004. 384 с. 87
2. Обучение и интернет-технологии, Вопросы Интернет-образования. № 7, 2002.
3. Компетентностный подход в системе высшего педагогического образования. Сборник трудов Международной научно-практической конференции «ВОПРОСЫ ПЕДАГОГИКИ». РФ, 2014.
4. Береснева Е.В. Современные технологии обучения химии. Учебное пособие. М., 2004.
5. Полат Е.С. Новые педагогические и информационные технологии в системе образования / Е.С. Полат. М.: Академия, 2000.
6. Суюндикова Ф.О., Наурызбек К.Н. Цифрлық білім беру ресурстарын химия сабағында қолданып танымдық тапсырмаларды дайындау. Нұр-Сұлтан: ЕҰУ, 2022.

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІҢ БИОЛОГИЯ ПӘНІНДЕ ПАЙДАЛАНУДЫҢ МҮМКІНДІКТЕРІ

Анарбаева С.А.

№90 ДБАММГ биология пәні мұғалімі, Шымкент

Аңдатпа. Бұл мақалада білім беру кеңістігіндегі жасанды интеллекттің биология пәнін оқытудағы рөлі қарастырылады. Жасанды интеллекттің оқу үдерісін жекелендіру, күрделі биологиялық процестерді модельдеу, виртуалды зертханаларды ұйымдастыру және білімді бағалауды жетілдірудегі мүмкіндіктері сипатталған. Сонымен қатар оны қолданудың артықшылықтары мен туындайтын қиындықтары талданады.

Аннотация. В статье рассматривается роль искусственного интеллекта в образовательном пространстве при обучении биологии. Описаны возможности искусственного интеллекта в персонализации обучения, моделировании сложных биологических процессов, организации виртуальных лабораторий и совершенствовании системы оценки знаний. Также анализируются преимущества и возможные трудности его применения.

Abstract. This article examines the role of artificial intelligence in the educational environment in teaching biology. It describes the possibilities of AI in personalizing learning, modeling complex biological processes, organizing virtual laboratories, and improving assessment systems. The advantages and challenges of using artificial intelligence in biology education are also analyzed.

Қазіргі таңда әлемдік білім беру жүйесі цифрлық трансформация кезеңін бастан өткеруде. Ақпараттық-коммуникациялық технологиялардың қарқынды дамуы білім беру мазмұнына, әдістеріне және құралдарына елеулі өзгерістер енгізуде. Осындай жаңашыл бағыттардың бірі – жасанды интеллектіні (ЖИ) білім беру кеңістігінде тиімді пайдалану.

Жасанды интеллект – адамның ойлау, талдау, шешім қабылдау, үйрену сияқты интеллектуалдық әрекеттерін орындай алатын бағдарламалық жүйе. Бүгінгі күні ЖИ тек өндіріс пен медицинада ғана емес, білім беру саласында да кеңінен қолданылып келеді. Бүгінгі таңда Жи-дің көмегімен күрделі биологиялық процестерді модельдеу, деректерді талдау, зертханалық жұмыстарда пайдалану мүмкіндігі артып келеді.

Биология пәні – тірі ағзалардың құрылысын, қызметін, дамуын және қоршаған ортамен байланысын зерттейтін ғылым. Бұл пәнді оқыту барысында күрделі ұғымдар, зертханалық тәжірибелер, визуалды модельдер және талдау жұмыстары жиі кездеседі. Сондықтан биология сабағында жасанды интеллект мүмкіндіктерін пайдалану – сапалы білім берудің маңызды тетігі болып табылады.

Негізгі бөлім

1. Жасанды интеллект және білім беру жүйесі

Жасанды интеллект білім беру жүйесінде келесі міндеттерді шешуге көмектеседі:

- оқу материалдарын жекелендіру;
- оқушының білім деңгейін автоматты анықтау;
- тапсырмаларды саралау;
- жедел кері байланыс беру;
- бағалау үдерісін автоматтандыру;
- мұғалімнің уақытын үнемдеу;
- оқыту сапасын арттыру.

Қазіргі таңда көптеген елдерде электронды платформалар, виртуалды ассистенттер, интеллектуалды тест жүйелері кеңінен қолданылуда.

2. Биология пәнін оқытудағы жасанды интеллекттің мүмкіндіктері

2.1 Жекелендірілген оқыту

Әр оқушының білім деңгейі, қызығушылығы мен қабылдау қабілеті әртүрлі. Жасанды интеллект осы ерекшеліктерді ескере отырып, әр білім алушыға жеке оқу траекториясын ұсына алады.

Мысалы:

- үлгерімі төмен оқушыға жеңілдетілген тапсырмалар;
- қабілетті оқушыға күрделі зерттеу тапсырмалары;
- визуалды қабылдайтын оқушыға анимациялар мен сызбалар.

Бұл тәсіл биология сабағында тақырыптарды тиімді меңгеруге ықпал етеді.

2.2 Күрделі биологиялық үдерістерді модельдеу

Биологияда көзге көрінбейтін немесе ұзақ уақыт жүретін процестер көп кездеседі.

Мысалы:

- жасушаның бөлінуі;
- фотосинтез;
- тыныс алу;
- генетикалық тұқымқуалау;
- эволюциялық өзгерістер.

Жасанды интеллект негізіндегі 3D модельдер мен симуляциялар арқылы бұл үдерістерді оқушыларға түсінікті әрі көрнекі түрде көрсетуге болады.

2.3 Виртуалды зертханалар

Кейбір мектептерде құрал-жабдықтың жеткіліксіздігі зертханалық жұмысты толық өткізуге кедергі келтіреді. Осындай жағдайда ЖИ көмегімен виртуалды зертханалар тиімді шешім бола алады.

Мысалы:

- микроскоппен жасушаны зерттеу;
- өсімдік ұлпаларын бақылау;
- экологиялық тәжірибелер жүргізу;
- ДНҚ моделін құрастыру.

Бұл әдіс қауіпсіз, ыңғайлы және қолжетімді.

2.4 Бағалау жүйесін жетілдіру

Жасанды интеллект оқушылардың тест, тапсырма, эссе нәтижелерін талдап, жедел бағалай алады. Сонымен қатар оқушының жиі жіберетін қателіктерін анықтап, қосымша тапсырмалар ұсынады.

Мысалы:

- терминдерді шатастыру;
- кестемен жұмыс істеуде қате жіберу;
- генетикалық есептерде формуланы дұрыс қолданбау.

3. Биология сабағында қолдану мысалдары

Мысал 1. «Жасуша құрылысы» тақырыбы

ЖИ платформасы оқушыға жасушаның 3D моделін көрсетіп, органоидтардың қызметін интерактивті түрде түсіндіреді.

Мысал 2. «Генетика негіздері»

Оқушыларға будандастыру есептері беріледі. ЖИ жауаптарды тексеріп, қате кеткен тұстарын түсіндіреді.

Мысал 3. «Экология»

Жасанды интеллект қоршаған орта деректерін талдап, ауа ластануының тірі ағзаларға әсерін модельдейді.

Мысал 4. «Адам анатомиясы»

Виртуалды адам денесі моделі арқылы мүшелер жүйесін зерттеуге мүмкіндік береді.

4. Жасанды интеллектті қолданудың артықшылықтары

Биология пәнінде ЖИ қолданудың негізгі артықшылықтары:

- оқушылардың пәнге қызығушылығын арттырады;
- деректерді өңдеу жылдамдығы жоғары
- күрделі тақырыптарды жеңіл түсіндіреді;
- уақытты үнемдейді;
- дербес оқуға мүмкіндік береді;
- зерттеу дағдысын қалыптастырады;
- цифрлық сауаттылықты дамытады;
- сапалы кері байланыс береді.

5. Кездесетін қиындықтар

Жасанды интеллектті енгізу барысында кейбір мәселелер де кездеседі:

- интернеттің әлсіздігі;
- техникалық құралдардың жеткіліксіздігі;
- мұғалімдердің цифрлық құзыреттілігінің әртүрлі болуы;
- дайын контенттің аздығы;
- оқушының ЖИ-ге шамадан тыс тәуелділігі.

Сондықтан жасанды интеллект мұғалімді алмастырмайды, тек оның жұмысын жеңілдететін көмекші құрал болып табылады.

6. Мұғалімнің рөлі

ЖИ дамыған заманда мұғалімнің рөлі бұрынғыдан да маңызды. Мұғалім:

- бағыт береді;
- оқушыны ынталандырады;
- тәрбиелейді;
- дұрыс ақпаратты таңдауға үйретеді;
- адами қарым-қатынасты қалыптастырады.

Сондықтан ЖИ мен мұғалімнің үйлесімді жұмысы ғана тиімді нәтиже береді.

Қорытынды

Қорыта айтқанда, жасанды интеллект – білім беру кеңістігін жаңғыртатын заманауи технология. Биология пәнін оқытуда ЖИ қолдану оқу сапасын арттырып, оқушылардың қызығушылығын күшейтеді, күрделі ғылыми ұғымдарды меңгеруді жеңілдетеді және зерттеушілік қабілеттерін дамытады. Ол ғылыми зерттеулерді жетілдіріп қана қоймай, медицинада, экологияда және білім беру салаларында да маңызды рөл атқарады.

Болашақта биология сабақтары виртуалды зертханалармен, интеллектуалды платформалармен, дербес оқыту жүйелерімен толықтырылады. Сондықтан қазіргі мұғалімдер жасанды интеллект мүмкіндіктерін меңгеріп, оны оқу үдерісінде тиімді пайдалана білуі қажет.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Қазақстан Республикасының білім беруді дамыту тұжырымдамасы.
2. Жасанды интеллект негіздері. Алматы, 2023.
3. Биологияны оқыту әдістемесі. Алматы, 2022.
4. UNESCO. Artificial Intelligence in Education. 2021.
5. Цифрлық педагогика негіздері. Астана, 2024.

БИОТЕХНОЛОГИЯНЫҢ ҚАЗІРГІ БИОЛОГИЯДАҒЫ МАҢЫЗЫ ЖӘНЕ ҚОЛДАНУ БАҒЫТТАРЫ

Амантай А.Ә.

*№90 дарынды балаларға
арналған мамандандырылған
мектеп-гимназия
биология пәні мұғалімі*

Аңдатпа. Бұл мақалада биология ғылымындағы өзекті бағыттардың бірі – Биотехнология және оның ауыл шаруашылығы мен медицинадағы қолданылуы қарастырылады. Генетикалық модификация технологиясының рөлі талданып, өнімділігі жоғары организмдер алу мүмкіндіктері сипатталады. Сонымен қатар, биотехнологияның қоршаған ортаны қорғау, азық-түлік қауіпсіздігін қамтамасыз ету және ауруларды емдеудегі маңызы көрсетіледі. Мақалада аталған технологиялардың артықшылықтары мен ықтимал қауіптері, сондай-ақ олардың болашақтағы даму перспективалары қарастырылады.

Биология – тірі ағзалардың құрылысын, қызметін және дамуын зерттейтін ғылым. Қазіргі таңда ғылым мен технологияның дамуына байланысты биология жаңа деңгейге көтерілді. Соның ішінде Биотехнология ерекше орын алады.

Биотехнология – тірі ағзаларды немесе олардың жүйелерін адамның қажеттілігіне сай пайдалану арқылы пайдалы өнімдер алу ғылымы. Бұл сала ауыл шаруашылығы, медицина, өнеркәсіп және экологияда кеңінен қолданылады.

1. Биотехнологияның негізгі бағыттары

Биотехнология бірнеше негізгі бағыттарға бөлінеді:

- медициналық биотехнология
- ауыл шаруашылық биотехнологиясы
- экологиялық биотехнология
- өнеркәсіптік биотехнология

Әрбір бағыт адамның өмір сапасын жақсартуға бағытталған.

2. Генетикалық модификация және оның маңызы

Генетикалық модификация – ағзаның генетикалық құрылымын өзгерту арқылы жаңа қасиеттер беру процесі.

Бұл технология арқылы:

- өнімділігі жоғары өсімдіктер алынады
- зиянкестерге төзімді дақылдар жасалады
- дәрумендерге бай өнімдер өндіріледі

Мысалы, құрғақшылыққа төзімді немесе тез пісетін өсімдіктер ауыл шаруашылығында үлкен рөл атқарады.

3. Медицинадағы биотехнология

Биотехнология медицина саласында маңызды жетістіктерге жетуге мүмкіндік берді.

Негізгі қолданылуы:

- вакциналар жасау
- гормондар өндіру
- гендік терапия жүргізу

Мысалы, Қант диабеті ауруын емдеуде қолданылатын инсулин биотехнологиялық әдістер арқылы алынады.

Сонымен қатар, Қатерлі ісік сияқты күрделі ауруларды емдеуде жаңа әдістер дамуда.

4. Ауыл шаруашылығындағы рөлі

Ауыл шаруашылығында биотехнология өнім сапасын арттыруға көмектеседі.

Мысалдар:

- өнімділігі жоғары сорттар шығару
- ауруға төзімді өсімдіктер өсіру
- мал тұқымын жақсарту

Бұл азық-түлік қауіпсіздігін қамтамасыз етуде маңызды рөл атқарады.

5. Экологиядағы қолданылуы

Экологиялық мәселелерді шешуде де биотехнология маңызды.

Қолданылуы:

- ластанған топырақты тазарту
- су сапасын жақсарту
- қалдықтарды өңдеу

Бұл бағыт Экология ғылымымен тығыз байланысты.

6. Артықшылықтары

Биотехнологияның негізгі артықшылықтары:

- өнімділікті арттыру
- табиғи ресурстарды үнемдеу
- жаңа дәрілік заттар жасау
- ғылыми зерттеулерді жеделдету

7. Шектеулері мен қауіптері

Сонымен қатар, биотехнологияның кейбір мәселелері бар:

- экологиялық қауіптер
- адам денсаулығына ықтимал әсері
- этикалық мәселелер

- технологияның қымбаттылығы

Бұл мәселелер ғылыми тұрғыда бақылауды талап етеді.

8. Болашақтағы даму перспективалары

Болашақта биотехнология одан әрі дамып, жаңа мүмкіндіктер ашады:

- жеке медицина дамиды
- жаңа дәрілер жасалады
- экологиялық таза өндіріс қалыптасады
- азық-түлік тапшылығы азаяды

Қорытынды

Қорыта айтқанда, Биотехнология – қазіргі биологияның ең қарқынды дамып келе жатқан салаларының бірі. Ол адамзаттың денсаулығын жақсартуға, қоршаған ортаны қорғауға және азық-түлік мәселесін шешуге үлкен үлес қосады.

Дегенмен, бұл технологияны қолдануда қауіпсіздік пен этикалық нормаларды сақтау маңызды. Сондықтан биотехнологияны тиімді әрі жауапкершілікпен пайдалану – қазіргі қоғамның басты міндеттерінің бірі.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Alberts B. et al. Molecular Biology of the Cell. Garland Science, 2015.
2. Brown T. A. Gene Cloning and DNA Analysis. Wiley-Blackwell, 2016.
3. World Health Organization Biotechnology and health reports.
4. Food and Agriculture Organization Biotechnology in agriculture resources.
5. Nature Journal Biotechnology articles.

ЦИФРЛЫҚ БІЛІМ БЕРУ ДӘУІРІНДЕГІ РОБОТТАР: ҮЙРЕНУГЕ АРНАЛҒАН ТИІМДІ ПЛАТФОРМАЛАР

Арысбаева А.С., Оразов Б.Д.

Математика және физика кафедрасының магистр, аға оқытушысы

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

beksultan_okmpi@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0001-7799-4109>

Аңдатпа. Бұл мақалада роботтардың білім беру платформалары ретіндегі тиімділігі қарастырылады: олардың интерактивтілігі, жеке тәсілдемесі және қолжетімділігі арқылы білім алушылардың мотивациясын арттырып, білім сіңіруін жеңілдететіні талданады. Заманауи технологиялар – AI негізінде құрылған робототехника платформаларының қолданылуы мысалдармен көрсетіледі.

Түйін сөздер: робототехника платформалары, цифрлық білім беру, интерактивті платформалар, жеке оқыту, білім технологиялары.

Abstract. This article examines the effectiveness of robots as educational platforms: their interactivity, personalized approach, and accessibility enhance learners' motivation and facilitate knowledge assimilation. The application of modern technologies—AI-based robotics platforms—is illustrated with examples.

Key words: robotics platforms, digital education, interactive platforms, personalized learning, educational technologies.

Информатика сабақтарында білім беруді табысты енгізуде робототехника платформалары мен құралдарын таңдау басты рөл атқарады. Платформалар білім беру мақсаттарына, білім алушылардың жас ерекшеліктеріне және оқу бағдарламасының техникалық талаптарына сәйкес келуі керек.

Робототехниканы үйренуге арналған заманауи білім беру платформалары кең мүмкіндіктерді ұсынады: визуалды бағдарламалаудан мәтіндік кодтауы бар күрделі инженерлік жобаларға дейін. Оқытудың тиімді болуы үшін платформалардың қолжетімділігін, олардың күрделілігін және білім беру бағдарламаларымен қолдау көрсетуді ескеру маңызды.

Робототехниканы оқуға арналған білім беру платформасын таңдау бірнеше факторларға байланысты:

Қол жетімділік – жабдықтың құны, компоненттерді сатып алу мүмкіндігі, оқу материалдарының болуы. Күрделілігі – білім алушылардың білім деңгейі, алдын ала дайындық қажеттілігі.

Білім беру бағдарламаларын қолдау – оқу курстарының, оқу-әдістемелік құралдардың болуы, оқу жоспарларымен интеграциялау.

Робототехниканы тиімді оқыту үшін жас және білім беру талаптарына сәйкес келетін құрылыс жинақтары қолданылады [1]. LEGO Mindstorms бастапқы деңгейдегі жобалар үшін пайдаланылады, ал Arduino және VEX Robotics күрделі инженерлік жобалар үшін қолайлы [2]. Raspberry Pi жасанды интеллект пен Интернет заттарын қамтитын күрделі жүйелерді әзірлеу үшін қолданылады [3].

Платформаны таңдау қолжетімділік, күрделілік және білім беру бағдарламаларының қолдауы сияқты критерийлерге байланысты [4]. Мысалы, LEGO Mindstorms және Arduino білім алушыларға мәтіндік бағдарламалауды үйренуге мүмкіндік береді [5]. VEX Robotics өз кезегінде механикалық және бағдарламалық шешімдердің кең спектрін ұсынады, бұл оны инженерлік жобалар үшін өте қолайлы етеді [6].

Осы критерийлерге сүйене отырып, қолданылатын ең танымал шешімдерді анықтай аламыз (1-кесте).

Робототехника платформасы	Білім алушылардың жасы	Бағдарламалау түрі	Негізгі ерекшеліктері
LEGO Mindstorms	8-14 жас	Визуалды бағдарламалау (скретч, блоктар)	Құру оңай, қарапайым робототехниканы үйретеді
Arduino	12-18 жас	Мәтіндік бағдарламалау (C, C++)	Сенсорлармен, электронды компоненттермен жұмыс істеу, смарт жүйелерді әзірлеу
VEX Robotics	10-18 жас	Визуалды және мәтіндік бағдарламалау	Механикалық конструкциялар, конкурстар, AI алгоритмдері
Raspberry Pi	14+ жыл	Python, Java, C++	Автономды жүйелерді құру, камералармен жұмыс, заттардың интернеті

Кесте - 1. Білім берудегі танымал робототехника платформалары

Білім беру тақырыптарының мазмұны: бағдарламалаудың негізгі принциптерінен инженерлік жобаларға дейін.

Білім беру бағдарламалау, электроника, инженерия және автоматтандыруға қатысты пәндерді біртіндеп меңгеруді көздейді. Оқытудың тиімді болуы үшін бағдарламалаудың негізгі принциптерінен бастап күрделі инженерлік жобаларды әзірлеуге дейін оқу модульдерін құрылымдау қажет [7]. Оқытудың үш негізгі кезеңін қамтиды: бағдарламалауға кіріспе, электроника және механика негіздерін оқу, күрделі инженерлік жобаларды әзірлеу және жүзеге асыру.

Бұл тәсіл білім алушыларына жаңа технологияларды бірте-бірте игеріп, оларды нақты мәселелерге қолдануға мүмкіндік береді [8].

Бірінші кезеңде білім алушылар алгоритм негіздерімен, логикалық ойлау және бағдарламалау негіздерімен танысады. Оқыту Scratch және MakeCode сияқты визуалды бағдарламалау орталарынан басталады, содан кейін білім алушылар C++, Python және Arduino IDE сияқты мәтіндік тілдерге көшеді [9].

Бағдарламалар келесі тақырыптарды қамтиды:

Бағдарламалаудың негізгі құрылымдары: айнымалылар, шартты операторлар, циклдар.

Сандық және аналогтық сигналдармен жұмыс істеу.

Қарапайым құрылғыларды бағдарламалау: жарық диодтары, түймелер, сенсорлар [10].

Келесіде көрсетілген код білім алушыларға цифрлық шығыстардың, логикалық деңгейлердің және уақыт кідірістерінің қалай жұмыс істейтінін түсінуге көмектеседі (1-сурет).

```
#define LED_PIN 3 // Жарықдиодтың пинін анықтау

void setup() {
  pinMode(LED_PIN, OUTPUT); // Пинді шығыс ретінде орнату
}

void loop() {
  digitalWrite(LED_PIN, HIGH); // Жарықдиодты қосу
  delay(1000);                 // 1 секундқа кідіріс
  digitalWrite(LED_PIN, LOW);  // Жарықдиодты өшіру
  delay(1000);                 // 1 секундқа кідіріс
}
```

Сурет 1. Arduino-да жарық диодтарын басқаруға арналған мысал коды
Электроника және механика негіздері.

Екінші кезеңде білім алушылар электронды бөлшектердің жұмыс істеу принциптерін, схемаларды және механиканы зерттейді. Бұл модуль аясында олар мыналарды үйренеді: Датчиктермен жұмыс (температура, жарықтандыру, қозғалыс, ылғалдылық).

Аналогтық және цифрлық сигналдардың жұмыс істеу принциптері. Схеманы жобалау негіздері және контроллерлерге қосу элементтері (Arduino, Raspberry Pi). Қозғалтқыштармен және сервоармен жұмыс істеу. LCD дисплейі бар температура мен ылғалдылық сенсорын (DHT11) пайдалану білім алушыларға сенсорлардың қалай жұмыс істейтінін, деректерді оқу және оны дисплейде көрсету жолын түсінуге мүмкіндік береді (2-сурет).


```

#include <DHT.h>
#include <DHT_U.h>
#include <LiquidCrystal_I2C.h>
#include <Wire.h>

#define DHTPIN 2
#define DHTTYPE DHT11

DHT dht(DHTPIN, DHTTYPE);
LiquidCrystal_I2C lcd(0x27, 16, 2);

void setup() {
  lcd.init();
  lcd.backlight();
  dht.begin();
}

void loop() {
  float temperature = dht.readTemperature();
  float humidity = dht.readHumidity();

  lcd.setCursor(0, 0);
  lcd.print("Temp: ");
  lcd.print(temperature);
  lcd.print(" C");

  lcd.setCursor(0, 1);
  lcd.print("Humidity: ");
  lcd.print(humidity);
  lcd.print("%");

  delay(2000);
}

```

Сурет 2. LCD дисплейі бар температура мен ылғалдылық сенсорын (DHT11) пайдалану мысалы

Кешенді жобаларды әзірлеу және жүзеге асыру. Соңғы кезеңде білім алушылары автоматтандырылған жүйелерді, роботтық жобаларды және IoT құрылғыларын құра отырып, жобалық әрекеттерді меңгереді.

Күрделі жобалардың мысалдары:

1. Жарықтандыру жағдайларына байланысты автоматты RGB артқы жарықтандыру. Фоторезисторды және RGB жарықдиодты пайдаланады. Жарық деңгейіне байланысты артқы жарық түсін өзгертуге мүмкіндік береді.

2. Өсімдіктерді суарудың автоматтандырылған жүйесі. Сорғыны басқару үшін топырақ ылғалдылығының сенсорлары мен релелерін пайдаланады. IoT және автоматтандыру ұғымдарын үйрету үшін қолданылады.

3. Жолдан кейінгі робот. IR сенсорларын, сервомоторларды және Arduino пайдаланады.

Автономды басқару принциптерін және сенсорлардан деректерді өңдеу алгоритмдерін түсінуге мүмкіндік береді (3-сурет).

```

#include <Servo.h>

Servo leftMotor;
Servo rightMotor;

void setup() {
  leftMotor.attach(9);
  rightMotor.attach(10);
}

void loop() {
  leftMotor.write(90); // Аяға
  rightMotor.write(90);
  delay(2000);

  leftMotor.write(0); // Токта
  rightMotor.write(0);
  delay(1000);
}

```

Сурет - 3. Сервоқозғалтқыштарды басқаруға арналған мысал коды

Бағдарламалау және робототехника оқу модульдері үш негізгі деңгейді қамтиды: бағдарламалау негіздерін үйрену, электроника және механикамен жұмыс істеу, инженерлік жобаларды әзірлеу [11].

Бұл құрылым білім алушыларға қарапайым бағдарламалардан бастап нақты

автоматтандырылған жүйелер мен IoT құрылғыларын құруға дейін біртіндеп техникалық дағдыларды дамытуға мүмкіндік береді.

Жобалық ойлауды дамыту және білімді практикалық қолдану білім беруді интерактивті және сұранысқа ие етеді, білім алушыларға инженерлік принциптерді меңгеруге және болашақ кәсіби қызметке дайындалуға көмектеседі [12].

Қорытындылай келе, цифрлық білім беру дәуірінде роботтар оқу процесінің ажырамас бөлігіне айналып келеді. Олар білім алушылардың теориялық білімін практикамен ұштастыруға, логикалық ойлауын дамытуға және шығармашылық қабілеттерін арттыруға мүмкіндік береді. Робототехникаға арналған тиімді платформалар білім алушыларға бағдарламалау, инженерия және технология салаларын терең меңгеруге жол ашады. Сонымен қатар, мұндай платформалар білім беруді қызықты, қолжетімді және интерактивті етеді. Болашақта роботтардың білім беру жүйесіндегі рөлі одан әрі артып, жаңа мүмкіндіктерге жол ашатыны сөзсіз.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Zhao Y. Опыт Китая в внедрении STEAM-образования // China's Approach to STEAM Learning. – Routledge. – 2021. – С. 175-198.
2. Pearson J. STEAM и цифровые технологии в образовании // Digital Tools in STEAM. – MIT Press. – 2022. – С. 90-117.
3. Evans, M. Проектное обучение в рамках STEAM // Project-Based Learning in STEAM. – Springer. – 2020. – С. 45-69.
4. Anderson, T. Государственные стандарты и нормативные документы по STEAM // STEAM Education Standards. – Pearson. – 2023. – С. 100-125.
5. Байырбекова Л.М., Каратаев Н.С., Бәймішева А.Ж. Lego mindstorms EV3 кіріспе оқу-әдістемелік құрал. – Шымкент 2020. – 100 б.
6. White R. Оценка эффективности STEAM-программ // Evaluating STEAM Programs. – Routledge. – 2021. – С. 80-105.
7. Johnson M. STEAM и искусственный интеллект // AI and STEAM Education. – MIT Press. – 2023. – С. 125-150.
8. Thomas W. Технологические инновации в STEAM // Innovations in STEAM Technologies. – Wiley. – 2019. – С. 100-130.
9. Parker C. Взаимосвязь робототехники и STEAM-обучения // Robotics & STEAM Integration. – Routledge. – 2021. – С. 150-175.
10. Reed N. Влияние STEAM на академическую успеваемость // Impact of STEAM on Learning Outcomes. – Springer. – 2020. – С. 66-92.
11. Аман К., Нурмуханбетова Г.К., Каратаев Н.С., Омаров Е.Т., Бүркіт Ә.Қ. Робот техникасын оқыту әдістемесі әдістемелік құрал. – Алматы 2023. – 224 б.
12. Nelson D. Модели обучения в STEAM-образовании // Learning Models in STEAM. – Taylor & Francis. – 2022. – С. 115-140.

ЦИФРОВАЯ ГУМАНИТАРИСТИКА В ЭПОХУ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА: ФИЛОЛОГИЯ КАК ПРОСТРАНСТВО КУЛЬТУРНОЙ ПАМЯТИ И ЦЕННОСТНОЙ КОММУНИКАЦИИ

¹Асильбекова Б.Д., ²Умбетжанова У.Т.

¹Старший преподаватель кафедры русский и узбекский языки
bibigul.asilbekova.63@bk.ru

²Старший преподаватель кафедры русский и узбекский языки
Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

Аннотация. Статья посвящена осмыслению роли современной филологии в контексте цифровой гуманитаристики и развития искусственного интеллекта. Рассматриваются трансформации научной методологии, изменения статуса текста и автора, а также проблемы культурной памяти в условиях глобализованного цифрового пространства. Особое внимание уделяется аксиологическому измерению филологического знания и его значению для духовного возрождения общества. Обосновывается тезис о том, что цифровые технологии не нивелируют гуманитарную парадигму, а создают новые формы ценностной коммуникации и межкультурного диалога

Ключевые слова: цифровая гуманитаристика, искусственный интеллект, филология, культурная память, глобализация, аксиология, цифровая коммуникация

Андатпа. Мақала цифрлық гуманитарлық және жасанды интеллектті дамыту контекстіндегі қазіргі филологияның рөлін түсінуге арналған. Ғылыми әдіснаманың өзгеруі, мәтін мен автордың мәртебесінің өзгеруі, сондай-ақ жаһанданған цифрлық кеңістіктегі мәдени есте сақтау проблемалары қарастырылады. Филологиялық білімнің аксиологиялық өлшеміне және оның қоғамның рухани жаңғыруы үшін маңыздылығына ерекше назар аударылады. Цифрлық технологиялар гуманитарлық парадигманы теңестірмейді, бірақ құндылық коммуникациясы мен мәдениетаралық диалогтың жаңа формаларын жасайды деген тезис негізделеді.

Түйінді сөздер: цифрлық гуманитаристика, жасанды интеллект, филология, мәдени жады, жаһандану, аксиология, цифрлық коммуникация.

Abstract. The article is devoted to understanding the role of modern philology in the context of digital humanities and the development of artificial intelligence. The article examines the transformations of scientific methodology, changes in the status of the text and the author, as well as the problems of cultural memory in a globalized digital space. Special attention is paid to the axiological dimension of philological knowledge and its significance for the spiritual revival of society. The thesis is substantiated that digital technologies do not eliminate the humanitarian paradigm, but create new forms of value communication and intercultural dialogue.

Key words: digital humanities, artificial intelligence, philology, cultural memory, globalization, axiology, digital communication.

Современный этап развития науки характеризуется глубокой интеграцией гуманитарных дисциплин и цифровых технологий. Искусственный интеллект перестаёт быть исключительно техническим инструментом и становится активным участником культурной коммуникации. В этих условиях филология оказывается в центре трансформационных процессов, затрагивающих природу текста, авторства, интерпретации и культурной памяти.

Цифровая среда формирует новые формы существования текста: гипертекстуальность, мультимодальность, интерактивность. Традиционная модель линейного чтения сменяется нелинейным восприятием информации, что требует переосмысления методологических оснований филологии.

Цель исследования — выявить специфику цифровой гуманитаристики как нового этапа развития филологии и определить её роль в сохранении культурной памяти и формировании духовных ценностей в эпоху AI.

Задачи исследования:

1. Проанализировать изменения статуса текста и автора в цифровую эпоху.
2. Определить роль искусственного интеллекта в формировании новых форм коммуникации.
3. Рассмотреть проблему культурной памяти в условиях глобализации.
4. Выявить аксиологический потенциал современной филологии.

Методология исследования

Методологическую основу исследования составляют:

междисциплинарный подход (синтез филологии, философии, культурологии и информационных технологий);
герменевтический анализ;
дискурс-анализ цифровых коммуникаций;
аксиологический подход;
элементы сравнительного анализа.

Теоретическая база опирается на исследования в области философии языка, теории коммуникации, цифровой культуры и глобализационных процессов.

1. Трансформация текста и авторства в цифровую эпоху

- 1.1 Текст как динамическая структура

В цифровой среде текст перестаёт быть статичным объектом. Он становится:

гипертекстуальным;

мультимедийным;

интерактивным;

алгоритмически модифицируемым.

AI-системы способны генерировать тексты, имитирующие различные стили и жанры. Это ставит вопрос о границах авторства и оригинальности. Автор всё чаще выступает не единственным создателем текста, а модератором цифровых процессов.

- 1.2 Коллективное и алгоритмическое творчество

Современные платформы позволяют создавать тексты в формате коллективного взаимодействия. Алгоритмы становятся соучастниками творческого процесса. Это формирует новую модель культурного производства, в которой креативность распределяется между человеком и машиной.

2. Цифровая гуманитаристика как новая исследовательская парадигма

Цифровая гуманитаристика объединяет методы программирования, анализа данных и традиционные гуманитарные практики. В филологии это проявляется в: создании цифровых архивов; компьютерной стилистике; анализе больших текстовых данных (big data); визуализации литературных процессов. Количественные методы не отменяют качественной интерпретации, а расширяют её границы.

3. Культурная память в условиях глобализации

Глобализация усиливает процессы культурной интеграции, но одновременно провоцирует утрату локальных традиций. Цифровая среда становится хранилищем культурной памяти: оцифровываются рукописи и архивы; создаются виртуальные музеи; формируются электронные библиотеки.

Филология выполняет функцию посредника между прошлым и настоящим, обеспечивая интерпретацию культурного наследия.

4. Аксиологическое измерение современной филологии

В эпоху технологизации возрастает значение ценностных ориентиров. Филология как наука о слове сохраняет гуманистическую направленность: формирует этику коммуникации; развивает критическое мышление; поддерживает культурную идентичность; способствует межкультурному диалогу. Духовное возрождение в цифровую эпоху возможно при условии осознанного использования технологий и сохранения культурных традиций.

Результаты исследования

В ходе исследования установлено:

1. Цифровая гуманитаристика формирует новую парадигму филологических исследований.
2. Искусственный интеллект трансформирует понятия текста и авторства.
3. Глобализация усиливает необходимость сохранения культурной памяти.
4. Филология сохраняет аксиологическую функцию в цифровом обществе.
5. Интеграция технологий и гуманистических ценностей способствует устойчивому развитию образования и науки.

Обсуждение

Современная филология развивается в условиях технологической экспансии. Однако её фундамент остаётся гуманистическим. Технологии расширяют инструментарий исследования, но не заменяют интерпретацию, основанную на культурном опыте и ценностном анализе.

Необходима подготовка специалистов, способных сочетать цифровые компетенции с глубоким гуманитарным образованием.

Выводы

1. Цифровая гуманитаристика является закономерным этапом эволюции филологии.
2. Искусственный интеллект трансформирует формы текстовой коммуникации.
3. Сохранение культурной памяти — ключевая миссия современной филологии.
4. Аксиологическое измерение гуманитарного знания приобретает особую актуальность.
5. Духовное возрождение общества возможно через гармонизацию технологий и культуры.

Список литературы:

1. Барт Р. Смерть автора // Избранные работы. — М.: Прогресс, 1989.
2. Лотман Ю. М. Культура и взрыв. — М.: Гнозис, 1992.
3. Ассман Я. Культурная память. — М.: Языки славянской культуры, 2004.
4. Manovich L. Software Takes Command. — New York: Bloomsbury, 2013.
5. Berry D. M. Understanding Digital Humanities. — London: Palgrave Macmillan, 2012.
6. Kittler F. Gramophone, Film, Typewriter. — Stanford: Stanford University Press, 1999

**БІЛІМ БЕРУДЕ ҚОЛДАНЫЛАТЫН АРАЛАС ОҚЫТУДЫҢ МОДЕЛЬДЕРІ МЕН
САЛДАРЫ**

¹Балганова М. С., ²Адылбекова Э.Т.

¹«IT және цифрлық технологиялар» кафедрасының
магистр, аға оқытушысы,

Ж.А.Ташенов атындағы университеті, Шымкент,
merrier.85@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0002-0594-3855>

²п.ғ.к., қауым. профессор,

Ө. Жәнібеков атындағы Оңтүстік Қазақстан
педагогикалық университеті, Шымкент,
adylbekova_elvir@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0003-1471-0137>

Аңдатпа. Тиімді технологиялардың қатарында аралас оқыту ерекше орын алады. Бұл мақалада аралас оқытудың тұжырымдамасы қарастырылып, дәстүрлі оқыту моделінен интеграцияланған оқытуға ауысу үдерісіндегі оның дидактикалық артықшылықтары талқыланады. Сонымен қатар, электронды ресурстар мен орталарды кең көлемде қолданудың маңызы атап өтіледі. Авторлар қазіргі аралас оқыту модельдерін сыни тұрғыдан талдау жасаған. Алынған нәтижелер жоғары білім беру саласындағы аралас оқыту курстарының жаңа модельдерін әзірлеу үшін пайдалы болуы мүмкін.

Кілт сөздер: технология, аралас оқыту, модель, интеграция.

Abstract. Blended learning occupies a special place among effective technologies. This article examines the concept of blended learning and discusses its didactic advantages in the transition from traditional teaching models to integrated learning. Furthermore, the importance of the widespread use of electronic resources and environments is emphasized. The authors critically analyze existing blended learning models. The findings may be useful for the development of new blended learning course models in higher education.

Key words: technology, blended learning, model, integration.

Бұл мақала «аралас оқыту» ұғымына кіріспе шолу жасауға арналған. Алдымен, бұл терминнің мән-мағынасы талданып, одан кейін әртүрлі модельдер қарастырылып, оларды жүйелеудің ұсынылған тәсілдері зерттеледі. Сонымен қатар, аралас оқытуды пайдаланудың негіздемелері мен оны енгізудегі негізгі қиындықтар талқыланады. Ақырында, осы модельдердің мамандар үшін туындататын салдары қарастырылады.

Аралас оқытудың түп-тамыры цифрлық технологиялар пайда болғанға дейінгі кезеңге барып тіреледі. Оның бастауын сырттай оқыту нысандарына, атап айтқанда, қашықтықтан оқыту курстарына жатқызуға болады. Мысалы, 1919 жылғы бағдарлама аясында Канададағы маякшылардың балалары білім алуға мүмкіндік алды. Қашықтықтағы адамдарды байланыстыру мақсатымен аралас оқытуды қолдану мәселесі әлі де өз маңыздылығын жойған жоқ. Ал жеке компьютерлердің таралуы (1980-жылдары) және ғаламдық интернеттің пайда болуы (1990-жылдары) білім беру үрдісінде жаңа үлгілердің қалыптасуына ықпал етті. Жоғары білім беру саласындағы осындай жаңашыл тәсілдердің бірі Диана Лориллард ұсынған «әңгімелесу» әдісі болды. Бұл әдісте білім алу оқушы мен мұғалім арасындағы біртіндеп дамидын диалог ретінде қарастырылады. Аталған модель бүгінгі аралас оқыту туралы пікірталастарда маңызды орынға ие. Сонымен қатар, цифрлық технологиялар жеке сектордағы оқыту жүйелеріне де енгізіле бастады. Осы контексте Фризен 1999 жылдан бері «аралас оқыту» терминін қолданып жүргені белгілі. Фризен аралас оқытудың бастапқы кезеңдерінде бұл ұғымның «технологиялардың, педагогика әдістерінің, тіпті жұмыс тапсырмаларының кез келген үйлесімдерін» білдіруі мүмкін екенін анықтаған. Осыған байланысты түрлі анықтамалар қалыптасқан: оларға кез келген оқыту технологияларын енгізуге немесе тек веб-

технологиялармен шектеуге болады, сондай-ақ олар технологияға түбегейлі назар аудармай, әртүрлі теориялық көзқарастарды біріктіруге бағытталуы мүмкін [1].

Жаңа технологиялар тек кеңістікті ғана емес, уақытты да байланыстыруға (жазба арқылы) және оқыту процесін жекелендіруге мүмкіндік берді. Бұл студенттерге оқу материалын меңгеру жолдарын және қарқындылығын өздері басқаруға жағдай жасады. Уақыт, орын, әдіс және қарқын тәрізді төрт фактордың үйлесімі мұғалімдердің жаңа технологияларға әртүрлі көзқарас танытуына және «аралас оқыту» ұғымын түрліше түсінуіне әсер етті.

2003 жылы Проктер аралас оқытуды «оқыту әдістерін, оқу модельдерін және оқу стильдерін тиімді біріктіру» деп сипаттады [2]. Ал Чу, Джонс және Тернер бұл түсінікті «білім беру мен білім беру технологияларының үйлесімі» деп түсіндірді [3].

Алайда анықтамалардың кең болуы Оливер және Тригвелл сияқты сыншылардың тарапынан тұжырымдаманың нақты еместігі туралы пікір айтуына әкелді. Дегенмен уақыт өте келе түрлі түсініктер бір арнаға тоғыса бастады [7]. Ерекше назар аудартатын анықтама Грэмнің ұсынымы, онда ол аралас оқытуды «бетпе-бет оқуды компьютерлік оқытумен біріктіру» ретінде сипаттайды. Бұл анықтама негізгі екі әдісті біріктіріп, араласудың маңызын айқындайды. Мұндай кезде компьютерлік байланыс негізінен асинхронды және мәтін түріндегі болатын [5]. Алайда қазіргі уақытта телеконференция сияқты шешімдер кең таралғандықтан, Фризен бетпе-бет (F2F) ұғымын «бірге қатысу» ретінде қайта қарастыруды ұсынады. Оның пайымдауынша, аралас оқыту интернет пен сандық медианы сыныптағы физикалық түрде бірге оқыған жағдайда ұсынатын мүмкіндіктермен ұштастырады [1].

Кейбір сарапшылар Грэм мен Фризеннің анықтамаларын дамыта отырып, өз көзқарастарын ортаға салды. Мәселен, Стейкер мен Хорн аралас оқытуды былай сипаттайды: «оқушы мазмұн мен білім алуды кем дегенде ішінара онлайн режимінде жүзеге асыратын оқу бағдарламасы», бұл жағдайда уақытты, орынды, тәсілді және оқу қарқынын оқушы басқара алады. Сонымен қатар, бағдарлама ішінара дәстүрлі курстың бақыланатын бөлігі ретінде жүзеге асады. Бұл көзқарас білім берудің дәстүрлі әдістемесін интернет арқылы толықтырылып отыратын модельмен жаңғыртуды қолдайды [6].

Уақыты өте келе зерттеушілер аралас оқытудың маңыздылығын тереңірек түсіне бастады. Мысалы, Уотсон мен Мурин аралас оқытудың кеңейтілген үлгісін сипаттап, оқушылардың сабақтағы оқу тәжірибесінде онлайн амалдарды интеграциялау қажеттілігіне баса назар аударады. Мұндай тәсіл мазмұнның реттелуін және барлық білім беру әдістерінің өзара байланысты түрде жұмыс істеуін қамтамасыз етеді [8].

Краснова болса, аралас оқытуды «бетпе-бет оқыту әдістері мен онлайн интерактивті ынтымақтастықты ұштастыратын тиімді оқу моделі» деп айқындайды. Оның айтуынша, бұл тәсіл тұрақты байланыста жұмыс істейтін біртұтас жүйе ретінде қызмет етеді [9]. Стейси мен Гербик терминнің әртүрлі интерпретацияларын талдай отырып, ең болмағанда аралас оқытудың «виртуалды және физикалық орталардың үйлесімін» қамтуы керек екенін атап көрсетеді [10]. Лаунерге келсек, ол оны «технологияны қолдайтын өзіндік немесе қашықтықтан оқудың бетпе-бет форматтарымен үйлесімі» деп таниды [11].

Дегенмен, тұжырымдаманың кең ауқымды анықтамаларына қатысты сындар да жоқ емес. Оливер мен Тригвелл, мысалы, жеткізу тәсілдеріне тым көп көңіл бөлудің қауіптілігін көрсетіп, мұның шынайы оқу үдерісіне әсерін жеткілікті дәрежеде бағалай алмай отырғанын айтады. Бұл ескерту де орынды, өйткені технологияны дұрыс пайдаланбау оның оқу нәтижелеріне қатысының төмендеуіне әкелуі мүмкін.

Тұжырымдаманың бастапқы анықтамаларының кең көлемін ескере отырып, Оливер мен Тригвелл аралас оқытуға байланысты тағы бір маңызды сын айтты. Олар теоретиктердің назарын оқу үдерісіне емес, оқытудың жеткізілу әдістеріне аударғанын сынап, бұл тәсілде оқытумен салыстырғанда оқу үрдісіне жеткіліксіз көңіл бөлінетінін атап өтті. Бұл сын толықтай әділ болмауы мүмкін, алайда ол технологияның оқу үдерісіне қандай үлес

қосатынын мұқият зерделемей қолданылуының қауіпті екенін көрсетеді. Сонымен қатар, «гибридті оқыту» термині көбінесе «аралас оқыту» ұғымымен синоним ретінде пайдаланылады, дегенмен олардың анықтамасы қандай да бір ерекшелікті меңзейді [7]. Осы мақаланың қалған бөлігінде, егер өзгеше көрсетілмесе, Фризеннің жоғарыда келтірілген анықтамасы негізге алынатын болады.

Грэм мен Фризен жасаған аралас оқыту тұжырымдамасы бетпе-бет немесе бірге қатысу элементін және компьютерлік технология арқылы делдалдықты қамтитын екі жақты оқыту әдісіне негізделген. Бұл екі элементтің әртүрлі оқу мақсаттарына қолдану тәсілдері мен олардың арасындағы тепе-теңдік көптеген модельдер қалыптасуына мүмкіндік береді. Мұндай модельдерді қалай жіктеуге болады?

Аралас оқытудың алғашқы типологиясын Валиатан ұсынған, бұл жүйені үш негізгі түрге бөлген:

1) Нақты білім мен дағдыларды меңгеруге бағытталған дағдыға негізделген оқыту, мұнда оқытушының кері байланысы мен қолдауы маңызды рөл атқарады.

2) Жаңа көзқарастар мен мінез-құлықтарды қалыптастыруға бағытталған құлықтық оқыту, бұл жерде құрдастардың өзара әрекеттесуі мен топтық жұмысқа басымдық беріледі.

3) Құзыреттілікке негізделген білім беру, бұл тәсіл үнсіз немесе үйрену ортасына бақылауды қажет етеді, яғни оқушылар тәжірибелі мамандардың жұмысын бақылап үйренеді.

Дегенмен, бұл типология оқу мақсаттарын және педагогикалық әдістерді қатар қамтығаны үшін сынға алынған [12]. Бұдан кейінгі Стейкер мен Хорнның нұсқасы неғұрлым ықпалды болды. Олар бастапқыда алты модельмен жұмыс істеп, талдау нәтижесінде төрт негізгі модельге дейін қысқартулар жасады. Алғашқы алты модель мыналар болатын:

1) **Бетпе-бет оқыту моделі:** Сыныптағы дәстүрлі оқу онлайн сабақтармен толықтырылады.

2) **Ротациялық модель:** Студенттер онлайн және сынып ішіндегі оқыту әдістерінің арасында ауысып отырады.

3) **Икемді модель:** Оқушылар сабақты көбінесе өздеріне ыңғайлы уақытта онлайн өтіп, тек қажеттілік туған жағдайда ғана мұғалімнен жеке кеңес алады.

4) **Онлайн зертханалық модель:** Кампус ішінде студенттер стандартты оқуға қосымша ретінде онлайн курстардан өтеді.

5) **Өзін-өзі араластыру моделі:** Бұл жерде студент негізгі оқуын классикалық режимде жалғастырып, кампустан тыс онлайн курстарды қосымша ретінде алады.

6) **Байытылған виртуалды модель:** Сабақтардың басым бөлігі онлайн өтіліп, студент қажет болған жағдайда ғана бетпе-бет оқуға келеді.

Стейкер мен Хорн осы үлгілердің ішінен бетпе-бет оқыту моделін ротациялық 1-ші және 2-ші, икемді 3-ші модельдерін бір-біріне тым ұқсас болғандықтан біріктіруді ұйғарса, 4-ші және 5-ші модельдерді де біртұтас қарайтын шешім қабылдады. Осылайша, олардың жүйесі ротациялық, икемді, өзін-өзі араластыратын және байытылған виртуалды модельдерге қысқартылды.

Ротациялық модельдің ерекше нұсқасы – «аударылған сынып». Бұл үлгіде студент негізгі мазмұнды онлайн меңгеріп, сыныптағы уақытын тереңірек талқылау, пікірталас немесе жоғары деңгейлі тапсырмалар мен бағалауға арнайды. Яғни үй тапсырмасы мен сыныптағы іс-шаралардың реттілігі керісінше ұйымдастырылады.

Стейкер мен Хорн типологиясы олардың аралас оқытудың бимодальды анықтамасына негізделген болып табылады.

Грэм аралас оқыту модельдерін талдап, оларды төрт өлшем, төрт деңгей және үш тип бойынша жіктеуді ұсынған. Оның қарастырған төрт өлшемі — кеңістік (бетпе-бет немесе виртуалды), уақыт (синхронды немесе асинхронды), сезімталдық байлығы (жоғары – толық сенсорлық байланыс, төмен – тек мәтін арқылы) және адамгершілік деңгейі (адамның жоғары

қатысуы немесе технологияның жоғары болуы). Бұл өлшемдер аралас оқытудың негізін құрап, бимодальді жеткізу механизмдері арқылы анықталады.

Сонымен қатар, Грэм оқытуды ұйымдастыру деңгейлерін де ескеріп, оларды әрекет, курс, бағдарлама және мекеме деңгейінде қарастырады. Мысалы, жеке оқу әрекеттерінде қолданылатын аралас әдістер институттық деңгейдегі аралас оқыту тәсілдерінен айтарлықтай ерекшеленеді. Бұдан бөлек, Грэм аралас оқытудың мақсаттарына қарай үш негізгі категориясын атап өтеді: қолжетімділік пен икемділікті арттыруға арналған араласулар, дәстүрлі педагогиканы жақсартуға бағытталған араласулар және педагогикалық тәжірибені өзгертуге арналған трансформациялық араласулар. Соңғысы білім алушылардың өз оқу үдерісінде белсенді рөл атқаруын көздейді. Бұл жіктеу трансформацияны ең жоғары құндылық ретінде қарастыратын иерархиялық құрылымға ие. Осылайша, Грэм модальділіктерді ғана емес, ауқым мен педагогикалық мақсаттарды да ескере отырып, өз теориясын кеңейтті [5].

Ал Чу, Джонс және Тернер болса [3], аралас оқытудың төрт түрлі моделін сипаттап, оларды сын тұрғысынан бағалау үшін Выготский мен Маслоудың теорияларын қолданды. Бірінші модель — Гилл Салмонның электронды модерацияны құрылымдау тәсілі. Мұнда модератор студенттердің онлайн жүйеде өзін ыңғайлы сезінуіне жағдай жасайды. Бұл әдіс Маслоудың қажеттіліктер иерархиясымен үндес деп аталып өтсе де, оны Фризеннің аралас оқыту моделі ретінде қарастыруға болмайтыны көрсетілген. Бұл пікір авторлардың терминологияға кеңірек анықтама беруімен байланысты болуы мүмкін.

Екінші модель — Венгер мен Фергюсон зерттеген Sun Microsystems компаниясының «оқу экологиясы» [17]. Бұл моделде оқу процесі «өзіндік басқару немесе басшылыққа алыну» және «мазмұн мен тәжірибе» осьтері бойынша құрылымдалады. Оқудың әртүрлі кезеңдері, мысалы, кітап оқу, асинхронды материалдармен жұмыс жасау, аудиториялық дәрістер немесе тәлімгерлік сияқты процестер бұл модельге сәйкес сипатталады. Чу және әріптестері моделдің Выготскийдің жақын даму аймағы идеяларына сәйкес келетінін бағалайды: мұнда оқушы сарапшының басшылығымен өз білімі мен тәжірибесін қалыптастыруға мүмкіндік алады. Дегенмен, мұнда нақты іске асыру механизмі көрсетілмегені кемшілік ретінде айтылады.

Үшінші үлгі — Джонстың «аралас оқыту континуумы». Гламорган университеті аралас оқытуды мекеме деңгейінде енгізгенімен, бұл процесті біркелкі түрде емес, әртүрлі кафедраларда әртүрлі қарқындылықта жүзеге асырған. Континуумда әдістер минималды (мысалы, PowerPoint слайдтары) тәсілдерден бастап толығымен онлайн форматқа дейін сипатталады. Бұл модельдің икемділігі арқасында әртүрлі пәндерде аралас оқыту әртүрлі тәсілдермен жүзеге асырыла алады деген идея ұсынылады. Чу және әріптестері Аллен, Симан және Гарреттің 30–80% арасында онлайн мазмұн болғанда ғана курс аралас деп есептеледі деген пікірге келіспейді. Мұндай критерий тым қарапайым деп танылғанымен, Джонстың моделі теориялық жағынан әлсіз және тек оқыту әдістерінің аясында шектелетіндігіне назар аударылады.

Төртінші модель Гаррисон мен Воганның сұрақ қоюға негізделген құрылымына негізделеді, мұнда студенттер мен мұғалімдер Зерттеу Қауымдастығына мүше ретінде қарастырылады. Бұл тұжырым Венгердің «тәжірибе қауымдастықтары» жөніндегі жұмысына сүйенеді.

Тәжірибе қауымдастығында белгілі бір мәселемен айналысатын және өзара әрекеттесу арқылы оны тиімдірек орындау жолдарын үйренетін адамдар тобы бар болса, Зерттеу Қауымдастығы бірлесе оқып, өзара әрекеттесу арқылы білім қалыптастыратын қатысушылардан тұрады. Бұл модель оқыту әдістерінен оқуға негізгі назарды аударуға тырысады. Мұнда технологияның рөлі маңызды: ол когнитивті қатысуды (ақпарат алмасу, тұжырымдамаларды құру және тексеру), оқу барысында нұсқау беруді (құрылым мен бағытты

қамтамасыз ету) және әлеуметтік өзара әрекетті (топтық ынтымақтастықты дамыту) қолдау үшін пайдаланылады.

Өз кезегінде, зерттеуші Чу және оның әріптестері бұл модельді Выготский мен Маслоудың идеяларымен үндес деп санайды. Алайда, мұндай тәсілді тәжірибеге енгізу айтарлықтай уақыт пен күшті талап етеді.

Өртүрлі модельдерді қолданудың аралас оқыту тәжірибесіне тигізетін әсері оны пайдаланудағы мақсаттар мен енгізу барысында туындайтын қиындықтарды қаншалықты тиімді шешуге байланысты анықталады. Мысалы, «оқу экологиясы» моделі туралы айталық. Бұл модельді әзірлеу кезінде ең басты назарда болған факторлардың бірі шығындардың тиімділігі еді. Егер басты ниет шығындарды азайту болса, онлайн өзіндік оқу тиімді шешім ретінде қарастырылуы мүмкін. Ал, оқуды конструктивистік және ұжымдық негізде ұйымдастыруды қалайтын адамдар үшін, онлайн топтық талқылаулар курстың маңызды бөлігі болуы ықтимал. Алайда, екі мақсатқа бірдей жету қиын болуы мүмкін, әсіресе, егер бағдарламалық жасақтаманы лицензиялау құны күтілгеннен жоғары болса немесе онлайн талқылауды сапалы басқару мүмкін болмаса. Осылайша, модель бірнеше мақсаттарға қол жеткізуге көмектескенімен, белгілі бір нәтижеге кепілдік бермейді.

Грэм аралас оқыту тәсілін қабылдауға алты түрлі негіздеме ұсынады: педагогикалық байлық, білімге қолжетімділік, әлеуметтік өзара әрекет, жеке белсенділік, шығындардың тиімділігі және қайта қараудың қарапайымдылығы. Олардың ішінен педагогикалық байлық, қолжетімділік және шығындардың үнемделуі ең жиі аталған себептер болып табылады. Қолжетімділікке мән берген зерттеулерде Проктер мен Хайнце аралас оқытудың жартылай уақыттық студенттер үшін мүмкіндіктерді арттыра алатынын атап өткен [16]. Грэм де қолжетімділіктің артуын көрсететін бірнеше зерттеуді ұсынады.

Аралас оқытудың қолжетімділікті жақсарту қабілетіне күмәнданатындар аз. Дегенмен, пікірталас көбінесе «сандық алшақтық» төңірегінде өрбиді, яғни қоғамның бір бөлігі цифрлық құралдардың жоқтығынан немесе олардың техникалық және білім деңгейінің төмендігінен осы артықшылықтарды пайдалана алмауы мүмкін. Алайда бұл мәселенің маңыздылығы цифрлық технологиялардың дамыған елдерде кеңінен таралуымен біртіндеп азайып келеді.

Шығындардың тиімділігі тұрғысынан алғанда, бұл тақырып көп пікірталас туғызады. Грэм инвестициялардан жоғары кірісті қамтамасыз етудің мүмкіндігін атап өтеді, ал Лаунер болса, керісінше, аралас оқыту экономикалық тұрғыдан үнемді емес деп есептейді. Ол материалдарды бейімдеу, АКТ инфрақұрылымын күту шығындары мен техникалық қолдау көрсету қажеттіліктерінің қымбат екенін және осының бәрі үнемдеуге кедергі келтіретінін айтады [11]. Грэм мен Дзиубан үшін негізгі үнемдеу сәті қызметкерлерге кететін шығындарды қысқарту мүмкіндігі болып табылады [4].

Десе де, ең көп пікірталасқа түсетін мәселе – педагогикалық тиімділік. Аралас оқытудың басты артықшылықтарының бірі – ол әртүрлі оқу стилдерін ескеруге икемді келеді. Бірақ мәселе оның осы әлеуетті толықтай жүзеге асыра алатындығында болып отыр. Мәселен, жоғары оқу орындарында лекцияның рөлі әрдайым талқыланып жүр. Лекция әдісінің бір жақты сипаты мен кей жағдайларда тиімсіздігі оған қатысты сын-ескертпелерді тудырып келгенімен, ол әлі күнге дейін кеңінен қолданылатын оқу құралы болып қала береді.

Бүгінде «лекция жазбаларын» қолдану арқылы студенттерге оларды өздеріне ыңғайлы уақытта әрі өз қарқыны бойынша көруге мүмкіндік беріледі, бұл үдерісті барлығына қолжетімді әрі тиімді етуге жол ашады. Мәселен, Москал және оның әріптестері жүргізген зерттеулерде «лекция жазбаларының» аралас оқытуда танымалдылығы айтарлықтай жоғары емес екендігі анықталған. Онлайн технологиялардың уақыт пен орынды тиімді үйлестіру сияқты артықшылықтары лекцияларды өзіндік оқу процесі үшін тартымды етуге жеткіліксіз болуы мүмкін деген пікір бар [14].

Тағы бір мысал ретінде топтық талқылауды қарастырайық. Онлайн талқылаудың артықшылықтарының бірі – ұялшақ қатысушыларға өз ойын еркін жеткізуіне қолайлы жағдай жасалатынын атап өту керек. Алайда, кейбір зерттеулер студенттердің онлайн талқылауға қатысуды шектеулі сезінетіндерін көрсетіп отыр. Осыдан онлайн платформаларға көшудің өзі жеткіліксіз екенін түсіну қажет. Мұндағы табыс дәріс немесе модерация стилі сынды басқа да маңызды факторларға тәуелді болуы мүмкін.

Соңғы жылдары білім беруде педагогикалық тиімділікке деген көзқарастар айтарлықтай өзгерді. Аралас оқытудың бастапқы кезеңінде бұл әдістің тиімділігі жиі талқыланып, Томас Расселдің «Елеулі айырмашылық жоқ құбылысы» туралы зерттеулері осы пікірталасқа өз үлесін қосты. Расселдің еңбектері оқу нәтижелерінің құр жеткізу әдісіне тәуелсіз екенін болжаған. Кейінірек Грэм және Дзиубан секілді ғалымдардың жұмыстары аралас оқытудың тиімділігін көрсеткенімен, бұл көбіне оқытылатын материалдардың өзгеруі және олардың онлайн форматқа бейімделуімен түсіндірілген. Сонымен қатар, бұл жаңашыл әдістердің, әсіресе автоматтандырылған онлайн бағалау құралдарының, оқу үдерісіндегі рөлі жаңа форматтарға оңай бейімделетін студенттерге көбірек ұнайтыны айтылады.

Ұлыбритания сияқты кей елдерде цифрлық технологиялардың дамуы оқушылардың дәстүрлі тәсілдерге, мысалы, толыққанды кітап оқуға қызығушылығын азайтуы мүмкін деген алаңдаушылық туғызған. Ал, соның ішінде АҚШ Білім министрлігінің жүргізген метаталдауы аралас оқытудың дәстүрлі және толықтай онлайн оқыту әдістерімен салыстырғанда жоғары нәтижелер беретінін анықтады. Дегенмен, бұл әсердің нақты қандай факторлардан болатынын (мысалы, өздігінен оқуға кеткен уақыттың артқаны ма, әлде басқа нәрсе ме) дәл айту қиын.

Негізгі қиыншылық – білім беру саласындағы түрлі әдістемелердің тиімділігін зерттеу кезінде көптеген факторларды бақылау қажеттілігі. Сондай-ақ мұндай зерттеулерді жүргізуде кездесетін этикалық және практикалық мәселелер де аз емес. Осы қиындықтарды ескере отырып, Краснованың «ашық оймен әрекет етіп, тәжірибеге бағытталған көзқарасты ұстану» жайлы пікірі орынды болып көрінеді. Шет тілдерін аралас оқыту арқылы меңгерту жайлы оның көзқарасы прагматикалық бағытта құралған: ол онлайн әдістерді нақты мақсаттарға лайықтап қолдануды ұсынады.

Мәселен, грамматика модулі жеке білім алу үшін қолжетімді етіледі және студенттердің таңдаған деңгейіне сәйкес автоматтандырылған тесттер арқылы бағаланады. Ал басқа бөлімдер қосымша немесе таңдау формасында ұсынылады. Бұл тәсіл Лаунердің ұсынысымен ұштасады: лексика мен грамматиканы меңгеру үшін онлайн әдістер тиімдірек болса, ал жазу мен сөйлеу секілді коммуникативтік дағдылар мұғалімнің көмегі мен араласуын талап етеді.

Әдетте тыңдау және оқу секілді тікелей мұғалімді қажет етпейтін тілдік дағдыларды онлайн арқылы үйрету тиімдірек болып жатады. Мұндай тәсіл оқытушының жүктемесін азайтып қана қоймай, студенттерге білім алудағы өз жолын таңдауға да мүмкіндік береді.

Аралас оқыту ұғымын әртүрлі ғалымдардың түрлі мазмұндармен сипаттайтынына қарамастан, оның нақты және біркелкі анықтамасын беру қиын. Дегенмен, мамандардың көбісі аралас оқытудың оқытушының бақылауы мен басшылығында жүзеге асатын біріктірілген оқу тәжірибесі екендігімен келіскен.

Технологиялық инновациялар білім беру мен оқыту саласына ықпал етіп, мүмкін шешімдер шеңберін айтарлықтай кеңейтеді. Біз тиімді оқу тәжірибесін қалыптастыруға, білім алуға қолжетімділік пен икемділікті арттыруға, сондай-ақ шығындарды азайтуға бағытталғанымызбен, бұл жүйелер дәстүрлі бетпе-бет оқыту мен ақпараттық технологияларды үйлестіруді қамтамасыз етуі керек.

Алдағы уақытта оқу жүйелерінің ерекшелігі тек технологиялар мен әдістердің интеграциясында емес, олардың қаншалықты ұтымды және тиімді үйлестірілетінінде болады. "Қалай тиімді араластыруға болады?" деген сұрақ – алдағы кезеңде маңызды шешімдерді

талап ететін мәселелердің бірі. Бұл міндет, кез келген дизайн міндеті секілді, контекстке тәуелді және көптеген ықтимал шешімдерді қамтиды.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Friesen M. Report: Defining Blended Learning. Available at: <http://blogs.ubc.ca/nfriesen/2012/09/01/where-does-blended-endvirtual-begin/> (accessed 17.03.2016).
2. Procter C.T. Blended Learning in Practice. Available at: www.ece.salford.ac.uk/proceedings/papers/cp_03.rtf (accessed 17.03.2016).
3. Chew E., Jones N., Turner D. Critical Review of the Blended Learning Models Based on Maslow's and Vygotsky's Educational Theory' in Hybrid Learning and Education. Berlin, Springer Verlag Publ., 2008, pp. 40–53. DOI: 10.1007/978-3-540-85170-7_4
4. Graham C.R., Dziuban C.D. Blended Learning Environments. Handbook of Research on Educational Communications and Technology. Mahwah, Lawrence Earlbaum Publ., 2008, pp. 269–276.
5. Graham C.R. Blended Learning Systems: Definition, Current Trends, and Future Directions. The Handbook of Blended Learning: Global Perspectives, Local Designs. San Francisco, Pfeiffer Publ., 2006, pp. 3–21.
6. Staker H., Blended Learning. Available at: <http://www.christenseninstitute.org/wp-content/uploads/2013/04/Classifying-K-12-blended-learning.pdf> (accessed 17.03.2016).
7. Oliver M., Trigwell K. Can Blended Learning Be Redeemed? E-Learning, 2005, no. 2(1), pp. 17–26. DOI: 10.2304/elea.2005.2.1.17
8. Watson J., Murin A. A History of K-12 Online and Blended Instruction in the United States. Handbook of Research on K-12 Online and Blended Learning. N.P., ETC Press Publ., 2014, pp. 1–24.
9. Krasnova T. A Paradigm Shift: Blended Learning Integration in Russian Higher Education. Procedia – Social and Behavioral Sciences, 2015, no. 166, pp. 399–403. DOI:10.1016/j.sbspro.2014.12.543
10. Stacey E., Gerbic P. Success Factors for Blended Learning. Available at: <http://www.ascilite.org/conferences/melbourne08/procs/stacey.pdf> (accessed 17.03.2016).
11. Launer R. Five Assumptions on Blended Learning: What Is Important to Make Blended Learning a Successful Concept? Hybrid Learning. Berlin, Springer Verlag Publ., 2010, pp. 9–15. DOI: 10.1007/978-3-642-14657-2_2
12. Valiathan P. Blended Learning Models. Available at: <http://purnima-valiathan.com/wpcontent/uploads/2015/09/Blended-Learning-Models-2002-ASTD.pdf> (accessed 17.03.2016).
13. Hew K.F., Cheung W.S. Using Blended Learning: Evidence-Based Practices. London, Springer Publ., 2014. 123 p.
14. Moskal P., Dziuban C., Hartman J. Blended Learning: A Dangerous Idea? Internet and Higher Education, 2013, no. 18, pp. 15–23. DOI: 10.1016/j.iheduc.2012.12.001
15. Vaughan N.D. A Blended Community of Inquiry: Linking student and course redesign. Internet and Higher Education, 2009, no. 13, pp. 60–65. DOI: 10.1016/j.iheduc.2009.10.007
16. Heinze A., Procter C.T. Reflections on the Use of Blended Learning. Available at: usir.salford.ac.uk/1658/1/4247745025H__CP_-_paper9_5.pdf (accessed 17.03.2016).
17. Wenger E. Communities of Practice: a Brief Introduction. Available at: <http://wengertrayner.com/theory/> (accessed 17.03.2016)

AI-DRIVEN TRANSFORMATION OF EDUCATION: A STRATEGIC PERSPECTIVE

¹Bekmoldaeva A. M., ²Yelikbayeva A.M.

¹Master of Pedagogical Sciences,
graduate of the “Bolashak” International Program,
Computer Science teacher at School No.129,
Almaty city, asellek82@mail.ru

²Master of Natural Sciences,
graduate of the “Bolashak” International Program,
Computer Science teacher at School-lyceum No.173,
Almaty city,

Abstract. This paper examines the strategic integration of artificial intelligence (AI) and educational technologies (EdTech) into school education through a comparative analysis of international experience. The relevance of the study stems from the fact that, despite significant investments in digitalization, many education systems, including Kazakhstan, face fragmentation of digital solutions and a lack of a coherent implementation strategy. The aim of the study is to identify effective models of AI integration management based on the experience of Singapore, Finland, and Germany, and to determine pathways for their adaptation in Kazakhstan. The paper analyzes key components of strategic maturity in educational ecosystems, including governance, human capital development, and data-driven decision-making. Special attention is given to the evolving role of teachers in the context of digital transformation. As a result, the study proposes a hybrid model of strategic governance aimed at overcoming fragmentation and building a sustainable, integrated educational ecosystem in Kazakhstan.

Аңдатпа. Мақалада халықаралық тәжірибені салыстырмалы талдау негізінде мектеп білім беру жүйесіне жасанды интеллект (ЖИ) пен білім беру технологияларын (EdTech) стратегиялық интеграциялау мәселесі қарастырылады. Зерттеудің өзектілігі цифрландыруға бағытталған ауқымды инвестицияларға қарамастан, Қазақстанды қоса алғанда көптеген елдерде цифрлық шешімдердің бытыраңқылығы және оларды тиімді қолданудың тұтас стратегиясының болмауымен байланысты. Зерттеудің мақсаты — Сингапур, Финляндия және Германия тәжірибесі негізінде білім беру жүйесінде ЖИ енгізудің тиімді басқару модельдерін анықтау және оларды Қазақстан жағдайына бейімдеу жолдарын ұсыну. Мақалада білім беру экосистемінің стратегиялық жетілуінің негізгі элементтері, соның ішінде басқару, педагог кадрлардың дамуы және деректерге негізделген шешім қабылдау талданады. Сонымен қатар, цифрлық трансформация жағдайындағы мұғалімнің рөліне ерекше назар аударылады. Зерттеу нәтижесінде Қазақстан үшін тұрақты және интеграцияланған білім беру ортасын қалыптастыруға бағытталған гибриді басқару моделі ұсынылады.

Аннотация. В статье рассматривается стратегическая интеграция искусственного интеллекта (ИИ) и образовательных технологий (EdTech) в систему школьного образования на основе сравнительного анализа международного опыта. Актуальность исследования обусловлена тем, что, несмотря на значительные инвестиции в цифровизацию, образовательные системы, включая Казахстан, сталкиваются с фрагментацией цифровых решений и отсутствием целостной стратегии их применения. Цель работы — выявить эффективные модели управления внедрением ИИ в образовании на примере Сингапура, Финляндии и Германии, а также определить направления их адаптации в казахстанском контексте. В статье анализируются ключевые элементы стратегической зрелости образовательной экосистемы, включая управление, развитие кадрового потенциала и принятие решений на основе данных. Особое внимание уделяется роли учителя в условиях

цифровой трансформации. В качестве основного результата предлагается гибридная модель стратегического управления, направленная на преодоление фрагментации и формирование устойчивой, интегрированной образовательной среды в Казахстане.

Key words: EdTech Strategic Management, Artificial Intelligence in Education, Digital Transformation in Kazakhstan, Educational Ecosystem, Comparative Analysis (Singapore, Finland, Germany)

Түйін сөздер: EdTech стратегиялық басқару, білім берудегі жасанды интеллект, Қазақстандағы цифрлық трансформация, білім беру экосистемі, салыстырмалы талдау (Сингапур, Финляндия, Германия)

Ключевые слова: стратегическое управление EdTech, искусственный интеллект в образовании, цифровая трансформация в Казахстане, образовательная экосистема, сравнительный анализ (Сингапур, Финляндия, Германия)

Introduction

One of the most important and fundamental changes of the twenty-first century is the digital transformation of education. At the national level, pedagogical models, the role of teachers, and the structure of educational governance are all being drastically altered by the development of artificial intelligence (AI), large language models (LLMs), and educational platforms (EdTech). This process was expedited by the COVID-19 pandemic, which transformed digital learning from an optional add-on into a crucial part of the country's educational system. But experience has shown that having access to computers and the internet is only the first and most fundamental step. Only when digitalization is based on the strategic management tenets of long-term planning, systematic change management, human capital development, and the establishment of a sustainable and well-regulated ecosystem will its true long-term value become apparent [1].

Research Problem: While many countries-including Kazakhstan-have made significant national investments in rapidly adopting a host of new digital tools and resources, the digital initiatives tend to be fragmented and lack unifying standards. Furthermore, mismatches persist between technological capabilities and actual enhancement in educational outcomes. The challenge at this juncture, then, is not in the shortages of technology but in the deficiency of a coherent and operational strategy for its use and integration.

Research Objective: As a means to help Kazakhstan grow from multiple digital projects to a sustainable and integrated educational ecosystem, a thorough comparative analysis of strategic models for managing EdTech and AI in leading global education systems (Singapore, Finland, Germany) will be completed out. Key lessons will be identified, and comprehensive, useful recommendations will be developed.

Reasons for the comparative analysis's choice of countries

The choice of Germany, Singapore, and Finland is based on the fact that these countries represent three fundamentally different yet successfully implemented models of educational governance and digitalization, each offering a unique strategic insight for Kazakhstan:

Singapore (The lesson of centralization): a centrally managed, state-driven model with a single digital platform and long-term national masterplans. The experience of Singapore offers a model for dealing with fragmentation in Kazakhstan.

Finland (The lesson of pedagogy and evidence): a model that prioritizes the use of evidence-based EdTech and high school autonomy. For Kazakhstan to guarantee quality rather than quantity of digital solutions and to boost the role of the teacher, this experience is important.

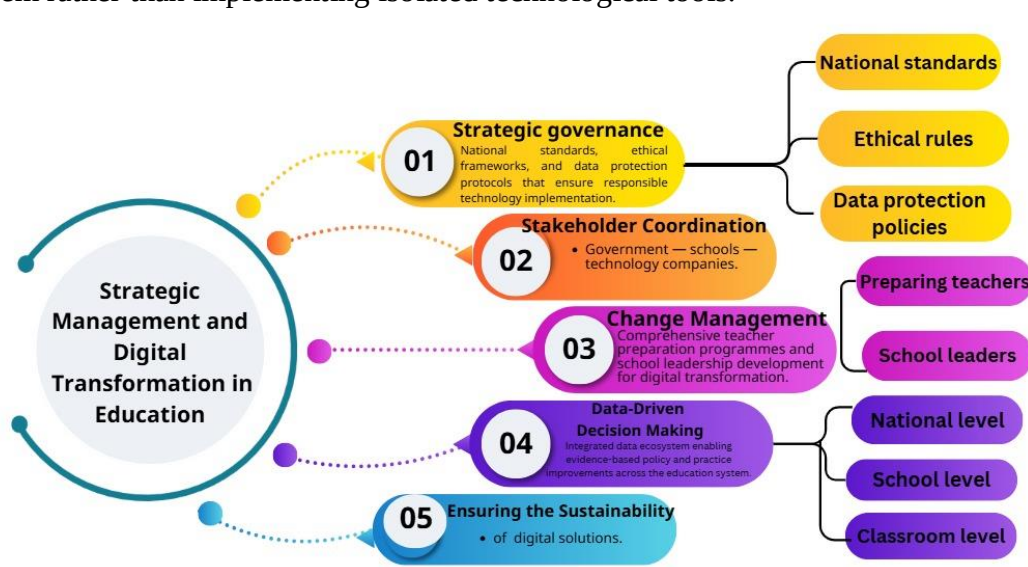
Germany (The lesson of digital sovereignty): a federal model that focuses on digital sovereignty and data regulation (GDPR). Kazakhstan can use Germany's strategy as a model for creating ethical and legal standards for its own system.

Central thesis (core contribution):

Kazakhstan needs to go beyond ad hoc implementation and embrace a hybrid model of strategic governance in order to achieve a sustainable digital transformation and guarantee fair access to high-quality education in the era of AI. Germany's ideas of digital sovereignty, Finland's focus on pedagogical efficacy, and Singapore's strong centralization should all be included in this model.

I. Strategic management and digital transformation in education: conceptual foundations

The successful integration of EdTech and AI requires rethinking educational governance through the lens of strategic management, which focuses on building a coherent, well-governed ecosystem rather than implementing isolated technological tools.

Scheme 1. Strategic management and digital transformation in education

1.1. Elements of strategic maturity in an Edtech ecosystem

The strategic maturity of an educational system is defined by its ability to effectively manage the following components (scheme 1):

A. Strategic governance

Governance encompasses the development of national standards, policies, and regulatory mechanisms. In the context of AI, this requires clear rules regarding student data protection (privacy), algorithmic ethics (fairness, transparency), and digital sovereignty (e.g., local data storage) [2]. Weak governance leads to platform incompatibility (lack of interoperability), inefficient resource allocation, and legal risks. The strategic task of governance is to ensure that technology implementation serves national educational goals and protects the interests of citizens.

B. Change management

AI and EdTech bring profound transformations to pedagogical practice, requiring adaptation of curricula and school organizational culture. Strategic management relies on established change-management models (e.g., Kotter's model) to overcome teacher resistance. This process must prioritize professional development, ensuring not just basic ICT skills but pedagogical AI competence. The teacher must transition from the role of a technical user to a leader of digital transformation and a learning designer [3].

C. Data-driven decision making (DDDM)

Modern EdTech platforms generate vast amounts of data on student behavior, progress, and learning gaps (Learning Analytics). Strategic management involves establishing systems that not only collect these data but convert them into standardized, actionable insights. This supports decision-making at three levels:

1. **National level:** Evaluating reform effectiveness, providing targeted support to underperforming regions.

2. **School level:** Optimizing resource allocation and adapting curricula.

3. **Classroom level:** Personalizing learning and enabling early teacher intervention [4].

Effective DDDM requires a unified data architecture-something often lacking in fragmented systems.

1.2. The strategic role of AI in education

Integrating AI is a strategic decision aimed at scaling quality and personalization beyond what traditional instruction can achieve.

Personalization and adaptive learning: AI systems equipped with machine learning algorithms can create individualized learning pathways for each student, dynamically adjusting task difficulty and type. This allows teachers to shift from routine knowledge delivery to roles as mentors and facilitators - one of the key strategic goals of digital transformation.

LLMs as teacher support tools: Large language models can provide automated support for teachers, including:

- Generating lesson plans and assignments
- Automated scoring of open-ended tasks and instant feedback
- Administrative assistance, freeing teachers' time for high-quality pedagogical work

The strategic maturity of an educational system is defined not by the number of EdTech products it deploys, but by its ability to integrate these products into a cohesive, well-governed ecosystem grounded in ethical principles and data-informed decision making.

II. International experience: a comparative analysis of strategic models

This section examines international practices in strategic management of EdTech and AI in education. By comparing leading global education systems, it identifies key lessons and models that can inform the development of a cohesive and sustainable digital ecosystem. The analysis focuses on three dimensions: governance structures, pedagogical approaches, and regulatory frameworks, highlighting how different countries address challenges related to digital transformation, teacher support, and student outcomes.

Comparative table: key indicators of EdTech and AI integration (2025)

Country	AI adoption in K-12 (%)	EdTech budget (2025, USD)	Teacher training coverage (%)	Improvement in outcomes (Key metrics)	Ethical framework	Source
Singapore	96% (online platforms in schools)	\$1.2B (EdTech Masterplan 2030 + RIE)	100% (AI Literacy via SLS)	+25% engagement; +31% in mathematics (adaptive learning)	National AI Strategy 2.0 (GDPR-like)	MOE Singapore
Finland	100% (K-12 integration)	€1.5B (EU Digital Plan + LUMA 2030)	87% (Teacher AI Literacy Program)	+25% in tests; +30% engagement; +45% in targeted skills (Eduten)	Auro-raAI + GDPR/DPI A	EU Commission

Germany	41% (K-12); 29% (personalization)	€6B (DigitalPakt Schule) + €3.3B (AI Strategy)	60% (AI literacy pilots at TUM/DFKI)	+30% efficiency; EdTech market \$11.2B (CAGR 11.92%)	EU AI Act + BDSG	BM BF
Kazakhstan	93 universities (mandatory AI); pilots in grades 1–4	\$1.3B (650B KZT for R&D) + \$27B (education by 2025)	65% of K–12 teachers trained in AI (national programs)	+24% digital literacy; 390,000 students completed courses	National AI Concept 2024–2029 (ethics + integrity)	Ministry of Education KZ

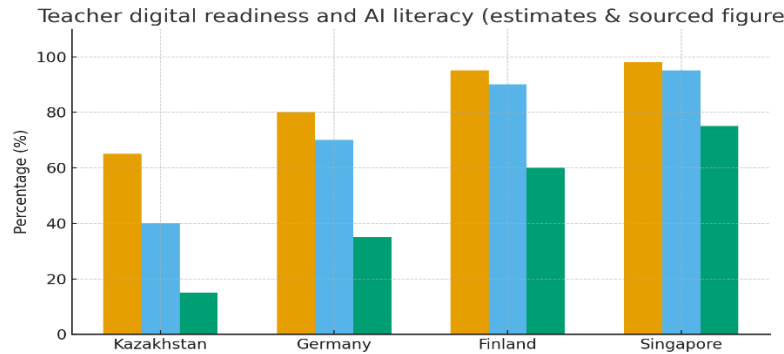

Figure 3. Teacher digital readiness in Kazakhstan, Germany, Finland, and Singapore, including basic ICT skills, pedagogical ICT competence, and AI literacy. Data combined from TALIS/OECD reports and national frameworks.

The figure highlights Kazakhstan’s largest structural barrier: the gap between basic ICT competencies and AI-specific literacy among teachers. Finland and Singapore show consistently high readiness because teacher development is embedded in national strategies. Germany demonstrates relatively strong ICT basics but lower AI-related competencies. Kazakhstan requires targeted, long-term professional development to reduce this gap. (Sources: TALIS/OECD, 2024; Finnish Teacher Digital Competence Framework, 2023; Singapore MOE Training Reports, 2024; Kazakhstan Digital Competencies Roadmap, 2025).

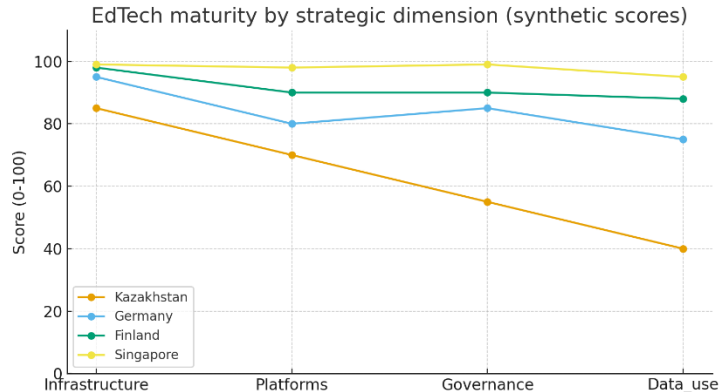

Figure 2. EdTech maturity across four strategic dimensions—digital infrastructure, platform integration, governance capacity, and data-driven decision-making—in four school systems. Synthetic scores derived from national policy analyses.

The figure demonstrates that Singapore leads across all four dimensions, largely due to long-term alignment between national digital policy, school governance, and data ecosystems. Finland follows closely, particularly in governance and pedagogical innovation. Germany shows strong infrastructure but weaker integration due to federal fragmentation. Kazakhstan's maturity remains uneven: its infrastructure develops rapidly, but governance and platform integration lag behind. (Sources: OECD Digital Education Outlook, 2023; DigitalPakt Schule Reports, Germany; Smart Nation Programme Office, Singapore; Finnish National Agency for Education, 2023).

2.1. Singapore: centralized masterplan and data-driven governance

Singapore represents a prime example of a centralized, planned, and data-driven approach to digitalization in education.

Masterplan for ICT in education: Since 1997, Singapore has implemented five-year Masterplans (currently in its fifth iteration), providing long-term vision and investment continuity [5]. Each plan reorients pedagogy - for example, from "Learning with ICT" to "Future-Ready Learners" - ensuring systematic development. Such long-term planning, insulated from political changes, eliminates the fragmentation often observed in developing countries.

Unified Student Learning Space (SLS): A key element of the strategy, SLS is a national educational platform mandatory for use in all public schools, covering approximately 500,000 students.

- **AI and analytics integration:** SLS is equipped with AI-powered services, including adaptive learning pathways, individualized learning trajectories, and automated feedback on assessments. For instance, an "Adaptive Learning System" was implemented in the primary school mathematics curriculum in 2023 [6]. To enhance learning personalization and expand teachers' professional capabilities, the Ministry of Education is developing AI-based functionalities within SLS. This aligns with the "Transforming Education Through Technology by 2030" Masterplan, as well as Singapore's National AI Strategy announced in November 2019 under the theme "Personalized Education via Adaptive Learning and Assessment."

- The development of AI functionalities in SLS ensures that pedagogical considerations are embedded from the outset, guarantees equal access for all students, and establishes safeguards for a safe learning process ([source](#)).

Data-Driven Decision-Making Mechanism (DDDM): SLS serves as a single source of standardized data, enabling the Ministry of Education to track student progress in real time, identify learning gaps at the national level, and make timely policy decisions (Data-Driven Policy Making) [7]. This represents a key advantage of a centralized system: all analytics are integrated and accessible for strategic governance.

Lesson for Kazakhstan: The creation of a unified, mandatory national platform is essential to ensure equal access to high-quality content and, more importantly, to establish a national repository of learning analytics for DDDM purposes.

2.2. Finland: pedagogical autonomy and evidence-based EdTech

Finland follows a decentralized model, emphasizing pedagogical effectiveness and school autonomy over centralized systems.

Evidence-based EdTech: The Finnish approach is founded on the principle of evidence-based implementation. Technologies are adopted only after rigorous research and pilot projects confirm their positive impact on educational outcomes. An example is the Eduten platform, developed at the University of Turku, which is used by millions of students worldwide and is grounded in robust pedagogical research [8]. This approach ensures that EdTech investments deliver tangible academic returns.

Teacher role and autonomy: Finnish teachers enjoy a high degree of autonomy and act as leaders of digital transformation, independently selecting tools that align with their pedagogical goals within the framework of the national curriculum. National structures provide extensive professional development and support.

- **Professional development:** The digitalization strategy focuses on human capital quality. Teachers receive continuous training to develop EdTech design skills and the ability to critically assess the effectiveness of digital tools.

Lesson for Kazakhstan: Prioritize teachers' AI pedagogical competence. This implies a shift from quantitative measures of technology adoption (e.g., number of computers) to qualitative measures of effectiveness (e.g., improved learning outcomes) and the creation of a National EdTech Assessment Center (Evidence Lab) to test hypotheses and select the most effective solutions.

2.3. Germany: Federalism, DigitalPakt, and Digital Sovereignty

Germany demonstrates a model shaped by its federal structure, decentralization, and strict data governance policies.

Table . Key German Government Initiatives in AI and Digital Education

Program / item	Details (source)
National AI funding commitment	~€5 billion by 2025 (AI Strategy updates / EU AI Watch)
DigitalPakt Schule	Funding for school infrastructure (Wi-Fi, devices, interoperability; ~€5B to 2024) (Education profiles / trade.gov)
BMBF research & skills measures	AI Campus (free learning), six AI competence centres, AI service centres, NHR HPC funding (BMBF)

The table outlines the main funding and development programs for artificial intelligence and digital education infrastructure in Germany. It highlights national AI investments, school digitalization measures, and initiatives to support research and skills development.

Challenges of Federalism and DigitalPakt Schule: Germany's 16 federal states (Länder) have sovereignty over education, historically resulting in heterogeneous infrastructure and platforms. To address this issue, the DigitalPakt Schule was launched, through which the federal government allocated €5 billion to modernize school digital infrastructure (Wi-Fi, devices). Funding was conditional on the Länder adopting uniform minimum standards, representing a successful example of coordination between the federal center and the regions [9].

Digital Sovereignty and GDPR: A key strategic feature is the strong emphasis on personal data protection in accordance with the General Data Protection Regulation (GDPR).

- **Regulatory Pressure:** GDPR requires educational institutions to maintain a high level of data protection. This has led to the replacement of some popular U.S. platforms with secure local solutions (e.g., HPI Schul-Cloud) and mandates that data be stored on sovereign servers [10].

- **Governance Strategy:** Germany demonstrates that ethical and legal considerations must be embedded in digitalization strategies from the outset.

Lesson for Kazakhstan: It is essential to develop national Data Governance standards and ensure digital sovereignty (local servers, data protection in line with ethical standards) to safeguard critical student educational data.

Direct Comparison and Strategic Insights for Kazakhstan

1. **From Germany:** Adopt a model of stable funding combined with mandatory teacher certification in digital competencies, while avoiding federal fragmentation through strengthened central coordination.

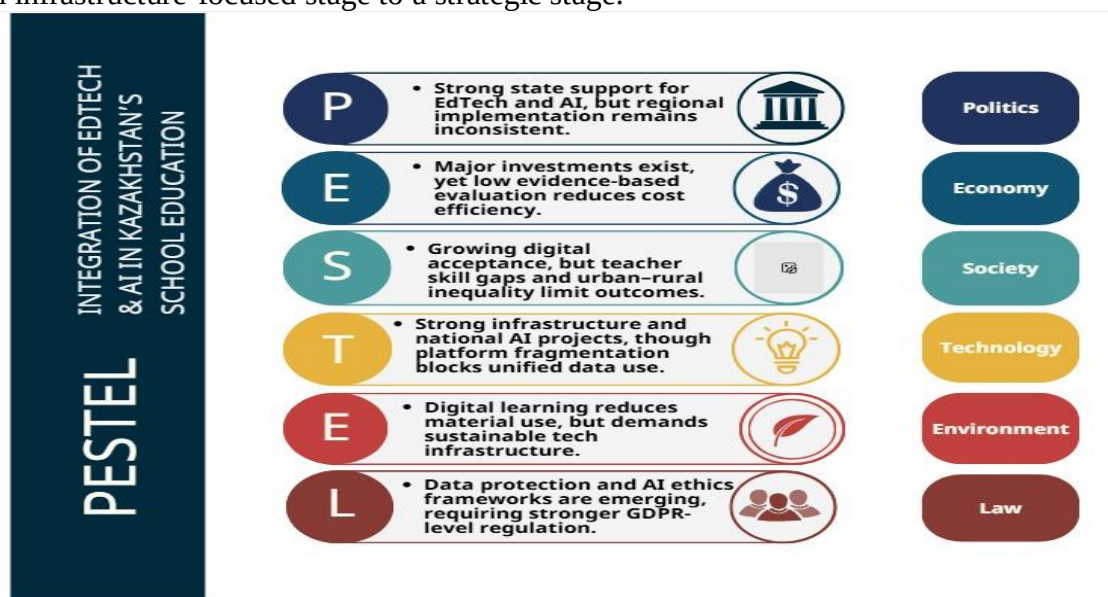
2. **From Finland:** Emphasize teacher-led innovation and empower educators to evaluate and select EdTech tools, embedding digital pedagogy into teacher training programs.

3. **From Singapore:** Implement a long-term digital strategy aligned with national economic goals, along with integrated analytics systems to monitor student progress.

4. **Contextual Adaptation for Kazakhstan:** Consider resource and capacity constraints; policies should prioritize teacher development, governance capacity, and gradual expansion of AI tools rather than immediate nationwide deployment.

III. Kazakhstan: Challenges, Potential, and Strategic Context

Guided by the State Program "Digital Kazakhstan" and the Concept for the Development of Education [11], Kazakhstan has made significant progress but faces classic challenges in transitioning from an infrastructure-focused stage to a strategic stage.

Picture 1. A Pestel analysis of Kazakhstan's education system

A **PESTEL** analysis of **Kazakhstan's education system** (picture 1) helps clarify why rapid technological expansion has not yet translated into full strategic digital maturity. Politically, the system benefits from strong central governance, which in principle enables the creation of a unified national digital platform; however, regional inconsistency and limited managerial capacity at the school level weaken policy implementation. Economically, the country invests heavily in EdTech, AI development, and teacher training, yet the absence of evidence-based evaluation reduces the efficiency of these investments. Socially, persistent disparities between urban and rural schools, along with gaps in teachers' AI-pedagogical competence, limit the impact of technology on learning outcomes. Technologically, Kazakhstan has near-universal internet connectivity and is developing its own multilingual large language model (KAZ-LLM), but fragmentation between major platforms such as Kundelik.kz and BilimLand prevents the formation of an integrated data ecosystem. Legally, the regulatory framework for data protection and AI ethics remains underdeveloped compared to systems like Germany's GDPR-based model, creating uncertainty around privacy and digital sovereignty. Together, these factors explain why Kazakhstan's strong technological infrastructure has not yet evolved into a cohesive, strategically governed digital ecosystem.

3.1. Infrastructure and National Potential

The Kazakhstan education system has several unique advantages that can form the foundation for a successful strategy:

- **Infrastructure Breakthrough:** According to the Ministry of Education of Kazakhstan, out of 8,042 schools nationwide, 7,917 (98.45%) are connected to the Internet. This brings Kazakhstan closer to developed countries in terms of basic digital infrastructure. Moreover, over 1,700 remote rural schools now have access via satellite Internet (including Starlink), a critical step in reducing the digital divide between urban and rural areas [12].

- **National AI Projects (Linguistic Sovereignty):** The development of a multilingual large language model (KAZ-LLM) in Kazakh and Russian has strategic significance. KAZ-LLM provides a foundation for personalized learning in national languages, automated assessment, and preservation of linguistic sovereignty in the era of global AI giants.

- **Early AI Literacy:** Pilot modules on digital literacy and AI fundamentals for primary school students (e.g., “Day of AI”) constitute a proactive strategy for preparing future human capital, aligning with best international practices [13].

3.2. Strategic Barrier: Fragmentation of Platform Architecture

The main strategic barrier to effective digitalization is the fragmentation of the platform ecosystem.

- **System fragmentation:** Kazakhstan’s current educational space is characterized by the use of several large but not fully integrated platforms: Kundelik.kz (digital diary, LMS) and BilimLand (educational content library).

- **Strategic Consequences of Fragmentation:** The absence of a unified “integrator” (analogous to Singapore’s SLS) means that data on attendance and academic performance (from Kundelik) and content consumption (from BilimLand or other resources) are not combined into a single analytics system. This prevents a complete, standardized view of student performance at the national or even regional level, which is critical for effective Data-Driven Policy Making [14]. It also leads to inefficient resource allocation to maintain incompatible systems.

3.3. Key challenges in strategic management

Kazakhstan’s main challenges lie in Governance, Change Management, and Evidence-Based Decision Making:

1. Competency gap:

Despite ICT training, there is a significant gap between teachers’ basic skills and their readiness for pedagogical AI competence. Teachers often act as technology users rather than designers of learning experiences.

School principals show low readiness to assume the role of digital change leaders capable of systematically implementing innovations and managing resistance [15].

2. Lack of evidence:

EdTech adoption often occurs based on administrative decisions or commercial appeal rather than scientifically validated pedagogical effectiveness (as in Finland). This is strategically inefficient and results in irrational budget spending on solutions whose benefits are unproven. A transition to randomized controlled trial (RCT) methodologies for evaluating EdTech is needed [16].

3. Regulatory and legal uncertainty:

The absence of strict national data protection standards in line with GDPR principles (as in Germany) creates potential risks to student privacy and national security. Ethical frameworks for AI use (transparency, non-discrimination) also need to be established.

Conclusion

The digital transformation of education can yield sustainable results only when countries move beyond fragmented technological adoption and instead apply strategic management to the entire educational ecosystem. The comparative analysis of Singapore, Finland, and Germany demonstrates that successful systems possess distinct yet complementary strengths: Singapore ensures centralized governance and a unified digital environment; Finland prioritizes pedagogical effectiveness and evidence-based EdTech; Germany provides robust norms of digital sovereignty and data protection.

Kazakhstan's experience shows that infrastructure modernisation alone -broad internet coverage, large-scale professional training programs, the development of KAZ-LLM, and the use of platforms such as Kundelik and BilimLand - is insufficient when digital initiatives evolve in isolation and without a unified data architecture. Unlike Singapore, where SLS offers an integrated data management cycle, or Finland, where each digital tool undergoes scientific evaluation, Kazakhstan still lacks a coherent system: data remain fragmented, many EdTech solutions are adopted without proven pedagogical impact, and ethical and data-protection standards are not yet fully institutionalised.

Drawing on international experience, the most realistic path for Kazakhstan is a hybrid model of strategic governance. This model should combine:

- centralisation and a unified digital ecosystem (Singapore), enabling a comprehensive, standardised learning analytics profile for each student;

- a pedagogical and evidence-based approach (Finland), including the creation of a National EdTech Assessment Centre, the use of RCT methodologies, and the preparation of teachers as designers of digital learning;

- ethical and legal regulation (Germany), which is crucial in the context of emerging systems such as KAZ-LLM and the growing volume of student performance data.

Implementing such a model would allow Kazakhstan to move from the infrastructural stage toward strategic maturity. The central contribution of this study is to demonstrate that the long-term impact of digitalisation depends not on technological abundance but on managerial coherence - alignment between strategy, regulation, data, and teacher capacity.

This conclusion directly connects to the problem stated in the introduction: digital technologies alone do not guarantee improved educational outcomes; the decisive factor is a state's ability to transform technological resources into a well-governed, pedagogy-centred, and ethically protected educational ecosystem.

References:

1. Fullan, M. (2021). Leading in a Digital Era: Educational leadership for innovation. OISE Press.
2. OECD. (2020). The Future of education and skills 2030.
3. Gardner, H. (2020). Education in the Digital Age: rethinking learning. Harvard University Press.
4. Siemens, G., & Baker, R. (2020). Learning Analytics: A Critical Review. Journal of Educational Technology and Society.
5. Smart nation Singapore. (2021). Masterplan for ICT in education 5.
6. Ministry of education, Singapore. (2023). Annual Report: Student Learning Space (SLS) and AI integration.
7. Omarova, A., & Zhunusova, B. (2023). Digital educational systems of Kazakhstan: State and prospects. Bulletin of education and science of Kazakhstan, № 3.
8. Finnish ministry of education. (2022). Future Skills 2030: Digital transformation strategy for schools.
9. Bundesregierung Deutschland. (2020). DigitalPakt Schule: Bildungsinfrastruktur für das 21. Jahrhundert.
10. European commission. (2018). General Data Protection Regulation (GDPR).
11. Government of the republic of Kazakhstan. (2020). State Program "Digital Kazakhstan".
12. The Astana Times. (2025). Kazakhstan establishes national standards for Artificial Intelligence in education.
13. primeminister.kz. (2025). As part of the President's instruction on digitalization, Kazakhstan's schools will launch AI education.

14. Aidarbekov, T. (2021). Management of school digitalization: Challenges and opportunities. Pedagogy and psychology, №. 4.
15. Dzhumabayeva, G. (2022). Analysis of AI implementation in the educational process of Kazakhstan Schools. Science and education in the XXI century, №. 12.
16. T. Tynystanov (2024). The need for evidence-based evaluation of EDtech in Central Asia. Education policy review.

ФИЗИКА ПӘНІН STEM ТӘСІЛІ АРҚЫЛЫ ОҚЫТУ МӘСЕЛЕСІ

Бердалиева Т.Д.

Математика және физика кафедрасының доценті, п.ғ.к.

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

tilla.berdalieva@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0001-8714-2030>

Аннотация. Бұл мақалада физика пәнін STEM тәсілі арқылы оқытудың өзекті мәселелері қарастырылады. STEM білім беру технологиясының мәні ашылып, оның физика пәніндегі рөлі мен маңызы сипатталады. Оқушылардың ғылыми дүниетанымын қалыптастыру, зерттеушілік дағдыларын дамыту және теориялық білімді практикамен ұштастырудағы STEM тәсілінің тиімділігі талданады. Сонымен қатар, физика сабақтарында жобалық оқыту, эксперименттік жұмыстар және цифрлық технологияларды қолдану ерекшеліктері көрсетіледі. Мақалада STEM әдісін енгізу барысында туындайтын қиындықтар, атап айтқанда материалдық-техникалық базаның жеткіліксіздігі мен мұғалімдердің дайындық деңгейі қарастырылып, оларды шешу жолдары ұсынылады. Зерттеу нәтижелері STEM тәсілінің білім беру сапасын арттыруға және оқушылардың шығармашылық, сыни ойлау қабілеттерін дамытуға ықпал ететінін көрсетеді.

Түйін сөздер: STEM, физика, білім беру, пәнаралық байланыс, эксперимент, жобалық оқыту.

Аннотация. В этой статье рассматриваются актуальные проблемы преподавания физики с помощью подхода STEM. Раскрывается сущность технологии STEM-образования и описывается ее роль и значение в физике. Анализируется эффективность STEM-подхода в формировании научного мировоззрения учащихся, развитии исследовательских навыков и сочетании теоретических знаний с практическими. Кроме того, на уроках физики демонстрируются особенности проектного обучения, экспериментальных работ и применения цифровых технологий. В статье рассматриваются трудности, возникающие при внедрении метода STEM, а именно недостаточная материально-техническая база и уровень подготовки учителей, предлагаются пути их решения. Результаты исследования показывают, что подход STEM способствует повышению качества образования и развитию творческих, критических способностей учащихся.

Ключевые слова: STEM, физика, образование, межпредметные связи, эксперимент, проектное обучение

Abstract. This article discusses topical issues of teaching physics using the STEM approach. The essence of STEM educational technology is revealed, its role and significance in the subject of physics are described. The effectiveness of the STEM approach in the formation of students' scientific worldview, the development of research skills and the combination of theoretical knowledge with practice is analyzed. In addition, in physics lessons, project training, experimental work and features of the use of digital technologies are demonstrated. The article examines the difficulties that arise in the process of implementing the STEM method, in particular, the insufficient material and technical

base and the level of training of teachers, and proposes ways to solve them. The results of the study show that the STEM approach contributes to improving the quality of education and the development of students' creative, critical thinking abilities.

Key words: STEM, physics, education, interdisciplinary communication, experiment, project learning

Қазіргі кезеңде ғылым мен технологияның қарқынды дамуы адамзат алдында күрделі әрі көпқырлы мәселелерді қойып отыр. Бұл мәселелерді шешу үшін бір ғана ғылыми бағыт жеткіліксіз, сондықтан әртүрлі ғылым салаларының өзара байланысы ерекше маңызға ие болуда. Осы тұрғыда пәнаралық зерттеулер ғылыми дамудың негізгі бағытына айналды.

Пәнаралық зерттеу - әртүрлі ғылыми салалардың әдістері мен теорияларын біріктіре отырып, кешенді мәселелерді шешуге бағытталған ғылыми тәсіл. Бұл тәсіл STEM ғылымдарын (жаратылыстану, технология, инженерия, математика) әлеуметтік және гуманитарлық ғылымдармен үйлестіруді көздейді. Жаһандану дәуірінде білім беру жүйесіне қойылатын талаптар түбегейлі өзгеруде. Оқушылардан тек теориялық білім ғана емес, сонымен қатар оны практикада қолдану, сыни ойлау, мәселе шешу және шығармашылық қабілеттер талап етіледі. Осы қажеттіліктерді қанағаттандыру мақсатында білім беру саласына STEM (Science, Technology, Engineering, Mathematics) тәсілі кеңінен енгізілуде.

Физика пәні – табиғат заңдылықтарын түсіндіретін іргелі ғылым ретінде STEM білім берудің негізгі компоненттерінің бірі болып табылады. Сондықтан физиканы STEM тәсілі арқылы оқыту оқушылардың ғылыми дүниетанымын қалыптастыруда маңызды рөл атқарады.

STEM – бұл ғылым, технология, инженерия және математиканы біріктіретін пәнаралық оқыту әдісі. Оның басты мақсаты – білім алушыларды нақты өмірлік мәселелерді шешуге дайындау. STEM тәсілінің келесі ерекшеліктерін атап өту қажет. Олар, пәнаралық интеграция, тәжірибеге бағытталған оқыту, жобалық және зерттеу қызметі, сыни және логикалық ойлауды дамыту. Бұл тәсілде оқушылар дайын ақпаратты қабылдаушы емес, білімді өз бетімен зерттеп, тәжірибе арқылы меңгеруші тұлға ретінде қарастырылады.

Физика – STEM бағытындағы негізгі пәндердің бірі. Ол табиғаттағы құбылыстарды түсіндіру арқылы басқа ғылым салаларына негіз болады. Физиканың STEM жүйесіндегі рөлі өте жоғары. Себебі, Физика - инженерлік шешімдердің ғылыми негізін құрайды, технологиялық құрылғылардың жұмыс принципін түсіндіреді, математикалық модельдеуді қолданады. Мысалы: Механика – көлік және құрылыс саласында қолданылады; Электр және магнетизм – энергетика және электроникада; Оптика – медицина мен техникада. Осылайша, физика пәнін STEM тәсілімен оқыту оқушыларға теориялық білімді нақты өмірмен байланыстыруға мүмкіндік береді.

Физиканы STEM тәсілі арқылы оқытудың көптеген әдістері бар. Олардың ішінен инновациялық жобалар тәсілі ерекше атап айтуға болады. Бұл жерде пәнаралық тәсіл инновациялық жобалардың негізіне айналды. Атап айтқанда:

- медициналық технологиялар;
- білім беру платформалары;
- «ақылды қалалар» жобалары.

Келесі бір тәсіл - жобалық оқыту. Жобалық әдіс STEM білім берудің маңызды құрамдас бөлігі болып табылады. Бұл әдісте оқушылар белгілі бір мәселені шешуге бағытталған жоба орындайды.

Мысалы.

“Күн батареясымен жұмыс істейтін құрылғы жасау”. Бұл тапсырманы орындау барысында оқушылар:

- энергия түрлерін зерттейді;
- электр тізбегін құрастырады;
- құрылғы моделін жасайды.

Негізгі тәсілдердің бірі - Эксперименттік зерттеу. Физика сабағында тәжірибе жасау STEM тәсілінің негізгі элементі болып табылады.

Мысалы: “Неліктен роликпен төмен түскенде жылдамдық артады?”. Алдын ала оқушылар теориялық материалдарды меңгерулері керек (Потенциалдық энергия, Кинетикалық энергия, Энергияның сақталу заңы. Сабақ барысында, оқушылар практикалық жұмыс пен жобалық тапсырма орындайды. Соңында қорытынды жасалып нәтижелерді талдайды

STEM тәсілінің артықшылықтары неде? Бұл тәсіл:

- оқушылардың қызығушылығын арттырады;
- теориялық білімді практикамен байланыстырады;
- шығармашылық және сыни ойлауды дамытады;
- топтық жұмыс дағдыларын қалыптастырады;
- болашақ мамандыққа бағыт береді.

Физиканы оқыту процесінде STEM тәсілі келесі қиындықтарға кезігеді:

- материалдық-техникалық базаның жеткіліксіздігі;
- мұғалімдердің дайындық деңгейі;
- уақыттың шектеулігі.

Бұл қиындықтарды шешу үшін келесі жұмыстарды жүргізу қажет болады: мұғалімдердің біліктілігін арттыру, қолжетімді құралдарды пайдалану; цифрлық ресурстарды енгізу.

Бұл тәсілде қолдану барысында оқушылар көбірек практикалық жұмыстар орындаулары қажет. Мысалы:

1. Электр тізбегін құрастыру

Оқушылар қарапайым тізбек құрып, шамның жану шарттарын анықтайды.

2. Су зымыраны

Қысым заңдарын түсіну үшін қарапайым ракета жасау.

3. Жылу сақтайтын контейнер

Өртүрлі материалдардың жылу өткізгіштігін зерттеу.

Физика пәнін STEM тәсілі арқылы оқыту – қазіргі білім беру жүйесінің тиімді бағыттарының бірі. Бұл әдіс оқушылардың тек білімін ғана емес, олардың практикалық, зерттеу және шығармашылық қабілеттерін дамытуға мүмкіндік береді. STEM тәсілі арқылы оқыту болашақта ғылыми-техникалық прогреске үлес қоса алатын, бәсекеге қабілетті тұлға қалыптастыруға ықпал етеді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Bybee R.W. The Case for STEM Education: Challenges and Opportunities. – Arlington: NSTA Press, 2013.
2. STEM Integration in K-12 Education: Status, Prospects, and an Agenda for Research. – Washington: National Academies Press, 2014.
3. Қазақстан Республикасының Білім беру стандарты. – Астана, 2020.
4. Physical Review Physics Education Research. – American Physical Society, 2020.
5. National STEM Coalition. STEM Education Report. – Washington, 2020.

LINGUISTIC ASPECTS OF INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE OF LINGUISTICS STUDENTS

¹Bisenbayeva Zh.T., ²Kydyrbai G., ³Bisenbayeva L., ⁴Baikulakov D., ⁵Abirov B.

¹PhD in Pedagogy and Psychology, Associate Professor, Professor of Military Education,
Member of the Academy of Pedagogical Sciences. Military Institute of the Land Forces named after
S. Nurmagambetov, Almaty, Kazakhstan zhanat_2006@mail.ru

²Military Institute of the Land Forces named after S. Nurmagambetov, Almaty, Kazakhstan;

³Military Institute of the Land Forces named after S. Nurmagambetov, Almaty, Kazakhstan;

⁴Kyrgyz State Technical University named after I. Razzakov, Bishkek, Kazakhstan;
Kyrgyz State Technical University named after I. Razzakov, Bishkek, Kazakhstan

Abstract. This article comprehensively analyzes the linguistic aspects of the formation of intercultural communicative competence of students studying linguistics. The main goal of the study is to determine the role of language knowledge, language awareness and pragmatic competence in the process of intercultural communication. The article considers the concept of intercultural communicative competence from the perspective of modern linguistics, sociolinguistics and pragmatics. The relationship between language and culture, the national-cultural semantics of linguistic units, the features of discourse norms and speech etiquette are described as important factors in the professional preparation of linguistics students. In addition, the linguistic causes of interference, cultural barriers and pragmatic errors arising in intercultural communication are analyzed. The article argues that in the process of learning a foreign language, it is necessary to master not only grammatical and lexical knowledge, but also the cultural-cognitive aspects of the language. The results of the study demonstrate the importance of teaching linguistic competence in combination with cultural knowledge in ensuring the readiness of linguistics students for intercultural communication. The proposed conclusions are aimed at improving the linguistic education process in higher education institutions and increasing the professional and communicative potential of future specialists. Intercultural communication is of particular importance in the professional development of linguistics students in the current globalization era. The ability to effectively communicate with representatives of different cultures is not limited to mastering the language system, it requires a deep understanding of the cultural codes, value systems and communicative norms underlying that language. From this point of view, intercultural communicative competence is considered an important component of linguistic education. Linguistic aspects form the basis of intercultural communicative competence, since language is the main carrier of culture. The semantics of linguistic units is often closely related to national worldviews, historical experience, and social values. For example, certain words and fixed expressions that have a positive meaning in one culture may be perceived as neutral or even negative in another culture. This phenomenon is likely to cause linguistics students to make pragmatic errors in intercultural communication.

Key words: intercultural communication, communicative competence, linguistics students, language and culture, pragmatic competence, discourse, linguistic consciousness, sociolinguistics

Introduction

Modern globalization processes, increasing international academic and professional mobility, as well as the formation of a multicultural society, have made intercultural communication one of the main scientific and practical issues in the field of linguistics. The interaction of representatives of different cultures and languages is clearly reflected not only in everyday social life, but also in the educational, scientific, business and media space. In such a situation, the formation of only linguistic knowledge and skills in the process of training language specialists is not enough, since real communication requires taking into account the cultural context, value system and national

worldview. Therefore, the development of intercultural communicative competence of students of the linguistics specialty is considered one of the priority areas of the modern higher education system. The concept of intercultural communicative competence means the ability of a linguistic person to communicate effectively and appropriately in different cultural environments. This competence is not limited only to knowledge of grammatical rules or an abundance of vocabulary, it includes the ability to choose language tools in accordance with the speech situation, to understand cultural differences and take them into account during communication. Students studying linguistics may work as translators, teachers, researchers, mediators, or specialists in international relations in the future. For this reason, one of the important requirements for their professional training is readiness for intercultural communication.

The relationship between language and culture is a long-standing issue in linguistic science. Language is recognized as not only a reflection of culture, but also as the main tool for preserving, transmitting, and reproducing it. Each language reflects the historical experience, social structure, and values of a particular ethnic group. From this perspective, mastering a foreign language is closely related to mastering the cultural space of that language. This connection is of particular importance for linguistics students, since they must be able to analyze linguistic phenomena not only at the structural level, but also from a cultural-semantic perspective.

The relevance of linguistic aspects in intercultural communication is associated with the national-cultural semantics of language units. Many words, phraseological units, and speech formulas acquire their full meaning only in a certain cultural environment. The use of such units outside the cultural context can lead to communication failures. Understanding this phenomenon is very important for linguistics students in terms of preventing language interference and pragmatic inaccuracies.

In addition, the issue of linguistic awareness plays an important role in the formation of intercultural communicative competence. Linguistic awareness determines a person's way of perceiving the world, his thinking structure, and communicative behavior. Different conceptualizations of the same concept in different languages are a linguistic manifestation of cultural differences. In the process of mastering a foreign language, linguistics students get acquainted with a new system of concepts and learn to adopt a different cultural perspective, separate from the linguistic awareness of their native language. This process contributes to the formation of intercultural understanding and increased communicative flexibility.

Pragmatic aspects also play a special role in intercultural communication. Pragmatics studies how and for what purpose linguistic units are used in a specific situation. In different cultures, the forms of speech acts, norms of communication and rules of etiquette differ significantly. For example, in one culture, direct speech is considered normal, while in another culture, indirect and polite forms may prevail. Linguistics students, not taking into account these differences, are likely to make communicative errors when communicating in a foreign language. Therefore, pragmatic competence is considered an integral part of intercultural communicative competence.

From a sociolinguistic point of view, intercultural communication is closely related to the social function of language and communicative norms in society. Language choice depends on the speaker's social status, age, professional background and cultural experience. Understanding these factors is professionally important for linguistics students, since they must be able to appropriately use language tools in different social and cultural contexts. This ability ensures mutual respect and effective understanding in intercultural communication.

The problem of forming intercultural communicative competence in the modern system of linguistic education in higher education institutions requires a revision of curricula and methodological approaches. While in the traditional language teaching process, priority is given to grammatical structures and lexical units, in the current period there is an increasing need to integrate

the cultural component. Linguistics students are increasingly connecting linguistic material with cultural context.

Literature review

The problem of intercultural communicative competence has been widely studied in the fields of linguistics, pedagogy, sociolinguistics and applied linguistics in recent decades. In the scientific literature, this concept is directly associated with the intensification of globalization, academic mobility, multilingualism and multicultural education. Researchers consider intercultural communication not only as linguistic interaction, but also as an intersection of cultural codes, value systems and cognitive models. In this sense, the study of intercultural communicative competence of linguistics students is associated with a new paradigm of language education.

In the first scientific works, the concept of communicative competence arose from the need to expand linguistic competence. Communicative studies have proven that language knowledge is not limited to the mastery of grammatical structures. Scientists have noted that the effectiveness of communication depends not only on the correct use of linguistic norms, but also on taking into account the social and cultural context. These ideas formed the basis for the formation of the theory of intercultural communicative competence. In later works, this concept was described as a multi-component structure, including linguistic, social, cultural and pragmatic components.

One of the important directions in the study of intercultural communicative competence is the analysis of the relationship between language and culture. Many linguists consider language to be an integral part of culture and its main carrier. The scientific literature emphasizes that each language reflects the historical experience, worldview and social norms of a particular ethnic group. From this point of view, mastering a foreign language is interpreted not only as learning new vocabulary and grammar, but also as a process of mastering the cultural space of the community speaking that language. This approach has increased the importance of the cultural component in the professional training of linguistics students.

In studies, the problem of national-cultural semantics is considered one of the main linguistic aspects of intercultural communication. Scientists have proven that the meaning of words and phraseological units depends on the cultural context. A linguistic unit that is considered normal in one culture may cause misunderstanding or negative impressions in another culture. The study of such phenomena has raised the issue of semantic interference in intercultural communication. For students of linguistics, research in this area shows the need for a cultural analysis of linguistic material.

Works in the field of cognitive linguistics link intercultural communicative competence with the concept of linguistic consciousness. The scientific literature shows that linguistic consciousness shapes a person's way of perceiving the world, the structure of thinking, and communicative behavior. Different conceptualizations of the same concept in different cultures prove that cultural differences are reflected at the cognitive level. Research in this area substantiates the need for linguistics students to master a new system of concepts in the process of learning a foreign language. This helps them become flexible and understanding in intercultural communication.

Scientific works devoted to pragmatic aspects analyze the features of speech acts in intercultural communication. Research in the field of pragmatic linguistics shows that the effectiveness of a speech act depends not only on the correctness of the linguistic form, but also on its compliance with the situation, addressee, and cultural norms. Differences in the forms of requests, advice, criticism or gratitude in different cultures are considered the main cause of pragmatic errors. The important role of pragmatic competence is often emphasized in works aimed at developing intercultural communicative competence of linguistics students.

Sociolinguistic studies analyze intercultural communication in relation to the social function of language. Scientists prove that language choice depends on the social status, gender, age and cultural background of the speaker. In these works, taking into account social factors in intercultural

communication is described as an important condition for communication success. Studies aimed at linguistics students demonstrate the professional importance of sociolinguistic knowledge and consider it as a component of intercultural competence.

Scientific literature on the pedagogical direction focuses on the methodological foundations of the formation of intercultural communicative competence. Many studies criticize the fact that traditional language teaching methods do not sufficiently include the cultural component. Scholars emphasize the need to incorporate cultural texts, authentic materials, and situational tasks into the language teaching process. In works devoted to the development of intercultural competence of linguistics students, the combination of communicative and intercultural directions of teaching is proposed as an effective method. Further analysis of scientific works shows that the concept of intercultural communicative competence is dynamic and constantly evolving. Researchers consider this competence not as a fixed set of knowledge, but as a process that is formed in the course of a person's life and professional experience. According to this view, the intercultural communicative competence of linguistics students develops not only during their studies, but also through academic mobility, gaining experience in a foreign language environment, and participation in international projects. The scientific literature notes that such experiences increase students' linguistic confidence and enhance their ability to adapt to cultural differences.

The studies pay special attention to the interrelationship between the components of intercultural communicative competence. It is shown that linguistic competence cannot be fully realized without cultural knowledge, and cultural understanding cannot lead to effective communication without linguistic tools. This conclusion proves the importance of an integrative approach in the training of linguistics students. Scientists argue that the development of language skills gives stable results only if it is carried out in parallel with intercultural content.

Some works also consider personal factors that affect intercultural communicative competence. These include students' motivation, cultural interest, openness, and propensity for reflection. The scientific literature shows that the development of these qualities increases the effectiveness of intercultural communication. For linguistics students, these factors are described as important prerequisites for professional success, since a linguist is not only a knowledge holder, but also plays the role of a cultural mediator.

Also, research often raises the issue of intercultural communication in the digital environment. Online platforms, social networks, and virtual academic spaces have created new forms of linguistic interaction. Scientists note that in digital communication, cultural differences are sometimes more visible, and sometimes, on the contrary, they take on a hidden character. This situation requires the development of intercultural communicative competence of linguistics students in a new context. In scientific works, the analysis of digital texts and online discourse is presented as an important direction of intercultural learning.

The issue of assessing intercultural communicative competence is also considered one of the topical topics in the literature. Scientists emphasize that it is difficult to measure this competence using traditional tests, since it includes not only the level of knowledge, but also behavior in specific communicative actions. In this regard, alternative assessment tools such as portfolios, project work, reflective writing, and situational tasks are proposed. Research on linguistics students proves that such methods allow for a comprehensive assessment of intercultural competence. In conclusion, the literature review once again confirms that the linguistic aspects of intercultural communicative competence are multilevel and interdisciplinary in nature. Scientific works consider this competence as a unity of language knowledge, cultural understanding, pragmatic flexibility, and personal qualities. In research on linguistics students, the development of intercultural communicative competence is identified as a strategic goal of modern language education. Scientific conclusions in this direction allow us to further deepen the theoretical and methodological basis for training future language specialists in higher education institutions.

Methodology

The methodology of this study was aimed at a comprehensive analysis of the linguistic aspects of intercultural communicative competence of linguistics students. The study was conducted on the basis of a mixed methodology combining qualitative and quantitative methods, since intercultural communicative competence is a multifaceted phenomenon and cannot be fully described by only one method. From a methodological point of view, the study is based on modern linguistic, pedagogical and intercultural communication theories.

The theoretical and methodological basis of the study was formed by the concepts of communicative and intercultural language education. These concepts involve considering language competence in conjunction with cultural, pragmatic and sociolinguistic components. On this basis, the intercultural communicative activity of linguistics students in the process of mastering a foreign language was taken as the object of study, and the linguistic manifestations of their intercultural communicative competence were chosen as the subject of study.

One of the main methods of the study was the method of theoretical analysis. This method was used to systematically review domestic and foreign scientific literature and analyze linguistic interpretations of the concept of intercultural communicative competence. Theoretical analysis allowed us to clarify such concepts as linguistic consciousness, national-cultural semantics, pragmatic norms, and discourse features. In addition, this method played an important role in forming the conceptual apparatus of the study and identifying the main research directions.

During the empirical research, the observation method was used. The observation covered the linguistic activities of linguistics students in the classroom and during communicative tasks aimed at using a foreign language. This method made it possible to determine how students choose language tools in intercultural situations, to what extent they adhere to pragmatic norms, and the level of consideration of cultural differences. The observation results served as the basis for identifying linguistic difficulties that are often encountered in intercultural communication.

The survey method was also widely used in the study. The survey was aimed at identifying the attitude of linguistics students to intercultural communication, their self-assessment, and their opinions regarding the level of intercultural competence. The survey questions were structured in an open and closed format, allowing students to clarify their understanding of the relationship between language knowledge and cultural knowledge. This method allowed for the collection of quantitative data and the identification of general trends in students' intercultural communicative competence.

The method of discourse analysis was used in the study. This method was aimed at analyzing oral and written texts, dialogues and exchanges of opinions of students. Through discourse analysis, language strategies, features of the implementation of speech acts and pragmatic errors in intercultural communication were identified. This method made it possible to show how linguistic aspects are reflected in real communicative activity.

In addition, the method of comparative analysis was used. This method compared the communicative behavior of students in their native and foreign languages, and studied the features of the manifestation of cultural differences at the linguistic level. Comparative analysis made it possible to identify the causes of intercultural interference and explain the cultural foundations of linguistic errors.

Data analysis followed a systematic procedure. Quantitative data from the questionnaires were processed using descriptive statistical methods, including frequency counts and percentage distributions. These methods allowed for the identification of general trends in students' self-assessed competence levels. Qualitative data were analyzed using content and thematic analysis techniques. Observational notes and discourse samples were coded according to predefined categories related to linguistic, pragmatic, and sociolinguistic features, while also allowing for emergent categories to capture unexpected patterns. To enhance the validity and reliability of the findings, triangulation was employed. Data from questionnaires, observations, and discourse analysis were compared and cross-

validated to ensure consistency and to provide a more comprehensive understanding of intercultural communicative competence. This methodological triangulation reduced the risk of bias associated with reliance on a single data source and strengthened the overall credibility of the study.

When processing the collected data, qualitative and quantitative analysis methods were used. Quantitative data were statistically processed and aimed at identifying general trends and patterns. Qualitative data were studied using the method of content analysis, which allowed us to reveal the deep aspects of students' intercultural communicative experience. The combination of these two approaches increased the reliability and consistency of the research results.

The ethical principles of the study were also taken into account. The purpose and content of the study were explained in advance to the students participating in the study, and their voluntary participation was ensured. The collected data were kept confidential and used only for scientific purposes. These requirements allowed us to maintain the academic integrity of the study.

The effectiveness of the research methodology was also closely related to the interpretation of the results obtained. The integrated use of methods made it possible to identify not only the theoretical model of intercultural communicative competence, but also its manifestations in the actual learning process. This research methodology can serve as a basis for conducting experimental work aimed at developing intercultural competence of linguistics students in the future. In addition, the proposed methods will allow for a deeper study of the relationship between cultural and linguistic components in foreign language teaching, contributing to improving the quality of language education in higher education institutions.

In conclusion, the methodology used allowed us to comprehensively study the linguistic aspects of intercultural communicative competence of linguistics students. The combination of theoretical and empirical methods created the conditions for a deep understanding of the interrelationship of linguistic, pragmatic and cultural factors. The proposed methodological approaches form a favorable basis for conducting intercultural linguistic research in higher education institutions and improving the process of training language specialists on a scientific basis.

Results

The results of the study demonstrate that the intercultural communicative competence of linguistics students represents a complex and multi-layered phenomenon in which linguistic, pragmatic, sociolinguistic, and cognitive components interact dynamically. The collected data indicate that students' ability to communicate effectively in intercultural contexts cannot be reduced to grammatical accuracy alone, but rather depends on their capacity to integrate linguistic knowledge with cultural awareness and pragmatic sensitivity. The analysis of questionnaires, observations, and discourse samples reveals consistent patterns that reflect both strengths and gaps in students' intercultural communicative performance.

Quantitative data obtained from the self-assessment questionnaire show that most students perceive their linguistic competence as relatively high, while evaluating their cultural and pragmatic competence more cautiously. This tendency suggests that traditional language instruction, which emphasizes vocabulary and grammar, has been largely successful, whereas the development of intercultural and pragmatic awareness requires further pedagogical attention. The results of the self-assessment are summarized in the following table.

Table 1. Students' self-assessment of intercultural communicative competence components (in percentage)

Level of competence	Linguistic competence	Cultural competence	Pragmatic competence
High	44%	22%	19%
Medium	45%	51%	48%
Low	11%	27%	33%

Level competence	of competence	Linguistic competence	Cultural competence	Pragmatic competence

The table illustrates that while nearly half of the students rate their linguistic competence as high, only about one fifth demonstrate the same confidence regarding cultural and pragmatic competence. A significant proportion of respondents assess their pragmatic skills as low, which indicates difficulties in applying language appropriately in intercultural situations. This discrepancy highlights the imbalance between formal linguistic knowledge and functional communicative ability in culturally diverse contexts. Observational data further support these findings. During classroom interactions and simulated intercultural tasks, students demonstrated confidence when producing grammatically correct sentences, yet hesitated when required to adapt their speech to culturally specific norms. For instance, in role-play activities involving requests or refusals, many students relied on direct structures transferred from their first language. Although these utterances were linguistically accurate, they were pragmatically inappropriate in the target cultural context, potentially leading to misunderstandings or perceptions of impoliteness.

Discourse analysis of students' spoken and written texts revealed that intercultural interference most frequently occurred at the pragmatic and discourse levels rather than at the lexical or grammatical levels. Students often failed to recognize implicit meanings, indirect speech acts, or culturally marked expressions. In written communication, this was reflected in overly formal or, conversely, excessively direct styles that did not correspond to the communicative norms of the target culture. In oral discourse, difficulties were observed in turn-taking, use of hedging devices, and expression of disagreement.

The distribution of the most common linguistic difficulties encountered in intercultural communication is described in the following diagram.

Diagram 1. Distribution of intercultural communicative difficulties (textual description)

The diagram is based on aggregated observation and discourse analysis data and consists of three main segments. The largest segment represents pragmatic errors, accounting for approximately half of all identified difficulties. These errors include inappropriate levels of directness, misuse of politeness strategies, and incorrect interpretation of speech acts. The second largest segment corresponds to cultural mismatches, such as misunderstanding culturally specific references, values, or communicative conventions. The smallest segment represents discourse-level issues, including problems with coherence, topic development, and interactional strategies in extended communication. The diagram clearly illustrates that pragmatic competence constitutes the most problematic area for linguistics students in intercultural contexts.

Comparative analysis between communication in the students' first language and in the foreign language reveals notable contrasts. In their native language, students demonstrate intuitive control over politeness norms, conversational flow, and culturally appropriate expressions. In contrast, communication in the foreign language is often characterized by rigidity and overreliance on learned formulas. This contrast underscores the role of linguistic consciousness shaped by cultural experience and suggests that foreign language communication requires deliberate effort to internalize new cultural frameworks.

The results of the comparative analysis are summarized in the table below.

Table 2. Comparison of communicative behavior in the first language and the foreign language

Indicator	First language	Foreign language
Use of politeness strategies	High	Medium
Situational adaptability	High	Low

Indicator	First language	Foreign language
Observance of cultural norms	High	Medium
Communicative confidence	High	Low

The data show that communicative confidence significantly decreases when students operate in a foreign language. This lack of confidence often leads to avoidance strategies, such as minimal responses or reluctance to initiate interaction. Interviews and open-ended questionnaire responses indicate that students fear making cultural mistakes more than grammatical ones, which suggests that uncertainty about cultural norms strongly affects communicative behavior.

Qualitative analysis of students' reflections reveals growing awareness of the importance of intercultural competence. Many participants reported that prior to the study they associated successful communication primarily with correct grammar and vocabulary. However, engagement in intercultural tasks and exposure to authentic materials led them to reconsider this view. Students increasingly recognized that effective communication requires understanding the interlocutor's cultural expectations and communicative style.

The influence of instructional methods on intercultural communicative outcomes was also examined. Students who engaged more frequently in situational tasks, role-plays, and analysis of authentic discourse demonstrated noticeable improvement in pragmatic appropriateness and communicative confidence. In contrast, students whose learning experience focused predominantly on grammar exercises showed limited progress in intercultural performance.

This relationship is illustrated in the following table.

Table 3. Relationship between task type and communicative outcomes

Type of learning task	Frequency of pragmatic errors	Communicative confidence
Grammar-focused exercises	High	Medium
Cultural text analysis	Medium	Medium
Situational tasks	Low	High
Role-play activities	Low	High

The table indicates that situational and role-play tasks are the most effective in reducing pragmatic errors and enhancing communicative confidence. These activities provide students with opportunities to experiment with language use in culturally meaningful contexts, allowing them to internalize norms through practice rather than memorization.

Another significant finding concerns the role of sociolinguistic awareness. Students who demonstrated sensitivity to factors such as social distance, status, and formality were more successful in intercultural communication. Conversely, those who applied uniform communicative strategies regardless of context encountered more difficulties. This suggests that sociolinguistic competence functions as a mediating factor between linguistic knowledge and pragmatic performance.

Diagram 2. Interrelationship of intercultural communicative competence components (textual description)

The diagram consists of four intersecting circles representing linguistic, cultural, pragmatic, and sociolinguistic competence. At the center of the intersection lies intercultural communicative competence, illustrating that it emerges from the integration of all four components. The linguistic

circle forms the foundation, providing the structural means of communication. The cultural circle overlaps with the linguistic one, indicating that meaning is shaped by cultural context. The pragmatic circle intersects both, reflecting the role of appropriate language use in specific situations. The sociolinguistic circle encompasses all others, highlighting the influence of social variables on communicative choices. This visual model reinforces the idea that intercultural competence cannot be developed by focusing on a single component in isolation.

The results also indicate that many intercultural communication problems arise not from lack of knowledge, but from difficulties in transferring knowledge into real-time interaction. Students often possess theoretical awareness of cultural differences but struggle to apply this knowledge spontaneously. This gap between declarative and procedural knowledge points to the necessity of experiential learning approaches that emphasize practice, reflection, and feedback.

Furthermore, the analysis shows that exposure to authentic intercultural discourse plays a crucial role in competence development. Students who regularly interacted with authentic texts, multimedia materials, or speakers of other cultures demonstrated greater flexibility and awareness in communication. They were more adept at interpreting implicit meanings and adjusting their language use accordingly.

Overall, the results confirm that linguistics students possess a solid linguistic foundation, yet their intercultural communicative competence remains unevenly developed. Cultural and pragmatic dimensions require systematic integration into language education. The findings emphasize that intercultural communicative competence should be understood as a holistic construct encompassing linguistic accuracy, cultural understanding, pragmatic appropriateness, and sociolinguistic sensitivity. The empirical evidence suggests that targeted pedagogical interventions, particularly those based on authentic, situational, and interactive tasks, significantly enhance students' ability to function effectively in intercultural communication.

Taken together, these results provide a comprehensive picture of the current state of intercultural communicative competence among linguistics students. They underscore the importance of moving beyond traditional language instruction and adopting an integrated approach that reflects the realities of intercultural interaction. The findings offer valuable insights for improving language education programs and preparing future linguists to operate successfully in diverse cultural and communicative environments.

Discussion

The discussion of the findings highlights several important implications for understanding and developing intercultural communicative competence among linguistics students. The results confirm that intercultural communicative competence is not a static set of skills, but a multidimensional construct that emerges from the interaction of linguistic knowledge, cultural awareness, pragmatic ability, and sociolinguistic sensitivity. This observation aligns with contemporary theoretical models that conceptualize intercultural competence as an integrative and dynamic process rather than a linear accumulation of language skills.

One of the most significant findings is the imbalance between students' linguistic competence and their cultural and pragmatic competence. While the majority of participants demonstrated confidence in grammar and vocabulary, they experienced considerable difficulty when required to apply language in culturally appropriate ways. This supports earlier research suggesting that formal linguistic accuracy does not automatically translate into communicative effectiveness in intercultural contexts. The persistence of pragmatic errors, even among students with advanced linguistic proficiency, indicates that pragmatic competence requires explicit attention and cannot be assumed to develop incidentally through language exposure alone.

The predominance of pragmatic errors observed in the study is particularly noteworthy. Students frequently relied on direct speech patterns transferred from their first language, which resulted in communicative behavior that was perceived as inappropriate in the target culture. This

finding reinforces the notion that pragmatic norms are deeply embedded in cultural values and interactional conventions. Without systematic instruction and practice, learners tend to default to familiar communicative strategies rooted in their native linguistic and cultural framework. Consequently, intercultural communication breakdowns often stem not from insufficient language knowledge, but from mismatched expectations regarding politeness, indirectness, and interpersonal distance.

The comparative analysis between first-language and foreign-language communication further illustrates the role of linguistic consciousness shaped by cultural experience. In their native language, students demonstrated intuitive control over interactional norms, whereas in the foreign language their communication became more rigid and cautious. This rigidity reflects a lack of internalized cultural schemas in the target language and suggests that students operate at a more conscious and controlled level of language use. Such findings are consistent with cognitive and sociocultural theories of language learning, which emphasize that fluency and appropriateness emerge through prolonged engagement with authentic communicative practices.

Another important issue raised by the results is the role of communicative confidence. The data indicate that students' confidence decreases significantly in intercultural settings, particularly when they fear making cultural mistakes. This anxiety often leads to avoidance strategies, such as minimal participation or reliance on formulaic expressions. From a pedagogical perspective, this finding underscores the importance of creating a supportive learning environment in which experimentation and error are viewed as natural components of intercultural learning. Encouraging reflective practice and providing constructive feedback can help students overcome fear and develop greater communicative autonomy.

The findings also demonstrate the effectiveness of experiential and situational learning approaches in fostering intercultural communicative competence. Students who participated in role-plays, simulations, and analysis of authentic discourse showed marked improvement in pragmatic appropriateness and communicative confidence. These results support the argument that intercultural competence is best developed through active engagement rather than passive knowledge acquisition. Situational tasks allow learners to test hypotheses about language use, observe the consequences of their choices, and adjust their strategies accordingly. Such experiential learning aligns with constructivist approaches to education, which emphasize learning through meaningful interaction and reflection.

The relationship between sociolinguistic awareness and communicative success revealed in the study also merits attention. Students who demonstrated sensitivity to social variables such as status, formality, and social distance were more effective in intercultural communication. This suggests that sociolinguistic competence serves as a bridge between linguistic knowledge and pragmatic performance. Without an understanding of how social factors influence language choice, learners may apply otherwise correct linguistic forms in inappropriate contexts. Therefore, sociolinguistic instruction should be integrated into language curricula as an essential component of intercultural competence development.

The results further highlight the importance of authentic materials and exposure to real-world intercultural discourse. Students who engaged with authentic texts, multimedia resources, and culturally diverse communicative situations exhibited greater flexibility and interpretive skill. Authentic materials provide access to implicit cultural norms and discourse patterns that are often absent from textbook examples. They also expose learners to variation and complexity, helping them move beyond simplified or stereotypical representations of culture. This finding reinforces the need to incorporate authentic and diverse sources into linguistics education.

A recurring theme in the discussion is the gap between declarative and procedural knowledge. Many students possessed theoretical awareness of cultural differences but struggled to apply this knowledge spontaneously in interaction. This gap points to limitations in instructional approaches

that prioritize theoretical understanding without sufficient opportunities for practice. Bridging this gap requires pedagogical strategies that promote repeated, context-rich application of knowledge, combined with guided reflection. Reflection allows learners to make sense of their experiences, identify patterns, and gradually internalize new communicative norms.

From a broader perspective, the findings have implications for the professional preparation of linguistics students. As future translators, educators, researchers, and mediators, these students are likely to operate in multilingual and multicultural environments. The results suggest that professional competence in such contexts depends not only on linguistic expertise, but also on the ability to navigate cultural differences with sensitivity and adaptability. Intercultural communicative competence thus emerges as a core professional skill rather than an optional supplement to linguistic training.

The discussion also points to the necessity of curricular reform in linguistics education. Traditional curricula that focus predominantly on structural aspects of language may inadvertently reinforce the misconception that language learning is primarily about accuracy. The findings advocate for a more holistic curriculum that integrates linguistic, cultural, pragmatic, and sociolinguistic dimensions. Such integration requires collaboration across sub-disciplines and a rethinking of learning objectives, assessment methods, and teaching practices.

Assessment practices deserve particular attention in light of the results. The difficulty of measuring intercultural communicative competence through conventional tests suggests the need for alternative assessment tools. Performance-based assessment, portfolios, reflective journals, and project work can capture the complexity of intercultural competence more effectively than standardized tests. These methods allow educators to evaluate not only what students know, but how they apply their knowledge in authentic communicative situations.

In addition to these considerations, the findings invite reflection on the broader educational and social role of intercultural communicative competence. Developing this competence among linguistics students contributes not only to their professional effectiveness but also to their formation as socially responsible individuals capable of engaging respectfully with cultural diversity. In an increasingly interconnected world, misunderstandings rooted in cultural differences can have significant academic, professional, and social consequences. By equipping students with the skills to interpret, negotiate, and mediate between cultural perspectives, language education can play a meaningful role in promoting intercultural dialogue and mutual understanding.

Moreover, the results suggest that intercultural communicative competence should be addressed across the entire educational trajectory rather than confined to isolated courses or modules. Continuous exposure to intercultural content, progressively increasing in complexity, allows students to develop deeper awareness and adaptability over time. Longitudinal approaches to intercultural training may therefore be more effective than short-term interventions. Such approaches enable learners to revisit and refine their communicative strategies as their linguistic proficiency and cultural experience expand.

Taken together, these insights reinforce the view that intercultural communicative competence is both an educational objective and a societal necessity. By embedding intercultural perspectives into linguistics education, institutions can prepare graduates who are not only skilled language specialists but also reflective, culturally sensitive communicators capable of contributing constructively to diverse professional and social contexts.

Finally, the findings contribute to the broader theoretical understanding of intercultural communicative competence by emphasizing its contextual and developmental nature. Competence is not a fixed attribute that can be fully achieved at a certain stage of learning; rather, it evolves through continuous interaction with diverse cultural contexts. This perspective has important implications for both research and practice, suggesting that intercultural competence development should be viewed as a lifelong process.

In conclusion, the discussion of the results underscores the central role of intercultural communicative competence in linguistics education. The findings confirm that linguistic proficiency alone is insufficient for effective communication in intercultural settings. Instead, successful communication requires the integration of linguistic accuracy, cultural understanding, pragmatic appropriateness, and sociolinguistic awareness. By adopting experiential, reflective, and integrative pedagogical approaches, language education programs can better prepare linguistics students for the complex communicative demands of a globalized world.

Conclusion

This study has examined the linguistic aspects of intercultural communicative competence among linguistics students and has demonstrated that effective intercultural communication is a multifaceted construct that extends far beyond grammatical accuracy and lexical knowledge. The findings confirm that intercultural communicative competence emerges from the dynamic integration of linguistic, cultural, pragmatic, and sociolinguistic components, all of which must be developed in parallel to ensure meaningful and appropriate communication in diverse cultural contexts. One of the central conclusions of this research is that linguistics students generally possess a solid foundation in linguistic competence, yet this strength is not automatically transferred into successful intercultural interaction. The persistent gap between linguistic proficiency and pragmatic or cultural appropriateness highlights a critical limitation of traditional language education models that prioritize structural accuracy over contextualized language use. This imbalance can lead to communicative breakdowns even among advanced learners, particularly in situations requiring sensitivity to politeness norms, indirectness, or culturally specific discourse conventions. The study also confirms that pragmatic competence represents one of the most challenging dimensions of intercultural communicative competence for linguistics students. Difficulties in interpreting and producing speech acts appropriately suggest that pragmatic norms are deeply culture-bound and require explicit instruction, guided practice, and reflective engagement. Without systematic exposure to authentic intercultural situations, students tend to rely on communication patterns from their first language, which may not align with expectations in the target culture. This finding underscores the necessity of embedding pragmatic awareness into language instruction rather than treating it as an implicit or secondary outcome of language learning.

Another important conclusion concerns the role of sociolinguistic awareness in mediating intercultural communication. The ability to adjust language use according to social variables such as status, formality, and relational distance proved to be a decisive factor in communicative success. Students who demonstrated sensitivity to these variables were more capable of navigating intercultural interactions effectively. This highlights the importance of sociolinguistic instruction as an integral element of linguistics education, particularly for students who are likely to function as cultural mediators in their future professional roles.

The findings further emphasize the value of experiential and practice-oriented learning approaches. Role-plays, situational tasks, and engagement with authentic discourse significantly enhanced students' communicative confidence and pragmatic appropriateness. These approaches enable learners to move from declarative knowledge to procedural competence, allowing them to apply linguistic and cultural knowledge in real-time interaction. The results suggest that intercultural communicative competence cannot be fully developed through theoretical instruction alone, but requires sustained experiential learning supported by reflection and feedback.

From an educational perspective, the study highlights the need for curricular reform in linguistics programs. Intercultural communicative competence should not be treated as an optional or supplementary component, but rather as a core learning outcome. Integrating cultural, pragmatic, and sociolinguistic dimensions into language courses can help students develop a more holistic understanding of language as a social and cultural practice. Such integration also aligns linguistics

education with the realities of global communication, where language professionals are expected to operate across cultural boundaries with competence and sensitivity.

The study also points to the importance of adopting alternative assessment methods that capture the complexity of intercultural communicative competence. Traditional tests focused on grammar and vocabulary are insufficient to measure students' ability to function effectively in intercultural contexts. Performance-based assessment, reflective journals, portfolios, and project work offer more valid and comprehensive ways to evaluate intercultural development. These methods not only assess outcomes but also encourage learners to engage in self-reflection and continuous improvement.

In conclusion, this research confirms that intercultural communicative competence is a central component of professional preparedness for linguistics students. Developing this competence requires an integrated pedagogical approach that combines linguistic instruction with cultural insight, pragmatic practice, and sociolinguistic awareness. By adopting such an approach, higher education institutions can prepare future linguists who are not only proficient in language structures, but also capable of engaging responsibly and effectively in intercultural communication. Ultimately, fostering intercultural communicative competence contributes not only to academic and professional success, but also to the promotion of mutual understanding and dialogue in an increasingly interconnected world.

References:

1. Byram, M. (1997). Teaching and assessing intercultural communicative competence. *Multilingual Matters*.
2. Byram, M., Gribkova, B., & Starkey, H. (2002). Developing the intercultural dimension in language teaching. Council of Europe.
3. Canale, M., & Swain, M. (1980). Theoretical bases of communicative approaches to second language teaching and testing. *Applied Linguistics*, 1(1), 1–47.
4. Hymes, D. (1972). On communicative competence. In J. B. Pride & J. Holmes (Eds.), *Sociolinguistics* (pp. 269–293). Penguin.
5. Kramsch, C. (1993). *Context and culture in language teaching*. Oxford University Press.
6. Kramsch, C. (1998). *Language and culture*. Oxford University Press.
7. Hall, E. T. (1976). *Beyond culture*. Anchor Books.
8. Spencer-Oatey, H. (2008). *Culturally speaking: Culture, communication and politeness theory*. Continuum.
9. Thomas, J. (1983). Cross-cultural pragmatic failure. *Applied Linguistics*, 4(2), 91–112.
10. Leech, G. (1983). *Principles of pragmatics*. Longman.
11. Vygotsky, L. S. (1978). *Mind in society: The development of higher psychological processes*. Harvard University Press.
12. Risager, K. (2007). Language and culture pedagogy. *Multilingual Matters*.
13. Bennett, M. J. (1993). Towards ethnorelativism: A developmental model of intercultural sensitivity. In R. M. Paige (Ed.), *Education for the intercultural experience* (pp. 21–71). Intercultural Press.
14. Deardorff, D. K. (2006). Identification and assessment of intercultural competence. *Journal of Studies in International Education*, 10(3), 241–266.
15. Liddicoat, A. J., & Scarino, A. (2013). *Intercultural language teaching and learning*. Wiley-Blackwell.
16. Holmes, J. (2013). *An introduction to sociolinguistics* (4th ed.). Routledge.
17. Brown, H. D. (2007). *Principles of language learning and teaching* (5th ed.). Pearson Education.

18. Celce-Murcia, M. (2007). Rethinking the role of communicative competence in language teaching. In E. Alcón Soler & M. P. Safont Jordà (Eds.), *Intercultural language use and language learning* (pp. 41–57). Springer.
19. Kasper, G., & Rose, K. R. (2002). *Pragmatic development in a second language*. Blackwell.
20. Fantini, A. E. (2009). Assessing intercultural competence. *The SAGE handbook of intercultural competence*, 456–476.

КИНОДРАМАТУРГИЯНЫ ОҚЫТУДАҒЫ ЦИФРЛЫҚ ТРАНСФОРМАЦИЯ: ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІҢ РӨЛІ МЕН ЫҚПАЛЫ

Борибаева Д.Д.

Өнертану магистрі, аға оқытушы.

Темірбек Жүргенов атындағы

Қазақ ұлттық өнер академиясы, Алматы қ.

dinar_b.d@mail.ru

Аңдатпа. Бұл мақалада жасанды интеллект (ЖИ) технологияларының жаһандық білім беру трендтері аясындағы рөлі, атап айтқанда, кинодраматургия мен сценарий жазу шеберлігін оқыту процесіне интеграциялануы қарастырылады. Жаңа білім беру стандарттары жағдайында ЖИ-дің рөлі тек ақпараттық құрал болудан асып, шығармашылық серіктес, эксперт және оқытуды жекелендіруші факторға айналууда. Мақалада кинодраматургияны оқытудағы инновациялық тәсілдер (DSR моделі, Dramatron) және ЖИ-дің оқу үдерісіндегі төрт негізгі рөлі талданады.

Түйін сөздер: Кинодраматургия, сценарий, жасанды интеллект, білім алушы.

Аннотация. В данной статье рассматривается роль технологий искусственного интеллекта (ИИ) в контексте глобальных образовательных трендов, в частности их интеграция в процесс обучения кинодраматургии и сценарному мастерству. В условиях новых образовательных стандартов ИИ выходит за рамки исключительно информационного инструмента и трансформируется в творческого партнёра, экспертную систему и фактор персонализации обучения. В статье анализируются инновационные подходы к обучению кинодраматургии (модель DSR, Dramatron), а также выделяются четыре ключевые роли ИИ в образовательном процессе.

Ключевые слова: кинодраматургия, сценарий, искусственный интеллект, обучающийся.

Abstract. This article examines the role of artificial intelligence (AI) technologies within the context of global educational trends, with particular focus on their integration into the teaching of screenwriting and film dramaturgy. Under the conditions of new educational standards, AI is no longer limited to an informational tool but is increasingly transforming into a creative partner, an expert system, and a factor of personalized learning. The article analyzes innovative approaches to teaching film dramaturgy (the DSR model, Dramatron) and identifies four key roles of AI in the educational process.

Key words: film dramaturgy, screenwriting, artificial intelligence, learner.

Бүгінгі XXI ғасырдағы цифрлық дәуірде білім беру жүйесі технологиялық трансформацияның жаңа толқынына тап болды. Қазақстанның 2026 жылдан бастап енгізілетін жаңа білім беру стандартында жасанды интеллект технологияларын, соның ішінде генеративті ЖИ-ді оқу процесіне енгізу басты бағыттардың бірі ретінде белгіленген. 2025-2026 оқу жылында ЖИ интеграциясы мектеп бағдарламасындағы «Цифрлық сауаттылық»,

«Информатика» пәндерінен басталып ЖОО-дағы мамандық бойынша оқытылатын пәндерге де енгізілді. Ол пәндерді оқытатын мұғалім, оқытушылар жасанды интеллект бойынша өз біліктіліктерін арттырса, білім алушылар AI-SANA бағдарламасы аясында үш деңгейлі ЖИ курсынан өтті. Заман талабына сай даму үшін жасанды интеллектіні кинодраматургия саласында да құрал ретінде пайдалануды көздедік. Кинодраматургия саласы – визуалды және аудио элементтерді біріктіретін күрделі шығармашылық үрдіс болғандықтан, ЖИ-ді бұл салаға интеграциялау білім алушылардың аналитикалық ойлауын, эмпатиясын және сюжет құру қабілетін жаңа деңгейге көтеруге мүмкіндік береді [1].

Өнер саласында қолданылатын жасанды интеллект құралдары бүгінгі күні шығармашылық процесті түбегейлі трансформациялап, идея генерациясынан бастап визуализация, мәтін жазу, сценарий құру, дизайн және мультимедиа өнімдерін жасауға дейінгі барлық кезеңдерді қамтиды. Өнер саласында қолданылатын ChatGPT, Google Gemini, Deep Seek, Copilot, Perplexity, Canva, Gamma, Nootbook Im және басқа жасанды интеллект түрлері кіреді.

Төменде осы бағыттағы кеңейтілген және жүйеленген нұсқа берілген:

ChatGPT – мәтін жазу, сұрақтарға жауап беру, идея ұсыну, мазмұн талдау барысында жоспар жасап, сценарийге пайдалануға болады.

Google Gemini – сценарий мәтіндерін визуалды сұраныстармен жұмыс жасауға болады.

Copilot – интернеттегі ақпаратпен жұмыс істеу арқылы сценарийге пайдалануға болады.

Perplexity – интеллектуалды ойлау инфрокұрлым. Дәлдік пен анықтылықпен ерекшеленеді.

Canva – постер, логотип, жарнамалық материалдар мен графикалық дизайнды оңай жасауға мүмкіндік береді.

Gamma – заманауи стильде кез келген тақырыпта толық презентация жасауға болады.

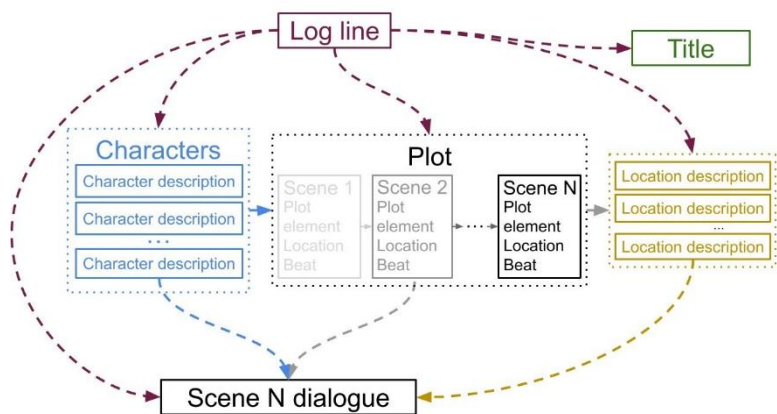
Nootbook Im – көмегімен ақпараттық жазбаларды, Google, веб-сайт дерек көздерінен ақпарат жинауға, мәліметтерді қысқаша мақмұндауға көмек береді.

Жасанды интеллект құралдары қазіргі өнер кеңістігінде тек көмекші құрал ғана емес, сонымен қатар креативті серіктеске айналып отырғаны белгілі. Олар авторлық ойлауды кеңейтеді, визуалды және көркем тілдің жаңа формаларын қалыптастырады. Сценарийдің интертекстуалдылық пен ремикс эстетикасын постмодернистік және метамодернистік мәдени контексте күшейтеді.

Сонымен қатар, бұл технологиялар авторлық құқық, түпнұсқалық және шығармашылық субъектінің трансформациясы сияқты күрделі теориялық мәселелерді де алға тартады.

Кинодраматургияны оқытуда ЖИ-ді қолданудың ең тиімді тәсілдерінің бірі – Dual-stage refinement network (DRNet) немесе екі кезеңді жетілдіру моделі. Бұл модель шығармашылық нарративті (не жазу керек) техникалық форматтаудан (қалай жазу керек) бөліп қарастырады [2]. Бұл тәсіл білім алушыларға:

1. Логлайннан сюжет желісін құруға: Сценарийдің негізгі драмалық қақтығысын (логлайн) анықтау арқылы оқиғаның «қаңқасын» жасауға [3] ;

2. Иерархиялық сторителлингке: Кейіпкерлер бейнесін, оқиға орнын (location) және диалогтарды кезең-кезеңімен құрастыруға көмектеседі.

Зерттеулер көрсеткендей, Dramatron сияқты жүйелер арқылы иерархиялық мәтін генерациясын қолдану білім алушыларға ұзақ мерзімді семантикалық байланысты сақтауға және сценарийдің құрылымдық тұтастығын түсінуге септігін тигізеді.

Оқу процесіндегі ЖИ-дің рөлдері Кинодраматургия мамандарын даярлауда ЖИ-ді төрт негізгі бағытта интеграциялауға болады:

«Кейіпкер» рөлі: ЖИ кейіпкерлердің ішкі эмоцияларын, мінез-құлқын және реакцияларын модельдеу арқылы білім алушыларға олардың психологиясын тереңірек түсінуге мүмкіндік береді.

«Аудитория» рөлі: Білім алушының жазған сценарийіне бейтарап кері байланыс беріп, оның нарықтағы немесе көрермен арасындағы әлеуетін бағалайды.

«Эксперт» рөлі: Сценарийдегі логикалық қателіктерді, қақтығыстарды (conflict) анықтап, сюжеттік желіні оңтайландыру бойынша кәсіби кеңестер ұсынады.

«Орындаушы» (Executor) рөлі: Техникалық форматтау, оқиғаның жалғасын жазу (continuation) немесе детальдарды өңдеу сияқты рутиналық жұмыстарды атқарады.

Интеграциялық оқыту әдістемелері Кинодраматургияны оқытуда Project-Based Learning (PBL) және Digital Storytelling әдістері ЖИ-мен ұштасқанда жоғары нәтиже көрсетеді. Білім алушылар ЖИ-ді виртуалды тәлімгер ретінде пайдалана отырып, өздерінің шығармашылық идеяларын визуалды бейнелерге немесе дайын сценарийлік мәтіндерге айналдырады. Бұл оқу процесін инклюзивті және бейімделгіш етеді.

ЖИ-ді білім беруге интеграциялау кезінде академиялық адалдық, авторлық құқық және «галлюцинация» (жалған ақпарат) қаупі басты назарда болуы тиіс. Білім алушылар ЖИ-ді толық автор ретінде емес, көмекші құрал ретінде пайдалануды үйренуі қажет. Шынайы шығармашылық – адамның өмірлік тәжірибесі мен эмоциясына негізделетінін ескере отырып, ЖИ-дің шектеулерін түсіну маңызды.

Жасанды интеллекті құрал ретінде кинодраматургия саласында төмендегідей бағытта қолдануға болады:

1. Сценарий құрылымын модельдеу. Классикалық драматургиялық модельдерді – үш актілі құрылым, кейіпкерлер, конфликт динамикасын талдау. Бұл білім алушыларға теорияны тәжірибемен байланыстыруға мүмкіндік береді.

2. Кейіпкер психологиясын құрастыру. Кейіпкерлердің мінез-құлқын, мотивациясын, әрекеттерін жасай алады. Нәтижесінде күрделі бейнелерді жасау жеңілдейді.

3. Диалог жазу. Түрлі стильде диалогтар құрастырып, тілдік ерекшеліктерді аңғара алады.

Білім беру процесіне интеграциялау модельдерін талдауға болады. Жасанды интеллектті кинодраматургияны оқыту үдерісіне енгізу дәстүрлі педагогикалық тәсілдерді қайта

карастыруды талап етеді. Бұл ретте интеграциялау модельдері тек технологияны қолданумен шектелмей, оқу мазмұнын, әдіснаманы және бағалау жүйесін кешенді түрде жаңғыртуды көздейді. Мәселен, төмендегі оқыту әдістеріне тоқтала кетейік:

1. Гибриді оқыту моделі (Hybrid Learning Model) – дәстүрлі аудиториялық сабақтар мен ЖИ негізіндегі цифрлық құралдарды үйлестіретін икемді модель. Бұл тәсілде оқытушы мен технология арасындағы тепе-теңдік сақталады: оқытушы білім алушыға шығармашылық бағыт-бағдар берсе, ЖИ аналитикалық және техникалық қолдау көрсетеді.

Мысалы, білім алушы сценарийдің алғашқы нұсқасын жазады, ал ЖИ:

- мәтін құрылымын (экспозиция, кульминация, шешім) талдайды;
- кейіпкерлердің логикалық тұтастығын тексереді;
- диалогтардың табиғилығына баға береді;
- жанрлық сәйкестікті анықтайды.

Осыдан кейін оқытушы ЖИ ұсынған талдауды кәсіби тұрғыда интерпретациялап, білім алушыға тереңдетілген кері байланыс береді. Бұл модельдің артықшылығы – білім алушы бір мезгілде әрі технологиялық, әрі гуманитарлық ойлау дағдыларын дамытады.

Сонымен қатар, гибриді модельде flipped classroom (аударылған сынып) элементтерін қолдануға болады: теориялық материалды білім алушы ЖИ платформалары арқылы өз бетінше меңгеріп, аудиторияда тәжірибелік сценарийлік талдау жүргізеді.

2. Жобалық оқыту (Project-Based Learning) – білім алушының нақты шығармашылық өнім (сценарий, қысқаметражды фильм жобасы, сериал концепті) әзірлеуіне негізделген әдіс. ЖИ бұл үдерісте көмекші құрал ғана емес, креативті серіктес ретінде әрекет етеді.

Жоба кезеңдері төмендегідей құрылуы мүмкін:

1. Идея генерациясы: ЖИ көмегімен тақырып, логлайн, синопсис әзірлеу.

2. Драматургиялық құрылым: Сюжет желісін қалыптастыру, актілерге бөлу, конфликтін анықтау.

3. Кейіпкерлер жүйесі: Кейіпкер профайлдарын, мотивациясын және даму доғасын (character arc) модельдеу.

4. Диалог және стиль: Әртүрлі стильде диалог нұсқаларын жасап, олардың ішінен ең тиімдісін таңдау.

5. Редакциялау және қайта жазу: ЖИ арқылы мәтінді бірнеше итерациядан өткізу, құрылымдық және стилистикалық түзетулер енгізу.

Бұл модель білім алушылардың:

- дербес жұмыс істеу қабілетін;
- креативті ойлауын;
- жобалық менеджмент дағдыларын;
- цифрлық сауаттылығын дамытуға ықпал етеді.

Сонымен қатар, жобалық оқыту нәтижелері портфолио ретінде пайдаланылып, білім алушылардың кәсіби қалыптасуына тікелей әсер етеді.

3. Креативті лабораториялар (Creative Labs) - ЖИ технологияларын қолдана отырып, эксперименттік шығармашылық ізденістер жүргізуге арналған арнайы білім беру алаңы. Бұл формат дәстүрлі сабақтан гөрі еркін, интердисциплинарлық және зерттеушілік сипатқа ие.

Лабораториялар шеңберінде келесі бағыттар жүзеге асырылуы мүмкін:

• Интерактивті сценарийлер: Көрермен таңдауы сюжетке әсер ететін тармақталған (branching narrative) құрылымдар жасау.

• Нелинейлі нарратив: Уақыт пен кеңістік логикасын бұзатын күрделі сценарийлік формалармен жұмыс.

• ЖИ-мен бірлескен авторлық (co-creation): Адам мен алгоритм арасындағы шығармашылық диалогты зерттеу.

- Мультимодальды сторителлинг: Мәтін, визуал, дыбыс және деректерді біріктіретін жаңа баяндау формаларын әзірлеу.

- Прототиптеу және тестілеу: ЖИ көмегімен сценарийдің бірнеше нұсқасын жылдам жасап, аудиториялық реакцияны модельдеу.

Креативті лабораториялардың басты мақсаты – білім алушыларды тек орындаушы емес, зерттеуші және жаңашыл автор ретінде қалыптастыру. Бұл ортада қателік жасау – оқу процесінің табиғи бөлігі ретінде қабылданады, ал эксперимент – негізгі әдіс болып табылады.

Аталған модельдер бір-бірін толықтыратын кешенді жүйе ретінде қарастырылуы тиіс. Гибридті оқыту – базалық дағдыларды қалыптастырса, жобалық оқыту – оларды практикада қолдануға мүмкіндік береді, ал креативті лабораториялар – инновациялық ойлауды дамытады.

Қазіргі цифрлық трансформация жағдайында жасанды интеллект (ЖИ) технологияларын кинодраматургияны оқыту үдерісіне енгізу білім беру парадигмасын сапалық тұрғыдан өзгертетін маңызды фактор ретінде қарастырылады. Бұл үдеріс, ең алдымен, оқытудың дербестендірілуін қамтамасыз етіп, білім алушының когнитивтік және креативтік әлеуетін кешенді дамытуға бағытталады. Сонымен қатар, ЖИ құралдары шығармашылық ойлау мен аналитикалық талдау механизмдерін синтездеу арқылы болашақ мамандарды қазіргі киноиндустрияның технологиялық және эстетикалық талаптарына бейімдейді.

Жасанды интеллектті оқу үдерісіне енгізудің бірқатар прагматикалық және әдіснамалық артықшылықтары айқындалады. Атап айтқанда, ЖИ шығармашылық процестің қарқынын арттырып, идея генерациясын жүйелі әрі вариативті деңгейде жүзеге асыруға мүмкіндік береді. Сонымен қатар, сценарийлік құрылымды талдау, нарративтік модельдерді салыстыру және драматургиялық шешімдерді бағалау арқылы білім алушылардың аналитикалық қабілеттері тереңдейді. Нәтижесінде, білім беру сапасы артып, оқу мазмұны заманауи индустриялық стандарттарға сәйкес жаңғырылады.

Сонымен бірге, ЖИ-ді білім беру кеңістігіне енгізу белгілі бір тәуекелдермен қатар жүреді. Ең алдымен, алгоритмдік генерацияға шамадан тыс сүйену авторлық даралықтың әлсіреуіне және шығармашылық ойлаудың унификациялануына алып келуі мүмкін. Бұдан бөлек, академиялық адалдық принциптерінің бұзылуы, атап айтқанда, плагиат пен автоматты генерацияланған контентті бақылау мәселелері өзекті сипат алады. Сондай-ақ, технологиялық тәуелділік феномені білім алушының дербес ойлау қабілетінің төмендеу қаупін туындатады.

Қазақстандық кино білім беру жүйесінде ЖИ технологияларын енгізу ұлттық мәдени кеңістікті цифрлық форматта қайта пайымдауға жаңа мүмкіндіктер ашады. Әсіресе, ұлттық мәдени кодтарды семиотикалық және деректерлік талдау негізінде зерттеу, қазақ тіліндегі сценарийлік мәтіндерді автоматтандырылған өңдеу және лингвомәдени ерекшеліктерді сақтау мәселелері өзекті бағыттардың бірі болып табылады. Сонымен қатар, халықаралық білім беру стандарттарына сәйкес келетін инновациялық оқу бағдарламаларын қалыптастыру арқылы отандық кино мамандарын жаһандық креативті индустрияға интеграциялау мүмкіндігі артады.

Осылайша, жасанды интеллектіні кинодраматургия білім беру жүйесіне енгізу тек технологиялық жаңғырту емес, сонымен қатар шығармашылық пен ғылыми ойлаудың жаңа синтезін қалыптастыратын күрделі көпқырлы үдеріс ретінде бағаланады. Бұл бағыттағы тиімді стратегиялар білім беру сапасын арттырумен қатар, ұлттық киноөндірістің бәсекеге қабілеттілігін күшейтуге ықпал етеді.

Бұл бағытта ЖИ құралдарын дұрыс қолдану ұлттық бірегейлікті сақтай отырып, жаһандық киноиндустрияға интеграциялануға жол ашады. Ол тек техникалық көмекші емес, сонымен қатар шығармашылық процестің серіктесіне айналуға алайда ЖИ-ді білім беру жүйесіне енгізу барысында оның мүмкіндіктері мен шектеулерін тең дәрежеде ескеру қажет.

Қорытындылай келе, білім берудегі ЖИ – бұл жай ғана технологиялық тренд емес, шығармашылық мамандықтарды оқытуды трансформациялаудың қуатты құралы. Білім

алушылардың креативті әлеуетін ашып, олардың жаһандық еңбек нарығындағы бәсекеге қабілеттілігін арттырады. Қазақстанның жаңа білім беру стандарттары аясында бұл тәсілдер білім сапасын жаңа деңгейге көтеруге және кәсіби кадрларды даярлауға стратегиялық негіз болады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Yuying Tang, Haotian Li, Minhe Lan, Xiaojuan Ma, and Huamin Qu. 2025. Understanding Scenario Writers' Practices, Attitudes, and Future Expectations in Human-AI Co-creation. In Proceedings of the CHI Conference on Human Factors in Computing Systems (CHI '25), April 26–May 1, 2025, Yokohama, Japan. ACM, New York, NY, USA, 18 pages <https://doi.org/10.1145/3706598.3714120>
2. Beyond Direct Generation: A Decomposed Approach to Well-Crafted Screenwriting with LLMs Hang Lei^{1*} Shengyi Zong¹ Zhaoyan Li¹ Ziren Zhou^{1,2} Hao Liu¹ Liang Yu¹ 1Alibaba Group, 2Peking University {leihang.lh,zongshengyi.zsy,lzy434483,zhouziren.zxr,lh414475,deyi.yl}@alibaba-inc.com <https://arxiv.org/abs/2510.23163v3>
3. Co-Writing Screenplays and Theatre Scripts with Language Models An Evaluation by Industry Professionals PIOTR MIROWSKI* and KORY W. MATHEWSON*, DeepMind, United Kingdom JAYLEN PITTMAN†, Stanford University, USA RICHARD EVANS, DeepMind, United Kingdom <https://arxiv.org/pdf/2209.14958>

МОДЕЛИРОВАНИЕ УПРАВЛЕНИЯ ВЕТРОВОЙ ГЕНЕРАЦИЕЙ НА ОСНОВЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА И ЕГО ВЛИЯНИЕ НА НАДЁЖНОСТЬ И РЕЖИМЫ РАБОТЫ ЭНЕРГОСИСТЕМЫ (НА ПРИМЕРЕ ЮЖНОГО РЕГИОНА КАЗАХСТАНА)

¹Ботаева С.Б. ²Бекжигитова А.Е.

¹д.т.н., ассоциированный профессор кафедры «Информационные технологии и цифровизация»

Университет имени Ж.А.Ташеневой, Шымкент

Saule_bb@mail.ru, <https://orsid.org/0000-0002-4995-7730>

² «IT және цифрлық технологиялар» кафедрасының магистр, оқытушысы,

Ж.А.Ташенов атындағы университеті, Шымкент, ainurg89@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0005-5613-271X>

Аннотация. В данной работе рассматривается влияние роста ветровой генерации на надёжность и режимы работы энергосистемы южного региона Казахстана. Актуальность темы обусловлена увеличением доли возобновляемых источников энергии, ростом нагрузки в южной зоне Единой электроэнергетической системы Казахстана и необходимостью обеспечения устойчивой работы сети при переменном характере выработки электроэнергии. Основное внимание уделено влиянию ветровой генерации на баланс мощности, перетоки по межсистемным и внутрисистемным связям, показатели частотной и напряжённой устойчивости, а также требованиям к резервам и прогнозированию. Сделан вывод о том, что эффективная интеграция ветровых электростанций в южном регионе требует опережающего развития сетевой инфраструктуры, накопителей энергии, цифрового прогнозирования и совершенствования нормативных требований к режимному управлению.

Ключевые слова: Ветровая генерация; ветроэнергетика; энергосистема Казахстана; южный регион Казахстана; надёжность энергосистемы; режимы работы; устойчивость энергосистемы; частотное регулирование; напряженческая устойчивость; накопители энергии; прогнозирование генерации; интеграция ВИЭ, искусственный интеллект.

Современное развитие электроэнергетики Казахстана всё в большей степени определяется необходимостью одновременного решения нескольких взаимосвязанных задач: обеспечения надёжного энергоснабжения потребителей, модернизации устаревающей инфраструктуры, снижения углеродной нагрузки на экономику и расширения доли возобновляемых источников энергии в энергетическом балансе страны. Государственная энергетическая политика Республики Казахстан предусматривает дальнейшее наращивание доли ВИЭ, а официальные материалы профильных органов указывают ориентир в 15% к 2030 году и 50% к 2050 году с учётом альтернативных и возобновляемых источников энергии. Эти цели уже не являются исключительно декларативными: страна продолжает расширять механизмы аукционной поддержки, развивает крупные ветровые проекты и одновременно усиливает магистральную сеть для приёма новых мощностей.

На этом фоне ветроэнергетика занимает особое место. В структуре казахстанских ВИЭ именно ветер постепенно превращается из вспомогательного направления в один из ключевых источников нового безуглеродного прироста установленной мощности. По данным KEGOC, в 2025 году выработка всех объектов ВИЭ в Казахстане составила 7 477,1 млн кВт·ч, из которых на ветровые электростанции пришлось 5 400,7 млн кВт·ч, то есть именно ветровая генерация обеспечила основную часть производства электроэнергии среди всех возобновляемых источников страны. Это означает, что вопросы интеграции ветровых электростанций в Единую электроэнергетическую систему Казахстана становятся не частной инженерной задачей, а важным элементом системного развития национальной энергетики.

Особую актуальность указанная проблема приобретает для южного региона Казахстана. Южная зона ЕЭС Казахстана характеризуется высокой концентрацией населения, растущим спросом на электрическую энергию, ограниченной локальной генерацией и заметной зависимостью от межзональных и межгосударственных перетоков. Согласно официальной информации KEGOC, в 2025 году генерация в южной зоне в час совмещённого максимума составила 2 249 МВт, а дефицит мощности покрывался за счёт северо-южного транзита в объёме 1 941 МВт. Такая конфигурация делает южный регион особенно чувствительным к любым изменениям структуры генерации, режимов перетоков и параметров устойчивости энергосистемы. В этих условиях подключение дополнительных ветровых мощностей с одной стороны способно улучшить энергобаланс региона, а с другой — усилить требования к регулированию, резервированию, прогнозированию и сетевой гибкости.

Постановка проблемы: в классической централизованной электроэнергетике основой режимной устойчивости являлась работа крупных синхронных электростанций, обеспечивающих относительно высокий уровень инерции, предсказуемое участие в регулировании частоты и напряжения, а также устойчивую реакцию энергосистемы на возмущения. Рост доли ветровой генерации меняет эту архитектуру. Современные ветровые электростанции в значительной степени подключаются к сети через силовую электронику, из-за чего прямой вклад в инерционные свойства системы и в классические процессы электромеханической устойчивости отличается от вклада традиционных турбогенераторов. Международные обзорные исследования подчёркивают, что при высокой доле ветра система не обязательно становится менее устойчивой автоматически, однако её характеристики существенно меняются, а требования к управлению, защите и сетевому кодексу возрастают.

Для Казахстана эта трансформация накладывается на собственные структурные особенности. Национальная энергосистема страны исторически формировалась не как

равномерно насыщенная генерацией сеть, а как система с выраженными межзональными различиями по типам электростанций, плотности нагрузки и пропускной способности ключевых линий электропередачи. Южная зона в этом смысле относится к наиболее чувствительным участкам, поскольку сочетает дефицитность, растущий спрос и необходимость опоры на системообразующие транзиты. Поэтому интеграция ветроэнергетики здесь должна анализироваться не только по установленной мощности, но и по тому, каким образом переменная генерация влияет на реальные режимы: перетоки, графики нагрузки, напряжения в узлах, использование резервов и работу диспетчерских механизмов.

Методология и методы исследования: методологическую основу исследования составляет системный подход, при котором ветровая генерация рассматривается не как изолированный источник электроэнергии, а как элемент единого режимно-технологического комплекса. Это особенно важно в тех случаях, когда речь идёт о подключении новых генерирующих мощностей в зону с выраженной сетевой уязвимостью и значимой зависимостью от внешних перетоков.

В работе использованы методы анализа официальной статистической и проектной информации, сравнительного анализа профильных научных публикаций, логико-структурного анализа режимных рисков, а также метод экспертной интерпретации. В качестве информационной базы использованы сведения KEGOC о работе энергосистемы и усилении южной зоны, данные государственных и отраслевых структур о развитии ВИЭ, а также современные англоязычные исследования, посвящённые устойчивости энергосистем с высокой долей ветровой генерации, напряженческой устойчивости, оценке гибкости и прогнозированию ветровой мощности.

Физическое моделирование: Для расчета мощности используется аэродинамическая характеристика турбины. Расчет производится по формуле:

$$P = \frac{1}{2} \rho A C_p v^3$$

Где ρ — плотность воздуха (1.225 кг/м³), A — площадь ометания ротора (радиус 40м), а v — скорость ветра. Программа учитывает кубическую зависимость мощности от скорости, а также технические ограничения турбины: скорость включения (3 м/с), номинальную скорость (12 м/с) и аварийное отключение при шторме (25 м/с).

ρ (ρ_0) — плотность воздуха. В программе принята стандартная величина 1.225 кг/м³.

A — Площадь ометания ротора (πR^2). При радиусе 40 м это огромная площадь, собирающая кинетическую энергию.

C_p (Коэффициент мощности) — в коде принят за 0.4. Это означает, что турбина преобразует 40% кинетической энергии ветра в механическую. (Теоретический максимум, или предел Беца, составляет 59.3%, поэтому 40% — это реалистичный показатель для современных турбин).

v^3 (Скорость в кубе): Это самый важный момент. Зависимость кубическая. Это значит, что при увеличении скорости ветра в 2 раза, выработка энергии вырастет в $2^3 = 8$ раз. Именно поэтому точность прогноза скорости ветра так критична — малейшая ошибка в скорости дает огромную ошибку в энергии.

Логика работы программы (Power Curve): Программа не просто подставляет числа в формулу, а имитирует работу контроллера реальной турбины через систему условий (if-else):

Zone 1 (0–3 м/с): Турбина стоит, энергии слишком мало, чтобы провернуть лопасти. ($P = 0$)

Zone 2 (3–12 м/с): Рабочий режим. Мощность растет пропорционально кубу скорости.

Zone 3 (12–25 м/с): Номинальный режим. Генератор выдает стабильный максимум, даже если ветер усиливается (срабатывает питч-контроль, поворот лопастей).

Zone 4 (>25 м/с): Штормовое отключение для защиты конструкции. ($P = 0$)

Статистический анализ:

Для оценки ветрового потенциала местности используется распределение Вейбулла (`scipy.stats.weibull_min`). Программа автоматически подбирает параметры формы и масштаба, что позволяет определить вероятность возникновения ветров различных скоростей и оценить стабильность потока.

В ветроэнергетике нельзя использовать обычное «нормальное» (гауссово) распределение, так как скорость ветра не бывает отрицательной и часто имеет «хвост» в сторону больших значений. Мировым стандартом является двухпараметрическое распределение Вейбулла.

Как это работает в коде:

Функция `scipy.stats.weibull_min.fit` берет массив всех скоростей ветра и подбирает идеальную математическую кривую, которая описывает этот ветер.

Что означают параметры:

Параметр формы (k , `shape`): Показывает, насколько ветер стабилен.

Если k низкий (ближе к 1.5): Ветер очень переменчивый, часто бывают штили и внезапные порывы.

Если k высокий (ближе к 2.5–3): Ветер дует стабильно, с постоянной скоростью (как пассаты в море). Это идеально для ВЭС.

Параметр масштаба (λ , `scale`): Тесно связан со средней скоростью ветра на площадке.

Зачем это программе:

Это позволяет программе сделать вывод о качестве площадки (ветропотенциале) еще до начала сложных расчетов нейросетями. Если форма распределения "плохая", то даже мощная турбина будет простаивать.

Искусственный Интеллект и Прогнозирование: ключевым элементом программы является модуль искусственного интеллекта на базе библиотеки `scikit-learn`.

Алгоритм: Я использовал метод Random Forest Regressor (Случайный Лес). Это ансамблевый метод машинного обучения, который строит множество решающих деревьев. Это метод указано на рисунке 1.

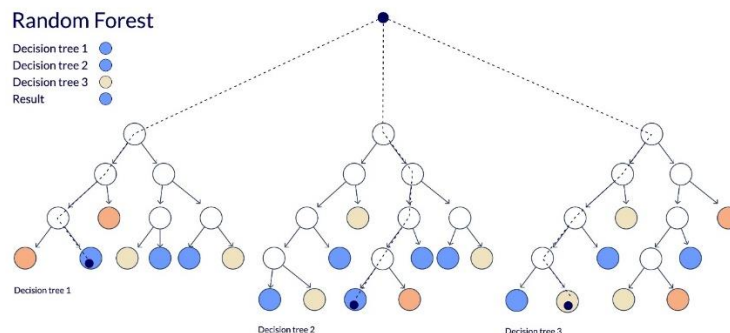

Рисунок 1 – Метод машинного обучения (Random Forest Regressor)

Принцип работы: Модель анализирует исторические данные и выявляет скрытые зависимости между временем (месяц, день года, час) и скоростью ветра.

Особенность реализации: В отличие от линейных моделей, «Случайный лес» отлично улавливает сезонность и суточные циклы ветра.

Генерация прогноза: При построении прогноза программа генерирует будущие временные метки, предсказывает для них скорость ветра с помощью обученной модели и

добавляет контролируемый стохастический шум (нормальное распределение), чтобы имитировать естественную природную изменчивость ветра.

Детальный разбор алгоритма:

Дерево решений (Decision Tree): Представьте блок-схему вопросов. Например:

Вопрос 1: Сейчас зима? (Да/Нет)

Вопрос 2 (если Да): Сейчас день? (Да/Нет)

Лист дерева: Если Зима и День -> Скорость ветра 8 м/с. Одно такое дерево может ошибаться или слишком сильно «зазубрить» исторические данные (переобучение).

Ансамбль (Лес): В моем коде параметр `n_estimators=100`. Это значит, что программа создает 100 независимых деревьев решений.

Каждое дерево обучается на случайном фрагменте данных.

Каждое дерево дает свой прогноз.

Итоговый результат: Это усредненное мнение всех 100 деревьев.

Аналогия: Это как консилиум врачей. Один врач может ошибиться, но среднее мнение 100 врачей с высокой вероятностью будет верным.

Входные данные (Features): В качестве признаков для обучения модель получает: Месяц, Час, День года. Она находит закономерности: как меняется ветер в зависимости от сезона и суточного цикла нагрева/остывания земли.

Стохастический шум (Реализм): Модели машинного обучения стремятся выдать «среднее», гладкое значение. Но реальный ветер хаотичен. В коде есть строка: `noise = np.random.normal(...)`. После того как ИИ дает прогноз (например, 7.5 м/с), мы добавляем к нему случайное отклонение (например, +0.3 м/с или -0.2 м/с). Это делает график «живым» и реалистичным, отражая турбулентную природу атмосферы, которую невозможно предсказать детерминированно на год вперед.

Оценка точности (Валидация): Для подтверждения достоверности результатов в коде реализована процедура валидации:

Исходные данные разделяются на обучающую (80%) и тестовую (20%) выборки.

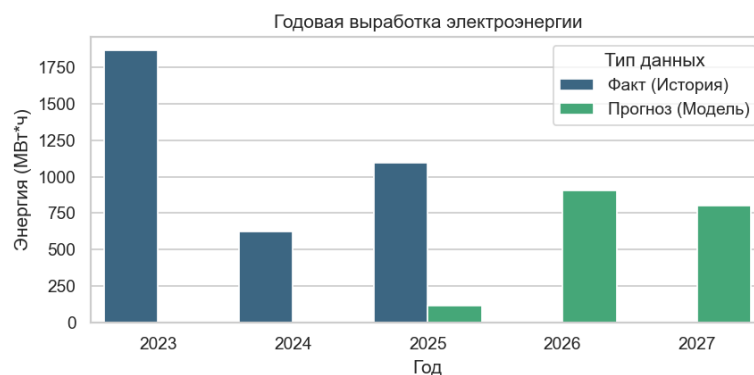
Модель обучается на 80% данных, после чего делает предсказание для оставшихся 20%, которые она «не видела».

Вычисляется метрика MAE (Mean Absolute Error) — средняя абсолютная ошибка.

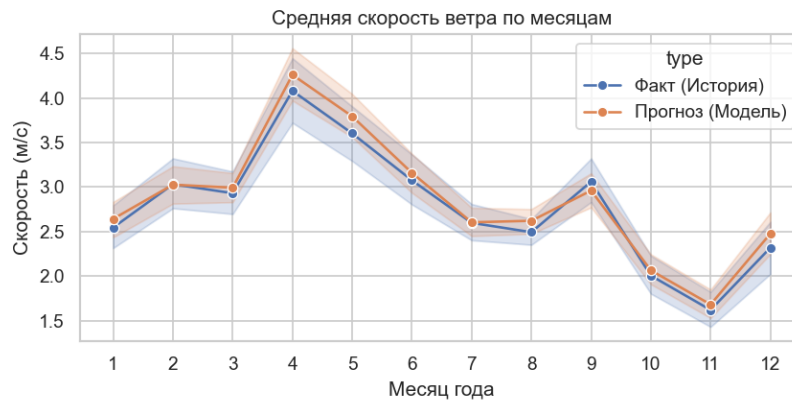
Это позволяет нам выразить точность модели в конкретных числах (метрах в секунду) и понять, насколько прогноз отклоняется от фактических наблюдений.

Визуализация результатов: результатом работы программы является не только Excel-отчет с почасовой детализацией, но и комплексная графическая панель (Dashboard), включающая:

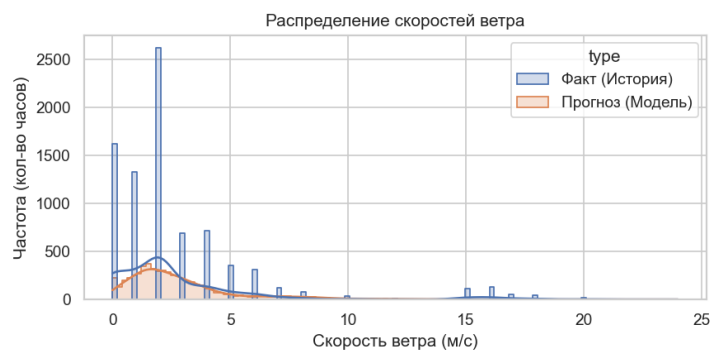
Сравнение годовой выработки: Столбчатая диаграмма, где четко видно соотношение исторических данных и прогноза.

Сезонный профиль: График средней скорости ветра по месяцам.

Гистограмма распределения: Показывает частоту ветров, наложенную на кривую плотности вероятности.

Объектом исследования является энергосистема южного региона Казахстана как часть Единой электроэнергетической системы страны, функционирующая в условиях дефицита мощности, роста электрических нагрузок и поэтапного увеличения доли возобновляемых источников энергии.

Предметом исследования выступает влияние ветровой генерации на параметры надёжности и режимы работы указанной энергосистемы, включая баланс активной мощности, характер перетоков, частотную и напряженческую устойчивость, потребность в резервах, требования к прогнозированию и необходимость повышения системной гибкости.

Профиль мощности: Детальный график перехода от фактических данных к прогнозным, демонстрирующий непрерывность моделирования.

Целью работы является аналитическая оценка влияния ветровой генерации на надёжность, устойчивость и режимы работы энергосистемы южного региона Казахстана, а

также обоснование комплекса мер, необходимых для безопасной и эффективной интеграции новых ветровых мощностей в существующую сетевую и диспетчерскую структуру.

Для достижения поставленной цели решаются следующие задачи. Во-первых, требуется охарактеризовать современное состояние ветроэнергетики Казахстана и место южного региона в общенациональной схеме развития ВИЭ. Во-вторых, необходимо выявить основные механизмы воздействия ветровой генерации на режимы энергосистемы. В-третьих, важно определить, какие именно риски для южной зоны Казахстана являются наиболее значимыми: частотные, напряженческие, сетевые, прогнозные или балансирующие. В-четвёртых, следует сформулировать практические рекомендации по интеграции ветроэнергетики с учётом требований надёжности и режимной устойчивости

Заключение: Разработанная программа позволяет инженерам и аналитикам быстро оценивать КИУМ (Коэффициент использования установленной мощности) ветропарка и прогнозировать выработку. Код полностью автоматизирован: от очистки «битых» дат до экспорта готовых отчетов, что существенно сокращает время на аналитику.

Таким образом, рост ветровой генерации в южном регионе Казахстана следует оценивать как объективно необходимое и стратегически оправданное направление энергетического развития. Он соответствует общегосударственным целям по расширению доли ВИЭ, снижению углеродной нагрузки и модернизации энергетического сектора. При этом южная зона ЕЭС Казахстана представляет собой не просто перспективную территорию для размещения новых ветровых мощностей, а сложную режимную систему с собственными ограничениями, связанными с дефицитом генерации, зависимостью от транзита и необходимостью повышения сетевой устойчивости.

Проведённый анализ показывает, что ветровая генерация способна как улучшать энергетическую обеспеченность региона, так и формировать дополнительные технические требования к энергосистеме. Наиболее значимыми направлениями её влияния являются баланс активной мощности, изменение характера перетоков, частотная и напряженческая устойчивость, потребность в резервах и роль краткосрочного прогноза. Следовательно, вопрос интеграции ветровой генерации в южную зону Казахстана должен решаться на основе комплексного подхода, при котором ввод новых ВЭС сопровождается развитием сетей, накопителей, цифрового прогнозирования и современных норм режимного участия объектов ВИЭ.

Главный вывод заключается в том, что ветроэнергетика для юга Казахстана не должна рассматриваться как автономный источник случайной мощности. Её эффективная роль раскрывается только в составе новой, более гибкой и технологически адаптированной энергосистемы. Именно в таком случае развитие ветровой генерации будет не ослаблять, а укреплять надёжность электроснабжения и устойчивость режимов работы южного региона.

Список литературы:

1. Xu, J., Assenova, A., & Erokhin, V. (2018). Renewable Energy and Sustainable Development in a Resource-Abundant Country: Challenges of Wind Power Generation in Kazakhstan. *Sustainability*, 10(9), 3315. DOI: 10.3390/su10093315.
Ссылка: <https://doi.org/10.3390/su10093315>

2. Mehta, K., Ehrenwirth, M., Trinkl, C., Zörner, W., & Greenough, R. (2021). The Energy Situation in Central Asia: A Comprehensive Energy Review Focusing on Rural Areas. *Energies*, 14(10), 2805. DOI: 10.3390/en14102805.
Ссылка: <https://doi.org/10.3390/en14102805>

3. Guliyev, F. (2024). Renewable Energy Targets and Policies in Traditional Oil-Producing Countries: A Comparison of Azerbaijan and Kazakhstan. *Journal of Eurasian Studies*, 15(1). DOI:

10.1177/18793665231177720.

Ссылка: <https://doi.org/10.1177/18793665231177720>

4. Flynn, D., Rather, Z., Ardal, A., D'Arco, S., Hansen, A. D., Cutululis, N. A., Sørensen, P. E., Estanqueiro, A., Gomez, E., Menemenlis, N., Smith, C., & Wang, Y. (2017). Technical impacts of high penetration levels of wind power on power system stability. *Wiley Interdisciplinary Reviews: Energy and Environment*, 6(2), e216. DOI: 10.1002/wene.216.

Ссылка: <https://doi.org/10.1002/wene.216>

5. Glazunova, A., Semshikov, E., & Negnevitsky, M. (2021). Real-Time Flexibility Assessment for Power Systems with High Wind Energy Penetration. *Mathematics*, 9(17), 2056. DOI: 10.3390/math9172056. Ссылка: <https://doi.org/10.3390/math9172056>

6. Malik, F. H., Khan, M. W., Rahman, T. U., Ehtisham, M., Faheem, M., Haider, Z. M., & Lehtonen, M. (2024). A Comprehensive Review on Voltage Stability in Wind-Integrated Power Systems. *Energies*, 17(3), 644. DOI: 10.3390/en17030644.

Ссылка: <https://doi.org/10.3390/en17030644>

7. Liu, X., et al. (2024). Advanced Primary Frequency Regulation Optimization in Wind Storage Systems with DC Integration Using Double Deep Q-Networks. *Electronics*, 13(12), 2249. DOI: 10.3390/electronics13122249.

Ссылка: <https://doi.org/10.3390/electronics13122249>

8. Zhang, Y., et al. (2025). Frequency Regulation Performance of a Wind–Energy Storage Hybrid System During Turbine Shutdown Due to Extreme Wind. *Processes*, 13(11), 3383. DOI: по странице журнала MDPI.

Ссылка на статью: <https://www.mdpi.com/2227-9717/13/11/3383>

9. Liu, Z., Guo, H., Zhang, Y., & Zuo, Z. (2025). A Comprehensive Review of Wind Power Prediction Based on Machine Learning: Models, Applications, and Challenges. *Energies*, 18(2), 350. DOI: 10.3390/en18020350.

Ссылка: <https://doi.org/10.3390/en18020350>

10. KEGOC. South Kazakhstan Electricity Transmission Reinforcement Project: Construction of Power Grid Facilities (official project page, 2021–2027).

Ссылка: <https://www.kegoc.kz/en/about/investicionnye-proekty/155663/>

11. KEGOC. Work Proceeding as Scheduled: Head of KEGOC Chairs Meeting on South Kazakhstan Electricity Transmission Reinforcement Project (2026).

Ссылка: <https://www.kegoc.kz/en/press-center/press-releases/167748/>

12. AIIB. Kazakhstan: Zhanatas 100 MW Wind Power Plant; Kazakhstan: Shokpar 100MW Wind Power Project. Ссылки: <https://www.aiib.org/en/projects/details/2019/approved/Kazakhstan-Zhanatas-100-MW-Wind-Power-Plant.html>
<https://www.aiib.org/en/projects/details/2023/approved/Kazakhstan-Shokpar-100MW-Wind-Power-Project.html>

13. Ministry of Energy of the Republic of Kazakhstan. Development of renewable energy sources.

Ссылка: <https://www.gov.kz/memleket/entities/energo/press/article/details/47382?lang=en>

БЕТ ӘЛПЕТТІ ТАНУ ЖҮЙЕЛЕРІНДЕГІ ТЕРЕҢ ОҚЫТУ (DEEP LEARNING) ЖӘНЕ НЕЙРОНДЫҚ ЖЕЛІЛЕРДІҢ РӨЛІ

¹Жуматаев Н.С., ²Жолшиева А.З.

^{1,2}*Ж.А.Тәшенов атындағы университет, Шымкент қ.*

e-mail: nuralmiras2015@gmail.com

Аннотация. Бұл мақалада бет әлпетті тану жүйелерінде қолданылатын терең оқыту технологиялары мен нейрондық желілердің рөлі қарастырылады. Зерттеу барысында CNN архитектуралары, FaceNet және ArcFace модельдері талданып, олардың дәлдігі мен тұрақтылығы салыстырылды. Сонымен қатар нақты қолданбалы ортаға бейімделген прототиптік жүйе ұсынылды.

Түйін сөздер: бет әлпетті тану, терең оқыту, нейрондық желі, CNN, ArcFace, FaceNet, биометрия.

Abstract. This article examines the role of deep learning technologies and neural networks used in facial recognition systems. During the study, CNN architectures, FaceNet, and ArcFace models were analyzed, and their accuracy and stability were compared. In addition, a prototype system adapted to a real application environment was proposed.

Key words: facial recognition, deep learning, neural network, CNN, ArcFace, FaceNet, biometrics.

Қазіргі цифрлық қоғамда пайдаланушыны қауіпсіз әрі ыңғайлы сәйкестендіру мәселесі өзекті. Пароль, карта немесе PIN-код секілді дәстүрлі тәсілдердің қауіпсіздігі шектеулі, себебі оларды жоғалту, ұмыту немесе үшінші тұлғаға беру қаупі бар. Осыған байланысты биометриялық жүйелер, әсіресе бет әлпетті тану технологиялары кең таралуда. Алайда нақты өмір жағдайында мұндай жүйелер жарықтың өзгеруі, камера сапасының төмендігі, адамның бұрылуы, көзілдірік, маска, эмоция өзгерісі және күрделі фон сияқты қиындықтарға тап болады. Бұл мәселелерді шешуде терең оқыту маңызды рөл атқарады. Терең оқыту (Deep Learning) – көпқабатты нейрондық желілерге негізделген машиналық оқыту бағыты, оның ерекшелігі – деректерден маңызды белгілерді автоматты түрде үйренуі. Бұл әдіс күрделі визуалды ерекшеліктерді анықтайды, үлкен деректермен тиімді жұмыс істейді, уақыт өте дәлдігін арттырады және нақты уақыт режимінде қолдануға мүмкіндік береді.

Зерттеудің мақсаты

Бет әлпетті тану жүйелерінде терең оқыту модельдерінің тиімділігін зерттеу және нақты қолданбалы ортаға арналған жоғары дәлдікті сәйкестендіру жүйесінің прототипін ұсыну.

Жасанды нейрондық желі – адам миының жұмыс қағидасына негізделген көпқабатты математикалық модель. Бет тану жүйесінде ол суретті пиксельдер жиынтығы ретінде өңдеп, алдымен қарапайым белгілерді (сызық, контур), кейін күрделі элементтерді (көз, мұрын, ерін) анықтайды. Соңында әр бет бірегей сандық векторға (embedding) айналып, сол арқылы тұлға сәйкестендіріледі.

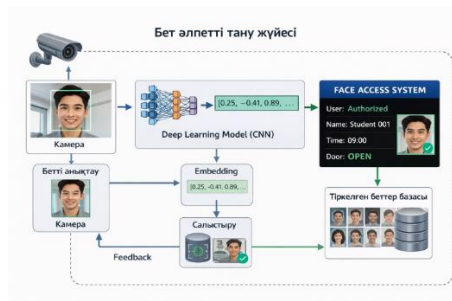
CNN архитектурасының маңызы

Бет әлпетті тануда ең кең қолданылатын модельдердің бірі – кескіндерді өңдеуге арнайы жасалған Convolutional Neural Network (CNN), себебі ол көз, қас, ерін сияқты локалды ерекшеліктерді тиімді анықтайды, параметрлер саны аз болғандықтан есептеу жылдамдығы жоғары, беттің аздап жылжуы немесе бұрылуына төзімді және үлкен деректер жиынында жоғары дәлдік көрсетеді.

Зерттеуде шешілген проблема

Зерттеу барысында дәстүрлі бет тану жүйелерінің жарық өзгерісі, бет бұрышы және төмен сапалы камера жағдайында дәлдігі төмендеу мәселесі қарастырылды; бұл проблема университетке кіру жүйелерінде, сабаққа қатысуды тіркеуде, тұрғын үй подъездеріндегі Face ID жүйелерінде және кеңсе қауіпсіздік жүйелерінде жиі кездеседі, сондықтан ұсынылған модель осындай күрделі ортада тұрақты жұмыс істеуге бағытталды. Зерттеуде ғылыми әдебиеттерді салыстырмалы талдау, CNN негізіндегі модельдерді зерттеу, FaceNet пен ArcFace архитектураларын салыстыру, эксперименттік тестілеу және нәтижелерді статистикалық бағалау әдістері қолданылды.

Бет тану жүйесінің құрылымы:

Математикалық модель

Нейрондық желінің базалық формуласы:

$$y = f \left(\sum_{i=1}^n w_i x_i + b \right)$$

мұнда:

- x_i — кіріс мәндері
- w_i — салмақ коэффициенттері
- b — ығысу (bias)
- f — белсендіру функциясы
- y — шығыс нәтижесі

Embedding арақашықтығы:

$$d(x, y) = \sqrt{\sum_{i=1}^n (x_i - y_i)^2}$$

мұнда:

x және y — екі беттің embedding векторлары

$d(x, y)$ — олардың арасындағы қашықтық

Егер қашықтық аз болса — екі бет бір адамға тиесілі болуы мүмкін.

Біздің зерттеу нәтижелері

Эксперименттік тестілеу кезінде 500 түрлі бет суреті пайдаланылды. Деректер жиынына әртүрлі жарық, бұрыш және эмоция жағдайлары енгізілді.

Нәтижелер:

Әдіс	Орташа дәлдік
Haar Cascade + LBPH	82.4%
CNN базалық модель	91.7%
FaceNet	95.8%
ArcFace	97.1%

Зерттеу нәтижелері ArcFace моделінің ең жоғары дәлдік көрсеткенін көрсетті.

Нәтижелерді талдау

1. Дәстүрлі әдістер қарапайым ортада ғана тиімді.
2. CNN модельдері күрделі жағдайда тұрақты нәтиже береді.
3. ArcFace бет бұрышы мен жарық өзгерісіне төзімдірек.
4. Embedding тәсілі үлкен базаға масштабтауға ыңғайлы.

Зерттеудің ғылыми жаңалығы төмендегідей:

1. Бет тану модельдерінің нақты қолданбалы ортадағы салыстырмалы талдауы жасалды.

2. Университет/подъезд/қатысу жүйелеріне бейімделген прототиптік архитектура ұсынылды.

3. Жарық пен бұрыш өзгерісіндегі тұрақтылық көрсеткіштері бағаланды.

4. Deep Learning модельдерінің практикалық енгізуге жарамдылығы дәлелденді.

Ұсынылған жүйені білім беру саласында сабаққа қатысуды автоматты тіркеу және емтихан прокторингінде, қауіпсіздік саласында университет пен кеңсе кіру бақылауында, тұрғын үй кешендерінде подъезд Face ID жүйесінде, сондай-ақ мемлекеттік қызметтерде биометриялық сәйкестендіру үшін қолдануға болады

Python код үзіндісі

```
# DeepFace арқылы екі суретті салыстыру
# Алдымен орнату:
# pip install deepface
from deepface import DeepFace
import cv2
# Салыстырылатын суреттер жолы
img1_path = "img1.jpg"
img2_path = "img2.jpg"
# Екі суретті тексеру
result = DeepFace.verify(
    img1_path=img1_path,
    img2_path=img2_path,
    model_name="Facenet", # Facenet, ArcFace, VGG-Face, OpenFace
    detector_backend="opencv", # opencv, mtcnn, retinaface
    distance_metric="cosine", # cosine, euclidean, euclidean_l2
    enforce_detection=True)
# Нәтиже шығару
print("=== VERIFY RESULT ===")
print("Matched:", result["verified"])
print("Distance:", result["distance"])
print("Threshold:", result["threshold"])
print("Model:", result["model"])
# Суреттерді экранға шығару
img1 = cv2.imread(img1_path)
img2 = cv2.imread(img2_path)
cv2.imshow("Image 1", img1)
cv2.imshow("Image 2", img2)
cv2.waitKey(0)
cv2.destroyAllWindows()
```

Жүргізілген зерттеу терең оқыту модельдерінің бет әлпетті тану саласында жоғары тиімді екенін көрсетті. ArcFace моделі 97.1% дәлдік көрсетіп, дәстүрлі әдістерден айтарлықтай басым болды. Ұсынылған шешім нақты ұйымдарда, білім беру мекемелерінде және қауіпсіздік жүйелерінде қолдануға жарамды.

Осылайша, терең нейрондық желілер бет тану жүйелерінің сапасын арттырып қана қоймай, практикалық мәселелерді шешудің сенімді құралы болып табылады.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Schroff F. et al. FaceNet: A Unified Embedding for Face Recognition and Clustering. CVPR, 2015.

2. Deng J. et al. ArcFace: Additive Angular Margin Loss for Deep Face Recognition. CVPR, 2019.
3. Taigman Y. et al. DeepFace. CVPR, 2014.
4. Goodfellow I. Deep Learning. MIT Press, 2016.
5. Zhang K. Joint Face Detection and Alignment Using Multi-task CNN. IEEE, 2016.

METHODS OF CALCULATING NON-SQUARED MATRICES AND THEIR APPLICATION

¹Ibragimov R., ²Yermatov Sh.

¹doctor of pedagogical science, professor

South Kazakhstan Pedagogical University named after U. Zhanibekov, Shymkent
raskul1953@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0002-2423-806X>

²lecturer

²sherali_uko@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0001-3676-5641>

South Kazakhstan Pedagogical University named after U. Zhanibekov, Shymkent

Abstract. This paper discusses the solution of indeterminate equations and the algorithm for finding the greatest common divisors of several numbers using the methods of calculating the determinants of non-square matrices. However, non-square matrices and the calculation of their determinants are not discussed in scientific literature. We have introduced a new concept, "non-square matrices and the methods of calculating their determinants" (which we called "raskulants"), and we have provided formulas for calculating the determinants of non-square matrices. Due to the large number of these matrices, we have attempted to define each type separately and provide methods for calculating their values. Since there are many practical mathematical problems that need to be solved using the value of raskulants, we have only covered a few of them. We have focused on solving uncertain equations using raskulants of the $1 \times n$ type.

Keywords: non-square determinants, a method for calculating their value, solving indefinite equations, algorithm, the greatest common divisors of several numbers

Introduction

For the solution of indefinite equations, the work of Diophantus of Alexandria is the basics. Diophantus of Alexandria [1] showed solutions of indefinite equations and systems of equations by various artificial methods, but there is still no general solution method.

In the works of famous scientists Z. I. Borevich [2], M. Orazbaev [3], I. M. Vinogradov [4], A. G. Kurosh [5], D. K. Faddeev [6] the problems of matrices and determinants are considered. In the works of the above-mentioned scientists, square matrices and their determinants are considered most of all. However, recently some scientists have begun to consider non-square matrices and calculate the values of their determinants. For example, (he called such matrices non-square matrices or permanent) considered non-square matrices and calculations of their determinants, but his method is not suitable. A lot of scientists were engaged in solving indefinite equations: A. O. Gelfond [7], V. O. Serpinsky [8], P. L. Chebyshev [9], I. J. Depman [10], T. A. Lavrinenko [11], L. Y. Kulikov [12], A. I. Kostrikin [13], L. Ya. Okunev [14], T. A. Lavrinenko [15], I. G. Bashmakova [16], I. G. Bashmakova [17], A. O. Gelfond [18], A. O. Gelfond [19], M. B. Gelfand and V. C. Pavlovich [20], Davenport [21], A. Salihu and F. Marevci [22].

In this paper, we considered new methods for solving indefinite equations using raskulants. We called the determinants of non-square matrices raskulants $m \times n$ ($m \neq n$), there are many types of them.

Materials & methods

There is no definition of the values of the figures in the scientific literature (methods for calculating the values of non-square determinants). First, we consider the types of raskulants of $1 \times n$, and then, using the calculation of the values of raskulants, we will solve indefinite equations.

One way to solve the problem of finding the determinant of a non-square matrix would be to do it using a "modified matrix". Using this method, you can change a non-square matrix to a square matrix and calculate its determinant. This work is done using algebraic operations. To use this method, you need to take all the rows of a non-square matrix and convert them into a square matrix. Then the method used is to find the determinant of the square matrix from which the situation arose. Someone to implement this method:

To convert a non-square matrix into a square matrix, we need to increase the uncut rows. For example, if we multiply one column by a common column, we must fill in the uncut prepositions. He can calculate the determinant using the method of finding the determinant of a square matrix that has increased the number of rows.

Given the specific complexities of this method, there is still no general method for solving uncertain equations and systems of equations.

Let us consider a new method for calculating the values of raskulants (non-quadratic determinants). Let us introduce the definition of these concepts.

Definition 1. A raskulant (non-square determinants) is a table consisting of m rows and n columns, which has the form ($m \neq n$):

$$\begin{vmatrix} a_{11} & a_{12} & \dots & a_{1n} \\ a_{21} & a_{22} & \dots & a_{2n} \\ \dots & \dots & \dots & \dots \\ a_{m1} & a_{m2} & \dots & a_{mn} \end{vmatrix} \quad (I)$$

Where a_{ij} ($i=1,2,\dots,m; j=1,2,\dots,n$) they are called the elements of the raskulant, the first index m - line number, and n - the column number. Then the raskulant (I) is denoted by its elements by $|a_{ij}|$. Raskulants are indicated by large Latin letters A, B, C ... then

$$A = |a_{ij}|, \quad (i=1,2,\dots,m; j=1,2,\dots,n)$$

And let's agree to call the determinants (determinants) of the type of matrices the mhp raskulants.

Definition 2. A raskulant consisting of a single line $|a_1 \ a_2 \ a_3 \ \dots \ a_n|$ it is called a raskulant string / $m=1, n=n$ /.

Definition 3. A raskulant consisting of a single column $\begin{vmatrix} a_{11} \\ a_{21} \\ \vdots \\ a_{m1} \end{vmatrix}$ it is called a decoupling column

/ $m=m, n=1$ /.

Definition 4. Raskulant at $m \neq n$ it is called rectangular, when $m > n$ shortened, when $m < n$ long.

Definition 5. Raskulants are called mutually typical raskulants if they have equal rows and columns.

Definition 6. If the corresponding elements are equal for typical raskulants, then they are equal.

If for the raskulants $A = |a_{ij}|$, $(i=1,2,\dots,m; j=1,2,\dots,n)$ and $B = |b_{ij}|$, $(i=1,2,\dots,m; j=1,2,\dots,n)$ equal $|a_{ij}| = |b_{ij}|$, that $A=B$,

For non-typical raskulants, the concept of equality is not defined.

In scientific works, the concept of a raskulant and the definition of its meaning do not occur, i.e. such work has not been fully studied.

Therefore, the concept of a raskulant must be given a coherent structure. Due to the variety of raskulants, we tried to define each of them and apply the method.

Raskulants can generally consist of m rows (columns) and from n columns (rows), but necessarily $m \neq n$. That is why there is a difference between square determinants and raskulants.

The paper considers the concept of a raskulant, which has the opposite meaning to the square (determinant) determinant and finding the values of the raskulant, i.e.

$|a \ b|$, $|a \ b \ c|$, $|a \ b \ c \ d|$, $|a \ b \ c \ d \ e|$ and the like

Definition: 7. By the decouplants of the numbers a and b , for example $|a \ b|$ and $\begin{vmatrix} a \\ b \end{vmatrix}$, we consider the difference a and b , that is $|a \ b| = a - b$, $\begin{vmatrix} a \\ b \end{vmatrix} = a - b$ (I.1)

1-Conclusion means $|a \ b| = \begin{vmatrix} a \\ b \end{vmatrix}$.

Definition: 8. The decouplants of the three numbers a, b, c or $|a \ b \ c|$ we understand the following expression:

$$|a \ b \ c| = |a - b \ b - c| = a - b - (b - c) = a - 2b + c \quad (I.2)$$

2- Conclusion Means $|a \ b \ c| = \begin{vmatrix} a \\ b \\ c \end{vmatrix}$.

Definition: 9. The raskulants of the four numbers a, b, c, d or $|a \ b \ c \ d|$ we understand the following expression: $|a \ b \ c \ d| = |a - b \ b - c \ c - d| = |a - 2b + c \ b - 2c + d| = a - 2b + c - (b - 2c + d) = a - 3b + 3c - d$ (I.3)

1) We demonstrate the capabilities of solving the following types of tasks:

Determination of the roots of indefinite equations of the type

$$a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 + \dots + a_nx_n = 0 \quad (1) \text{ using raskulants of the type } 1 \times n ;$$

2) Finding solutions to an indefinite equation of the form:

$$a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 + \dots + a_nx_n = d \quad (2) \text{ using a raskulant of the type } 1 \times n ;$$

3) Finding the largest common divisor of several numbers:

The greatest common divisor: $\text{GCD}(a_1, a_2, a_3, \dots, a_n)$.

Results

The system of evidence and scientific argumentation. Now we consider each one separately.

When solving equations in the form $a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 + \dots + a_nx_n = 0$ (1) It turns out that it is very convenient to use a $1 \times n$ raskulant.

Let's consider several types of such equations and ways to solve these equations:

If $n=2$ then equation (1) has the form $ax+by=0$ (1.1)

$ax+by=0$ (1.1) To solve such an equation, we will find the value of the following decouplants: $x = |0 \ b| = -b$, $y = |a \ 0| = a$.

The general solution $x = -b + bk$, $y = a - ak$, where $k = 0, \pm 1, \pm 2 \dots$

Example 1. $15x+7y=0$

$$x = |0 \ 7| = -7 \quad y = |15 \ 0| = 15$$

The general solution to this equation is $x = -7 + 7k$, $y = 15 - 15k$,

where $k = 0, \pm 1, \pm 2 \dots$

If $n=3$ then equation (1) has the form $ax+by+cz=0$ (1.2) In this case, to find the roots, we use finding the values of the following decouplants.

1-method $x = |b \ c| = b - c$, $y = -|c \ a| = -(c - a)$, $z = |a \ b| = a - b$ The general solution of this equation is as above $x = (b - c)k$, $y = (c - a)k$, $z = (a - b)k$. $k = 1, 2, 3, \dots$

Example 1. 1) $6x + 3y + 2z = 0$

1-method: $x = |3 \ 2| = 1$; $y = -|6 \ 2| = -4$;

$z = |6 \ 3| = 3$. Then the general solution is: $x = k$; $y = -4k$; $z = 3k$; where $k = 1, 2, 3, \dots$

Finding a solution to an indefinite equation of the form: $a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 + \dots + a_nx_n = d$ (2) with the help of a raskulant of the form $1xn$. To solve the equation $a_1x_1 + a_2x_2 + a_3x_3 + \dots + a_nx_n = d$ (2), it turns out that raskulants of the type $1xn$ are very profitable. Let's look at some examples and solve with the help of raskulants of the type $1xn$.

The equation is given $ax + by = c$ ($a \neq b$) (2.1) To find the roots of equation (2.1), we use the values of the following raskulants:

1-method: Then the solution of this equation $\Delta = |a \ b| = a - b$, $\Delta x = |c \ b| = c - b$,

$\Delta y = |a \ c| = a - c$. $x = \frac{\Delta x}{\Delta} - bk$; $y = \frac{\Delta y}{\Delta} + ak$.

2-method: $x = |b \ c| = b - c$, $y = -\left|a \ \frac{ac}{b}\right| + \frac{c}{b} = \frac{ac}{b} - a + \frac{c}{b}$.

Let's look at some examples:

Example 1. $54x + 37y = 1$

1-method: $\Delta = |54 \ 37| = 17$, $\Delta x = |1 \ 37| = -36$, $\Delta y = |54 \ 1| = 53$. Then the solution of this equation is $x = \frac{\Delta x}{\Delta} = -\frac{36}{17}$; $y = \frac{\Delta y}{\Delta} = \frac{53}{17}$ and the general solution is

$x = -\frac{36}{17} - 37k$; $y = \frac{53}{17} + 54k$.

2-method: $x = |37 \ 1| = 36$, $y = -\left|54 \ \frac{54}{37}\right| + \frac{1}{37} = \frac{54}{37} - 54 + \frac{1}{37} = -\frac{1943}{37}$.

To find the roots of the equation $ax + by + cz = d$ (2.2) let's use the values of the following 'raskulants:

1-method: $x = |b \ c| = b - c$, $y = |c \ a| = c - a$, $z = \frac{d}{c} + |a \ b| = \frac{d}{c} + a - b$. here, the calculation is carried out by definition 5.

2-method: When solving equation (2.2), you can use definition 2. To do this, we use the values of the raskulants of the form $x = |b \ c \ d| = b - 2c + d$, $y = -|a \ c \ d| = 2c - a - d$, $z = \frac{d}{c} + |a \ b \ d| = \frac{d}{c} + a - 2b + c$.

Example 2. $2x + 3y + 6z = 18$

$x = 3 - 6 = -3$, $y = 6 - 2 = 4$, $z = 3 + 2 - 3 = 2$

Finding the greatest common divisor(GCD) of several numbers: $LCD(a_1, a_2, a_3, \dots, a_n)$.

Example 1. It is necessary to find $GCD(74, 36)$.

Solution: To find a $GCD(74, 36)$ we calculate the values of the raskulant of the form $|74 \ 36|$: $|74 \ 36| = 38$. 38 if more 36 then, we calculate the raskulant of the form $|38 \ 36|$. $|38 \ 36| = 2$. We will stop this process when $36:2$. Then it will be $LCD(74, 36) = 2$.

Example 2. We need to find $GCD(85, 40)$.

Decision: $|85 \ 40| = 45$, $|45 \ 40| = 5$, $40:5$, Then then $(85, 40) = 5$.

Example 3. Find it $GCD(85, 24)$.

Decision: $|85 \ 24| = 61$, $|61 \ 24| = 37$; Here we get a prime number, then the process stops. Meaning $GCD(85, 24) = 1$.

Example 4. It is necessary to find $GCD(84, 124, 48)$.

Decision: We calculate the values of the raskulant of the form $|124 \ 84 \ 48|$, $|124 \ 84 \ 48| = |40 \ 36| = 4$.

We have the smallest number among the data 48. If $48:4$ then the process stops. Meaning $GCD(84, 124, 48) = 4$, because $48:4 = 12$

Example 5. need to find $LCD(85, 35, 27)$.

Decision: $|85\ 35\ 27| = |50\ 8| = 42$, $|42\ 27| = 15$, $|27\ 15| = 12$, $|15, 12| = 3$,
 $|12, 3| = 9$, $|9, 3| = 6$, $|6, 3| = 3$, $|3, 3| = 0$, $(85, 35, 27) = 1$.

Example 6. need to find $\text{GCD}(18, 24, 30)$.

Decision: $|30\ 24\ 18| = |6\ 6|$, from there $18:6$ then $\text{GCD}(18, 24, 30) = 6$.

Example 7. need to find $\text{GCD}(120, 80, 20)$.

Decision: $|120\ 80\ 20| = |40\ 60| = -20$, then $\text{GCD}(120, 80, 20) = 20$.

Example 8. need to find $\text{GCD}(78, 117, 195)$.

Decision: $|195\ 117\ 78| = |78\ 39| = 39$, if $78:39=2$ then $\text{GCD}(78, 117, 195) = 39$.

Example 9. need to find $\text{GCD}(110, 154, 286)$.

Decision: $|286\ 154\ 110| = |132\ 44| = 88$. In this case, we continue the process. $110\ 88| = 22$.
then $\text{GCD}(110, 154, 286) = 22$.

Discussion & conclusions

Now we present an algorithm for finding the largest common divisor of several numbers:
 $\text{GCD}(a_1, a_2, a_3, \dots, a_n)$:

1) To find $\text{GCD}(a_1, a_2, a_3)$, calculating the raskulants $|a_1, a_2, a_3|$ при $a_3 > a_2 > a_1$. If $\text{GCD}(a_1, a_2, a_3, a_4, a_5)$ then we calculate the raskulants $|a_1\ a_2\ a_3\ a_4\ a_5|$ при $a_5 > a_4 > a_3 > a_2 > a_1$.

2) Using the formula $|a_1\ a_2\ a_3 \dots a_{n-1}\ a_n| = C_n^0 a_1 - C_n^1 a_2 + C_n^2 a_3 - \dots C_n^{n-2} a_{n-1} + C_n a_n$ we calculate the values of the raskulants.

When calculating the raskulant, there are two cases:

a) The value of the raskulant is zero. Then the GCD will be equal to the previous value of the raskulant.

b) If the value of the raskulant is equal to one, then the GCD is equal to one.

Here are some examples:

1-the case. For example: $\text{GCD}(25, 12, 18) = 1$ because $|25\ 18\ 12| = |7\ 6| = 1$

2-the case. For example: $\text{GCD}(5, 3, 2) = 1$ because $|5\ 3\ 2| = |2\ 1| = 1$

Effective methods for solving various homogeneous and inhomogeneous indefinite equations using the method of finding the values of the raskulants are presented.

Analyzing different ways and methods of solving homogeneous indefinite systems of equations, we came to the following conclusion:

To solve any homogeneous $\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{21}x_2 + a_{31}x_3 + \dots + a_{n1}x_n = 0 \\ a_{12}x_1 + a_{22}x_2 + a_{32}x_3 + \dots + a_{n2}x_n = 0 \end{cases}$ systems of indefinite equations can be used with formulants consisting of 2 rows and n columns.

To solve any heterogeneous problem $\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{21}x_2 + a_{31}x_3 + \dots + a_{n1}x_n = d_1 \\ a_{12}x_1 + a_{22}x_2 + a_{32}x_3 + \dots + a_{n2}x_n = d_2 \\ a_{13}x_1 + a_{23}x_2 + a_{33}x_3 + \dots + a_{n3}x_n = d_3 \end{cases}$ systems

of indefinite equations, we also use formulas consisting of 3 rows and n columns.

It follows from this that, in any case, it is possible to solve a system of equations consisting of n – unknowns, m – equations, using n-row and m-column type calculators.

$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{21}x_2 + a_{31}x_3 + \dots + a_{n1}x_n = 0 \\ \text{-----} \\ a_{1m}x_1 + a_{2m}x_2 + a_{3m}x_3 + \dots + a_{nm}x_n = 0 \end{cases}$ such a system of equations can also be solved

$\begin{cases} a_{11}x_1 + a_{21}x_2 + a_{31}x_3 + \dots + a_{n1}x_n = d_1 \\ \text{-----} \\ a_{1m}x_1 + a_{2m}x_2 + a_{3m}x_3 + \dots + a_{nm}x_n = d_m \end{cases}$ such a system of equations can also be solved

We considered a new way to calculate the values of the raskulants (non-square determinants). We independently introduced the definition of these concepts. A general formula was given for calculating the values of the raskulants. And then we considered the practical meanings of

these formulas. With the help of raskulants, homogeneous and heterogeneous indefinite equations and systems of indefinite equations were solved. We have considered a new algorithm for finding the largest common divisor of several numbers.

Literatures:

1. Diophantus of Alexandria. Arithmetic and a book about polygonal numbers. Moscow: Nauka, 1974. pp. 17-24. <https://math.ru/lib/book/djvu/klassik/diofant.djvu>
2. Borevich Z.I. Determinants and matrices. – M.: Nauka, 1970.
https://books.google.ru/books?id=Mgv_AgAAQBAJ&printsec=frontcover&hl=ru&source=gb_s_ge_summary_r&cad=0#v=onepage&q&f=false
3. Orazbaev M. Sandar theories. Almaty: "Mektep", 1970. 14-19. <http://e-lib.dulaty.kz/kk/lib/document/RETROTARGU/86CFDCC3-1DBB-4499-BA76-1E8A3B07FBEF/>
4. Vinogradov I. M., Fundamentals of number theory, 8th ed., M., 1972. -167, <https://mahalex.net/151-153/Vinogradov.pdf>
5. Kurosh A.G. Course of higher algebra. -Moscow: Nauka, 1975
6. Faddeev D.K. Lectures on algebra:Textbook for universities.-M.: Nauka.1984.-416s.
7. Gelfond A.O. Solution of equations in integers. GITTLE, M.-L., 1952.
8. Serpinsky V.O. On solving equations in integers. GIFML, M.,1961. <https://ikfia.ysn.ru/wp-content/uploads/2018/01/Serpinskij1961ru.pdf>
9. Chebyshev P.L. Video solution of indefinite Chebyshev equations. <https://chebyshev.spbu.ru/video/uravnenie-kdf-s-pochti-periodicheskimi-nachalnymi-dannymi/>
10. Depman I.Ya. Stories about mathematics. Detgiz, L. -114, 1950. <http://mathemlib.ru/books/item/f00/s00/z0000014/index.shtml>
11. Lavrinenko T.A. The solution of indefinite equations of the 3rd and 4th degree in Euler's later works.- Historical and Mathematical Research, 1983, vol.XXUP, pp.67-78.
12. Kulikov L.Y. Algebra and number theory. –M.: Higher School, 1979.
13. Kostrikin A.I.Introduction to algebra. –M.:Nauka, 1969.
14. Okunev L.Ya. Higher Algebra. 3rd ed., 2009. https://rus.logobook.ru/prod_show.php?object_uid=2255385
15. Lavrinenko T.A.Indefinite analysis in the works of L.Euler.-M., 1982.- 37 E.- The manuscript is presented by Moscow University. Deposited in VINITI on 22.12.83, No. 6988-83 Dep.
16. Bashmakova I.G. Diophantus and Diophantine equations. - M.: Nauka, 1972.- 68th. <https://fireras.su/biblio/wp-content/uploads/22774.pdf>
17. Bashmakova I.G. "The Book of Squares" by Leonardo Pisansky.- History and Methodology of Natural Sciences, 1978, issue XX, pp.27-37. <https://www.dissercat.com/content/neopredelennye-uravneniya-v-rabotakh-l-eilera-i-matematikov-xix-veka>
18. Gelfond A.O. On some characteristic features of L.Euler's ideas in the field of mathematical analysis and his "Introduction to the analysis of infinitesimals".- Successes of Mathematical Sciences, 1957, vol.XII, issue 4(76), pp.29-39.
19. Gelfond A.O. The role of L.'s works Euler in the development of number theory. In the book: Leonhard Euler. Collection of articles in honor of the 250th anniversary of his birth, presented to the Academy of Sciences of the USSR. M., 1958, pp. 80-95. <https://djvu.online/file/Djd53TlEcHz2B>
20. Gelfand M.B., Pavlovich V.C. Extracurricular work in mathematics at an 8-year-old school. Moscow. Publishing house "Enlightenment" 1965. https://www.mathedu.ru/text/gelfand_pavlovich_vneklassnaya_rabota_po_matematike_v_8-letney_shkole_1965/p122/
21. Davenport. Higher Arithmetic.- M.: Nauka, 1965.- 175th. <https://e.eruditor.link/file/7628/>

22. Salihu, A., Marevci, F. Chio's-like method for calculating the rectangular (non-square) determinants: Computer algorithm interpretation and comparison // European Journal of Pure and Applied Mathematics, 14(2), страницы 431–450. DOI:10.29020/nybg.ejpam.v14i2.3920

МЕТОДИЧЕСКАЯ СИСТЕМА ДИСТАНЦИОННОГО ОБРАЗОВАНИЯ

¹Ибраев А.Д., ²Нускабай М.А.

¹пед.н., доцент кафедры прикладной информатики и информационных технологий, Международный Кувейтский университет, г. Бишкек, Кыргызская Республика

²старший преподаватель кафедры Казахского языка и литературы, университет Ж.А.Ташенова, г. Шымкент, Казахская Республика

Аннотация. В статье рассматриваются теоретические и методологические основы формирования методической системы дистанционного образования в условиях цифровизации. Раскрывается сущность дистанционного обучения как эффективной формы организации образовательного процесса, обеспечивающей доступность и гибкость обучения независимо от времени и места. Обоснована структура методической системы дистанционного образования, включающая цели, содержание, методы, средства, формы организации и контроль обучения. Представлена авторская модель, состоящая из подготовительного, организационного, блока самостоятельной работы и итогового блока. Особое внимание уделяется роли цифровых технологий, электронных учебно-методических комплексов и самостоятельной деятельности студентов.

Ключевые слова: дистанционное образование, методическая система, цифровые технологии, электронное обучение, самостоятельная работа студентов.

Аңдатпа. Мақалада білім беру жүйесін цифрландыру жағдайында қашықтықтан білім берудің әдістемелік жүйесін қалыптастырудың теориялық-әдіснамалық негіздері қарастырылады. Қашықтықтан оқыту білім беру процесін ұйымдастырудың тиімді формасы ретінде сипатталып, оның білім алушыларға уақыт пен кеңістікке тәуелсіз қолжетімділік пен икемділік қамтамасыз етудегі мүмкіндіктері айқындалады. Зерттеу барысында қашықтықтан білім берудің әдістемелік жүйесінің құрылымы ғылыми тұрғыдан негізделіп, оның негізгі құрамдас бөліктері ретінде мақсаттары, мазмұны, әдістері, құралдары, оқытуды ұйымдастыру формалары және оқу жетістіктерін бағалау жүйесі анықталған. Авторлар тарапынан дайындық, оқу процесін ұйымдастыру, білім алушылардың өзіндік жұмысы және қорытынды бақылау блоктарынан тұратын әдістемелік модель ұсынылған. Сонымен қатар, цифрлық білім беру технологияларының, электрондық оқу-әдістемелік кешендердің және білім алушылардың өзіндік оқу іс-әрекетінің маңыздылығы негізделеді. Зерттеу нәтижелері ұсынылған әдістемелік жүйенің қашықтықтан білім берудің тиімділігін арттыруға, білім сапасын қамтамасыз етуге және білім алушылардың цифрлық құзыреттіліктерін дамытуға ықпал ететінін көрсетеді.

Түйін сөздер: қашықтықтан білім беру, әдістемелік жүйе, цифрлық білім беру технологиялары, электрондық оқыту, өзіндік жұмыс, білім сапасы.

Abstract. The article examines the theoretical and methodological foundations of forming a methodological system of distance education in the context of the digitalization of the educational environment. The essence of distance learning is revealed as an effective form of organizing the educational process, ensuring accessibility and flexibility regardless of time and location. The

structure of the methodological system of distance education is substantiated, including goals, content, methods, tools, forms of organization, and assessment of learning outcomes. The author's model is presented, consisting of a preparatory block, an organizational block, a block of independent student work, and a final block. Special attention is paid to the role of digital technologies, electronic educational and methodological complexes, and students' independent learning activities.

Key words: distance education, methodological system, digital technologies, e-learning, independent student work.

В современном образовательном пространстве все большее значение приобретает дистанционное обучение, позволяющее студентам учиться и преподавать независимо от географического положения и времени. Методическая система дистанционного обучения является основным компонентом эффективной организации дистанционного обучения и позволяет систематически и эффективно осуществлять образовательный процесс с помощью онлайн-платформ.

Изучение методической системы дистанционного обучения позволяет выявлять эффективные формы, методы, средства и технологии обучения, адаптированные к цифровой среде, и разрабатывать обоснованную педагогическую модель. Это способствует повышению качества образования, мотивации студентов и достижению поставленных образовательных целей.

Систематизация всех процессов в дистанционном обучении как единой системы помогает повысить эффективность обучения. «В своем научном труде «Теоретические основы педагогических систем» В.П. Беспалко отметил, что структура педагогической системы состоит из совокупности взаимосвязанных инвариантных элементов» [2, с. 27-30]. К ним относятся: 1) студенты; 2) цели обучения и воспитания; 3) содержание обучения и воспитания; 4) процессы обучения и воспитания; 5) учителя; 6) формы организации учебно-воспитательной работы.

В рамках нашего исследования мы проанализировали все теоретические и практические аспекты дистанционного обучения и предложили модель методической системы дистанционного образования (представленную на схеме 1).

Разработанная модель методической системы дистанционного образования включает взаимосвязанные структурные блоки, обеспечивающие целостность и результативность образовательного процесса: подготовительный, организационный, блок самостоятельной работы обучающихся и итоговый. Каждый из указанных блоков выполняет определённые функции и направлен на достижение конкретных дидактических целей.

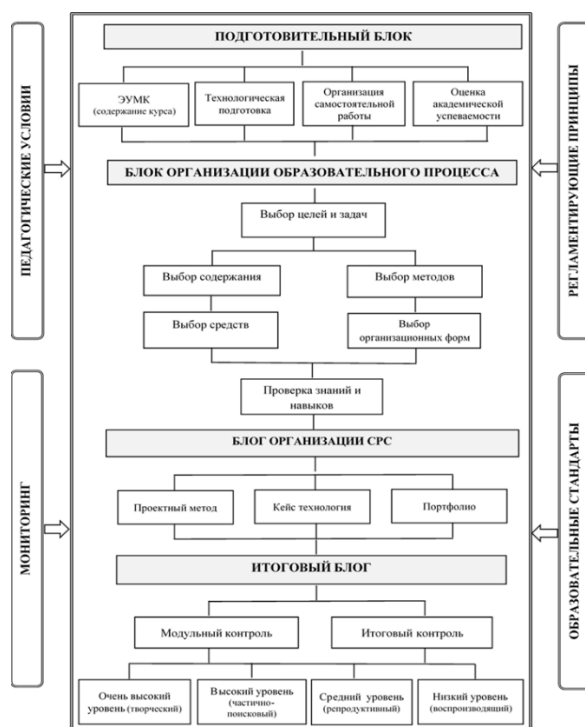

Рисунок 1. Методическая система дистанционного образования

- Подготовительный блок
- Блок организации учебного процесса;
- Блок организации самостоятельной работы студентов;
- Заключительный блок.

Подготовительный блок методической системы дистанционного образования. В дистанционном образовании методическая подготовка преподавателя предмета имеет большое значение и систематически состоит из четырех основных компонентов:

I. Электронно-методические комплексы (учебное содержание). Электронно-методические комплексы являются неотъемлемой частью процесса дистанционного обучения. Они создают условия для самостоятельного обучения студентов, обучения работе с новыми цифровыми технологиями и обеспечения качественного образования [5]. Для эффективного и правильного использования электронных учебно-методических комплексов необходимо постоянно обучать и оказывать поддержку преподавателям.

II. Технологическая подготовка. В дистанционном образовании, как в школе, так и дома, необходимо проводить обучение преподавателей использованию компьютерных технологий. Достижения современных новых технологий в современном обществе, навыки работы с ними включают в себя наличие цифровых инструментов, квалифицированных преподавателей и студентов с цифровыми навыками.» Для достижения наилучших результатов дистанционного обучения высшие и общеобразовательные учебные заведения должны работать, обеспечивая необходимые условия:

- Наличие в аудитории всегда качественного и стабильного интернет-ресурса, а также, что наиболее важно, необходимого технического оборудования;
- Развитие современных цифровых платформ, а также новейшего программного обеспечения;
- Обучение преподавателей методам работы в цифровой среде;
- Развитие у студентов навыков работы с цифровыми платформами.

В дистанционном обучении технологическая готовность учебного заведения влияет на качество учебно-воспитательного процесса, а также на доступность и надежность

информации. Низкая технологическая готовность преподавателя или учебного заведения, а также недостаток электронных образовательных ресурсов ограничивают возможности дистанционного обучения и снижают его высокую эффективность. В то же время высокий уровень технологической готовности студентов обеспечивает гибкость и позволяет организовывать обучение максимально приближенно к традиционным форматам, учитывая индивидуальные потребности.

III. Подготовка к организации самостоятельной работы. В дистанционном обучении самостоятельная работа студентов играет ключевую роль, поскольку в дистанционном формате студенты часто осваивают материал без непосредственного участия преподавателя. Для эффективной организации этого процесса необходима всесторонняя подготовка. В высшем образовании, дистанционном обучении или полном использовании технологий в онлайн-образовании необходимо тщательно подготовить материал, внимательно рассмотреть и разработать учебно-методические ресурсы, а также использовать современные технологии для регулирования самостоятельной работы студентов. Это требует акцента на совершенствовании и развитии навыков самоорганизации и способностей студентов к обучению. Важно поддерживать студентов, вовлекать их в учебный процесс и эффективно отслеживать результаты. Только систематический подход к организации самостоятельной работы позволяет достичь высоких результатов в дистанционном обучении.

IV. Инструменты оценки успеваемости. Инструменты оценки, используемые в дистанционном обучении, представляют собой технологические средства, направленные на оценку знаний, навыков и способностей студентов. Эти инструменты позволяют осуществлять точный, быстрый и объективный мониторинг успеваемости студентов в контексте дистанционного обучения. Такие инструменты оценки обеспечивают высокий уровень удобства, гибкости и эффективности при оценке знаний. Их использование обеспечивает высокую объективность, повышает мотивацию студентов, а также делает обучение более интерактивным и доступным. Однако для качественной реализации необходимы техническая подготовка, продуманные задания и академическая честность.

❖ Блок организации учебного процесса с использованием технологий дистанционного обучения включает шесть основных компонентов: «Наша научная статья о значении и содержании дистанционного обучения подробно описывает цель, задачи, содержание и методы дистанционного обучения.

I. Цели и задачи дистанционного обучения. Общая методическая система дистанционного обучения устанавливает следующие цели и задачи:

Цели: предоставить студентам возможность получать образование независимо от их социально-экономического статуса и места жительства с использованием информационно-коммуникационных технологий. Достичь качественного образования на высоком уровне путем предоставления образовательных услуг в удобной форме и создания условий для интеграции с международной образовательной средой. Предоставить возможности для непрерывного образования (повышение квалификации, переподготовка и т. д.). Стимулировать научно-методический потенциал образовательного учреждения.

Задачи: реализовать образовательные программы; индивидуализировать обучение; изменить отношение преподавателей; повысить качество образования; обеспечить расширение образовательных услуг (предоставление образовательных услуг тем, кто желает учиться в отдаленных районах).

II. Содержание дистанционного обучения. При преподавании фундаментальных и профессиональных предметов в рамках программы высшего образования следует уделять особое внимание формированию информационной культуры и развитию алгоритмического мышления у студентов [1]. Иными словами, в дистанционном обучении необходимо в полной мере использовать образовательный потенциал общеинформационных и коммуникационных

технологий при преподавании предметов в рамках программы высшего образования. В соответствии с Государственным стандартом высшего и профессионального образования будущие специалисты должны обладать ИКТ-компетенциями. Кроме того, необходимо организовать и структурировать содержание предмета, т.е. урока, установленное этим стандартом» [4].

«Структура урока – это взаимосвязь между элементами урока, которые взаимосвязаны и расположены в определенном порядке. В дистанционном обучении структура урока зависит от дидактической цели урока, содержания учебного материала, урок может быть простым или более сложным» [3].

«Структурные элементы урока: дидактическая задача. Готовность преподавателя к дистанционному обучению, определение цели и задач урока; содержание этапа. Выбор формы реализации процесса дистанционного обучения, проверка состояния связи со студентами на расстоянии, определение средств поддержки дистанционного обучения. Проверка готовности информационных ресурсов и технологий, необходимых для проведения занятия. Условия достижения положительного результата. Наличие виртуальной среды, ориентированной на дистанционное обучение (подготовленный образовательный портал, виртуальная лаборатория, многофункциональные электронные учебные курсы и т. д.). Подготовка и загрузка учебно-методических комплексов, своевременная подготовка учебных материалов. Способность устанавливать требования к своевременному выполнению и сдаче заданий и т. д. Показатели выполнения дидактических задач занятия. Преподаватель в условиях дистанционного обучения.

Список литературы:

1. Андреев, А.А. Дистанционное обучение: сущность, технология, организация [Текст] / Солдаткин В.И. – М.: Изд-во МЭСИ, 1999. – 196 с.
2. Беспалько, В.П. Основы теории педагогических систем [Текст] /В.П.Беспалько. – Воронеж: Изд-во Воронеж. ун-та, 1977. – 304 с.
3. Ибраев, А.Д. Педагогические проблемы дистанционного образования [Текст] / А.Д. Ибраев // Международный университет инновационных технологий: Инновационные технологии и передовые решения молодых ученых.:-№4-33. –Бишкек 2013г.
4. Ибраев, А.Д. Дистанттык окутуу технологиясын уюштуруу маселелери [Текст] // БГУ им.К.Карасаева., ИНДО «Непрерывное и дистанционное образование в новом информационном пространстве». – Бишкек 2014г.
5. Калдыбаев С.К. О роли информатизации в системе образования /С.К.Калдыбаев, М.У.Касымалиев, А.Онгарбаева // Международный журнал экспериментального образования. – М., 2016. – №6. Часть 2. – С.211-213.

DIGITAL CULTURE AND THE KAZAKH LANGUAGE: INTERNET SLANG, MEMES, AND NEW LINGUISTIC TRENDS

Иса Қ.Н.

Әлем тілдері кафедрасының магистр оқытушысы

Жұмабек Ахметұлы Ташенев университеті

Шымкент, Қазақстан

Issayevak@bk.ru, <https://orcid.org/0009-0000-8668-7816>

Abstract. This article examines the influence of digital culture on the development and use of the Kazakh language in contemporary society. With the rapid growth of the Internet and social media platforms, the digital environment has become one of the main spaces for everyday communication. In this environment, new linguistic phenomena such as internet slang, memes, abbreviations, and unconventional language forms are actively emerging and spreading. The article analyzes the characteristics of these linguistic trends and their widespread use among young people. Particular attention is given to the transformation of the Kazakh language in digital communication and the interaction of different languages in the online space.

Key words: digital culture, Kazakh language, internet slang, memes, linguistic trends, social media, online communication.

Аннотация. Бұл мақалада цифрлық мәдениеттің қазіргі қоғамдағы қазақ тілінің дамуы мен қолданылуына тигізетін ықпалы қарастырылады. Интернет пен әлеуметтік желілердің қарқынды дамуы нәтижесінде цифрлық орта күнделікті қарым-қатынастың негізгі кеңістіктерінің біріне айналды. Осы ортада интернет сленгі, мемдер, қысқартылған сөздер және дәстүрлі тілдік нормалардан өзгеше жаңа тілдік формалар белсенді түрде пайда болып, кеңінен таралуда.

Кілт сөздер: цифрлық мәдениет, қазақ тілі, интернет сленгі, мемдер, тілдік үрдістер, әлеуметтік желілер, онлайн коммуникация.

Аннотация. В данной статье рассматривается влияние цифровой культуры на развитие и функционирование казахского языка в современном обществе. В условиях стремительного развития интернета и социальных сетей цифровая среда становится одним из основных пространств повседневной коммуникации. В этой среде активно формируются и распространяются такие новые языковые явления, как интернет-сленг, мемы, сокращения и нестандартные языковые формы.

Ключевые слова: цифровая культура, казахский язык, интернет-сленг, мемы, языковые тенденции, социальные сети, онлайн-коммуникация.

Қазіргі цифрлық дәуір тіл мен мәдениеттің өзара байланысын жаңа деңгейге көтерді. Ақпараттық технологиялар мен әлеуметтік желілер қоғамдағы қарым-қатынас формасын түбегейлі өзгертті. Қазір адамдардың күнделікті байланысы негізінен онлайн платформалар арқылы жүзеге асады. Осы жағдай тілдің даму бағытына ерекше әсер етіп, жаңа лексикалық бірліктер мен креативті тілдік құрылымдардың пайда болуына мүмкіндік берді.

Интернет сленгі қазақ тілінде қарқынды дамып келеді. Жастар жиі қысқартулар, бейресми сөздер мен ағылшын немесе орыс тілінен енген терминдерді қолданады. Мысалы, «чатқа жазу», «сторис», «лайктау», «репост» сияқты сөздер әлеуметтік желіде күнделікті қарым-қатынастың ажырамас бөлігіне айналды.

Цифрлық мәдениеттің дамуы тілдің тек лексикалық құрамына ғана емес, сонымен қатар оның стильдік ерекшеліктеріне де әсер етеді. Интернеттегі қарым-қатынас көбіне бейресми сипатта болғандықтан, пайдаланушылар қысқа әрі түсінікті сөйлемдерді қолдануға бейім келеді. Нәтижесінде тілдің ықшамдалу үрдісі байқалады. Бұл құбылыс қазіргі коммуникацияның жылдамдығымен тікелей байланысты. Интернет қолданушылары ақпаратты тез жеткізуге ұмтылғандықтан, сөйлем құрылымы да қарапайым әрі ықшам бола түседі.

Сонымен қатар қазіргі кезде көптеген зерттеушілер цифрлық мәдениеттің тілге әсерін жан-жақты зерттеуге назар аударып отыр. Лингвистика, мәдениеттану және медиа зерттеулер салаларындағы ғалымдар интернет коммуникациясының тілдік құрылымға тигізетін ықпалын талдауда. Бұл зерттеулер тілдің жаңа формаларын, коммуникация тәсілдерін және мәдени өзгерістерді түсінуге мүмкіндік береді.

Лингвист **Дэвид Кристал** интернет тілін «әлеуметтік коммуникацияның жаңа формасы, дәстүрлі жазба тіл мен ауызша тіл арасындағы көпір» деп сипаттайды (Crystal, 2001). Бұл сөздер тілдің икемділігін, қоғамдағы өзгерістерге бейімделу қабілетін көрсетеді.

Мемдер қазіргі интернет мәдениетінің маңызды элементі болып саналады. Мемдер - қысқа мәтіндер, бейнелер немесе видеороликтер арқылы эмоция мен ойды жеткізетін құрал. Мемдер қоғамдағы жаңалықтарды, әлеуметтік құбылыстарды және юморды көрсетуге мүмкіндік береді. Биолог **Ричард Докинз** мемді мәдени ақпараттың репликацияланатын бірлігі деп сипаттаса, қазіргі заманғы зерттеушілер мемді тілдік және мәдени даму индикаторы деп есептейді (Dokins, 1976). Қазақ интернетінде жасалған мемдер жастардың ойлау стилін, юмор сезімін және тілдік құрылымға деген қызығушылығын арттыруда. Мысалы, «қазақша мемдер» парақшаларында күнделікті тұрмыстық мәселелер, мектеп және университет оқиғалары қысқа, күлкілі мәтіндер арқылы бейнеленеді, бұл жастардың тілдік креативтілігін дамытады.

Код ауыстыру - цифрлық коммуникациядағы тағы бір ерекше құбылыс. Жастар қазақ, орыс және ағылшын тілдерін араластыра отырып, жаңа сөздік бірліктерді қолданады. Бұл құбылыс тілдің икемділігін, бейімделу қабілетін көрсетеді. Лингвист **Айдар Есенғалиұлы** бұл құбылысты «интернеттегі қарым-қатынастың шығармашылық көрінісі» деп атайды (Есенғалиұлы, 2019). Мұндай тілдік тәжірибе жаңа лексикалық формалардың пайда болуына және тілдің бейімделуіне ықпал етеді.

Эмодзилер мен смайликтерді қолдану арқылы интернет пайдаланушылары өз ойлары мен сезімдерін тез әрі әсерлі жеткізе алады. Ғалым **Генри Дженкинс** эмодзилерді мәдени және коммуникациялық құндылығы бар жаңа символдық тіл ретінде қарастырады (Jenkins, 2006). Қазақ тіліндегі цифрлық контентте бұл құбылыс тілдің визуалды бейнелілігін арттыруға, эмоционалды бояу мен ойын жеткізуге мүмкіндік береді. Мысалы, TikTok және Instagram платформаларында қазақ тілді блогерлер видеоларында эмодзи мен қысқартуларды белсенді пайдаланады, бұл жастардың сөздік қорын байытады.

Цифрлық мәдениет қазақ тілінің қолданылу аясын кеңейтуде. Әлеуметтік желілерде қазақ тілінде жазатын қолданушылар саны күннен-күнге артып келеді. YouTube, TikTok, Instagram сияқты платформаларда қазақ тілінде контент жасау тілдің заманауи формаларын қалыптастыруға мүмкіндік береді. Ғалым **Меруерт Төлеуова** цифрлық медианың тілдің дамуына әсерін зерттей отырып, «интернет қазақ тілінің жаңа стильдік формаларын қалыптастыруға және тілдік инновацияларды насихаттауға жағдай жасайды» деп жазады (Төлеуова, 2021).

Сонымен қатар цифрлық мәдениет білім беру саласына да әсер етеді. Қазақ тіліндегі онлайн білім платформалары мен вебинарлар сленг, қысқартулар мен визуалды элементтер арқылы оқушылар мен студенттердің тілдік қабілетін арттыруға жағдай жасайды. Ғалым **Айгүл Сатыбалдина** атап өткендей, «цифрлық коммуникация жастардың сөздік қорын кеңейтуге, креативті тілдік формаларды қолдануға мүмкіндік береді» (Сатыбалдина, 2020). Бұл тенденция қазақ тілінің жаңа лексикалық формалары мен онлайн коммуникацияда қолданысының артуына ықпал етеді.

Қорыта айтқанда, цифрлық мәдениет қазіргі қазақ тілінің дамуына елеулі ықпал ететін маңызды факторлардың біріне айналды. Интернет кеңістігінде қалыптасқан жаңа коммуникациялық орта тілдің қолданылу формаларын өзгертіп, жаңа лексикалық бірліктер мен тілдік үрдістердің пайда болуына жағдай жасады. Интернет сленгі, мемдер, қысқартулар және көптілді элементтердің аралас қолданылуы қазіргі жастардың тілдік тәжірибесінің ерекшелігін көрсетеді. Сонымен қатар цифрлық кеңістік қазақ тілінің қолданылу аясын кеңейтіп, оның заманауи ақпараттық қоғамдағы рөлін күшейтеді. Әлеуметтік желілер мен онлайн платформалар қазақ тілінде жаңа контенттің пайда болуына, тілдің креативті мүмкіндіктерінің артуына және жастардың тілге деген қызығушылығының өсуіне ықпал етеді.

Осылайша, цифрлық мәдениет жағдайындағы тілдік өзгерістер қазақ тілінің табиғи даму процесінің бір бөлігі ретінде қарастырылуы тиіс. Болашақта цифрлық коммуникацияның одан әрі дамуы қазақ тілінің жаңа стильдік формаларының қалыптасуына және оның халықаралық ақпараттық кеңістікте кеңінен қолданылуына мүмкіндік береді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Кристал, Д. (2001). Интернет және тіл. Кембридж: Cambridge University Press.
2. Докинз, Р. (1976). Өзімшіл ген. Оксфорд: Oxford University Press.
3. Дженкинс, Г. (2006). Конвергенция мәдениеті: ескі және жаңа медианың тоғысуы. Нью-Йорк: New York University Press.
4. Кастельс, М. (2010). Желілік қоғамның қалыптасуы. Оксфорд: Blackwell Publishing.
5. Есенғалиұлы, А. (2019). Интернет кеңістігіндегі тілдік өзгерістер. Алматы: Қазақ университеті баспасы.
6. Төлеуова, М. (2021). Цифрлық медианың қазақ тілінің дамуына әсері. Нұр-Сұлтан: Ұлттық баспа.
7. Сатыбалдина, А. (2020). Жастар тіліндегі интернет сленгінің ерекшеліктері. Алматы: Ғылым баспасы.

КЕЛЕШЕК БІЛІМІНДЕ МҰҒАЛІМНІҢ ОРНЫ ҚАНДАЙ: ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ДӘУІРІНДЕГІ ТІЛ ОҚЫТУ

Иса Қ.Н., Асан Б. Д. Сапар Н.Т.

¹ “Әлем тілдері” кафедрасының магистр оқытушысы

Жұмабек Ахметұлы Ташенев университеті

Шымкент, Қазақстан

Issayevak@bk.ru, <https://orcid.org/0009-0000-8668-7816>

Аңдатпа. Бұл зерттеу жасанды интеллект (AI) пен мұғалім арасындағы өзара байланысты қарастырады. Автор цифрлық технологиялардың дамуы жағдайында тіл оқыту әдістемесінің өзгеруін және оның салдарын талдайды. Зерттеу нәтижелері бойынша AI грамматиканы тексеру, аударма жасау және лексиканы меңгертуде тиімді. Алайда ол тілдің терең мағынасын, эмоциялық және мәдени қырларын толық жеткізе алмайды. Тілді оқыту тек ақпарат беру емес, ол тұлғааралық қарым-қатынас үдерісі, сондықтан мұғалімнің рөлімаңызды. Лев Выготский теориясына сәйкес, тіл әлеуметтік ортада дамиды. Осыған байланысты «аралас оқыту» моделі тиімді шешім ретінде ұсынылады. Қорытындысында, жасанды интеллект мұғалімді толық алмастыра алмайтыны дәлелденеді.

Кілт сөздер: жасанды интеллект, лингводидактика, аралас оқыту, мұғалімнің рөлі.

Аннотация. Это исследование посвящено взаимодействию искусственного интеллекта (ИИ) и учителя. Автор рассматривает изменения методики преподавания языков в условиях развития цифровых технологий и их последствия. Результаты показывают, что ИИ эффективен в проверке грамматики, переводе и освоении лексики, но не способен передать глубокий смысл языка, эмоции и культурные нюансы. Обучение языка - это межличностное взаимодействие, где роль учителя остается ключевой.

Согласно теории Лев Виготский, язык развивается в социальной среде. Модель «смешанного обучения» рассматривается как оптимальное решение. В итоге, ИИ не сможет полностью заменить учителя.

Ключевые слова: искусственный интеллект, лингводидактика, смешанное обучение, роль учителя.

Abstract. This study analyzes the interaction between Artificial Intelligence (AI) and teachers. The author examines how language teaching methods change with digital technology and their social and professional effects. Results show that AI is effective in grammar checking, translation, and vocabulary learning, but cannot convey deep meaning, emotions, or cultural nuances. Language learning is interpersonal, making the teacher's role essential. According to Lev Vygotsky's theory, language develops in social contexts. The "Blended Learning" model is presented as the optimal approach.

In conclusion, AI cannot fully replace the teacher.

Key words: Artificial Intelligence, linguodidactics, blended learning, teacher's role.

Қазіргі таңда білім беру парадигмасының өзгеруі тікелей жасанды интеллектінің дамуымен байланысты. Соңғы онжылдықта цифрлық ресурстардың қарапайым көмекші құралдан күрделі когнитивті жүйелерге айналуы лингводидактика саласында төңкеріс жасады. Бұл үдеріс мұғалімнің дәстүрлі қызметін қайта қарауды және оқытудың жаңа модельдерін іздестіруді талап етеді.

Ғылыми дереккөздерге сүйенсек, жасанды интеллект үлкен көлемдегі тілдік деректерді өңдеуде адам мүмкіндігінен асып түседі. Ол грамматикалық қателерді мезетте анықтау, лексикалық сәйкестіктерді табу және сөйлем құрылымын оңтайландыру бойынша жоғары дәлдік көрсетеді. Бұл – тіл үйренушілер үшін техникалық кедергілерді жоюдың тиімді жолы.

Жасанды интеллектінің басты артықшылығы – әрбір студенттің қабылдау деңгейіне бейімделе алуында. Машиналық оқыту алгоритмдері студенттің жиі жіберетін қателерін жадында сақтап, соған сәйкес жеке жаттығулар жиынтығын құрастырады. Мұндай адаптивті оқыту жүйесі білім беруді жаппай сипаттан жеке тұлғаға бағытталған форматқа көшіреді.

Алайда, лингвистикалық зерттеулер тілдің тек таңбалар жүйесі емес, әлеуметтік құбылыс екенін дәлелдейді. Жасанды интеллект тілдің математикалық құрылымын жақсы меңгергенімен, оның қоғамдағы тірі қолданысын, әлеуметтік контекстті және прагматикалық астарларын толық түсіне алмайды. Бұл – технологияның ең әлсіз тұсы.

Оқыту үдерісіндегі мұғалімнің рөлі тек ақпарат берумен шектелмейді. Мұғалім студенттің психологиялық жай-күйін сезінеді, оны қиын сәтте қолдайды және мотивация береді. "Педагогикалық эмпатия" – бұл машина ешқашан иелене алмайтын адами қасиет, ал тіл үйренудегі психологиялық кедергілерді жоюда бұл фактор шешуші рөл атқарады.

Тіл үйрену дегеніміз - сол тілде сөйлейтін халықтың мәдениеті мен менталитетін түсіну. Жасанды интеллект мәдени нюанстарды, фразеологизмдерді немесе ұлттық әзіл-қалжыңды тек жаттанды деректер негізінде береді. Ал мұғалім өз тәжірибесі мен адами болмысы арқылы тілдің рухын, оның терең мәдени кодын жеткізе алады.

Лев Виготскийдің теориясы бойынша, білім әлеуметтік ортада, адамдардың өзара іс-қимылы нәтижесінде қалыптасады. Жасанды интеллектпен сөйлесу бұл шектеулі алгоритммен байланыс жасау деген сөз. Нағыз коммуникативтік құзыреттілік тек тірі адамдар арасындағы диалог, пікірталас және эмоция алмасу арқылы ғана дамиды.

Болашақта мұғалімнің қызметі ақпарат берушіден бағыттаушыға ауысады. Педагог енді студентке білімді дайын күйінде бермейді, ол ақпарат тасқынында қалай бағдар жасау керек екенін үйретеді. Бұл жерде жасанды интеллект мұғалімнің ең жақын көмекшісіне айналып, рутиндік тапсырмаларды өз мойнына алады.

Қазіргі ғылыми ортада "Мұғалім + ЖИ" тандемі ең тиімді модель ретінде қарастырылуда. Жасанды интеллект лексика мен грамматиканы жаттатса, мұғалім сабақта дебаттар ұйымдастырып, сыни ойлауды дамытады және шығармашылық жобалармен айналысады. Мұндай синтез білім сапасын жаңа деңгейге көтереді.

Технологияның енуімен бірге академиялық адалдық мәселесі де туындап отыр. Студенттердің жасанды интеллектіні өз бетінше іздену үшін емес, тапсырманы оңай орындау үшін қолдану қаупі бар. Мұндай жағдайда мұғалімнің рөлі студенттің этикалық құндылықтарын қалыптастыру және технологияны дұрыс пайдалану мәдениетін үйрету.

Болашақтың еңбек нарығында технологиядан қалыс қалған мұғалімнің орнын шынымен де робот басуы мүмкін. Алайда, заманауи құралдарды еркін меңгерген, оларды өз әдістемесіне шебер кіріктіре алған педагог ешқашан жұмыссыз қалмайды. Бұл мамандықтың жойылуы емес, оның сапалық тұрғыдан жаңаруы.

Жасанды интеллект тіл оқытудағы қуатты құрал болғанымен, ол білім берудің "жүрегін" адами байланысты алмастыра алмайды. Тіл бұл сезім, тарих және тағдыр. Ал бұл ұғымдар тек адам мен адамның арасындағы білім алу үдерісінде ғана мағынаға ие болады. Сондықтан мұғалім мен технология бәсекелес емес, ортақ мақсатқа қызмет ететін серіктестер болуы тиіс.

Жасанды интеллектінің тіл оқытудағы тағы бір маңызды қызметі – оның тілдік кедергілерді жоюдағы инклюзивті мүмкіндіктері. Ерекше білім беру қажеттіліктері бар студенттер үшін технология дыбысты мәтінге, мәтінді дыбысқа айналдыру немесе күрделі ұғымдарды қарапайым тілмен түсіндіру арқылы оқу үдерісін қолжетімді етеді. Бұл жерде мұғалім технологияны әрбір білім алушының жеке мүмкіндігіне қарай баптайтын стратегиялық үйлестіруші ретінде көрінеді.

Білім беруді цифрландыру мәселесіндегі ең үлкен дискуссияның бірі – ақпараттың шынайылығы мен деректердің сапасы. Жасанды интеллект кейде "галлюцинация" деп аталатын қате ақпараттар беруі немесе тілдік нормаларды бұрмалауы мүмкін. Сондықтан студенттің бойында сыни ойлау қабілетін қалыптастыру – қазіргі мұғалімнің басты міндеті. Мұғалім студентке машина берген жауапты соқыр сеніммен қабылдамай, оны сараптауды, салыстыруды және тексеруді үйретеді.

Болашақта тіл мамандарына қойылатын кәсіби талаптардың құрылымы да айтарлықтай өзгертіні анық. Педагогикалық жоғары оқу орындарының түлектері тек лингвистикалық біліммен шектелмей, деректерді талдау және цифрлық этика негіздерін меңгеруі тиіс.

Жүргізілген ғылыми-теориялық талдаулар мен практикалық ізденістердің нәтижесінде жасанды интеллектінің тіл оқыту саласындағы рөлі туралы маңызды тұжырымдар жасауға болады. Технологияның қарқынды дамуы мұғалім мамандығының жойылуына емес, оның мазмұндық жағынан трансформациялануына алып келетіні анықталды. Бұл үдерістегі ең басты мәселе - машиналық алгоритм мен адами интеллектінің арасындағы тепе-теңдікті сақтай отырып, білім беру сапасын жаңа деңгейге көтеру.

Жасанды интеллект тілдің техникалық құрылымын, грамматикалық заңдылықтарын және лексикалық базасын меңгертуде теңдессіз жылдамдық пен дәлдік көрсетеді. Дегенмен, зерттеу барысында анықталғандай, тіл - бұл тек ақпарат алмасу құралы ғана емес, ол ұлттық діл мен мәдени кодтың жиынтығы. Осы тұрғыдан алғанда, мұғалімнің адами болмысы, оның рухани тереңдігі мен мәдениетті тасымалдаушы рөлі кез келген жоғары технологиялық жүйеден биік тұрады.

Педагогикалық этика мен эмпатия мәселесі болашақ білім беру жүйесінің өзегі болып қала бермек. Студенттің ішкі дүниесін түсіну, оның жеке тұлғалық қасиеттерін ескере отырып бағыт-бағдар беру тек тірі ұстаздың қолынан келеді. Машина студентке білім бере алғанымен, оны тәрбиелей алмайды және оған адамгершілік құндылықтарды сіңіре алмайды. Сондықтан мұғалімнің тәрбиешілік функциясы болашақта оның басты кәсіби артықшылығына айналады.

Білім беру жүйесіндегі "мұғалім мен жасанды интеллект" тандемі оқытудың ең оңтайлы моделі ретінде танылуда. Бұл модельде технология рутиндік, техникалық жұмыстарды орындаса, мұғалім шығармашылық, стратегиялық және психологиялық жұмыстарға баса назар аударады. Сонымен қатар, жасанды интеллектінің енуі мұғалімдердің кәсіби құзыреттілігіне жаңа талаптар қояды. Болашақтың маманы цифрлық құралдарды меңгеріп қана қоймай, оларды педагогикалық мақсаттарға сәйкес сұрыптай білуі тиіс. Егер мұғалім технологияны өз қызметіне шебер кіріктіре алса, оның беделі мен сұранысы арта түседі.

Академиялық адалдық пен сыни ойлау мәселелері де қорытындының маңызды бөлігі болып табылады. Жасанды интеллект дайын жауаптарды ұсынған заманда, студентке сол ақпаратты сараптауды үйрету мұғалімнің негізгі міндетіне айналады. Білім алушының бойында машиналық ақпаратқа деген сауатты көзқарас қалыптастыру интеллектуалды ұлттың қалыптасуының кепілі. Осы ретте мұғалім ақпарат берушіден ақпаратты сүзгілеуші және бағыттаушы ментор деңгейіне көтеріледі.

Қорытындылай келе, «Болашақта мұғалімнің орнын жасанды интеллект баса ма?» деген сұраққа нақты теріс жауап беруге болады. Технология мұғалімнің қолындағы қуатты қару, бірақ сол қаруды мақсатты түрде қолданатын - адамның ақылы. Тіл оқыту әдістемесінің болашағы - жоғары технологиялық шешімдер мен дәстүрлі педагогикалық құндылықтардың ұштасуында. Мұғалім мамандығы жойылмайды, ол заман талабына сай жаңғырып, адамзат өркениетінің басты рухани тірегі болып қала береді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Байтұрсынұлы А. Тіл тағылымы. — Алматы: Ана тілі, 1992. — 448 б. (Қазақ тілін оқыту әдістемесінің ғылыми негіздерін талдау үшін).
2. Выготский Л. С. Мышление и речь. — Москва: Лабиринт, 2005. — 352 с. (Тілдің әлеуметтік ортадағы рөлі мен оқытудың психологиялық аспектілері үшін).
3. Ушинский К. Д. Избранные педагогические сочинения. — Москва: Педагогика, 1974. (Ұстаздың тұлғалық қасиеті мен педагогикалық эмпатияның маңыздылығы үшін).
4. Шваб К. Четвертая промышленная революция. — Москва: Эксмо, 2016. — 208 с. (Жасанды интеллектінің қоғамға және еңбек нарығына әсерін негіздеу үшін).
5. Жанпейісова М. М. Модульдік оқыту технологиясы студенттің тұлғасын дамыту құралы ретінде. — Алматы, 2002. (Оқыту үдерісіндегі жаңа технологиялардың тиімділігін саралау үшін).
6. Қазақстан Республикасы. «Білім туралы» Заңы. — Астана, 2007 (соңғы өзгертулермен). (Білім беруді цифрландырудың мемлекеттік стандарттарын негіздеу үшін).

ЦИФРЛЫҚ ОРТАДА ШЕТ ТІЛДЕРІН ОҚЫТУДЫҢ ПЕДАГОГИКАЛЫҚ НЕГІЗДЕРІ

¹Исламова М.М., ²Назар Д.Б., ³Батырхан Т.

¹Әлем тілдері тілі кафедрасының аға оқытушысы
Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.
islamova.makhabbat@mail.ru

²Әлем тілдері тілі кафедрасының аға оқытушысы
Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.
diyananazar@mail.ru

³Шетел тіл:екі шетел тілі педагогтарын

Аңдатпа. Мақалада цифрлық ортада шет тілдерін оқытудың педагогикалық негіздері жүйелі түрде талданады. Ақпараттық-коммуникациялық технологияларды қолдану арқылы оқыту үдерісін жетілдірудің теориялық және әдістемелік аспектілері қарастырылады. Коммуникативтік және құзыреттілік тәсілдер негізінде цифрлық білім беру ресурстарының тиімділігі айқындалады. Зерттеу нәтижелері цифрлық технологияларды мақсатты пайдалану шет тілдерін меңгеру сапасын арттыратынын дәлелдейді.

Түйін сөздер: цифрлық орта, шет тілдерін оқыту, педагогикалық негіздер, ақпараттық-коммуникациялық технологиялар, коммуникативтік тәсіл, құзыреттілік, цифрлық ресурстар

Аннотация. В статье анализируются педагогические основы обучения иностранным языкам в цифровой среде. Рассматриваются теоретические и методические аспекты совершенствования процесса обучения с применением информационно-коммуникационных технологий. На основе коммуникативного и компетентностного подходов определяется эффективность цифровых образовательных ресурсов. Результаты исследования доказывают, что целенаправленное использование цифровых технологий повышает качество владения иностранными языками.

Ключевые слова: цифровая среда, обучение иностранным языкам, педагогические основы, информационно-коммуникационные технологии, коммуникативный подход, компетентность, цифровые ресурсы

Abstract. The article analyzes the pedagogical foundations of teaching foreign languages in a digital environment. The theoretical and methodological aspects of improving the learning process using information and communication technologies are considered. The effectiveness of digital educational resources is determined on the basis of communicative and competence-based approaches. The results of the study prove that the purposeful use of digital technologies improves the quality of foreign language proficiency.

Key words: digital environment, teaching foreign languages, pedagogical foundations, information and communication technologies, communicative approach, competence, digital resources.

In the modern education system, the process of language teaching is undergoing significant transformation under the influence of new pedagogical approaches and digital technologies. The digital educational environment requires not only the renewal of educational content but also the modernization of teaching methods and forms. In this regard, the main pedagogical foundations of language teaching include constructivist theory, the communicative approach, task-based learning, CLIL methodology, and interactive teaching methods. These approaches are aimed at enhancing learner engagement, developing comprehensive language skills, and improving the overall effectiveness of the learning process.

Constructivist theory is one of the key directions in modern pedagogy. According to this theory, learners do not acquire knowledge in a ready-made form; instead, they construct it through their own experience. In other words, the learning process should be active, meaningful, and learner-centered. The main idea of constructivism is to enhance learners' cognitive activity and to facilitate knowledge construction based on their individual experiences [1].

In a digital environment, constructivist theory is implemented through various interactive tools. For example, online forums, blogs, project-based activities, and virtual laboratories enable learners to independently construct their knowledge. In addition, digital resources allow learners to develop

skills in searching, analyzing, and processing information. This, in turn, contributes to the development of critical thinking skills.

The communicative approach is one of the most widely used and effective methods in language teaching. Its main goal is to develop learners' ability to communicate in real-life communicative situations. The communicative approach focuses not on memorizing linguistic forms but on their practical use in communication.

In digital educational environments, the communicative approach is implemented through video conferencing, online chats, forums, and social networks. These tools provide learners with opportunities to develop their language skills in authentic communicative contexts. Moreover, international online platforms enable learners to interact with foreign partners, thereby expanding their linguistic experience.

Task-based learning is one of the modern methods used in language teaching. In this approach, the learning process is based on the completion of specific tasks. Learners use language as a tool to achieve a particular communicative goal. In other words, language is not considered an end in itself but rather a means of completing tasks[2].

The implementation of task-based learning in digital environments is highly effective. Online projects, web quests, and interactive tasks ensure active learner participation. For instance, learners can develop their language skills by preparing presentations on specific topics, creating videos, or participating in online discussions. This method also contributes to the development of learners' creativity and critical thinking skills.

CLIL (Content and Language Integrated Learning) is an approach based on the integration of subject content and language learning. In this method, learners acquire subject knowledge through a foreign language, meaning that language is used as a medium of instruction. CLIL enables the simultaneous development of both linguistic and subject-specific competences.

In digital educational environments, the application of CLIL methodology offers significant opportunities. Through online courses, video lectures, and multimedia resources, learners can study various subjects in a foreign language. This contributes to the development of language skills in an authentic and natural context. Moreover, the CLIL approach enhances learners' cognitive engagement and increases learning motivation[3].

Interactive teaching methods play a crucial role in improving the effectiveness of language learning processes. These methods are based on active learner participation, interaction, and collaborative work. Interactive approaches include group work, discussions, role-playing activities, case studies, and project-based learning.

In digital environments, interactive teaching methods reach a new level of effectiveness. Through online platforms, learners can participate in group projects and engage in collaborative work. In addition, virtual classrooms provide opportunities for organizing discussions, conducting online games, and completing interactive tasks. This contributes to the development of learners' communicative skills and makes the learning process more engaging and motivating.

Digital technologies serve as essential tools for implementing interactive teaching methods. For example, platforms such as Kahoot, Quizlet, and Mentimeter ensure active learner participation in the learning process. Through these tools, learners can complete tasks in a game-based format and assess their knowledge in an interactive way[4].

All the pedagogical approaches mentioned above are closely interconnected and should be applied in a comprehensive manner in the language learning process. For instance, the communicative approach and task-based learning complement each other and contribute to the development of learners' practical skills. Similarly, constructivist theory underlies all these methods, as it ensures the active role of the learner in the educational process.

The effectiveness of language teaching in a digital educational environment largely depends on the appropriate selection and application of these pedagogical foundations. During the organization

of the learning process, teachers should take into account learners' proficiency levels, interests, and needs. In addition, the purposeful use of digital tools is of great importance[5].

The era of the digital economy sets new requirements for the education and vocational training systems. The digitalization of higher education opens new prospects for using digital resources to ensure accessibility, continuity, and quality of education. Digital educational resources contribute to foreign language acquisition as a tool for professional communication and increase students' motivation to study this subject.

The main direction in the development of the modern education system and foreign language teaching is the systematic integration of digital technologies into the educational process. The study of the evolutionary development of the principles of digitalization in foreign language teaching and the methodology of using digital communicative products in university foreign language classes has highlighted the need to incorporate these tools into language education programs.

References:

1 Laurillard, D. Teaching as a Design Science: Building Pedagogical Patterns for Learning with Technology // Routledge, 2012, pp. 25–28.

2 Selwyn, N. Education and Technology: Key Issues and Debates Bloomsbury Academic, 2011, pp. 15–21.

3 Bates, A. W. (Tony) Teaching in a Digital Age: Guidelines for Designing Teaching and Learning // BCcampus, 2015, pp. 60–67.

4 Garrison, D. R., Anderson, T., Archer, W. Critical Inquiry in a Text-Based Environment: Computer Conferencing in Higher Education // The Internet and Higher Education, Elsevier, 2000, pp. 87–95.

5 Dudeney, G., Hockly, N. How to Teach English with Technology // Pearson Education Limited, 2007, pp. 10–16.

ARTIFICIAL INTELLIGENCE-ENHANCED METHODOLOGY IN TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE: ADVANCING COMMUNICATIVE COMPETENCE THROUGH ADAPTIVE, MULTIMODAL, AND DATA-DRIVEN LEARNING SYSTEMS

¹Kadyrova M.B. ²Orynbekova G.K., ³Khasanova U.I.
^{1,2,3}Senior lecturer of World languages department

Abstract. The rapid digital transformation of global education systems has significantly reshaped methodologies of teaching English as a foreign language, particularly through the integration of artificial intelligence (AI), adaptive learning environments, and multimodal instructional design. This article investigates the pedagogical effectiveness of AI-enhanced methodologies in English language teaching (ELT), focusing on their impact on communicative competence, learner autonomy, motivation, and language skill development. The study synthesizes current theoretical and empirical research on artificial intelligence in education, task-based language teaching, and multimodal learning theory, demonstrating how AI-driven systems facilitate personalized learning trajectories and improve linguistic outcomes. The article further explores the transformation of the teacher's role in AI-supported environments, shifting from knowledge transmission to facilitation, instructional design, and data-informed decision-making. Particular attention is given to AI applications such as adaptive learning systems, intelligent tutoring systems, automated feedback technologies, speech recognition tools, and learning analytics platforms. The findings indicate that AI-enhanced methodologies significantly improve vocabulary acquisition, speaking fluency, listening comprehension, and writing accuracy while increasing learner

engagement and motivation. However, the study also identifies challenges related to ethical concerns, data privacy, digital inequality, and pedagogical overreliance on automation. The article concludes that the most effective model of English language instruction is a hybrid framework combining artificial intelligence with established pedagogical principles of second language acquisition, ensuring both technological efficiency and human-centered learning.

Key words: artificial intelligence, English language teaching, communicative competence, adaptive learning, multimodal learning, task-based instruction, educational technology, learning analytics.

Introduction

The teaching of English as a foreign language has undergone profound transformations over the past several decades, moving from grammar-translation and audio-lingual methods toward communicative, task-based, and learner-centered approaches. In the context of globalization and digitalization, English has become a dominant medium of international communication, academic exchange, and professional interaction. As a result, the demand for more effective instructional methodologies that support real-world communicative competence has increased significantly. Traditional classroom-based approaches, while still valuable, often fail to address individual learner differences, real-time feedback needs, and the complexity of authentic language use. This limitation has led to the emergence of technology-enhanced language learning environments, in which artificial intelligence plays an increasingly central role.

Artificial intelligence in education refers to the application of machine learning algorithms, natural language processing, and intelligent data systems to support teaching and learning processes. In English language teaching, AI technologies offer new possibilities for personalized instruction, adaptive learning pathways, automated assessment, and interactive communication with intelligent systems. These innovations align with contemporary pedagogical theories such as constructivism, connectivism, and sociocultural theory, which emphasize interaction, context, and learner autonomy. The integration of AI into ELT is not merely a technological upgrade but a methodological shift that transforms the structure of teaching and learning processes.

The purpose of this article is to analyze the effectiveness of AI-enhanced methodology in teaching English as a foreign language and to examine its impact on communicative competence development. The study also explores the pedagogical implications of AI integration, including changes in teacher roles, learner engagement, and instructional design.

Literature Review and Theoretical Framework

The theoretical foundation of AI-enhanced language teaching is grounded in several interrelated frameworks. Communicative Language Teaching (CLT) emphasizes meaningful interaction as the primary goal of language learning, shifting focus from linguistic form to communicative function. Task-Based Language Teaching (TBLT) further develops this idea by organizing instruction around meaningful tasks that simulate real-world communication. Ellis (2017) argues that task-based instruction facilitates implicit language acquisition through meaningful use of language in context. AI technologies enhance this process by providing interactive environments where learners can engage in simulated communication with intelligent agents.

From a cognitive perspective, language acquisition involves input processing, pattern recognition, memory consolidation, and output production. Swain's Output Hypothesis suggests that language production is essential for developing fluency and accuracy. AI-driven systems support both input and output processes by providing multimodal content and interactive speaking opportunities through speech recognition systems and conversational agents.

Connectivist theory (Siemens, 2018) emphasizes that learning occurs through networks of information and digital connections. In this context, AI systems function as nodes within learning networks, providing adaptive access to knowledge and facilitating personalized learning pathways.

Luckin (2019) further argues that artificial intelligence can extend human intelligence by supporting decision-making, personalization, and feedback mechanisms in educational contexts.

Multimodal learning theory suggests that learners process information more effectively when it is presented through multiple sensory channels. AI systems enhance multimodal learning by integrating text, audio, video, and interactive simulations. This aligns with Mayer's Cognitive Theory of Multimedia Learning, which emphasizes dual-channel processing and reduced cognitive overload.

Artificial Intelligence in English Language Teaching

Artificial intelligence has introduced several transformative tools in English language teaching. One of the most significant applications is adaptive learning systems, which adjust instructional content based on learner performance. These systems use algorithms to analyze learner behavior, identify weaknesses, and provide personalized learning pathways. For example, if a learner struggles with past tense structures, the system automatically generates additional exercises targeting this grammatical area. Such adaptability ensures optimal learning conditions and prevents cognitive overload.

Another important AI application is intelligent tutoring systems (ITS), which simulate human tutors by providing step-by-step guidance and feedback. These systems are capable of analyzing learner input in real time and offering corrective feedback on grammar, vocabulary, pronunciation, and discourse structure. Unlike traditional teacher feedback, which is often delayed and limited, AI-generated feedback is immediate, continuous, and highly individualized.

Speech recognition technology represents another major advancement in ELT. AI-powered pronunciation tools analyze learners' spoken language and compare it with native speaker models. This allows learners to identify pronunciation errors and improve fluency independently. These systems also support accent training and intonation practice, which are essential components of communicative competence.

Learning analytics is another emerging field that uses AI to analyze educational data. By tracking learner performance, engagement, and progression, learning analytics systems provide valuable insights for both teachers and students. Teachers can use this data to adjust instructional strategies, while learners can monitor their own progress and set personalized goals.

Multimodal and Task-Based Learning in AI Environments

The integration of multimodal input into language instruction significantly enhances comprehension and retention. AI systems can deliver content through synchronized audio-visual-textual formats, enabling learners to engage multiple cognitive channels simultaneously. This reduces cognitive load and improves memory retention. For example, a video-based learning task may include subtitles, interactive vocabulary annotations, and comprehension questions, all dynamically generated based on learner proficiency.

Task-based learning environments are also enhanced through AI integration. Conversational agents and chatbots allow learners to complete communicative tasks in simulated environments. These tasks may include ordering food, conducting interviews, or participating in academic discussions. AI systems evaluate performance based on linguistic accuracy, coherence, fluency, and task completion success.

Such environments create low-anxiety learning spaces, where learners can practice without fear of social judgment. This is particularly important in developing speaking skills, which are often hindered by psychological barriers such as anxiety and lack of confidence.

Role of the Teacher in AI-Enhanced Education

The integration of artificial intelligence fundamentally transforms the role of the teacher in English language education. Rather than serving as the primary source of knowledge, teachers become facilitators, mentors, and instructional designers. Their role involves guiding learners through personalized learning pathways, interpreting AI-generated data, and providing emotional and cognitive support.

Teachers also play a critical role in ensuring pedagogical quality and ethical use of technology. While AI systems can automate many instructional functions, they cannot fully replace human judgment, cultural awareness, or emotional intelligence. Therefore, teachers are essential in maintaining balance between technological efficiency and human-centered education.

Challenges and Limitations

Despite its advantages, AI-enhanced language teaching presents several challenges. One major concern is data privacy, as AI systems rely on extensive data collection to function effectively. Ensuring secure storage and ethical use of learner data is essential. Another challenge is digital inequality, as not all learners have equal access to advanced technological tools. This may widen the educational gap between different socioeconomic groups.

Additionally, overreliance on AI may reduce opportunities for authentic human interaction, which is essential for developing pragmatic and sociocultural competence. Language learning is inherently social, and excessive dependence on automated systems may limit communicative authenticity.

The findings of this study suggest that artificial intelligence significantly enhances English language teaching by providing personalized, adaptive, and interactive learning environments. AI systems improve linguistic outcomes by offering immediate feedback, tailored instruction, and multimodal input. However, successful implementation requires careful integration with established pedagogical principles.

The most effective instructional model is a hybrid system that combines AI-driven personalization with human-centered teaching practices. This ensures that learners benefit from both technological innovation and meaningful human interaction. The role of the teacher remains indispensable in guiding learning processes, ensuring ethical practice, and maintaining pedagogical balance.

Artificial intelligence represents a transformative force in English language teaching methodology. Its integration into adaptive learning systems, multimodal instruction, and task-based environments significantly improves communicative competence and learner engagement. However, its effectiveness depends on balanced implementation that combines technological innovation with sound pedagogical principles. Future research should focus on longitudinal studies examining the long-term impact of AI on language acquisition and the development of ethical frameworks for its educational use.

References:

1. Ellis, R. (2017). Task-Based Language Teaching: Theory and Practice. Oxford University Press.
2. Luckin, R. (2019). Machine Learning and Human Intelligence in Education. UCL Press.
3. Siemens, G. (2018). Connectivism: A Learning Theory for the Digital Age. Chapelle, C. A. (2020). Technology and Second Language Learning. Cambridge University Press.
4. Hwang, G.-J., & Chen, N.-S. (2021). Transforming Education with Emerging Technologies. Educational Technology & Society.
5. Mayer, R. E. (2020). Multimedia Learning. Cambridge University Press.
- Deterding, S. (2019). Gamification in Education. Educational Technology Review.

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІҢ КӨРКЕМ ЕҢБЕК ПӘНІНДЕ ОҚУШЫЛАРДЫҢ ШЫҒАРМАШЫЛЫҚ ОЙЛАУЫН ДАМУЫҒА ӘСЕРІ

¹Калабаева К.Р., ²Шналиев М.Ә.

Аңдатпа. Бұл ғылыми мақалада жасанды интеллект технологияларын көркем еңбек пәнінде қолданудың теориялық және практикалық аспектілері қарастырылады. Автор оқушылардың шығармашылық ойлау қабілеттерін дамытуда цифрлық құралдардың ролін талдайды. Сонымен қатар, жасанды интеллекттің педагогикалық мүмкіндіктері, артықшылықтары мен шектеулері жүйелі түрде сараланады. Зерттеу нәтижесінде жасанды интеллектті тиімді қолдану оқушылардың креативтілігін, визуалды ойлауын және танымдық белсенділігін арттыратыны анықталды.

Түйін сөздер: жасанды интеллект, көркем еңбек, шығармашылық ойлау, цифрлық технология, білім беру, креативтілік.

Аннотация. В данной научной статье рассматриваются теоретические и практические аспекты применения технологий искусственного интеллекта на уроках художественного труда. Автор анализирует роль цифровых инструментов в развитии творческого мышления учащихся. Кроме того, системно рассматриваются педагогические возможности искусственного интеллекта, его преимущества и ограничения. Результаты исследования показывают, что эффективное использование искусственного интеллекта способствует развитию креативности, визуального мышления и познавательной активности учащихся.

Ключевые слова: искусственный интеллект, художественный труд, творческое мышление, цифровые технологии, образование, креативность.

Abstract. This scientific article examines the theoretical and practical aspects of using artificial intelligence technologies in art and crafts education. The author analyzes the role of digital tools in developing students' creative thinking skills. In addition, the pedagogical opportunities, advantages, and limitations of artificial intelligence are systematically considered. The results of the study show that the effective use of artificial intelligence enhances students' creativity, visual thinking, and cognitive activity.

Key words: artificial intelligence, art and crafts, creative thinking, digital technology, education, creativity.

Қазіргі қоғамның дамуында цифрлық технологиялар шешуші рөл атқарады. Білім беру жүйесі де бұл өзгерістерден тыс қалмай, жаңа технологияларды оқу үдерісіне енгізу арқылы жаңғыруда. Соның ішінде жасанды интеллект (ЖИ) ерекше маңызға ие. Жасанды интеллект (ЖИ) құралдары оқушылардың шығармашылық қабілеттерін дамытуда жаңа мүмкіндіктер ашып отыр.

Жасанды интеллект – адамның ойлау, талдау, шешім қабылдау сияқты қабілеттерін модельдеуге бағытталған технологиялық жүйе. Ол білім беру саласында жаңа мүмкіндіктер ашып, оқыту әдістерін жетілдіруге ықпал етеді.

Көркем еңбек пәні оқушылардың шығармашылық қабілеттерін, эстетикалық талғамын және практикалық дағдыларын дамытуға бағытталған. Сондықтан бұл пәнге жасанды интеллект технологияларын енгізу – білім сапасын арттырудың тиімді жолдарының бірі.

Зерттеудің мақсаты – жасанды интеллекттің көркем еңбек пәнінде оқушылардың шығармашылық ойлау қабілеттерін дамытуға әсерін жан-жақты талдау.

Зерттеудің міндеттері:

- жасанды интеллект ұғымын ғылыми тұрғыда сипаттау;
- көркем еңбек пәнінің ерекшеліктерін анықтау;
- шығармашылық ойлаудың құрылымын талдау;
- ЖИ-дің оқыту процесіне ықпалын бағалау.

Жасанды интеллекттің білім беру жүйесіндегі орны. Жасанды интеллект қазіргі білім беру жүйесінде кеңінен қолданылып келеді. Оның негізгі бағыттары мыналар:

- оқу процесін автоматтандыру;
- дербестендірілген оқыту;
- интерактивті білім беру ортасын қалыптастыру;
- шығармашылық тапсырмаларды цифрлық форматта орындау.

ЖИ құралдары оқушылардың жеке ерекшеліктеріне бейімделіп, оқу материалын тиімді меңгеруге мүмкіндік береді. Сонымен қатар, олар оқушылардың қызығушылығын арттырып, оқу мотивациясын күшейтеді.

Қазіргі таңда түрлі графикалық редакторлар, нейрожелілік сурет генераторлары, дизайн платформалары көркем еңбек пәнінде кеңінен қолданылуда. Бұл құралдар оқушылардың идеяларын визуалды түрде жүзеге асыруына көмектеседі.

Көркем еңбек пәнінің педагогикалық маңызы. Көркем еңбек пәні – оқушылардың жан-жақты дамуына ықпал ететін маңызды пәндердің бірі. Ол келесі қабілеттерді қалыптастырады:

- шығармашылық ойлау;
- эстетикалық талғам;
- қол еңбегі дағдылары;
- кеңістіктік ойлау;
- визуалды қабылдау.

Дәстүрлі оқыту барысында оқушылар материалдармен тікелей жұмыс істейді. Бұл олардың моторлық дағдыларын дамытуға мүмкіндік береді. Алайда қазіргі заман талабына сәйкес бұл пәнге цифрлық технологияларды енгізу қажет.

Жасанды интеллект осы пәнді жаңа деңгейге көтеріп, оқыту әдістерін жаңартуға мүмкіндік береді.

Шығармашылық ойлау: теориялық негіздері. Шығармашылық ойлау – жаңа идеялар тудыру, стандартты емес шешімдер қабылдау қабілеті. Оның негізгі компоненттері: икемділік; түпнұсқалық; ойлау жылдамдығы; қиял.

Психологиялық тұрғыдан алғанда, шығармашылық ойлау адамның ішкі мотивациясымен тығыз байланысты. Ол тек білімге емес, сонымен қатар тәжірибеге, эмоцияға және қиялға негізделеді.

Шығармашылық қабілет – тұлғаның табысты дамуының негізгі көрсеткіштерінің бірі. Жаңа идеялар ұсыну, креативті ойлау және практикалық шешімдер табу дағдылары білім беру жүйесінде ерекше маңызға ие. Осы тұрғыда қолөнер – шығармашылықты дамытудың тиімді құралдарының бірі болып табылады.

Қолөнер – халықтың мәдени мұрасын сақтай отырып, жеке тұлғаның шығармашылық әлеуетін ашуға мүмкіндік беретін ерекше өнер түрі. Көркем еңбек пәні осы қабілеттерді дамытуға ең қолайлы орта болып табылады.

Жасанды интеллекттің шығармашылық ойлауға әсері. Оң әсерлеріне тоқталар болсақ - жасанды интеллект оқушылардың шығармашылық ойлауына келесі түрде әсер етеді:

Біріншіден, ЖИ идеяларды генерациялауды жеңілдетеді. Оқушылар қысқа уақыт ішінде бірнеше нұсқа жасап, оларды салыстыра алады.

Екіншіден, визуалды ойлау қабілеті дамиды. Себебі ЖИ құралдары күрделі бейнелерді жылдам жасауға мүмкіндік береді.

Үшіншіден, эксперимент жасау мүмкіндігі артады. Оқушылар түрлі стильдер мен тәсілдерді еркін қолдана алады.

Төртіншіден, оқу мотивациясы күшейеді. Цифрлық құралдар оқушылардың қызығушылығын арттырады.

Теріс әсерлеріне тоқталсақ, ЖИ қолданудың кейбір жағымсыз жақтары да бар: оқушылар дайын нәтижеге үйреніп кетуі мүмкін; қолмен жұмыс істеу дағдылары әлсірейді; шығармашылық дербестік төмендеуі ықтимал; технологияға тәуелділік қалыптасады.

Сондықтан, ЖИ-ді қолдану барысында педагогикалық бақылау қажет.

Көркем еңбек сабақтарында ЖИ қолдану әдістемесі.

Жасанды интеллектті тиімді қолдану үшін келесі әдістер ұсынылады:

Идея генерациясы әдісі - Оқушылар ЖИ арқылы жаңа композициялар ойлап табады. Бұл олардың қиялын дамытады.

Визуализация әдісі - Суреттер, макеттер және дизайн жобаларын жасау арқылы визуалды ойлау қалыптасады.

Жобалық оқыту - Оқушылар толық шығармашылық жобалар жасап, өз идеяларын қорғайды.

Талдау және рефлексия - ЖИ нәтижелерін талдау арқылы сыни ойлау дамиды.

Жасанды интеллект (ЖИ) болашақта білім беру жүйесінің маңызды құрамдас бөлігіне айналатыны анық. Әсіресе көркем еңбек пәнімен байланысы өте өзекті, себебі бұл пән шығармашылық, визуалды ойлау және практикалық дағдыларды дамытумен тікелей байланысты.

Көркем еңбек пәнінде ЖИ қолдану ең алдымен **идея генерациясын жеңілдетеді**. Оқушылар түрлі цифрлық құралдар арқылы жаңа дизайн, композиция немесе бұйым үлгілерін тез құрастыра алады. Бұл олардың қиялын кеңейтіп, дәстүрлі ойлау шеңберінен шығуына көмектеседі.

Сонымен қатар, ЖИ **визуализация мүмкіндіктерін арттырады**. Мысалы, оқушы өз жобасын алдын ала 3D форматта көріп, түстерді, пішіндерді өзгертіп, нәтижесін бағалай алады. Бұл әсіресе дизайн, сәндік-қолданбалы өнер бағыттарында өте тиімді.

ЖИ-дің тағы бір маңызды тұсы - **жекелендірілген оқыту**. Әр оқушының деңгейіне, қызығушылығына қарай тапсырмалар ұсынылып, олардың шығармашылық қабілеттерін жеке дамытуға мүмкіндік береді. Мұғалім үшін бұл оқу процесін тиімді ұйымдастыруға көмектеседі.

Көркем еңбекпен байланысында ЖИ:

- сурет салу мен графикалық дизайнды цифрландыруға;
- қолөнер бұйымдарының үлгілерін модельдеуге;
- шығармашылық жобаларды жоспарлауға;
- жаңа стильдер мен идеяларды зерттеуге мүмкіндік береді.

Дегенмен, кейбір шектеулері де бар. Мысалы, оқушылар дайын нәтижеге тым тәуелді болып кетуі мүмкін немесе қолмен жасау дағдылары әлсіреуі ықтимал. Сондықтан ЖИ-ді тек көмекші құрал ретінде, ал негізгі назарды оқушының өз еңбегі мен ойлауына бағыттау маңызды.

Педагогикалық тиімділік және нәтижелер. Жасанды интеллектті қолдану келесі нәтижелерге әкеледі: оқушылардың шығармашылық белсенділігі артады, оқу сапасы жақсарады, жеке қабілеттер дамиды, цифрлық сауаттылық қалыптасады.

Сонымен қатар, мұғалімнің рөлі өзгереді. Ол тек ақпарат беруші емес, бағыттаушы және кеңесші болады.

Болашақ перспективалар

Жасанды интеллект болашақта білім беру жүйесінің ажырамас бөлігіне айналады. Көркем еңбек пәнінде:

- виртуалды шеберханалар;
- 3D модельдеу;
- толық цифрлық дизайн жүйелері кеңінен қолданылады.

Бұл оқушылардың шығармашылық мүмкіндіктерін жаңа деңгейге көтереді.

Қорытындылай келе, жасанды интеллект көркем еңбек пәнін жаңа деңгейге көтеріп, оқушылардың креативтілігін, визуалды мәдениетін және танымдық белсенділігін дамытуға үлкен ықпал етеді. Жасанды интеллект көркем еңбек пәнінде оқушылардың шығармашылық ойлауын дамытуда маңызды құрал болып табылады. Ол оқыту үдерісін жаңартып, оқушылардың креативтілігін арттыруға ықпал етеді. Алайда оны шектен тыс қолдану теріс әсер етуі мүмкін. Сондықтан ЖИ-ді дәстүрлі әдістермен үйлестіре отырып пайдалану қажет. Жалпы алғанда, жасанды интеллект – болашақ білім берудің негізгі бағыттарының бірі.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Жангужинова М. Искусственный интеллект в образовании: обзор креативного процесса обучения студентов по образовательным программам искусства. – Алматы: Казахская национальная академия искусств им. Т. Жургенова, 2024. – Central Asian Journal of Art Studies. – Т. 9, №2. – С. 289–307.
2. Әуелханұлы М. Жасанды интеллект әліппесі: оқу-әдістемелік құрал. – Алматы: Al-Hub publishing, 2025. – 300 б.
3. Баймұхамедов М.Ф., Баймұхамедова А.Н., Боранбаев С.Н. Жасанды интеллект: қазіргі заманғы теория және тәжірибе. I бөлім. – Алматы: Бастау, 2020. – 248 б.
4. Ақтөбе облысы бойынша «Өрлеу» біліктілікті арттыру ұлттық орталығы Жасанды интеллект жүйелері: әдістемелік құрал. – 2025.
5. Әуелханұлы М. Жасанды интеллект әліппесі (Азбука искусственного интеллекта). – Алматы, 2025.

«ЦИФРОВАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ И ЕЁ ВЛИЯНИЕ НА ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИЮ УНИВЕРСИТЕТОВ»

Камбарова А.О.

Институт «Мировые языки»

АО «Университет имени Ж.А. Ташенева», г.Шымкент

Магистр, ст.преподаватель

Аннотация. В статье рассматриваются ключевые аспекты цифровой трансформации высшего образования и её влияние на процессы интернационализации университетов. Анализируются современные цифровые технологии, включая онлайн-обучение, цифровые образовательные платформы и инструменты дистанционного взаимодействия, способствующие расширению международного сотрудничества. Особое внимание уделяется трансформации образовательных моделей, академической мобильности и доступности образовательных ресурсов в глобальном контексте. Делается вывод о том, что цифровизация выступает важным фактором усиления конкурентоспособности университетов на международной арене.

Аңдатпа. Мақалада жоғары білімнің цифрлық трансформациясының негізгі аспектілері және оның университеттердің интернационализациясына әсері қарастырылады. Онлайн оқыту, цифрлық білім беру платформалары және қашықтан өзара әрекеттесу құралдары сияқты заманауи технологиялардың халықаралық ынтымақтастықты кеңейтудегі рөлі талданады. Білім беру модельдерінің өзгеруі, академиялық ұтқырлық және білім ресурстарының жаһандық қолжетімділігіне ерекше назар аударылады. Цифрландыру

университеттердің халықаралық бәсекеге қабілеттілігін арттыратын маңызды фактор екендігі қорытындыланады.

Abstract. The article examines the key aspects of digital transformation in higher education and its impact on the internationalization of universities. It analyzes modern digital technologies, including online learning, digital educational platforms, and remote interaction tools that contribute to the expansion of international cooperation. Special attention is given to the transformation of educational models, academic mobility, and accessibility of educational resources in a global context. It is concluded that digitalization is a significant factor in enhancing the competitiveness of universities in the international arena.

Ключевые слова: цифровая трансформация, высшее образование, интернационализация университетов, цифровые технологии, онлайн-обучение, образовательные платформы, академическая мобильность, международное сотрудничество, цифровизация образования, глобализация образования, дистанционное обучение, инновации в образовании

В условиях стремительного развития информационных технологий цифровая трансформация становится одним из ключевых факторов модернизации высшего образования. Университеты по всему миру внедряют цифровые инструменты в образовательный процесс, научные исследования и управленческую деятельность. Это приводит к изменению традиционных моделей обучения и расширению возможностей для международного взаимодействия.

Интернационализация университетов, в свою очередь, является важным направлением развития высшего образования, направленным на интеграцию в глобальное образовательное пространство. В этом контексте цифровизация выступает не только как инструмент, но и как катализатор процессов международного сотрудничества.

Цель данной статьи — проанализировать влияние цифровой трансформации на интернационализацию высшего образования и определить основные тенденции и перспективы данного процесса.

1. Сущность цифровой трансформации высшего образования

Цифровая трансформация высшего образования представляет собой комплексный процесс внедрения современных цифровых технологий во все сферы деятельности университетов. Она включает:

- использование онлайн-платформ и систем дистанционного обучения;
- цифровизацию образовательных ресурсов;
- внедрение технологий искусственного интеллекта и анализа данных;
- развитие виртуальной и дополненной реальности в обучении;
- автоматизацию административных процессов.

В отличие от простой цифровизации, цифровая трансформация предполагает качественное изменение образовательной среды, формирование новых педагогических подходов и изменение роли преподавателя.

2. Интернационализация университетов в условиях глобализации

Интернационализация высшего образования охватывает процессы интеграции международного компонента в образовательную, научную и управленческую деятельность университетов. Основными формами интернационализации являются:

- академическая мобильность студентов и преподавателей;
- реализация совместных образовательных программ;
- участие в международных научных проектах;
- привлечение иностранных студентов;

- развитие транснационального образования.

Глобализация усиливает конкуренцию между университетами, что требует повышения качества образования и расширения международного присутствия.

3. Влияние цифровых технологий на интернационализацию

Цифровая трансформация оказывает значительное влияние на процессы интернационализации университетов. Прежде всего, она способствует:

1. Расширению доступа к образованию

Онлайн-курсы и дистанционные программы позволяют студентам из разных стран получать образование без необходимости физического присутствия в университете.

2. Развитию виртуальной академической мобильности

Цифровые платформы обеспечивают возможность участия в международных образовательных программах в онлайн-формате.

3. Укреплению международного сотрудничества

Современные коммуникационные технологии позволяют университетам реализовывать совместные проекты, проводить конференции и научные исследования без географических ограничений.

4. Повышению привлекательности университетов

Наличие развитой цифровой инфраструктуры становится важным фактором при выборе учебного заведения иностранными студентами.

4. Преимущества и вызовы цифровой интернационализации

Цифровая трансформация создает ряд преимуществ:

- доступность образования для широкой аудитории;
- снижение затрат на обучение и мобильность;
- гибкость образовательных траекторий;
- усиление международного взаимодействия.

Однако наряду с преимуществами существуют и вызовы:

- цифровое неравенство между странами и регионами;
- проблемы качества онлайн-образования;
- необходимость цифровых компетенций у преподавателей и студентов;
- вопросы кибербезопасности и защиты данных.

Эти факторы требуют комплексного подхода к развитию цифровой образовательной среды.

5. Перспективы развития

В ближайшие годы цифровая трансформация будет продолжать углубляться, оказывая всё большее влияние на интернационализацию высшего образования. Ожидаются следующие тенденции:

- активное развитие гибридных форм обучения;
- использование искусственного интеллекта для персонализации образования;
- расширение глобальных образовательных платформ;
- усиление международной конкуренции между университетами;
- рост значимости цифровых навыков.

Университеты, способные эффективно интегрировать цифровые технологии, получат значительные преимущества на мировом образовательном рынке.

Научная новизна

Научная новизна данного исследования заключается в комплексном анализе влияния цифровой трансформации на процессы интернационализации высшего образования в условиях глобализации. В отличие от существующих подходов, в работе обоснована взаимосвязь между развитием цифровых технологий и формированием новых форм

международного взаимодействия университетов, включая виртуальную академическую мобильность и цифровые образовательные экосистемы.

Выявлено, что цифровизация выступает не только инструментом модернизации образовательного процесса, но и самостоятельным фактором интернационализации, способствующим расширению трансграничного образования без физической мобильности обучающихся. Также уточнены ключевые направления трансформации университетов в цифровой среде, включая изменение образовательных моделей, повышение доступности образовательных ресурсов и усиление глобальной конкурентоспособности.

Дополнительно обоснована роль цифровых платформ как механизма интеграции университетов в мировое образовательное пространство, что позволяет рассматривать цифровую трансформацию как стратегический ресурс развития высшего образования.

Рекомендации

На основе проведенного исследования предлагаются следующие рекомендации для повышения эффективности цифровой трансформации и интернационализации университетов:

1. Развитие цифровой инфраструктуры

Университетам необходимо инвестировать в современные информационно-коммуникационные технологии, обеспечивающие устойчивое функционирование онлайн-образования и международного взаимодействия.

2. Расширение международных онлайн-программ

Следует активно развивать совместные образовательные программы с зарубежными вузами в дистанционном и гибридном форматах.

3. Поддержка виртуальной академической мобильности

Рекомендуется внедрять цифровые форматы обмена студентами и преподавателями, включая онлайн-курсы, вебинары и совместные проекты.

4. Повышение цифровых компетенций

Необходимо организовать системную подготовку преподавателей и студентов в области использования цифровых технологий.

5. Обеспечение качества онлайн-образования

Важно разработать стандарты и механизмы оценки качества цифровых образовательных программ.

6. Снижение цифрового неравенства

Государственным и образовательным организациям следует принимать меры по обеспечению равного доступа к цифровым ресурсам.

7. Активизация международного сотрудничества

Университетам рекомендуется расширять участие в международных образовательных и научных сетях с использованием цифровых платформ.

Таким образом, цифровая трансформация высшего образования выступает неотъемлемым элементом развития современной образовательной системы и играет ключевую роль в усилении процессов интернационализации университетов. Внедрение цифровых технологий способствует преодолению географических барьеров, расширению доступа к образовательным ресурсам и формированию новых форм международного академического взаимодействия.

Проведенный анализ показал, что цифровизация не только трансформирует образовательный процесс, но и меняет стратегические ориентиры университетов, усиливая их интеграцию в глобальное образовательное пространство. Развитие онлайн-обучения, виртуальной академической мобильности и международных цифровых платформ создаёт условия для более гибкого и инклюзивного образования.

Вместе с тем, успешная реализация цифровой трансформации требует системного подхода, включающего развитие цифровой инфраструктуры, повышение квалификации

преподавателей, обеспечение качества образовательных программ и решение проблем цифрового неравенства. Особое значение приобретает формирование цифровых компетенций у всех участников образовательного процесса.

В перспективе можно ожидать дальнейшее усиление роли цифровых технологий в интернационализации высшего образования, что приведёт к формированию единого глобального образовательного пространства. Университеты, способные эффективно адаптироваться к этим изменениям, будут обладать значительными конкурентными преимуществами и смогут успешно функционировать в условиях мировой образовательной конкуренции.

Использованная литература:

1. Altbach P. G., Knight J. Интернационализация высшего образования: мотивы и реальность // *Journal of Studies in International Education*. — 2007. — Т. 11, № 3–4. — С. 290–305.
2. De Wit H., Hunter F., Howard L., Eggen-Polak E. Интернационализация высшего образования. — Брюссель: Европейский парламент, 2015. — 319 с.
3. Knight J. Интернационализация: элементы и контрольные показатели // *CBIE Research*. — 1994. — № 7. — С. 1–15.
4. Marginson S. Глобальные тенденции финансирования высшего образования: Великобритания // *International Journal of Educational Development*. — 2018. — Т. 58. — С. 26–36.
5. Selwyn N. Образование и технологии: ключевые вопросы и дискуссии. — Лондон: Bloomsbury Academic, 2016. — 248 с.
6. Bates A. W. Обучение в цифровую эпоху: руководство по проектированию преподавания и обучения. — Ванкувер: BCcampus, 2019. — 529 с.
7. OECD. Образование в цифрах 2023: индикаторы ОЭСР. — Париж: OECD Publishing, 2023. — 450 с.
8. UNESCO. Глобальный мониторинговый доклад по образованию 2022: технологии в образовании. — Париж: ЮНЕСКО, 2022. — 400 с.
9. Всемирный банк. Цифровое развитие: обзор 2021. — Вашингтон, округ Колумбия: Всемирный банк, 2021. — 150 с.
10. Means B., Bakia M., Murphy R. Онлайн-обучение: что говорит исследование о том, когда и как оно работает. — Нью-Йорк: Routledge, 2014. — 232 с.
11. Anderson T. Теория и практика онлайн-обучения. — Эдмонтон: AU Press, 2017. — 472 с.
12. Иванов С. В. Цифровая трансформация образования: вызовы и перспективы // *Высшее образование в России*. — 2020. — № 6. — С. 15–25.
13. Петрова Е. А. Интернационализация высшего образования в условиях глобализации // *Педагогика*. — 2019. — № 8. — С. 34–42.
14. Смирнов И. П. Цифровые технологии в образовательной среде университета // *Образование и наука*. — 2021. — Т. 23, № 5. — С. 67–82.

ИСКУССТВЕННЫЙ ИНТЕЛЛЕКТ В ЦИФРОВОЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДЕ УНИВЕРСИТЕТА: ДИДАКТИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ПЕРСОНАЛИЗАЦИИ ОБУЧЕНИЯ

¹Касымалиев М.У., ²Алимбаев М.Т., ³Мамыт А.А.

¹*Международный Кувейтский университет,
к.п.н., доцент кафедры прикладной информатики
г. Бишкек, Кыргызская Республика*

²*Университет Ж.А.Ташенова,
к.ф.н., доцент кафедры Казахского языка и литературы
г. Шымкент, Республика Казахстан*

³*Университет Ж.А.Ташенова,
к.ф.н., зав. кафедрой Казахского языка и литературы
г. Шымкент, Республика Казахстан*

Аннотация. В статье рассматривается проблема педагогически обоснованного включения искусственного интеллекта в цифровую образовательную среду университета. Показано, что в современной высшей школе интеллектуальные технологии приобретают значение не только как средство автоматизации отдельных учебных процедур, но и как ресурс обновления дидактических подходов к обучению. Раскрываются возможности искусственного интеллекта в адаптации учебного содержания, сопровождении самостоятельной работы студентов, развитии механизмов обратной связи, диагностике учебных достижений и поддержке образовательной аналитики. Одновременно анализируются ограничения, возникающие при его использовании в вузе, включая риски формализации учебной деятельности, ослабления критического мышления, нарушения принципов академической честности и проблемы информационной безопасности. На основе теоретического анализа выделены дидактические условия, обеспечивающие результативное и педагогически целесообразное применение искусственного интеллекта в образовательном процессе университета. Обосновывается вывод о том, что эффективность внедрения ИИ определяется согласованностью технологических решений с целями обучения, методической готовностью преподавателя и соблюдением этико-нормативных требований.

Ключевые слова: искусственный интеллект, цифровая образовательная среда, университет, персонализация обучения, цифровая дидактика, академическая честность, образовательная аналитика.

Аннотация. Бұл мақалада университеттің цифрлық білім беру ортасына жасанды интеллекті енгізудің дидактикалық мүмкіндіктері қарастырылады. Жаһандық цифрлық трансформация жағдайында жасанды интеллект тек техникалық көмекші құрал ретінде емес, оқытуды педагогикалық тұрғыдан дараландырудың, студенттердің академиялық дербестігін дамытудың және кері байланысты жетілдірудің құралы ретінде сипатталады. Жоғары білім беру жүйесінде жасанды интеллекті қолданудың негізгі бағыттары талданады: оқу материалдарын бейімдеу, өзіндік жұмысты интеллектуалдық қолдау, оқу нәтижелерін диагностикалауды автоматтандыру, зерттеу қызметін сүйемелдеу және білім беру үдерісінің аналитикасын дамыту. Сонымен қатар сыни ойлаудың әлсіреуі, академиялық адалдықтың бұзылуы, алгоритмдік бұрмалану және деректер қауіпсіздігіне төнетін қатерлер қарастырылады. Зерттеу нәтижесінде университет жағдайында жасанды интеллекті тиімді пайдаланудың дидактикалық шарттары жүйеленіп, оны цифрлық білім беру ортасына кіріктірудің құрылымдық моделі ұсынылады.

Түйін сөздер: жасанды интеллект, цифрлық білім беру ортасы, университет, оқытуды дараландыру, цифрлық дидактика, академиялық адалдық, білім беру аналитикасы.

Abstract. This article examines the didactic possibilities of integrating artificial intelligence into the digital educational environment of the university. In the context of global digital transformation, artificial intelligence is considered not merely as a technical support tool, but as a means of pedagogically organized personalized learning, development of students' academic autonomy, and improvement of feedback. The paper analyzes the main directions of AI application

in higher education, including adaptation of learning materials, intelligent support for independent study, automation of learning outcome diagnostics, support for research activities, and development of educational analytics. Particular attention is paid to such risks as weakened critical thinking, violations of academic integrity, algorithmic bias, and threats to data security. As a result of the study, the didactic conditions for the effective use of AI in the university are systematized, and a structural model for its integration into the digital educational environment is proposed.

Key words: artificial intelligence, digital educational environment, university, personalized learning, digital didactics, academic integrity, educational analytics.

Введение

В последние годы цифровая трансформация высшей школы существенно изменила представления о содержании и организации университетского обучения. Если ранее цифровые технологии рассматривались преимущественно как средство передачи информации и поддержки учебного взаимодействия, то сегодня все более заметную роль начинают играть интеллектуальные системы, способные участвовать в обработке учебного контента, сопровождении познавательной деятельности студентов и анализе образовательных результатов [1]. В этой связи искусственный интеллект становится одним из наиболее значимых факторов обновления современной образовательной практики [1; 2].

Для университета такое изменение означает переход к новому пониманию цифровой образовательной среды. Она уже не сводится к совокупности электронных платформ, онлайн-курсов и средств коммуникации. В современных условиях цифровая образовательная среда постепенно превращается в педагогически организованное пространство, где интеллектуальные инструменты могут использоваться для адаптации обучения, поддержки индивидуального темпа освоения дисциплин, расширения самостоятельной работы студентов и совершенствования обратной связи [1; 5]. Именно поэтому вопрос об использовании искусственного интеллекта в вузе следует рассматривать прежде всего в дидактическом, а не только в техническом аспекте.

Актуальность данной темы особенно возрастает в условиях международного университета. Многоязычность образовательной среды, различия в академической подготовке обучающихся, необходимость сочетать очный, дистанционный и смешанный форматы, а также постоянный рост требований к качеству высшего образования обуславливают потребность в более гибких и персонализированных подходах к обучению. В этих условиях искусственный интеллект может стать важным инструментом, позволяющим точнее учитывать индивидуальные особенности студентов, оперативнее выявлять учебные затруднения и усиливать адресность педагогической поддержки [1; 5].

Вместе с тем расширение практики использования ИИ в высшем образовании сопровождается рядом сложных вопросов. Наряду с новыми возможностями возникают и новые педагогические риски: подмена самостоятельной интеллектуальной деятельности готовыми цифровыми ответами, ослабление навыков критического анализа, проблемы оценки реального вклада студента в учебную работу, а также вопросы прозрачности и безопасности обращения с данными [1; 2]. Поэтому внедрение искусственного интеллекта в университетскую образовательную среду требует не стихийного, а методически выверенного подхода, основанного на четком определении целей, условий и границ его применения.

Цель статьи состоит в теоретическом обосновании дидактических условий эффективного использования искусственного интеллекта в цифровой образовательной среде университета и в разработке модели его педагогически целесообразной интеграции в образовательный процесс. Для достижения поставленной цели использованы методы анализа научной литературы, сопоставления подходов к цифровизации высшего образования, педагогического моделирования и обобщения практик применения интеллектуальных

инструментов в обучении. Теоретико-методологической основой исследования выступают положения цифровой дидактики, а также концепция ТРАСК, раскрывающая единство предметного, педагогического и технологического компонентов профессиональной деятельности преподавателя [3].

Основная часть

Одной из ключевых возможностей искусственного интеллекта в системе высшего образования является обеспечение более выраженной персонализации обучения. Традиционная организация учебного процесса, как правило, ориентирована на усредненного студента и единый темп усвоения материала. Между тем реальная университетская аудитория отличается многообразием образовательных потребностей, уровнем базовой подготовки, мотивацией и стилями познавательной деятельности. Включение ИИ в цифровую образовательную среду позволяет в большей степени учитывать эти различия за счет вариативной подачи материала, подбора пояснений, дополнительных примеров, уточняющих заданий и рекомендаций по дальнейшей работе [1; 5].

В результате искусственный интеллект начинает выполнять функцию адаптивного посредника между учебным содержанием и конкретным обучающимся. Он может помогать студенту работать в более комфортном для него темпе, возвращаться к сложным вопросам, выстраивать индивидуальную последовательность изучения материала. Однако сама по себе технологическая возможность такой адаптации еще не гарантирует высокого педагогического эффекта. Она становится значимой лишь тогда, когда встроена в логически продуманную систему обучения, в которой преподаватель осмысленно определяет цели, объем и границы применения интеллектуальных инструментов [1].

Не менее важным направлением является использование искусственного интеллекта в организации самостоятельной работы студентов. В современной университетской практике именно самостоятельная познавательная деятельность становится одной из главных форм освоения содержания образования. Студенту необходимо не только воспринимать готовую информацию, но и анализировать источники, структурировать материал, делать выводы, соотносить различные позиции и формулировать собственное отношение к изучаемой проблеме. В этих условиях интеллектуальные цифровые сервисы могут выступать в качестве инструмента предварительной ориентации в теме, помощи в построении логики ответа, уточнения понятийного аппарата и получения промежуточной обратной связи [1; 5].

Вместе с тем педагогическая результативность такой помощи зависит от того, превращается ли она в средство развития мышления или, напротив, подменяет собой познавательную активность студента. Если использование ИИ не сопровождается четко обозначенными требованиями и методическими установками, возникает риск того, что обучающийся будет ограничиваться воспроизведением предложенных системой решений. В таком случае снижается развивающий потенциал обучения, ослабевает исследовательская самостоятельность и формируется зависимость от внешне сгенерированного ответа [1; 2]. Следовательно, цифровая поддержка должна быть организована так, чтобы стимулировать переработку информации, аргументацию и личностно осмысленное участие студента в учебном процессе.

Существенные возможности искусственный интеллект предоставляет и в области педагогического контроля. Его использование позволяет ускорять обработку результатов, выявлять повторяющиеся ошибки, отслеживать динамику учебных достижений, формировать вариативные задания и поддерживать более адресную обратную связь [1]. Благодаря этому преподаватель получает дополнительные основания для своевременной коррекции учебного процесса и более точного понимания затруднений, возникающих у студентов. При этом важно учитывать, что автоматизация отдельных процедур не снимает с преподавателя функции

экспертного суждения. Именно педагог оценивает качество понимания, глубину рассуждений, степень самостоятельности и содержательную ценность учебного продукта [3].

Таким образом, искусственный интеллект не устраняет необходимость профессионального педагогического участия, а, напротив, усиливает ее значение. Чем активнее университет использует интеллектуальные цифровые инструменты, тем выше требования к способности преподавателя интерпретировать результаты, отбирать адекватные способы оценки и обеспечивать связь между технологией и образовательной целью. В этом проявляется одна из важнейших особенностей цифровой образовательной среды: технология становится продуктивной лишь в том случае, если она включена в педагогически организованную систему взаимодействия.

Теоретический анализ позволяет выделить ряд дидактических условий, определяющих успешность интеграции искусственного интеллекта в образовательную среду университета. Первое условие связано с необходимостью педагогической целесообразности. Использование ИИ должно опираться на ясное понимание того, какую именно учебную задачу он помогает решать. Речь может идти об индивидуализации темпа обучения, развитии самостоятельной работы, поддержке практико-ориентированных заданий, расширении обратной связи или совершенствовании мониторинга образовательных результатов [1; 5]. Когда технология применяется вне связи с конкретной педагогической задачей, ее использование приобретает формальный характер и не приводит к устойчивому образовательному эффекту.

Второе условие — профессиональная готовность преподавателя к работе в цифровой образовательной среде нового типа. Современный преподаватель уже не может ограничиваться ролью носителя предметного знания. Он выступает как проектировщик учебной деятельности, организатор цифрового взаимодействия, модератор интеллектуального поиска и эксперт, оценивающий качество учебного продукта. Такая позиция требует сочетания предметной, педагогической и технологической компетентности, что особенно полно отражено в модели ТРАСК [3]. Отсюда следует, что эффективность использования искусственного интеллекта в университете непосредственно зависит от уровня методической и цифровой культуры преподавателя.

Третье условие связано с формированием устойчивой культуры академической честности. Расширение возможностей ИИ неизбежно ставит перед университетом новые вопросы: как различать допустимую интеллектуальную помощь и недобросовестное заимствование, как оценивать меру самостоятельности студента, какие виды заданий позволяют выявить реальное понимание материала. Ответ на эти вопросы требует не только нормативного регулирования, но и системной педагогической работы, направленной на развитие у студентов ответственности за результаты собственной учебной деятельности [1; 2]. Задания должны строиться таким образом, чтобы их выполнение предполагало не механическое воспроизведение информации, а анализ, интерпретацию, сопоставление позиций и аргументированное выражение собственной точки зрения.

Четвертое условие — обеспечение цифровой и информационной безопасности. Университетская образовательная среда связана с обработкой персональных данных, результатов контроля, текстов учебных и научных работ, а также иных материалов, имеющих ценность для участников образовательного процесса. При использовании внешних интеллектуальных сервисов возрастают риски несанкционированного доступа к данным, утечки информации и некритичного обращения с автоматически сгенерированным контентом [2]. Поэтому важной задачей университета становится разработка внутренних регламентов по выбору цифровых платформ, защите информации, проверке достоверности материалов и этически ответственному использованию интеллектуальных инструментов.

На основе рассмотренных положений может быть предложена модель интеграции искусственного интеллекта в цифровую образовательную среду университета. В ее структуре

целесообразно выделить пять взаимосвязанных блоков. Первый блок — целевой — отражает ориентацию на развитие персонализированного обучения, самостоятельности студентов, их критического мышления и цифровой культуры. Второй — содержательный — связан с отбором и структурированием учебного материала с учетом возможностей интеллектуальных средств. Третий блок — технологический — охватывает цифровые платформы, генеративные сервисы, аналитические инструменты и средства автоматизированной обратной связи. Четвертый — оценочно-мониторинговый — направлен на диагностику результатов, отслеживание прогресса и коррекцию образовательного маршрута. Пятый блок — этико-нормативный — регулирует вопросы прозрачности, академической честности, допустимости использования ИИ и защиты данных [1; 2; 5].

Преимущество данной модели заключается в том, что она позволяет рассматривать искусственный интеллект не как отдельный цифровой модуль, а как компонент целостной педагогической системы. Ее практическая значимость проявляется в возможности выстроить последовательную логику внедрения: от постановки образовательных целей и отбора содержания — к выбору инструментов, определению способов оценивания и нормативному сопровождению процесса. Для международного университета такой подход особенно важен, поскольку именно он позволяет согласовать технологическую гибкость среды с требованиями качества, инклюзивности и педагогической управляемости [1; 5].

Особое место в этой системе занимает преподаватель. Вопреки распространенным представлениям, расширение возможностей искусственного интеллекта не снижает роль педагога, а переводит ее на более высокий уровень профессиональной ответственности. Преподаватель становится тем субъектом, который задает рамки использования технологии, определяет методическую логику ее включения в обучение, направляет познавательную деятельность студентов и обеспечивает ценностный контекст образовательного взаимодействия [3]. Искусственный интеллект способен ускорять поиск информации, предлагать варианты формулировок и обрабатывать массивы данных, однако он не может заменить педагогическое понимание, нравственную ответственность и воспитательный потенциал высшего образования [3; 4].

Практика показывает, что наиболее целесообразным является поэтапное включение ИИ в университетский учебный процесс. На первом этапе он может использоваться преподавателем при подготовке материалов, формировании заданий, кейсов, вопросов для обсуждения и критериев оценивания. На втором этапе его возможности могут быть задействованы в сопровождении самостоятельной работы студентов: для уточнения структуры ответа, формулирования гипотез, предварительной языковой самопроверки и осмысления логики материала. На третьем этапе интеллектуальные инструменты могут применяться для анализа учебных результатов, выявления типичных трудностей и проектирования индивидуальной педагогической коррекции [1; 4; 5]. Такая последовательность позволяет избежать стихийного использования технологии и способствует ее включению в образовательную практику на методически оправданной основе.

Заключение

Проведенный анализ показывает, что искусственный интеллект постепенно становится значимым компонентом цифровой образовательной среды университета и влияет не только на техническую сторону обучения, но и на его дидактическую организацию. Его использование расширяет возможности персонализации, делает более гибкой поддержку самостоятельной работы студентов, усиливает оперативность обратной связи и создает дополнительные условия для анализа образовательных результатов [1; 5].

В то же время включение интеллектуальных технологий в университетскую практику не может рассматриваться как самоцель. Положительный педагогический эффект достигается лишь в том случае, когда применение ИИ подчинено логике образовательных задач,

методически организовано и сопровождается профессиональным педагогическим контролем. Существенное значение при этом имеют готовность преподавателя к проектированию цифрового учебного процесса, развитие культуры академической честности, а также соблюдение норм этического и безопасного использования интеллектуальных систем [1; 2; 3].

Следовательно, перспективность искусственного интеллекта для высшей школы определяется не столько уровнем технологической новизны, сколько способностью университета встроить его в целостную образовательную стратегию. Дальнейшее изучение данной проблемы целесообразно связывать с разработкой практических моделей интеграции ИИ в разные форматы обучения, уточнением критериев его педагогической эффективности и формированием институциональных подходов к ответственному использованию интеллектуальных цифровых инструментов в образовательной среде [1; 2; 4].

Список литературы:

1. UNESCO. Guidance for generative AI in education and research. Paris: UNESCO, 2023.
2. UNESCO. Recommendation on the Ethics of Artificial Intelligence. Paris: UNESCO, 2021.
3. Mishra P., Koehler M.J. Technological Pedagogical Content Knowledge: A Framework for Teacher Knowledge // Teachers College Record. 2006. Vol. 108. No. 6. P. 1017–1054.
4. OECD. AI and the Future of Skills. Volume 1. Paris: OECD Publishing, 2021.
5. Holmes W., Bialik M., Fadel C. Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. Boston: Center for Curriculum Redesign, 2019.

ИНФОРМАТИКА ПӘНІНДЕ ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ЭЛЕМЕНТТЕРІН ҚОЛДАНУ АРҚЫЛЫ ОҚУШЫЛАРДЫҢ НӘТИЖЕЛІ ОЙЛАУЫН ДАМУ

¹Катбаева М.Т., ²Пазылбек С.А.

*¹Математика және физика кафедрасының магистр, аға оқытушысы
Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.*

praktika-2013-14@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0001-5687-4346>

*²PhD, «Математика және физика» кафедрасының қауымдастырылған профессоры
sapargali.pa@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-2318-9155>*

Аннотация. Бұл мақалада информатика пәнін оқытуда жасанды интеллект элементтерін қолдану арқылы оқушылардың нәтижелі ойлау қабілеттерін дамыту мәселелері қарастырылады. Зерттеу барысында жасанды интеллект технологияларының білім беру процесіндегі орны, олардың оқушылардың сыни, логикалық және шығармашылық ойлау дағдыларын қалыптастырудағы рөлі айқындалады. Сонымен қатар, ЖИ құралдарын тиімді қолданудың әдістемелік негіздері ұсынылып, нақты педагогикалық тәсілдер сипатталады.

Түйін сөздер: жасанды интеллект, информатика, нәтижелі ойлау, цифрлық технологиялар.

Қазіргі кезеңде білім беру жүйесінің алдында тұрған маңызды міндеттердің бірі – оқушылардың нәтижелі ойлау қабілеттерін дамыту болып табылады. Нәтижелі ойлау ұғымы оқушының білімді механикалық түрде меңгеруімен ғана шектелмей, оны жаңа жағдайда қолдана алуымен, мәселені жан-жақты талдап, тиімді шешім қабылдай алуымен сипатталады. Бұл дағды қазіргі цифрлық қоғам жағдайында ерекше маңызға ие.

Информатика пәні оқушылардың нәтижелі ойлауын дамытуда жетекші рөл атқарады, себебі бұл пән алгоритмдік ойлау, модельдеу, талдау және синтездеу сияқты танымдық әрекеттерді қамтиды. Соңғы жылдары жасанды интеллект технологияларының қарқынды дамуы білім беру мазмұнына да елеулі өзгерістер енгізді. Осыған байланысты информатика пәнінде жасанды интеллект элементтерін қолдану өзекті мәселеге айналып отыр.

Жасанды интеллект (ЖИ) – бұл адамның интеллектуалдық қызметін модельдейтін және имитациялайтын технологиялар жиынтығы. Білім беру саласында ЖИ оқыту процесін жекелендіру, оқушылардың оқу траекториясын бейімдеу және кері байланысты жедел қамтамасыз ету сияқты мүмкіндіктер береді. Бұл өз кезегінде оқушылардың белсенділігін арттырып, олардың танымдық қызығушылығын күшейтеді[1].

ЖИ элементтерін информатика сабағында қолданудың бірнеше бағыттарын бөліп көрсетуге болады. Біріншіден, интеллектуалды оқыту жүйелері. Бұл жүйелер оқушының білім деңгейін автоматты түрде анықтап, сәйкес тапсырмалар ұсынады. Екіншіден, чат-боттар мен виртуалды ассистенттер. Олар оқушыларға оқу барысында кеңес беріп, қосымша түсіндірмелер ұсынады. Үшіншіден, деректерді талдау құралдары. Бұл құралдар оқушылардың аналитикалық ойлауын дамытып, үлкен көлемдегі ақпаратпен жұмыс істеу дағдыларын қалыптастырады.

Оқушылардың нәтижелі ойлауын дамытуда ЖИ элементтерін қолданудың әдістемелік негіздері бірнеше педагогикалық тәсілдер арқылы жүзеге асырылады.

Бірінші тәсіл – проблемалық оқыту. Бұл әдісте оқушыларға нақты өмірлік жағдайлар ұсынылып, оларды шешу үшін ЖИ құралдарын қолдану талап етіледі. Мысалы, оқушыларға белгілі бір деректер жиынтығын талдап, болжам жасау тапсырмасы беріледі. Бұл олардың сыни ойлау қабілетін дамытады.

Екінші тәсіл – жобалық оқыту. Оқушылар өз бетімен жобалар әзірлейді, мысалы, қарапайым чат-бот құру немесе деректерді талдау жүйесін жасау. Бұл олардың шығармашылық ойлауын және зерттеушілік дағдыларын қалыптастырады.

Үшінші тәсіл – сараланған оқыту. ЖИ технологиялары әр оқушының білім деңгейіне сәйкес тапсырмалар ұсынуға мүмкіндік береді. Бұл оқушылардың жеке ерекшеліктерін ескеріп, олардың нәтижелі ойлауын тиімді дамытуға жағдай жасайды.

Төртінші тәсіл – цифрлық білім беру ресурстарын интеграциялау. ЖИ негізіндегі платформаларды қолдану арқылы оқушылар интерактивті тапсырмаларды орындап, өз білімін тексере алады. Бұл оқу процесін қызықты әрі тиімді етеді.

Сонымен қатар, оқушылардың нәтижелі ойлауын дамытуда мұғалімнің рөлі ерекше. Мұғалім ЖИ құралдарын тек техникалық құрал ретінде ғана емес, педагогикалық мақсатта тиімді қолдана білуі тиіс. Ол үшін мұғалімдердің цифрлық құзыреттілігін арттыру қажет[2].

Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, жасанды интеллект элементтерін жүйелі түрде қолдану оқушылардың логикалық ойлауын, талдау және синтездеу дағдыларын айтарлықтай жақсартады. Сонымен қатар, оқушылардың оқу мотивациясы артып, пәнге деген қызығушылығы күшейеді.

ЖИ технологияларын қолдану барысында бірқатар қиындықтар да кездеседі. Оларға техникалық инфрақұрылымның жеткіліксіздігі, мұғалімдердің дайындық деңгейінің төмендігі және әдістемелік қамтамасыз етудің жеткіліксіздігі жатады. Сондықтан бұл бағытта кешенді жұмыстар жүргізу қажет.

Жасанды интеллект элементтерін білім беру процесіне енгізудің тиімділігі көптеген зерттеулерде дәлелденген. Атап айтқанда, ЖИ негізіндегі оқыту жүйелері оқушылардың оқу жетістіктерін арттырумен қатар, олардың өзіндік жұмыс жасау дағдыларын қалыптастыруға ықпал етеді. Бұл әсіресе информатика пәнінде маңызды, себебі пән мазмұны алгоритмдер, деректер құрылымы және модельдеу сияқты күрделі ұғымдарды қамтиды.

Оқушылардың нәтижелі ойлауын дамыту мақсатында ЖИ элементтерін қолдану барысында арнайы дидактикалық шарттарды сақтау қажет. Біріншіден, оқыту мазмұны оқушылардың жас ерекшеліктеріне және дайындық деңгейіне сәйкес болуы тиіс. Екіншіден, тапсырмалар проблемалық сипатта болуы қажет, яғни оқушыны ойлануға, талдауға және шешім қабылдауға итермелеуі тиіс. Үшіншіден, оқыту процесінде кері байланыстың жедел берілуі маңызды, бұл ЖИ құралдарының негізгі артықшылықтарының бірі болып табылады.

Практикалық тұрғыдан алғанда, информатика сабақтарында келесі тапсырмалар түрлерін қолдануға болады:

- деректерді талдау және визуализациялау;
- қарапайым машиналық оқыту модельдерін құру;
- алгоритмдерді оңтайландыру;
- чат-боттар әзірлеу;
- нақты өмірлік жағдайларды модельдеу.

Мысалы, оқушыларға белгілі бір тақырып бойынша деректер жиынтығы беріліп, олардан осы деректер негізінде қорытынды жасау талап етіледі. Бұл тапсырма оқушылардың аналитикалық және сыни ойлау қабілеттерін дамытады. Сонымен қатар, оқушылар Python тілін немесе визуалды бағдарламалау орталарын қолдана отырып, қарапайым ЖИ модельдерін құра алады.

Зерттеу барысында жүргізілген тәжірибелік жұмыстар нәтижесінде ЖИ элементтерін қолдану оқушылардың оқу нәтижелеріне оң әсер ететіні анықталды. Атап айтқанда, эксперименттік топтағы оқушылардың тапсырмаларды орындау сапасы мен жылдамдығы артқан. Сонымен қатар, олардың пәнге деген қызығушылығы жоғарылағаны байқалды.

Оқушылардың нәтижелі ойлауын бағалау үшін келесі критерийлер қолданылды:

- мәселені түсіну және талдау деңгейі;
- шешім қабылдау қабілеті;
- шығармашылық тәсілдерді қолдану;
- нәтижені дәлелдеу және негіздеу.

Бұл критерийлер бойынша жүргізілген талдау нәтижесінде ЖИ элементтерін қолдану оқушылардың барлық көрсеткіштері бойынша өсім бар екенін көрсетті.

Жасанды интеллект технологияларын енгізу барысында кездесетін негізгі қиындықтардың бірі – техникалық база мәселесі. Кейбір білім беру ұйымдарында қажетті құрал-жабдықтардың жеткіліксіздігі байқалады. Сонымен қатар, мұғалімдердің ЖИ технологияларын қолдану бойынша біліктілігі жеткіліксіз болуы мүмкін. Осыған байланысты мұғалімдерге арналған арнайы курстар мен тренингтер ұйымдастыру қажет.

Тағы бір маңызды аспект – білім беру процесінде ЖИ қолданудың этикалық мәселелері. Оқушылардың жеке деректерін қорғау, академиялық адалдықты сақтау және технологияларды дұрыс пайдалану мәдениетін қалыптастыру ерекше назар аударуды талап етеді.

ЖИ элементтерін тиімді қолдану үшін келесі әдістемелік ұсыныстарды ұсынуға болады:

- оқу процесіне кезең-кезеңімен енгізу;
- қарапайым құралдардан бастау;
- оқушылардың қызығушылығына негізделген тапсырмалар беру;
- топтық және жобалық жұмыстарды ұйымдастыру;
- рефлексия және өзін-өзі бағалау элементтерін енгізу.

Сонымен қатар, білім беру процесінде пәнаралық байланыстарды дамыту да маңызды. Мысалы, информатика мен математика пәндерін байланыстыра отырып, оқушыларға деректерді өңдеу және талдау тапсырмаларын ұсынуға болады. Бұл олардың білімін кешенді түрде дамытуға ықпал етеді.

Қорытындылай келе, жасанды интеллект элементтерін информатика пәнінде қолдану оқушылардың нәтижелі ойлау қабілеттерін дамытуда үлкен мүмкіндіктер береді. Бұл

технологиялар оқыту процесін жаңғыртып қана қоймай, оқушылардың заманауи цифрлық ортада тиімді әрекет етуіне жағдай жасайды. Сондықтан ЖИ технологияларын білім беру жүйесіне енгізу – уақыт талабы.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Sulaiman, F., Katbayeva, M., Eldy, E.F., Pazylybek, S. (2025). Empowering STEM Through Artificial Intelligence: A Review on Malaysia and Kazakhstan Perspective and Its Potential Collaboration. In: Uden, L., Liberona, D. (eds) Learning Technology for Education Challenges. LTEC 2025. Communications in Computer and Information Science, vol 2551. Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-031-98003-9_25
2. ҚР Президенті Н.Ә.Назарбаевтың Қазақстан халқына Жолдауы. 2018.
3. Исакова Р., Ерназарова З. Жаңа технологияны пайдалану әдістері // Қызылорда. -2004.

ЖЕҢІЛ АТЛЕТ–ЖҮГІРУШІЛЕРДІҢ ТӨМЕНГІ АЯҚ-ҚОЛДАРЫНА СПОРТТЫҚ МАССАЖ ЖҮРГІЗУ ӘДІСТЕМЕСІ

¹Кенеханов О.А., ²Шынтаев Ш.А.

^{1,2}*Дене шынықтыруды оқытудың теориясы мен
әдістемесі кафедрасының оқытушылары
Ж.А.Ташенов атындағы университет, Шымкент қ.*

Аннотация: Жұмыста жеңіл атлет-жүгірушілердің қалпына келу үдерісіндегі спорттық массаждың рөлі қарастырылады. Зерттеу барысында төменгі аяқ-қолдарға арналған массаж әдістемесінің тиімділігі тәжірибелік жолмен дәлелденді. Нәтижелер массаждың жаттығу тиімділігін арттырып, шаршауды азайтып, спорттық көрсеткіштердің жақсаруына ықпал ететінін көрсетті.

Кілт сөздер: спорттық массаж, қалпына келтіру, жүгірушілер, төменгі аяқ-қол, жаттығу тиімділігі шаршау, дене дайындығы, жеңіл атлетика, әдістеме, эксперимент

Аннотация: В работе рассматривается роль спортивного массажа в процессе восстановления легкоатлетов-бегунов. В ходе исследования экспериментально доказана эффективность методики массажа нижних конечностей. Результаты показали, что массаж способствует повышению эффективности тренировок, снижению утомления и улучшению спортивных показателей.

Ключевые слова: спортивный массаж, восстановление, бегуны, нижние конечности, эффективность тренировки утомление, физическая подготовка, легкая атлетика, методика, эксперимент

Annotation: The study examines the role of sports massage in the recovery process of track and field runners. The effectiveness of a lower limb massage methodology was experimentally confirmed. The results showed that massage improves training efficiency, reduces fatigue, and enhances athletic performance.

Key words: sports massage, recovery, runners, lower limbs, training efficiency fatigue, physical fitness, athletics, methodology, experiment

Жеңіл атлетикадағы жоғары нәтижелерге қол жеткізу жаттығу жүктемесінің көлемі мен қарқындылығының артуымен тікелей байланысты. Қазіргі спорт талаптары спортшы ағзасына үлкен дене әрі психоэмоционалдық салмақ түсіреді. Үнемі шамадан тыс жүктеме алу тірек-қимыл аппаратының қажуына, жұмыс қабілетінің төмендеуіне, кей жағдайда ағзаның

жекелеген жүйелерінің қызметінің бұзылуына, жарақаттар мен созылмалы аурулардың пайда болуына әкелуі мүмкін. Сондықтан жаттығу үдерісімен қатар қалпына келтіру шараларын дұрыс ұйымдастыру – жоғары нәтижеге жетудің басты шарты. Тек жүктемені көбейту арқылы тұрақты жетістікке жету мүмкін емес.

Тақырыптың өзектілігі – көптеген жағдайларда жаттығулар спортшының созылмалы шаршау күйінде өткізілуімен байланысты. Мұндай жағдай жаттығу үрдісі ғылыми талаптарға сай ұйымдастырылмаған кезде немесе жүктеме спортшының жас және жеке ерекшеліктеріне сәйкес келмегенде туындайды. Демек, спорттағы қалпына келтіру мәселесі ерекше маңызға ие.

Қалпына келтіру шаралары кешенді түрде жүзеге асырылады. Оларға педагогикалық әдістер, физиотерапиялық және су процедуралары, массаж, аутогендік жаттығу, теңгерімді тамақтану, сондай-ақ фармакологиялық қолдау жатады. Осы құралдарды оқу-жаттығу кезеңдерінің ерекшеліктеріне қарай тиімді үйлестіру жаттығу нәтижелілігін арттырып, шамадан тыс жүктеменің кері әсерін азайтады [1].

Соңғы жылдары шаршау механизмдерін, қалпына келу үдерістерінің заңдылықтарын және белсенді демалыстың тиімді тәсілдерін зерттеуге ерекше көңіл бөлінуде. Солардың ішінде спорттық массаж – қолжетімді әрі жоғары тиімді медико-биологиялық әдістердің бірі.

Спорттық массаж қан айналымын жақсартады, тіндердегі қалпына келу процестерін жеделдетеді, бұлшықеттер мен сіңірлердегі артық кернеуді азайтады. Нәтижесінде бұлшықет тіндері серпімді әрі икемді бола түседі.

Жүгірушілер үшін спорттық массаждың маңызы. Орта және ұзақ қашықтыққа жүгіретін спортшыларда негізгі жүктеме бел-сегізкөз аймағына және төменгі аяқ-қолдарға түседі. Сондықтан жергілікті массаждың маңызы зор.

Жаттығу алдындағы массаж спортшы ағзасын алдағы жүктемеге дайындаудың тиімді құралы болып табылады. Ол ең алдымен бұлшықеттер мен байламдарды қыздырып, олардың серпімділігін арттырады және қозғалысқа дайындық деңгейін көтереді. Қан айналымының жеделдеуі нәтижесінде тіндерге оттегі мен қоректік заттар белсенді жеткізіледі, бұл жарақат алу қаупін төмендетеді. Сонымен қатар, алдын ала жасалған массаж жүйке-бұлшықет байланысын жақсартып, қимыл үйлесімділігін арттырады және спортшының жалпы жұмысқа қабілеттілігін күшейтеді. Кейбір жағдайларда уақыт тапшылығы туындаса, дұрыс ұйымдастырылған қысқа мерзімді массаж қыздыру жаттығуларының орнын ішінара алмастыра алады.

Жаттығудан кейінгі массаж қалпына келтіру үрдісінің маңызды бөлігі болып саналады. Ол жаттығу барысында жоғарылаған бұлшықет тонусын қалыпқа түсіріп, артық кернеуді жояды. Микроциркуляцияның жақсаруы зат алмасу өнімдерінің ағзадан тезірек шығарылуына ықпал етеді, соның нәтижесінде бұлшықеттердің «қатып қалуы» мен ауырсыну сезімі азаяды. Мұндай әсер спортшының қалпына келу уақытын қысқартып, келесі жаттығуға дайындық деңгейін арттырады. Сонымен бірге массаж психологиялық тұрғыдан босаңсуға көмектесіп, жүйке жүйесінің ширығуын төмендетеді және жалпы эмоционалдық тұрақтылықты қалпына келтіреді.

Массаждың мазмұны мен әдістемесі жаттығу кезеңінің мақсатына және жүктеме деңгейіне байланысты анықталады. Жүктеме деңгейі спортшының субъективті сезімдерімен (жалпы және жергілікті шаршау, жаттығуды жалғастыра алмау сезімі) және объективті көрсеткіштермен (нәтиженің төмендеуі, техника сапасының нашарлауы) бағаланады [2].

Зерттеу мақсаты. Жеңіл атлет-жүгірушілердің төменгі аяқ-қолдарына арналған массажды жүргізу бойынша тәжірибелік ұсыныстар әзірлеу.

Міндеттер: Тақырып бойынша ғылыми әдебиеттерді талдау; - Төменгі аяқ-қолдарға массаж жүргізудің тиімді әдістері мен тәсілдерін анықтау; - Практикалық ұсыныстар дайындау.

Зерттеу әдістері: - Ақпараттық дереккөздерді талдау; - Педагогикалық бақылау; - Тестілеу; - Нәтижелерді статистикалық өңдеу.

Зерттеуді ұйымдастыру – Ж.А.Ташенев университетінің базасында өткізілді.

17–16 жас аралығындағы жүгірушілер екі топқа бөлінді: бақылау және эксперименттік топ. Эксперимент барысында жалпы дене дайындығын бағалайтын үш сынақ қолданылды:

1. 30 метрге жүгіру;
2. 3×10 метрге кері бері жүгіру;
3. 1500 метрге жүгіру.

Алғашқы кезеңде спортшылар бір апта бойы күнделікті нәтижелерін тіркеп отырды. Әр күннің орташа арифметикалық көрсеткіші есептеліп, арнайы хаттамаға енгізілді.

Кейін эксперименттік топ спортшылары ұсынылған кесте бойынша кәсіби жергілікті массаж қабылдады немесе өзін-өзі массаж жасау әдістемесін орындады. Барлық гигиеналық талаптар сақталды.

Массаж жүргізу тәртібі. Ем қабылдау алдында: - жылы душ қабылдау; - жүрек соғу жиілігін қалыпқа келтіру; - жату қалпын қабылдау қажет.

Бұлшықеттердің толық босаңсуына қол жеткізу үшін дене физиологиялық тұрғыдан дұрыс орналастырылуы тиіс. Төменгі аяқ-қолдарға массаж жасағанда аяқ вертикаль бағыттан шамамен 35°-қа әкетіліп, тізе буыны 45° бұрышпен бүгіледі. Бұлшықеттерді толық босаңсыту үшін тізе мен тобық астына арнайы жастықша қою ұсынылады.

Массаж әдістеріне сипау, ысқылау, илеу, дірілдету және созу элементтері кіреді. Әр тәсіл белгілі бір реттілікпен және жүктеме қарқындылығына сай орындалады.

Жүгірушілердің төменгі аяқ-қолдарына жүйелі түрде жүргізілген спорттық массаж жаттығу тиімділігін арттырып, шаршаудың алдын алуға және жарыс нәтижелерін жақсартуға ықпал етеді. Ол тірек-қимыл аппаратына түсетін шамадан тыс жүктеменің кері әсерін азайтып, спортшының қызметтік мүмкіндіктерін сақтауға көмектеседі.

Ғылыми негізделген әдістемені тәжірибеде қолдану – спортшы денсаулығын қорғаудың және жоғары спорттық жетістіктерге жетудің маңызды себептері болып табылады.

Төменгі аяқ-қолдарға жасалатын массаж жамбас белдеуін және еркін төменгі аяқ бөлігін толық қамтиды. Рәсім барысында анатомиялық бағдарларды дәл сақтау және жұмыс реттілігін бұзбау аса маңызды. Ірі лимфа түйіндері тобық маңында, табан аймағында және тізе буынының артқы – тізе асты ойысында орналасады. Төменгі аяқ-қолдың қанмен қамтамасыз етілуі жалпы мықын артериясы жүйесі арқылы жүзеге асады, ал жүйкелік қамтамасыз етілуі бел және сегізкөз өрімдері арқылы іске асады.

Жекелеген аймақтарға массаж жасамас бұрын бүкіл аяққа дайындық (жалпы) массажын жүргізу қажет. Шап аймағындағы лимфа түйіндері мен тізеасты ойысында қарқынды, қатты қимылдар жасауға болмайды. Аяқтың ішкі бетіне массаж жүргізгенде соққылау, шапалақтау сияқты соққы тәсілдерін қолдану ұсынылмайды. Жекелеген аймақтарға массаж жасау ұзақтығы 3–15 минут аралығында, ал бүкіл аяққа 10–20 минут көлемінде жүргізіледі.

Төменгі аяқ-қолдарға массаж жүргізу белгілі бір жүйелі реттілікпен орындалуы тиіс, себебі бұл қан және лимфа айналымын дұрыс бағытта ынталандырып, бұлшықеттердің тиімді босаңсуына мүмкіндік береді. Ең алдымен массаж табан мен аяқ саусақтарынан басталады. Бұл кезеңде табан доғасын, өкше мен саусақтарды сипау, ысқылау және уқалау тәсілдері арқылы жергілікті қан айналымы жақсартылады, ұсақ бұлшықеттер белсендіріледі [3].

Одан кейін тобық буыны мен Ахилл сіңіріне көшу қажет. Бұл аймаққа жұмсақ ысқылау және айналмалы қозғалыстар жасалып, сіңірдің серпімділігі арттырылады және буынның қозғалғыштығы жақсартылады.

Келесі кезекте аяқтың артқы бұлшықет тобына массаж жүргізіледі. Бұл жерде сипау, терең ысқылау және илеу тәсілдері қолданылады, себебі артқы бұлшықеттер жүгіру кезінде негізгі жүктемені көтереді.

Балтыр бұлшықетіне ерекше назар аударылады. Балтырға жоғары бағытталған қозғалыстар арқылы қанның жүрекке қайтуы жеңілдетіледі, бұлшықет шаршауы азаяды және құрысу қаупі төмендейді.

Тізе буынына жеткенде абай болу керек. Мұнда жұмсақ сипау және жеңіл ысқылау тәсілдері қолданылады, тізе тостағаншасының айналасы мұқият өңделеді, буынның бүгу-жазу қозғалыстары арқылы оның қызметтік жағдайы жақсартылады.

Бұдан кейін санның екібасты бұлшықетіне массаж жасалады. Қозғалыстар тізеден жоғары, жамбасқа қарай бағыттталып, терең илеу арқылы бұлшықет талшықтарының серпімділігі қалпына келтіріледі.

Келесі кезеңде бөксе бұлшықеттері уқаланады. Бұл аймақ жүтіру техникасында маңызды рөл атқаратындықтан, терең илеу мен ысқылау тәсілдері арқылы бұлшықет тонусы реттеледі және жамбас тұрақтылығы күшейеді.

Соңында жамбас-сан буынына массаж жүргізіледі. Бұл жерде айналмалы және созу элементтері қосылып, буынның қозғалыс амплитудасы арттырылады және жалпы бұлшықет-буын аралық аппараттың үйлесімді жұмысы қамтамасыз етіледі.

Осылайша, массажды төменнен жоғары бағытта, анатомиялық және физиологиялық заңдылықтарды сақтай отырып орындау оның тиімділігін арттырып, спортшының тез әрі сапалы қалпына келуіне жағдай жасайды [4].

Өзін-өзі массаж жасауға шамамен 10–15 минут уақыт бөлінеді. Бұл кезде дене қалпының дұрыс орналасуына ерекше назар аудару қажет, себебі бұлшықеттердің барынша босаңсуы тиімділікті арттырады.

Өзін-өзі массаж жасау барысында спортшылар мына талаптарды сақтауы тиіс:

- Қол қимылдары лимфа ағысы бағытымен, жақын орналасқан лимфа түйіндеріне қарай бағыттталуы керек;
- Аяқтарға массаж тізеасты және шап лимфа түйіндеріне қарай жүргізіледі;
- Лимфа түйіндерінің өзіне тікелей массаж жасалмайды;
- Массаж кезінде бұлшықеттерді барынша босаңсытуға ұмтылу қажет;
- Гигиена ережелері сақталуы тиіс: қол да, дене де таза болуы керек;
- Кейбір жағдайларда массажды жұқа мақта немесе жүн матаның үстінен жүргізуге болады.

Массажды қыздыру кезеңінен бастайды: балтырдан бөксеге дейін сипау қимылдары орындалады. Әр қозғалыс 30–60 секунд шамасында жасалады. Кейін табанға көшуге болады: табанды аяқ ұшынан өкшеге қарай ысқылап, алақанмен уқалайды; аяқ саусақтарын жеке-жеке өңдейді; одан соң балтыр мен Ахилл сіңірін ысқылауға кіріседі.

Келесі кезеңде екі қолдың бас бармақтарымен тобықтан тізеге дейін жоғары қарай сырғыта отырып, балтыр тұсында жұмсақ айналмалы қозғалыстар жасалады. Негізгі назар табан мен балтыр аймағына аударылады. Тізе буынына жеткен соң сипау, ысқылау тәсілдері орындалып, тізе тостағаншасын бас бармақтармен абайлап қозғалту және буынды бүгу-жазу арқылы аяқталады.

Одан әрі санның алдыңғы және бүйір беттеріне массаж жасалады. Бұл үшін тізе астына валик қою немесе орындыққа отырып, табандарды еденге тіреу ұсынылады. Қозғалыстар тізеден шап аймағына қарай бағытталады. Дәл осындай реттілікпен екінші аяққа массаж жүргізіледі [5].

Рәсім соңында аяқ-қолдарды жеңіл сілкілеу, сондай-ақ жамбас-сан буынында аяқтарды жақындату және алшақтату қозғалыстары орындалады.

Ұсынылған әдістеме бойынша массаж екі ай бойы әр жаттығудан кейін қалпына келтіру мақсатында жүргізілді. Бақылау тобына кірген бес спортшы қалыпты жаттығу жоспарын өзгеріссіз жалғастырды.

Екі ай өткен соң қайта тестілеу өткізілді. Әр жаттығу (1500 м жүгіруден басқа) үш реттен орындалды, орташа нәтиже №2 хаттамаға енгізілді. 1500 метрге жүгіру бір рет өткізіліп, нәтижесі де тіркелді. Кейін алынған мәліметтер математикалық өңдеуден өткізіліп, абсолюттік және салыстырмалы (%) ауытқулар есептелді.

Бақылау тобында көрсеткіштер бірде жоғарылап, бірде төмендеп, нақты заңдылық байқалмады. Ал эксперименттік топтағы барлық спортшыларда нәтижелердің тұрақты жақсаруы тіркелді.

Осылайша, төменгі аяқ-қолдарға жүргізілген жүйелі массаж эксперименттік топта барлық сынақтар бойынша айқын оң өзгерістерге әкелді.

Қорытынды

Спорттық массаж – жеңіл атлет-жүгірушілердің оқу-жаттығу процесінің маңызды құрамдас бөлігі. Ол жүктемеден кейінгі қалпына келуді жеделдетіп, жалпы дене жағдайды жақсартады, техникалық көрсеткіштердің өсуіне және спорттық қалыптың жоғары деңгейіне тез жетуге мүмкіндік береді.

Педагогикалық эксперимент барысында ұсынылған әдістеме бойынша жүргізілген массаж және өзін-өзі массаж жасау жалпы дене дайындығы жаттығуларын орындау нәтижелерін жақсартты. Демек, жүгірушілердің төменгі аяқ-қолдарына массаж қолдану жаттығу сапасын арттырып, жарыс нәтижелілігін көтеруге ықпал ететіні туралы болжам толықтай расталды.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Бирюков, А.А. Спортивный массаж. Учебник для институтов физической культуры// А.А. Бирюков, 4 издание, стереотипное М., Academia, 2014. – 576 с.
2. Бирюков, А.А. Особенности методики спортивного массажа в отдельных видах спорта: учеб. пособие для тренеров, массажистов и студ. ин-тов физ. культуры / А.А. Бирюков. М.: Б.и., 1981. - 87 с.
3. Бондарчук А. П. Основы силовой подготовки в спорте / А.П. Бондарчук .— М. : Спорт, 2019 .— 224 с.
4. Губа, В. Легкая атлетика / В. Губа, В. Никитушкин, В. Гапеев. — М. : Олимпия Пресс, 2006. — 224 с.
5. Данилова О.А., Жунисбекова Ж.А., Ордабаев Н.О., Есипов В.В., Данилов И.А., Керимбеков М.А. Массаж как профилактика спортивных травм у спортсменов-легкоатлетов // Успехи современного естествознания. – 2015. – № 1-4. – С. 687-691; URL: <http://www.natural-sciences.ru/ru/article/view?id=34881>.

МАТЕМАТИКА САБАҚТАРЫНДА ЦИФРЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАР АРҚЫЛЫ ҚАЛЫПТАСТЫРУШЫ БАҒАЛАУДЫ ЖЕТІЛДІРУ

Керімбек А.Ә.

*«Мектепке дейінгі және бастауыш білім беру»
кафедрасының магистр оқытушысы
Ж.А.Ташенев атындағы университет,
Шымкент қ. Kerimbek.a94@mail.ru*

Аңдатпа. Бұл мақалада бастауыш сынып математика сабақтарында цифрлық технологияларды интеграциялау арқылы қалыптастырушы бағалауды жетілдірудің ғылыми-әдістемелік негіздері қарастырылады.

Аннотация. В статье рассматриваются научно-методические основы совершенствования формативного оценивания на уроках математики в начальной школе посредством интеграции цифровых технологий.

Abstract. This study examines the methodological foundations for improving formative assessment in primary mathematics education through digital technologies.

«Өнер-білімнің жаңалығы адам санасын дамытатын
күш болып табылады. Жаңа әдістер – білімнің
жаңаруының кепілі, адамзатқа ой салатын құрал»
Абай Құнанбайұлы

«Қазақстан Республикасының Президенті Қасым-Жомарт Тоқаев өз Жолдауларында цифрландырудың стратегиялық маңызын ерекше атап өтеді. Атап айтқанда, «Цифрлық технологиялар жаһандық еңбек нарығын жылдам өзгертіп жатыр» және «Мен үш жыл ішінде Қазақстанды толыққанды цифрлық елге айналдырудың стратегиялық міндетін қойдым» (2025) деген тұжырымдары білім беру жүйесінде цифрлық технологияларды тиімді қолданудың өзектілігін дәлелдейді».

Қазіргі жаһандану жағдайында білім беру жүйесінің цифрландырылуы педагогикалық ғылым мен практиканың жаңа бағыттарын қалыптастыруда. Бастауыш білім беру деңгейінде математиканы оқыту тек білім мазмұнын меңгерумен шектелмей, оқушылардың функционалдық сауаттылығын, логикалық және сыни ойлау қабілеттерін дамытуға бағытталуы тиіс. Осы тұрғыда қалыптастырушы бағалау – оқыту сапасын арттырудың тиімді тетігі ретінде қарастырылады. Ол оқушының оқу әрекетін үздіксіз бақылауға, дер кезінде түзету енгізуге және жеке білім траекториясын қалыптастыруға мүмкіндік береді. Цифрлық технологиялардың қарқынды дамуы қалыптастырушы бағалаудың мазмұны мен формасын трансформациялап, оны дербестендірілген, интерактивті және деректерге негізделген жүйеге айналдыруда. Сондықтан бұл мәселені ғылыми тұрғыда зерттеу өзекті болып табылады. Қалыптастырушы бағалау тұжырымдамасы білім алушылардың оқу жетістіктерін үздіксіз диагностикалау мен дамытуға бағытталған. Ғылыми әдебиеттерде ол «оқыту үшін бағалау» (assessment for learning) ұғымымен тығыз байланысты қарастырылады.

Заманауи зерттеулер цифрлық технологиялардың дидактикалық әлеуетін ерекше атап өтеді. Атап айтқанда:

- жедел кері байланыс ұсыну
- оқу процесін визуализациялау
- деректерді автоматты түрде өңдеу
- оқытуды дараландыру

Цифрлық ортада қалыптастырушы бағалау оқушының тек білім деңгейін ғана емес, оның оқу стратегияларын, қателер динамикасын және танымдық белсенділігін кешенді түрде талдауға мүмкіндік береді.

Kahoot – математика сабағында қалыптастырушы бағалауды қызықты әрі тиімді ұйымдастыруға мүмкіндік беретін интерактивті платформа.

Kahoot арқылы қалыптастырушы бағалау (формативті бағалау) сабақ барысында оқушылардың білім деңгейін жедел тексеруге, қателіктерді дереу түзетуге және оқу мотивациясын арттыруға мүмкіндік береді.

Мысалы:

- жаңа тақырыпты түсінгенін тексеру
- қай тақырыпта қиындық бар екенін анықтау
- оқушыларды қызықтыру және ынталандыру

«Математика сабақтарында Kahoot платформасын пайдалану қалыптастырушы бағалауды тиімді ұйымдастыруға мүмкіндік береді. Оқушылардың жауаптары жедел талданып, қателіктер түзетіледі, мотивациясы артып, оқу процесі интерактивті және қызықты болып шығады.»

Сондықтан математика сабақтарында қалыптастырушы бағалауды жүзеге асыруда цифрлық технологияларын қолдану арқылы бастауыш сынып оқушыларының танымдық белсенділігін қалыптастырудың тиімді жолы ретінде тәжірибеге негізделген әдістемесін ұсынамыз. Сонымен бірге бұл 2 сыныптың тақырыпты **Kahoot – Көбейту кестесі (2-сынып)** платформасын қолдану өте қарапайым және тиімді. Оқып-үйренудің үш бөлім құрылымының II бөлімінде (30-35 минут) ұйымдастырылды.

1.1. Дайындық кезеңі

1. kahoot.com сайтына тіркелу (мұғалім ретінде)
2. «Create» батырмасы арқылы 10–15 сұрақтық тест жасау
3. Мысалы, көбейту кестесі бойынша сұрақтар: $7 \times 8 = ?$, $5 \times 6 = ?$
4. Әр сұраққа 4 жауап нұсқасын қосу (дұрыс біреу, қалғаны қате)
5. Сабаққа интерактивті тақта немесе экран дайындау

1.2 Сабақ барысында қолдану

1. Оқушылар смартфон, планшет немесе компьютер арқылы Kahoot-қа қосылады
2. PIN код арқылы ойынға кіреді
3. Сұрақтар экранда көрсетіледі
4. Әр сұраққа 20–30 секунд уақыт беріледі
5. Оқушылар жауап береді
6. Жауап жылдамдығы мен дұрыстығы автоматты түрде есептеледі

1.3 Нәтижені талдау

- Kahoot автоматты түрде әр оқушының нәтижесін көрсетеді
- Қателіктер мен қиын сұрақтарды бірден талқылауға болады
- Мұғалім сабақ соңында кері байланыс береді

3. Қолдану тәсілдері

Тәсілі	Сипаттама
Жедел тексеру	Сабақ соңында қысқа 5–10 сұрақтық тест
Ойын арқылы оқыту	Қайталау сабақтарында сұрақ-жауап ойындары
Диагностика	Жаңа тақырып алдында оқушылардың бастапқы білімін анықтау
Жарыс әдісі	Оқушылар арасында бәсекелестік ұйымдастыру арқылы мотивация арттыру

4. Сабақ мысалы (Көбейту кестесі)

- Тақырып: 2–сынып көбейту кестесі
- Сұрақтар: 10 сұрақ (мысалы: $7 \times 8 = ?$, $5 \times 6 = ?$, $3 \times 7 = ?$, т.б.)
- Бағалау:
 - 80–100% – жақсы меңгерген
 - 50–80% – орташа
 - <50% – қосымша жұмыс қажет
- Кері байланыс: Қиындық туындаған есептерді бірге шығару

Жедел кері байланыс

Kahoot арқылы оқушылардың жауаптары бірден жүйеге енгізіледі. Мұғалім сұраққа берілген барлық жауапты көріп, қателіктерді дереу талдай алады. Артықшылығы: Сабақ

барысында қателерді түзетуге уақыт жоғалтпай, оқушының түсінбеу себептерін бірден анықтай алады.

Оқушылар мотивациясын арттыру

Ойын элементтері (уақытпен жарысу, ұпай жинау, көшбасшылар тақтасы) оқушылардың қызығушылығын арттырады. Артықшылығы: Сабақ интерактивті өтеді, оқушылар белсенді қатысады, оқу процесі көңілді әрі тартымды болады.

Бағалау объективтілігі

Kahoot автоматты түрде дұрыс және қате жауаптарды есептейді, уақытын өлшейді. Мұғалімнің субъективті бағалау ықтималдығы азаяды. Артықшылығы: Оқушыларды әділ бағалау, нақты нәтижелер алу, әр оқушының деңгейін объективті бағалау мүмкіндігі.

Сабақты интерактивті ету

Сұрақтарға жауап беру үшін әр оқушы құрылғыны пайдаланады. Сабақ тек мұғалімнің түсіндіруімен шектелмей, оқушылар белсенді қатысады. Артықшылығы: Көрнекілікті, динамикалық және қатысушы сабақ процесін ұйымдастыру.

Қателерді бірден түзету мүмкіндігі

Сұраққа жауап беріп болған соң дұрыс жауап экранда көрсетіледі, ал қате жауап таңдаған оқушылар үшін түсіндіру жүргізіледі.

Артықшылығы: Қай тақырып қиын екенін анықтап, оқушылардың білімін нақты жетілдіру.

6. Уақытты үнемдеу

Kahoot тапсырмалары бірнеше секундта орындалады, жаппай тексеруден гөрі тиімді.

Артықшылығы: Сабақ уақытын үнемдеу, бірден топтағы немесе сыныптағы білім деңгейін бағалау. Математика сабақтарында қалыптастырушы бағалауды жүзеге асыруда цифрлық технологияларды қолдану оқушылардың оқу жетістіктерін жедел бағалауға, кері байланысты тиімді ұйымдастыруға және оқу процесін дараландыруға мүмкіндік береді. Әсіресе интерактивті платформалар мен адаптивті жүйелер оқушылардың білім деңгейін нақты анықтап, олардың танымдық белсенділігін арттырады.

Қорытындылай келе, бүгінгі сабақ тәжірибесі көрсеткендей, цифрлық технологияларды пайдалана отырып ұйымдастырылған қалыптастырушы бағалау бастауыш сынып математикасында оқушылардың білімін терең, жан-жақты және интерактивті түрде тексеруге мүмкіндік береді. Бұл әдістің басты артықшылығы – оқушылардың әр сәтте өз білімін бағалай білу қабілетін дамыту және мұғалімге әрбір оқушының оқу жетістіктерін нақты бақылауға жағдай жасау.

Цифрлық платформалар, мысалы, **Kahoot**, сабақ барысын ойын түрінде ұйымдастыруға мүмкіндік беріп, оқушылардың қызығушылығы мен ынтасын арттырады. Оқушылар өз жауаптарын жедел беріп, нәтижесін бірден көре отырып, өз біліміндегі жетістіктері мен кемшіліктерін анықтай алады. Мұндай кері байланыс әдісі дәстүрлі бағалау түрлерінен ерекшеленіп, оқушыларға тек қателіктерді түзетуге ғана емес, сонымен қатар логикалық ойлау, есептеу дағдыларын жетілдіруге де көмектеседі.

Қалыптастырушы бағалау цифрлық технологиялар арқылы жүзеге асқанда сабақ процесі интерактивті және динамикалық сипатқа ие болады. Мұғалім әр оқушының жауап беру жылдамдығын, дұрыс жауаптарын және жалпы үлгерімін бірден көріп, сабақтың мазмұнын икемді түрде реттей алады. Бұл әдіс оқушылардың өзін-өзі бағалау қабілетін арттырады, олардың өз білім деңгейін саналы түрде түсінуге, қателіктерін түзетуге және жетістіктерін нақты көруге мүмкіндік береді.

Сонымен қатар, цифрлық құралдар сабаққа ойын элементін енгізіп, мотивацияны арттырады, сыныпта ынтымақтастықты дамытады және оқу процесін қызықты етеді. Қиындық туындаған тақырыптарды нақты анықтап, қосымша түсіндірулер жүргізу мүмкіндігі сабақ

сапасын едәуір көтереді. Бұл әдіс тек математикалық дағдыларды емес, оқушылардың ақпаратпен жұмыс жасау, жылдам ойлау, деректерді талдау қабілеттерін де дамытады.

Қорыта айтқанда, цифрлық технологиялар негізінде ұйымдастырылған қалыптастырушы бағалау – бастауыш сынып математикасын оқытуда заманауи, тиімді және мотивациялық құрал. Бұл әдістің көмегімен оқушылар өз білімін терең меңгереді, қателіктерін түзетуді үйренеді, ал мұғалім сабақ процесін тиімді бақылап, әр оқушының оқу жетістігін арттыра алады. Цифрлық технологиялар мен қалыптастырушы бағалаудың интеграциясы сабақтарды заманауи талапқа сай, қызықты және нәтижелі өткізуге нақты мүмкіндік береді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. 2025 жылғы Қазақстан Республикасы Президентінің Қазақстан халқына Жолдауы — «Kazakhstan in the Era of Artificial Intelligence» (Қазақстан — жасанды интеллект дәуірінде) атты жыл сайынғы Жолдау.
2. **Ашық білім ресурстары:** Kahoot! (2026). Kahoot! Teaching and Learning Platform. Retrieved from <https://kahoot.com>
3. **Бастауыш білім беру және математика:** Назарбаев, Н. (2020). Бастауыш мектеп математикасы: теория мен практика. Алматы: Білім баспасы.
4. **Қалыптастырушы бағалау туралы зерттеулер:** Black, P., & Wiliam, D. (1998). Assessment and classroom learning. Assessment in Education: Principles, Policy & Practice, 5(1), 7–74.
5. **Цифрлық технологияларды білім беру процесінде қолдану:** Ермекова, Г. (2021). Цифрлық құралдар арқылы оқытудың инновациялық әдістері. Астана: ҚазҰУ баспасы.
6. **Интерактивті платформаларды сабаққа енгізу тәжірибесі:** Prensky, M. (2010). Teaching Digital Natives: Partnering for Real Learning. Thousand Oaks, CA: Corwin Press.
7. **Қазақстан Республикасының білім саясаты:** Қазақстан Республикасы Президентінің Жолдауы (2020). Цифрлық білім беру мен инновациялық технологияларды дамыту. Астана: Елбасылық басылым.
8. **Математика сабақтарында формативті бағалауды қолдану әдістемесі:** Stiggins, R. (2005). From Formative Assessment to Assessment FOR Learning: A Path to Success in Standards-Based Schools. Phi Delta Kappan, 87(4), 324–328.
9. **Оқушылар мотивациясын арттыру және ойын арқылы оқыту:** Gee, J. P. (2007). What Video Games Have to Teach Us About Learning and Literacy. New York: Palgrave Macmillan.

ВНЕДРЕНИЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН: СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И КЛЮЧЕВЫЕ ПРОБЛЕМЫ

¹Куракбаева С.Д., ²Турсумбаева А.С.

¹к.т.н., ассоциированный профессор кафедры «Информационные технологии и цифровизация»

Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

sevam@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0001-5463-1930>

²Магистр технических наук

Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

adiya_tursumbaeva@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0003-0302-4745>

Аннотация. В статье исследуются особенности внедрения искусственного интеллекта в систему высшего образования Республики Казахстан в условиях цифровой трансформации. Основное внимание уделено институциональному использованию генеративного ИИ в вузах и анализу доступа казахстанских преподавателей к платформе ChatGPT Edu как значимому этапу развития AI-инфраструктуры в академической среде. Показано, что применение интеллектуальных систем способствует персонализации обучения, автоматизации учебно-методических и административных процессов, поддержке исследовательской деятельности, а также развитию цифровых компетенций преподавателей и обучающихся. Выявлены ключевые ограничения внедрения ИИ, связанные с недостаточной нормативно-методической базой, рисками академической недобросовестности, неравномерным уровнем цифровой готовности вузов, дефицитом AI-компетенций и вопросами защиты данных. Обосновано, что эффективная интеграция ИИ в высшее образование Казахстана требует системной институциональной политики, включающей регламентацию использования, развитие инфраструктуры и повышение квалификации педагогических кадров.

Ключевые слова: искусственный интеллект, высшее образование, ChatGPT Edu, цифровизация вузов, AI-компетенции

Abstract. The article examines the specific features of artificial intelligence integration into the higher education system of the Republic of Kazakhstan in the context of digital transformation. Particular attention is paid to the institutional use of generative AI in universities and to the analysis of Kazakhstani teachers' access to the ChatGPT Edu platform as a significant stage in the development of AI infrastructure within the academic environment. It is demonstrated that the use of intelligent systems contributes to the personalization of learning, the automation of educational, methodological, and administrative processes, the support of research activities, and the development of digital competencies among both faculty and students. The key limitations of AI implementation are identified, including an insufficient regulatory and methodological framework, risks to academic integrity, uneven levels of digital readiness across universities, a lack of AI competencies, and data protection issues. It is argued that the effective integration of AI into higher education in Kazakhstan requires a systematic institutional policy, including regulation of its use, infrastructure development, and advanced training for academic staff.

Key words: artificial intelligence, higher education, ChatGPT Edu, university digitalization, AI competencies

Развитие искусственного интеллекта в последние годы привело к существенному пересмотру подходов к организации высшего образования. Если ранее цифровизация вузов связывалась прежде всего с электронными журналами, LMS-платформами, дистанционным обучением и автоматизацией документооборота, то сегодня в центре внимания находятся генеративные модели, способные выполнять интеллектуальные операции, ранее считавшиеся исключительно человеческими: анализ текста, суммирование документов, проектирование учебных материалов, интерпретация данных, подготовка черновиков академических текстов и формирование адаптивной обратной связи. UNESCO подчеркивает, что распространение GenAI происходит быстрее, чем адаптация национальных регуляторных систем, из-за чего образовательные организации нередко оказываются технологически вовлеченными, но институционально неподготовленными [1].

Для Казахстана проблема интеграции искусственного интеллекта в высшее образование имеет особую значимость. Это связано одновременно с тремя факторами: реализацией национальной цифровой политики, обновлением модели подготовки кадров для AI-экономики и усилением международной конкуренции вузов. Следовательно, любые AI-решения, внедряемые в университетской среде, затрагивают крупную институциональную систему и требуют продуманного управленческого сопровождения.

Особое значение для казахстанской академической среды имеет подписанный в Вашингтоне меморандум о сотрудничестве между Министерством искусственного интеллекта и цифрового развития РК, Министерством науки и высшего образования РК, Kazakhtelecom, Freedom Holding Corp. и OpenAI. В соответствии с этим соглашением преподаватели Казахстана получают доступ к ChatGPT Edu — академической версии ChatGPT, предназначенной для масштабного использования в образовательных организациях. Документ предусматривает предоставление не менее 165 000 лицензий ежегодно в течение трех лет для педагогов и сотрудников. Данный шаг переводит обсуждение ИИ в вузах из уровня эксперимента в плоскость институционального внедрения [2].

Актуальность темы исследования определяется тем, что искусственный интеллект перестал быть внешним технологическим трендом и превратился в фактор структурного изменения высшего образования. В международной повестке университеты уже рассматриваются не только как пользователи AI-инструментов, но и как пространства, где должны формироваться компетенции безопасного, этичного и профессионально осмысленного взаимодействия с ИИ. UNESCO отмечает необходимость человекоцентричного подхода к использованию генеративного ИИ в образовании, включающего защиту данных, педагогическую оправданность, этическую оценку и развитие человеческого потенциала, а не простую замену академического труда автоматизированными сервисами.

Для Казахстана актуальность дополнительно усиливается государственными стратегическими документами. Концепция развития высшего образования и науки Республики Казахстан на 2023–2029 годы фиксирует курс на повышение качества образования, научно-технологическое развитие и международную конкурентоспособность вузов. В этой логике искусственный интеллект выступает не отдельной инновацией, а одним из инструментов достижения системных целей модернизации высшей школы [3].

Практический интерес к теме усиливается тем, что доступ к ChatGPT Edu для казахстанских педагогов уже выведен на официальный уровень. Это означает, что вопрос больше не сводится к тому, «нужно ли использовать ИИ в вузе», а смещается к вопросам «как именно использовать», «при каких регламентах», «какие функции передавать ИИ», «какие ограничения необходимы» и «как оценивать результаты такого внедрения».

Практическая значимость исследования состоит в том, что ее положения могут быть использованы при разработке вузовских регламентов по применению генеративного искусственного интеллекта, программ повышения квалификации преподавателей, внутренних политик по академической честности и локальных стандартов цифровой трансформации учебного процесса.

Преимущества искусственного интеллекта в высшем образовании проявляются прежде всего в педагогической, организационной и исследовательской плоскостях. С педагогической точки зрения AI-инструменты позволяют персонализировать обучение, адаптировать задания к уровню подготовки студента, ускорять предоставление обратной связи и облегчать разработку учебно-методических материалов [4]. На уровне университетского управления искусственный интеллект способен снижать нагрузку на преподавателей за счет автоматизации рутинных операций: подготовки типовых материалов, суммирования документов, обработки текстовых массивов и аналитики данных. OpenAI прямо указывает, что ChatGPT Edu предназначен для студентов, преподавателей, исследователей и университетских администраторов и включает инструменты анализа данных, веб-поиска, интеграции файлов и создания кастомизированных GPT для курсов и проектов [5].

Для преподавателя высшей школы это открывает возможность перераспределения времени: меньше усилий тратится на механические операции и больше — на методическую, исследовательскую и наставническую деятельность. В казахстанском официальном

сообщении о меморандуме также подчеркивается, что ChatGPT Edu может сократить административную нагрузку и освободить время педагога для работы со студентами.

В исследовательской сфере ИИ полезен как инструмент предварительного поиска идей, структурирования литературы, анализа текстовых данных, подготовки черновых схем, таблиц и сравнительных обзоров. Однако его использование требует обязательной экспертной верификации результатов, поскольку генеративные модели не гарантируют фактическую безошибочность. Этим объясняется растущая международная потребность в AI-компетентности преподавателей и студентов.

Одновременно внедрение ИИ порождает существенные риски. Первый риск связан с академической добросовестностью: студенты могут использовать генеративные системы не как инструмент поддержки мышления, а как механизм замещения собственной интеллектуальной работы. Второй риск касается достоверности: AI может выдавать логично оформленные, но фактически ошибочные ответы. Третий риск — снижение глубины самостоятельного анализа, если преподаватель и студент начинают воспринимать сгенерированный текст как готовый результат, а не как черновой материал для критической переработки. UNESCO прямо указывает, что отсутствие национальных регуляций оставляет данные пользователей незащищенными, а образовательные организации — недостаточно подготовленными к валидации таких инструментов.

Еще один серьезный риск связан с вопросами конфиденциальности, авторства и интеллектуальной собственности. Для университетов это особенно чувствительно, поскольку в систему могут загружаться учебные программы, исследовательские материалы, базы данных, внутренние документы и неопубликованные результаты исследований. В этом контексте значимость ChatGPT Edu объясняется тем, что OpenAI позиционирует его как решение с корпоративным уровнем безопасности, защиты данных и административного контроля. Однако даже при наличии таких характеристик вузу необходимы собственные локальные политики доступа, разграничения ролей и перечни допустимых сценариев использования.

Развитие ИИ в высшем образовании Казахстана происходит в логике общей государственной цифровой модернизации и одновременно в логике подготовки кадров для AI-экономики. Государственные органы прямо связывают реформы в образовании, научно-технологическое развитие и международную конкурентоспособность вузов. В 2025 году вопросы AI в университетах и подготовке кадров выносились на международные площадки, где казахстанский опыт цифровой трансформации образования рассматривался как часть глобального движения по переосмыслению роли высшей школы в условиях ИИ [6].

Одной из ключевых особенностей казахстанского этапа является переход от абстрактной цифровизации к институциональному доступу к конкретным AI-продуктам. В этом смысле доступ преподавателей к ChatGPT Edu — не просто технологическая мера, а управленческий сигнал о признании генеративного ИИ допустимым и перспективным инструментом академической деятельности. При этом речь идет именно о масштабируемом внедрении: по условиям меморандума не менее 165 000 лицензий должны ежегодно предоставляться педагогам и сотрудникам в течение трех лет. Для сравнения, численность преподавателей в вузах страны в 2025 году составляла 45,5 тыс., то есть формально заявленный масштаб лицензирования значительно шире только вузовского профессорско-преподавательского состава и создает потенциал охвата более широкой образовательной экосистемы. Это важно для межуровневой согласованности цифровой политики, но одновременно требует четкого разграничения того, как именно инструменты будут распределяться и использоваться в университетском секторе.

Важной особенностью также является то, что развитие ИИ в образовании Казахстана идет параллельно с формированием национальной системы AI-компетенций. Международные

подходы, в частности рамка UNESCO для преподавателей, предлагают пять измерений компетентности: человекоцентричное мышление, этика ИИ, основы и приложения ИИ, AI-педагогика и использование ИИ для профессионального развития. Для Казахстана это особенно значимо, поскольку доступ к инструменту сам по себе не гарантирует качественного применения без соответствующей педагогической и методической подготовки [7].

Ключевая проблема внедрения ИИ в высшее образование Казахстана заключается в разрыве между технологической доступностью и институциональной готовностью. Даже при наличии официального доступа к ChatGPT Edu у университетов остаются открытыми вопросы: кто именно вправе использовать систему, в каких академических сценариях это допустимо, какие данные запрещено загружать, как фиксировать использование AI в учебных и научных работах, как обучать преподавателей и студентов корректной работе с генеративными моделями, а также как изменять методы оценивания, чтобы сохранить академическую честность. Международные материалы UNESCO IESALC показывают, что для вузов по всему миру характерны фрагментарные ответы на вызовы ИИ: часто создаются разрозненные рекомендации, но отсутствует единая институциональная рамка компетенций и регулирования [8].

Для Казахстана можно выделить несколько базовых групп проблем.

Первая группа — нормативно-организационные проблемы. На уровне многих вузов еще не сформированы целостные внутренние политики по использованию генеративного ИИ в обучении, оценивании, научной работе и администрировании. В результате преподаватели действуют либо стихийно, либо чрезмерно осторожно, опасаясь нарушений академической этики и правил работы с данными.

Вторая группа — кадрово-методические проблемы. Существенная часть преподавателей пока не обладает системными AI-компетенциями. UNESCO прямо отмечает, что во многих странах компетенции преподавателей в сфере ИИ либо не определены, либо не обеспечены национальными программами подготовки. Для Казахстана это означает необходимость не разовых мастер-классов, а многоуровневых программ повышения квалификации, привязанных к специфике университетской педагогики, исследовательской деятельности и оценивания.

Третья группа — проблемы академической добросовестности и оценивания. Генеративный ИИ меняет саму природу учебного задания. Если раньше письменная работа могла сравнительно надежно демонстрировать самостоятельность студента, то теперь требуется пересмотр форм контроля: усиление устной защиты, практико-ориентированных заданий, проектных форматов, кейсов, работы с локальными данными и этапного оценивания процесса, а не только финального текста. Без этого ИИ может привести к росту имитационной учебной активности.

Четвертая группа — технологическое и инфраструктурное неравенство. Хотя Казахстан в целом проводит цифровую модернизацию, уровень организационной и технической готовности вузов может различаться. Различия проявляются в инфраструктуре, доступе к лицензированным сервисам, цифровой культуре факультетов, наличии методических подразделений и уровне управленческой поддержки инноваций. Поэтому единая национальная повестка не означает одинаковую реальную способность всех вузов внедрять ИИ с одинаковым качеством.

Пятая группа — вопросы языка, локального контента и национального контекста. Для казахстанского высшего образования важна поддержка академической коммуникации на казахском и русском языках, а также соответствие AI-инструментов отечественным образовательным стандартам, дисциплинарным традициям и нормативным требованиям. Университетам нужны не просто универсальные глобальные сервисы, а механизмы адаптации их к локальным условиям, программам и жанрам академической работы. На практике это

означает потребность в локальных шаблонах запросов, библиотеках безопасных кейсов, двуязычных инструкциях и национальных методических рекомендациях. Эта задача вытекает из общего курса Казахстана на формирование собственной AI-экосистемы и развитие человеческого капитала.

На схеме1 представлен алгоритм поэтапного внедрения ИИ в вузе Казахстана.

Этап 1. Диагностика готовности вуза

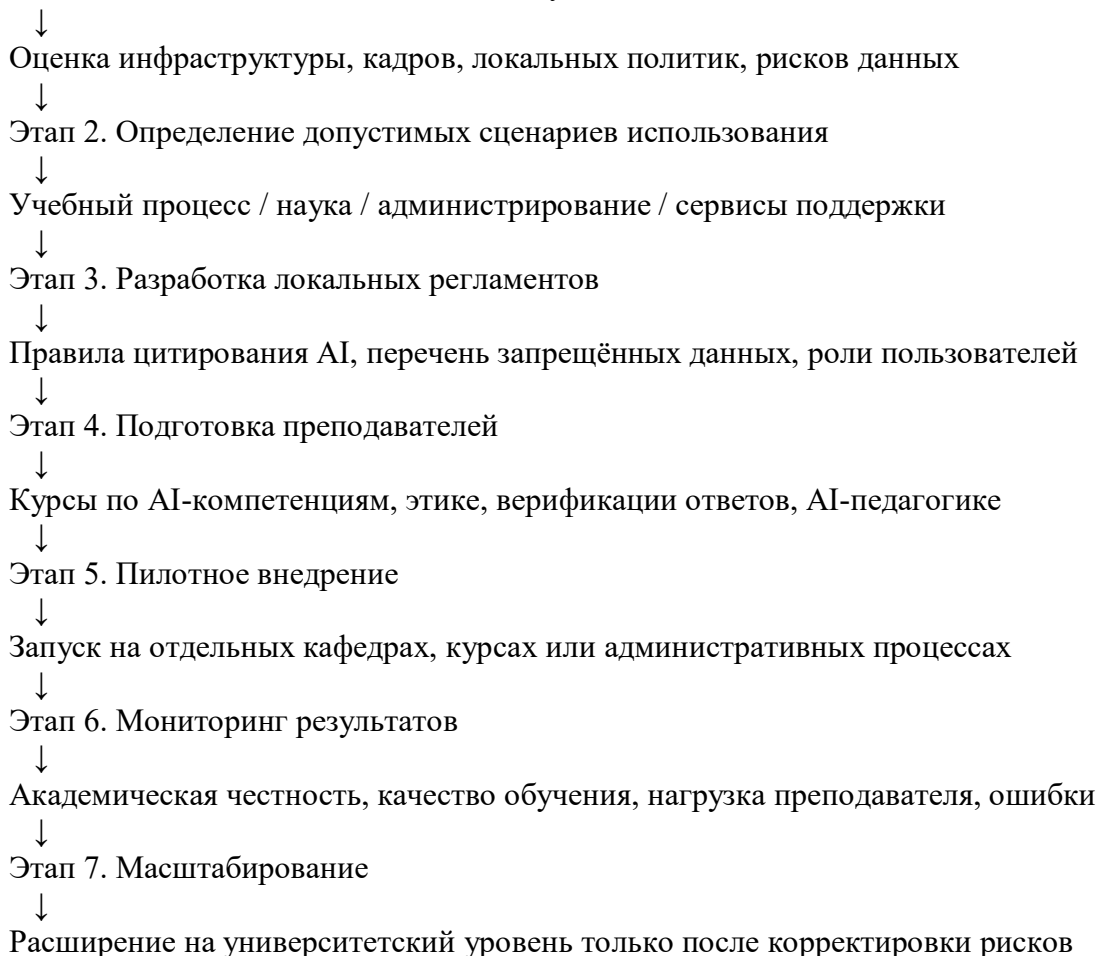

Схема 1 - Алгоритм поэтапного внедрения ИИ в вузе Казахстана

Этот алгоритм отражает принцип управляемого внедрения: сначала университет формирует рамки, затем обучает сотрудников, и только после этого масштабирует использование ИИ. Именно такой путь соответствует международным рекомендациям о системном и ответственном подходе к AI в высшем образовании.

Отдельного рассмотрения заслуживает вопрос доступа казахстанских педагогов к ChatGPT Edu. Согласно официальному сообщению правительства, соглашение с OpenAI предусматривает предоставление преподавателям Казахстана доступа к специализированной академической версии ChatGPT, рассчитанной на масштабное использование в образовательных учреждениях. Среди заявленных характеристик — доступ к актуальным моделям OpenAI, корпоративный уровень безопасности, защита данных, административные механизмы контроля, аналитические функции, суммирование документов и возможность создавать кастомизированные GPT под конкретные курсы, проекты и задачи.

Для высшего образования это имеет несколько последствий. Во-первых, появляется возможность перехода от неформального и индивидуального использования AI преподавателями к институционально управляемому использованию. Во-вторых, университеты получают шанс включить генеративный ИИ в методическую и

исследовательскую инфраструктуру без опоры исключительно на разрозненные бесплатные решения. В-третьих, возникает новая зона ответственности руководства вузов: при наличии официального доступа требуется определить правила его педагогически допустимого применения. Иными словами, ChatGPT Edu сам по себе не решает проблему трансформации университета, но создает условия, при которых такая трансформация становится реально возможной.

При этом важно подчеркнуть: наличие доступа не тождественно наличию культуры использования. Если преподаватели будут воспринимать ChatGPT Edu лишь как инструмент быстрого создания текстов, а не как средство проектирования, анализа и сопровождения образовательного процесса, эффект внедрения окажется поверхностным. Поэтому доступ к платформе должен сопровождаться обучением по верификации результатов, постановке корректных промптов, этическому применению, работе с ограничениями модели и интеграции AI в педагогический дизайн дисциплины.

Таким образом, искусственный интеллект в высшем образовании Казахстана переходит из категории перспективной инновации в категорию институциональной реальности. Подписанный меморандум о доступе педагогов к ChatGPT Edu придал этому процессу официальный и масштабируемый характер, что делает тему внедрения ИИ в вузах особенно значимой для современной образовательной политики страны.

Преимущества применения ИИ в университетской среде очевидны: персонализация обучения, сокращение рутинной нагрузки, поддержка исследований, расширение аналитических возможностей и рост цифровой компетентности преподавателей. Однако эти эффекты не реализуются автоматически. Их достижение возможно только при наличии институциональной готовности, локальных регламентов, этических ограничений, защищенной цифровой инфраструктуры и системной подготовки профессорско-преподавательского состава.

Основные проблемы внедрения ИИ в высшем образовании Казахстана связаны с нормативной незавершенностью, кадрово-методическим дефицитом, рисками академической недобросовестности, инфраструктурной неоднородностью вузов и необходимостью адаптации глобальных AI-решений к национальному языковому и образовательному контексту.

Следовательно, дальнейшее развитие искусственного интеллекта в высшей школе РК должно строиться не по модели стихийного использования, а по модели управляемой институциональной интеграции. Только в этом случае ИИ станет не фактором дезорганизации академической среды, а инструментом повышения качества высшего образования, усиления международной конкурентоспособности вузов и развития человеческого капитала Казахстана.

Использованная литература:

1. UNESCO. Guidance for Generative AI in Education and Research // UNESCO. – 2023.
2. Об утверждении Концепции развития высшего образования и науки в Республике Казахстан на 2023–2029 годы: Постановление Правительства Республики Казахстан от 28 марта 2023 года № 248 // Информационно-правовая система нормативных правовых актов Республики Казахстан «Әділет». – 2023.
3. Доступность образования, развитие науки и искусственного интеллекта в Республике Казахстан // Министерство науки и высшего образования Республики Казахстан. – 2025.
4. Казахстан и OpenAI подписали меморандум о продвижении AI-образования и цифровых навыков в Казахстане // GOV.KZ. – 2025.
5. UNESCO. AI Competency Framework for Teachers // UNESCO. – 2024.
6. ChatGPT Edu // OpenAI. – 2025.

7. Казахстан в глобальном движении за будущее образования: цифровая трансформация и роль искусственного интеллекта // GOV.KZ. – 2025.

8. The Challenges of AI in Higher Education and the Imperative for Competency Frameworks // UNESCO IESALC. – 2025.

МАТЕМАТИКАЛЫҚ ҚАБІЛЕТТІ ДАМУҒА АРНАЛҒАН ГЕОМЕТРИЯЛЫҚ ЕСЕПТЕР

¹Мамадәлі Ж.Т. ²Мырзасенотова К.Н. ³Мырза Ә.

¹Магистр, оқытушы

Ж.А.Ташенов атындағы университеті, Шымкент қ.

<https://orcid.org/0009-0009-5869-4192>

²Магистр, аға оқытушы

Академик А.Қуатбеков атындағы халықтар достығы университеті, Шымкент қ.

³Магистрант

Аңдатпа. Зерттеліп отырған мәселе бүгінгі таңда өзекті, себебі геометрияны меңгеру және интеллектуалды және жеке дамуды ынталандыру оқушылардың математикалық есептерді шешудегі дағдыларын өзгертуді талап етеді. Геометрияның да, қазіргі заманғы ғылымның да жемісті тұжырымдамаларының бірі болып табылатын геометриялық түрлендірулер осы мақалада көрсетілген. Дегенмен, орта мектеп оқушыларына арналған стандартты негізгі геометрия курсына геометриялық түрлендірулерге жеткіліксіз көңіл бөлудің салдары қарастырылады. Бұл түрлендірулердің даму әлеуетіне және негізгі мектеп курсының оларды жүзеге асыруға әлсіз бағытталуына байланысты.

Бұл зерттеудің мақсаты - мектеп оқушыларының геометриялық білімін жетілдіру құралы ретінде контурлық есептермен жұмыс істеудің соңғы кезеңіне арналған теория мен әдіснаманы әзірлеу. Мақалада геометриялық түрлендірулерді қамтитын есептерді шешуде тиісті операцияларды әзірлеу үшін арнайы тапсырмаларды шешу әдістері мен мысалдары келтірілген. Оқушылардың математикалық есепті шешудің әртүрлі кезеңдерін орындау қабілеті геометрияны меңгеруде жоғары нәтижелерге қол жеткізуге көмектесетіні дәлелденген. Бұл мақалада геометрия сабақтарында қолданылатын есептер арқылы логикалық ойлауды, кеңістіктік сананы, дәлелдеу және талдау дағдыларын жетілдіру жолдары қарастырылады. Геометрия тапсырмаларын тиімді ұйымдастыру оқушылардың танымдық белсенділігін арттыра алатыны айтылады.

Кілт сөздер: геометриялық есеп, математикалық қабілет, логикалық ойлау, кеңістіктік сана, оқыту әдістері.

Abstract. The issue under study is highly relevant today, as the mastery of geometry and the stimulation of intellectual and personal development require a transformation of students' skills in working with mathematical problems. Geometric transformations, being one of the most productive ideas in both geometry and modern science, are reflected in this article. Nevertheless, the paper considers the consequences of the insufficient attention paid to geometric transformations in the standard basic geometry curriculum of secondary schools, despite their developmental potential and the curriculum's limited focus on its realization.

The aim of the research is to develop the theory and methodology of the final stage of working with planimetric problems as a means of improving the quality of students' geometric knowledge. The article presents methods and examples of solving specific tasks to form relevant operations during the process of solving geometric transformation problems. It is proved that the students' ability to

perform various stages of solving a mathematical problem helps to achieve better results in mastering geometry. The ways of improving logical thinking, spatial imagination, reasoning, and analysis skills through problems used in geometry lessons are considered. It is substantiated that the effective organization of geometric tasks allows for increasing the cognitive activity of students.

Key words: geometric problem, mathematical ability, logical thinking, spatial understanding, teaching methodology.

Қазіргі заманғы білім беру жүйесінде оқушылардың математикалық қабілеттерін дамыту басты міндеттердің бірі болып табылады. Геометрия пәні кеңістіктік ойлау қабілетін, логикалық талдау дағдыларын және шығармашылық тұрғыдан есеп шығару әдістерін қалыптастыруда маңызды рөл атқарады. Геометриялық есептер математикалық ойлаудың жоғары деңгейін талап ететін және оқушылардың абстрактілі ұғымдарды түсіну қабілетін арттыратын құрал болып саналады. Геометриялық есептерді шешу барысында оқушылар бірнеше маңызды дағдыларды меңгереді: визуализация, аналитикалық ойлау, дәлелдеу әдістері, кеңістіктік қарым-қатынастарды түсіну және есептеу дағдылары. Осы мақалада әр түрлі типтегі геометриялық есептер және олардың оқушылардың математикалық қабілеттерін дамытудағы маңыздылығы қарастырылады[1].

Геометриялық есептерді шығару барысында оқушы берілген жағдайды талдайды, фигуралардың қасиеттерін анықтайды және қорытынды жасайды. Бұл үдеріс логикалық ойлаудың дамуына ықпал етеді. Геометриялық есептерді қолданудың тиімді тәсілдері. Есептерді іріктеу барысында олардың мазмұны мен күрделілік деңгейіне назар аудару қажет. Стандартты емес және бірнеше шешімі бар есептер оқушылардың дербес ойлауын дамытады. Геометриялық есептер арқылы шығармашылық ойлауды қалыптастыру[2]. Зерттеушілік бағыттағы геометриялық есептер оқушылардың шығармашылық ойлауын жетілдіреді және пәнге деген қызығушылығын арттырады. Есеп шығару барысында оқушылар фигураларды салыстырады, сызбалар салады, шартты талдайды және белгілі теоремаларға сүйене отырып қорытынды жасайды. Бұл әрекеттер оқушылардың ойлау қабілетін дамытып, математикалық тілде сауатты сөйлеу дағдысын қалыптастырады. Математикалық қабілет ұғымы педагогика мен психология ғылымында күрделі ұғым ретінде қарастырылады. Ол оқушының математикалық материалды қабылдау, оны талдау, жалпылау және жаңа жағдайда қолдану мүмкіндігімен сипатталады.

1. Планиметриялық есептер және олардың типтері

1.1. Үшбұрыштарға қатысты есептер

Үшбұрыш - геометрияның негізгі фигураларының бірі. Үшбұрыштарға байланысты есептер оқушылардың логикалық ойлау қабілетін дамытады және геометриялық қатынастарды түсінуге үйретеді.

Мысал 1: Тік бұрышты үшбұрыштың катеттері 3 см және 4 см болса, гипотенузасын табыңыз.

Шешімі:

Пифагор теоремасы бойынша: $c^2 = a^2 + b^2$

$$c^2 = 3^2 + 4^2 = 9 + 16 = 25$$

$$c = 5 \text{ см}$$

Мысал 2: Тең бүйірлі үшбұрыштың табаны 10 см, ал бүйір қабырғалары 13 см. Үшбұрыштың биіктігін және ауданын табыңыз.

Шешімі:

Тең бүйірлі үшбұрыштың биіктігі табанды екіге бөледі. Пифагор теоремасын қолданамыз:

$$h^2 + 5^2 = 13^2$$

$$h^2 = 169 - 25 = 144$$

$$h = 12 \text{ см}$$

$$S = \frac{1}{2} \times 10 \times 12 = 60 \text{ см}^2$$

2. Төртбұрыштарға қатысты есептер

Төртбұрыштар - тік төртбұрыш, квадрат, параллелограмм, ромб, трапеция - әр түрлі қасиеттері бар геометриялық фигуралар[3]. Осы фигураларға байланысты есептер оқушылардың аналитикалық ойлау қабілетін дамытады.

Мысал 3: Параллелограммның бір қабырғасы 8 см, ал оған жүргізілген биіктік 5 см. Параллелограммның ауданын табыңыз.

Шешімі:

Параллелограммның ауданы: $S = a \times h$

$$S = 8 \times 5 = 40 \text{ см}^2$$

Мысал 4: Трапецияның табандары 12 см және 18 см, ал биіктігі 7 см. Трапецияның ауданын табыңыз.

Шешімі:

Трапецияның ауданы: $S = \frac{1}{2}(a + b) \times h$

$$S = \frac{1}{2}(12 + 18) \times 7 = \frac{1}{2} \times 30 \times 7 = 105 \text{ см}^2$$

2. Шеңбер және дөңгелекке қатысты есептер

Шеңбер мен дөңгелекке қатысты есептер оқушылардың π санымен жұмыс істеу дағдыларын қалыптастырады және қисық сызықты фигуралардың қасиеттерін түсінуге көмектеседі.

Мысал 5: Шеңбердің радиусы 6 см. Шеңбердің ұзындығын және дөңгелектің ауданын табыңыз ($\pi \approx 3.14$).

Шешімі:

Шеңбердің ұзындығы: $C = 2\pi r$

$$C = 2 \times 3.14 \times 6 = 37.68 \text{ см}$$

Дөңгелектің ауданы: $S = \pi r^2$

$$S = 3.14 \times 6^2 = 3.14 \times 36 = 113.04 \text{ см}^2$$

Мысал 6: Дөңгелектің ауданы 78.5 см². Оның радиусын табыңыз ($\pi \approx 3.14$).

Шешімі:

$$S = \pi r^2$$

$$78.5 = 3.14 \times r^2$$

$$r^2 = 78.5 \div 3.14 = 25$$

$$r = 5 \text{ см}$$

3. Стереометриялық есептер

Стереометриялық есептер оқушылардың кеңістіктік қиялын дамытады және үш өлшемді денелердің қасиеттерін түсінуге үйретеді[4]. Призма, пирамида, цилиндр, конус және сфера сияқты денелер оқу бағдарламасының маңызды бөлігі.

3.1. Призма және пирамидаға қатысты есептер

Мысал 7: Тік төртбұрышты параллелепипедтің өлшемдері 5 см, 8 см және 10 см. Оның көлемін және бүкіл бетінің ауданын табыңыз.

Шешімі:

Көлемі: $V = a \times b \times c$

$$V = 5 \times 8 \times 10 = 400 \text{ см}^3$$

Бүкіл бетінің ауданы: $S = 2(ab + bc + ac)$

$$S = 2(5 \times 8 + 8 \times 10 + 5 \times 10) = 2(40 + 80 + 50) = 340 \text{ см}^2$$

3.2. Айналу денелеріне қатысты есептер

Мысал 8: Цилиндрдің радиусы 4 см, ал биіктігі 10 см. Цилиндрдің көлемін табыңыз ($\pi \approx 3.14$).

Шешімі:

Цилиндрдің көлемі: $V = \pi r^2 h$

$$V = 3.14 \times 4^2 \times 10 = 3.14 \times 16 \times 10 = 502.4 \text{ см}^3$$

Мысал 9: Шардың радиусы 3 см. Шардың көлемін және бетінің ауданын табыңыз ($\pi \approx 3.14$).

Шешімі:

Шардың көлемі: $V = (4/3)\pi r^3$

$$V = (4/3) \times 3.14 \times 3^3 = (4/3) \times 3.14 \times 27 \approx 113.04 \text{ см}^3$$

Шар бетінің ауданы: $S = 4\pi r^2$

$$S = 4 \times 3.14 \times 3^2 = 4 \times 3.14 \times 9 = 113.04 \text{ см}^2$$

4. Есептерді шешу әдістері және стратегиялары

Геометриялық есептерді тиімді шешу үшін оқушылар бірнеше негізгі стратегияларды меңгеруі керек:

1. Сызбаны дұрыс салу. Есептің шартын мұқият оқып, анық сызба салу - шешімнің алғашқы қадамы. Сызбада берілген және табу керек шамаларды белгілеу маңызды.

2. Қажетті формулаларды анықтау. Есепте қай формулалар қолданылатынын алдын ала ойлап, жоспар құру керек.

3. Қосымша элементтерді енгізу. Кейде есепті шешу үшін қосымша түзулер, биіктіктер немесе диагональдар жүргізу қажет болады.

4. Теоремалар мен қасиеттерді қолдану. Пифагор теоремасы, үшбұрыштардың ұқсастығы, параллель түзулердің қасиеттері сияқты негізгі теоремаларды білу және қолдана білу маңызды.

5. Шешімді тексеру. Алынған жауапты есептің шартына қарап тексеру және нәтижені бағалау керек.

6. Күрделі есеп мысалы

Мысал 10: Тік бұрышты үшбұрыштың гипотенузасы 25 см, ал бір катеті 15 см. Осы үшбұрышқа іштей сызылған шеңбердің радиусын табыңыз.

Шешімі:

1-қадам: Екінші катетті табайық. Пифагор теоремасы бойынша:

$$b^2 = c^2 - a^2 = 25^2 - 15^2 = 625 - 225 = 400$$

$$b = 20 \text{ см}$$

2-қадам: Үшбұрыштың ауданын екі әдіспен есептейміз:

$$S = \frac{1}{2} \times 15 \times 20 = 150 \text{ см}^2$$

3-қадам: Іштей сызылған шеңбердің радиусын табу формуласы:

$$r = S / p, \text{ мұндағы } p - \text{жартылай периметр}$$

$$p = (15 + 20 + 25) / 2 = 30 \text{ см}$$

$$r = 150 / 30 = 5 \text{ см}$$

Геометриялық есептер оқушылардың математикалық қабілеттерін дамытудың тиімді құралы болып табылады[5]. Планиметрия мен стереометрияның әр түрлі тақырыптарын қамтитын есептерді жүйелі түрде шешу арқылы оқушылар мынадай маңызды дағдыларды меңгереді:

- Кеңістіктік қиял мен визуализация қабілеті
- Логикалық ойлау және талдау дағдылары
- Математикалық формулаларды қолдану шеберлігі
- Есептерді шешудегі шығармашылық тәсілдер
- Дәлелдеу және негіздеу дағдылары

Мұғалімдер мен әдіскерлер геометриялық есептерді таңдау кезінде оларды қиындық деңгейі бойынша жіктеп, оқушылардың жас ерекшеліктері мен білім деңгейін ескеруі қажет. Жеңіл есептерден бастап, біртіндеп күрделі және шығармашылық ойлауды талап ететін есептерге көшу керек.

Геометриялық есептерді оқыту процесінде мұғалімнің кәсіби шеберлігі маңызды орын алады. Мұғалім оқушыларды дайын шешімге жеткізбей, оларды ойлануға бағыттауы тиіс. Есеп шартын бірлесіп талдау, жетекші сұрақтар қою, сызбаны кезең-кезеңімен салу оқушылардың танымдық белсенділігін арттырады. Сонымен қатар бір есептің бірнеше шешу жолын көрсету оқушылардың математикалық ойлау көкжиегін кеңейтеді. Мектепте оқытудың үш кезеңінде геометриялық материалдың сәйкес мамандануы болып табылады:

1 - кезең. 1-6 сыныптар - кеңістіктік формаларға басымдық бере отырып, барлық оқытылатын материалды кең геометриялаумен бірыңғай математика курсына енгізу, соңғы екі жылда - "Көрнекі геометрия" курсы (бөлімін) енгізу арқылы нақты геометриялық сызықты таңдау. "

2 - кезең. 7-9 сыныптар - геометрия, планиметрия және стереометрия теориясының толық жүйелі курсы.

3 - кезең. 10-11 сыныптар. – элективті курстар, олардың бағдарламалары мектеп оқушыларының тиісті санаттарының мақсаттары мен қажеттіліктерімен анықталады. Оқушылардың ғылыми-зерттеу іс-әрекетіне мақсатты жұмысты енгізу.

Геометриялық есептерді тиімді қолданудың тағы бір жолы – оқушыларды өз бетінше есеп құрастыруға тарту. Бұл жұмыс оқушылардың шығармашылық қабілетін арттырып, геометриялық ұғымдарды терең түсінуіне ықпал етеді. Сонымен бірге топтық және жұптық жұмыстарды ұйымдастыру оқушылардың коммуникативтік дағдыларын дамытады, өз ойларын дәлелдеп қорғауға үйретеді.

Қорытындылай келе, геометриялық есептер оқушылардың математикалық қабілеттерін дамытуда маңызды педагогикалық құрал болып табылады. Олар логикалық ойлауды, кеңістіктік елестетуді, дәлелдеу мәдениетін және шығармашылық қабілетті қалыптастырады. Геометриялық есептерді оқу процесінде жүйелі әрі мақсатты қолдану оқушылардың математикалық сауаттылығын арттырып, пәнге деген қызығушылығын күшейтеді. Сондықтан геометриялық есептерді тиімді пайдалану қазіргі заманғы математика мұғалімінің кәсіби қызметінің негізгі бағыттарының бірі болуы тиіс.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Атанасян Л.С. Геометрия 7-9 сыныптарға арналған оқулық. – Алматы: Мектеп, 2019.
2. Погорелов А.В. Геометрия. 7-11 сыныптар. – Алматы: Білім, 2020.
3. Смирнова И.М. Геометрияны оқыту әдістемесі. – Алматы: Ұлттық білім академиясы, 2018.
4. Әбілқасымова А.Е. Математиканы оқытудың инновациялық технологиялары. – Алматы: Қазақ университеті, 2021.
5. Оспанов Т.Н. Геометриялық есептер жинағы. Орта мектептерге арналған. – Астана: Арман-ПВ, 2022.

MACHINE LEARNING НЕГІЗІНДЕ ШЕШІМ ҚАБЫЛДАУДЫ ҚОЛДАУ ЖҮЙЕСІН ӨЗІРЛЕУ

¹Мәулімсейіт Д. Б., ²Жаримбектова М.М., ³Боранкулов Б.А.

¹ техника ғылымдарының магистрі, Tashenev University, Шымкент қ., Қазақстан

² техника ғылымдарының магистрі, Tashenev University, Шымкент қ., Қазақстан

³ техника ғылымдарының магистрі, Tashenev University, Шымкент қ., Қазақстан

¹dmaulimseit@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0007-3440-7211>

²mergen1612@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0003-5601-9405>

Аннотация. Бұл мақалада Machine Learning әдістерін қолдану арқылы шешім қабылдауды қолдау жүйесін (Decision Support System, DSS) әзірлеу мәселелері қарастырылады. Зерттеу барысында кәсіпорынның бизнес-процестерін оңтайландыру мақсатында деректерді талдау және болжау модельдері қолданылды. Decision Tree және Random Forest алгоритмдері негізінде модель құрылып, олардың тиімділігі салыстырылды. Нәтижелер ұсынылған тәсілдің басқарушылық шешімдердің сапасын арттыруға мүмкіндік беретінін көрсетті.

Түйін сөздер. машиналық оқыту, шешім қабылдауды қолдау жүйесі, интеллектуалды жүйелер, деректерді талдау, болжау модельдері, бизнес-процестер, оңтайландыру, Decision Tree, Random Forest

Аннотация. В данной статье рассматриваются вопросы разработки системы поддержки принятия решений на основе методов машинного обучения. Актуальность исследования обусловлена необходимостью повышения эффективности управленческих решений в условиях роста объема и сложности данных. В работе применяются методы анализа данных и построения прогнозных моделей с использованием алгоритмов Decision Tree и Random Forest. Проведено сравнительное исследование эффективности моделей на основе метрик качества, таких как точность, полнота и F-мера. Полученные результаты демонстрируют, что использование методов машинного обучения позволяет существенно повысить качество принимаемых решений и оптимизировать бизнес-процессы предприятия.

Ключевые слова. машинное обучение, система поддержки принятия решений, интеллектуальные системы, анализ данных, прогнозирование, бизнес-процессы, оптимизация, Decision Tree, Random Forest

Abstract. Artificial Intelligence (AI) is revolutionizing business process automation by providing organizations with substantial benefits in terms of efficiency, accuracy, and operational speed. This article examines the dual impact of AI on businesses: its remarkable advantages in optimizing workflows and resources, and the significant challenges organizations face when implementing these advanced technologies. Key focus is given to operational, economic, and ethical dimensions, all of which play a crucial role in the successful integration of AI solutions. Operational benefits include considerable cost reduction, acceleration of processes, and enhancement of customer service quality, enabling businesses to stay competitive in a fast-evolving market. However, there are notable challenges such as high implementation costs, data security concerns, and the need for workforce reskilling to effectively operate AI-based systems. Ethical issues also come to the forefront, as AI deployment must address fairness, transparency, and bias in automated decision-making. The article explores how organizations can mitigate these risks through a strategic, responsible approach, offering recommendations on effective AI adoption. With a nuanced understanding of AI's opportunities and constraints, businesses can leverage AI's potential to enhance productivity while remaining accountable to ethical standards, thus ensuring both technological and social responsibility. This balanced approach empowers organizations to maximize the benefits of AI and navigate its complexities successfully.

Key words. machine learning, decision support system, intelligent systems, data analysis, predictive modeling, business processes, optimization, Decision Tree, Random Forest

Қазіргі таңда қарқынды өзгеріп жатқан бизнес-орта жағдайында кәсіпорындардың жедел әрі негізделген басқарушылық шешімдер қабылдау қабілеті олардың бәсекеге қабілеттілігін анықтайтын негізгі факторлардың бірі болып отыр. Жаһандық цифрландыру үдерістерінің күшеюі және нарықтағы бәсекелестіктің артуы ұйымдардан шешім қабылдау барысында икемділік, жеделдік және стратегиялық ойлау қабілетін талап етеді.

Осы тұрғыда жасанды интеллект (бұдан әрі — ЖИ) технологияларына негізделген шешім қабылдауды қолдау құралдарының маңызы артып келеді. Мұндай жүйелер үлкен көлемдегі деректерді талдау үдерістерін автоматтандыруға және жеделдетуге мүмкіндік беріп, басқарушылық шешімдердің дәлдігі мен уақыттылығын қамтамасыз етеді. Gartner зерттеулеріне сәйкес, әлемдегі компаниялардың 37 %-дан астамы осы бағыттағы технологияларды енгізген, бұл олардың өнімділігін орта есеппен 20 %-ға арттырып, шешім қабылдау шығындарын шамамен 25 %-ға қысқартуға ықпал еткен [1].

Зерттеудің өзектілігі белгісіздік деңгейі жоғары және нарық жағдайы тұрақсыз ортада шешім қабылдаудың дәлдігі мен жеделдігін арттыруға бағытталған құралдарға деген сұраныстың өсуімен түсіндіріледі. Сонымен қатар, негізгі мәселелердің бірі — жасанды интеллектті қолданыстағы бизнес-процестерге тиімді енгізу және мұндай жүйелердің кәсіпорын қызметінің нәтижелілігіне ықпалын объективті бағалау болып табылады.

Осы зерттеу аясында жасанды интеллект негізіндегі шешім қабылдауды қолдау жүйелері (бұдан әрі — ШҚҚЖ) қарастырылып, олардың әзірленуі, енгізілуі және тиімділігін бағалау үдерістері басқарушылық қызмет тұрғысынан талданады.

Зерттеудің мақсаты — жасанды интеллектке негізделген шешім қабылдауды қолдау жүйелерінің кәсіпорын қызметіндегі тиімділігін арттыруға бағытталған әдістер мен модельдерді әзірлеу және оларды практикалық тұрғыда негіздеу.

Аталған мақсатқа жету үшін келесі міндеттер қойылады: шешім қабылдауды қолдау жүйелерінің теориялық негіздерін талдау; жасанды интеллект технологияларын бизнес-процестерге енгізу ерекшеліктерін зерттеу; кәсіпорын қызметінде ШҚҚЖ қолданудың тиімділігін бағалау әдістерін қарастыру; ұсынылатын жүйенің архитектурасын әзірлеу; тәжірибелік мысал негізінде ұсынылған шешімнің тиімділігін негіздеу.

Зерттеу нысаны — кәсіпорындардың басқарушылық қызметі, ал зерттеу пәні — жасанды интеллект негізіндегі шешім қабылдауды қолдау жүйелерін қолдану үдерістері мен әдістері болып табылады.

Зерттеудің ғылыми жаңалығы жасанды интеллект әдістерін қолдану арқылы шешім қабылдау сапасын арттыруға бағытталған тиімді модель ұсынумен сипатталады.

Зерттеудің практикалық маңыздылығы ұсынылған тәсілдерді кәсіпорындардың нақты бизнес-процестерінде қолдану арқылы басқарушылық шешім қабылдау үдерістерін жетілдіруге, уақыт және ресурстық шығындарды азайтуға, сондай-ақ ұйым қызметінің жалпы тиімділігін арттыруға мүмкіндік беруімен айқындалады.

Қазіргі ғылыми зерттеулерде шешім қабылдауды қолдау жүйелері (ШҚҚЖ) кәсіпорындарды басқарудың маңызды құралдарының бірі ретінде кеңінен қарастырылып келеді. Алғашқы ШҚҚЖ тұжырымдамалары 1970–1980 жылдары қалыптасып, олар негізінен құрылымдалған және жартылай құрылымдалған есептерді шешуге бағытталды. Кейінгі кезеңдерде ақпараттық технологиялардың дамуына байланысты бұл жүйелердің функционалдық мүмкіндіктері айтарлықтай кеңейді.

ШҚҚЖ ұғымына көптеген анықтамалар берілген. Мысалы, зерттеушілердің пікірінше, ШҚҚЖ — бұл басқарушылық шешім қабылдау үдерісін қолдауға арналған, деректерді өңдеу, модельдеу және талдау құралдарын біріктіретін ақпараттық жүйе. Оның негізгі мақсаты — шешім қабылдаушы тұлғаға (менеджерге) тиімді және негізделген шешім қабылдауға көмектесу.

Соңғы жылдары ШҚҚЖ дамуында жасанды интеллект (ЖИ) технологиялары ерекше рөл атқара бастады. ЖИ әдістеріне машиналық оқыту, нейрондық желілер, сараптамалық жүйелер және деректерді интеллектуалды талдау (Data Mining) жатады. Бұл әдістер үлкен көлемдегі деректерді өңдеуге, жасырын заңдылықтарды анықтауға және болжау жасауға мүмкіндік береді.

Ғылыми әдебиеттерде ЖИ негізіндегі ШҚҚЖ-ның бірқатар артықшылықтары атап өтіледі. Біріншіден, мұндай жүйелер дәстүрлі әдістермен салыстырғанда жоғары дәлдікпен болжау жасай алады. Екіншіден, олар нақты уақыт режимінде жұмыс істеп, жедел шешім қабылдауға мүмкіндік береді. Үшіншіден, адами фактордың әсерін азайтып, субъективтілікті төмендетеді.

Сонымен қатар, бірқатар зерттеулерде ЖИ енгізудің белгілі бір қиындықтары да қарастырылады. Олардың қатарына деректер сапасының жеткіліксіздігі, модельдердің күрделілігі, жүйелерді енгізудің жоғары құны және ұйым қызметкерлерінің жаңа технологияларға бейімделу мәселелері жатады. Осыған байланысты, ЖИ негізіндегі ШҚҚЖ әзірлеу барысында тек техникалық аспектілер ғана емес, сонымен қатар ұйымдастырушылық және экономикалық факторлар да ескерілуі тиіс.

Қазіргі таңда кәсіпорындарда қолданылатын ЖИ негізіндегі ШҚҚЖ бірнеше негізгі бағыттарға бөлінеді: болжамдық талдау жүйелері (predictive analytics); ұсыныс беру жүйелері (recommendation systems); тәуекелдерді бағалау және басқару жүйелері; бизнес-процестерді оңтайландыруға арналған жүйелер.

Бұл жүйелер әртүрлі салаларда — қаржы, логистика, өндіріс, маркетинг және қызмет көрсету секторларында кеңінен қолданылады. Мысалы, қаржы секторында ЖИ несиелік тәуекелдерді бағалауда қолданылса, логистикада жеткізу тізбегін оңтайландыруға мүмкіндік береді.

Осылайша, ғылыми әдебиеттерді талдау көрсеткендей, жасанды интеллект негізіндегі шешім қабылдауды қолдау жүйелері қазіргі заманғы кәсіпорындардың тиімділігін арттыруда маңызды құрал болып табылады. Дегенмен, олардың толық әлеуетін жүзеге асыру үшін жүйелерді дұрыс жобалау, сапалы деректермен қамтамасыз ету және оларды нақты бизнес-процестерге бейімдеу қажет.

Ұсынылатын жүйе архитектурасы және модель

Жасанды интеллектке негізделген шешім қабылдауды қолдау жүйесін (ШҚҚЖ) тиімді жобалау үшін оның көпқабатты архитектурасы қарастырылады. Ұсынылатын жүйе кәсіпорын деректерін жинау, өңдеу, талдау және шешім қабылдау үдерістерін автоматтандыруға бағытталған.

Жүйе архитектурасы жалпы алғанда келесі негізгі компоненттерден тұрады: деректер қабаты, өңдеу және аналитика қабаты, жасанды интеллект модулі және пайдаланушы интерфейсі.

1. Деректер қабаты. Бұл қабат әртүрлі ішкі және сыртқы дереккөздерден ақпарат жинауға жауап береді. Оған кәсіпорынның ERP және CRM жүйелері, қаржылық есептер, өндірістік көрсеткіштер және сыртқы нарықтық деректер кіреді. Жиналған деректер алдын ала өңдеуден өткізіліп, сапасы тексеріледі (data cleaning, normalization).

2. Деректерді өңдеу және сақтау қабаты. Бұл деңгейде деректерді сақтау үшін деректер қоймалары (Data Warehouse) немесе үлкен деректер платформалары (Big Data platforms) қолданылады. Мұнда ETL (Extract, Transform, Load) процестері арқылы деректер құрылымдалып, талдауға дайын күйге келтіріледі.

3. Аналитикалық және жасанды интеллект қабат. Бұл жүйенің негізгі интеллектуалды бөлігі болып табылады. Мұнда машиналық оқыту алгоритмдері, статистикалық модельдер және болжау әдістері қолданылады. Негізгі міндеттері: болашақ трендтерді болжау; тәуекелдерді анықтау; шешім қабылдау сценарийлерін модельдеу; альтернативті шешімдерді салыстыру.

Осы қабатта регрессиялық модельдер, кластерлеу әдістері және нейрондық желілер кеңінен қолданылады.

4. Шешім қабылдау модулі. Бұл модуль аналитикалық нәтижелерді интерпретациялап, басқарушылық шешімдерге арналған ұсыныстарды қалыптастырады. Мұнда ережеге

негізделген жүйелер (rule-based systems) және көпкритерийлі шешім қабылдау әдістері қолданылады.

5. Пайдаланушы интерфейсі. Бұл қабат менеджерлер мен аналитиктерге арналған визуалды панель (dashboard) ретінде жұмыс істейді. Онда негізгі көрсеткіштер (KPI), графиктер, есептер және ұсынылған шешімдер көрсетіледі. Пайдаланушы жүйемен интерактивті түрде жұмыс істей алады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Power D.J. Decision Support Systems: Concepts and Resources for Managers. — Westport: Greenwood Publishing, 2002. — 251 p.
2. Turban E., Sharda R., Delen D. Decision Support and Business Intelligence Systems. — 10th ed. — Boston: Pearson Education, 2011. — 812 p.
3. Russell S., Norvig P. Artificial Intelligence: A Modern Approach. — 3rd ed. — Upper Saddle River: Prentice Hall, 2010. — 1152 p.
4. Davenport T.H., Harris J.G. Competing on Analytics: The New Science of Winning. — Boston: Harvard Business School Press, 2007. — 240 p.
5. Gartner. Artificial Intelligence in Business: Trends and Forecasts. — Stamford, 2022.
6. Provost F., Fawcett T. Data Science for Business. — Sebastopol: O'Reilly Media, 2013. — 414 p.
7. Goodfellow I., Bengio Y., Courville A. Deep Learning. — Cambridge: MIT Press, 2016. — 775 p.
8. Laudon K.C., Laudon J.P. Management Information Systems: Managing the Digital Firm. — 15th ed. — Harlow: Pearson, 2018. — 684 p.

THE IMPACT OF AI-ASSISTED PLANNING ON TEACHERS' CURRICULUM DESIGN AND LESSON PLANNING DECISION-MAKING

Mahmud H. Choudhury

International Teacher of Computer Science&English at NIS Shymkent Karatau

Abstract. The rapid development of artificial intelligence (AI) is reshaping approaches to lesson planning and curriculum design in education, particularly in Computer Science. While tools such as ChatGPT are increasingly being used to support teachers, there is still limited understanding of how AI influences teachers' curriculum design decision-making processes (Baidoo-Anu and Ansah, 2023; Perrotta and Selwyn, 2020).

This study investigates how AI-assisted planning affects teachers' decision-making during curriculum design, with a focus on Computer Science and English education. Curriculum planning involves complex professional judgments, including sequencing content, selecting pedagogical approaches, and designing assessment strategies, while maintaining coherence and contextual relevance (Shulman, 1987; Grossman and McDonald, 2008). In this context, AI may function as a decision-support tool that reshapes how teachers generate, evaluate, and refine curriculum materials (Luckin et al., 2022).

The study examines AI use across three stages of curriculum design: scheme of work development, lesson and assessment material creation, and differentiation for diverse learners. It also explores how teachers engage with AI-generated outputs, including acceptance, modification, or rejection, and how this interaction reflects professional judgment in curriculum design (Roy et al., 2024; Nazaretsky et al., 2022).

A literature-based review approach is used, drawing on empirical studies and theoretical work on AI in education and teacher decision-making. The analysis focuses on patterns in teacher-AI

interaction, levels of professional autonomy, and the implications for curriculum coherence (Cukurova et al., 2019; Perrotta and Selwyn, 2020).

The literature suggests that AI can enhance efficiency in generating initial curriculum resources, but its influence on decision-making is shaped by teacher experience, trust in AI systems, and pedagogical beliefs (Nazaretsky et al., 2022; Ghamrawi et al., 2024). Across studies, teachers remain central in validating and adapting AI outputs to ensure pedagogical suitability and contextual relevance.

Overall, the study positions AI as a decision-support tool that augments rather than replaces teacher professional judgment in curriculum design, contributing to ongoing debates about teacher agency and the role of AI in education.

Methodology / Methods and Sources Used

This article adopts a qualitative, exploratory approach to examine the role of artificial intelligence (AI) in curriculum planning and lesson design, with a focus on secondary Computer Science and English education. The study is non-empirical and based on a structured review of academic literature, policy documents, and practitioner sources. This approach is appropriate for an emerging field such as AI in education, where existing research provides insight into current practices, risks, and developments.

A targeted literature review was conducted to establish a theoretical foundation. Key studies on AI in education, teacher decision-making, and adaptive learning were prioritised, including Baidoo-Anu and Ansah (2023), Luckin et al. (2022), and Perrotta and Selwyn (2020). These sources highlight both the potential of generative AI to support teaching and the risks of overreliance, bias, and changing professional roles. Research on teacher trust and autonomy was also included (Nazaretsky et al., 2022; Ghamrawi et al., 2024).

Policy documents formed a second strand of analysis. Guidance from the Department for Education (DfE, 2025) and the Joint Council for Qualifications (JCQ, 2024) was used to situate AI use within current ethical and assessment frameworks, particularly in relation to academic integrity and transparency.

Practitioner-focused sources, including evaluation reports (Roy et al., 2024, EEF report), were used to illustrate how AI is applied in lesson planning and resource creation. All sources were analysed thematically, with key themes including efficiency, teacher autonomy, assessment for learning (Black et al., 2002), and ethical responsibility.

Discussion

The literature indicates that artificial intelligence (AI) can support curriculum planning by improving efficiency and providing structured starting points for lesson design. Teachers can use AI tools to generate lesson outlines, examples, and assessment materials, reducing planning time and supporting idea development (Luckin et al., 2022; Roy et al., 2024). In Computer Science, this includes generating code and explanations, while in English it may involve creating writing prompts and model responses.

Recent survey evidence shows that 44% of teachers have already used AI tools in their teaching practice, particularly for lesson planning, quizzes, and worksheet creation, suggesting rapid adoption of generative AI in education (RSC, 2024). This indicates that AI is already becoming embedded in everyday teaching practice rather than remaining experimental.

Experimental evidence further supports its impact on efficiency. Studies show that teachers using ChatGPT for lesson preparation reduced planning time by approximately 31%, with no observed decrease in the quality of teaching materials (Roy et al., 2024; EEF, 2024). This suggests that AI can contribute to workload reduction while maintaining pedagogical standards.

However, these benefits are limited by issues of reliability. AI-generated content may contain inaccuracies, bias, or lack depth, making it unsuitable for direct use without modification (Perrotta and Selwyn, 2020; Nazaretsky et al., 2022). In Computer Science, incorrect code may lead to

misconceptions, while in English, AI-generated writing may lack originality or authenticity. This reinforces the need for critical evaluation by teachers.

Teacher judgement therefore remains central. Curriculum planning involves decisions about sequencing, pedagogy, and assessment, which rely on subject knowledge and understanding of learners (Shulman, 1987; Grossman and McDonald, 2008). AI can assist this process but does not replace professional reasoning. Maintaining teacher autonomy is essential, as overreliance on AI may reduce deep engagement with subject knowledge and curriculum design (Goos and Bennison, 2008).

Teacher trust and AI literacy also influence how effectively these tools are used. Research suggests that teachers with stronger understanding of AI are more likely to critically evaluate outputs, while less experienced users may accept them more readily (Nazaretsky et al., 2022; Cukurova et al., 2019). This highlights the importance of professional development in ensuring responsible use.

Research suggests that the impact of AI on teacher workload is not automatic and depends heavily on training and implementation conditions. While AI can support lesson planning and reduce preparation time, ineffective integration may lead to additional workload due to the need for reviewing and correcting outputs (OECD, 2026, TALIS 2024 data).

Subject differences are also important. In Computer Science, AI aligns closely with technical content such as programming and algorithms. In English, however, it raises concerns about originality, authorship, and academic integrity. Policy guidance emphasises that AI use must not undermine assessment validity (DfE, 2025; JCQ, 2024), requiring clear boundaries in classroom use.

Finally, ethical considerations such as sustainability and environmental impact must also be acknowledged, as AI systems have increasing energy demands (Coleman, 2023). This adds another dimension to responsible adoption in education.

Overall, the literature shows that AI is most effective when used as a support tool that enhances, rather than replaces, teacher decision-making.

Limitations

This study is based on a review of existing literature and does not include primary data collection. As a result, findings depend on the scope and context of available research, which is largely based on Western education systems. There is limited research specifically focused on Kazakhstan, which may affect the direct applicability of conclusions. Further empirical studies are needed to explore how AI is used in different educational contexts.

Conclusion

This article concludes that artificial intelligence (AI) has the potential to play a valuable role in supporting curriculum planning and lesson design in Computer Science and English education when implemented ethically and in alignment with Department for Education guidance (DfE, 2025). Evidence suggests that AI can enhance efficiency, reduce teacher workload, and support structured lesson design, particularly when used as a planning assistant rather than a replacement for teacher judgement.

The findings indicate that AI is most effective in supporting curriculum sequencing, resource creation, and assessment design. In Computer Science, it can assist with generating programming examples and structuring complex concepts. In English, it can support writing development, scaffolding, and feedback design.

However, these benefits depend on careful and critical use. Risks such as inaccuracy, bias, and overreliance highlight the continued importance of teacher expertise. Subject-specific concerns also differ, with English raising issues of originality and Computer Science requiring accuracy and conceptual clarity. Ethical and regulatory frameworks further reinforce the need for responsible use.

Overall, AI should be embedded within existing pedagogical frameworks rather than treated as a replacement for teacher decision-making. With appropriate training and guidance, it can support more efficient, flexible, and responsive curriculum design while maintaining the central role of the teacher as curriculum designer and professional decision-maker.

References:

1. Baidoo-Anu D and Ansah L (2023) Education in the era of generative artificial intelligence (AI): Understanding the potential benefits of ChatGPT in promoting teaching and learning. *Journal of AI* 7(1): 52–62.
2. Black P, Harrison C, Lee C et al. (2002) *Working Inside the Black Box: Assessment for Learning in the Classroom*. London: GL Assessment.
3. Coleman J (2023) AI's climate impact goes beyond its emissions. *Scientific American*, 7 December. Available at: www.scientificamerican.com/article/ais-climate-impact-goes-beyond-its-emissions (accessed Dec 2025).
4. Cukurova M, Luckin R and Baines E (2019) The importance of AI literacy in education. *British Journal of Educational Technology* 50(1): 1–14.
5. Davies-Craigne (2025) Augmenting instruction with artificial intelligence in geography lessons. *Impact Special Issue: Safe and effective use of AI in education*. Available at: https://my.chartered.college/impact_article/augmenting-instruction-with-artificial-intelligence-in-geography-lessons (accessed Dec 2025).
6. Department for Education (DfE) (2025) *Generative artificial intelligence in education*. Available at: www.gov.uk/government/publications/generative-artificial-intelligence-in-education/generative-artificial-intelligence-ai-in-education (accessed Dec 2025).
7. Education Endowment Foundation (EEF) (2024) *Using generative AI for lesson preparation: Teacher Choices evaluation report*. Available at: <https://educationendowmentfoundation.org.uk> (Accessed: April 2026).
8. Ghamrawi N, Shal T and Ghamrawi NA (2024) Exploring the impact of AI on teacher leadership: Regressing or expanding? *Education and Information Technologies* 29: 8415–8433.
9. Goos M and Bennison A (2008) Teacher professional identity and curriculum design decision-making. *Mathematics Education Research Journal* 20(3): 36–59. (useful for decision-making framing even outside maths)
10. Grossman P and McDonald M (2008) Back to the future: Directions for research in teaching and teacher education. *American Educational Research Journal* 45(1): 184–205.
11. Knight S, Shum SB and Littleton K (2020) Epistemic fluency: Toward understanding thinking and learning in AI-supported environments. *Learning, Media and Technology* 45(2): 145–161.
12. Shulman L (1987) Knowledge and teaching: Foundations of the new reform. *Harvard Educational Review* 57(1): 1–22. (core pedagogical reasoning reference)
13. Joint Council for Qualifications (JCQ) (2024) *AI use in assessments: Protecting the integrity of qualifications*. Available at: www.jcq.org.uk/exams-office/malpractice/artificial-intelligence (accessed April 2025).
14. Luckin R, George K and Cukurova M (2022) *AI for School Teachers*. London: CRC Press.
15. Nazaretsky T, Ariely M, Cukurova M et al. (2022) Teachers' trust in AI-powered educational technology and a professional development program to improve it. *British Journal of Educational Technology* 53(4): 914–931.
16. OECD (2026) *OECD Digital Education Outlook 2026: Exploring Effective Uses of Generative AI in Education*. OECD Publishing, Paris. Available at: <https://doi.org/10.1787/062a7394-en> (Accessed: April 2026).
17. Perrotta C and Selwyn N (2020) Deep learning goes to school: Toward a relational understanding of AI in education. *Learning, Media and Technology* 45(3): 251–269.
18. Roy P, Poet H, Staunton R et al. (2024) *ChatGPT in lesson preparation: A Teacher Choices trial: Evaluation report*. Education Endowment Foundation & NFER. Available at: <https://educationendowmentfoundation.org.uk/projects-and-evaluation/projects/choices-in-edtech->

using-generative-ai-chatgpt-for-ks3-science-lesson-preparation-2024-teacher-choices-trial (accessed Dec 2025).

18. Royal Society of Chemistry (2024) The science teaching survey 2024: Teachers' use of AI in education. Available at: <https://www.rsc.org/policy-and-campaigning/education/the-science-teaching-survey/2024/> (Accessed: April 2026).

ФУТБОЛШЫЛАРДЫҢ ТАКТИКАЛЫҚ ДАЯРЛЫҒЫНДАҒЫ ЗАМАНАУИ АҚПАРАТТЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАР

¹Мырзабек Л.Ә., ²Мырзабеков А.Л.

^{1,2} Дене шынықтыруды оқытудың теориясы мен
әдістемесі кафедрасының аға оқытушысы, п.ғ.к.
Ж.А.Ташенов атындағы университет, Шымкент қ.

Аннотация. Қазіргі футболда жоғары нәтижеге жету ойыншылардың техникалық, тактикалық және психологиялық даярлығының жоғары деңгейіне тікелей байланысты, сондықтан тактикалық дайындық оқу-жаттығу үдерісінің маңызды құрамдас бөлігі болып табылады. Зерттеуде жас футболшылардың тактикалық даярлығын жетілдіруде заманауи ақпараттық технологиялар мен компьютерлік бағдарламаларды қолданудың мүмкіндіктері мен тиімділігі қарастырылады.

Түйін сөздер: Футбол, тактикалық дайындық, технико-тактикалық әрекеттер, оқу-жаттығу үдерісі, ақпараттық технологиялар. Компьютерлік бағдарламалар, модельдеу, мультимедиялық құралдар, жас футболшылар, спорттық жаттығу.

Аннотация. В современном футболе достижение высоких результатов напрямую связано с высоким уровнем технической, тактической и психологической подготовки игроков, поэтому тактическая подготовка является важной составной частью учебно-тренировочного процесса. В исследовании рассматриваются возможности и эффективность применения современных информационных технологий и компьютерных программ для совершенствования тактической подготовки юных футболистов.

Ключевые слова: футбол, тактическая подготовка, технико-тактические действия, учебно-тренировочный процесс, информационные технологии, компьютерные программы, моделирование, мультимедийные средства, юные футболисты, спортивная тренировка.

Abstract. In modern football, achieving high performance is directly related to a high level of technical, tactical, and psychological preparation of players, making tactical training an essential component of the educational and training process. The study explores the possibilities and effectiveness of using modern information technologies and computer programs to improve the tactical training of young football players.

Key words: football, tactical training, technical-tactical actions, educational and training process, information technologies, computer programs, modeling, multimedia tools, young football players, sports training.

Қазіргі кезеңде футболдың кеңінен танымал болуы мен көрермендер қызығушылығы, ең алдымен, оның тартымдылығының артуымен тікелей байланысты. Ойынның әсерлілігі футболшылардың спорттық шеберлігін жетілдіру, ойындардағы нәтижелілікті арттыру, алаңда әдіс-тәсілдік әрекеттерді орындау барысында қозғалыс жылдамдығын ұлғайту, сондай-ақ тактикалық шешімдердің жаңашылдығы мен креативтілігі арқылы қамтамасыз етіледі.

Демек, футболдың даму деңгейі ойын сапасының жоғарылауымен және командалардың бәсекеге қабілеттілігінің өсуімен айқындалады.

Заманауи футбол ойыншылардың алаңдағы қызметтік міндеттеріне елеулі өзгерістер енгізді. Осыған сәйкес спортшыларға қойылатын талаптар да күшейе түсті. Бүгінгі футболшы тек жақсы дене дайындығымен ғана шектелмей, техникалық шеберлігі жоғары, тактикалық ойлауы дамыған, психологиялық тұрғыдан тұрақты әрі кешенді дайындығы толық қалыптасқан болуы тиіс. Ойын барысында әрбір спортшы күрделі әрі үнемі өзгеріп отыратын жағдайға бейімделіп, өз бетінше дұрыс шешім қабылдай алатындай деңгейде даярлануы қажет. Сондықтан тактикалық дайындық техникалық дайындықпен қатар жаттығу үдерісінің негізгі әрі міндетті құрамдас бөлігі болып саналады [1].

Тактикалық даярлықтың мәні – ойыншының алаңдағы жағдайды жедел талдап, нақты ойын сәтінде туындайтын міндеттерді тиімді шешу қабілетін қалыптастыру. Әр футболшы түрлі ойын сәттерінде бағыт-бағдарын жоғалтпай, ұтымды шешім таңдап, оны барынша тиімді жүзеге асыра білуі керек. Бұл қасиеттер тек теориялық біліммен ғана емес, тұрақты жаттығу, тәжірибе және арнайы ұйымдастырылған оқу-жаттығу жұмыстары арқылы дамиды.

Қазіргі футболда жоғары нәтижеге жетудің басты шарттарының бірі – ойынның мінсіз ұйымдастырылуы, терең ойластырылған әдіс-тәсілдік тұжырымдамалар және тактикалық өнердің жоғары деңгейі. Футболы дамыған елдерде дәл осы бағытқа айрықша мән беріледі, себебі заманауи бәсекелестік жағдайында тактикалық артықшылық көбіне ойын тағдырын шешетін негізгі себептерге айналып отыр.

Тактикалық шеберлікті тиімді жетілдіру үшін оның мақсаттары мен міндеттерін, сондай-ақ қолданылатын әдіс-тәсілдері мен құралдарын нақты айқындау қажет. Қазіргі түсінік бойынша, тактикалық дайындық – жарыс барысында туындайтын міндеттерді ұтымды шешудің тиімді тәсілдерін меңгерту және сол міндеттерді табысты орындауға ықпал ететін арнайы қабілеттерді дамыту үдерісі. Осы тұрғыдан алғанда, тактикалық даярлықты екі қырынан қарастыруға болады: біріншісі – оқыту мен жетілдіру үрдісі, екіншісі – тактикалық қабілеттерді айқындайтын сапаларды дамыту үдерісі.

Осылайша, тактикалық дайындық футболшылардың кешенді дамуының өзекті бағыты болып табылады және қазіргі футбол талаптарына сай жоғары нәтижеге қол жеткізудің маңызды алғышарты саналады.

Тактикалық даярлықтың мазмұндық құрылымы футболшылардың дайындық деңгейінің бірнеше қырын қамтиды: теориялық білімін, техникалық шеберлігін, дене дайындығын және психологиялық тұрақтылығын. Аталған компоненттердің барлығы өзара тығыз байланысып, жарыс барысында тактикалық әрекеттерді құру мен жүзеге асыруға бағытталған күрделі кешенді жүйені қалыптастырады. Яғни, тактикалық шеберлік – жеке бір дағды емес, ол спортшының жан-жақты дайындығының нәтижесі болып табылады [2].

Футболшылардың тактикалық даярлығы екі негізгі бағыттан тұрады: теориялық және практикалық. Теориялық дайындық аясында ойын ережелерін терең меңгеру, түрлі ойын жүйелері мен олардың нұсқаларын білу, жеке тактикалық тәсілдерді игеру қарастырылады. Сонымен қатар ауа райының ерекшеліктері, алаң жабынының сапасы, қарсылас команданың ойын стилі секілді сыртқы қызметтерін тактикаға ықпалын түсіну де маңызды. Бұл білімдер ойыншының алаңдағы әрекеттерін саналы түрде ұйымдастыруына негіз болады.

Ал практикалық даярлық барысында жеке, топтық және командалық тактикалық іс-әрекеттер үйретіліп, жетілдіріледі. Мұнда футболшылардың шығармашылық қабілеттерін дамытуға, стандартты емес шешімдер таба білуіне, әртүрлі ойын жағдайларында тиімді әрекет етуіне басымдық беріледі. Командалық өзара іс-қимылдың үйлесімділігі, алаңдағы позициялық сауаттылық және қарсыласқа бейімделу икемділігі дәл осы практикалық жұмыс арқылы қалыптасады.

Қазіргі кезеңде тактикалық дайындық жүйесінде жаттығу құралдары мен әдістерін дұрыс тандау айрықша маңызға ие. Оқу-жаттығу үдерісін оңтайландыру және шабуыл мен қорғаныс кезіндегі тактикалық шеберлікті арттыру үшін тиімді технологиялық шешімдерді қолдану қажеттілігі туындап отыр. Осы тұрғыдан алғанда, заманауи ақпараттық технологияларды пайдалану әдіс-тәсілдік әрекеттерді қалыптастыру мен жетілдіру үдерісінің нәтижелілігін арттырудың өзекті бағыты болып саналады [3].

Зерттеу жұмысының мақсаты – жас футболшылардың тактикалық даярлығын жетілдіруде компьютерлік бағдарламаларды қолдану мүмкіндіктерін талдау және олардың тиімділігін айқындау.

Ақпараттық технологиялар деп оқыту мазмұнын жүзеге асыруға бағытталған мақсаттар жүйесін, ұйымдастыру түрлерін, әдістерді және тәсілдік құралдар кешенін қамтитын тұтас жүйені айтамыз. Соңғы жылдары спорт саласында компьютерлік техниканы қолдануға негізделген ақпараттық технологиялар кеңінен дамыды. Олар спорттық жаттығу үдерісіндегі жаңа ақпараттық технологиялар ретінде танылып, футболшылардың тактикалық даярлығын ғылыми тұрғыда жетілдіруге жол ашты.

Спорттық жаттығу үдерісінде қолданылатын жаңа ақпараттық технологияларды бірнеше негізгі бағытқа бөліп қарастыруға болады. Бұл бағыттар оқу-жаттығу жұмысын ғылыми тұрғыдан ұйымдастыруға, деректерді өңдеуге және тактикалық дайындықтың сапасын арттыруға мүмкіндік береді.

Бірінші бағыт – әмбебап ақпараттық технологиялар. Оларға мәтіндік редакторлар, графикалық бағдарламалар, электрондық кестелер, деректер қорын басқару жүйелері, модельдеу жүйелері және статистикалық талдау пакеттері жатады. Мұндай құралдар жаттығу жоспарларын құрастыруға, ойын көрсеткіштерін есептеуге, әдіс-тәсілдік әрекеттердің тиімділігін салыстырмалы түрде талдауға жағдай жасайды. Мысалы, электрондық кестелер арқылы ойыншылардың жүктеме көлемін немесе ойындағы белсенді әрекеттер санын есептеп, өсу қарқынын бақылауға болады. Ал үлгілеу жүйелері белгілі бір ойын жағдайларын сандық пішімін құрып, ықтимал нәтижелерді болжауға мүмкіндік береді.

Екінші бағыт – желілік технологиялар мен телекоммуникациялық жүйелер. Бұл құралдар ақпарат алмасуды жеделдетіп, бапкерлер мен спортшылар арасындағы кері байланысты күшейтеді. Интернет-платформалар арқылы бейнематериалдарды талдау, онлайн - конференциялар өткізу, қашықтан оқыту элементтерін енгізу жүзеге асырылады. Сонымен қатар бұл технологиялар түрлі командалар мен мамандар арасында тәжірибе алмасуға кең жол ашады.

Үшінші бағыт – компьютерлік оқыту және бақылау бағдарламалары, электрондық оқулықтар және білімді тексеруге арналған интерактивті жүйелер. Мұндай бағдарламалар тактикалық схемаларды меңгеруді жеңілдетіп, ойыншылардың теориялық білім деңгейін бақылауға мүмкіндік береді. Арнайы тестілеу үлгілері арқылы спортшылардың ойын ережелерін, тактикалық үлгілерді және орындық міндеттерді қаншалықты игергенін анықтауға болады.

Төртінші бағыт – мультимедиялық технологиялар. Бұл бағыт бейне, дыбыс, анимация және сызбалық элементтерді біріктіру арқылы оқу материалын көрнекі әрі түсінікті түрде ұсынуға негізделеді. Мультимедиялық таныстырылымдар, 3D-анимациялар және бейнеталдау құралдары футболшылардың ойын жағдайларын нақты қабылдауына, кеңістікті сезіну қабілетін дамытуына және шешім қабылдау жылдамдығын арттыруына ықпал етеді.

Бесінші бағыт – оқу - жаттығу үдерісін бағдарламалауға арналған мамандандырылған бағдарламалық-әдістемелік кешендер. Бұл жүйелер жаттығу кезеңдерін жоспарлау, жүктемені кезеңдерге бөлу, жеке ойыншылардың даму динамикасын бақылау және тактикалық дайындықтың мазмұнын жүйелеу үшін қолданылады. Мұндай кешендер бапкерге оқу үрдісін

дәл әрі тиімді ұйымдастыруға көмектесіп, команданың тактикалық шеберлігін жоспарлы түрде арттыруға мүмкіндік береді.

Осылайша, жаңа ақпараттық технологиялардың әрбір бағыты футболшылардың тактикалық даярлығын жетілдіруге өзіндік үлес қосады және оқу-жаттығу процесін заманауи талаптарға сай ұйымдастыруға жағдай жасайды. Спорттық жаттығу үдерісінде қолданылатын жаңа ақпараттық технологияларды бірнеше негізгі бағытқа бөліп қарастыруға болады. Бұл бағыттар оқу-жаттығу жұмысын ғылыми тұрғыдан ұйымдастыруға, деректерді өңдеуге және тактикалық дайындықтың сапасын арттыруға мүмкіндік береді.

Ақпараттық технологияларды қолдану футболшылардың даярлығындағы кемшіліктерді дер кезінде анықтап, оларды жүйелі түрде түзетуге кең мүмкіндік береді. Сандық талдау құралдары мен бейнебақылау жүйелері жаттығу және ойын барысында жіберілген қателіктерді нақты көрсетіп, олардың себеп-салдарын тереңірек түсінуге жағдай жасайды. Соның нәтижесінде бапкер де, спортшы да дайындық үдерісін саналы түрде жетілдіре алады.

Заманауи ақпараттық технологиялар көрнекілік қағидатын сапалы жаңа деңгейге көтереді. Бейнеқатарлар, сызбалық үлгілер, қозғалмалы кескіндер және интерактивті материалдар спортшылардың бейнелі ойлауын, кеңістіктік қабылдауын және шығармашылық қиялын дамытады. Әсіресе техникалық және тактикалық элементтерді үйретуде көрнекі құралдардың маңызы зор. Сондықтан футбол әдісі мен тактикасының қыр-сырын түсіндіруге арналған баспа оқу құралдарын, бейнесабақтарды, қозғалмалы фильмдерді әзірлеу заманауи технологияларға негізделуі тиіс. Мұндай материалдар ойын тәсілдерінің орындалу ерекшеліктерін айқын көрсетіп, оларды дұрыс меңгеруге ықпал етеді.

Техникалық-тактикалық шеберлікті жетілдірудің жаңа әдістерін іздестіруде компьютерлік технологиялар жетекші орын алады. Мультимедиялық құралдар жаттығу үдерісінің барлық кезеңдерінде техникалық әрекеттерді нақтылауға, қателерді түзетуге, сондай-ақ дене және қызметтік дайындық көрсеткіштерін бақылауға мүмкіндік береді. Мысалы, бейнеталдау бағдарламалары арқылы ойыншының қозғалыс көлемін, доппен әрекет ету уақытын немесе бағытта орналасуын салыстырып, жетілдіру жолдарын анықтауға болады.

Тактикалық даярлық – мақсатты түрде ұйымдастырылатын педагогикалық үдеріс болғандықтан, оның нақты міндеттері айқындалуы тиіс. Біріншіден, техникалық тәсілдерді меңгеру барысында тактикалық біліктерді қатар қалыптастыру қажет. Екіншіден, күрделі ойын жағдайларында техникалық әрекеттердің сенімді орындалуын қамтамасыз ету маңызды. Үшіншіден, шабуыл мен қорғаныстағы жеке, топтық және командалық тактикалық әрекеттердің негіздерін толық меңгеру талап етіледі.

Сонымен қатар әр футболшының командадағы ойын рөлі мен орнын сәйкес тактикалық қабілеттерін жетілдіру қажет. Ойын барысында әдіс-тәсілдер мен тактикалық әрекеттерді нақты жағдайға қарай (әріптестерінің жағдайы, қарсыластың мүмкіндіктері, сыртқы орта факторлары) тиімді пайдалану дағдыларын қалыптастыру да басты міндеттердің бірі болып табылады. Бұған қоса, шабуылдан қорғанысқа және қорғаныстан шабуылға жылдам ауыса білу қабілетін дамыту қазіргі футболдың ажырамас талабы саналады.

Қойылған міндеттерді табысты әрі нәтижелі орындау үшін жалпы қабылданған әдістермен қатар (жаттығулар орындау, көрсету, ауызша түсіндіру, тұтас және бөлшектеп үйрету, бейнематериалдарды талдау, өз әрекеттері мен қарсылас қимылдарын сараптау) заманауи ақпараттық технологияларға негізделген үлгілеу әдістеріне де ерекше мән беріледі. Әсіресе жекелеген ойыншының, қарсыластың немесе тұтас команданың әдіс-тәсілдік және тактикалық әрекеттерін үлгілеу оқу-жаттығу үдерісінің тиімділігін арттырады. Осы мақсатта «Easy Animation (2008)», «Fussballtatkpaner», «Easy2Coach Pro» сияқты компьютерлік бағдарламалар кеңінен қолданылады [4].

Оқу-жаттығу үдерісінде модельдеуді қолдану бірнеше бірізді кезеңнен тұрады: алдымен нақты міндет қойылады, кейін сәйкес үлгі жасалады немесе таңдалады, одан соң үлгі жан-

жақты зерттеледі және алынған нәтижелер шынайы ойын әрекетіне енгізіледі. Бұл тәсіл теориялық білімді тәжірибемен ұштастыруға мүмкіндік береді.

Заманауи компьютерлік бағдарламалар арқылы технико-тактикалық әрекеттерді үлгілеу мынадай бағыттарда жүзеге асырылады:

1. ойыншылар мен қарсыластардың әдіс-тәсілдік шеберлігін талдау және жарыс әрекетінің «flash» анимациясын жасау;
2. футболшының тәсілдік-тактикалық іс-қимылдарының жорамал үлгілерін құру;
3. үлгілеу және бағдарламалау негізінде тосыннан жасалатын тактикалық дайындық үлгілерін әзірлеу.

Мультимедиалық үлгілеу күрделі техникалық-тактикалық әрекеттерді виртуалды түрде қайта жаңғыртып, нақты жарыс жағдайларын бейнелеуге мүмкіндік береді. Бұл тактикалық дайындықты оңтайландырудың жаңа жолдарын іздеуге, стандартты емес шешімдерді пысықтауға және ойын барысын түрлі сценарий бойынша болжауға жағдай жасайды.

«Easy Animation» бағдарламасы техникалық-тактикалық тәсілдерді үйретуге және жетілдіруге бағытталған жаттығуларды модельдеуге арналған. Бағдарлама қарапайым немесе күрделі қозғалыстағы өзара әрекеттерді құрастыруға мүмкіндік беретін сызбалық құрал болып табылады. Жасалған модельдер ақ-қара немесе түрлі түсті форматта сақталып, файл ретінде қолданылуы мүмкін. Сонымен қатар оларды басып шығарып, теориялық және оқу-жаттығу сабақтарында талдау үшін пайдалануға болады. Сызбалық редактор футболшының, қарсыластың және доптың қозғалыс сызбасын әртүрлі жылдамдықта көрсететін «flash» жандандыру әсерлерін жасауға жағдай жасайды [5].

Бағдарлама төрт негізгі бөлімнен тұрады: – ойын алаңдары (түрлі түсте және өлшемде); – футболшылар бейнесі (әртүрлі өлшемде және киім түстерімен); – құрал-жабдықтар (доптар, фишкалар, бағандар, жаттығу баспалдағы, гимнастикалық таяқшалар, құрсаулар, қақпалар); – тәсіл-тактикалық әрекеттердің кадрлық сызбалары.

«Fussballtattikaner» бағдарламасы да әдістер мен тактикалық тәсілдерді үйретуге және жетілдіруге арналған жаттығуларды құрастыруға әрі өндеуге мүмкіндік береді. Бұл құрал қарапайым және күрделі тактикалық өзара әрекеттерді сызуға арналған сызбалық орта болып табылады. Дайындалған үлгілерді басып шығарып, тактикалық дайындық бойынша теориялық және практикалық сабақтарда талдау жасауға болады. Редактордың көмегімен шабуылдағы және қорғаныстағы тактикалық айла-тәсілдер бейнелеу жүзеге асырылады.

Аталған бағдарлама келесі құрамдас бөліктерді қамтиды:

1. орналасуын өзгертуге болатын ойын алаңы;
2. футболшылардың шартты белгілері;
3. құрал-жабдықтар (доптар, фишкалар, бағандар);
4. әдіс-тәсілдік және тактикалық әрекеттердің бағытын көрсететін арнайы нұсқағыштар.

Осылайша, модельдеу технологияларын қолдану футболшылардың тактикалық ойлауын дамытып, ойын жағдайларын алдын ала пысықтауға және жаттығу үдерісін ғылыми негізде ұйымдастыруға мүмкіндік береді.

«Easy2Coach Pro» бағдарламасы футболдағы техникалық-тактикалық тәсілдерді үйрету мен жетілдіруге бағытталған кешенді цифрлық құрал болып табылады. Бұл бағдарлама оқу-жаттығу үдерісін жүйелі түрде жоспарлауға, ойыншылардың даму динамикасын бақылауға және жарыс әрекетін жан-жақты талдауға мүмкіндік береді [6].

«Easy2Coach Pro» бағдарламасының мүмкіндіктері төмендегідей:

1. Оқу-жаттығу үдерісін жоспарлау (микро-, мезо- және макроциклдер деңгейінде). Бұл жаттығу жүктемесін кезең-кезеңімен реттеуге және ұзақ мерзімді дайындық стратегиясын құруға жағдай жасайды.

2. Ойыншылар туралы деректер базасын енгізу және сақтау. Мұнда спортшының аты-жөні, антропометриялық көрсеткіштері, қызметтік және дене сапалары, координациялық

қабілеттері, тәсілдік-тактикалық өлшемдері, ойын амплуасы, түрлі кезеңдердегі өнер көрсету динамикасы, тіпті қаржылық шығындар туралы мәліметтер тіркеледі.

3. Жаттығу сабақтарының кестесі мен мазмұнын құрастыру. Бұл бапкерге әр жаттығудың мақсатын, құрылымын және қолданылатын құралдарын нақтылауға көмектеседі.

4. Жарыс әрекетінің статистикалық сипаттамаларын талдау. Ойын барысындағы негізгі көрсеткіштерді тіркеу арқылы команданың және жеке ойыншылардың тиімділігі бағаланады.

5. Шабуыл мен қорғаныстағы жеке, топтық және командалық тактикалық өзара әрекеттерді үйретуге және жетілдіруге арналған дайындық құралдарын пайдалану.

6. Жалпы, арнайы, арнайы-бағытталған және нұсқалы сипаттағы жаттығуларды өзгерту және бейімдеу (арнайы футбол редакторы арқылы). Бұл жаттығуларды нақты мақсатқа сәйкес икемдеуге мүмкіндік береді.

7. Қарсылас команда және жалпы ұжым туралы мәліметтерді енгізу (ойыншылардың аты-жөні, антропометриялық деректері, қарсыласқа қатысты ескертпелер, алаңдағы тактикалық орналасуы).

8. Жарыс әрекетін есепке алу кестелерін құру (жекелеген матчтар мен тұтас маусым бойындағы команда көрсеткіштерінің динамикасын бақылау).

Қазіргі футбол ойыншылардан жоғары деңгейдегі тактикалық дайындықты талап етеді. Заманауи ойын стилі жоғары жылдамдықта әрекет етуді, ойын қимылдарының сенімді орындалуын, тәсілдік қателіктерді азайтуды және шабуыл мен қорғаныс кезеңдерінде техникалық-тактикалық әрекеттерді тиімді ұйымдастыруды көздейді. Сонымен қатар ойын барысында қажет болған жағдайда импровизация элементтерін қолдану да маңызды.

Осыған байланысты жарыс әрекетінің ерекшеліктерін ескере отырып жасалған заманауи компьютерлік бағдарламалар футболшылардың тәсілдік-тактикалық әрекеттерін қалыптастыру мен жетілдіруге көмектеседі. Ақпараттық технологияларды қолдану оқу-жаттығу үдерісін оңтайландырып, дайындықты жоспарлау, талдау және бақылау жұмыстарын тиімді жүргізуге мүмкіндік береді. Соның нәтижесінде жарыс әрекетінің тиімділігі артып, ойыншылардың кәсіби шеберлігі жоғарылайды.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Герасименко, А.П. Совершенствование основ технико-тактического мастерства юных футболистов. - Волгоград, ВГАФК, 2002.-341 с.

2. Турыскулов У.Ж., Мырзабек Л.Ә., Нуржан Н.Н., Юсупов А.Р., Ерепбаев Н.К. Футбол. Электронды оқулық. – Шымкент, 2026. – Б 250.

3. Искусство подготовки высококлассных футболистов: Научно-методическое пособие /Под ред. Проф. Н.М. Люкшинова. -М.: Советский спорт, 2003. -416с.

4. easy Sports Software. **Easy Animation – software for tactical analysis, drills and exercises.** – Available at: [https:// easysport ssoft ware. com/en/easyanimation](https://easysportsoftware.com/en/easyanimation) (accessed: 06.03.2026).

5. www.easv-snorts-software.co

6. Easy2Coach GmbH. **Easy2Coach – professional football coaching software for training planning and match preparation.** – Available at: <https://www.easy2coach.net/en/about-easy2coach/> (accessed: 06.03.2026).

БІЛІМ БЕРУ ДЕРЕКТЕРІН ӨНДІРУ АРҚЫЛЫ СТУДЕНТТЕРДІҢ АКАДЕМИЯЛЫҚ ҮЛГЕРІМІН МАШИНАЛЫҚ ОҚЫТУ АЛГОРИТМДЕРІ КӨМЕГІМЕН БОЛЖАУ

¹Нахипова В.И., ²Юрсевен Меруерт К., ³Әмзе Т.И.

¹*«IT және цифрлық технологиялар» кафедрасының PhD, аға оқытушы,
Ж.А.Тәшенов атындағы университеті, Шымкент қаласы
<https://orcid.org/0000-0002-4248-8943> , nakhipovavenera@mail.ru*

²*«IT және цифрлық технологиялар» кафедрасының PhD, аға оқытушы,
Ж.А.Тәшенов атындағы университеті, Шымкент қаласы
<https://orcid.org/0009-0008-4046-429>, meruert_diana@mail.ru*

³*«Математика және физика» кафедрасының оқытушы,
Ж.А.Тәшенов атындағы университеті, Шымкент қаласы
tangsholpan7@gmail.com*

Аңдатпа. Соңғы жылдары білім беру деректерін өндіру (Educational Data Mining) үлкен назарға ие болды. Білім беру ұйымдарының негізгі мақсаты — студенттердің академиялық үлгерімін арттыру үшін сапалы білім беру. Студенттердің үлгерімі бірнеше факторларға байланысты, атап айтқанда: жеке, академиялық және мінез-құлық ерекшеліктері.

Бұл зерттеу жоғары оқу орнында студенттердің академиялық үлгерімін болжауға арналған. Деректер жиынтығы сауалнама негізінде және таңдалған оқу орнының академиялық бөлімінен алынған. Жиналған деректерге деректерді алдын ала өңдеу және факторлық талдау жүргізіліп, деректердегі аномалиялар жойылды, деректердің өлшемділігі қысқартылды және ең жоғары корреляцияға ие белгілер анықталды.

Машиналық оқыту алгоритмдерін салыстыру үшін Python 3 құралы пайдаланылды. Нәтижесінде support vector regression_linear алгоритмі ең жоғары болжау нәтижесін көрсетті.

Түйін сөздер: Білім беру деректерін өндіру, Регрессия, Академиялық үлгерім, машиналық оқыту, болжау.

Аннотация. В последние годы большое внимание уделяется интеллектуальному анализу образовательных данных (Educational Data Mining). Основная цель образовательных организаций-предоставление качественного образования для повышения академической успеваемости студентов. Успеваемость студентов зависит от нескольких факторов, а именно: личностных, академических и поведенческих особенностей.

Это исследование предназначено для прогнозирования академической успеваемости студентов в высшем учебном заведении. Набор данных основан на опросе и получен из академического отдела выбранного учебного заведения. К собранным данным была проведена предварительная обработка данных и факторный анализ, устранены аномалии в данных, уменьшена размерность данных и выявлены признаки с наибольшей корреляцией.

Инструмент Python 3 использовался для сравнения алгоритмов машинного обучения. В результате алгоритм support vector regression_linear показал самый высокий результат прогнозирования.

Ключевые слова: производство образовательных данных, Регрессия, академическая успеваемость, машинное обучение, прогнозирование.

Annotation. In recent years, educational data Mining has received a lot of attention. The main goal of educational organizations is to provide high — quality education to improve the academic

performance of students. Student performance depends on several factors, namely: personal, academic and behavioral characteristics.

This study is intended to predict the academic performance of students in higher education. The data set is taken on the basis of a questionnaire and from the academic department of the selected educational institution. Preliminary data processing and factor analysis of the collected data were carried out, anomalies in the data were eliminated, the dimensionality of the data was reduced, and signs with the highest correlation were identified.

The Python 3 Tool was used to compare machine learning algorithms. As a result, the support vector regression_linear algorithm showed the highest prediction result.

Key words: educational data mining, regression, academic performance, machine learning, Forecast.

Кіріспе

Білім беру ұйымдарындағы студенттердің академиялық үлгерімі көптеген зерттеулердің, ата-аналардың, білім беру ұйымдарының және әрбір елдің үкіметінің маңызды назарында. Сондықтан білім беру ұйымдары студенттердің академиялық үлгерімін үнемі бақылап, оны жақсарту бойынша тиісті шаралар қабылдауы қажет. Оқытушылар университеттер мен колледждердегі студенттердің үлгерімін бағалап, қойылған мақсаттарға жетуді қамтамасыз етуі және үздіксіз жетілдіру ортасын қалыптастыруы тиіс. Білім беру ұйымдарының тиімділігін бағалау кезінде бірнеше факторлар ескеріледі. Осы факторларға негізделі отырып, оқу орны өзінің рейтингін арттыруға ұмтылады. Білім беру ұйымдары жоғары нәтижелерге қол жеткізу үшін сапалы білім беруге ерекше көңіл бөледі. Студенттердің академиялық үлгерімі жоғары оқу орындарының рейтингінде негізгі көрсеткіштердің бірі болып табылады [1]. Сонымен қатар оқытушылар студенттердің жоғары нәтижелерге жетуіне кедергі келтіретін факторларды анықтай алады. Оқытушы студенттердің дағдыларын жетілдіріп, олардың төмен үлгерімін жақсарту үшін түзету шараларын қолдана алады. Бұл зерттеу деректерді өндіру әдістерін пайдалана отырып, студенттердің үлгерімін болжау әдіснамасын көрсетеді және қажетті нәтижелерді қалыптастырады.

Осылайша, зерттеу студенттердің үлгерімін болжау әдістерін қолдануға бағытталған және деректерді өндіру әдістерінің жоғары әлеуетін көрсетеді.

Білім беру деректерін өндіру (EDM) — академиялық деректер базасынан маңызды білім мен заңдылықтарды анықтауға арналған әдіс [2].

Бұл зерттеуде деректер студенттер арасында жүргізілген сауалнама және оқу орнының академиялық бөлімінен алынған ақпарат негізінде жиналды.

Студенттердің сипаттамаларын үш негізгі топқа бөлуге болады: жеке сипаттамалар академиялық сипаттамалар мінез-құлық сипаттамалары, мінез-құлық сипаттамалары студенттердің оқу тәжірибесіне байланысты көрсеткіштерді қамтиды [3].

Зерттеулер көрсеткендей, болжау үшін көбінесе классификация және регрессия әдістері қолданылады. Кейбір зерттеулерде студенттердің оқуын аяқтау ықтималдығын алдын ала анықтау үшін деректерді өндіру әдістері қолданылған. Алайда көптеген зерттеулерде тек академиялық көрсеткіштер ғана қарастырылған. Сондықтан студенттердің: әлеуметтік жағдайы, мінез-құлық ерекшеліктері қосымша іс-шараларға қатысуы сияқты факторларды да ескеру қажет.

Бұл зерттеу студенттердің үлгеріміне әсер ететін түрлі факторларды анықтауға және студенттердің деректері мен бұрынғы оқу нәтижелеріне сүйене отырып, келесі семестрдегі үлгерімін болжауға бағытталған. Оқу орнының күткен деңгейіне жетпейтін студенттерді анықтап, олардың нәтижелерін жақсарту үшін арнайы қолдау көрсету қажет. Зерттеудің негізгі мақсаттары: студенттердің үлгеріміне әсер ететін факторларды анықтау осы факторларды жүйелеу таңдалған атрибуттар мен академиялық үлгерім арасындағы

байланысты зерттеу. Осы атрибуттарға негізделген студенттердің үлгерімін болжайтын модель жасалды. Модельдің тиімділігі алынған нәтижелер арқылы көрсетілді [4].

Зерттеу әдіснамасы

Бұл зерттеуде білім беру ұйымының студенттерінің: өткен семестрлердегі академиялық нәтижелері жеке сипаттамалары қарастырылды. Қолданылған атрибуттардың бір бөлігі ғылыми әдебиеттерден алынған, ал кейбір жаңа атрибуттар қосымша енгізілді. Google Form платформасында 98 атрибут пен 112 сұрақтан тұратын сауалнама әзірленіп, келесі бөлімдерді қамтыды: жеке мәліметтер, академиялық ақпарат, мінез-құлық ерекшеліктері, қосымша іс-шаралар.

Осы сипаттамалардың кейбірі 1-кестеде көрсетілген. 85 студенттен тұратын деректер жиынтығы Google Form арқылы жиналды. Сонымен қатар студенттердің: GPA көрсеткіштері қабылдау деректері оқу орнының академиялық бөлімінен алынды.

Деректерді алдын ала өңдеу: Жиналған деректер келесі әдістер арқылы өңделді: тазалау (Cleaning), біріктіру (Integration), түрлендіру (Transformation) белгілерді масштабтау факторлық талдау [5].

Сауалнама деректері мен академиялық бөлім деректері MS Excel көмегімен біріктірілді. Деректерді тазалау барысында қажетсіз деректер жойылды және жетіспейтін мәндер толықтырылды. Деректерді тазалау барысында: қажетсіз деректер жойылды, жетіспейтін мәндер толықтырылды. Тазалау процесі Excel бағдарламасында және Python 3 құралындағы pandas, matplotlib және seaborn кітапханалары арқылы жүзеге асырылды [6].

1-суреттегі ақ түсті үзік-нүктелі аймақтар осы зерттеудегі бастапқы деректер жиынтығындағы жетіспейтін немесе маңызсыз деректерді көрсетеді. Бастапқы деректер Google Form сауалнамасына берілген жауаптарды бастапқы күйінде қамтиды. Деректерді тазалау нәтижесінде 2-суретте көрсетілгендей толық тазартылған деректер жиынтығы алынды. Тазартылған деректер зерттеуде қолданылған студент атрибуттарына сәйкес барлық айнымалыларды қамтиды [7].

Feature Scaling — деректердің белгілерін белгілі бір диапазонға келтіру әдісі. Бұл зерттеуде әрбір атрибутты бірдей масштабта өлшеу және белгілер шамаларының айырмашылығын басқару арқылы алгоритмдердің нәтижелерін жақсарту үшін қолданылды. Деректерді қысқарту (data reduction) деректердің өлшемділігін азайту үшін жүргізілді, яғни белгілер санын қысқартып, маңызды ақпаратты жоғалтпау мақсаты көзделді. Деректердің өлшемділігін азайту үшін Principal Component Analysis (PCA) әдісі қолданылды [8]. PCA қолданылған белгілердің корреляциялық матрицасына негізделеді. 3-суретте пайдаланылған кейбір белгілердің корреляциялық матрицасы көрсетілген. Деректердің мәнін жоғалтпай өлшемділікті азайту деректерді визуализациялауды жеңілдетеді және машиналық оқыту алгоритмдерінің жұмысын жылдамдатады. 92 белгісі бар деректер жиынтығының өлшемділігі 2-ге дейін қысқартылды, ал семестрдің Grade Point Average (GPA) көрсеткіші өзгеріссіз қалдырылды.

Модель және алгоритм

Машиналық оқыту екі негізгі категорияға бөлінеді: бақыланатын оқыту (supervised learning), бақыланбайтын оқыту (unsupervised learning) Бақыланатын оқыту: регрессия, классификация алгоритмдеріне бөлінеді. Бұл зерттеуде қолданылған әдістер: Multiple Linear Regression

Support Vector Regression

Алгоритмдер Python бағдарламалау тілінде Jupyter Notebook ортасында жүзеге асырылды.

Сызықтық регрессия

Сызықтық регрессияда кіріс және шығыс айнымалылары арасында сызықтық байланыс болады.

Формула:

$$y = a + bx + e \text{ мұнда:}$$

x — кіріс айнымалы

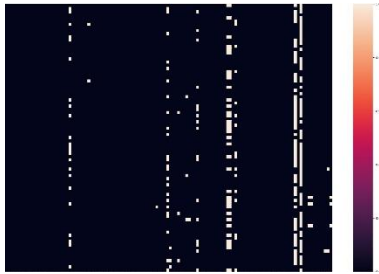
y — шығыс айнымалы

a — y қиылысу нүктесі

b — еңістік

e — қате мәні

Multiple Linear Regression (MLR) бірнеше айнымалы арасындағы байланысты сипаттайды.

1-сурет. Тазаланбаған / шикі деректер сюжеті.

Бұл жағдайда y айнымалысының күтілетін мәнін n -дәрежелі көпмүше ретінде модельдеуге болады. Нәтижесінде төменде көрсетілген жалпы көпмүшелік регрессия моделі алынады: $y = a_0 + a_1x + a_2x^2 + a_3x^3 + \dots + a_nx^n + e$

мұнда $E(y | x)$ — шартты орташа мән, ал $a_1, a_2, \dots, a_n$ — сәйкесінше $x, x^2, \dots, x^n$ факторларының коэффициенттері.

Қолдау векторлық регрессиясы

Support Vector Machine (SVM) — регрессия және классификация әдістерінде қолданылатын алгоритм. Регрессия есептерінде қолданылатын SVM әдісі Support Vector Regression (SVR) деп аталады.

Екі өлшемді белгілер үшін SVR сызықтық регрессияға ұқсас, мұнда түзу сызықтың теңдеуі төмендегідей беріледі:

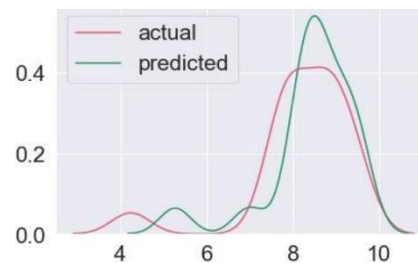
$$y = a + bx$$

SVR әдісінде тәуелсіз атрибуттарды бөлетін түзу гипержазықтық (hyperplane) деп аталады. Шекаралық сызық қолдау векторлары (support vectors) деп аталатын деректер нүктелері арқылы анықталады. Бұл нүктелер гипержазықтыққа өте жақын орналасқан деректер нүктелері болып табылады [9].

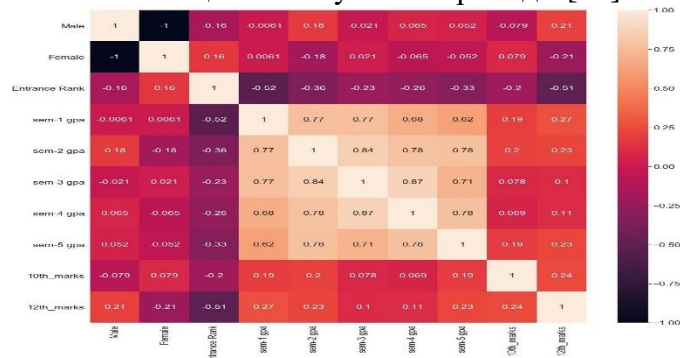

2-сурет. Тазартылған деректер сюжетті орнатады.

Регрессиялық модельдер нақты мән мен болжамды мән арасындағы қатені азайтуға

тырысады, ал SVR гипержазықтық пен шекаралық сызық арасындағы α шекті мәнінің ішінде ең жақсы сәйкес келетін сызықты табуға тырысады [10].

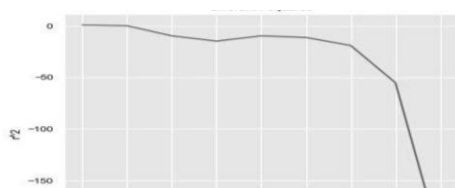

3-сурет. Корреляциялық сюжет.

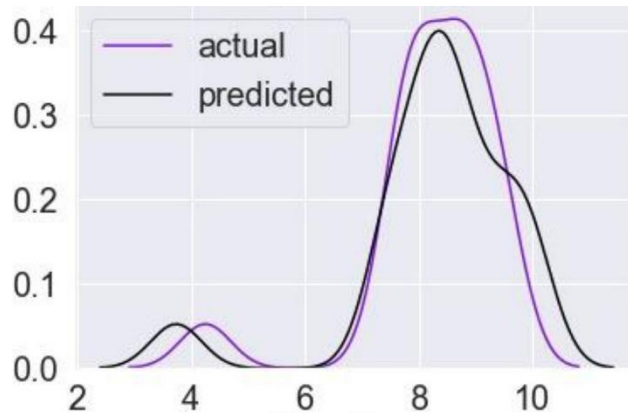
Нәтижелер және талқылау

Қолданылған әдістемеге сәйкес, деректерді алдын ала өңдегеннен кейін жиналған 85 студенттің деректерінің 80%-ы оқыту деректер жиынтығы (training dataset) ретінде пайдаланылды, ал 20%-ы тест деректер жиынтығы (test dataset) ретінде қалдырылды. Модельді оқыту және тексеру үшін кіріс айнымалылары ретінде таңдалған барлық атрибуттар және бесінші семестрге дейінгі GPA көрсеткіштері пайдаланылды. Ал шығыс айнымалысы ретінде таңдалған оқу орнының соңғы курс студенттерінің алтыншы семестрдегі GPA көрсеткіші алынды.

Оқыту деректер жиынтығы негізінде көптік сызықтық регрессия (Multiple Linear Regression) және қолдау векторлық машинасы (Support Vector Machine) әдістері қолданылып модель құрылды, ал тест деректері үшін болжамдар жасалды. Алынған нәтижелер талданып, өзара салыстырылды. Оқыту деректер жиынтығы негізінде көптік сызықтық регрессия (Multiple Linear Regression) және қолдау векторлық машинасы (Support Vector Machine) әдістері қолданылып модель құрылды, ал тест деректері үшін болжамдар жасалды. Алынған нәтижелер талданып, өзара салыстырылды. Егер деректер көлемі артатын болса, тест деректерінің үлесін көбейту арқылы да жоғары дәлдікке қол жеткізу мүмкіндігі бар. 6, 7 және 8-суреттерден SVR_rbf алгоритмі берілген деректер жиынтығы үшін 49.61% дәлдік көрсеткенін көруге болады, бұл модельдің сәйкестігі төмен екенін білдіреді. Ал SVR_linear моделі 83.44% R^2 көрсеткішін көрсетті, бұл мән көптік сызықтық регрессия нәтижесіне өте жақын. Ең жоғары R^2 көрсеткіші сызықтық ядросы бар SVR моделінде алынды. Одан кейінгі орындарда MLR және 1-дәрежелі SVR_poly модельдері орналасқан.

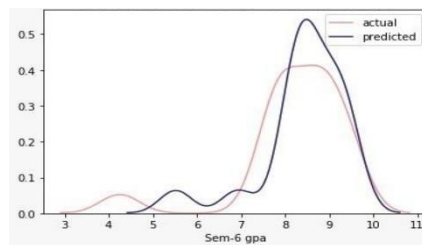

4--сурет. Дәлдік және көпмүшеліктердің реті.

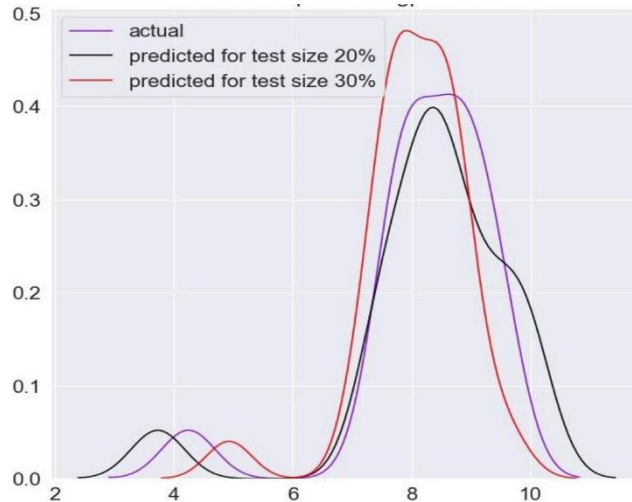
5-сурет. MLR үшін нақты және болжамды орташа балл.

R-square көрсеткіші регрессиялық модельде тәуелді айнымалының дисперсиясының қандай бөлігі тәуелсіз айнымалылар арқылы түсіндірілетінін көрсетеді. Ал RMSE шығыс айнымалысының өзгергіштік пайызын сипаттайтын ең тиімді көрсеткіштердің бірі болып саналады. MAE, MSE және RMSE көрсеткіштері әртүрлі регрессиялық модельдердің өнімділігін салыстыру үшін тиімді қолданылады. Әдетте RMSE ең қолайлы көрсеткіш болып саналады.

6-сурет. SVR үшін нақты және болжамды GPA (ядро = көпмүшелік).

6-сурет. SVR үшін нақты және болжамды GPA (ядро = көпмүшелік).

7-сурет. Өр түрлі сынақ өлшемдері бар MLR үшін нақты және болжамды орташа балл.

Қорытынды

Бұл зерттеуде келесі машиналық оқыту алгоритмдері қолданылды: Multiple Linear Regression, Support Vector, Regression_rbf, Support Vector Regression_poly, Support Vector Regression_linear, жүргізілген талдау нәтижесінде SVR_linear алгоритмі студенттердің академиялық үлгерімін болжауда ең тиімді әдіс ретінде анықталды.

Деректер жиынтығы оқу және тестілік мәліметтер жиынтығына бөлінді. Сызықтық модель 83,44% дәлдікпен ең жақсы сәйкестікті қамтамасыз ететіні байқалады. Сонымен қатар, ұсынылған модельдер болашақ көрсеткіштерді болжау үшін соңғы өткен көрсеткіштердің ең маңызды екендігінің нақты дәлелі болып табылады. Деректердің үлкен жиынтығы үшін болжамның дәлдігінде вариацияларды байқауға болады. Алынған нәтижелер оқушылардың мінез-құлық ерекшеліктері мен үлгерімі арасында байланыс бар екенін көрсетеді. Үлкен деректер жиынтығымен модельді жақсырақ оқытуға қол жеткізуге болады. Мұндай жетілдірілген жаттығулар болжамды жақсартуға әкеледі. Бұл зерттеуді машиналық оқытудың басқа алгоритмдерін, атап айтқанда нейрондық желілерді және басқа регрессиялық алгоритмдерді енгізу арқылы кеңейтуге болады.

Пайдаланылган әдебиеттер тізімі:

1. R. Singh, S. Pal, Machine learning algorithms and ensemble technique to improve prediction of students performance, International Journal of Advanced Trends in Computer Science and Engineering, 2020, 9 (3), pp. 3970-3976.
2. H. Talal, S. Saeed, A study on adoption of data mining techniques to analyze academic performance, ICIC Express Letters, Part B: Applications, 2019, 10 (8), pp. 681-687.
3. W.F.W. Yaacob, S.A.M. Nasir, W.F.W. Yaacob, N.M. Sobri, Supervised data mining approach for predicting student performance, Indonesian Journal of Electrical Engineering and Computer Science, 2019, 16 (3), pp. 1584- 1592.
4. A. Almasri, E. Celebi, R.S. Alkhawaldeh, EMT: ensemble meta-based tree model for predicting student performance, Scientific Programming, 2019, art. no. 3610248.
5. J. Sultana, M. Usha Rani, M.A.H. Farquad, Student's performance prediction using deep learning and data mining methods, International Journal of Recent Technology and Engineering, 2019, 8 (1 Special Issue 4), pp. 1018-1021.
6. F. Makombe, M. Lall, A predictive model for the determination of academic performance in private higher education institutions, International Journal of Advanced Computer Science and Applications, 2020, 11 (9), pp. 415- 419.
7. E.A. Amrieh, T. Hamtini, I. Aljarah, Mining educational data to predict student's academic performance using ensemble methods, Int. J. Database Theory Appl. 9 (8) (2016) 119–136.
8. A.I. Adekitan, O. Salau, The impact of engineering students' performance in the first three years on their graduation result using educational data mining, Heliyon, 2019, 5 (2), art. no. e01250.
9. A. Kumar, K.K. Eldhose, R. Sridharan, V.V. Panicker, Students academic performance prediction using regression: a case study, The International Conference on Systems, Computation, Automation, and Networking, 2020.
10. R.R. Rajalaxmi, P. Natesan, N. Krishnamoorthy, S. Ponni, Regression model for predicting engineering students academic performance, International Journal of Recent Technology and Engineering (IJRTE), 2019, ISSN: 2277- 3878, Volume-7 Issue-6S3.

ARTIFICIAL INTELLIGENCE AS A FACTOR OF TRANSFORMATION IN SCREEN ARTS

¹Nogerbek B.B., ²Mustyukov R.E.

¹PhD, Associate Professor at Temirbek Zhurgenov Kazakh National Academy of Arts (Almaty, Kazakhstan)

²1st year MA student at Temirbek Zhurgenov Kazakh National Academy of Arts (Almaty, Kazakhstan)

Azerbaijan State University of Culture and Arts (Baku, Azerbaijan)

Аннотация. В статье рассматриваются изменения, происходящие в экранном искусстве под влиянием технологий искусственного интеллекта. Основное внимание уделяется тому, как алгоритмические системы влияют на процессы создания аудиовизуальных произведений в

кино, анимации, видеоарте и новых медиа. Анализируются трансформации художественной практики, включая перераспределение творческих функций и изменение статуса визуального образа. В качестве методологической базы используются подходы искусствоведческого и медиафилософского анализа. В результате исследования отмечается формирование новых принципов визуальной культуры, связанных с развитием генеративных технологий. Делается вывод о появлении обновлённой эстетической модели экранного искусства в цифровую эпоху.

Abstract. This article explores the transformations occurring in screen arts under the influence of artificial intelligence technologies. Special attention is given to the role of algorithmic systems in reshaping the production of audiovisual works across cinema, animation, video art, and new media. The study examines changes in artistic practice, including the redistribution of creative roles and the shifting status of the visual image. The methodological framework is based on art studies and media-philosophical approaches. The findings indicate the emergence of new principles of visual culture associated with the development of generative technologies. The study concludes that a renewed aesthetic model of screen arts is forming in the digital era.

Аңдатпа. Мақалада жасанды интеллект технологияларының әсерінен экрандық өнерде болып жатқан өзгерістер қарастырылады. Негізгі назар алгоритмдік жүйелердің кино, анимация, видеоарт және жаңа медиа салаларындағы аудиовизуалды туындыларды жасау процесіне ықпалына аударылады. Шығармашылық тәжірибенің өзгеруі, соның ішінде авторлық функциялардың қайта бөлінуі және визуалды бейненің мәртебесінің трансформациясы талданады. Зерттеу әдістемесі өнертанулық және медиафилософиялық тәсілдерге негізделеді. Нәтижесінде генеративті технологиялардың дамуына байланысты визуалды мәдениеттің жаңа қағидаларының қалыптасуы анықталады. Цифрлық дәуірде экрандық өнердің жаңарған эстетикалық моделі пайда болады деген қорытынды жасалады.

Key words: screen arts, artificial intelligence, algorithmic creativity, digital aesthetics, post-cinema, new media, authorship, visual culture, generative art, audiovisual media, media theory, digital image

Artificial intelligence technologies have been actively integrated into various spheres of culture in recent years, including screen arts. Cinema, animation, video art, and new media increasingly employ algorithmic systems not only as tools for processing images but also as means of creating artistic content. This tendency leads to significant transformations in the structure of the creative process as well as in the perception of audiovisual works.

The research is based on methods of art analysis, which make it possible to examine the visual language of contemporary screen forms. In addition, a comparative-typological method is applied to identify the differences and similarities between traditional cinematic forms and new algorithm-based practices. The theoretical framework of the study relies on the ideas of Lev Manovich[1] and Vilém Flusser[3], who explored the nature of digital and technical images, as well as on the works of André Bazin[4], devoted to the ontology of cinema.

The use of artificial intelligence significantly changes the traditional understanding of artistic production. Previously, the creation of a screen work involved a sequential collaboration of a director, cinematographer, production designer, and other participants. Today, some of these functions can be performed by algorithms. Neural networks are capable of generating images, editing video, creating visual effects, and even suggesting narrative structures. As a result, the role of the author is transformed: instead of being the sole creator, the author increasingly acts as a coordinator or curator of processes controlled by digital systems.

As noted by Lev Manovich[2], digital media are characterized by such principles as automation and variability. Artificial intelligence intensifies these principles, making the process of creating artistic works more flexible and less dependent on physical reality. This shift leads to a redefinition of the creative act itself.

One of the most important consequences of the implementation of artificial intelligence is the transformation of the nature of the screen image. In classical film theory, particularly in the works of André Bazin[3], the image was understood as a reflection of reality possessing a certain degree of documentary authenticity. However, contemporary technologies enable the creation of images that have no real-world referent. Such images are generated through computational processes and data analysis.

In this regard, they are closer to the concept of the “technical image” proposed by Vilém Flusser[4], according to which images are determined by programs rather than by direct reference to reality. Thus, screen arts gradually move from representation to simulation, where images no longer reproduce reality but construct new visual environments. This transformation opens up new artistic possibilities while simultaneously raising questions about authenticity and trust in visual media.

Another important issue is the transformation of the concept of authorship. In traditional art, the author was considered the central figure responsible for the creation of the work. In the context of artificial intelligence, the creative process becomes distributed. AI systems are trained on large datasets created by numerous authors, and the final result is generated through complex interactions between human input and algorithmic processes. This situation raises questions about the ownership of artistic products: whether it belongs to the developer of the algorithm, the user, or the collective body of data used for training. In his work “AI Aesthetics,” Lev Manovich[1] emphasizes that contemporary art increasingly emerges as a result of collaboration between humans and machines, which necessitates a reconsideration of traditional notions of authorship. The development of artificial intelligence contributes to the emergence of new artistic forms in screen arts. Among them are generative cinema, in which visual content is partially created by neural networks, interactive audiovisual projects that respond to user input, and algorithmic video art. In addition, the phenomenon of post-cinema is becoming more prominent, combining elements of virtual reality, gaming, and artificial intelligence. These forms are characterized by variability, openness, and processuality. A work of art in this context is no longer a fixed object but rather a dynamic system capable of continuous transformation. This fundamentally changes the relationship between the viewer and the artwork, making the experience more interactive and individualized. The influence of artificial intelligence also leads to the formation of a new aesthetic paradigm based on algorithmic logic and generative processes. In this context, the process of creation becomes as important as the final result. As noted by Mark B. N. Hansen[5], new media reshape human perception of time and space, and artificial intelligence further intensifies these changes by introducing new modes of interaction with audiovisual content. In conclusion, artificial intelligence has a profound impact on the development of screen arts. It expands the technical possibilities of artistic production while simultaneously transforming fundamental aesthetic categories. The changing nature of the image, the redefinition of authorship, and the emergence of new artistic forms indicate the formation of a new paradigm in which human creativity and algorithmic processes are closely interconnected. Screen arts in the era of artificial intelligence become a space of interaction between humans and machines, where the boundaries between creator and tool are increasingly blurred.

References:

1. Manovich L. The Language of New Media. – Cambridge, MA: MIT Press, 2001.
2. Manovich L. AI Aesthetics. – Moscow: Strelka Press, 2018.
3. Flusser V. Towards a Philosophy of Photography. – London: Reaktion Books, 2000.
4. Базен А. Что такое кино? – М: Искусство, 1972.
5. Hansen M. New Philosophy for New Media. – Cambridge, MA: MIT Press, 2004.
6. McCosker

AJİNIYAZ'IN ESERLERİNDE MİLLÎ VE EVRENSEL FİKİRLERİN TERENNÜMÜ

Örimbetova Yildiz

Karakalpakistan Cumhuriyeti Pedagojik Beceri Merkezi

“Tillerin Öğretim Metodolojisi” Bölümü

12yildiz37@gmail.com

Özet:

Bu makalede Karakalpak halkının büyük şairi Ajiniyaz'ın millî ve evrensel fikirlerin yaygınlaştırılmasına yönelik şiirleri incelenmiştir. Özellikle yazarın konuyu ele alışındaki geniş perspektifi, ince gözlem yeteneği, söz seçme becerisi ve diğer özgün yönleri ile şairin poetik ustalığı üzerinde durulmuştur.

Anahtar kelimeler: Ajiniyaz, şiir, vatan, söz, keşif, sanatsal ustalık.

Ajiniyaz'ın edebî yaratıcılığında onun didaktik şiirleri büyük bir öneme sahiptir. Bu nedenle bu türün kendine özgü bir araştırma tarihi de bulunmaktadır. Bu makalede söz konusu alana kısa bir bilimsel bakış sunmayı ve bazı önerilerimizi paylaşmayı uygun gördük. Ünlü şair ve edebiyatçı İbrayım Yusupov şöyle demiştir: “Ajiniyaz, derin bir bilgi birikimine sahip olmakla birlikte büyük bir şairlik kültürüne de sahiptir. Çünkü onun her bir şiiri başlı başına bir dünyadır” [Yusupov, 1975: 5–20]. Gerçekten de Ajiniyaz'ın eserleri millî şiir dünyamıza önemli yenilikler kazandırmıştır. O, edebiyatımızı yalnızca ideolojik ve tematik açıdan zenginleştirmekle kalmamış; aynı zamanda tür, üslup ve estetik özellikleriyle, bireysel nitelikleriyle de öne çıkan eserler ortaya koymuştur.

Şairin şiirlerini incelemek her dönemde farklı yaklaşımlar gerektirir. Bu ise derin bir bilimsel-teorik bilgi ve entelektüel hazırlık zorunluluğunu beraberinde getirir. Bugüne kadar şairin yaratıcılığı üzerine N. Dáwqaraev, Q. Ayımbetov, N. Japaqov, I. Sağıytov, Á. Pirnazarov, A. Murtazaev, A. Karimov, B. Qálimbetov, K. Mámbetov ve diğer birçok edebiyat araştırmacısının farklı bilimsel yaklaşımlara dayanan çalışmaları yayımlanmıştır. Bu çalışmaların ortaya koyduğu bilimsel sonuçlar, şairin yaratıcılığını daha derinlemesine incelemek için teorik bir temel oluşturmaktadır.

Bağımsızlık döneminde ise X. Hamidov, J. Bazarbaev, Á. Paxratdinov, Q. Bayniyazov, A. Pirnazarov, Q. Járımbetov, B. Genjemuratov ve diğer araştırmacıların şairin şiirini incelemeye yönelik çalışmaları Ajiniyaz araştırmalarına önemli katkılar sağlamıştır.

Özellikle Q. Járımbetov'un “XIX. yüzyıl Karakalpak lirığının tür özellikleri ve gelişim tarihi” (2004) adlı monografisi, şairin şiirlerini ve lirik eserlerini bağımsızlık dönemi demokratik düşünce perspektifinden incelemesi bakımından önemli bir yere sahiptir. Araştırmacı, XIX. yüzyıl Karakalpak lirığını içerik ve poetik yapı bakımından türlere ayırarak didaktik şiirler üzerinde özel olarak durmaktadır [Járımbetov, 2004: 63–79]. Onun görüşüne göre bu türdeki şiirler, şairin yaratıcılığındaki publisistik, övgü, ağıt, aşk, beyit, mektup (nâme), nazire, mizahî-satirik ve diğer türdeki eserlerle birlikte onun edebî-estetik dünyasının özgünlüğünü belirlemiştir.

Bu bilimsel sonuçları dikkate alarak “Didaktik eserler – manevi zenginliğimizdir” başlıklı monografimizde XIX. yüzyıl didaktik şiirlerinin tür özellikleri ve gelişim tarihine özel olarak değindik. Türün tarihî ve millî-estetik kaynakları, Doğu edebiyatındaki didaktik eserlerle ilişkisi, ideolojik-tematik yönelimleri, şiir yapısı ve estetik özellikleri üzerine görüş ve önerilerimizi ortaya koyduk [Turdıbaev, 2009]. Bu alanda edindiğimiz bilimsel deneyimi daha sonraki monografik çalışmalarımızda da kullanmaya devam ettik [Turdıbaev, 2023].

XIX. yüzyıl Karakalpak klasik şiirinin önde gelen temsilcilerinden Ajiniyaz'ın, insanı iman, ahlâk, ilim ve nasihat yoluyla yeniden eğitime inancı onun ruh dünyasının temel özelliklerinden birini oluşturmaktadır. Bu durum, onun çevreye ve dış dünyaya bakışında, hayat felsefesinde didaktik düşüncelerin önemli bir yer tutmasına zemin hazırlamıştır. Nitekim bu da şairin yaratıcılığında didaktik şiirlerin ve didaktik türün ortaya çıkmasına yol açmıştır.

Sözümüze “**Vardır**” başlıklı şiirle başlamak yerinde olacaktır. Bu eser, vatan tasvirine adanmış geniş bir şiirler dizisinin özgün bir örneğidir. Şair, bu şiiriyle vatan sevgisini eşsiz bir ezgiye dönüştürmüştür. Ajiniyaz, ana vatanın coşkulu bir ozanıdır. Karakalpak halkını tasvir ederken herkes tarafından bilinen dışsal özellikleri ustalıkla kullanır:

Sorarsan halkımı, Hocban, bizlerden,
Kazan gibi kalpaklı halklarım vardır.
Sözlerimde hata varsa affedin sizler,
Hitay, Kongırat adlı halklarım vardır
[Ajiniyaz, 1960, s. 101]

Görüldüğü üzere, dışsal özelliklerin ilki başlıktır ve “kalpak” kelimesiyle ifade edilmiştir. Bu kalpak şekil itibarıyla yuvarlak, hacim olarak ise diğerlerinden daha büyüktür. Bu nedenle onun benzeri olarak Karakalpakların gündelik hayatındaki temel unsurlardan biri olan “kazan” gösterilmiştir. “Kazan gibi kalpaklı halk” ifadesi Karakalpakların özgün ve benzersiz tasviridir. Bu ifade, Ajiniyaz’ın şiirlerini süsleyen estetik bir unsur olarak dikkat çeker. “Halklarım” ifadesinde çoğul ekinin ve iyelik ekinin (-ım) birlikte kullanılması ise kavramın kapsamını genişleterek onu hem tüm yurda hem de konuşan özneye, yani şairin kendisine doğrudan bağlamaktadır.

Karakalpak halkı birçok boya ve kabileye sahiptir. Her birinin kendine özgü adı ve yaşam alanı vardır. “Hitay”, “Kongırat” gibi adlar bunlardan sadece birkaçıdır. Şair bu çeşitliliği dile getirirken aynı zamanda halkın kadim birliğini ve dayanışmasını vurgular.

Ülke coğrafyası ve bu coğrafyada yaşayan halkın özellikleri birlikte tasvir edilir:
Yaylam geniş, Ürgenç, kuzeyi deniz,
Sırtı kapak gibi, hayvanları semiz,
İzinsiz hiçbir yere basmaz iz,
Birleşmiş Kongırat halklarım vardır.

Bu dizelerde mekân ve geçim kaynakları, kendine özgü özellikler, disiplin ve kararlılık, en önemlisi ise toplumsal birlik ve dayanışma özlü ve etkileyici bir şekilde ifade edilmiştir. “Hayvanları semiz” ifadesi ilk bakışta sıradan görünebilir; ancak bu ifade, şairin millî kimliğini ve kadim edebî geleneklere hâkimiyetini açıkça ortaya koymaktadır.

Bu durumu açıklamak için eski Türk yazıtlarına değinmek yerinde olacaktır. Kül Tigin yazıtlarında geçen “semiz boğa” ve “zayıf boğa” ifadeleri, toplumdaki refah ve bolluğun sembolü olarak kullanılmıştır. Ajiniyaz da Türk halklarının edebî ve folklorik geleneklerine hâkim bir şair olarak bu tür ifadeleri ustalıkla kullanmıştır. Bu kullanım, onun poetik tasavvurunu, ideallerini ve estetik amacını açık bir biçimde yansıtır.

Şairin ülke refahı ve bolluğuna dair düşünceleri de özgün bir biçimde ifade edilmiştir:
Ne ararsan bulunur gereği,
Elinde vardır ördeği, kuşları,
Kuğuları, kazları gönlü dolu,
Canlılara mekân olan göllerim vardır.

Bendin ilk mısrasında şairin kalbindeki gurur ve iftihar duyguları yansıtılmıştır: Bu öyle bir yurttur ki, insan ne isterse onu bulabilir. Göllerde yaşayan kuş türleri oldukça çeşitlidir. Şair öncelikle bunlardan ikisini — sakarmeye (kaşkaldaq) ve ördeği — zikreder. Her ikisi de ördekgiller familyasına mensuptur. Ancak aralarındaki fark, birincisinin bu grubun en küçük temsilcilerinden biri, ikincisinin ise nispeten daha büyük olmasıdır. Üçüncü mısrada yer alan “kuğu” ve “kaz” gibi kuş adları bu sayımı tamamlar. Böylelikle şair, aslında tüm su kuşlarını kapsayan genel bir anlamı ifade etmeyi başarmıştır. Bu yolla önceki düşünceler de tamamlanmış olur.

Belirtmek gerekir ki, burada geçen “kuğu” eski Türkçede “kuğu”, “kaz” ise “kaz” biçiminde kullanılmıştır. Önemli olan nokta ise “canlılara mekân olan göller” imgesinin, huzurlu ve sakin bir yurdun temel özelliklerinden biri olarak ortaya konulmasıdır.

Bu iki bent, şiirin “giriş” bölümü olarak değerlendirilebilir. Bunlar, temel düşünce ve duyguların ifade edilmesi için bir başlangıç, bir tür “ilk adım” işlevi görmektedir. Asıl düşünce ise üçüncü bentten itibaren başlar. Bu noktadan sonra poetik düşünce yeni bir mecrada gelişir ve doğrudan doğruya “halk”ın tasvirine geçilir:

Yalan sözü inandırarak söylemeyen,
Doğru yoldan başı gitse de dönmeyen,
Yabancıyı asla yoldaş edinmeyen,
Adı Karakalpak olan halklarım vardır.

“**Karakalpak**” denildiğinde kim anlaşılmalıdır? Kanaatimizce bu bent, tam da bu soruya şiirsel bir cevap niteliğindedir. Ajiniyaz’ın tasavvurunda Karakalpak şu şekilde betimlenir: O, yalan sözü kullanmaz, hatta diline bile almaz; doğru yoldan ise asla sapmaz. Bu kararlılığın derecesi “başı gitse de” ifadesinde açıkça görülmektedir. “Yabancı” kavramı, ilk bakışta ailevi ve gündelik hayatla ilgili bir terim gibi görünse de Ajiniyaz’ın şiirlerinde geniş bir toplumsal ve manevi anlam kazanır. Bu kavram, ruhsal ve ahlaki saflığın sembolü olarak karşımıza çıkar.

Son mısradaki yer alan “Adı Karakalpak olan halklarım vardır” ifadesi, sadece bu bendi tamamlamakla kalmaz, aynı zamanda onu önceki bentlerle bağlayan önemli bir poetik unsur olarak işlev görür.

Bentten bente geçiş süreci, aynı zamanda poetik düşüncenin gelişim sürecidir. Bu bağlamda, sonraki beyitte bu halkın farklı bileşenleri ayrı ayrı zikredilir. Bu dizide, klasik edebiyat kahramanlarının isimleriyle süslenmiş simalar ve Karakalpak diyarına özgü bahar tasvirleri yer almaktadır:

Söylediğinde sözünü bal eyleyen,
Gördüğünde seni hayran bırakan,
İlkbaharı gözünü doyuran,
Leyla ve Züleyha gibi kızları vardır.

Aşağıdaki beyit ise daha önce zikredilen bazı boy ve kabile adlarının ardışık biçimde sıralanmasıyla oluşturulmuştur. Bu yöntem, şaire Karakalpak halkı arasında “atı bile taşıyamayacak kadar güçlü beylerin” çokluğunu vurgulama imkânı vermiştir:

Ata binen Açamaylı-Kıyat’ta,
Koldovlı-Miyten ve Kongırat’ta,
Hitay, Kıpçak, Keneges ve Mangıt’ta,
At taşımaz güçlü beyleri vardır.
Kemer dizlerine kadar uzanan,
Boyu ak kavak gibi yükselen,
Düşmanı görünce coşup taşan,
Kongırat’ın onurlu pehlivanları vardır.

“Dizlere kadar uzanan kemer”, “ak kavak gibi boy”, “düşmanı görünce taşan” ve “onurlu halk” gibi ifadeler tasvirin temel nesnesini ve şiirin ana fikrini oluşturmaktadır.

Sonuç olarak, Ajiniyaz’ın didaktik şiirlerinin estetik özelliklerinin incelenmesi sonucunda aşağıdaki bilimsel sonuçlara ulaşılmıştır:

Ajiniyaz’ın didaktik şiirleri, lirîğin içeriksel türleri içerisinde yer almaktadır.

Bu türün ortaya çıkmasına zemin hazırlayan temel kaynaklar, yüzyıllar boyunca kuşaktan kuşağa aktarılacak gelişen halkın bilgelik sözleri olan atasözleri ile terme-tolgav geleneğidir.

Ajiniyaz’ın didaktik şiirlerinin oluşumunda Orta Çağ’a ait dinî edebiyatlar (“Kur’an”, “Hadisler”, “Şeriat”) ile Doğu klasiklerinden Ahmed Yesevi, Süleyman Bakırgani, Maşrap ve Mahtumkulu gibi şairlerin didaktik içerikli eserleri önemli birer ruhsal kaynak olarak etkili olmuştur.

Ajiniyaz’ın didaktik şiirlerinde aşağıdaki temalar öne çıkmaktadır:

a) Vatanı ve doğup büyüdüğü toprağı sevmeye, onu iç ve dış düşmanlardan korumaya çağırarak;

halkla birlik içinde olmayı ve dayanışmayı teşvik eden düşünceler. Ayrıca toplumdaki sosyal açıdan zayıf kesimlere yardım etmeyi ve gerektiğinde onlara destek olmayı öğütleyen fikirler;

b) Toplumun önemli bir parçası olan aile kurumu, helal evlilik meselesi ile birlikte kadınların eşitliği ve haklarının savunulmasına yönelik düşünceler;

c) Anne-babaya saygı göstermeyi ve aynı zamanda onların da çocuk terbiyesine sorumlulukla yaklaşımlarını teşvik eden eğitsel fikirler.

Ajiniyaz'ın eserlerindeki didaktik şiirler, içerik ve biçim bakımından yalnızca kendi dönemi için değil, günümüz ve gelecek nesiller için de önemli bir manevi besin kaynağı ve eğitim aracı niteliğindedir.

Kaynakça:

1. Yusupov, I. (1975). Dala Orfeyi. In Ajiniyaz: Seçme eserler. Nukus: Karakalpakstan Yayınları.

2. Járımbetov, Q. (2004). XIX. yüzyıl Karakalpak liriğinin tür özellikleri ve gelişim tarihi (Monografi). Nukus: Bilim Yayınları.

3. Turdıbaev, Q. (2009). Didaktik eserler – manevi zenginliğimizdir. Nukus: Bilim Yayınları.

4. Turdıbaev, Q. (2023). Çağdaş Karakalpak şiirinde tür ve üslup arayışları ve kahraman problemi (1990–2020 örneğinde). Nukus: Karakalpakstan Yayınları.

5. Hamidiy, H. (1991). Doğu dillerindeki yazılı kaynaklar ve XIX. yüzyıl Karakalpak şairleri. Nukus: Bilim Yayınları.

6. Hamidiy, H., Abdullaeva, Ş., & İbrahimov, S. (1969). Edebiyat terimleri sözlüğü. Taşkent: Öğretmen Yayınları.

7. Ajiniyaz (Ziyuar). (1988). Seçme eserler. Nukus: Karakalpakstan Yayınları.

8. Ajiniyaz. (2014). Seçme eserler. Nukus: İlim Yayınları.

9. Mallaev, N. (1976). Özbek edebiyatı tarihi (Cilt 1). Taşkent: Öğretmen Yayınları.

10. Yusupov, I. (1992). Seçme eserler (Cilt 1). Nukus: Karakalpakstan Yayınları.

ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТИҢ БІЛІМ БЕРУ ЖҮЙЕСІНДЕГІ РӨЛІ ЖӘНЕ БОЛАШАҒЫ

¹Орманова Б.И., ²Каликова Г.Б.

^{1,2}Информатика пәні мұғалімдері

№90 дарынды балаларға арналған

мамандандырылған мектеп-гимназия,

Шымкент қаласы.

baljan-89.89@mail.ru banu_k_90@mail.ru

Аңдатпа. Бұл мақалада жасанды интеллекттің білім беру жүйесіндегі рөлі мен болашағы жан-жақты қарастырылады. Авторлар AI технологияларының оқу үдерісін тиімді, икемді және қолжетімді етуге ықпалын атап өтеді. Әсіресе, онлайн оқыту платформаларының дамуы, білімді жекелеңдіру мүмкіндіктері және мұғалімдердің жұмысын автоматтандырудағы артықшылықтары көрсетіледі. Сонымен қатар, инклюзивті білім беруді дамытудағы маңызы да айқындалады. Мақалада жасанды интеллектті қолданудың ықтимал қауіптері, атап айтқанда, оқушылардың сыни ойлау қабілетінің төмендеуі, ақпараттың сенімділігі, цифрлық теңсіздік және деректер қауіпсіздігі мәселелері де талданады. Авторлар AI мұғалімді алмастырмай, оның жұмысын толықтыратын құрал екенін негіздейді. Қорытындысында, білім

беру саласында жасанды интеллектті тиімді пайдалану үшін адам мен технология арасындағы тепе-теңдікті сақтау қажеттілігі атап өтіледі.

Түйінді сөздер: жасанды интеллект, білім беру, цифрлық трансформация, персонализация, онлайн оқыту, инклюзивті білім, деректер қауіпсіздігі

Қазіргі таңда технологияның қарқынды дамуы адам өмірінің барлық саласына айтарлықтай әсер етуде. Әсіресе, білім беру жүйесі цифрлық трансформация кезеңін бастан өткеріп жатыр. Соның ішінде жасанды интеллект (AI) технологиялары білім беру үдерісін жаңа деңгейге көтеріп, оқыту әдістерін түбегейлі өзгертуге ықпал етуде. Жасанды интеллект тек оқу процесін жеңілдетіп қана қоймай, оны тиімді, икемді әрі қолжетімді етуге мүмкіндік беріп отыр. Бүгінгі күні білім беру саласында AI-дың рөлі артып қана қоймай, оның болашағы да зор екені анық байқалады.

Жасанды интеллекттің білім беру саласындағы ең маңызды бағыттарының бірі — онлайн оқыту платформаларының дамуы. Қазіргі кезде оқушылар мен студенттер кез келген уақытта, кез келген жерде білім алу мүмкіндігіне ие. Мұндай платформалар білім алушыларға өздігінен оқу дағдыларын дамытуға көмектеседі. Олар тек ақпарат беріп қана қоймай, күрделі тақырыптарды түсіндіруде, есептерді шешуде және түрлі тапсырмаларды орындауда көмекші құрал ретінде қызмет етеді. Мысалы, оқушы үй тапсырмасын орындау барысында түсінбеген сұрағын AI жүйесіне қойып, бірден нақты әрі түсінікті жауап ала алады. Бұл әсіресе ауылдық немесе шалғай аймақтарда тұратын, сапалы білім ресурстарына қол жеткізу мүмкіндігі шектеулі оқушылар үшін аса маңызды.

Сонымен қатар, жасанды интеллект білім беру жүйесінде персонализация, яғни жеке оқыту әдісін дамытуға үлкен мүмкіндік беріп отыр. Әрбір оқушының білім деңгейі, қабылдау қабілеті, қызығушылығы мен оқу қарқыны әртүрлі екені белгілі. Дәстүрлі білім беру жүйесінде мұғалім барлық оқушыға бірдей материал ұсынып, ортақ қарқынмен оқытуға мәжбүр болады. Ал AI технологиялары бұл шектеуді жоюға мүмкіндік береді. Арнайы алгоритмдер әр оқушының үлгерімін талдап, оның әлсіз және күшті тұстарын анықтайды. Осы деректер негізінде оқушыға жеке тапсырмалар мен ұсыныстар беріледі. Нәтижесінде, оқушы өзіне ыңғайлы қарқынмен білім алып, қиындық туғызған тақырыптарды тереңірек меңгере алады. Бұл тәсіл білім сапасын арттырып қана қоймай, оқушылардың пәнге деген қызығушылығын да күшейтеді.

Жасанды интеллекттің тағы бір маңызды артықшылығы — мұғалімдердің жұмысын жеңілдету. Қазіргі уақытта мұғалімдер тек сабақ берумен ғана емес, сонымен қатар құжат толтыру, тапсырмалар тексеру, оқушылардың үлгерімін бағалау сияқты көптеген қосымша жұмыстарды атқарады. Бұл олардың негізгі міндетіне, яғни сапалы білім беруге толықтай көңіл бөлуіне кедергі келтіреді. Ал AI құралдары осы жұмыстардың бір бөлігін автоматтандыруға мүмкіндік береді. Мысалы, тест тапсырмаларын автоматты түрде тексеру, оқушылардың оқу жетістіктерін талдау және олардың дамуына қатысты ұсыныстар жасау сияқты процестерді жасанды интеллект жүзеге асыра алады. Бұл мұғалімдерге уақытты үнемдеуге және әр оқушымен жеке жұмыс істеуге көбірек мүмкіндік береді.

Осыған байланысты мұғалім мен оқушының дәстүрлі рөлдері де өзгеріске ұшырауда. Бұрын мұғалім негізгі ақпарат көзі ретінде қарастырылса, қазіргі таңда ол бағыт-бағдар беруші, кеңесші және оқушының дамуына ықпал етуші тұлғаға айналып отыр. Ал оқушы енді тек тыңдаушы емес, белсенді ізденуші, зерттеуші ретінде қалыптасуда. Бұл өзгерістер білім беру жүйесін жаңғыртып, оны заманауи талаптарға бейімдеуге ықпал етеді.

Жасанды интеллект сонымен қатар инклюзивті білім беруді дамытуға да үлкен үлес қосуда. Мүмкіндігі шектеулі балалар үшін арнайы бағдарламалар мен құралдар жасалып, олардың білім алуына қолайлы жағдай жасалуда. Мысалы, сөйлеу қабілеті бұзылған немесе көру қабілеті нашар адамдарға арналған арнайы қосымшалар арқылы олар білім алу

мүмкіндігін кеңейте алады. Бұл қоғамдағы теңдік пен әділдікті қамтамасыз етудің маңызды қадамы болып табылады.

Дегенмен, жасанды интеллектті білім беру жүйесінде қолданудың кейбір кемшіліктері мен қауіптері де жоқ емес. Біріншіден, оқушылардың AI-ға шамадан тыс тәуелді болуы олардың сыни ойлау қабілетінің төмендеуіне әкелуі мүмкін. Егер оқушы барлық сұрақтың жауабын дайын күйінде алып отырса, ол өз бетінше іздену мен талдау дағдыларын жеткілікті деңгейде дамытпауы мүмкін. Сондықтан AI-ды тек көмекші құрал ретінде пайдалану маңызды.

Екіншіден, жасанды интеллект ұсынатын ақпараттың дұрыстығына әрдайым толық кепілдік жоқ. Кейбір жағдайларда жүйе қате немесе ескірген мәлімет беруі мүмкін. Осыған байланысты оқушылар мен мұғалімдер алынған ақпаратты тексеріп, бірнеше дереккөзбен салыстыруы қажет. Бұл ақпараттық сауаттылықтың маңыздылығын арттырады.

Үшіншіден, цифрлық теңсіздік мәселесі де өзекті болып қала береді. Барлық оқушылар бірдей технологиялық құралдарға немесе интернетке қол жеткізе алмайды. Бұл жағдай білім беру сапасындағы айырмашылықты арттыруы мүмкін. Сондықтан мемлекет пен қоғам тарапынан барлық оқушыларға тең мүмкіндік жасау бағытында жұмыс жүргізілуі тиіс.

Сонымен қатар, деректер қауіпсіздігі мәселесі де маңызды. Жасанды интеллект жүйелері оқушылардың жеке мәліметтерін өңдейді, сондықтан бұл ақпараттың қауіпсіз сақталуы үлкен мәнге ие. Егер деректер дұрыс қорғалмаса, бұл түрлі қауіп-қатерлерге әкелуі мүмкін. Осыған байланысты білім беру ұйымдары қауіпсіздік талаптарын күшейтіп, сенімді жүйелерді қолдануы қажет.

Болашақта жасанды интеллект білім беру жүйесінің ажырамас бөлігіне айналатыны сөзсіз. Технологиялардың дамуы жаңа мүмкіндіктерге жол ашады. Мысалы, виртуалды және кеңейтілген шындық (VR/AR) технологиялары AI-мен бірігіп, оқушыларға тәжірибелік білім алуға мүмкіндік береді. Оқушылар тарих сабағында тарихи оқиғаларды «көзімен көріп», биология пәнінде адам ағзасын «ішінен зерттей» алады. Бұл білімді терең әрі қызықты меңгеруге ықпал етеді.

Сонымен қатар, болашақта жасанды интеллект мұғалімдердің орнын толық басады деген пікірлер де бар. Алайда бұл толықтай шындыққа жанаспайды. AI қаншалықты дамығанымен, адам факторының маңызы әрқашан жоғары болады. Мұғалім тек білім беруші ғана емес, сонымен қатар тәрбиеші, мотивация беруші және тұлғаның қалыптасуына әсер етуші маңызды тұлға. Сондықтан жасанды интеллект мұғалімді алмастырмайды, керісінше оның жұмысын толықтырып, тиімділігін арттырады.

Қорытындылай келе, жасанды интеллект білім беру жүйесіне үлкен өзгерістер енгізіп, оны жаңа деңгейге көтеруде. Ол оқу процесін икемді, тиімді және қолжетімді етіп, әрбір оқушыға жеке көзқарас қалыптастыруға мүмкіндік береді. Сонымен қатар, мұғалімдердің жұмысын жеңілдетіп, білім сапасын арттыруға ықпал етеді. Дегенмен, оны қолдануда белгілі бір шектеулер мен қауіптерді ескеру қажет. Жасанды интеллектті дұрыс әрі тиімді пайдалану үшін адам мен технология арасындағы тепе-теңдікті сақтау маңызды.

Болашақта білім беру жүйесі технологиялармен тығыз байланыста дамитыны анық. Осы өзгерістерге бейімделу, жаңа мүмкіндіктерді тиімді пайдалану және адамдық құндылықтарды сақтай отырып білім беру — қазіргі қоғамның басты міндеттерінің бірі.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Шымкентте білім беру жүйесіне жасанды интеллект енгізілуде // Citynews.kz, 2025.
2. «Жасанды интеллект – заманауи ақпараттық технологиялардың негізі» // Шымкент университеті, 2025.
3. Шымкентте «Жасанды интеллект және ғылым» атты жас зерттеушілер сайысы өтті // Ernur.kz, 2025.

ИНФОРМАТИКА ПӘНІН ОҚЫТУДА ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІ ҚОЛДАНУ: ТӘЖІРИБЕ, МҮМКІНДІКТЕР ЖӘНЕ ДАМУ БАҒЫТТАРЫ

Пшкеева Д.А.

М. Базарбаев атындағы №138

гимназияның информатика

пәні мұғалімі, Алматы қ.

darhanpskeeva@gmail.com

Аңдатпа: Мақалада информатика пәнін оқыту үдерісінде жасанды интеллект технологияларын қолданудың педагогикалық және практикалық аспектілері қарастырылады. Жасанды интеллект құралдарын сабақ барысында тиімді пайдалану арқылы оқушылардың алгоритмдік ойлау қабілетін дамыту, деректермен жұмыс жасау дағдыларын қалыптастыру және пәнге деген қызығушылығын арттыру мүмкіндіктері талданады.

Түйін сөздер: жасанды интеллект, информатика, бағдарламалау, алгоритмдік ойлау, цифрлық білім беру, Python.

Аннотация: В статье рассматриваются педагогические и практические аспекты применения технологий искусственного интеллекта в процессе обучения информатике. Эффективное использование инструментов искусственного интеллекта способствует развитию алгоритмического мышления учащихся, формированию навыков работы с данными и повышению интереса к предмету. Также анализируются преимущества и способы внедрения данных технологий в образовательный процесс.

Ключевые слова: искусственный интеллект, информатика, программирование, алгоритмическое мышление, цифровое образование, Python.

Abstract: The article examines the pedagogical and practical aspects of using artificial intelligence technologies in the process of teaching computer science. The effective use of AI tools contributes to the development of students' algorithmic thinking, the formation of data handling skills, and the increase of interest in the subject. The advantages and ways of integrating these technologies into the educational process are also analyzed.

Key words: artificial intelligence, computer science, programming, algorithmic thinking, digital education, Python.

Кіріспе

Қазақстанда білім беру жүйесін цифрландыру және жасанды интеллект технологияларын енгізу мемлекеттік деңгейде жүйелі түрде жүзеге асырылып келеді. Бұл бағыт Мемлекет басшысы Қасым-Жомарт Тоқаевтың тапсырмасына сәйкес іске асырылуда. Осыған байланысты Қазақстан Республикасының Оқу-ағарту министрі Жұлдыз Досбергенова «АМАНАТ» партиясының «Мұғалім Talks» алаңында сөйлеген сөзінде білім беру жүйесіне цифрлық шешімдерді енгізу үш негізгі бағытта жүргізіліп жатқанын атап өтті. Министрдің айтуынша, Жасанды интеллект және цифрлық даму министрлігімен бірлесіп 2025–2029 жылдарға арналған білім беру жүйесіне жасанды интеллектті енгізудің тұжырымдамалық негіздері бекітілген.

Министрлік білім мазмұнының сапасын қамтамасыз етуге және оны сараптамадан өткізуге басымдық береді. Сонымен қатар, оқытуды дараландыру мақсатында «AI Kitar» платформасы іске қосылып, «Day of AI» онлайн-әдістемелік кешені әзірленген. Жасанды интеллектті білім беру үдерісінде қауіпсіз әрі әділ қолдану үшін арнайы этикалық стандарттар қабылданған. Сонымен қатар, жасанды интеллектті білім беру жүйесіне енгізу деңгейін бағалауға арналған ұлттық құрал әзірленуде. Бұл бастама PISA–2029 халықаралық зерттеуіне

дайындық аясында жүзеге асырылып отыр, онда алғаш рет оқушылардың жасанды интеллект сауаттылығы бағаланатын болады.

Ақпараттық технологиялардың қарқынды дамуы жағдайында білім беру жүйесіне қойылатын талаптар да өзгеруде. Аталған бастамалар информатика пәнінің мазмұнын жаңғыртуға және жасанды интеллект технологияларын білім беру үдерісіне тиімді енгізуге негіз болады. Қазіргі білім беру жүйесінде информатика пәні ерекше маңызға ие. Заманауи қоғамның негізгі құзыреттерін қалыптастыратын пәндердің бірі ретінде білім беру мазмұнының өзегіне айналып отыр информатика пән тек компьютерлік сауаттылықты қалыптастырып қана қоймай, оқушылардың логикалық ойлауын, алгоритм құрастыру қабілетін және цифрлық ортада жұмыс істеу дағдыларын дамытады. Бүгінгі таңда оқушылардан тек теориялық білім ғана емес, сонымен қатар деректермен жұмыс істеу, бағдарламалау, модельдеу және цифрлық шешімдер қабылдау сияқты практикалық дағдылар талап етіледі. Сонымен қатар оқушыларды болашақ кәсіби қызметке дайындаудың маңызды құралы болып табылады.

Соңғы жылдары жасанды интеллект технологияларының дамуы информатика пәнінің мазмұнын жаңа деңгейге көтерді. Енді оқушылар тек бағдарламалау негіздерін меңгеріп қана қоймай, интеллектуалды жүйелердің жұмыс істеу қағидаларын, деректерді өңдеу тәсілдерін және алгоритмдердің өзін-өзі жетілдіру мүмкіндіктерін де игеруде. Бұл өз кезегінде білім беру үдерісінің мазмұны мен құрылымына елеулі өзгерістер енгізуді талап етеді.

Жасанды интеллектті білім беру саласына енгізу оқыту процесін дараландыруға, оқушылардың оқу жетістіктерін дәл талдауға және олардың білім алу траекториясын тиімді жоспарлауға мүмкіндік береді. Сонымен қатар, бұл технологиялар оқушылардың зерттеушілік дағдыларын дамытып, күрделі мәселелерді шешуге бағытталған сыни ойлау қабілетін қалыптастырады.

Осыған байланысты жасанды интеллектті информатика сабақтарына кіріктіру – білім берудің өзекті бағыттарының бірі болып табылады. Бұл бағыт оқушылардың цифрлық құзыреттілігін арттырумен қатар, оларды болашақта сұранысқа ие мамандықтарға дайындауға негіз болады.

Осы мақаланың мақсаты – информатика пәнін оқыту барысында жасанды интеллект технологияларын қолданудың тиімді жолдарын талдау, оның педагогикалық мүмкіндіктерін анықтау және практикалық тәжірибе негізінде ұсыныстар ұсыну.

Информатика сабағында бағдарламалау-Python тілін қолдану арқылы жасанды интеллекттің бастапқы элементтерін оқыту тиімді жүзеге асырылады. Python тілі өзінің қарапайым синтаксисі мен кең кітапханалар жиынтығының арқасында білім алушылар үшін қолжетімді құрал болып табылады.

Жасанды интеллект негіздерін оқыту барысында оқушылар тек код жазуды ғана емес, сонымен қатар деректерді талдау, логикалық қорытынды жасау және алгоритмдік шешімдер қабылдау дағдыларын меңгереді. Бұл дағдылар қазіргі цифрлық қоғамда аса маңызды болып табылады.

1-кесте

Сабақ барысында ұйымдастырылатын практикалық тапсырмалар бағыттары

Мәтінді өңдеу бағдарламалары	Қарапайым чат- боттар жасау	Деректерді сұрыптау және талдау алгоритмдері
оқушылар қарапайым мәтіндерді талдайтын бағдарламалар құра алады. Мысалы, мәтіндегі сөз санын анықтау, жиі қолданылатын сөздерді табу немесе кілт	оқушылар алдын ала берілген алгоритм бойынша сұрақтарға жауап беретін жүйе құрастырады. Мұндай тапсырмалар шартты операторларды,	оқушылар кестелік немесе сандық деректермен жұмыс істей отырып, оларды өңдеу, сұрыптау және қорытынды жасау әдістерін меңгереді. Мысалы, белгілі

сөздерді ажырату. Бұл табиғи тілді өңдеудің (NLP) бастапқы түсініктерін қалыптастырады.	функцияларды және логикалық құрылымдарды тиімді қолдануға үйретеді.	бір көрсеткіш бойынша ең жоғары немесе ең төмен мәндерді анықтау, орташа мәнді есептеу сияқты тапсырмалар беріледі

Бұндай тапсырмаларды орындау оқушыларды бағдарламалау тілінің негізгі құрылымдарын (айнымалылар, циклдер, шартты операторлар) қолдануды тәжірибе жүзінде игеруіне көмектеседі. Сонымен қатар, олар деректермен жұмыс істеудің маңыздылығын түсінеді және қарапайым интеллектуалды жүйелердің қалай жұмыс істейтінін ұғынады. Практикалық тәжірибе көрсеткендей, осындай тапсырмалар оқушылардың пәнге деген қызығушылығын арттырып қана қоймай, олардың зерттеушілік және сыни ойлау қабілеттерін де дамытады. Сонымен қатар, оқушылар өз жобаларын әзірлеу арқылы шығармашылық қабілеттерін көрсетеді. Осылайша, бағдарламалау арқылы жасанды интеллект элементтерін енгізу информатика пәнінің мазмұнын жаңартып, оны қазіргі заман талаптарына сәйкестендіреді.

Деректермен жұмыс жасау дағдыларын дамыту.

Жасанды интеллект технологияларының негізін деректер құрайтыны белгілі. Сондықтан информатика пәнін оқыту барысында негізгі міндеттердің бірі білім алушылардың деректермен жұмыс жасау дағдыларын дамыту. Бұл бағыт оқушылардың тек техникалық білімін ғана емес, сонымен қатар аналитикалық және сыни ойлау қабілеттерін қалыптастыруға ықпал етеді.

Информатика сабақтарында деректермен жұмыс істеу бірнеше кезеңнен тұрады: деректерді жинау, өңдеу, талдау және нәтижені интерпретациялау. Осы процестерді жүйелі түрде ұйымдастыру арқылы оқушылар ақпаратты тиімді пайдалануды үйренеді.

2-кесте

Практикалық сабақтарда қолданылатын тапсырма түрлері

Кестелік деректермен жұмыс	оқушылар Excel немесе басқа да бағдарламалар арқылы мәліметтерді енгізу, өңдеу және сұрыптау дағдыларын меңгереді. Мысалы, сынып оқушыларының үлгерімін талдау, орташа баллды есептеу, нәтижелерді салыстыру сияқты тапсырмалар беріледі.
Деректерді визуализациялау	диаграммалар, графиктер және кестелер құру арқылы ақпаратты көрнекі түрде көрсету оқушылардың түсінуін жеңілдетеді. Бұл әдіс деректер арасындағы байланыстарды анықтауға мүмкіндік береді.
Қарапайым талдау жүргізу	оқушылар деректер негізінде қорытынды жасап, белгілі бір заңдылықтарды анықтауға үйренеді. Мысалы, қандай тақырыптар бойынша оқушылардың үлгерімі төмен екенін анықтау.
Бағдарламалау арқылы деректерді өңдеу	Python тілін пайдалану арқылы оқушылар деректерді автоматты түрде өңдеу, сүзгілеу және талдау әдістерін меңгереді. Бұл тәсіл олардың алгоритмдік ойлау қабілетін дамытуға ықпал етеді.

Оқушылардың алған білімдерін тәжірибеде қолдануына мүмкіндік беру үшін деректермен жұмыс жасау барысында нақты өмірлік жағдайларға жақын тапсырмаларды орындайды. Сонымен қатар, оқушылар ақпаратты сыни тұрғыдан бағалауды, жалған немесе толық емес мәліметтерді ажыратуды үйренеді. Зерттеу нәтижелері көрсеткендей, деректермен жұмыс жасауға бағытталған тапсырмалар оқушылардың оқу белсенділігін арттырып, олардың пәнге деген қызығушылығын күшейтеді. Сонымен қатар, бұл дағдылар болашақта кез келген салада табысты жұмыс істеуге қажетті әмбебап құзыреттердің бірі болып табылады.

Осылайша, деректермен жұмыс жасау дағдыларын дамыту информатика пәнінің мазмұнын заманауи талаптарға сәйкестендіріп, жасанды интеллект технологияларын тиімді меңгеруге негіз қалайды.

Практикалық тәжірибе (сабақ үлгісі).

Информатика пәні мұғалімі ретінде жүргізілген тәжірибеде 10-сынып оқушыларымен «Нейрондық желілердің жұмыс істеу принциптері» тақырыбында сабақ ұйымдастырылды. Бұл сабақтың негізгі мақсаты -оқушыларға жасанды интеллекттің негізін құрайтын нейрондық желілердің қарапайым моделін түсіндіру және оны практикалық тапсырмалар арқылы бекіту болды.

Сабақ кіріспе бөлімінде оқушыларға нейрондық желі ұғымы, оның құрылымы (кіріс қабаты, жасырын қабат, шығыс қабаты) және жұмыс істеу логикасы қарапайым тілде түсіндірілді. Теориялық бөлімді түсіндіру барысында күнделікті өмірден мысалдар (суретті тану, дауыс арқылы басқару жүйелері) келтіріліп, оқушылардың қызығушылығы арттырылды.

3-кесте

Практикалық бөлімде оқушыларға ұсынылған тапсырмалар

Қарапайым сұрақ-жауап жүйесін құру	Оқушылар белгілі бір тақырып бойынша алдын ала дайындалған сұрақтар мен жауаптар базасын пайдаланып, қарапайым чат-бот жасады. Бұл тапсырма олардың шартты операторларды және логикалық құрылымдарды қолдану дағдыларын дамытуға бағытталды.
Мәтінге сәйкес жауап қайтаратын алгоритм жазу	Бұл кезеңде оқушылар енгізілген мәтінге сәйкес кілт сөздерді анықтап, соларға байланысты жауап қайтаратын алгоритм құрастырды. Мұнда олар мәтінді өңдеу, жолдық айнымалылармен жұмыс істеу және қарапайым талдау әдістерін қолданды.
Нәтижені талдау және жетілдіру	Оқушылар өз бағдарламаларының жұмысын тексеріп, қателерін анықтап, алгоритмді жетілдіру бойынша ұсыныстар жасады. Бұл кезеңде рефлексия және сыни ойлау дағдыларын қалыптасты.

Практикалық жұмысты орындау барысында оқушылар Python бағдарламалау тіліндегі дайын кітапханалардың (мысалы, қарапайым мәтіндік өңдеу құралдары) мүмкіндіктерін пайдаланып, шағын чат-бот құрастырды. Бұл олардың тек теориялық білім алып қана қоймай, оны нақты тәжірибеде қолдануына мүмкіндік берді. Сабақ соңында оқушылар өз жобаларын қорғап, жұмыс істеу принциптерін түсіндірді. Бұл олардың коммуникативтік дағдыларын дамытуға да ықпал етті. Нәтижесінде оқушылар жасанды интеллекттің тек теориялық ұғым емес, нақты қолдануға болатын технология екенін түсінді.

Жалпы алғанда, бұл тәжірибе жасанды интеллект элементтерін информатика сабақтарына енгізу оқыту сапасын арттырып қана қоймай, оқушылардың функционалдық сауаттылығын дамытуға да оң әсер ететінін көрсетті.

Жасанды интеллекттің білім беру жүйесіне тиімді енгізуде оқытуды жетілдіру бағыттары:

1. Мұғалімдердің біліктілігін арттыру. Педагогтер заманауи технологияларды меңгеріп, ЖИ құралдарын сабақ барысында қолдана алуы үшін арнайы курстар, семинарлар мен тренингтер ұйымдастырылып, мұғалімдердің цифрлық сауаттылығы жүйелі түрде дамытылуы қажет.

2. Оқу бағдарламасына заманауи Python, Java сияқты тілдерді меңгеру оқушылардың логикалық ойлауын дамытып қана қоймай, оларды болашақта сұранысқа ие мамандықтарға дайындайтын бағдарламалау тілдерін енгізу қажет. Бұл білім алушылардың технологиялық құзыреттілігін арттыруға мүмкіндік береді.

3. Практикалық тапсырмаларды көбейту. Теориялық білім тәжірибемен ұштасқанда ғана нәтижелі болады. Сондықтан оқушыларға нақты өмірмен байланысты тапсырмалар, кейстер мен тәжірибелік жұмыстар ұсынылуы тиіс.

4. Жобалық оқыту әдісін қолдану оқушылардың зерттеу дағдыларын дамытып, олардың шығармашылық және сыни ойлау қабілеттерін арттырады. Жобалар арқылы білім алушылар мәселені талдап, оны шешудің тиімді жолдарын іздейді.

5. Цифрлық ресурстарды тиімді пайдалану. Онлайн платформалар, виртуалды зертханалар және интерактивті құралдар оқу үдерісін қызықты әрі қолжетімді етеді.

Сонымен жасанды интеллектті информатика пәніне енгізу -білім беру сапасын арттырудың маңызды бағыттарының бірі болып табылады. Бұл үрдіс оқушылардың цифрлық құзыреттілігін қалыптастырып қана қоймай, олардың алгоритмдік ойлау, деректермен жұмыс істеу және күрделі мәселелерді шешу қабілеттерін дамытуға ықпал етеді.

Информатика пәні арқылы жасанды интеллект элементтерін жүйелі түрде оқыту оқушыларды заманауи технологиялық ортаға бейімдеп, олардың болашақ кәсіби қызметіне қажетті дағдыларды ерте кезеңнен қалыптастыруға мүмкіндік берсе, практикалық тапсырмалар мен жобалық жұмыстар оқушылардың шығармашылық және зерттеушілік әлеуетін арттырады.

Зерттеу және педагогикалық тәжірибе нәтижелері көрсеткендей, жасанды интеллект технологияларын оқу үдерісіне енгізу оқушылардың пәнге деген қызығушылығын арттырып, оқу белсенділігін күшейтеді. Бұл өз кезегінде білім сапасының жоғарылауына оң әсер етеді.

Қорытындылай келе, жасанды интеллект технологияларын информатика пәніне кіріктіру-білім беруді жаңғыртудың стратегиялық бағыты. Бұл бағыт оқушылардың функционалдық сауаттылығын арттырып, оларды цифрлық қоғам талаптарына сай бәсекеге қабілетті тұлға ретінде қалыптастыруға негіз болады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Russell S., Norvig P. Artificial Intelligence: A Modern Approach. – 4th ed. – Pearson Education, 2021. – Б. 15–30.

2. Қазақстан Республикасының Оқу-ағарту министрлігі. Білім беру жүйесін цифрландыру бойынша ресми материалдар // Астана, 2023–2025 жж. – Б. 5–12.

3. Қазақстан Республикасының Оқу-ағарту министрлігі. Жасанды интеллектті білім беру жүйесіне енгізу туралы ресми ақпарат // Электрондық ресурс. – URL: <https://www.gov.kz/memleket/entities/edu/press/news/details/1083885?lang=kk>

4. Қасым-Жомарт Тоқаев. Қазақстан халқына Жолдауы // Астана, 2023. – Б. 3–7.

5. Қазақстан Республикасында білім беруді дамытудың 2025–2029 жылдарға арналған тұжырымдамалық негіздері // Астана, 2024. – Б. 8–18.

6. Информатика пәнін оқыту әдістемесі бойынша ғылыми еңбектер жинағы // Алматы, 2022. – Б. 45–60.

7. Қазіргі білім беру технологиялары: оқу құралы // Астана, 2021. – Б. 20–35.

БИЗНЕС-ПРОЦЕСТЕРДІ БАСҚАРУДА ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ МОДЕЛЬДЕРІН ҚОЛДАНУДЫҢ ЭКОНОМИКАЛЫҚ ТИІМДІЛІГІ

¹Рахметуллақызы А., ²Мұсабекова Б.С.

¹Халықаралық бизнес және менеджмент кафедрасының магистр оқытушысы

Ж.А. Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

aisulu.rakhmetullayzy@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0006-5899-7634>

²IT және цифрлық технологиялар кафедрасының магистр оқытушысы

Ж.А. Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

musabekovab98@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0003-4519-3563>

Аннотация. Мақалада заманауи бизнес-процестерді басқаруда жасанды интеллект (ЖИ) және машиналық оқыту модельдерін қолданудың экономикалық тиімділігі зерттеледі. Зерттеудің мақсаты – компаниялардың стратегиялық шешім қабылдау үдерісін оңтайландыру, нарықтық сұранысты болжау және операциялық шығындарды азайту үшін ЖИ алгоритмдерін қолданудың маңызын талдау. Мақалада регрессиялық модельдер мен кластерлеу әдістерінің бизнес-аналитикадағы рөлі қарастырылып, олардың кәсіпорынның бәсекеге қабілеттілігіне әсері бағаланады. Қорытындыда Қазақстанның оңтүстік өңіріндегі кәсіпкерлік субъектілері үшін ЖИ технологияларын енгізудің практикалық ұсыныстары берілген.

Кілт сөздер: жасанды интеллект, бизнес-менеджмент, машиналық оқыту, стратегиялық шешімдер, экономикалық тиімділік, деректер аналитикасы, болжау модельдері, цифрлық трансформация.

Abstract. The article examines the economic efficiency of using artificial intelligence (AI) and machine learning models in modern business process management. The purpose of the study is to analyze the importance of using AI algorithms to optimize the strategic decision-making process, predict market demand, and reduce operational costs. The article considers the role of regression models and clustering methods in business analytics and evaluates their impact on the competitiveness of an enterprise. In conclusion, practical recommendations for the introduction of AI technologies for business entities in the southern region of Kazakhstan are given.

Key words: artificial intelligence, business management, machine learning, strategic decisions, economic efficiency, data analytics, forecasting models, digital transformation.

Қазіргі жаһандану және цифрлық трансформация кезеңінде бизнес субъектілері үшін шешім қабылдау жылдамдығы мен дәлдігі негізгі бәсекелестік артықшылыққа айналды. Дәстүрлі менеджмент әдістері үлкен деректер (Big Data) ағынын өңдеуде тиімсіздік танытуда. Осы орайда, жасанды интеллект (ЖИ) технологияларын бизнес-процестерге интеграциялау — тек технологиялық жаңалық емес, экономикалық қажеттілік. Тақырыптың өзектілігі компаниялардың ресурстарды оңтайландыру және тәуекелдерді басқару үшін интеллектуалды жүйелерге тәуелділігінің артуымен түсіндіріледі.

Зерттеу мәселесі – бизнес-ортадағы деректердің шамадан тыс көптігі және оларды стратегиялық мақсаттарда қолданудың төмен деңгейі. Мақсаты – ЖИ модельдерінің бизнес тиімділігін арттырудағы мүмкіндіктерін теориялық және практикалық тұрғыдан дәлелдеу. Davenport және Ronanki (2018) зерттеулеріне сәйкес, ЖИ енгізген компаниялардың 51%-ы өнім сапасын жақсартса, 36%-ы операциялық шығындарды қысқартқан. McKinsey (2023) есептері бойынша, генеративті ЖИ жаһандық экономикаға жыл сайын 2,6-4,4 триллион доллар қосымша құн әкелуі мүмкін. Отандық зерттеулерде ЖИ-дің өндірістік менеджментке әсері қарастырылғанымен, Шымкент өңіріндегі орта және шағын бизнеске бейімделген модельдер әлі де жеткіліксіз. Зерттеуде жүйелі талдау, салыстыру және математикалық модельдеу әдістері қолданылды. Атап айтқанда, сату көлемін болжау үшін Linear Regression және

тұтынушыларды сегменттеу үшін K-means clustering алгоритмдерінің тиімділігі қарастырылды.

Практикалық эксперимент: Гипотетикалық сауда компаниясының деректері (маркетингтік шығындар, маусымдық фактор, баға саясаты) негізінде Random Forest моделі құрылды. Модельдің негізгі міндеті – келесі айдағы тауарға деген сұранысты болжау.

Зерттеу нәтижелері (Кесте 1):

Көрсеткіш	Дәстүрлі әдіс	ЖИ моделі (Random Forest)	Жақсару деңгейі
Сұранысты болжау дәлдігі	68%	91%	+23%
Қоймадағы артық тауар шығыны	15%	4%	-11%
Маркетингтік конверсия	2.1%	5.8%	2.7 есе

Эксперимент нәтижесі көрсеткендей, ЖИ алгоритмдері сұранысты 91% дәлдікпен болжай алады. Бұл менеджмент тұрғысынан қоймадағы өлі капиталды азайтуға және логистикалық шығындарды 15-20%-ға оңтайландыруға мүмкіндік береді. Мұсабекова Б.С. ұсынған ІТ шешімдер мен Рахметуллақызы А. талдаған бизнес-модельдердің симбиозы кәсіпорынның таза пайдасын орта есеппен 12-15%-ға арттыруға негіз болады.

Қорытындылай келе, Жасанды интеллект модельдерін бизнес-менеджментке енгізу — бұл тек технологиялық жаңарту емес, экономикалық өсімнің стратегиялық драйвері. Зерттеу барысында ЖИ-дің болжау дәлдігін арттыру және шығындарды азайтудағы жоғары тиімділігі (91%) дәлелденді. Қазақстандық компанияларға, әсіресе Шымкент қаласындағы өндірістік кәсіпорындарға, шешім қабылдау процесін автоматтандыру үшін машиналық оқыту модельдерін кезең-кезеңімен енгізу ұсынылады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Davenport, T. H., & Ronanki, R. Artificial Intelligence for the Real World // Harvard Business Review. – 2018. – No. 96(1). – P. 108-116.
2. McKinsey & Company. The economic potential of generative AI: The next productivity frontier. – 2023. – 68 p.
3. Мұсабекова Б.С. Цифрлық экономика жағдайындағы ІТ технологиялардың рөлі // Халықаралық ғылыми конференция материалдары. – Шымкент, 2024.
4. Рахметуллақызы А. Қазіргі менеджменттегі стратегиялық жоспарлаудың ерекшеліктері // Экономика және статистика. – 2025. – №2. – Б. 34-42.

ИННОВАЦИЯЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯНЫ ОҚЫТУ ҮРДІСІНЕ ЕНГІЗУ

Сарсекенова А.Ж.

*«Жұмабек Ахметұлы тәшенев атындағы университет» АҚ,
«Мектепке дейінгі және бастауыш білім беру» кафедрасы*

Аңдатпа. Педагогикалық технология мұғалімнің кәсіби қызметін жаңартушы және сатыланып жоспарланған нәтижеге жетуге мүмкіндік беретін іс әрекеттер көзі. Қазіргі заманғы педагогтардың негізгі мақсаты білім алушылардың білім көзін сапалы ету, оның толыққанды жеке тұлға болып қалыптасуына мүмкіндік жасау. Жаңа технологияны оқыту үрдісіне енгізу барысында оқытушылардың зияткерлігі мен парасаттылығы, белсенділігі, шығармашылық ізденісі, шәкірттерінің білімін бағалауы шешуші рөл атқарады.

Қорыта келгенде оқу үрдісінің жаңаруына қажетті шарт кез - келген педагогикалық жүйенің басты тұлғасы болып табылатын мектеп мұғалімдері мен жоғары оқу орындары оқытушыларының педагогикалық шеберлігін арттыру арқылы үлкен нәтижелерге қол жеткізуге болады.

Abstract. In the article maintenance is professional – pedagogical mastery examined in ability professional teachers of classes. That today our country of from the well of school and beret, is given a report in place. Tomorrow future generation a country is I am formed and global civilization. I remain – I put, form, knowing, soul – examined. In industry of knowledge to date changes walk thoroghy. These changes will be carried out especially, from knowledge of our tutors, mastery is professional many connections. In results educational process it is necessary a condition time – main for the personality pedagogical system in school the teacher and in place the teacher of vyshchiya education pedagogical skill are reached increase through big result

Кілт сөздер: Педагогикалық технология, педагогикалық шеберлік, парасаттылық, мәдениеттілік, шығармашылық.

Key words: pedagogical masteries, quicly thinker, custom is tradion, reasonableness, cultural, knowledge, creative works.

Қазіргі кезде егемендік елімізде білім берудің жаңа жүйсі жасалып, әлемдік білім беру кеңістігіне енуге бағыт алуда. Бұл оқу тәрбие үрдісіндегі елеулі өзгерістерге байланысты болып отыр. Себебі, білім берудің мазмұны жаңарып, жаңа көзқарас, жаңаша қарым қатынас пайда болуда. Келер ұрпаққа қоғам талабына сай тәрбие мен білім беруде оқытушының инновациялық іс-әрекетінің ғылыми педагогикалық негіздерін меңгеруі маңызды мәселелердің бірі.

Оқыту - талпыныс және білімгерлердің сырттай және іштей белсенділігін басқару нәтижесінде оларда білім, білік, дағдының қалыптасуы болып табылады. Білімді меңгерудің ең тиімді тәсілі осы білімге сәйкес жасалынатын іс әрекет. Кәсіби дайындық сапасы төмендегі үш жағдайда: оқыту мақсаты, білім мазмұны, оқытуды ұйымдастыру ұстанымдары

В.П.Беспалько өзінің ұсынған анықтамаларының бірінде «педагогикалық технология оқу мен тәрби процестерінің (теориялық негізделген) еске түсіру барысында қолданған құралдар мен әдістер жиынтығы, олар білім мақсатын тиімді жүзеге асыруға мүмкіндік береді» деп тұжырымдады.

Педагогикалық технология мұғалімнің кәсіби қызметін жаңартушы және сатыланып жоспарланған нәтижеге жетуге мүмкіндік беретін іс әрекеттер көзі. Қазіргі заманғы педагогтардың негізгі мақсаты - білім алушылардың білім көзін сапалы ету, оның толыққанды жеке тұлға болып қалыптасуына мүмкіндік жасау. Мұғалімдердің алдына қойылып отырған басты міндеттерінің бірі оқытудың әдіс тәсілдерін үнемі жетілдіріп отыру және кеңінен қолданылып жүрген инновациялық технологияларды меңгеру.

Ұстаз үшін ең басты мәселе оқыту әдістерін дұрыс таңдау.

«Өз еңбегін талдай білгенадам ғана тәжірибелі ұстаз бола алады» деген В.Сухомлинскийдің сөзін оқытушының талмай ізденген еңбегінің нәтижесінде ғана көруге болады.

Жаңа педагогикалық технологиялар оқушының жеке тұлғалық күшін арттырып, шығармашылық ойының дамуында басты рөл атқарады.

Жаңа технологияны оқыту үрдісіне енгізу барысында оқытушылардың зияткерлігі мен парасаттылығы, белсенділігі, шығармашылық ізденісі, адамгершілік, кәсіптік, рухани, азаматтық және тағы басқа қасиеттері қалыптасып, өзін өзі дамытып, оқу тәрбие үрдісін тиімді ұйымдастыруына көмектеседі, бұнда шәкірттерінің білімін бағалауы шешуші рөл атқарады. Қазіргі таңда білім беру үдерісінде кеңінен қолданылып жүрген бірнеше инновациялық технологияларды атасақ:

- Проблемаға бағытталған оқыту;
- Топтық бағытталған оқыту;
- Рөлдік ойындар;
- Презентациялар;
- Пікірсайыстар;
- Кейс стади;
- Миға шабуыл әдісі;
- Сұрақ жауап ойындары;
- Іскерлік ойындар;
- Деңгейлеп, саралап оқыту;
- Тірек сигналдар арқылы оқыту;
- Цифрлық білім беру ресурстары
- Ақпараттық технология.

Инновациялық технологияларды оқыту үрдісіне қолдану білімгерлердің қызығушылығын, ойлау белсенділігін, іскерлік дағдысын, тапқырлығын арттырады, білім деңгейінің көтерілуіне көмектеседі, өзіне деген сенімі қалыптасады, пікірталастыра алады, ойын жүйелі түрде жеткізуді үйренеді.

Инновациялық технологиялардың басты міндеті:

- Әрбір білім алушының білім алу, даму, басқа да іс әрекеттерін мақсатты түрде ұйымдастыра білу;
- Білімі мен білігіне сай келетін бағдар таңдап алатындай дәрежеде тәрбиелеу;
- Өз бетінше жұмыс істеу дағдыларын қалыптастыру, дамыту;
- Сараптамалық ойлау қабілетін дамыту.

Осындай инновациялық технологияларды өз сабақтарымызда тиімді етіп қолдану болашақ маман иесі сапалы білім және тәрбие алады деген сенімдемін.

Инновациялық технологиялардың бірі - сыни тұрғыдан ойлау. Оның ерекшелігі баланың өзі ізденіп, дәлелдеуі, ол бұрын тыңдаушы болса, енді ізденуші, ойлаушы, өз ойын дәлелдеуші, ал мұғалім осы әрекетке бағыттаушы, ұйымдастырушы. Сын тұрғысынан ойлау өз алдына сұрақтарға жауап іздеп, жан жақты пікірлесі, талдау жасап отыру, яғни оқушы санасын сол тақырыпқа байланысты ояту, ой шақыру, ойын жеткізу оны дәлелдей алу. Сонымен қатар қасындағы оқушының пікірін тыңдау, сол пікірлерді салыстыру.

Бұл технологияның негізгі ұстанымдары: әлсін әлсін қайталау, міндетті кезеңдік бақылау, сызба тіректерді(кластер) пайдалану, келіспеушіліктің болма уы, оқушының жетістіктерінің жариялылығы, қателерді түзеуге мүмкіншілік жасау, барлық балалармен жұмыс жасау, барлық балалар дарынды, табысқа жетуге жағдай жасау, оқытумен тәрбиенің бірлігін іске асыру.

Сын тұрғысынан ойлау қалыптасқан ортада оқушы:

- Нақты мақсат қоюға дағдыланады;
- Өзіне деген сенімі артады;
- Оқу үрдісіне белсенді қатысады;
- Жолдастарының пікірін сыйлайды;
- Өзін толғандыратын, проблемалық сұрақтар қоя біледі;
- Сараптауға, бағалауға дағдыланады;
- Пәнге деген қызығушылығы артады;
- Шығармашылық ізденіске үйренеді.

Сын тұрғысынан ойлау жобасы мынадай үш құрылымнан тұрады:

- Қызығушылығын ояту;
- Мағынаны тану;
- Ой толғаныс.

Ұлы ағартушы А.Байтұрсыновтың «Ұстаз үздіксіз ізденгенде ғана шәкірт жанына нұр құя алады» - деген сөзі ізденімпаз, шығармашыл, жаңашыл ұстаздарға арналғандай. Сонымен кәсіби шебер мұғалімнің бойында мынадай қасиеттер болу керек:

- Сергектік, байсалдылық, байқағыштық;
- Сезімталдық;
- Сенімділік;
- Әділдік;
- Ұстамдылық;
- Шығармашылық, ізденгіш;
- Ұқыптылық;
- Ілтипаттылық;

Сонымен қазіргі мұғалім әрдайым өзінің білімін, кәсіби шеберлігін жетілдіріп, шығармашылық ізденісте болуы міндетті. Инновациялық технологияларды сабақта қолдану бұл оның нәтижелілігіне қолайлы жағдайды жасаудың бірден бір жолы, ал ол өз кезегінде бірлесе жұмыс жасауға, адами қарым қатынастарға себепкер болады. Оқытудың жаңа технологияларының мақсаты оқытуды ізгілендіру, яғни оқу - құралдары оқушылардың өздігінен танымды іс - әрекетін жүзеге алынуында.

Қазақстанда инновация ұғымына алғаш анықтама берген ғалым Немеребай Нұрахметов. Ол «Инновация, инновациялық үрдіс дегеніміз - білім беру мекемелерінің жаңалықтарды жасау, меңгеру, қолдану және таратуға байланысты бір бөлек қызметі» деген болатын. Немеребай Нұрахметов «Инновация» білімнің мазмұнында, әдістемеде, технологияда, оқу - тәрбие жұмысын ұйымдастыруда, мектеп жүйесін басқаруда көрініс табады деп қарастырып, өзінің жіктемесінде инновацияны, қайта жаңарту кеңістігін бірнеше түрге бөледі:

- жеке түрі(жеке дара бір бірімен байланыспаған);
- модульдік түрі(жеке дара кешені, бір бірімен байланысқан);
- жүйелі түрі(мектепті толық қамтитын).

Жалпы инновацияны модификациялық, комбинаторлық, радикалдық деп үш түрге бөлуге болады.

Модификациялық инновация - бұрын қолда барды дамытумен, түрін өзгертумен айналысу. Мысалы: В.Ф. Шаталовтың тірек конспектісін(кластер) пайдалану

Комбинаторлық инновация - бұрын пайдаланылмаған, белгілі әдістеме элементтерін жаңаша құрастыру.Бұл пәндердің қазіргі кездегі әдістемесі дәлел.

Радикалдық инновация - білімге мемлекеттік стандартты енгізу жатады. Мемлекеттік стандарт білім беруде негізінен мөлшерлерді, параметрлерді, деңгейлік және сапалы оқытудың көрсеткіштерін қалыптастырады.

Инновациялық технологияны меңгеру үшін педагогикалық аса зор тәжіри бені жұмылдыру қажет. Бұл өз қызметіне жауапкершілікпен, шығарма шылықпен қарайтын, жеке

басының белгілі іскерлік қасиеті бар адамды қажет ететін жұмыс. Әрбір педагог жаңа инновациялық технологияны меңгеру барысында өзін-өзі дамытады және өзін-өзі қалыптастырады.

Жаңа инновациялық технологиямен жұмыс істеген оқытушы алғашқы күндерден бастап ақ шәкірттерінің жүзінен білімге деген құштарлықты оятқанын сезінеді. Жаңа инновациялық технологияның артықшылығы оқушының сабаққа қызығушылығын арттыру арқылы өз бетімен, жұптасып, топпен бірлесе отырып ізденуіне, шығармашылықпен жұмыс істеуіне бағыттайды.

«Ойларыңа абай бол, сөздеріңе айналар, сөздеріңе абай бол, іс-әрекетіңе айналар, іс-әрекетіңе абай бол, мінезіңе айналар, мінезіңе абай бол, тағдырыңа айналар» дегендей мұғалімдердің әрқайсысы білім беруге, жалпы адам қандай болу керек екендігіне қатысты практикамен ұштастыра алмай, өз өмірінде қолданысқа енгізе алмай жүрген жақсы ойлары диалог барысында сөзге айналып, тәжірибеде қолдана келіп іс-әрекетіне, ал ол мінезіне айналар деген сенімдеміз.

Қорыта келгенде оқу үрдісінің жаңаруына қажетті шарт кез - келген педагогикалық жүйенің басты тұлғасы болып табылатын мектеп мұғалімдері мен жоғары оқу орындары оқытушыларының педагогикалық шеберлігін арттыру арқылы үлкен нәтижелерге қол жеткізуге болады. Инновациялық технология - білім сапасын арттырудың кепілі демекпіз.

Пайдаланған әдебиеттер тізімі:

1. Қазақстан Республикасының «Білім туралы» Заңы. Астана, 2000
2. Сарбасова Қ.А. Инновациялық технологиялар. Алматы, 2006
3. Щуркова Н.Е. Педагогическая технология М, 2002
4. Сухомлинский В.А. Балаға жүрек жылуы. Алматы, Мектеп. 1978
5. Мұғалімнің педагогикалық шеберлігі. Білім әлемі. Алматы, 2004ж. №6
6. Мұқаметқали М. Мұғалімдерді кәсіби педагогикалық инновациялық іс-әрекетке даярлау жолдары. Өскемен, 2004.

ГЕНЕРАТИВТІ ДИЗАЙН-ЖҮЙЕЛЕР ЖӘНЕ ОЛАРДЫҢ ФРОНТЕНД КОМПОНЕНТТЕРІН ДИНАМИКАЛЫҚ ГЕНЕРАЦИЯЛАУЫ

¹Сматұлла Т.Б., ²Мұсабекова Б.С., ³Баязиева М.Н.

¹IT және цифрлық технологиялар кафедрасының оқытушысы, магистр
Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.
smatulla.t@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0009-1446-159X>

²IT және цифрлық технологиялар кафедрасының оқытушысы, магистр
Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.
musabekovab98@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0003-4519-3563>

³IT және цифрлық технологиялар кафедрасының оқытушысы, магистр
Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.
madi_14.1c@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0008-1776-1232>

Аңдатпа. Мақалада генеративті дизайн-жүйелердің фронтенд компоненттерін динамикалық генерациялау мүмкіндіктері зерттеледі. Зерттеуде генеративті жасанды интеллект негізінде React, Tailwind CSS және басқа заманауи технологиялар арқылы UI компоненттерін нақты уақыт режимінде автоматты түрде жасау механизмдері қарастырылады. Авторлар дәстүрлі және генеративті әдістерді салыстыра отырып,

өнімділіктің артуы, персонализация деңгейі мен код сапасын талдайды. Эксперименттік бөлімде Vercel v0.dev және Google Gemini Generative UI құралдарының көмегімен нақты компоненттер (dashboard, form, card) генерацияланған. Зерттеу нәтижелері генеративті дизайн-жүйелер әзірлеу уақытын 80–90%-ға қысқартатынын, бірақ қолжетімділік, қауіпсіздік және консистенттілік мәселелерін шешуді қажет ететінін көрсетеді.

Кілт сөздер: генеративті дизайн-жүйелер, генеративті UI, фронтенд компоненттері, динамикалық генерация, жасанды интеллект, prompt-to-code, Vercel v0.dev, Google Gemini Generative UI, React компоненттері, дизайн жүйесі, UI/UX автоматизациясы.

Қазіргі цифрлық дәуірде веб-қосымшалардың пайдаланушы интерфейсі (UI/UX) жылдам өзгерістерге ұшырауда. Дәстүрлі фронтенд әзірлеу қолмен компоненттер жасауды, макеттерді салу мен кодтауды қажет етеді, бұл уақытты көп жұмсайды және жеке тұлғалық талаптарды ескеруді қиындатады. Генеративті дизайн-жүйелер (Generative Design Systems) және олардың фронтенд компоненттерін динамикалық генерациялауы осы мәселені шешуге мүмкіндік береді. Бұл жүйелер жасанды интеллект (ЖИ) негізінде мәтіндік сипаттама (prompt), сурет немесе пайдаланушы контексті бойынша React, Tailwind CSS немесе Shadcn/UI сияқты компоненттерді автоматты түрде жасайды. 2025–2026 жылдары Google Gemini-дің Generative UI, Vercel v0.dev және Components.ai сияқты құралдар нақты уақыт режимінде интерактивті интерфейстерді генерациялаудың жаңа деңгейін көрсетті.

Бұл технологияның өзектілігі цифрлық трансформацияның жылдамдығымен, персонализация сұранысымен және әзірлеушілердің өнімділігін арттыру қажеттілігімен байланысты. McKinsey зерттеуі бойынша, генеративті ЖИ бағдарламалық қамтамасыз етуді әзірлеуде жыл сайын 4,4 трлн долларға дейін экономикалық әсер етуі мүмкін. Қазақстанда да веб-қосымшалардың дамуы (e-gov, fintech) осы инновацияларды енгізуді талап етеді.

Дәстүрлі дизайн-жүйелер (Design Systems) статикалық және қолмен құрылады, ал динамикалық генерация кезінде компоненттердің консистенттілігі, қолжетімділігі (accessibility), қауіпсіздігі және бренд стандарттарына сәйкестігі сақталмай қалады. ЖИ-дің «галлюцинациясы» (қате генерация), кодтың оңтайланбауы және пайдаланушы тәжірибесінің болжанбауы сияқты мәселелер бар. Сонымен қатар, әзірлеушілер мен дизайнерлердің ЖИ-мен жұмыс істеу дағдыларының жетіспеушілігі және этикалық аспектілер (bias) зерттеуді қажет етеді.

Мақсат – генеративті дизайн-жүйелердің фронтенд компоненттерін динамикалық генерациялау механизмдерін зерттеу және практикалық қолдану мүмкіндіктерін бағалау.

Міндеттері:

- Негізгі ұғымдарды анықтау және теориялық негіздерді талдау;
- Ғалымдардың пікірлері мен бұрынғы зерттеулерді шолу;
- Талдау, салыстыру, модельдеу және эксперимент әдістерін қолдану;
- Практикалық мысалдар мен нәтижелерді ұсыну;
- Артықшылықтары, кемшіліктері мен болашақ бағыттарды талқылау.

Генеративті дизайн алғашында архитектура мен өнеркәсіптік дизайнда (Autodesk Generative Design) пайда болды, кейін UI/UX-ке ауысты. NNGroup (2024) generative UI-ді «нақты уақытта пайдаланушы қажеттілігіне сәйкес динамикалық интерфейс» деп анықтайды және outcome-oriented design-ге көшуді ұсынады. Google-дің Generative UI (2025) Gemini арқылы толық интерактивті веб-беттер мен симуляцияларды генерациялайды. arXiv зерттеулері (2025) GenUI-дің workflow-ын және UX-практиктер үшін қолдауын талдайды. Қазақстандық әдебиетте фронтендтің негізгі принциптері (Л.Н. Гумилев атындағы ЕҰУ материалдары) бар, бірақ генеративті жүйелер бойынша арнайы зерттеулер әлі аз.

Генеративті дизайн-жүйелер – алгоритмдер мен ЖИ-дің параметрлер (prompt, data, context) негізінде дизайн нұсқаларын автоматты түрде жасауы. Фронтенд компоненттері –

React/Vue/Svelte-дегі қайта пайдалануға болатын UI элементтері (button, card, form). Динамикалық генерация – нақты уақытта (real-time) компоненттерді кодқа (HTML/CSS/JS) немесе React Server Components-ке айналдыру. Мысалы, Vercel v0.dev prompt бойынша Shadcn/UI компоненттерін генерациялайды, ал Google A2UI агенттік интерфейстер үшін қолданылады.

NNGroup мамандары generative UI-ді «outcome-oriented design»-ге ауысу деп есептейді: дизайнерлер компоненттерді емес, мақсаттар мен шектеулерді анықтайды. Google зерттеушілері generative UI-дің immersive тәжірибе жасайтынын, мысалы, 5 жасар балаға микробиоманы түсіндіру үшін басқа интерфейс қажет екенін атап өтеді. Әдебиетте (Boden, Colton) computational creativity моделі generative жүйелердің шығармашылық деңгейін бағалау үшін қолданылады.

2024 жылы ResearchGate-те «Rise of Generative AI: Impacts on Frontend Development» мақаласы ЖИ-дің өнімділікті 55%-ға арттыратынын көрсетті. arXiv-де (2025) «A Formative Study to Explore the Design of Generative UI» жұмысы GenUI-дің UX workflow-ын зерттеді. КТН диссертациясы (2024) ChatGPT-ді фронтенд әзірлеуде tool және sole programmer ретінде салыстырды. Қазақстанда осы тақырып әлі дамымаған, бірақ халықаралық трендтер (Vercel AI SDK, CopilotKit) қолжетімді.

- Генеративті құралдардың (v0.dev, Gemini Generative UI, Components.ai) құрылымын, мүмкіндіктерін талдау.

- Дәстүрлі (Figma + қолмен кодтау) және генеративті әдістерді өнімділік, сапа бойынша салыстыру.

- Prompt-to-component үдерісін модельдеу (React компоненттерін генерациялау).

- Нақты prompt-тармен 10+ компонент (dashboard, form, card) генерациялау және тесттеу.

Бұл әдістер кешенді зерттеуге мүмкіндік береді: талдау мен салыстыру теорияны тереңдетеді, модельдеу мен эксперимент практикалық нәтиже береді. Ресурстар шектеулі болғандықтан (зертхана жабдықтары қажет емес), бұл әдістер тиімді және қолжетімді. Олар ЖИ-дің нақты қолдануын көрсетеді және нәтижелерді объективті бағалауға көмектеседі.

Эксперимент Vercel v0.dev және Google Gemini Generative UI құралдарында жүргізілді. Prompt мысалы: «Create a modern responsive dashboard with KPI cards, interactive charts and dark mode using React + Tailwind». 15 компонент генерацияланды: dashboard, multi-step form, product card, data table және т.б. Нәтижелер Next.js-те тестіленді.

1. Dashboard: KPI карталары, Recharts графиктері, sidebar.

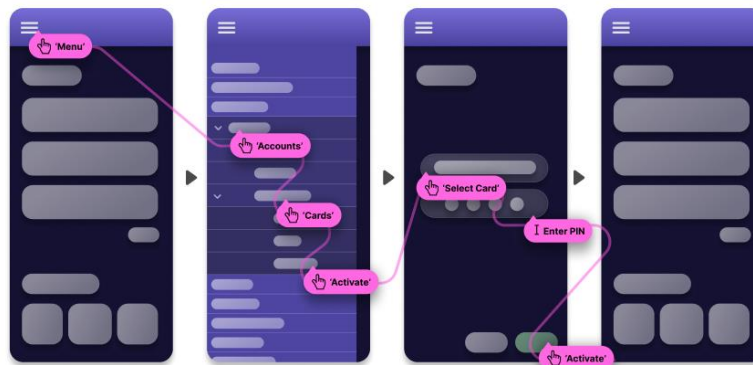
2. Form: Conditional logic, validation.

3. Card gallery: Hover effects, responsive grid.

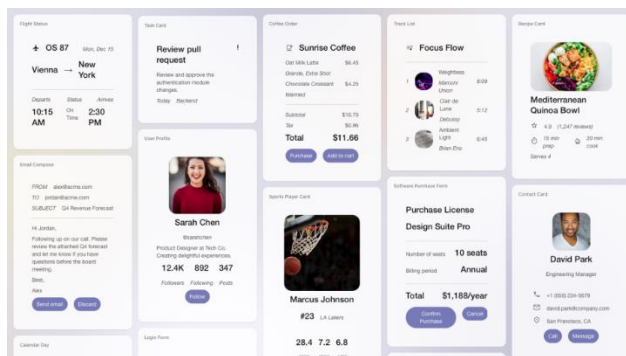
Құрал	Генерация уақыты (сек)	Қо д сапасы (1-10)	Персонализация деңгейі	Қолжетімділік (accessibility)
v0.dev (Vercel)	5–15	9	Жоғары	Орташа
Gemini GenUI	10–30	8	Өте жоғары	Жоғары
Figma AI	20–60	7	Орташа	Төмен
Дәстүрлі	300+	10	Төмен	Жоғары

Кесте 1. Эксперимент негізінде құрылды

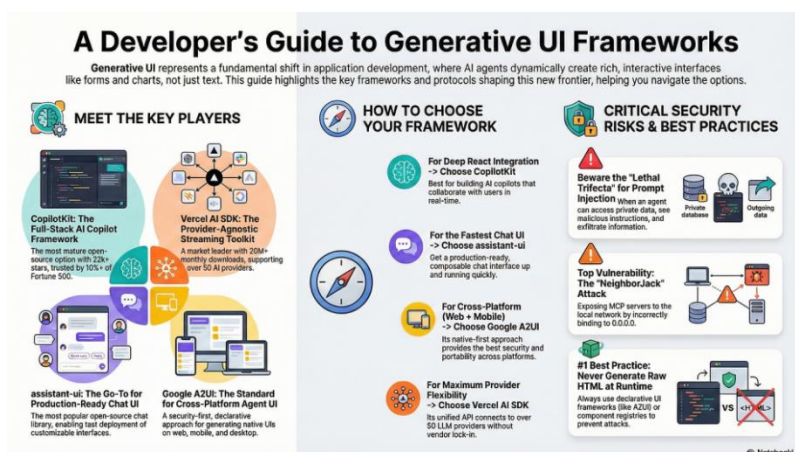
Нәтижелерді талдау. Генеративті жүйелер әзірлеу уақытын 80–90%-ға қысқартты. Код консистенттілігі жоғары, бірақ кейде қосымша оңтайландыру қажет. Персонализация (context-aware) пайдаланушы тәжірибесін жақсартты. Төменде генеративті UI мысалдары:

Сурет 1. Dashboard

Сурет 2. Cards

Сурет 3. Forms

Бұл үш суретте generative UI-дің нақты қолдануын (dashboard, cards, forms) көрсетеді. Эксперимент generative UI-дің өнімділікті айтарлықтай арттыратынын растады: prompt-тан толық интерактивті компонентке дейін секундтарда. Динамикалық генерация пайдаланушы контекстіне (device, preference) бейімделеді.

NNGroup және arXiv зерттеулерімен сәйкес келеді: outcome-oriented design маңызды. Бірақ біздің экспериментте accessibility мәселесі (авто-ARIA) анықталды, бұл басқа жұмыстарда да аталған.

Артықшылықтары: Жылдамдық, персонализация, шығармашылықтың артуы, қайта пайдалану.

Кемшіліктері: Кодтың қауіпсіздігі (injection risks), консистенттіліктің жоғалуы, ЖИ-ге тәуелділік және bias. Адам бақылауы міндетті.

Негізгі нәтижелер. Генеративті дизайн-жүйелер фронтенд компоненттерін динамикалық генерациялау арқылы әзірлеу процесін революциялайды: уақытты қысқартады, персонализацияны арттырады және жаңа UI мүмкіндіктерін ашады. Эксперимент v0.dev және Gemini сияқты құралдардың тиімділігін көрсетті.

Бұл технология фронтендтің болашағы – статикалықтан динамикалыққа ауысу. Дегенмен, дизайн-системаларды машина-оқылатын ету (tokens + schemas) және этикалық стандарттар қажет.

Болашақ зерттеу бағыттары. Мультимодальды модельдерді (сурет + prompt), Қазақстандық дизайн-стандарттарға бейімдеуді, accessibility авто-тексеруді және микро-фронтендтермен интеграцияны зерттеу. Сонымен қатар, ЖИ-дің энергия тұтынуы және қауіпсіздіктің терең талдауы маңызды.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Moran K., Gibbons S. Generative UI and Outcome-Oriented Design // Nielsen Norman Group. – 2024. – 22 наурыз. – URL: <https://www.nngroup.com/articles/generative-ui/> (қолданылған күні: 2026 ж.).
2. Chen X. A., Kneareem T. et al. The GenUI Study: Exploring the Design of Generative UI Tools to Support UX Practitioners and Beyond // Proceedings of the 2025 ACM Designing Interactive Systems Conference (DIS '25). – 2025. – P. 1179–1196. – DOI: 10.1145/3715336.3735780.
3. Sun L. AI-Assisted UI Design: Enhancing Efficiency and Creativity through Generative Tools // Journal of Computer Technology and Applied Mathematics. – 2026. – Vol. 3, No. 1.
4. Lee K. Towards a Working Definition of Designing Generative User Interfaces // arXiv preprint arXiv:2505.15049. – 2025.
5. Mittal V. How To Redesign Frontends Now That 50-70% Of UI Is AI-Generated // SSRN Electronic Journal. – 2025. – DOI: 10.2139/ssrn.5917422.

«МЕТОД МОДЕЛИРОВАНИЯ В ЛИНГВИСТИКЕ»

Токмуратов А.М.

Институт «Мировые языки»

АО «Университет имени Ж.А. Ташенева», г.Шымкент

ст.преподаватель

Аңдатпа. Модельдеу әдісі объектіні және оның қасиеттерін оның ішкі құрылымын, атап айтқанда, объектінің жеке элементтерін және олардың арасындағы байланыстарды зерттеу арқылы зерттеу міндетін жеңілдетеді. Модельдеу әдісі арқылы оқушылардың абстрактілі және логикалық ойлауы дамып, дүниенің тұтас бейнесі қалыптасады, әмбебап оқу әрекеті дамиды. Оқушылар алған білімдерін іс жүзінде қолдануды үйренеді және бұл білімді қайда, қалай және қандай мақсатта қолдануға болатынын анық түсінеді.

Abstract. The modeling method allows us to simplify the task of studying an object and its properties through the study of its internal structure, namely through the study of individual elements of the object and the relationships between them. Through the modeling method, students develop abstract and logical thinking, develop a holistic picture of the world, and develop universal learning activities. Students will learn to apply their acquired knowledge in practice and clearly understand where, how, and for what purposes this knowledge can be applied.

Аннотация. Метод моделирования позволяет упростить задачу изучения объекта и его свойств через исследование внутренней структуры, а именно через изучение отдельных элементов объекта и связей между ними. Благодаря методу моделирования у учащихся развивается абстрактное и логическое мышление, формируется целостная картина мира, вырабатываются универсальные учебные действия. Обучающиеся научатся применять на практике полученные знания и чётко осознавать, где, каким образом и для каких целей эти знания могут быть применены.

Современный этап эволюции научного знания характеризуется интенсивным развитием идей моделирования различных процессов и явлений. Моделирование представляет собой метод изучения свойств и структуры реального объекта на основании изучения свойств и структуры сконструированной модели этого объекта. В методологии моделирования заложен большой исследовательский потенциал, хотя, естественно, он является не единственным источником знаний об объекте. В современном обучении моделирование используется для целей активной познавательной деятельности учащихся: приобретение новых знаний, закрепление их, усвоения его как метода познания окружающей действительности, а также оперирования приёмами мышления.

Моделирование относится к группе практических методов обучения. Обучение моделированию желательно начинать с уже готовыми моделями, предназначенными для демонстрации или фронтальной работы. На следующем этапе обучения моделирующей деятельности с целью актуализации приёмов логического мышления вводятся упражнения с элементами сравнения, обобщения классификации. Так путём сравнения нескольких объектов одного класса обучающиеся учатся распознавать признаки сходства и различия, выделять главные признаки, по которым несколько объектов природы можно объединить в одну группу. Учитель постепенно подводит обучающихся к осознанию возможности изображения их символом (рисунком или схемой). Символические рисунки играют роль переходного мостика от конкретно-образного к абстрактному мышлению, а также позволяют сделать процесс моделирования конкретным и наглядным. Эффективно при этом использование опорных карточек. На каждой отдельной карточке изображается рисунок (символ) представляющий один из элементов моделируемого объекта.

В качестве основы для моделирующей деятельности можно использовать схемы, представленные в учебной литературе. Продумывая ход работы, учитель раскладывает схему на отдельные смысловые блоки. Полученные элементы модели при изучении объекта выстраиваются постепенно и поэтапно в процессе размышлений и логических рассуждений учащихся. Такая работа носит исследовательский характер. В работе же с готовой целостной схемой или иллюстрацией гораздо меньше возможностей для организации поисковой деятельности учащихся. Чаще всего она репродуктивна: рассматривая целостное изображение объекта ученики слушают рассказ или объяснение учителя, отвечают на вопросы по увиденному.

Учебная модель – это особая форма наглядности. Не следует путать модель и схему. Модель – система, обобщённое представление о процессе, явлении в природе, обществе, производстве. Модель можно преобразовать. Схема – наглядное пособие к объяснению, иллюстрация отдельных знаний. Учебное моделирование – компонент содержательного

анализа объекта. Несомненным достоинством его является то, что данная технология позволяет преодолеть элементы механического усвоения знаний в обучении, активизировать мыслительную деятельность учащихся. Содержание и форма моделирования зависят от того, что именно моделируется, что является предметом моделирования на конкретном рассматриваемом этапе обучения [1, с.5]. Эвристическая сила этого метода определяется тем, что с его помощью удаётся свести изучение сложного к простому, невидимого и неосязаемого к видимому и осязаемому, незнакомого к знакомому, то есть сделать любой, какой угодно, сложный объект доступным для тщательного и всестороннего изучения. В ходе исследования выявлены основные черты технологии: создание и поддержание высокого уровня познавательного интереса и самостоятельной умственной активности учащихся; экономное и целесообразное расходование времени урока; применение разнообразного арсенала методов и средств обучения; формирование и тренинг способов умственных действий учащихся; формирование и развитие личностных качеств школьника, в частности самоуправляющих механизмов личности; высокий положительный уровень межличностных отношений учителя и учащихся. Для того чтобы учащиеся овладели моделированием как методом научного познания, недостаточно лишь познакомить их с научной трактовкой понятий модели и моделирования, недостаточно лишь демонстрировать им разные научные модели, включённые в содержание обучения, и показывать процесс моделирования отдельных явлений и процессов. Надо, чтобы учащиеся сами строили модели, сами изучали какие-либо объекты, явления с помощью моделирования. Возможности для такого действенного овладения моделированием имеются в школьных курсах русского языка и в других учебных предметах.

Построение модели ориентировочной основы умственного действия (ООУД). Модель ООУД может быть построена в различных видах, например, в виде учебной карты, где схематически перечислены все операции, которые надо выполнить для осуществления данного умственного действия. Учебная карта может представлять собой оперативную схему, где операции изображаются условными знаками, а их последовательность – стрелками. В ряде случаев удобнее моделировать ООУД в виде схемы тех указаний и ориентиров, которых надо придерживаться при выполнении данного умственного действия [2, с.9].

Модели изучаемых объектов вроде модели сообщения или модели числа, могут выполнять в процессе обучения несколько функций:

а) они могут служить средством обобщения наблюдаемых и изучаемых фактов и явлений в соответствующей области учебного материала;

б) с их помощью можно решать познавательные задачи на исследование изучаемого понятия;

в) они дают возможность учащимся спланировать свою работу по изучению соответствующего понятия в его конкретных проявлениях и проконтролировать эту работу.

Своеобразным учебным средством является моделирование учебного материала для лучшего его запоминания. При этом возможны два способа моделирования:

а) логическое упорядочение учебного материала и представление его в легко обозримой, наглядной форме;

б) представление учебного материала с помощью мимических средств, в расчёте на образные ассоциации

Модели первого типа могут служить не только для запоминания учебного материала, но и для его обобщения и систематизации. Работа учащихся по построению подобных моделей в конце изучения темы представляет собой эффективный способ закрепления пройденного.

Ученик действует с моделями сначала под руководством и с помощью учителя, а затем строит модели самостоятельно. Обнаружено, что существенные признаки и связи, зафиксированные в модели, становятся наглядными для учащихся тогда, когда эти признаки, связи были выделены самими учениками в их собственном действии, т.е. когда они сами

участвовали в создании модели. Подлинное назначение модели – быть объектом действия, посредством которого получают новую информацию об оригинале. Если наглядность позволяет представить только внешние стороны объекта, то моделирование служит средством целостного отражения отдельного и общего, чувственного и логического, внешнего и внутреннего. Обучение моделированию учащихся приводит к повышению эффективности обучения и общеразвивающему эффекту.

Таким образом, моделирование как метод обучения – это подход, который активно используется в различных областях образования и лингвистики. Он помогает учащимся развивать критическое и творческое мышление, углублённое понимание предмета, а также способности к решению практических задач через создание моделей, отражающих изучаемые процессы.

Список использованной литературы:

1. Гольдин З.Д. Обучение технике письма по методике учебного моделирования – М., 1997. – 5 с.
2. Куликова Е.А. Метод моделирования при изучении языка. Тюмень. 2019. – 31 с. (9 с)

ИНТЕРНЕТ ВЕЩЕЙ И СЕНСОРНЫЕ СЕТИ КАК ОСНОВА ЦИФРОВОЙ ТРАНСФОРМАЦИИ

¹Тумашбаев С.Р., ²Умбетов А.Ж., ³Иманбеков И.С.

¹*жаратылыстану ғылымдарының магистрі,*
Ж.А. Тәшенев атындағы университет, Шымкент/Қазақстан
slordtsr@gmail.com

<https://orcid.org/0009-0001-2319-6048>

²*техника ғылымдарының магистрі,*
М.Өтебаев атындағы Жогары жаңа технологиялар колледжі, Шымкент/Қазақстан
adilkhan_92@mail.ru

³*техника ғылымдарының магистрі,*
Ж.А. Тәшенев атындағы университет, Шымкент/Қазақстан
imangali.imanbekov.00@mail.ru

Аннотация. Рассматриваются ключевые аспекты технологии «Интернет вещей» (IoT), ее современные направления развития и практические эффекты внедрения. Отмечается, что IoT постепенно становится одним из базовых и критически значимых факторов ускоренного развития IT-отрасли, а также играет существенную роль в формировании современного научно-технического прогресса в целом.

Ключевые слова: информационные и телекоммуникационные технологии, интернет вещей, сенсорные сети, умные технологии, интеллектуализация автоматических систем, роботизация.

Одним из наиболее значимых результатов развития информационных технологий является концепция «Интернета вещей». Данная технология формирует предпосылки для перехода к принципиально новому уровню автоматизации технических систем, производственных и бизнес-процессов, а также жизненной среды человека.

IoT можно интерпретировать как форму интеллектуализированной автоматизации, ориентированной на минимизацию участия человека, а также как систему коллективной роботизации. В отличие от классического подхода к робототехнике, где предполагается использование автономных устройств с фиксированным набором функций, коллективная роботизация базируется на взаимодействии множества элементов. Такие системы представляют собой совокупность взаимосвязанных устройств, способных обмениваться данными, координировать действия и адаптировать режимы функционирования как на уровне отдельных компонентов, так и всей системы в целом.

Существует множество трактовок понятия Интернета вещей, однако в обобщенном виде его можно определить как совокупность физических объектов, оснащённых средствами коммуникации и способных к обмену данными друг с другом, внешними системами и глобальными сетями, включая Интернет, без непосредственного участия человека.

Базовым элементом инфраструктуры IoT выступают сенсорные сети — распределённые информационно-коммуникационные системы, состоящие из множества взаимосвязанных датчиков (сенсоров). Такие сети характеризуются способностью к самоорганизации, устойчивостью к отказам отдельных узлов и отсутствием необходимости в постоянном обслуживании или сложной установке.

В определённой степени прообразом сенсорных сетей можно считать сенсорные интерфейсы современных мобильных устройств, таких как смартфоны и планшеты.

Однако принципиальное отличие подобных систем от полноценных сенсорных сетей заключается в архитектуре: в мобильных устройствах используется централизованное управление, осуществляемое процессором, тогда как сенсорные сети IoT имеют децентрализованную структуру. В последнем случае каждый узел обладает собственными элементами управления и способен принимать решения на локальном уровне.

Датчики представляют собой специализированные устройства, предназначенные для регистрации параметров окружающей среды или их изменений. Они выполняют функцию первичных преобразователей информации в автоматизированных системах контроля и управления, обеспечивая возможность количественной оценки измеряемых величин.

Принцип функционирования датчиков основан на преобразовании физического воздействия в электрический или иной сигнал. Значение контролируемого параметра определяет уровень выходного сигнала, который может быть интерпретирован и соотнесён с конкретным измеряемым значением, что позволяет осуществлять его регистрацию и дальнейшую обработку.

Датчики различаются по многим признакам, однако ключевым критерием является тип формируемого сигнала. По этому признаку их делят на аналоговые и дискретные (цифровые). В аналоговых устройствах выходной сигнал представляет собой непрерывную величину, изменяющуюся пропорционально измеряемому параметру. В цифровых датчиках информация передаётся в виде дискретных уровней, которым ставятся в соответствие числовые значения.

Наиболее удобными для современных систем управления являются цифровые датчики, поскольку они могут напрямую взаимодействовать с вычислительными устройствами. Аналоговые датчики также применимы, но требуют использования промежуточных устройств преобразования — аналого-цифровых (АЦП) и, при необходимости, цифро-аналоговых (ЦАП).

Современная номенклатура датчиков охватывает широкий спектр измеряемых величин: температуру, давление, влажность, освещённость, вибрацию, а также более специфические параметры — магнитные поля, химический состав среды, акустические характеристики и др.

Датчики интегрируются в различные объекты: промышленное оборудование, технологические установки, бытовые устройства и контролируемые среды. Это могут быть производственные процессы, системы жизнеобеспечения или исследовательские комплексы.

Их использование обеспечивает возможность непрерывного и дистанционного мониторинга состояния и динамики параметров этих систем.

Особенностью датчиков, применяемых в сенсорных сетях, является их расширенная архитектура. Они включают встроенный микропроцессор, оперативную и энергонезависимую память, модули аналого-цифрового и цифро-аналогового преобразования, а также интерфейсы связи. По сути, такие устройства представляют собой специализированные вычислительные узлы, функционирующие под управлением программного обеспечения, включая встроенные операционные системы. Это позволяет конфигурировать их под конкретные задачи и придаёт объектам, в которые они интегрированы, свойства интеллектуальных систем.

В рамках сенсорной сети датчики способны обмениваться данными как между собой, так и с внешними устройствами. Благодаря этому подобные сети могут быть интегрированы в более крупные информационные структуры, включая глобальные компьютерные сети, такие как Интернет.

Одним из наиболее перспективных направлений развития инфраструктуры Интернета вещей являются беспроводные сенсорные сети (БСС). Их ключевая особенность заключается в использовании радиоканалов для передачи данных, что исключает необходимость проводных соединений. Для реализации такой связи каждый сенсор оснащается встроенным радиомодулем, функционирующим в заданном частотном диапазоне, а также автономным источником питания, обеспечивающим независимость работы узла.

Сбор и целевая обработка информации, поступающей от датчиков, осуществляется на специализированном узле — шлюзе, который, как правило, представляет собой вычислительную систему с достаточной производительностью для агрегации, анализа и маршрутизации данных.

Перспективность беспроводных сенсорных сетей во многом обусловлена возможностью их развертывания в труднодоступных или экстремальных условиях эксплуатации. Они могут функционировать в различных средах — на поверхности и под водой, под землей, а также в удаленных или опасных для человека зонах.

Наличие встроенных микропроцессоров в сенсорных узлах способствует существенному росту интеллектуального потенциала таких систем. В определенной степени БСС можно рассматривать как физическую реализацию распределённых вычислительных структур, аналогичных нейронным сетям. Это открывает возможности для внедрения методов и алгоритмов искусственного интеллекта, направленных на повышение эффективности обработки данных и принятия решений.

Технология Интернета вещей позволяет реализовать децентрализованные многокомпонентные системы автоматического управления, в которых устройства напрямую обмениваются информацией друг с другом. В таких системах роль активных участников (акторов) информационного взаимодействия выполняют не люди, а технические устройства — так называемые «умные» объекты.

Современные устройства IoT уже выходят за рамки простого обмена данными: они способны выполнять аналитические и управляющие функции различной сложности. С учетом стремительного развития вычислительных технологий и алгоритмов обработки информации можно ожидать дальнейшего усиления интеллектуальной составляющей Интернета вещей и расширения его функциональных возможностей.

Указанные тенденции формируют по-настоящему трансформационные последствия, прежде всего в области безлюдных технологий. Их фундамент был заложен внедрением робототехнических комплексов, позволивших вывести значительную часть персонала из производственной среды. Тем не менее, до недавнего времени сохранялась потребность в специалистах, обеспечивающих контроль состояния оборудования, его обслуживание, наладку и ремонт.

Развитие Интернета вещей существенно сокращает и эту категорию занятости. Мониторинг технического состояния оборудования становится возможным в удалённом и полностью автоматизированном режиме, с функцией оперативного оповещения о нештатных ситуациях. Оснащённые сенсорами устройства фактически превращаются в программно-управляемые системы, доступные для дистанционной конфигурации и обновления через сетевые интерфейсы. Прямое вмешательство специалиста требуется лишь в исключительных случаях.

Уже на текущем этапе значительная часть промышленного оборудования и бытовой техники выпускается с интегрированными элементами IoT-инфраструктуры. Такие системы способны в автоматическом режиме диагностировать собственное состояние, выявлять отклонения и инициировать взаимодействие с сервисными службами для их устранения.

В результате формируется заметный социальный эффект: происходит высвобождение части трудовых ресурсов, которые могут быть переориентированы на более безопасные и высокотехнологичные виды деятельности или пройти профессиональную переподготовку. Одновременно возникает экономический эффект, выражающийся в снижении эксплуатационных затрат за счёт уменьшения численности обслуживающего персонала и повышения эффективности производственных процессов.

Существенные изменения наблюдаются и в экологической сфере. Переход к практически полностью автоматизированным производствам позволяет размещать их вне населённых пунктов, снижая уровень загрязнения в жилых зонах. Более того, такие производства могут функционировать в условиях, неблагоприятных для проживания человека: в пустынях, арктических регионах, на морских платформах, под землёй или под водой, а в перспективе — и в околоземном космическом пространстве. Это открывает возможности для более рационального использования территорий и соблюдения экологических норм при развитии инфраструктуры.

Особую значимость такие подходы приобретают в контексте освоения внеземных объектов, например, при создании производственных комплексов на Луне, где участие человека должно быть минимизировано.

Дальнейшее развитие интеллектуальных функций IoT-систем способствует появлению новых технологических процессов и расширяет возможности комплексной автоматизации бизнес-процессов с минимальным участием человека. Использование данных, собираемых сенсорами, позволяет аналитическим системам формировать более точные прогнозы в области маркетинга и финансов, тем самым повышая качество управленческих решений.

Так, в розничной торговле поведенческие и внешние факторы, включая погодные условия, напрямую влияют на спрос и структуру покупок. Использование данных о погоде, плотности пешеходного трафика, характеристиках аудитории и её перемещениях даёт возможность адаптировать ассортимент и увеличивать объёмы продаж.

Наконец, следует отметить устойчивую тенденцию к миниатюризации сенсорных устройств. Уменьшение их размеров и стоимости позволяет интегрировать датчики в всё большее количество объектов, что, в свою очередь, приводит к стремительному расширению областей применения Интернета вещей.

Таким образом, открываются широкие возможности для результативного применения IoT в сфере здравоохранения. В частности, сенсорные элементы в виде миниатюрных микрочипов могут интегрироваться в одежду и постель пациентов, элементы мебели, санитарно-техническое оборудование, а также в устройства для физиотерапии и тренажёры лечебной физкультуры. Это обеспечивает непрерывный сбор и анализ данных о состоянии пациента в режиме реального времени, включая круглосуточный и дистанционный мониторинг.

Развитие Интернета вещей происходит в тесной взаимосвязи с технологиями искусственного интеллекта, что ведёт к их постепенному объединению. Одним из наглядных результатов такой интеграции является повышение уровня интеллектуальности систем автоматизации в жилой инфраструктуре.

На этой основе формируются комплексные экосистемы, такие как «умный дом», «умный город» и более широкие концепции интеллектуальной среды обитания. В рамках этих систем IoT выступает фундаментом для построения распределённых автоматизированных систем контроля и управления параметрами жизнеобеспечения.

В итоге можно сделать вывод, что технология Интернета вещей приобретает статус одного из ключевых факторов, определяющих динамику развития IT-отрасли и играющих значимую роль в эволюции современного научно-технического прогресса.

Список использованной литературы:

1. Kevin Ashton. That 'Internet of Things' Thing // RFID Journal. – 2009.
2. International Telecommunication Union. Overview of the Internet of Things. – Geneva: ITU-T, 2012.
3. Vijay Madisetti, Arshdeep Bahga. Internet of Things: A Hands-On Approach. – Atlanta: VPT, 2014.
4. Samuel Greengard. The Internet of Things. – Cambridge: MIT Press, 2015.
5. Adrian McEwen, Hakim Cassimally. Designing the Internet of Things. – Wiley, 2014.

ОШИБКИ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА ПРИ РАБОТЕ С РУССКИМ ЯЗЫКОМ

Турабекова Д.Т.

*руководитель научной статьи, магистр педагогических наук, преподаватель кафедры
«Русского и узбекского языков»*

Аннотация. В статье рассматриваются особенности работы искусственного интеллекта с русским языком. Цель исследования — выявить типичные ошибки, допускаемые ИИ, и определить возможности их использования в образовательном процессе. В ходе анализа были изучены ответы искусственного интеллекта на различные языковые задания. Выявлены грамматические, лексические, стилистические и фактические ошибки. Сделан вывод о том, что ошибки ИИ могут использоваться как дидактический материал при обучении русскому языку.

Особое внимание уделяется анализу причин возникновения ошибок, связанных со спецификой обработки естественного языка. Отмечается, что искусственный интеллект функционирует на основе вероятностных моделей и не обладает полноценным пониманием смысла текста, что может приводить к неточностям. В статье рассматриваются примеры некорректного употребления языковых норм, включая нарушения грамматического согласования, неточный выбор лексических единиц и стилистические несоответствия.

Кроме того, выявлены случаи фактических ошибок, связанных с искажением информации, что подчеркивает необходимость критического отношения к результатам работы ИИ. Анализ показал, что наиболее распространёнными являются грамматические и стилистические ошибки, что объясняется сложностью структуры русского языка.

В работе также рассматриваются педагогические возможности использования ошибок искусственного интеллекта в образовательной практике. Подчёркивается, что такие ошибки

могут способствовать развитию критического мышления учащихся и формированию навыков анализа текста. Предлагается использовать ответы ИИ как дополнительный учебный материал при изучении русского языка.

Результаты исследования могут быть полезны учителям, студентам и исследователям, интересующимся внедрением цифровых технологий в образовательный процесс. Работа демонстрирует, что, несмотря на высокий уровень развития, искусственный интеллект требует внимательного и осознанного использования в обучении.

Ключевые слова: искусственный интеллект, русский язык, ошибки, обучение, анализ, грамматика.

Аңдатпа. Мақалада жасанды интеллектінің (ЖИ) орыс тілімен жұмыс істеу ерекшеліктері қарастырылады. Зерттеудің мақсаты — ЖИ жіберетін типтік қателерді анықтау және оларды білім беру процесінде пайдалану мүмкіндіктерін айқындау. Талдау барысында жасанды интеллектінің әр түрлі тілдік тапсырмаларға берген жауаптары зерттелді. Нәтижесінде грамматикалық, лексикалық, стилистикалық және фактілік қателеранықталды. ЖИ қателерін орыс тілін оқытуда дидактикалық материал ретінде қолдануға болады деген қорытынды жасалды.

Қателердің пайда болу себептеріне, атапайтқанда, табиғи тілді өңдеу ерекшеліктеріне ерекше назар аударылады. Жасанды интеллект ықтималдық модельдер негізінде жұмыс істейтіндіктен, мәтіннің мағынасын толық түсінбейтіні, бұл өз кезегінде дәл сіздіктерге әкелетіні атап өтіледі. Мақалада тілдік нормалардың дұрыс қолданылмау мысалдары, соның ішінде грамматикалық қиысудың бұзылуы, лексикалық бірліктердің дәл таңдалмауы және стилистикалық сәйкессіздіктер қарастырылады.

Сонымен қатар, ақпараттың бұрмалануына байланысты фактілік қателер анықталды, бұл ЖИ жұмысының нәтижелеріне сын көзбен қарау қажеттілігін көрсетеді. Талдау көрсеткендей, орыс тілі құрылымының күрделілігіне байланысты грамматикалық және стилистикалық қателер жиі кездеседі.

Жұмыста жасанды интеллект қателерін білім беру тәжірибесінде қолданудың педагогикалық мүмкіндіктері де қарастырылған. Мұндай қателер оқушылардың сыни ойлауын дамытуға және мәтінді талдау дағдыларын қалыптастыруға ықпал ететіні баса айтылады. ЖИ жауаптарын орыс тілін үйренуде қосымша оқу материалы ретінде пайдалану ұсынылады.

Зерттеу нәтижелері білім беру процесіне цифрлық технологияларды енгізуге қызығушылық танытатын мұғалімдерге, студенттерге және зерттеушілерге пайдалы болуы мүмкін. Жұмыс жасанды интеллект дамудың жоғары деңгейінде болса да, оны оқытуда мұқият және саналы түрде қолдану қажеттігін көрсетеді.

Түйін сөздер: жасанды интеллект, орыстілі, қателер, оқыту, талдау, грамматика.

Abstract. The article examines the specifics of how Artificial Intelligence (AI) processes the Russian language. The research goal is to identify typical errors made by AI and determine the possibilities for their application in the educational process. During the analysis, AI responses to various linguistic tasks were studied, revealing grammatical, lexical, stylistic, and factual errors. It is concluded that AI errors can serve as didactic material in teaching the Russian language.

Special attention is paid to analyzing the causes of errors related to the specifics of natural language processing (NLP). It is noted that AI operates based on probabilistic models and lacks a full understanding of textual meaning, which can lead to inaccuracies. The article examines examples of incorrect usage of linguistic norms, including violations of grammatical agreement, imprecise lexical choices, and stylistic inconsistencies.

Furthermore, cases of factual errors involving information distortion were identified, emphasizing the need for a critical attitude toward AI-generated results. The analysis showed that grammatical and stylistic errors are the most common, which is attributed to the complexity of the Russian language structure.

The paper also explores the pedagogical possibilities of using AI errors in educational practice. It is highlighted that such errors can foster the development of students' critical thinking and text analysis skills. The study suggests using AI responses as supplementary teaching material for Russian language studies.

The research findings may be useful for teachers, students, and researchers interested in integrating digital technologies into the educational process. The work demonstrates that, despite its high level of development, Artificial Intelligence requires careful and conscious application in education.

Keywords: artificial intelligence, Russian language, errors, training (или education), analysis, grammar.

В последние десятилетия искусственный интеллект (ИИ) стал одним из ключевых инструментов современного общества, оказывая влияние на самые разные сферы жизни человека. От промышленности и медицины до финансовых технологий и образования — ИИ активно используется для автоматизации процессов, анализа больших объемов данных и решения задач, которые ранее считались прерогативой человека. Особое значение искусственный интеллект приобретает в образовательной среде, где он используется для разработки интерактивных учебных программ, автоматической проверки заданий, генерации текстов, подготовки тестов и заданий, а также индивидуализации процесса обучения. Развитие ИИ открыло новые возможности для педагогов и студентов, позволяя ускорить процесс обучения и повысить его эффективность.

Особое внимание в образовательной сфере уделяется использованию языковых моделей искусственного интеллекта, которые способны понимать, анализировать и генерировать тексты на естественном языке. Такие модели позволяют объяснять правила грамматики, помогать в формулировании письменных ответов, создавать учебные материалы и проверять написанные тексты. В последние годы языковые модели ИИ стали использоваться в школах и университетах для помощи студентам при подготовке к экзаменам, выполнении домашних заданий и анализе учебных материалов. Однако несмотря на высокую эффективность, искусственный интеллект не является идеальным инструментом. Он может допускать ошибки, иногда допускать неточные формулировки, грамматические, стилистические или фактические ошибки, что создаёт необходимость критического подхода к его использованию в обучении.

Актуальность темы исследования объясняется возрастающей ролью цифровых технологий в образовательном процессе и необходимостью понимания возможностей и ограничений искусственного интеллекта. Сегодня преподаватели и студенты всё чаще сталкиваются с ситуациями, когда ИИ используется в учебных заданиях, но его ответы не всегда соответствуют нормам языка. Это особенно актуально для русского языка, который отличается высокой грамматической сложностью, наличием падежной системы, разнообразными окончаниями, особенностями согласования и стилистическими нюансами. Ошибки ИИ могут возникать не только из-за особенностей модели, но и вследствие ограничений данных, на которых она обучалась, а также неспособности учитывать контекст и культурные особенности языка. Таким образом, исследование работы искусственного интеллекта с русским языком становится необходимым для того, чтобы определить границы его применимости и предложить педагогические методы работы с такими инструментами.

Русский язык представляет собой одну из наиболее сложных языковых систем, что создаёт определённые трудности для автоматических систем обработки текста. В языке

присутствует широкий спектр морфологических форм, синтаксических конструкций и семантических оттенков, что требует от системы высокой точности анализа и генерации текстов. В то же время сложность языка делает ошибки ИИ особенно заметными и потенциально полезными для образовательного процесса. Анализ ошибок искусственного интеллекта может использоваться как дидактический материал, позволяя учащимся развивать критическое мышление, навыки анализа текста, умение находить и исправлять ошибки, а также лучше усваивать грамматические и стилистические правила.

Цель данного исследования заключается в выявлении и анализе типичных ошибок искусственного интеллекта при работе с русским языком. Для достижения этой цели необходимо рассмотреть, как ИИ обрабатывает текстовую информацию, на каких алгоритмах основана работа языковых моделей, какие виды ошибок наиболее часто встречаются и как они могут быть использованы в образовательной практике. В ходе исследования предполагается изучение ответов искусственного интеллекта на различные задания по русскому языку, систематизация ошибок, их классификация и анализ причин возникновения.

Для реализации цели исследования сформулированы следующие задачи:

1. Изучить особенности работы искусственного интеллекта с языком и понять, каким образом он обрабатывает текстовую информацию.
2. Определить типы ошибок, которые встречаются при работе ИИ с русским языком, включая грамматические, лексические, стилистические и фактические ошибки.
3. Проанализировать конкретные примеры работы ИИ, выявить закономерности и особенности возникновения ошибок.
4. Сделать выводы о возможностях использования ошибок ИИ как учебного материала и определить практическую значимость исследования.

Гипотеза исследования заключается в том, что искусственный интеллект допускает системные ошибки, которые могут быть использованы как инструмент обучения. Предполагается, что ошибки ИИ повторяются и имеют определённую структуру, что позволяет классифицировать их и использовать в образовательной практике для анализа текста, формирования навыков письменной речи и развития критического мышления учащихся.

Важность исследования также связана с растущим интересом к цифровым инструментам в образовательной среде. Современные студенты активно используют ИИ для выполнения учебных заданий, подготовки к экзаменам и генерации текстов, однако они не всегда способны критически оценивать корректность предоставляемой информации. Исследование ошибок ИИ позволяет не только выявить ограничения технологий, но и предложить методы, которые помогут студентам работать с ИИ безопасно и эффективно, используя его как вспомогательный инструмент, а не замену преподавателя.

Кроме того, исследование приобретает особую значимость в условиях цифровизации образования и внедрения дистанционных форм обучения. Использование искусственного интеллекта становится важной составляющей образовательного процесса в условиях онлайн-обучения, где преподаватель не всегда может контролировать каждое задание студента. В таких условиях понимание возможностей и ограничений ИИ позволяет создавать более безопасную и эффективную образовательную среду.

Систематический анализ ошибок ИИ также способствует развитию научного подхода к применению технологий в обучении. Он помогает преподавателям и исследователям понять, как алгоритмы работают с языком, какие аспекты требуют дополнительного внимания и корректировки, а какие можно использовать в учебном процессе для формирования навыков критического мышления. Кроме того, это исследование открывает перспективы для дальнейших разработок в области образовательных технологий, включая создание

адаптивных систем обучения, способных корректировать свои ошибки и обеспечивать более точные результаты.

Таким образом, введение в тему исследования показывает, что искусственный интеллект является мощным инструментом в образовании, но требует осознанного и критического подхода. Анализ ошибок ИИ не только выявляет недостатки технологий, но и открывает возможности для использования их в педагогической практике. Исследование направлено на выявление типичных ошибок ИИ при работе с русским языком, определение причин их возникновения и разработку рекомендаций для преподавателей и студентов по эффективному использованию цифровых инструментов.

Исходя из вышеизложенного, можно утверждать, что исследование имеет как теоретическую, так и практическую значимость. Теоретическая значимость заключается в изучении закономерностей ошибок ИИ и особенностей его работы с русским языком. Практическая значимость выражается в возможности использования ошибок ИИ как дидактического материала при обучении русскому языку, а также в разработке рекомендаций по эффективной интеграции искусственного интеллекта в образовательный процесс.

Таким образом, настоящая работа направлена на формирование комплексного понимания работы ИИ с русским языком, выявление типичных ошибок и определение их педагогического потенциала. Данное исследование позволит не только систематизировать существующие знания о работе искусственного интеллекта, но и предложить конкретные рекомендации по использованию технологий в образовательной практике, повышая качество и эффективность обучения русскому языку.

Современные системы искусственного интеллекта функционируют на основе алгоритмов обработки естественного языка (NaturalLanguageProcessing, NLP), которые позволяют анализировать текст, выделять грамматические и лексические структуры, распознавать смысл и формировать ответы. Работа ИИ основана на обучении на больших массивах текстовых данных, что позволяет ему «учиться» предсказывать наиболее вероятные слова и выражения в заданном контексте. Однако, несмотря на высокий уровень развития, ИИ не обладает человеческим пониманием языка и часто действует на основе шаблонов и статистических закономерностей. Это приводит к появлению ошибок, особенно при работе со сложными языками, такими как русский, где присутствует большое количество морфологических форм, падежей, склонений и разнообразие стилистических конструкций.

Русский язык отличается богатой лексикой, множественностью значений слов и свободным порядком слов в предложении, что создаёт дополнительные сложности для языковых моделей. В результате при генерации текста ИИ может допускать грамматические ошибки, неправильно согласовывать слова, использовать неестественные словосочетания и формулировать предложения, которые кажутся чрезмерно формальными или «механическими». Кроме того, ошибки могут возникать из-за ограничений данных, на которых обучалась модель, или из-за особенностей алгоритма предсказания текста. Даже самые современные модели иногда выдают фактическую неверную информацию, например неверные даты, имена или события.

В ходе практического исследования были проанализированы ответы искусственного интеллекта на различные задания по русскому языку, включающие упражнения на использование слов, построение предложений, составление текстов и объяснение правил. Анализ показал, что ошибки можно разделить на четыре основные группы: грамматические, лексические, стилистические и фактические. Грамматические ошибки проявлялись в неправильном употреблении падежей, окончаний, форм слов и согласовании слов в предложении. Например, при задании использовать слово «время» ИИ сформировал предложение «У меня есть много время», где неправильная форма слова «время» делает

предложение грамматически неверным. Правильным вариантом является «У меня есть много времени».

Лексические ошибки связаны с некорректным выбором слов и словосочетаний. В качестве примера можно привести предложение «Он сделал сильную ошибку». Хотя оно понятно, сочетание слов «сильная ошибка» является некорректным и не соответствует нормам русского языка. Правильным вариантом является «Он сделал серьёзную ошибку». Такие ошибки показывают, что ИИ иногда использует слова в неподходящем контексте, руководствуясь вероятностной моделью, а не истинным смыслом слов.

Стилистические ошибки проявляются в чрезмерно официальной или искусственной манере построения предложений. Например, на задание «Опишите действие ученика» модель выдала фразу: «Данный человек осуществил движение в сторону образовательного учреждения». Такая формулировка формальна, громоздка и неестественна для живого русского языка. Правильный и более естественный вариант звучал бы как «Он пошёл в школу». Стилистические ошибки встречались довольно часто, так как ИИ пытается «угадать» формальную или нейтральную форму выражения, что приводит к излишней официозности текста.

Фактические ошибки проявлялись в предоставлении неверной информации. Например, на вопрос о дате рождения А.С. Пушкина модель выдала «1800 год», в то время как правильная дата — 1799 год. Такие ошибки подчеркивают ограниченность ИИ в проверке фактов, особенно если база данных, на которой он обучался, содержит устаревшую или неточную информацию.

В ходе анализа также было выявлено, что ошибки ИИ имеют системный характер. Грамматические и стилистические ошибки встречались чаще всего, что связано с особенностями русского языка и алгоритмов обработки текста. Лексические и фактические ошибки встречались реже, но также представляют значительную проблему при использовании ИИ в образовательных целях.

Несмотря на наличие ошибок, результаты исследования показывают, что ответы искусственного интеллекта могут быть полезны в образовательной практике. Ошибки ИИ можно использовать как учебный материал, предоставляя студентам возможность выявлять, анализировать и исправлять их. Такой подход развивает критическое мышление, внимание к деталям, навыки анализа текста и закрепляет знания грамматики и лексики на практике. Студенты могут сравнивать свои ответы с предложенными моделью, обсуждать причины ошибок и учиться формулировать правильные варианты предложений, что делает процесс обучения более интерактивным и увлекательным.

Кроме того, использование ошибок ИИ позволяет педагогам создавать адаптивные задания, направленные на отработку конкретных языковых навыков. Например, учащимся можно предложить выявить неправильные формы слов, заменить некорректные словосочетания, переписать слишком официальные предложения в более естественном стиле или проверить фактическую точность текста. Такой подход не только повышает языковую компетенцию, но и формирует умение критически оценивать информацию, что особенно важно в современном цифровом мире, где студенты сталкиваются с огромным потоком данных и источников.

Таким образом, практическая часть исследования демонстрирует, что искусственный интеллект, несмотря на свои возможности, не может полностью заменить преподавателя. Он является вспомогательным инструментом, который при правильном использовании может способствовать повышению качества обучения, развитию аналитических навыков и формированию грамотной письменной речи. Ошибки, допускаемые ИИ, становятся ценным дидактическим материалом, который помогает студентам лучше понимать особенности русского языка и развивать критическое мышление, необходимое для работы с текстом.

В целом, анализ работы искусственного интеллекта с русским языком показал, что ошибки можно классифицировать и использовать в образовательной практике. Системный подход к выявлению, анализу и исправлению ошибок позволяет формировать комплексное понимание работы ИИ и повышает эффективность использования цифровых технологий в обучении. В результате исследования подтверждается гипотеза о том, что искусственный интеллект допускает системные ошибки, которые могут быть полезны для формирования навыков критического анализа текста и обучения русскому языку.

В ходе исследования была проанализирована работа искусственного интеллекта с русским языком и выявлены типичные ошибки, допускаемые при выполнении различных языковых заданий. Результаты анализа показали, что ошибки можно разделить на четыре основные группы: грамматические, лексические, стилистические и фактические. Наиболее часто встречались грамматические и стилистические ошибки, что связано со сложной морфологией русского языка и особенностями алгоритмов обработки текста, применяемых в современных языковых моделях. Лексические и фактические ошибки встречались реже, однако их наличие подчеркивает необходимость критического подхода к использованию ИИ в образовательной практике.

Анализ показал, что ошибки ИИ обладают системным характером и повторяются, что позволяет классифицировать их и использовать в образовательных целях. Преподаватели могут использовать ошибки моделей как дидактический материал: предлагать студентам находить, анализировать и исправлять ошибки, обсуждать причины их возникновения и формулировать правильные варианты предложений. Такой подход способствует развитию критического мышления, внимания к деталям, аналитических навыков и грамотной письменной речи.

Гипотеза исследования, предполагающая, что искусственный интеллект допускает системные ошибки, которые могут быть использованы как инструмент обучения, была подтверждена. Ошибки ИИ не являются случайными: они повторяются, имеют определённую структуру и могут служить основой для учебных заданий, направленных на закрепление грамматических и лексических правил русского языка.

Практическая значимость исследования заключается в возможности интеграции ИИ в образовательный процесс с осознанным использованием его ограничений. Модели ИИ могут служить вспомогательным инструментом для преподавателей, позволяя создавать адаптивные задания, повышать интерактивность обучения и экономить время на рутинной проверке заданий. При этом преподаватель остаётся ключевым элементом процесса, направляющим студентов, объясняющим причины ошибок и контролирующим усвоение материала.

Теоретическая значимость работы проявляется в систематизации знаний о типичных ошибках искусственного интеллекта при работе с русским языком, анализе их причин и предложении методов использования этих ошибок в образовательной практике. Исследование подчеркивает, что ИИ может быть не только инструментом автоматизации, но и источником учебного материала, способствующего развитию навыков анализа текста, критического мышления и грамотной письменной речи.

Перспективы дальнейших исследований включают разработку специализированных обучающих программ с использованием ИИ, адаптированных для русского языка, а также изучение влияния подобных методов на эффективность обучения и формирование языковой компетенции студентов. Интеграция искусственного интеллекта в образовательный процесс с учетом выявленных закономерностей позволит создавать более точные, интерактивные и персонализированные системы обучения, что соответствует современным требованиям цифрового образования.

Таким образом, исследование подтверждает, что искусственный интеллект, несмотря на наличие ошибок, представляет собой ценное средство обучения и может быть успешно

интегрирован в процесс изучения русского языка. Ошибки ИИ становятся инструментом развития критического мышления и аналитических навыков, а осознанное использование технологий повышает эффективность образовательного процесса, обеспечивая гармоничное сочетание традиционных методов преподавания и современных цифровых инструментов.

Список использованной литературы:

1. Березина, И. А. Искусственный интеллект в образовании: теория и практика. — Москва: Изд-во «Просвещение», 2020.
2. Воробьева, Е. П. Языковые модели и обработка естественного языка. — Санкт-Петербург: Питер, 2021.
3. Голубев, А. Н. Методика использования ИИ в обучении русскому языку // Вестник педагогических наук. — 2022. — № 4. — С. 45–54.
4. Кузнецов, С. В. Современные технологии в образовании: искусственный интеллект и обучение языкам. — Москва: Академия, 2021.
5. Леман, К. Natural Language Processing and Artificial Intelligence: A Modern Approach. — New York: Springer, 2020.
6. Михайлова, Н. В. Образовательные возможности ошибок искусственного интеллекта // Русский язык и современность. — 2021. — № 3. — С. 78–85.
7. Попова, О. А. Грамматика и лексика русского языка: современные подходы к обучению с использованием технологий. — Санкт-Петербург: Речь, 2020.
8. Rumelhart, D. E., McClelland, J. L. Parallel Distributed Processing: Explorations in the Microstructure of Cognition. — Cambridge, MA: MIT Press, 1986.
9. Vaswani, A., et al. Attention Is All You Need. — Advances in Neural Information Processing Systems, 2017.
10. OpenAI. GPT-4 Technical Report. — 2023. — URL: <https://openai.com/research/gpt-4>
11. Jurafsky, D., Martin, J. H. Speech and Language Processing: An Introduction to Natural Language Processing, Computational Linguistics, and Speech Recognition. — 3rd ed. — Pearson, 2021.
12. Лебедева, Т. В. Типичные ошибки искусственного интеллекта при работе с русским языком // Современные исследования в педагогике. — 2022. — № 6. — С. 32–40.

ГЕЙМИФИКАЦИЯ – БІЛІМ БЕРУДЕГІ ЗАМАНАУИ ТЕХНОЛОГИЯ

¹Турыскулов У.Ж., ²Юсупов А.Р.

Дене шынықтыруды оқытудың теориясы мен

әдістемесі кафедрасының профессоры, п.ғ.к.

Ж.А.Ташенов атындағы университет, Шымкент қ.

turyskulo@mail.ru. ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-6432-2813>

Аңдатпа. Бұл мақалада ойындандыру (геймификация) білім беру процесінде білім алушылардың мотивациясын арттырып, оқу материалын тиімді меңгеруге мүмкіндік беретін интерактивті және тартымды әдіс болып табылады. Бұл әдіс оқу тапсырмаларын жекелендіру, виртуалды марапаттар мен деңгейлер арқылы стратегиялық ойлау, сыни және шығармашылық қабілеттерді дамытуға бағытталған..

Түйін сөздер: Ойындандыру, геймификация, мотивация, интерактивті оқу, жекелендіру, виртуалды марапаттар, деңгейлер, тапсырмалар, стратегиялық ойлау, сыни ойлау, шығармашылық қабілет, командалық жұмыс, симуляция, модельдеу.

Аннотация. В данной статье геймификация рассматривается как интерактивный и привлекательный метод в образовательном процессе, способствующий повышению мотивации обучающихся и эффективному усвоению учебного материала. Данный метод направлен на персонализацию учебных заданий, а также на развитие стратегического, критического и творческого мышления посредством виртуальных наград и уровней.

Ключевые слова: геймификация, мотивация, интерактивное обучение, персонализация, виртуальные награды, уровни, задания, стратегическое мышление, критическое мышление, творческие способности, командная работа, симуляция, моделирование.

Abstract. This article considers gamification as an interactive and engaging method in the educational process that enhances students' motivation and enables effective learning of educational material. This approach focuses on personalizing learning tasks and developing strategic, critical, and creative thinking through virtual rewards and levels.

Key words: gamification, motivation, interactive learning, personalization, virtual rewards, levels, tasks, strategic thinking, critical thinking, creative abilities, teamwork, simulation, modeling.

Ойындандыру әдісі қазір жаңа әдіс болмаса да, бүгінгі күні бұл тақырып өмірдің әртүрлі салаларында ерекше танымал бола бастады. Қазіргі таңда қоғамда бәсекелестік өте жоғары, кибербуллинг жиілеп, өзгерістерге сезімталдық күшейген ортасында, дәстүрлі оқу үрдісінде жастарды ұстап тұру қиынға соғады. Көптеген балалар дәстүрлі мектеп бағдарламасына қызығушылық танытпай, жаңа білімді көбінесе интернеттен алады, алайда ол жүйеленбеген және бақылауға алынбаған ақпарат болып табылады.

Осының нәтижесінде оқушылар мен студенттердің үлгерімі нашарлайды. Сонымен қатар, ойын индустриясының дамуы жылдан-жылға өсіп келе жатыр, ал адамдардың ойындарға деген қызығушылығы мен қатысу деңгейі артқан сайын, олардың бұл салаға тартылуы да күшейеді. Ойындар тек көңіл көтеру құралы ғана емес, сонымен бірге шығармашылық ойлау, логикалық дағдылар мен стратегиялық шешім қабылдау қабілеттерін дамытуға мүмкіндік береді.

Сондықтан білім беру жүйесінде ойындандыру әдісін енгізу заманауи қажеттілікке айналды. Бұл әдіс оқу үрдісін қызықты әрі интерактивті етіп, оқушылар мен студенттердің мотивациясын арттырады, сабаққа қатысу белсенділігін жоғарылатады және оқу материалын тиімді меңгеруге ықпал етеді. Ойынның қрамдас бөліктері арқылы оқушылар тапсырмаларды орындау кезінде ұпай жинайды, деңгейлерден өтеді, виртуалды марапаттарға ие болады, бұл олардың оқу үрдісінде табысқа жетуіне ынталандырады.

Сонымен қатар, ойындандыру әдісі оқу материалын жекелендіруге мүмкіндік береді: әрбір оқушы өзінің қабілетіне және оқу қарқынына сәйкес тапсырмаларды орындай алады. Бұл әсіресе әлеуметтік желілердегі ақпараттың бақылаусыз және жүйеленбеген сипатын азайтып, білім сапасын арттыруға көмектеседі. Осылайша, заманауи білім беру үрдісін ойындандыру әдісі оқытудың тиімділігін арттырып, оқушылардың белсенділігін, шығармашылық және сыни ойлау қабілеттерін дамытуға қолайлы жағдай жасайды [1].

Геймификация – бұл ойын әдістерін ойын емес үрдістер мен оқиғаларда қолдану. Бәсекелестік элементі, тапсырмаларды орындау және марапат алу қатысушыларды үрдіске тартуға және білім беру тиімділігін арттыруға мүмкіндік береді. Ойындар мыңдаған жылдардан бері бар болса да, геймификация тек соңғы жылдары ғана белсенді дамып келеді.

Бұл термин 2011 жылы кеңінен тарала бастады. Қазіргі мобильді құрылғылар, сымсыз технологиялар, киілетін гаджеттер, сенсорлар, үлкен деректер және бұлттық есептеулер геймификацияны қолжетімді әрі ауқымдалатын етті. Көптеген адамдар ойындар мен геймификацияны шатастырады, алайда бұл екі ұғым мүлде әртүрлі.

Негізгі ойын моделі – көңіл көтеру, ал геймификация адамның мінез-құлқын өзгертуге, жаңа дағдыларды дамытуға немесе инновациялық іс-әрекеттерге қатыстыруға бағытталған.

Кәсіпорындарда геймификацияны оқу, сценарийлерді жоспарлау және моделдеу мақсатында қолданатын көптеген мысалдар бар. Мысалы, Nike компаниясы қызметкерлердің болашақ іріктеулерге дайындық сценарийлерінен өтуіне көмек көрсету үшін деректер мен геймификацияны пайдаланады.

Зерттеуші әрі геймификация тақырыбында кітап жазған Гейб Зихерманнның айтуынша, ойындар дәстүрлі әдістерге қарағанда болашақты модельдеудің тамаша құралы бола алады, өйткені олар әртүрлі себептердің өзара байланысын көрсете алады [2].

Психология саласында өмірді «ойындандыру» тренді кеңінен таралуда. Бұл әдіс бойынша ойынның элементтерін, яғни геймплейді өз өміріне қолдануға болады. Мысалы, ойындағы «Белсенді оқиға желісі» жұмыс істеу тетігі: ойыншы оқиға желісін алға жылжытпайынша ештеңе орындалмайды. Сол сияқты, нақты өмірде де белсенді әрекет жасамаған жағдайда оқиғалар өздігінен қозғала қоймайды. Немесе «Дағдылар ағашы» қағидасы бар: күрделі дағдыны игеру үшін алдымен қарапайым дағдыларды меңгеру қажет. Әр дағдыны игерудің өз рецепті бар, оны дұрыс анықтаса, дағдының бөліктерін бөлек-бөлек меңгеру жеңілдейді. Міне, осы негізгі қағидаларды білім беру үрдісіне де қолдануға болады.

Білім беру саласында ойындандырудың бірнеше маңызды аспектісі бар:

1. Мотивацияны арттыру. Оқу үрдісіне ойынның қрамдас бөліктерін енгізу оқушылардың қызығушылығы мен белсенділігін арттырады. Бұл жүйелерге марапаттар мен жетістіктерді (ұпайлар, жетондар, виртуалды белгілер), бәсекелестік ахуалын жасау, қозғалысты көрнекі түрде көрсету, жеке және топтық жетістіктерді ынталандыру кіреді. Мұндай әдіс әр оқушыға өзін маңызды және оқу үрдісіне үлесін қосқандай сезіндіреді. Сонымен қатар, қолайлы және бейресми оқу ортасы қалыптасып, қателіктерге деген қорқыныш азайып, тәжірибе жасауға ынталандырады. Әр түрлі ойын түрлері – сөзжұмбақтар, сайыстар, рөлдік ойындар – оқу үрдісін біртұтас емес, тартымды әрі қызықты етеді. Оқушылар өздері қалай оқығысы келетінін таңдай алады, бұл олардың оқу мотивациясын арттырады және күрделі тақырыптарды жеңіл меңгеруге көмектеседі.

2. Интерактивті оқу ортасын құру. Ойынның құрамдас бөліктері оқу үрдісін интерактивті әрі қызықты етеді. Деңгейлер, жетістіктер, топтық тапсырмалар сияқты тетіктер оқушылардың белсенділігін арттырады және қатынасқа байланысты дағдыларын жетілдіреді. Жекелендірілген курстар мен мультимедиялық элементтер әр оқушының білім деңгейі мен қызығушылығын ескеруге мүмкіндік беріп, материалды тиімді меңгеруге, сыни ойлауды дамытуға және алынған білімді нақты өмірде қолдануға септігін тигізеді.

3. Сыни ойлау қабілетін дамыту. Геймификация жоспарға сай тапсырмаларды қамтиды, олар оқушылардан нақты немесе модельденген жағдайларды талдап, шешім қабылдауды талап етеді. Еліктеулер мен рөлдік ойындар арқылы оқушылар қателіктерінен қауіпсіз ортада сабақ алады. Деректерді талдау тапсырмалары ақпаратпен жұмыс жасау қабілеттерін дамытады. Түрлі тәсілдер ойдың икемділігін арттырады, ал топтық талқылаулар сыни ойлауды және дәлелдеу қабілетін жетілдіреді. Күрделі тапсырмаларды шешу сезімдік қабілетті дамытып, командалық жұмысқа тиімділік қосады.

4. Жеке қажеттіліктерге бейімделу. Ойынның құрамдас бөліктерін қолдану оқу материалдары мен тапсырмаларды әр оқушының жеке ерекшеліктеріне бейімдеуге мүмкіндік береді. Бұл жеке бейімделген оқу ортасын құрып, оқушыларға ыңғайлы әрі өнімді оқу үрдісін қамтамасыз етеді. Әр оқушыға сәйкес модель олардың мүмкіндіктерін барынша пайдалануына жол ашады.

5. Ғылыми пәндерге қызығушылықты арттыру. Геймификация күрделі тақырыптарды, мысалы, математика, жаратылыстану ғылымдары және тарих сияқты салаларды қызықты әрі қолжетімді түрде ұсынуға мүмкіндік береді. Ойын түрі арқылы ең қиын тақырыптар да тартымды және түсінікті болады [3].

Осылайша, ойындандыру білім беру үрдісін интерактивті, мотивациялық және тиімді етуге, оқушылардың белсенділігін арттыруға және олардың сыни ойлау мен шығармашылық қабілеттерін дамытуға мүмкіндік береді.

Ойындандыру әдісін қолдануда белгілі бір қиындықтарды ескеру қажет.

1. Оқудың салмақтылығының жоғалуы. Оқушылар оқу үрдісін тек ойын ретінде қабылдауы мүмкін, бұл материалға жауапкершілік пен көңіл бөлуді төмендетеді. Бұл тәуекелді азайту үшін мұғалімдер оқу мақсаттары мен міндеттерін нақты белгілеуі, сондай-ақ ойынның құрамдас бөліктерін дәстүрлі оқыту әдістерімен үйлестіріп, оқу үрдісінің академиялық мәнін сақтау керек. Яғни, ойын түрі болғанымен, білімнің маңызды екенін оқушылар түсінуі қажет.

2. Күрделі материалды жеңілдету. Ойын тетігіне сай болу үшін кейбір күрделі тақырыптар қарапайым түрге келтірілуі мүмкін, бұл материалды толық түсінбеуге әкелуі ықтимал. Тәуекелді азайту үшін көпдеңгейлі мазмұн құру, материалды мазмұнға енгізу және түсінуді тексеру үшін тесттер мен сайыстарды қолдану қажет. Бұл оқушыларға материалды жақсы меңгеруге, оны нақты өмірмен байланыстыра білуге және мұғалімге оқу процесін қажет болған жағдайда түзетуге мүмкіндік береді.

3. Сыртқы мотивацияға тәуелділік. Ойындандыру кейде оқушыларды тек сыртқы марапаттар мен ұпайларға ғана баулу мүмкін. Бұл тәуекелді азайту үшін жеке мақсаттар қою, оқушылардың тақырыптар мен тапсырмаларды таңдауына қатысуын қамтамасыз ету және оқу үрдісіне назар аудару қажет. Мұндай тәсіл оқушыларда жауапкершілік пен ішкі мотивацияны дамытып, оқу үрдісінің өзін бағалауға көмектеседі.

4. Барлық тақырыптар ойын түріне келмейді. Барлық оқу пәндері мен тақырыптарды ойын түрінде оңай бейімдеу мүмкін емес, бұл ойындандырудың қолдану аясын шектей алады. Тәуекелді азайту үшін дәстүрлі және ойын әдістерін үйлестіріп, ойын элементтерін шағын көлемде енгізу ұсынылады.

5. Теңсіз мүмкіндіктер. Оқушылар ойынның құрамдас бөліктерін әртүрлі қабылдауы мүмкін: кейбіреулері оны оңай меңгерсе, басқалары қиындыққа тап болады. Бұл сыныптағы теңсіздікті күшейтуі мүмкін. Тәуекелді азайту үшін деңгейлік тапсырмалармен, командалық жұмыстармен, жеке бағыттармен және жекелендірілген жоспарлармен дараланған оқытуды қолдану ұсынылады. Бұл әр оқушыға өз қабілеті мен қызығушылығына сәйкес білім алуға мүмкіндік береді.

6. Құрал-жабдық мәселелер. Ойындандыру технологияларды қажет етеді, ал кейде желілік ортаға немесе құрылғыларға шектеулі қолжетімділік қиындық тудыруы мүмкін. Тәуекелді азайту үшін бейімделген ойындар, офлайн тапсырмалар, альтернативті технологиялар, флеш-дискілердегі оқу материалдары сияқты икемді оқу ортасын құру қажет. Бұл барлық оқушылар үшін білім алу мүмкіндігін қамтамасыз етеді.

7. Мұғалімнің рөлін өзгерту. Ойындандыру мұғалімнің рөлін айтарлықтай өзгертеді, ал барлық педагогтар жаңа тәсілдерге бейімделуге дайын болмауы мүмкін. Тәуекелді азайту үшін мұғалімдерге оқыту семинарлары мен мастер-кластар ұйымдастыру, тәжірибе алмасу топтарын құру, ойын элементтерін кезең-кезеңімен енгізу және әкімшіліктің қолдауын қамтамасыз ету маңызды [4].

Ойындандыру немесе геймификация – бұл білім беру үрдісінде ойынның құрамдас бөліктерін, ойындық әдіс-тәсілдерді қолдану арқылы оқыту сапасын арттыру және оқушылардың мотивациясын көтеру технологиясы. Заманауи білім беру ортасында геймификация оқушылардың белсенді қатысуын қамтамасыз етіп, оқу материалын жеңіл меңгеруге мүмкіндік береді.

Білім беруде геймификацияны қолданудың артықшылықтары:

- Мотивацияны арттыру – оқушылардың сабаққа қызығушылығы мен белсенділігі жоғарылайды;

- Жекелендіру – әр оқушының деңгейіне сәйкес тапсырмаларды ұсыну мүмкіндігі;
- Оқу үрдісін бақылау – жүйе оқушылардың жетістіктерін сандық түрде көрсетіп, ілгерілеуді бақылауға мүмкіндік береді;
- Шығармашылықты дамыту – ойынның құрамдас бөліктері оқушыларға шығармашылық шешімдер іздеуге жол ашады;
- Кері байланыс алу – оқушылар өз нәтижелерін нақты көріп, кемшіліктерін түзетуге мүмкіндік алады.

Қазіргі білім беру жүйесінде геймификация жаңа технологиялармен, соның ішінде жасанды интеллект, мобильді қосымшалар және онлайн жүйелермен біріктіріліп, оқу үрдісін тиімді және тартымды етеді. Ойындандыру тек мектеп пен университеттерде ғана емес, қосымша онлайн курстарда, кәсіби оқыту бағдарламаларында да қолданылады.

Осылайша, геймификация білім берудің заманауи технологиясы ретінде оқу процесін жаңаша ұйымдастыруға, оқушылардың мотивациясын арттыруға және оқу нәтижелерін жақсартуға мүмкіндік береді.

Геймификация арқылы оқу үрдісі тек ақпарат беру ғана емес, қызықты әрі интерактивті түрге айналады. Оқушылар әртүрлі тапсырмаларды орындау барысында ұпай жинайды, деңгейлерден өтеді, виртуалды марапаттарға ие болады, бұл олардың оқу мотивациясын арттырып, білім алуға қызығушылығын күшейтеді. Сонымен қатар, ойын элементтері командалық жұмыс, стратегиялық ойлау және сыни талдау дағдыларын дамытуға септігін тигізеді.

Ойындандыру білім беруде перспективалы тәсіл болып табылады. Ол оқушылардың қызығушылығын арттырып, оқу үрдісін интерактивті әрі тартымды етеді. Дегенмен, бұл әдістің де артықшылықтары мен кемшіліктері бар. Геймификацияны дұрыс қолдану оқытуды тартымды әрі тиімді етуге мүмкіндік береді, бірақ техникалық шектеулер мен оқушылардың жеке ерекшеліктерін ескеру қажет. Ойынның құрамдас бөліктерін дәстүрлі әдістермен үйлесімді пайдалану арқылы қазіргі заманғы, үйлесімді және нәтижелі оқу ортасын жасауға болады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Токжигитова А. Н. Геймификация арқылы білім беру үрдісінің тиімділігін арттыру. Актуальные вопросы развития современного образования: Материалы халықаралық ғылыми-тәжірибелік конференция «Султангазинские чтения-2023», 258–261 б.
2. Абдыкеримова Э. А., Калиева Г. А. (2025). Білім беру жүйесінде геймификация құралдарын қолданудың мүмкіндіктерін талдау. Yessenov Science Journal, 48(3).
3. Баисеева А. Е., Омарова Г. Е. (2024). Білім алушылардың жеке әлеуметтік геймификация элементтері арқылы дамыту. Алтынсаринские педагогические чтения: Инновационные технологии в современном образовании, 577–582 б.
4. Sybulevskiy A. V. Gamification in Education: Modern Approaches and Practices. Management of the Personnel and Intellectual Resources in Russia, -2024. 13(5), 95–99.

DESIGN AND IMPLEMENTATION OF WEB APPLICATIONS: A PROCESS-ORIENTED APPROACH TO ARCHITECTURE AND TECHNOLOGY INTEGRATION

¹Umarova Zh. R., ²Yurtseven M. K.

¹PhD doctor, associate professor, Department of Information Systems
M. Auezov South Kazakhstan University, Shymkent, Kazakhstan
zhanat-u@mail.ru , <https://orcid.org/0000-0002-0257-4417>

Absrtact. The study examines the lifecycle of Internet project development, focusing on the classification of websites, development stages, and technological stack. A structured approach to website creation is presented, including pre-project analysis, design, implementation, testing, and deployment. The comparative characteristics of core web technologies (HTML, CSS, JavaScript, PHP, MySQL) are analyzed. The results demonstrate that the effectiveness of web projects depends on the alignment between technical implementation, user needs, and project goals.

Key words: web development, internet technologies, website architecture, web programming, information systems

Introduction

The rapid expansion of Internet technologies has transformed websites into essential instruments for communication, commerce, and information dissemination. Modern web resources serve heterogeneous user groups and perform diverse functions—from simple presentation platforms to complex transactional systems [1].

A website is no longer a static entity but a dynamic system integrating user interaction, data processing, and content management. Consequently, its development requires a systematic approach that includes technological, structural, and user-centered considerations.

Websites can be classified according to their functional purpose:

Table 1 — Classification of Website Types

Type of Website	Description
Business Card Site	Compact presentation of company information
Corporate Website	Internal/external communication and document flow
Image Website	Brand-oriented presentation
Online Store	E-commerce functionality
Information Website	Large structured content repositories
Game Portal	High-load entertainment systems
Personal Project	Individual content without strict structure
Content Project	Non-commercial informational platforms
Promo Website	Marketing-focused resource
Forum	Communication and feedback system
Blog	Frequently updated content platform

These categories reflect increasing system complexity and varying requirements for scalability, usability, and performance.

2. Methodology

The methodological framework of this study is grounded in a process-oriented model of website development, which considers the creation of a web resource as a последовательную и взаимосвязанную систему этапов. Each stage contributes to the overall integrity, functionality, and effectiveness of the final product, ensuring that both technical and user-oriented requirements are systematically addressed.

The initial phase of website development involves comprehensive pre-project analysis, which serves as the foundation for all subsequent stages. At this stage, the primary objectives of the project

are identified and formalized in accordance with the strategic goals of the client or organization. Particular attention is paid to the analysis of the target audience, including demographic, behavioral, and functional characteristics, which directly influence the structure and content of the future website.

In parallel, a competitor analysis is conducted to identify existing solutions, evaluate their strengths and weaknesses, and determine opportunities for differentiation. This analytical process enables the formulation of a competitive positioning strategy. Additionally, budget estimation is carried out to define financial constraints and resource allocation, while requirement specification formalizes functional and non-functional requirements, ensuring clarity and consistency in further development.

The system design phase encompasses both conceptual and technical aspects of the website. Conceptual design focuses on the development of user interface (UI) and user experience (UX), including visual identity, navigation logic, and interaction patterns. This stage ensures that the system is intuitive, accessible, and aligned with user expectations [2].

Technical design, in turn, defines the architectural structure of the system, including the organization of components, data flows, and interaction between modules. It also involves the development of page templates and structural elements that ensure consistency and scalability of the web application.

The implementation phase represents the practical realization of the designed system. It includes frontend development, where technologies such as HTML, CSS, and JavaScript are used to create the visual and interactive components of the website. Backend development is responsible for server-side logic and is typically implemented using languages such as PHP or Perl.

An essential component of this stage is database integration, commonly based on relational database management systems such as MySQL, which обеспечивают хранение, обработку и извлечение данных. Additionally, integration with a content management system (CMS) is performed to facilitate efficient content administration and system maintenance.

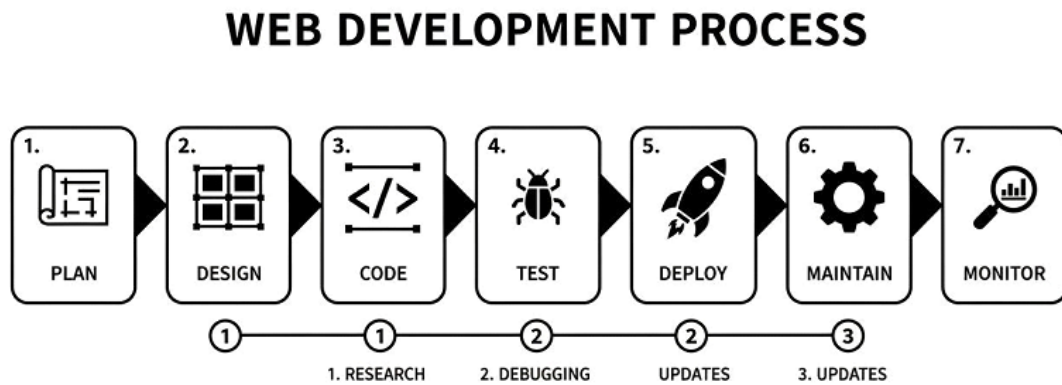
Following implementation, the system undergoes a comprehensive testing phase aimed at ensuring reliability and correctness of operation. Cross-browser testing is conducted to verify compatibility across different web browsers and platforms. Performance validation assesses system responsiveness and stability under various load conditions, while error detection procedures are used to identify and eliminate functional and logical defects.

After successful testing, the website is deployed on a hosting infrastructure, making it accessible to end users. This stage may also include final configuration, security checks, and preparation of the operational environment [3], [4].

The final stage of the methodology involves the promotion of the website to ensure its visibility and accessibility to the target audience. Search engine optimization (SEO) techniques are applied to improve the ranking of the website in search engine results. In addition, digital marketing strategies are integrated, including online advertising, content marketing, and social media engagement.

Traffic acquisition strategies are developed to attract and retain users, thereby increasing the effectiveness and sustainability of the web resource. The integration of promotion mechanisms at early stages of development is considered critical for achieving long-term success.

Figure 1 — Website Development Lifecycle

An essential component of the proposed methodology is the selection and integration of the technology stack that underpins the functionality of the web system. Modern web development is based on a clear separation of concerns between structural representation, visual presentation, client-side interaction, server-side processing, and data management.

The structural foundation of a web application is provided by HTML, which defines the logical organization and semantic markup of content. The visual presentation layer is implemented using CSS, which enables flexible control over layout, typography, color schemes, and responsiveness across different devices (Table 2).

Table 2 — Core Web Technologies Used in the System

Technology	Role in the System
HTML	Defines the structure and semantic markup of web pages
CSS	Controls visual presentation and layout
JavaScript	Provides client-side interactivity and dynamic behavior
PHP	Implements server-side logic and request processing
MySQL	Ensures storage, retrieval, and management of data

Client-side interactivity is achieved through JavaScript, which allows dynamic manipulation of the document object model (DOM), asynchronous data exchange, and enhancement of user experience without requiring full page reloads. On the server side, programming languages such as PHP are employed to process requests, implement business logic, and generate dynamic content [5].

Data storage and retrieval are handled by relational database management systems, most commonly MySQL, which ensures efficient organization, querying, and persistence of structured data.

The separation of these technological components contributes to the modularity, scalability, and maintainability of web systems, enabling independent development and optimization of each layer [6].

Results

The application of the proposed process-oriented methodology for website development resulted in measurable improvements across several key dimensions, including functional efficiency, technical reliability, scalability, and system integration. These outcomes reflect the effectiveness of structuring the development process into clearly defined and interrelated stages.

The implementation of pre-project analysis and user-centered design principles led to a significant improvement in functional efficiency. In particular, the developed web systems

demonstrated enhanced navigation clarity and usability. The logical structuring of content and consistent interface design reduced user interaction complexity and facilitated faster access to information.

Furthermore, alignment with user expectations was achieved through the incorporation of target audience analysis at early stages of development. This ensured that the resulting interfaces and functionalities corresponded to actual user needs, thereby increasing overall user satisfaction and engagement.

The structured development and testing procedures contributed to high levels of technical reliability. Systems developed under the proposed methodology exhibited stable performance under standard operating conditions, with reduced occurrence of runtime errors and system failures.

Cross-platform compatibility was ensured through systematic cross-browser testing and adherence to web standards. As a result, the developed applications maintained consistent functionality and visual representation across different browsers and devices, including desktop and mobile environments.

One of the key outcomes of the methodology is the ability of the developed systems to scale effectively in response to increasing data volumes and user traffic. This scalability is achieved through modular system architecture, where individual components can be independently modified, extended, or replaced without affecting the overall system integrity.

The use of relational databases and server-side processing enables efficient handling of large datasets, while the separation of frontend and backend layers supports distributed system expansion. This ensures that the web application can evolve in accordance with growing functional and performance requirements.

The results also demonstrate a high level of integration capability between system components. The interaction between frontend and backend layers is implemented through well-defined interfaces, enabling seamless data exchange and real-time content updates.

Effective database management further enhances system integration by ensuring consistency, integrity, and availability of data. The use of structured query mechanisms and optimized database schemas contributes to efficient data processing and retrieval, supporting both operational and analytical functions of the web application. The architectural structure of the system is illustrated in Figure 2.

Table 3 — Summary of Key Results

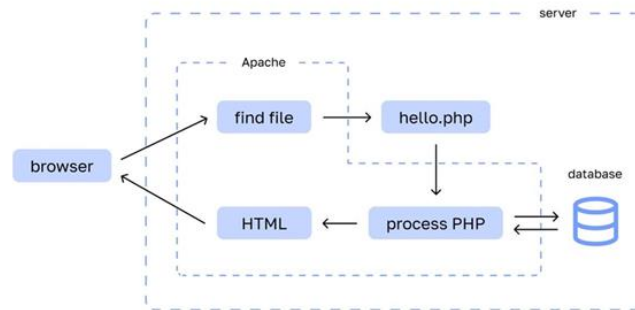
Dimension	Observed Outcome
Functional Efficiency	Improved usability and navigation
Technical Reliability	Stable performance, cross-platform compatibility
Scalability	Support for increased load and modular expansion
Integration Capability	Seamless frontend–backend interaction, efficient data handling

As summarized in Table 3, the application of the proposed methodology resulted in consistent improvements across multiple system dimensions, including usability, reliability, scalability, and integration. These outcomes collectively indicate that the structured development approach enables the creation of web systems that are both functionally effective and technically robust.

However, the aggregated results presented in Table 3 do not fully capture the internal organization of the system and the mechanisms through which these improvements are achieved. In particular, the observed gains in integration capability and scalability are closely related to the architectural design of the application and the interaction between its core components.

To provide a more detailed representation of the system structure and the relationships between its layers, the architectural model of the web application is presented in Figure 2.

Figure 2 — Architecture of a Typical Web Application

The architectural model presented in Figure 2 reflects a three-tier structure consisting of the client layer, application server, and data storage layer. The client layer is responsible for user interaction and interface rendering, while the application layer processes incoming requests, implements business logic, and manages communication between components. The data layer обеспечивает хранение, обработку и извлечение информации, поддерживая целостность и согласованность данных.

Such an architectural organization directly supports the results outlined in Table 3. In particular, the separation of concerns between layers contributes to improved system scalability, as each component can be independently extended or optimized. At the same time, clearly defined interfaces between layers ensure stable integration and reliable data exchange, which enhances overall system performance and fault tolerance.

Thus, the presented architecture provides a structural basis for achieving functional efficiency, technical reliability, and sustainable operation of the web system in real-world conditions.

Conclusion

The findings of this study demonstrate that the development of Internet projects is most effective when guided by a structured, process-oriented methodology that integrates technical, functional, and strategic dimensions. The results indicate that the overall quality and performance of a web system are determined by the consistency between design solutions and implemented functionality, the adequacy of the selected technological stack, and the degree to which the system reflects the needs and expectations of its target users.

In addition, the adoption of modular architectural principles and standardized development practices contributes to system scalability and maintainability, enabling efficient adaptation to evolving requirements and increasing workloads. The integration of these factors within a unified development framework ensures not only the technical reliability of the system but also its long-term viability.

Thus, a systematic approach to website development provides a reproducible basis for achieving stable performance, functional adequacy, and sustainable operation of web resources in dynamic digital environments.

References:

1. <https://vebrost.ru/blog/kakie-byvayut-sayty/>
2. Denisov, A., & Besshabashnov, S. (2006). Website: From Idea to Implementation.
3. Frain, B. (2012). HTML5 and CSS3: Responsive Web Design.
4. Merzhevich, V. (2012). Web Page Layout.

5. Gyllenwater, Z. (2012). CSS3: The Power of Modern Web Design.
6. Freeman, E., & Robson, E. (2013). Learning HTML5 Programming.

ЦИФРОВАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ И ИСКУССТВЕННЫЙ ИНТЕЛЛЕКТ КАК ФАКТОРЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ УСТОЙЧИВОСТИ РИТЕЙЛА: ОПЫТ И ТЕХНОЛОГИЧЕСКИЕ СТРАТЕГИИ

¹Шакаев А.А., ²Ботаева С.Б., ³Тұрсын Д.К.

¹*директор e-commerce компании «Evrika»*

adil.sh@evrika.com

²*д.т.н., ассоциированный профессор кафедры «Информационные технологии и
цифровизация»*

Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

Saule_bb@mail.ru, <https://orsid.org/0000-0002-4995-7730>

³*Магистр кафедры «Информационные технологии и цифровизация»*

Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

daylet_95_95@mail.ru

Аннотация. В данной статье исследуется влияние цифровой трансформации и технологий искусственного интеллекта (ИИ) на устойчивость сектора ритейла в современных экономических условиях. На примере деятельности Evrika Retail Group анализируются ключевые тренды потребительского поведения, включая переход к ИИ-ассистентам и омниканальности. Рассматриваются модели автоматизации мировых лидеров (Amazon, Walmart, Alibaba) и их адаптация под специфику рынка Казахстана. Особое внимание уделено архитектуре «Business Operating System» и внедрению генеративного ИИ для оптимизации внутренних бизнес-процессов. Исследование демонстрирует, что технологическая адаптация является необходимым условием конкурентоспособности и масштабирования бизнеса без экстенсивного роста штата.

Ключевые слова: Цифровая трансформация, искусственный интеллект, ритейл, омниканальность, экосистема бизнеса, автоматизация, устойчивость, электронная коммерция, предиктивная аналитика, Казахстан.

Современный рынок ритейла находится в фазе глубокой трансформации, вызванной стремительным развитием цифровых технологий и изменением глобальных экономических цепочек. Для компаний в Казахстане этот процесс осложняется фактором «кадрового голода» и высокой волатильностью потребительского спроса. В этих условиях цифровая трансформация перестает быть просто конкурентным преимуществом и становится фундаментальным фактором выживания [6].

Актуальность исследования обусловлена взрывным ростом рынка e-commerce в Казахстане, который за последние пять лет увеличился в 5 раз. При этом в секторе бытовой техники и электроники (БТиЭ) доля онлайн-продаж уже достигла 30%. Целью данной работы является научный анализ того, как технологические разработки и интеграция ИИ обеспечивают устойчивость бизнеса. В качестве гипотезы выдвигается положение о том, что создание собственной замкнутой IT-экосистемы позволяет компаниям сохранять операционную эффективность даже в условиях дефицита квалифицированного персонала [1].

1. Трансформация потребительского поведения и рыночные вызовы. Анализ рынка показывает, что современный потребитель демонстрирует беспрецедентный уровень

цифровой зрелости. Одной из ключевых тенденций является делегирование процесса выбора искусственному интеллекту. По данным международных исследований, около 40% покупателей еженедельно используют голосовой поиск и ИИ-ассистентов для поиска товаров [2]. Примечательно, что конверсия через специализированные ИИ-чаты в 4 раза выше, чем через стандартные веб-интерфейсы.

EVRIKA Retail Group

ИИ – трансформация: цифры и факты

McKinsey, Stack Overflow Survey, Google Survey

Клиенты сегодня требуют не просто наличия товара, а «бесшовного» опыта (Seamless Journey). Покупатель ожидает, что информация о его предпочтениях, корзине и бонусных баллах будет мгновенно доступна как в мобильном приложении, так и у консультанта в физическом магазине. Это формирует запрос на глубокую омниканальность, требующую сложной архитектурной интеграции всех каналов продаж [4].

2. Сравнительный анализ моделей цифровой трансформации: от автоматизации к автономности

В рамках исследования устойчивости ритейла необходимо классифицировать подходы к автоматизации, используемые мировыми лидерами, и сопоставить их с практикой локального рынка.

- Модель предиктивной логистики Amazon (США): Ключевым фактором устойчивости Amazon является переход от реактивного управления складом к предиктивному. Компания внедрила систему «anticipatory shipping» (отгрузка по предсказанию), которая на основе ИИ-анализа данных профилей пользователей начинает перемещать товары ближе к потенциальному покупателю еще до момента совершения покупки.

- Технический аспект: Использование более 750,000 мобильных роботов (Proteus, Sparrow) позволяет сократить время обработки заказа с 60-75 минут до 15 минут. Это высвобождает человеческий капитал для решения аналитических задач, что критически важно в условиях дефицита кадров.

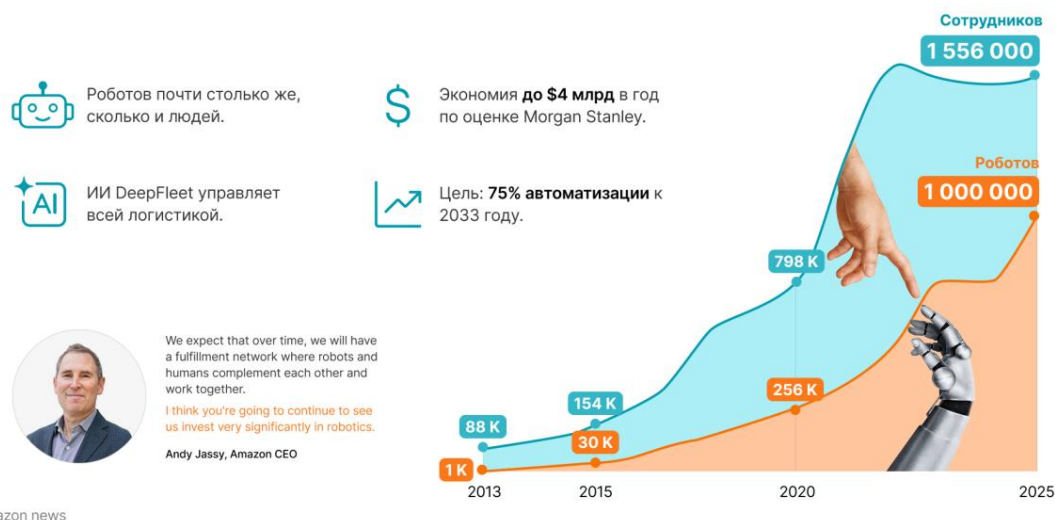
- Модель экосистемы данных Walmart (США): Walmart трансформировал концепцию ритейла, создав платформу Walmart Connect. Компания использует данные о 240 миллионах еженедельных посещений для создания предиктивных моделей цепочек поставок.

- Пример: Использование ИИ-системы «Eden» позволило компании предотвратить порчу свежих продуктов на сумму более 2 млрд долларов за счет автоматического контроля температурных режимов и логистических путей. Walmart доказывает, что ритейл становится не местом продажи, а «Data-driven» сервисом.

- Модель омниканальной интеграции Alibaba (Китай): Концепция «New Retail» от Alibaba стирает грань между онлайн и офлайн. В магазинах Hema (Freshippo) каждый ценник является электронным и синхронизирован с мобильным приложением в реальном времени. Это позволяет проводить до 5000 изменений цен в день по всей сети в зависимости от спроса и остатков, что невозможно при ручном управлении.

Amazon: эталон автоматизации

EVRIKA Retail Group

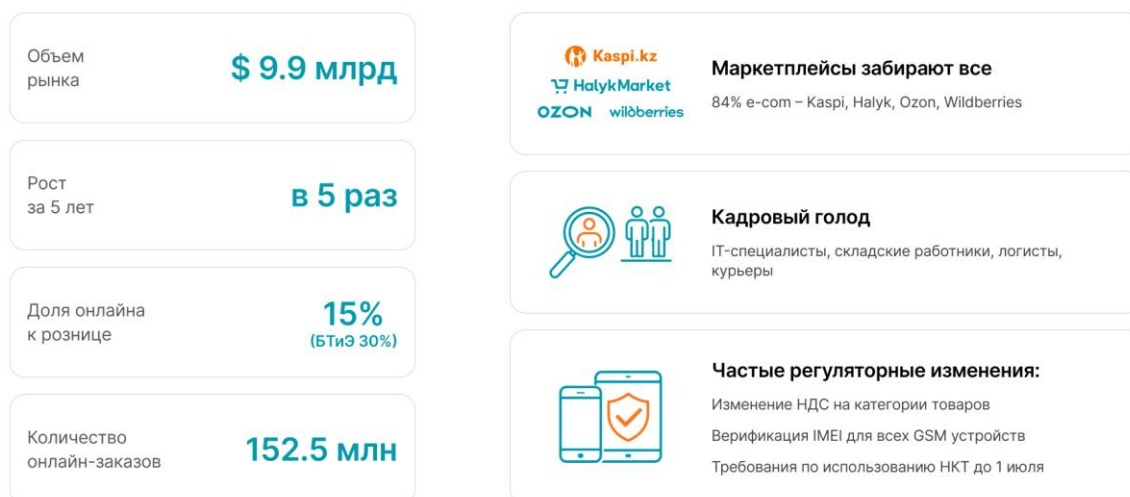

Эти примеры подтверждают, что устойчивость бизнеса сегодня напрямую коррелирует с уровнем его технологической автономности.

3. Технологическая архитектура устойчивости: Кейс Evrika Retail Group. Опыт компании Evrika демонстрирует успешную адаптацию глобальных трендов к рынку Казахстана. Фундаментом устойчивости здесь выступает собственная Retail Ecosystem, работающая по принципу «Business Operating System».

EVRIKA Retail Group

Казахстан: ритейл ускоряется, требования растут

GfK, Forbes 2025

Центральное место в архитектуре занимают модули OMS (Order Management System) и системы управления инвентарем (Inventory). В отличие от стандартных решений, эти разработки учитывают локальную специфику логистики и позволяют интегрировать курьерскую службу напрямую с остатками в магазинах в режиме реального времени [1]. Это критически важно в периоды пиковых нагрузок, таких как «Черная пятница», когда стабильность систем определяет финансовый результат года.

4. Роль Генеративного ИИ в оптимизации бизнес-процессов. Внедрение генеративного ИИ в деятельность Evrika позволило решить проблему масштабирования в условиях дефицита IT-кадров. Исследование выделяет три ключевых направления:

1. AI-Driven Development: Использование инструментов типа GitHub Copilot и Claude позволило автоматизировать написание шаблонного кода и документации. Это сократило показатель Time-to-Market (TTM) для новых продуктов на 25-40% [3].

2. Автоматизация контроля качества (QA): Традиционные методы тестирования не справлялись с темпом обновлений. Внедрение ИИ для генерации тест-кейсов позволило достичь точности распознавания аномалий в 99.9% без расширения штата тестировщиков [1].

3. Корпоративный ИИ-ассистент: Разработка собственного внутреннего ИИ-решения (self-hosted) обеспечивает безопасность корпоративных данных. Ассистент помогает менеджменту анализировать риски и принимать решения на основе больших данных, выполняя функции аналитического отдела [3].

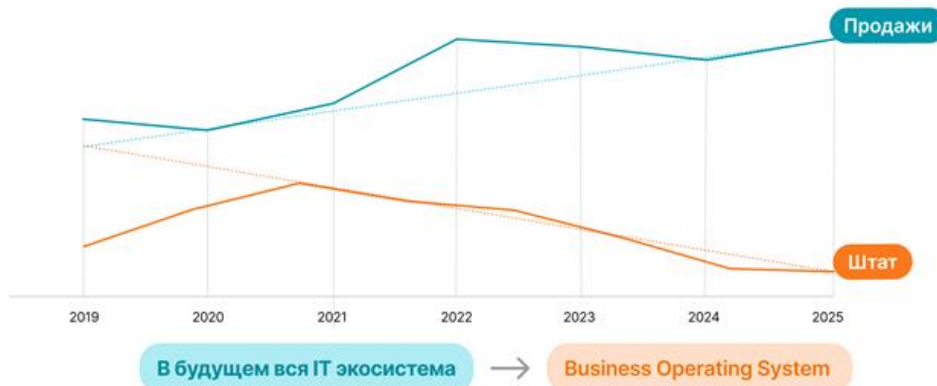
5. Обсуждение и образовательный аспект для ППС. Для академического сообщества и профессорско-преподавательского состава важным выводом является изменение структуры требуемых компетенций. В эпоху цифровой трансформации ритейлу требуются не просто узкие специалисты, а профессионалы, способные работать в синергии с ИИ. Дефицит кадров на рынке РК может быть компенсирован не только количественным выпуском специалистов, но и качественным изменением программ обучения в сторону освоения инструментов автоматизации и ИИ-аналитики [5].

Результаты Проведенный анализ подтверждает, что внедрение ИИ и создание собственной цифровой экосистемы позволило Evrika Retail Group:

- Обеспечить устойчивость бизнес-процессов в условиях неопределенности.
- Масштабировать операции без линейного роста операционных расходов.
- Повысить точность предиктивной аналитики до рекордных показателей.
- Успешно конкурировать с глобальными игроками за счет скорости внедрения инноваций.

Масштаб без роста команды

EVRIKA Retail Group

Цифровая трансформация в ритейле перешла из категории долгосрочных планов в категорию экстренной необходимости. Опыт мировых лидеров, таких как Amazon и Walmart, в сочетании с успешными кейсами на рынке Казахстана, доказывает: устойчивость бизнеса в 2026 году определяется его способностью превращать данные в интеллектуальные решения. Будущее отрасли за автономными системами управления и глубокой интеграцией искусственного интеллекта во все уровни принятия решений.

Использованная литература:

1. Материалы Evrika Retail Group «Как наши разработки обеспечили устойчивость ритейла в эпоху цифровой трансформации», 2026.
2. Capgemini Research Institute. «What Matters to Today's Consumer: Consumer Trends Report», 2025.
3. McKinsey & Company. «The economic potential of generative AI: The next productivity frontier», 2024.
4. Alibaba Group. «New Retail: The 21st Century's Commerce Strategies», 2023.
5. Google & Stack Overflow. «Global Developer Survey: Impact of AI on Software Development Lifecycle», 2025.
6. Forbes Kazakhstan. «Аналитический обзор рынка e-commerce и цифровизации в РК», 2025.

БІЛІМ БЕРУ КЕҢІСТІГІНДЕГІ ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ: МҮМКІНДІКТЕР МЕН СЫН-ҚАТЕРЛЕР

Шекербай А.С.

информатика пәні мұғалімі,

*№90 дарынды балаларға арналған мамандандырылған мектеп-гимназиясы, Шымкент қ.
aian952608@gmail.com*

Аннотация. Бұл мақалада білім беру жүйесінде жасанды интеллект технологияларын қолданудың артықшылықтары, мүмкіндіктері және негізгі мәселелері қарастырылады. Сонымен қатар, оқыту процесін цифрландыру жағдайында ЖИ-дің рөлі талданады.

Түйін сөздер: жасанды интеллект, білім беру, цифрландыру, оқыту, технология, дербестендіру

Кіріспе

Қазіргі жаһандану дәуірінде ақпараттық технологиялардың дамуы қоғамның барлық саласына, соның ішінде білім беру жүйесіне де айтарлықтай әсер етуде. Соңғы жылдары цифрлық трансформация ұғымы кеңінен таралып, білім беру саласы жаңа технологиялық кезеңге қадам басты. Осы өзгерістердің ең маңызды бағыттарының бірі – жасанды интеллект (ЖИ) технологияларын енгізу болып табылады.

Жасанды интеллект – адамның интеллектуалдық қабілеттерін модельдейтін және белгілі бір тапсырмаларды өздігінен орындай алатын технологиялар жиынтығы. Бүгінгі таңда ЖИ тек техникалық салада ғана емес, білім беру кеңістігінде де кеңінен қолданылып келеді. Ол оқыту процесін жетілдіруге, білім сапасын арттыруға және білім алушылардың жеке ерекшеліктерін ескеруге мүмкіндік береді.

Дегенмен, жасанды интеллекттің білім беру жүйесіне енгізілуі тек артықшылықтармен ғана шектелмейді. Бұл үдеріс бірқатар әлеуметтік, техникалық және этикалық мәселелерді де туындатады. Сондықтан ЖИ-дің білім беру саласындағы мүмкіндіктері мен сын-қатерлерін жан-жақты талдау – өзекті мәселе болып табылады.

Жасанды интеллекттің білім берудегі мүмкіндіктері

1. Дербестендірілген оқыту

Жасанды интеллекттің ең маңызды артықшылықтарының бірі – білім алушыларға дербестендірілген оқыту мүмкіндігін ұсынуы. Дәстүрлі білім беру жүйесінде барлық оқушылар бірдей бағдарлама бойынша оқытылады, бұл олардың жеке қабілеттерін толық ашуға мүмкіндік бермейді. Ал ЖИ негізіндегі жүйелер әрбір оқушының білім деңгейін, оқу қарқынын және қызығушылықтарын талдай отырып, жеке оқу траекториясын қалыптастырады.

Мысалы, интеллектуалды оқыту платформалары оқушының әлсіз тұстарын анықтап, сол бағытта қосымша тапсырмалар ұсына алады. Бұл оқушының білімін тереңдетіп, оқу нәтижесін жақсартуға ықпал етеді.

2. Оқу процесін автоматтандыру

Жасанды интеллект білім беру процесіндегі көптеген рутиналық жұмыстарды автоматтандыруға мүмкіндік береді. Тесттерді тексеру, бағалау, кері байланыс беру сияқты жұмыстар автоматты түрде жүзеге аса алады. Бұл мұғалімдердің жүктемесін азайтып, олардың уақытын тиімді пайдалануға көмектеседі.

Сонымен қатар, автоматтандырылған жүйелер бағалаудағы субъективтілікті азайтып, әділдік деңгейін арттырады. Оқушылар да өз нәтижелерін жылдам көріп, қателіктерін дер кезінде түзете алады.

3. Үлкен деректерді талдау және болжау

Жасанды интеллект үлкен көлемдегі деректерді өңдеуге және талдауға қабілетті. Білім беру саласында бұл оқушылардың оқу үлгерімін талдау және болжау үшін маңызды. Интеллектуалды жүйелер оқушының оқу нәтижелерін бақылап, болашақтағы жетістіктерін немесе қиындықтарын алдын ала анықтай алады.

Бұл мұғалімдерге әрбір оқушыға жеке қолдау көрсетуге және оқу процесін тиімді ұйымдастыруға мүмкіндік береді.

4. Қашықтан оқыту мен цифрлық платформаларды дамыту

ЖИ технологиялары қашықтан оқыту жүйесін жетілдіруге үлкен үлес қосуда. Онлайн платформалардағы чат-боттар мен виртуалды ассистенттер оқушылардың сұрақтарына жедел жауап беріп, оқу процесін үздіксіз қамтамасыз етеді.

Әсіресе пандемия кезеңінде ЖИ негізіндегі платформалар білім беру жүйесінің тұрақтылығын сақтауға көмектесті. Бұл технологиялар болашақта да білім берудің маңызды бөлігі болып қала береді.

Жасанды интеллекттің сын-қатерлері

1. Деректер қауіпсіздігі және жеке ақпаратты қорғау

ЖИ жүйелері үлкен көлемдегі деректермен жұмыс істейтіндіктен, деректер қауіпсіздігі мәселесі аса маңызды. Оқушылардың жеке мәліметтері, оқу нәтижелері және басқа да ақпараттар қорғалуы тиіс. Егер бұл деректер дұрыс сақталмаса, кибершабуылдар мен ақпараттың заңсыз таралу қаупі артады.

2. Цифрлық теңсіздік

Барлық білім беру ұйымдары бірдей технологиялық мүмкіндіктерге ие емес. Кейбір аймақтарда интернеттің сапасы төмен немесе техникалық құралдар жеткіліксіз. Бұл ЖИ технологияларын енгізуде теңсіздік туындатып, білім сапасының айырмашылығын арттыруы мүмкін.

3. Мұғалімдердің дайындық деңгейі

Жасанды интеллектті тиімді қолдану үшін педагогтардың цифрлық сауаттылығы жоғары болуы қажет. Көптеген мұғалімдер жаңа технологияларды қолдануда қиындықтарға тап болады. Сондықтан оларды арнайы даярлау маңызды.

4. Этикалық мәселелер

ЖИ қолдануда этикалық мәселелер де маңызды орын алады. Алгоритмдердің әділдігі, шешім қабылдаудағы ашықтық және оқушылардың дербестігін сақтау – басты мәселелердің бірі. Сонымен қатар, технологияға шамадан тыс тәуелділік оқушылардың сыни ойлау қабілетіне кері әсер етуі мүмкін.

Жасанды интеллектті тиімді қолдану жолдары

ЖИ технологияларын білім беру жүйесінде тиімді пайдалану үшін бірнеше маңызды бағыттарды дамыту қажет:

- Педагогтардың біліктілігін арттыру және цифрлық сауаттылықты дамыту
- Білім беру инфрақұрылымын жетілдіру
- Деректер қауіпсіздігін қамтамасыз ету
- Этикалық нормаларды сақтау
- Мемлекеттік деңгейде қолдау көрсету

Бұл шаралар жасанды интеллекттің мүмкіндіктерін толық пайдалануға және оның кері әсерін азайтуға мүмкіндік береді.

Қорытынды

Қорытындылай келе, жасанды интеллект білім беру жүйесін жаңғыртудың маңызды құралы болып табылады. Ол оқыту сапасын арттыруға, білім алушыларға жаңа мүмкіндіктер ұсынуға және білім беру процесін тиімді ұйымдастыруға ықпал етеді.

Алайда, ЖИ-дің тиімділігі оны дұрыс және саналы қолдануға байланысты. Сондықтан білім беру саласында жасанды интеллектті енгізу барысында оның мүмкіндіктері мен сын-қатерлерін тең дәрежеде ескеру қажет.

Болашақта жасанды интеллект білім беру жүйесінің ажырамас бөлігіне айналып, білім сапасын жаңа деңгейге көтереді деп күтілуде.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Russell S., Norvig P. Artificial Intelligence: A Modern Approach.
2. OECD (2021). AI in Education.
3. Қазақстандағы білім беруді цифрландыру бағдарламасы.

ПРИМЕНЕНИЕ ЧАТ-БОТОВ НА ОСНОВЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА ПРИ ОРГАНИЗАЦИИ САМОСТОЯТЕЛЬНОЙ РАБОТЫ СТУДЕНТОВ И ПРОВЕРКЕ ЕЁ РЕЗУЛЬТАТОВ

¹Халметова Ш.А., ²Байзакова Б.С., ³Сейтова С.С.

¹магистр информационных систем

Ташенев университет, кафедра ИТ и цифровые технологии

г. Шымкент, Казахстан

e-mail: shokhnoza.kh@gmail.com <https://orcid.org/0000-0001-9982-7515>

²магистр технических наук

Ташенев университет, кафедра ИТ и цифровые технологии

г. Шымкент, Казахстан

e-mail: baizakova72@gmail.com <https://orcid.org/0009-0008-5189-7774>

³магистр технических наук

Ташенев университет, кафедра ИТ и цифровые технологии

г. Шымкент, Казахстан

e-mail: seitovasaltanat624@gmail.com <https://orcid.org/0009-0001-2533-1522>

Аннотация. В статье рассматриваются современные подходы к интеграции чат-ботов на основе искусственного интеллекта в образовательный процесс высшей школы. Особое внимание уделяется роли диалоговых систем при организации самостоятельной работы студентов (СРС) и автоматизированной проверке её результатов. Представлен авторский опыт разработки и внедрения Telegram-бота EduBot в учебный процесс по дисциплине «Основы искусственного интеллекта» в Ташенев университете (г. Шымкент, Казахстан). Приведены эмпирические данные, полученные по итогам проверки 273 студенческих работ от 146 обучающихся в период февраля–марта 2026 года. Обсуждаются педагогические возможности и риски применения чат-ботов, анализируется уровень ИИ-зависимости студенческих работ. Показано, что сочетание рефлексивного опроса и автоматизированной оценки способствует формированию навыков осознанного использования ИИ-инструментов.

Ключевые слова: чат-бот, искусственный интеллект, самостоятельная работа студентов, высшее образование, генеративный ИИ, автоматизированная проверка, рефлексия, промпт-инженерия, цифровая трансформация образования.

Abstract. This article examines contemporary approaches to integrating AI-based chatbots into higher education. Particular attention is paid to the role of dialogue systems in organizing students' independent work (SIW) and automating the assessment of its outcomes. The study presents the author's experience of developing and implementing the EduBot Telegram bot in the course "Fundamentals of Artificial Intelligence" at Tashenev University (Shymkent, Kazakhstan). Empirical data obtained from the evaluation of 273 student submissions by 146 learners during February–March 2026 are presented. Pedagogical opportunities and risks of chatbot deployment are discussed, and the level of AI dependency in student work is analyzed. It is demonstrated that the combination of reflective questioning and automated assessment fosters conscious and responsible use of AI tools.

Key words: chatbot, artificial intelligence, student independent work, higher education, generative AI, automated assessment, reflection, prompt engineering, digital transformation of education.

Введение

Стремительное развитие технологий искусственного интеллекта в последние годы кардинально изменило ландшафт высшего образования во всём мире. Генеративные диалоговые системы — чат-боты, построенные на больших языковых моделях, —

превратились из экспериментальных инструментов в повседневную часть академической жизни миллионов студентов. По данным Coursera AI in Higher Education Report, опубликованного в феврале 2026 года, четыре из пяти студентов указывают, что ИИ-инструменты положительно повлияли на их академическую успеваемость [1].

Вместе с тем растущее проникновение чат-ботов в учебный процесс ставит перед педагогическим сообществом ряд методических вопросов. В какой мере диалоговые ИИ-системы могут быть полезны при организации самостоятельной работы студентов? Как обеспечить объективность оценки, если студент использует ИИ-помощника при выполнении заданий? Каким образом преподаватель может эффективно контролировать качество СРС, не подавляя при этом творческий потенциал обучающихся?

Особую актуальность приобретает вопрос не столько запрета, сколько формирования культуры осознанного применения ИИ-инструментов. В контексте дисциплины «Основы искусственного интеллекта» умение грамотно взаимодействовать с генеративными моделями само по себе является профессиональной компетенцией, которую необходимо целенаправленно развивать.

Цель настоящей работы — проанализировать актуальные тенденции применения чат-ботов на основе ИИ при организации и контроле самостоятельной работы студентов, а также представить авторский опыт разработки и внедрения Telegram-бота EduBot, используемого для сбора рефлексии, автоматизированной проверки и выставления оценок по критериальной системе.

1. Современное состояние и динамика внедрения ИИ-чат-ботов в образование

Глобальный рынок искусственного интеллекта в образовании демонстрирует устойчивый рост. Согласно данным аналитической компании Precedence Research, объём рынка ИИ в образовании в 2025 году составил около 7,05 млрд долларов США, а к 2026 году прогнозируется рост до 9,58 млрд долларов при среднегодовом темпе прироста около 34,5% [2]. Технологии обработки естественного языка, лежащие в основе чат-ботов и виртуальных ассистентов, применяются на 22% всех EdTech-платформ в 2025 году, что на 40% больше, чем годом ранее [6].

Динамика среди студенческого сообщества особенно выражена. Если в 2023 году регулярно использовали генеративные ИИ-инструменты 27% обучающихся, то к 2025 году эта доля возросла до 44%. По данным опроса Inside Higher Ed (июнь 2025), 65% студентов американских вузов сообщили об использовании генеративных чат-ботов как минимум раз в неделю, а 86% подтвердили использование ИИ-инструментов для учебных задач [3].

В то же время институциональная готовность существенно отстаёт от темпов студенческого освоения технологий. По состоянию на весну 2025 года лишь 28% университетов имели утверждённую политику в отношении ИИ, тогда как 32% указали, что находятся в процессе её разработки. Доля студентов, считающих своих преподавателей подготовленными к работе с ИИ-инструментами, выросла с 18% в 2024 году до 42% в 2025 году, однако по-прежнему остаётся недостаточной [6].

Таблица 1. Динамика внедрения ИИ-чат-ботов в высшем образовании (2023–2026)

Показатель	2023	2025	2026 (прогноз)
Доля студентов, регулярно использующих ИИ	27%	44%	~55%
Рынок ИИ в образовании (млрд \$)	4,0	7,05	9,58

Университеты с политикой по ИИ	~10%	28%	~45%
Студенты, преподавателей оценивающие как подготовленных к ИИ	18%	42%	—
Доля EdTech-платформ с NLP	~15%	22%	—

Источники: Precedence Research, 2026; Inside Higher Ed, 2025; Engageli, 2026 [2, 3, 6].

2. Роль чат-ботов в организации самостоятельной работы студентов

Самостоятельная работа студентов составляет значительную часть учебной нагрузки в системе высшего образования и требует эффективных механизмов сопровождения и контроля. Чат-боты на основе ИИ способны трансформировать традиционный подход к СРС по нескольким ключевым направлениям.

Персонализация учебной траектории. Диалоговые ИИ-системы анализируют уровень подготовки каждого студента и адаптируют содержание заданий, предоставляя дополнительные объяснения в тех областях, где обнаруживаются пробелы в знаниях. Согласно отчёту OECD за 2026 год, студенты, использующие специализированные образовательные ИИ-инструменты с педагогическим целеполаганием, демонстрируют устойчивое повышение качества обучения по сравнению с контрольной группой [4].

Непрерывная обратная связь. В отличие от традиционной модели, где студент получает комментарии преподавателя спустя дни или недели после сдачи работы, чат-бот способен обеспечить мгновенную обратную связь. Это позволяет студенту корректировать подход уже в процессе выполнения задания, что значительно повышает эффективность обучения.

Снижение порога обращения за помощью. Многие студенты испытывают психологический барьер при обращении к преподавателю с вопросами, которые кажутся им тривиальными. Исследование, опубликованное в журнале *Frontiers in Education* в 2025 году, показало, что студенты оценивают эмоциональную поддержку со стороны ИИ-ботов более высоко, чем взаимодействие с ассистентами-людьми, что объясняется отсутствием страха осуждения [7].

Формирование рефлексивных навыков. При грамотном проектировании взаимодействие с чат-ботом может включать рефлексивный компонент: вопросы о процессе работы, об использованных инструментах и о личном вкладе студента. Это превращает процедуру сдачи работы из формальной в образовательную, способствуя осознанному отношению к собственной учебной деятельности.

3. Опыт разработки и внедрения Telegram-бота EduBot

3.1. Контекст и постановка задачи. В рамках преподавания дисциплины «Основы искусственного интеллекта» на кафедре ИТ и цифровых технологий Ташенев университета (г. Шымкент) автором был разработан и внедрён Telegram-бот EduBot, предназначенный для автоматизированного приёма, проверки и оценивания самостоятельных работ студентов. Выбор платформы Telegram обусловлен её широким распространением среди студенческой аудитории Казахстана и удобством интеграции с серверной инфраструктурой.

Ключевая особенность EduBot заключается в том, что перед приёмом работы на проверку бот проводит обязательный рефлексивный опрос, включающий четыре вопроса, направленных на осознание студентом собственного процесса выполнения задания:

1) Какие инструменты AI вы использовали при выполнении задания? — вопрос направлен на фиксацию конкретных ИИ-инструментов и формирование прозрачности в отношении их применения.

2) Какой был ваш основной промпт (запрос к AI)? — вопрос оценивает качество промпт-инженерии как профессиональную компетенцию в контексте дисциплины об ИИ.

3) Что вы отредактировали или улучшили вручную? — вопрос фиксирует личный вклад студента и степень критической переработки сгенерированного контента.

4) Что было самым сложным в задании? — вопрос способствует метакогнитивной рефлексии и помогает преподавателю выявлять проблемные зоны учебного материала.

После заполнения рефлексии и загрузки работы бот автоматически производит анализ текста и выставляет оценку по пяти критериям: осознанное использование AI (25 баллов), качество промпт-инженерии (20 баллов), критическое мышление (20 баллов), качество содержания (25 баллов), структура и ясность (10 баллов). Итоговая оценка формируется из 100 баллов. Кроме того, система определяет уровень ИИ-зависимости каждой работы.

3.2. Эмпирические результаты. За период с 16 февраля по 17 марта 2026 года через систему EduBot были обработаны 273 студенческие работы от 146 обучающихся. Аналитическая панель бота позволила получить следующие данные.

Таблица 2. Сводные показатели работы EduBot (февраль–март 2026 г.)

Показатель	Значение
Количество студентов	146
Количество проверенных работ	273
Средний AI-балл (оценка)	55 из 100
Средняя AI-зависимость	76 из 100
Работы с AI-оценкой (автоматически)	264 (96,7%)
Работы, ожидающие проверки	5 (1,8%)
Работы, проверенные преподавателем	4 (1,5%)

Анализ распределения работ по уровню ИИ-зависимости выявил тревожную, но вместе с тем ожидаемую картину: 88 работ (32,2%) были отнесены к категории высокой ИИ-генерации (индекс 70–100), 24 работы (8,8%) классифицированы как смешанные (индекс 30–70), и лишь незначительная часть работ оценена как преимущественно оригинальные (индекс 0–30).

Таблица 3. Средний балл по критериям оценки (% от максимума)

Критерий	Средний балл (%)
Структура и ясность	~80%
Качество содержания	~65%
Критическое мышление	~55%
Осознанное использование AI	~50%
Качество промпт-инженерии	~45%

Характерно, что наивысшие баллы студенты получают по формальным критериям (структура и ясность), тогда как наименьшие — по критериям, требующим осознанного и творческого подхода (качество промпт-инженерии, осознанное использование AI). Это свидетельствует о том, что студенты успешно делегируют ИИ задачи структурирования и оформления, но испытывают затруднения при рефлексивном осмыслении своего взаимодействия с ИИ-инструментами.

Распределение баллов по итогам проверки демонстрирует нормальное распределение с преобладанием работ в диапазоне 61–80 баллов (~90 работ). В зонах 0–20 баллов находится около 25 работ, 21–40 — около 60, 41–60 — около 55, 81–100 — около 35 работ. Данное распределение свидетельствует о дифференцированном подходе студентов к выполнению заданий и адекватности критериальной системы оценивания.

3.3. Пример обратной связи бота. Для иллюстрации работы системы приведём фрагмент обратной связи, выданной EduBot одному из студентов, получившему 81 балл из 100 с классификацией «Смешанный» уровень ИИ-зависимости. По критерию «Осознанное использование AI» (22 из 25 баллов) бот отметил, что студент указал конкретный инструмент (ChatGPT) и обосновал цель его применения, однако рекомендовал более детально разграничить идеи, предложенные ИИ, и собственные авторские идеи. По критерию «Качество промпт-инженерии» (15 из 20) бот зафиксировал наличие контекстных данных в промпте (роль, форматы, стиль), но рекомендовал описать итерационный процесс доработки запросов. По критерию «Критическое мышление» (14 из 20) бот отметил факт ручной правки текста, но указал на отсутствие конкретных примеров изменений в формате «было/стало».

3.4. Типичные ошибки студентов. Анализ массива работ позволил выявить наиболее частые ошибки: недостаточная детализация при описании использованных ИИ-инструментов; отсутствие приложенного списка промптов и описания процесса их доработки; неумение провести сравнительный анализ между собственными знаниями и информацией, предоставленной ИИ; поверхностное раскрытие темы (работа представляет собой лишь заголовок без содержательного наполнения); отсутствие полноценной академической структуры с введением, основной частью и заключением.

4. Проблемы и риски применения ИИ-чат-ботов в образовательном контроле

Несмотря на очевидные преимущества, внедрение чат-ботов в систему контроля СРС сопряжено с рядом вызовов.

Академическая честность. Доступность генеративных ИИ-инструментов существенно упрощает создание текстов, которые формально удовлетворяют требованиям задания, но не отражают реальных знаний студента. Данные EduBot подтверждают этот вывод: средняя ИИ-зависимость работ составила 76 баллов из 100, а 32,2% работ отнесены к категории высокой ИИ-генерации. Результаты отчёта OECD за 2026 год свидетельствуют, что преимущества использования чат-ботов общего назначения нивелируются на экзаменах при отсутствии доступа к ИИ, что указывает на риск формирования зависимости вместо компетенций [4].

Качество генерируемого контента. Большие языковые модели склонны к генерации правдоподобных, но фактически ошибочных утверждений. В образовательном контексте это создаёт риск усвоения студентами недостоверной информации, особенно при слабо развитом критическом мышлении. Средний балл по критерию «Критическое мышление» в нашем исследовании составил около 55%, что подтверждает наличие данной проблемы.

Нелинейная зависимость эффективности от интенсивности использования. Исследование Университета Дьюка (2025) выявило инвертированную U-образную зависимость между интенсивностью использования ИИ и академической успеваемостью: студенты с умеренным использованием ИИ (4–6 часов самостоятельной работы в день) показывают наилучшие результаты, тогда как избыточная зависимость снижает способность к самостоятельному мышлению [5].

Нормативная неопределённость. Отсутствие единых стандартов использования ИИ в образовании приводит к ситуации, когда каждый вуз вырабатывает собственную политику. К 2025 году лишь 28% университетов приняли формальную политику в данной области [6], что свидетельствует о необходимости разработки отраслевых стандартов, в том числе на уровне системы образования Республики Казахстан.

5. Практические рекомендации

На основании проведённого анализа и опыта внедрения EduBot можно сформулировать следующие практические рекомендации.

Во-первых, целесообразно встраивать рефлексивный компонент в процедуру сдачи СРС. Опыт EduBot показывает, что четыре целенаправленных вопроса о процессе работы побуждают студентов осмысливать своё взаимодействие с ИИ и формируют культуру ответственного использования технологий. Рекомендуется включать вопросы о конкретных инструментах, промптах, ручных правках и возникших трудностях.

Во-вторых, необходимо разрабатывать задания, требующие критического осмысления материала, а не простого воспроизведения информации. Задания, предполагающие анализ конкретных ситуаций, рефлексии личного опыта или синтез данных из нескольких источников, значительно менее подвержены механическому делегированию чат-боту.

В-третьих, рекомендуется использовать критериальную систему оценки, в которой промпт-инженерия и осознанное использование ИИ оцениваются как отдельные компетенции. В контексте дисциплин, связанных с информационными технологиями, умение грамотно формулировать запросы к ИИ и критически оценивать полученные результаты является профессионально значимым навыком.

В-четвёртых, необходимо сочетать автоматизированную предварительную проверку с помощью чат-бота и итоговую экспертную оценку преподавателя. Данные EduBot показывают, что 96,7% работ были оценены автоматически, что позволило существенно сократить временные затраты преподавателя, при этом 1,5% работ дополнительно проверены вручную для верификации результатов.

Наконец, программы повышения квалификации преподавателей должны включать модули по работе с ИИ-инструментами и их педагогической интеграции. Рост доли студентов, считающих преподавателей подготовленными к работе с ИИ, — с 18% до 42% за один год — свидетельствует об эффективности таких инициатив, но также указывает на необходимость их масштабирования [6].

Заключение

Интеграция чат-ботов на основе искусственного интеллекта в систему организации и контроля самостоятельной работы студентов представляет собой одну из наиболее значимых тенденций развития высшего образования в период 2024–2026 годов. Глобальная статистика убедительно свидетельствует о массовом освоении ИИ-инструментов студенческим сообществом и нарастающей потребности в методическом осмыслении этого процесса.

Представленный в работе опыт разработки и внедрения Telegram-бота EduBot в учебный процесс по дисциплине «Основы искусственного интеллекта» в Ташенев университете демонстрирует практическую возможность построения системы, которая одновременно автоматизирует рутинные операции проверки и формирует у студентов навыки рефлексивного и осознанного использования ИИ-технологий. Эмпирические данные по 273 работам от 146 студентов позволили выявить ключевые закономерности: высокий уровень ИИ-зависимости (средний индекс 76/100), преобладание формальных навыков над рефлексивными, а также значительный потенциал критериальной системы оценки с выделением промпт-инженерии как самостоятельной компетенции.

Ключевым условием успешного внедрения является сбалансированный подход, при котором чат-бот рассматривается не как замена, а как дополнение к традиционным формам педагогического взаимодействия. Дальнейшие исследования должны быть направлены на лонгитюдный анализ влияния рефлексивного опроса на формирование навыков осознанного использования ИИ, а также на разработку нормативной базы на уровне системы высшего образования Республики Казахстан.

Список литературы:

1. Coursera. AI in Higher Education Report. February 2026. <https://www.coursera.org>
2. Precedence Research. AI in Education Market Size to Surge USD 136.79 Bn by 2035. - 2026. <https://www.precedenceresearch.com/ai-in-education-market>
3. Inside Higher Ed. 65 Percent of Students Use Gen AI Chat Bot Weekly//Inside Higher Ed. June 2025. <https://www.insidehighered.com>
4. OECD. Digital Education Outlook 2026: AI in Education. Paris: OECD Publishing, 2026.
5. Duke University. Exploring the Application of AI Chatbot Tools in Higher Education//Smart Education and Society. 2025. https://www.researchgate.net/publication/393068366_Exploring_the_application_of_AI_chatbot_tools_in_higher_education_Evidence_from_the_Duke_University_student_survey
6. Engageli. 25 AI in Education Statistics to Guide Your Learning Strategy in 2026. <https://www.engageli.com/blog/ai-in-education-statistics>
7. Frontiers in Education. Artificial Intelligence in Higher Education: A Systematic Review of Its Impact on Student Engagement // Frontiers in Education. 2025. Vol. 10. <https://doi.org/10.3389/feduc.2025.1648661>
8. Programs.com. The Latest AI in Education Statistics (2026). <https://programs.com/resources/ai-education-statistics>

ТЕХНОЛОГИЯ «ИНТЕРНЕТ ВЕЩЕЙ» - ВАЖНЫЙ ФАКТОР СОВРЕМЕННОГО НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКОГО ПРОГРЕССА

¹Ху Вен-Цен., ²Ботаева С.Б., ³Ботаев Б.Б

¹д.т.н., профессор кафедры «Информационные технологии и цифровизация»

Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

gbcba@bk.ru, <https://orcid.org/0009-0004-6844-4318>

²д.т.н., ассоциированный профессор кафедры «Информационные технологии и цифровизация»

Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

Saule_bb@mail.ru, <https://orsid.org/0000-0002-4995-7730>

³магистр информационных систем

Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

Botayev_b@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0003-9527-4636>

Аннотация. Рассматриваются содержание технологии «Интернет вещей» (IoT), актуальные направления и эффекты от ее применения. Показано, что IoT приобретает значение важнейшего и неотъемлемого фактора интенсификации в развитии IT-сферы и современного научно-технического прогресса в целом.

Ключевые слова: информационные и телекоммуникационные технологии, интернет вещей, сенсорные сети, умные технологии, интеллектуализация автоматических систем, роботизация.

Abstract. The content of the Internet of Things (IoT) technology, current trends, and effects of its application are considered. It is shown that IoT is becoming an important and integral factor in the development of the IT sector and modern scientific and technological progress in general.

Key words: information and telecommunication technologies, Internet of Things, sensor networks, smart technologies, intellectualization of automatic systems, and robotization.

К числу наиболее значимых достижений научно-технического прогресса в IT-сфере относится технология Интернета вещей (англ. internet of things, IoT). Она закладывает основу для качественно нового уровня автоматизации технических систем, технологических и бизнес процессов, а также среды обитания человека.

IoT может быть охарактеризован как безлюдная интеллектуальная автоматизация и коллективная роботизация.

В отличие от роботизации в традиционном понимании, подразумевающим автономные автоматы, реализующие определенный набор функций, коллективная роботизация означает многоэлементные робототехнические системы, в которых составные элементы обладают способностью к информационному взаимодействию друг с другом и на этой основе согласованию и корректированию функционирования отдельных элементов и системы в целом.

Существуют различные определения Интернета вещей (ИВ). Однако, по сути – это сеть физических объектов («вещей»), оснащенных технологиями обмена данными между собой и другими устройствами и системами, включая интернет, без прямого участия человека [1].

Инфраструктурную основу ИВ составляет сенсорная сеть [2], т.е. информационно-коммуникационная сеть, в узлах которой размещены взаимодействующие между собой различные датчики, называемые также сенсорами. С учетом предъявляемых эксплуатационных требований, сенсорная сеть представляет распределенную, самоорганизующуюся, устойчивую к отказу узлов сеть из необслуживаемых и не требующих специальной установки устройств.

В определенной степени аналогом и прообразом сенсорной сети можно считать экранные устройства современных планшетов и смартфонов. По факту, это есть сенсорная сеть для поддержки функций «мультитач», т.е. конкретного реагирования на прикосновения к экрану в разных областях и различными способами. Для этого на поверхности специальной подложки экрана размечена координатная сетка в узлах которой размещены специальные информационно взаимодействующие сенсоры, реагирующие на прикосновения определенной длительности и последовательности.

Принципиальное отличие от полноценной сенсорной сети в данном случае состоит только в том, что здесь имеет место централизованная сетевая структура, т.е. управляемая из единого центра, каким является процессор гаджета. В случае сенсорной сети имеет место децентрализованная структурная организация, обусловленная наличием в каждом датчике собственного управляющего центра.

Датчики – это специальные устройства автоматики, информационно реагирующие на величину параметров контролируемой среды или их изменение, обеспечивающие возможность количественной оценки и измерения указанных параметров. Датчики используются в качестве первичных средств сбора и обработки информации в различных автоматических системах контроля и управления.

Принцип работы датчика заключается в том, что величина контролируемого параметра обуславливает выработку в датчике сигнала определенного уровня, которому может быть поставлено в соответствие конкретное значение параметра, что позволяет его измерять и регистрировать.

Сигнал – это какой-либо физический процесс, характеристики или параметры которого могут отождествляться с определенной информацией. Чаще всего это может быть электрический ток, величина силы или напряжения которого могут характеризовать значение измеряемого параметра. Существуют также датчики сигналом иной природы. Например, в виде давления сжатого воздуха или определенной жидкости, частотной характеристики и др.

Датчики могут быть самыми разнообразными. Основное их различие определяется природой вырабатываемого сигнала. В этом смысле они подразделяются на аналоговые и дискретные, называемые также цифровыми. В датчиках аналогового типа сигнал имеет природу непрерывной физической величины, тогда как в дискретных датчиках сигнал имеет прерывистую природу, при которой определенным уровням вырабатываемой физической величины могут быть поставлены в соответствие определенные числа.

Наиболее предпочтительными являются цифровые датчики, так как они напрямую могут подключаться к различным вычислительным устройствам.

При этом следует заметить, что такая же возможность существует и для датчиков аналогового типа. Однако, это требует предварительного подключения к ним специальных устройств, выполняющих преобразование аналогового сигнала в цифровой. При этом существуют как аналого-цифровые, так и цифро-аналоговые преобразователи.

Существуют датчики для контроля и измерения различных физических, химических и других величин. К примеру, датчики температуры, давления, влажности, освещенности, вибрации, реже – магнитоэлектрические, химические (например, измеряющие содержание CO , CO_2), звуковые и пр.

Датчики могут встраиваться в различные технологические аппараты, машины и установки, бытовые приборы и контролируемые среды. Это могут быть технологические среды, среда жизнеобеспечения и жизненного пространства, исследовательская среда и др. В результате обеспечивается возможность автоматического дистанционного контроля текущих состояний и поведения указанных сред.

Датчики сенсорных сетей отличаются тем, что в их конструкции присутствует микропроцессор, оперативная и флэш-память, аналого-цифровые, так и цифро-аналоговые преобразователи, а также аппаратный интерфейс для подключения к сетевым коммуникациям. Фактически, это специализированный компьютер, тем более, что для него существует программное обеспечение, включая операционную систему. Как следствие, становится возможным его программирование под определенные задачи. В результате, устройства или среды, которых они размещены, становятся интеллектуализированными гаджетами.

В составе сенсорной сети датчики могут участвовать в информационном взаимодействии друг с другом, а также с гаджетами вне пределов сети, в связи с чем такие сети могут быть интегрированы в состав компьютерных сетей, в том числе и Интернет.

Перспективную и высокоэффективную информационно-коммуникационную основу ИВ составляют бесконтактные сенсорные сети (БСС). Они отличаются тем, что ориентированы на использование информационных коммуникаций в виде радиоканала. Для этих целей сенсоры снабжаются приемопередающим радиоустройством, функционирующим в определенном диапазоне частот, и автономным источником питания.

Целевая обработка данных, собираемых сенсорами в сети, осуществляется на узле, или шлюзе, который представляет собой достаточно мощный компьютер.

В большинстве БСС используется операционная система TinyOS разработанная в Университете Беркли. Она относится к программному обеспечению с открытым кодом и представляет собой управляемую событиями операционную систему реального времени, рассчитанная на работу в условиях ограниченных вычислительных ресурсов. TinyOS позволяет сенсорам автоматически устанавливать связи с соседями и формировать сенсорную сеть заданной топологии. В этом смысле, такие сенсорные сети являются самонастраиваемыми.

БСС – это новая перспективная технология. Ее перспективность определяется в первую очередь тем, что такие сети могут быть развернуты в труднодоступных местах и в различных

физических средах. В том числе, над и под водой, в подземном исполнении и др. В связи с этим основные области применения данной технологии включают:

- системы обороны и обеспечение безопасности;
- контроль окружающей среды;
- мониторинг промышленного оборудования;
- охранные системы;
- мониторинг состояния сельскохозяйственных угодий;
- управление энергоснабжением;
- контроль систем вентиляции, кондиционирования и освещения;
- пожарная сигнализация;
- складской учет;
- слежение за транспортировкой грузов;
- мониторинг физиологического состояния человека;
- контроль персонала.

Наличие автономных процессоров в датчиках БСС способствует быстрому прогрессу в части интеллектуализации ИВ. Это проявляется в том, что БСС можно рассматривать в качестве некоторого физического аналога нейронных сетей со всеми вытекающими отсюда возможностями в части внедрения эффективных методов и алгоритмов искусственного интеллекта для решения возникающих задач интеллектуального функционирования структур ИВ.

В рамках технологии Интернета вещей становятся реализуемыми многоэлементные децентрализованные системы автоматического регулирования и управления с прямым информационным взаимодействием между различными техническими устройствами, отождествляемыми с акторами сетевых коммуникационных систем, в том числе и Интернета. Подчеркнем, что, если в обычной практике в качестве актора, т.е. активного элемента информационно-коммуникационной сети подразумевался человек, в случае интернета вещей – это уже некий гаджет, т.е. неодушевленный предмет т.е. «вещь».

Важно отметить, что современные гаджеты становятся способными не только к приему и передаче определенной информации, но и к выполнению определенных интеллектуальных функций, степень сложности которых имеет тенденцию к быстрому прогрессированию. Вследствие этого ожидается интенсивная интеллектуализация технологии интернета вещей.

Последнее обстоятельство обуславливает революционные и далеко идущие последствия. В первую очередь в сфере безлюдных технологий.

Основу таких технологий заложило появление робототехнических комплексов, что позволило вывести промышленный персонал из производственно-технологической зоны. При этом осталась еще часть персонала, занятая в сфере контроля рабочего состояния, профилактического и ремонтного обслуживания, наладки и настройки робототехники.

С появлением ИВ, уже эта часть персонала может быть существенно сокращена, поскольку контроль рабочего состояния промышленного оборудования становится реализуемым дистанционно, причем в автоматическом режиме и автоматическом оповещением о возникающих нештатных ситуациях обслуживающего персонала. При этом, вследствие того, что промышленное оборудование, насыщенное сенсорными устройствами превращаются в значительной степени в программно-управляемые гаджеты, оно становится доступным для дистанционного программирования в Интернете. И лишь в крайних случаях требуется участие специалиста на месте.

Уже сегодня многие виды технологического оборудования, а также бытовых приборов выпускаются с встроенными инфраструктурными элементами интернета вещей [3], которые в автоматическом режиме способны отслеживать техническое состояние контролируемого аппарата и при необходимости автоматически обращаться в соответствующие сервисные

структуры для их оповещения и налаживания взаимодействия для устранения возникших отклонений.

Современные сложные бытовые приборы, в частности, холодильники, стиральные машины и др. снабжаются подобным оснащением, которое контролирует их техническое состояние, обнаруживает неисправности, опознает их и в автоматическом режиме устраняет. При необходимости автоматически оповещает через Интернет сервисные центры, которые выполняют их дистанционное обслуживание, а при необходимости присылают специалиста.

Как следствие, возникает важный социальный эффект, выражающийся в том, что дополнительно высвобождается значительная часть производственного персонала, который может быть переведен на более благоприятные условия работы, либо переподготовлен для более современной и передовой специализации [4].

Возникает также экономический эффект, связанный со снижением непроизводительных издержек производства, обусловленных снижением численности производственного персонала.

Наконец, имеет место существенный экологический эффект, обусловленный тем, что производство практически полностью становится безлюдным и переходит в разряд производств – автоматов. Такие производства могут быть полностью выведены за черту городов и населенных пунктов, что устраняет проблемы, связанные экологическим загрязнением среды обитания. Более того производства могут быть перемещены в зоны, проблемные с точки зрения климатических и иных условий для проживания людей. В частности, они могут размещаться в пустынной зоне, арктической зоне, в акватории морей и океанов, под землей и под водой, наконец в ближнем космосе. Это будет способствовать высвобождению земель для строительства новых городов и населенных пунктов с соблюдением экологических требований.

Возможность создания производств с полностью безлюдным функционированием представляется чрезвычайно важной с точки зрения ожидаемой колонизации Луны и развертывания на ней производственной инфраструктуры.

Дальнейшая интеллектуализация подобных систем будет также способствовать возникновению и эффективному функционированию новых сложных технологических процессов. Открываются перспективы для комплексной интеллектуальной автоматизации бизнес процессов, с обеспечением минимального участия человека [5].

С использованием IoT аналитики могут разрабатывать более точные маркетинговые и финансовые прогнозы, что способствует оптимизации принимаемых бизнес решений.

К примеру, в сфере розничной торговли при изменении погоды меняется спрос и средний чек. Магазин может увеличить продажи тех или иных товаров, если будет учитывать полученные с датчиков данные о погоде в прилегающем районе, о числе людей на близлежащих улицах, их составе и перемещениях, частоте посещения торговых точек и др.

С развитием технологий сенсоры имеют тенденцию к быстрому уменьшению размеров, что позволяет оснащать ими большее количество различных объектов и вещей. Соответственно, количество сфер применения IoT, стремительно возрастает.

Так, это открывает большие перспективы для эффективного использования IoT в медицине [6]. В частности, датчиками в виде микрочипов могут оснащаться одежда и постельные принадлежности пациентов, мебель, сантехническое оборудование, приборы и аппараты для физиотерапевтических процедур, тренажеры в кабинетах лечебной физкультуры и др. На этой основе становится реализуемым непрерывный автоматический контроль и мониторинг состояния лиц, находящихся на лечении, в реальном времени, в том числе, дистанционно и круглосуточно.

ИВ развивается параллельно с искусственным интеллектом, что приводит к их интеграции. Одним из проявлений этого является, в частности, интеллектуализация технических средств автоматизации жилой инфраструктуры [7].

К примеру, в настоящее время существует возможность для оснащения жилых домов приборами учета потребляемых ресурсов, которые без участия жильцов способны автоматически оповещать контролирующие структуры о всех событиях в этой сфере. При этом отпадает необходимость в содержании значительного числа штатных контролеров, что способствует повышению экономической эффективности соответствующих производств, в том числе, и снижению коррупционных рисков.

Это способствует созданию экосистем типа умный дом, умный город и умная среда обитания в целом. В таких системах ИВ станет основой построения распределенных автоматических систем контроля и управления для параметров жизнеобеспечения.

Подводя итог всему вышесказанному, можно прийти к заключению, что

IoT становится важнейшим и неотъемлемым фактором интенсификации в развитии IT-сферы и современного научно-технического прогресса в целом.

Использованная литература:

1. Википедия: Интернет вещей. Электронный ресурс https://ru.wikipedia.org/wiki/Интернет_вещей.
2. Архитектура интернета вещей /пер. с англ. М. А. Райтмана. – М.: ДМК Пресс, 2019. – 454 с.: ил.
3. Интернет вещей. Области применения в цифровой экономике и индустрии 4.0. Электронный ресурс.
<https://iotas.ru/projects/leaders/materials/courses/6>.
<https://iotas.ru/projects/leaders/materials/courses/>
4. Шеховцев, М. Что сулит миру мир интернет вещей: перспективы развития цифровой экономики. Эксперт. - 2017. - № 30/33. - С. 72-79.
5. Перспективные рынки и технологии интернета вещей: публичный аналитический доклад - М.: ООО«Лайм», 2019.-272 с.
<https://www.skoltech.ru/app/data/uploads/2013/12/>
6. Интернет медицинских вещей (IoMT): новые возможности для здравоохранения / Е. И. Аксенова, С. Ю. Горбатов. – М.: ГБУ «НИИОЗММ ДЗМ», 2021. – 36 с.:ил.
<https://niioz.ru/upload/iblock/8e2/8e2ecff098ac4476c2142d8b7e450be7>.
7. Провалихин С. Современные адаптивные системы в умном доме. Международный научно-исследовательский журнал №1(139), 2024, с. 1-10.

СЕКЦИЯ 2. АКАДЕМИЯЛЫҚ БӘСЕКЕЛЕСТІК ЖАҒДАЙЫНДАҒЫ ҒЫЛЫМИ БЕДЕЛДІ АРТТЫРУ

МЕТОДИКА ФОРМИРОВАНИЯ СИСТЕМЫ БУХГАЛТЕРСКОГО И ФИНАСОВОГО УЧЕТА

¹Абдурахманова З.А., ²Манбетова А.С.

¹магистр, старший преподаватель

Университет имени Жумабека Ахетовича Ташенева,

ORCID:<https://orcid.org/0000-0003-4375-0904>,

e-mail: bakbergen_2000@mail.ru

²магистр, старший преподаватель

Университет имени Жумабека Ахетовича Ташенева,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2744-6841>,

e-mail: assel_8787a@mail.ru

Аннотация: В статье рассматривается бухгалтерский и финансовый учет, система национальных счетов, различные определения предмета, объекта и единиц бухгалтерского учета, сведения о хозяйственной деятельности в бухгалтерском и статистическом учете, а также самостоятельные системы учета с сопоставлением системы бухгалтерского учета и национальных счетов, определение предмета, объекта, субъектов и единиц бухгалтерского учета. Финансовая отчетность, финансовое состояние организации и значение правильного отражения данных бухгалтерского учета.

Ключевые слова: бухгалтерский учет, финансовая отчетность, инвентаризация, система национальных счетов, доходы, активы, доходы и расходы.

Аңдатпа: Мақалада бухгалтерлік және қаржылық есеп, ұлттық шоттар жүйесі, бухгалтерлік есептің пәні, объектісі мен бірліктерінің әр түрлі анықтамалары, бухгалтерлік және статистикалық есептердегі шаруашылық қызметі туралы мәліметтер, сондай-ақ бухгалтерлік есеп пен ұлттық шоттар жүйесін салыстыруы бар дербес есеп жүйелері ретінде. бухгалтерлік есептің пәні, объектісі, субъектілері мен бірліктерін анықтау. Қаржылық есептілік ұйымның қаржылық жағдайы және бухгалтерлік есеп деректерін дұрыс көрсету маңызы, қарастырылады.

Түйінді сөздер: бухгалтерлік есеп, қаржылық есептілік, түгендеу, ұлттық шоттар жүйесі, кірістер, активтер, кірістер мен шығыстар.

Abstract: The article discusses accounting and financial accounting, the system of national accounts, various definitions of the subject, object and units of accounting, information about economic activities in accounting and statistical accounting, as well as independent accounting systems with a comparison of the accounting system and national accounts, the definition of the subject, object, subjects and units of accounting. Financial statements, the financial condition of the organization and the importance of the correct reflection of accounting data.

Key words: accounting, financial reporting, inventory, system of national accounts, income, assets, income and expenses.

Бухгалтерлік есеп кәсіпорынның бухгалтерлік есеп жүйесі ретінде макроэкономикалық жалпылау жүргізу үшін ұлттық шоттар жүйесін құру үшін ақпарат көзі ретінде қызмет етеді. Қазақстанда бухгалтерлік және қаржылық есептің классификациялық принциптері ХҚЕС сәйкес келеді. Алайда, ғалымдардың ғылыми еңбектеріндегі бухгалтерлік есеп пен қаржылық есептіліктің теориялық және практикалық мәселелері әлі күнге дейін құру жағдайындағы

бухгалтерлік есепке, бухгалтерлік есеп пен ұлттық бухгалтерлік есеп статистикасының өзара байланысына бағдарланбаған. Қазақстандық бухгалтерлер арасында бухгалтерлік есептің көптеген негізгі анықтамалары бойынша әлі күнге дейін бірлік жоқ. Осыған байланысты ғылыми әдебиеттерді жалпылаудың өзектілігі мен практикалық қажеттілігі әдіснамалық біртұтастықты есептеу кезінде операцияларды объективті және бухгалтерлік ақпараттың өзара байланысын қамтамасыз ету мақсатында артып келеді.

Бухгалтерлік есеп және ұлттық шоттар жүйесі дербес бухгалтерлік есеп жүйесі ретінде бухгалтерлік есептің пәні, объектісі және бірліктерінің әр түрлі анықтамаларына ие. Екі есепке алу жүйесіндегі бухгалтерлік есеп субъектілері заңды тұлғалар мен жеке кәсіпкерлерді қамту тұрғысынан бірдей [1].

Барлық заңды тұлғалар және жеке тұлғалар кәсіпкерлер бухгалтерлік және статистикалық қызметтерге өздерінің шаруашылық қызметі туралы мәліметтерді ұсыну арқылы есеп береді. Олардың негізінде ұлттық шоттарда тіркеумен көрсеткіштер әзірленеді. Бухгалтерлік есептің субъектілері мен объектілерін қамту дәрежесі үй шаруашылықтары мен жеке тұлғалар, сондай-ақ бейресми, заңсыз әрекеттер туралы мәліметтерді тарту есебінен бухгалтерлік есепке қарағанда кеңірек.

Әрі қарай ол шаруашылық операцияларын ажыратуға арналған:

- мүліктің құрамында, орналастырылуында және оның қалыптасу көздерінде өзгерістер туғызатын жекелеген шаруашылық әрекеттерді (фактілерді) сипаттайтын оқиға;

- қаражаттың көлемінде, құрамында, орналастырылуында және пайдаланылуында, сондай-ақ осы қаражат көздерінің құрамы мен мақсаттарында өзгерістер туғызатын жекелеген шаруашылық әрекеттері[2].

Енді әрбір процесті толығырақ қарастырайық:

1. Барлық бастапқы құжаттардың бухгалтерлік есепте көрініс тапқандығын тексеру қажет. Қажет болған жағдайларда құжаттар есептілік жасалғанға дейін қалпына келтіріледі. Олардың бекітілген нысандарға сәйкестігіне, жауапты тұлғалардың қолдарының бар - жоғына тексеру жүргізіледі контурлау, яғни дебет және кредит бойынша шот нөмірлерінің белгіленуі.

2. Кәсіпорынның барлық мүлкі мен барлық қаржылық міндеттемелері түгендеуге жатады. Бұл үдеріс бухгалтерлік есеп деректерімен салыстырылатын мүліктің нақты болуын анықтауға мүмкіндік береді, сонымен қатар міндеттемелерді есепке алудың толықтығы тексеріледі. Түгендеу кәсіпорынның есеп саясатында көрсетілген кезеңділікпен жүргізіледі, мысалы, дайын тауарлық-материалдық құндылықтар өнімдер, тауарлар, материалдар 1 қазаннан ерте емес, негізгі құралдар 1 қарашадан ерте өткізілмейді. [3].

Бірақ сандық өлшем экономикалық құбылыстардың, экономикалық оқиғалардың сапалық мазмұнымен ажырамас байланыста болады.

Сондықтан 1 - кестеде біз бухгалтерлік есеп пәнін кәсіпорынның барлық шаруашылық қызметінің сандық және сапалық сипаттамаларын зерттейтін бухгалтерлік және қаржылық есеп жүйесі ретінде анықтауды ұсындық.

1- кесте. Бухгалтерлік есеп пен қаржылық есептің объектісін, субъектілері мен бірліктерін анықтау бойынша салыстыру

Есепке алу нысанасы	
Елдің нарықтық экономикасындағы ұдайы өндіріс процесінің барлық кезеңдерінің сандық және сапалық сипаттамалары	Кәсіпорынның (ұйымның) барлық шаруашылық қызметінің сандық-сапалық сипаттамасы
Есепке алу объектілері	

Елдің экономикасы, оның аймақтары салалар, секторлар, меншік нысандары, экономикалық салалар бойынша топтастырылған процестерге	Кәсіпорынның, ұйымның мүлкі, атап айтқанда: шаруашылық құралдары, олардың дереккөздер, шаруашылық процестер
Есепке алу бірліктері	
Экономикалық операциялар	Шаруашылық операциялар
Есепке алу субъектілері	
Институционалдық бірліктер: заңды және жеке тұлғалар	Шаруашылық жүргізуші субъектілер: дара кәсіпкерлер, заңды тұлғалар

Сондықтан шаруашылық өмірінің фактілері (оқиғалар, іс-әрекеттер) шаруашылық операцияларын құрайды, олар бухгалтерлік есепте, біздің ойымызша, бухгалтерлік есеп субъектісі емес, бухгалтерлік есеп бірлігі ретінде дұрысырақ түсіндіріледі. Және осыған байланысты, С.Т. Міржақыпова бухгалтерлік есеп пәнінің анықтамасы дәлірек қарастырылған зерттеу барысында[4].

Қаржылық есептілік ұйымның мүліктік және қаржылық жағдайы, оның өзгерістері, сондай-ақ оның қызметінің қаржылық нәтижелері туралы сенімді және толық есеп (ақпарат) беруі керек. Қаржылық есептілікті дайындау – көп еңбекті қажет ететін жауапты кезең. Әдетте, есеп берудің алдында айтарлықтай дайындық жұмыстары жүргізіледі, атап айтқанда:

- бастапқы есеп құжаттарының бухгалтерлік есеп деректеріне сәйкестігін тексеру;
- мүліктер мен міндеттемелерге түгендеу жүргізу;
- баланстың мүліктік баптарын бағалауды нақтылау;

- бухгалтерлік есеп шоттарындағы жазбаларды тексеру, шоттарды жабу, Бас кітапты толтыру, Бас кітаптың шоттары бойынша айналым ведомосын жасау.

Бухгалтерлік есептің объектілері, біздің ойымызша, субъектінің құрамдас элементтері болып табылады, атап айтқанда: шаруашылық құралдары, шаруашылық құралдарының көздері, шаруашылық процестері. Кәсіпорынның шаруашылық процестерінде қаражат айналымы жүреді: олардың қозғалысы, бір түрден (тауарлы) екінші түрге (ақшалай), бір процестен (өндірістен) екіншісіне (сатуға) өзгеруі.

Ұлттық шоттар жүйесін зерттеу пәні елдің нарықтық экономикасындағы ұдайы өндіріс процесінің барлық кезеңдерінің сандық және сапалық сипаттамалары болып табылады. Бухгалтерлік есеп бірліктері - бұл институционалдық бірліктер жүзеге асыратын экономикалық операциялар: шаруашылық жүргізуші субъектілер, үй шаруашылықтары және әлемнің басқа елдерінің резиденттері. Бухгалтерлік есептегі шаруашылық операциялардан айырмашылығы, ұлттық шоттар жүйесіндегі экономикалық операциялардың өзіндік ерекшеліктері бар:

- олар әрбір жеке операцияға емес, елдің кірістерін өндіру, тұтыну, жинақтау, қайта бөлу кезінде экономикалық функцияларды орындау барысында жүзеге асырылатын "экономикалық операциялардың тиісті топтарының жалпылама сандық сипаттамаларына" сілтеме жасайды. Экономикалық операциялардың объектілері елдің және оның аймақтарының ұдайы өндіріс процесінің барлық кезеңдеріндегі макроэкономикалық процестерді бейнелейтін ағындар, тауарлар, қызметтер, ақша қорлары болып табылады: өндіріс, кірістерді қалыптастыру, бөлу және қайта бөлу, кірістерді пайдалану және жинақтау.;

- шоттардағы белгілі бір жазбалар экономикалық операциялар болып табылмайды, бірақ табиғи апаттар, өрттер, соғыс және т.б. салдарынан активтердің өзгеруін көрсетеді.;

- шоттардағы жеке жазбалар баланстық әдіспен ресурстар мен баланстық ресурстарды пайдалану арасындағы айырмашылық ретінде есептелген аналитикалық жалпылама көрсеткіштерді білдіреді; мысалы, қосылған құн, жинақ және др [5].

Бухгалтерлік есептің мақсаттары мен міндеттерін ұлттық шоттар жүйесінен салыстыру екі есеп жүйесінің бір-бірінен ерекшеленетіндігін көрсетеді. Сонымен бірге бухгалтерлік есептің негізгі мақсаты мен міндеттері бірізді, атап айтқанда басқарушылық шешімдерді қабылдау үшін ақпаратпен қамтамасыз ету. Ақпаратты жалпылау деңгейлеріндегі айырмашылық. Жылы бухгалтерлік есепте ақпарат кәсіпорын деңгейінде шешім қабылдау үшін, ал ұлттық шоттар жүйесінде жалпы экономика бойынша шешім қабылдау үшін қолданылады 2 - кестеде көрсетілінгендей:

2 - кесте. Жылдық бухгалтерлік есепті жасау кезеңдері

"Бухгалтерлік есеп туралы" Заңның 12-бабында жыл сайынғы мүлктік және міндеттемелік түгендеу жүргізіледі, содан кейін Бас кітаптың қалдықтары түгендеу нәтижелері бойынша түзетіледі
Баланс активтерінің баптары, қорытынды жазбаларында бағалау резервтері (күмәнді қарыздар бойынша, материалдық құндылықтар, бағалы қағаздар)
Екі күнтізбелік жыл арасындағы кірістер мен шығыстарды, кірістер мен шығыстарды бөлу нақтыланады, сондай-ақ шығындар шоттары жабылады, дайын, сатылған өнімнің өзіндік құны қалыптасады, аяқталмаған өндіріс
Түпкілікті (жылдық) қаржылық нәтиже барлық жеке нәтижелер арқылы анықталады (яғни таза пайда анықталады, қаржылық нәтижелер шоттары жабылады), кейінге қалдырылған салықтар есептелінеді
Барлық түзету және қосымша жазбаларды қамтитын Бас кітаптың шоттары бойынша қорытынды есеп айырысу ведомосі жасалынады

Бухгалтерлік есеп пен ұлттық шоттар жүйесі біртұтас институционалдық сипатқа ие. Ақпаратты көрсету техникасы мен технологиясы, олардың танымдық қасиеттерінің сипаттамасы институционалдық сипатты қалыптастырады. Ол ұлттық байлық элементтерін шағын көлемде бейнелеу технологиясы ретінде көрінеді және макродеңгейлерде. Бухгалтерлік есеп жүйелерінің шаруашылық жүргізуші субъектілердің экономикалық қатынастарының макроэкономикалық моделіне негізделіп, енгізілгендігімен тарихи фактімен байланысты. Ұлттық бухгалтерлік есеп пен бухгалтерлік есептің өзара байланысы экономикадағы қалыптасқан қатынастарды көрсету тәсілінен көрінеді: бухгалтерлік есеп, ресурстарды есепке алу және оларды пайдалану принциптерін қолдануда.

Бухгалтерлік есеп және ұлттық шоттар жүйесі ақпаратты ішкі және сыртқы пайдаланушыларды қанағаттандыруға бағытталған. Бухгалтерлік есеп жүйелерінің екеуінде де менеджерлер мен мамандар ұсынған ақпараттың ішкі пайдаланушылары бар, бірақ олардың құрылымдық бөлімшелерінің ұйымдарында екі есептік жазба жүйесінің ақпаратын сыртқы пайдаланушылар жалпыға ортақ. Бұл мемлекеттік құрылымдар, меншіктің барлық түріндегі кәсіпорындар, тұрғындар, тапсырыс берушілер, несие берушілер, инвесторлар, университеттер болып табылады.

Бухгалтерлік есеп пен ұлттық шоттар жүйесінде жеткілікті түрде анықталған, рәсімделген және зерттеуге қол жетімді құралдар жиынтығы бар. Мұндай құралдар, нұсқаулықтар болып табылатындар: мемлекеттік бағдарлама, бухгалтерлік және қаржылық

есеп пен есеп берудің халықаралық стандарттары, әдістемелік ережелер, нормативтік құжаттар [6].

Жоғарыда келтірілген екі бухгалтерлік есеп жүйесінің белгілері бойынша айырмашылығына сүйене отырып: пәні, объектісі, бухгалтерлік есеп бірлігі, мақсаты мен міндеттері, ішкі пайдаланушылар, көрсеткіштер әрбір ақпараттық жүйеде қалыптасатын ақпараттың бұрмалануын, дұрыс түсіндірілмеуін, бағаланбауын болдырмау үшін ескерілуі және түсінілуі керек. Екі ресми бухгалтерлік есеп жүйесін үйлестіру мүмкіндігі олардың өзара байланысты сипаттамаларына байланысты, атап айтқанда:

- ақша есептегіштерін пайдалану;
- тұжырымдамалық аппаратта экономикалық категорияларды қолдану;
- ақпаратты сыртқы пайдаланушыларға бағдарлау;
- бухгалтерлік есеп принциптерін қолдану;
- алынған мәліметтерді жинақтау;
- рейтингтік бағалаудың негіздері;
- ақпарат сапасын үнемі жақсарту жөніндегі бастамалар.

Тұжырымдамалардың, анықтамалардың ұлттық шоттар жүйесінің жіктелімдері мен көрсеткіштеріне сәйкестігін қамтамасыз ету үшін әдістемені біртіндеп микродеңгейде енгізу қажет. Әрбір кәсіпорында ұлттық бухгалтерлік есеп әдіснамасы бойынша экономикалық көрсеткіштерді есептеу қажет: өнім, аралық тұтыну, қосылған құн, жалпы және таза пайда, қолда бар кіріс, қаржылық және қаржылық емес активтер.

Қорытындылай айтқанда, бухгалтерлік және қаржылық есеп жүйесін қалыптастыру әдістемесі қаржылық есептіліктің дәлдігін және заңнама талаптарына сәйкестігін қамтамасыз ете отырып, сыртқы және ішкі пайдаланушылар үшін құрылымдық ақпараттық базаны құруға бағытталған жүйе болып табылады[7].

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Белгібаева Қ.Қ. "Бухгалтерлік есептің тұжырымдамалық негіздері және ұлттық шоттар жүйесінен" // Іргелі зерттеулер, 2022.
2. "Бухгалтерлік есеп және қаржылық есептілік туралы" Қазақстан Республикасының Заңы. – 2018. №329. (13.01.2023 жаңартылды).
3. Қазақстан Республикасы Қаржы министрінің бұйрығымен бекітілген бухгалтерлік есеп шоттарының үлгілік жоспарын бекіту туралы 02.10.2018 № 877 (01.01.2019 бастап қолданысқа енгізіледі) бұйрығымен.
4. Сейдахметова Ф.С. Қазіргі бухгалтерлік есеп: оқу құралы. – Алматы: Экономика, 2021.
5. Қамысовская, С.В. Қаржылық есептілік: көрсеткіштерді қалыптастыру және талдау [Мәтін] : Оқу құралы. бдара / С.В. Қамысовская, Т.В. Захарова. - М.: Форум: ИНФРА-М F3O, 2021.
6. Торшаев, Ш.М. Бухгалтерлік есеп негіздері. Қарағанды, 2022.
7. Попова Л.А. Кәсіпорындағы бухгалтерлік есеп. Қарағанды, 2020.

СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ К ЛОКАЛИЗАЦИИ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРОИЗВОДСТВА

¹Абдурахманова З.А., ²Манбетова А.С.

¹магистр, старший преподаватель

Университет имени Жумабека Ахетовича Ташенева,

ORCID:<https://orcid.org/0000-0003-4375-0904>,

e-mail: bakbergen_2000@mail.ru

²магистр, старший преподаватель

Университет имени Жумабека Ахетовича Ташенева,

ORCID: <https://orcid.org/0000-0002-2744-6841>,

e-mail: assel_8787a@mail.ru

Аннотация: В статье рассматриваются вопросы экономической безопасности предприятия в контексте осуществления государственной экономической политики локализации производства, как ключевой основы механизма реализации импортозамещения на стратегическом уровне, в целях формирования высокотехнологичной, конкурентной промышленности, обеспечения безопасности государства, обеспечения занятости населения и повышения его уровня жизни. Локализация рассматривается как ключевой инструмент обеспечения технологического суверенитета и импортозамещения в условиях геополитических рисков.

Ключевые слова: локализация производства, импортозамещение, модернизация производства, экономическая безопасность, Ключевые слова: фармацевтическая промышленность, экономическое развитие, импортозамещение, локализация, стратегическое и операционное управление.

Андапта: Мақалада жоғары технологиялық, бәсекеге қабілетті өнеркәсіпті қалыптастыру, мемлекеттің қауіпсіздігін қамтамасыз ету, халықты жұмыспен қамту және оның өмір сүру деңгейін арттыру мақсатында стратегиялық деңгейде импортты алмастыруды іске асыру тетігінің негізгі негізі ретінде өндірісті оқшаулаудың мемлекеттік экономикалық саясатын жүзеге асыру контекстіндегі кәсіпорынның экономикалық қауіпсіздігі мәселелері қарастырылады. Локализация геосаяси тәуекелдер жағдайында технологиялық егемендікті және импортты алмастыруды қамтамасыз етудің негізгі құралы ретінде қарастырылады.

Түйінді сөздер: өндірісті оқшаулау, импортты алмастыру, өндірісті жаңғырту, экономикалық қауіпсіздік

Abstract: The article examines the issues of economic security of an enterprise in the context of the implementation of the state economic policy of localization of production, as a key basis for the mechanism of import substitution at the strategic level, in order to form a high-tech, competitive industry, ensure the security of the state, ensure employment and improve the standard of living. Localization is considered as a key tool for ensuring technological sovereignty and import substitution in the context of geopolitical risks.

Key words: localization of production, import substitution, modernization of production, economic security

Методические подходы к локализации промышленного производства в Республике Казахстан на современном этапе (2024–2026 гг.) трансформируются от простой сборки («отверточное производство») к глубокой переработке, созданию компонентной базы и вовлечению местных поставщиков. Локализация рассматривается как ключевой инструмент

обеспечения технологического суверенитета и импортозамещения в условиях геополитических рисков.

Основные методические подходы включают:

1. Переход от «отверточной» сборки к глубокой локализации: увеличение добавленной стоимости: Фокус на производстве компонентов внутри страны, а не простом импорте машинокомплектов, стимулирование автокомпонентной базы: Инвестиции в производство автокомпонентов (в 2024-2025 гг. направлено более 410 млрд тенге), создание производственных кластеров: Формирование локальных экосистем, объединяющих склады, цеха, сервисные центры и логистику.

2. Государственное стимулирование и контрактная система: долгосрочные офтейк-контракты: Гарантирование сбыта продукции (в 2025 г. заключено свыше 1000 контрактов на сумму 1,18 трлн тенге), принцип «инвестиционного заказа»: привлечение транснациональных компаний (ТНК) к сотрудничеству с местными производителями с требованиями по локализации, специальные условия: предоставление льгот, преференций и инфраструктуры в специальных экономических зонах (СЭЗ) и промышленных парках, соглашения о стабильности законодательства: для крупных проектов (более 29,5 млрд тенге) гарантируется стабильность законов на 25 лет.

3. Кластерный подход и цепочки поставок: развитие пула местных поставщиков: вокруг крупных якорных предприятий формируется сеть малых и средних предприятий (МСБ), обеспечивающих поставки комплектующих, цифровизация цепочек поставок: Использование национальных цифровых платформ для моделирования производственных систем, контроля цепочек поставок и их прозрачности.

4. Оценка и мониторинг уровня локализации: расчет коэффициентов локализации: Применение методологии оценки уровня специализации регионов и локализации, включающей анализ динамики производства и доли местных комплектующих: Оценка уровня технологической сложности: фокус на развитии инженерных центров, технопарков и локальных R&D (НИОКР), особенно в машиностроении.

5. Интеграция в региональные цепочки создания стоимости: трансформация в региональный хаб: Казахстан стремится стать центром производства для Центральной Азии и ЕАЭС, развитие смежных отраслей: локализация стимулирует развитие сопутствующих производств: от переработки сырья до сервисного обслуживания, основные сложности, с которыми сталкиваются подходы локализации: кадровый дефицит (нехватка инженеров), высокие инвестиционные затраты, необходимость глубокой адаптации технологий и жесткая конкуренция[1].

Современные методические подходы к локализации промышленного производства нацелены на импортозамещение, углубление технологической базы и создание добавленной стоимости внутри страны. Ключевые методы включают кластерный подход (создание пула поставщиков), оценку локальных затрат в себестоимости и поэтапный трансфер технологий. Локализация рассматривается как стратегический инструмент для снижения логистических рисков и развития регионального инжиниринга.

Цели локализации:

1. Импортозамещение: Замещение иностранных товаров продукцией местного производства для обеспечения экономической безопасности.

2. Эффективность: Сокращение логистических издержек и операционных затрат за счет близости к потребителю.

3. Инновационное развитие: Освоение новых технологий и создание высокотехнологичных рабочих мест.

Цель исследования заключается в разработке методики оценки конкурентоспособности промышленного предприятия в условиях реализации политики импортозамещения.

Научная новизна заключается в разработке авторской методики оценки конкурентоспособности промышленного предприятия, основанной на обоснованной системе оцениваемых факторов, положительно и отрицательно влияющих на формирование конкурентных преимуществ промышленных предприятий.

Главной целью политики импортозамещения является повышение конкурентоспособности отечественных предприятий в целом и их продукции в частности. При этом оценка конкурентоспособности должна опираться на анализ возможностей предприятия, его экономического потенциала в условиях импортозамещающей индустриализации. Поэтому первым этапом авторской методики является оценка экономического потенциала предприятия, которая определяется факторами конкурентоспособности, и может быть представлен как совокупность производственного, инновационного, кадрового, финансового и маркетингового элементов. Такие факторы как, внедрение инноваций, модернизация производства, обеспеченность опытными специалистами, наоборот, будут способствовать повышению потенциала конкурентоспособности импортозамещающего предприятия[2].

Кроме этого, определяется степень влияния выявленных факторов на изменение экономического потенциала промышленного предприятия. Инструментом количественной оценки выступает индикативный метод. Индикативная оценка основана на сопоставлении фактических значений показателей, характеризующих экономический потенциал промышленного предприятия с их оптимальным значением. Преимуществом данного метода оценки является простота, доступность и наглядность. Его применение способствует оптимизации управления экономическим потенциалом предприятия. Мониторинг частных индикаторов потенциала предприятия позволяет выявлять наиболее неустойчивые его структурные элементы, требующие неотложных управленческих воздействий.

К отличительным особенностям современного этапа экономического развития относят значительные изменения, связанные с возрастающей степенью технологичности, цифровой трансформации, а также вовлечение в экономический оборот накопленных массивов цифровых данных о субъектах и процессах экономической деятельности. При этом развитие отдельных секторов экономики идет неравномерно, стираются грани между смежными областями, создаются новые ранее не существовавшие области деятельности, возникают принципиально иные бизнес-модели или меняется подход к их реализации.

Основой экономики становятся высокотехнологичные и наукоемкие производства, способные идти в ногу со временем или опережать его. В современных условиях это актуализируется возрастанием важности импортозамещения и локализации, что, в свою очередь, требует дополнительных затрат на организацию и управление предприятиями, исследования и разработки (НИОКР, R&D) в различных отраслях национальной экономики, в т. ч. и в фармацевтической промышленности, предприятия которой являются высокотехнологичными. При этом, модель локализации также меняется, поскольку зачастую нарушается ее ядро – иностранная компания, локализованная в России, и выходящая с этого рынка, и ее стейкхолдеры – часть поставщиков или прекращает свою деятельность на территории РФ или меняет ее модель, или испытывает логистические проблемы. Такая ситуация приводит к тому, что: необходимо форсирование импортозамещения во многих сферах экономической деятельности, и, в первую очередь, в высокотехнологичных отраслях экономики; а также необходимо пересмотреть стратегию и модель локализации. Для многих компаний очень важно продолжить эффективную работу в условиях необходимости активизации импортозамещения в сложившейся ситуации. Одним из инструментов успешного роста для многих компаний, может стать развитие локального производства, инвестиции в него, расширение производственных мощностей и модернизацию[3].

Возможные преимущества локализации производства, а также и сложности, прежде всего, связаны с такими факторами, как: местоположение; производство; локальные НИОКР

и гибкое реагирование на изменение спроса; локальные кадры. Научное производство получает дополнительный потенциал для своего развития в силу востребованности отечественных R&D и технических решений на внутреннем рынке. Это касается и фармацевтической промышленности, которая относится к высокотехнологичному сектору и встроена в цепочки различных видов деятельности. Вместе с тем, отечественная фармацевтическая промышленность имеет значительные отставания на мировом рынке, что формирует определенную модель ее развития и потенциал на внутреннем рынке в различных сегментах.

Изучение научной и методической литературы показало, что сама локализация производства к настоящему времени пока остается недостаточно исследованной в отечественной науке о промышленности и промышленном развитии. В частности, требуется проработка ее теоретических и методических основ, вопросов управления локализацией и ее экономической эффективности. Объектом работы выступает экономическая деятельность предприятий фармацевтической промышленности Республики Казахстан.

Целью исследования является уточнение методических подходов локализации наукоемкого производства в фармацевтической промышленности. Исследование выполнено с использованием научно-методических основ экономической науки, включая методы анализа и синтеза, статистические и стратегические методы, методы статистической обработки информации, методы обоснования управленческих решений, методы экспертных оценок и визуализации[4].

К отличительным особенностям современного этапа экономического развития относят не только широкомасштабное использование новых цифровых технологий, таких как искусственный интеллект, прогнозная аналитика, аддитивные технологии, интернет вещей, но и вовлечение в экономический оборот накопленных массивов цифровых данных о субъектах и процессах экономической деятельности. При этом развитие отдельных секторов экономики идет неравномерно, стираются грани между смежными областями, создаются новые ранее не существовавшие области деятельности, возникают принципиально иные бизнес-модели или меняется подход к их реализации. Основой экономики становятся высокотехнологичные и наукоемкие производства, способные идти в ногу со временем или опережать его.

Для многих компаний очень важно продолжить эффективную работу в условиях необходимости активизации импортозамещения в сложившейся ситуации. Одним из инструментов успешного роста для многих компаний, может стать развитие локального производства, инвестиции в него, расширение производственных мощностей и модернизацию. Возможные преимущества локализации производства, а также и сложности, прежде всего, связаны с такими факторами, как: местоположение; производство; локальные НИОКР и гибкое реагирование на изменение спроса; локальные кадры. Научное производство получает дополнительный потенциал для своего развития в силу востребованности отечественных R&D и технических решений на внутреннем рынке. Это касается и фармацевтической промышленности, которая относится к высокотехнологичному сектору и встроена в цепочки различных видов деятельности. Вместе с тем, отечественная фармацевтическая промышленность имеет значительные отставания на мировом рынке, что формирует определенную модель ее развития на внутреннем рынке в различных сегментах. Перечисленное определяет актуальность проведенного исследования.

Исследованию проблематики локализации производства посвящено не так много научных трудов. В большинстве случаев, локализация рассматривается, как закономерный результат глобализации и фактор инновационного развития, как инструмент модернизации и государственного регулирования в современных условиях, вместе с тем, локализация производства может выступать отдельной стратегией или моделью развития предприятия,

которые в современных условиях подлежат изменениям в связи со сложившейся экономической ситуацией.

Вопросы состояния и развития фармацевтической промышленности являются предметом многих исследований, при этом отдельно проблематика локализации производства авторами рассматривается или косвенно, или в отдельных аспектах проблематики импортозамещения[5].

Текущее состояние экономики исследовано в свете сложившейся ситуации к настоящему моменту времени, акценты сделаны на ситуацию высокотехнологичного сектора экономики. Выявлено замедление роста мировой экономики после динамичного выхода из рецессии, которую вызвала пандемия. В настоящее время ситуации осложнилась возросшей с политической нестабильностью, повлиявшей практически на все мировые рынки.

Обобщая и систематизируя выявленные подходы к определению локализации производства можно сформулировать следующее определение для объекта исследования: локализация производства в фармацевтической промышленности – это формирование компанией собственных производственных мощностей и / или привлечение на кооперационной основе потенциально готовых к этому предприятий на определенной территории, в областях: производства компонентов, проведения R&D, разработки отечественного программного обеспечения для проектирования, услуг по обслуживанию и модернизации оборудования, что на практике реализуется в разных формах и способно сыграть важную роль в развитии экономики отрасли и той территории, на которой находится.

Перспективы развития предприятия, в т.ч. и локализации в современных условиях, но с другой стороны, накладывает определенные ограничения. Детальный анализ особенностей деятельности предприятий отрасли, показал, что:

- предприятия обладают производственным и научно-техническим потенциалом своего развития на рынке фармацевтической продукции;
- предприятия фармацевтической промышленности, с одной стороны, (первая модель) являются экстенсиверами для локализации вокруг них реципиентов, поставляющих отдельные компоненты, а, с другой стороны, (вторая модель) выступают как реципиенты локализации для смежных отраслей (медицина), что определяет сложность стратегии и модели локализации производства;

- в первой модели, в отрасли локализованными являются: производство, НИОКР и кадры для, как предприятия экстенсивера (ядра) и ряд предприятий (реципиентов), поставляющих компоненты и осуществляющие разработки для предприятия;

- во второй модели, как участник поставки лекарственных средств для медицинских организаций и конечного пользователя;
- локализация в отрасли по первой модели низкая у реципиентов по направлениям: проектирование, обслуживание и модернизация оборудования для производства, испытаний и тестирования;

- такая ситуация с локализацией по первой модели отражается и на второй модели – проектирование и производство продукции ограничено;

- ориентация преимущественно на медицинские организации, создает ограничения для развития: зависимость от спроса со стороны заказчика, по сути, которым выступает государство[4].

Для предприятия фармацевтической промышленности, предлагается стратегия и модель локализации производства. В качестве альтернатив рассматривается:

- а) стратегия локализации производства собственными силами (стратегия связанной диверсификации);

- б) стратегия локализации производства в кооперации с предприятиями отрасли (стратегия вертикальной интеграции).

Углубленный анализ деятельности предприятий фармацевтической отрасли показал, что наиболее эффективной является стратегия вертикальной интеграции.

Проведенные исследования показали значительное изменение условий ведения хозяйственной деятельности предприятий различных отраслей экономики, и в ее высокотехнологичном секторе. Такие изменения вызывают необходимость изменения стратегии и модели развития предприятия, в т.ч. на основе форсирования локализации производства. Локализация производства в фармацевтической промышленности позволит получить дополнительные инвестиции, а оборудование, набравшее необходимое количество баллов, может включаться в Реестр казахстанской фармацевтической продукции, который используется при проведении государственных закупок госкомпаниями.

Для предприятия фармацевтической промышленности предлагается два варианта стратегии локализации производства: создание производства собственными силами и / или в кооперации с потребителями и две модели поэтапного замещения участия иностранных компаний:

- на первом этапе замещение в компонентной базе российскими компаниями или компаниями дружественных стран;
- на втором этапе – замещение инфраструктуры отрасли, включая локализацию всех этапов жизненного цикла[3].

Подводя итоги, хочется отметить следующее. Цели локализации производства, такие как формирование высокотехнологичной, конкурентной промышленности, обеспечение безопасности государства, обеспечение занятости населения и повышение его уровня жизни сформулированы на самом высоком государственном уровне в виде политики импортозамещения. Правительство нацелено на всестороннюю поддержку предприятий, участвующих в программе локализации уникальных технологических и производств, сюда можно отнести как специальные инвестиционные контракты, так и другие формы государственной поддержки, такие как налоговые и таможенные преимущества, предоставляемые компаниям — резидентам особых экономических зон.

При разработке проекта локализации предприятия на этапе проектирования создается полноценная бизнес-модель, а также подготавливается план реализации трансграничного перемещения предприятия. Среди ключевых организационных аспектов, которые должны раскрываться в проекте, можно выделить следующие:

- Какой будет процедура поиска и оформления земли в собственность компании.
- Строительство и оборудование производственного объекта.
- Юридическое оформление деятельности.
- Создание системы менеджмента.
- Расчет возможностей для локального расширения производственных мощностей на ресурсах созданной инфраструктуры.

На следующем этапе разработки проекта локализации производства просчитываются логистические задачи, вопросы дистрибуции и сбыта продукции. В бизнес-модели должна быть оценена среднегодовая производственная мощность, а также резервный потенциал.

Для более точного выполнения расчетов используются статистические результаты исследовательских центров, предоставляющих информацию об инвестиционном климате, потребительской активности, экономической ситуации на местном рынке и т. д. Все это, несомненно, будет являться основой обеспечения экономической безопасности предприятия в текущих экономических условиях в целях осуществления политики импортозамещения по целям и задачам промышленной политики Республики Казахстан[6].

Пайдаланылган әдебиеттер тізімі:

1. Рахматов Ф.К. Методология оценки эффективности локализации производства и промышленной кооперации/Экономика Центральной Азии.- 2025. – Т. 9, №1.

2. Ветрова Е.Н. Азиров Г.С. Методические подходы к локализации промышленного производства на современном этапе Санкт-Петербургский государственный экономический университет, научный журнал серия «Экономика и экологический менеджмент» № 1, 2023.
3. Методика оценки конкурентноспособности промышленного предприятия в условиях реализации политики импортозамещения / Е.Д. Щетинина, М.С.Старикова / Экономика предпринимательства и право. -2024.
4. Сенков В.А. локализация производства как ключевой механизм реализации импортозамещения в целях обеспечения экономической безопасности предприятия.- 2023. – Т.6, № 1.
5. Разманова С.В. Локализация инноваций в нефтегазовой отрасли региона: проблемы и пути их решения // Актуальные проблемы, направления и механизмы развития производительных сил Севера – 2018. Сборник статей Шестой Всероссийской научно-практической конференции (с международным участием): в 3 частях. 2018.
6. Кондратьев В.Б. Локализация производства как инструмент модернизации// Электронный журнал. 2016. № 2 (6).

УВЕЛИЧЕНИЕ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ВЕДЕНИЯ ЛЕСНОГО ХОЗЯЙСТВА В РК С УЧЁТОМ ВОЗДЕЙСТВИЯ КЛИМАТИЧЕСКИХ ИЗМЕНЕНИЙ

¹Аширбаева С.Б., ²Альжанова А.А., ³Батырбек Н.

¹ст.преподаватель кафедры “Экономика и менеджмент” Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент, saule_0582@mail.ru is <https://orcid.org/0009-0003-3290-5023>

²к.э.н., доцент кафедры “Международный бизнес и менеджмент” Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент, aigolek@mail.ru, ORCID ID: <https://orcid.org/0000-0002-9981-3866>

³ст.преподаватель кафедры “Международный бизнес и менеджмент” Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент, nazerke.batyrbek@tashenev.edu.kz, <https://orcid.org/0000-0002-5880-0508>

Аннотация. В представленной научной работе исследуются стратегические направления повышения экономической эффективности лесохозяйственного сектора Республики Казахстан в контексте глобальной климатической турбулентности. Актуальность данной проблематики продиктована острой необходимостью адаптации национального лесопользования к прогрессирующему опустыниванию, эрозии почвенного покрова и увеличению частоты стихийных пожаров, которые подрывают экологическую безопасность и финансовую устойчивость отрасли. В ходе исследования проводится комплексная оценка ресурсного потенциала лесного фонда страны, выявляются критические факторы, препятствующие росту доходности и рациональному использованию лесных угодий. В статье предлагается интеграция инновационных технологических решений, включая цифровой мониторинг экосистем и развитие селекционного семеноводства, что рассматривается как ключевой инструмент минимизации экономических рисков и инструмент привлечения экологических инвестиций. В заключении подчеркивается, что достижение высокой экономической результативности невозможно без тесной синергии государственных лесных программ с современными климатическими стратегиями. Предложенные рекомендации по совершенствованию механизмов финансирования и расширению государственно-частного

партнерства могут послужить основой для формирования региональных дорожных карт по адаптации экономики Казахстана к экологическим вызовам современности.

Ключевые слова: лесное хозяйство, экономическая результативность, изменение климата, лесовосстановление, устойчивое управление, экологические риски, лесной фонд.

Abstract. This research explores strategic frameworks aimed at enhancing the economic productivity of the forestry sector in Kazakhstan within the environment of global climatic instability. The urgency of this study is driven by the vital requirement to adjust national forest governance to address accelerating desertification, soil degradation, and the rising prevalence of wildfires, all of which jeopardize the industry's financial viability and ecological integrity. The paper provides a holistic analysis of the nation's forest resource potential while identifying the structural barriers that hinder revenue growth and the efficient utilization of forest lands.

A central proposition of the article is the adoption of advanced technological innovations, such as digital ecosystem surveillance and high-tech selective seed farming. These are identified as essential mechanisms for mitigating financial hazards and incentivizing green investments. The study concludes that achieving superior economic outcomes requires a robust synergy between state forestry initiatives and contemporary climate adaptation strategies. The formulated recommendations for optimizing funding models and fostering public-private partnerships (PPP) are intended to serve as a blueprint for regional development plans focused on aligning Kazakhstan's economy with modern environmental imperatives.

Key words: forestry, economic efficiency, climate shift, reforestation, sustainable governance, environmental risks, forest fund.

Аңдатпа. Ұсынылып отырған ғылыми жұмыста жаһандық климаттық тұрақсыздық жағдайында Қазақстан Республикасының орман шаруашылығы секторындағы экономикалық тиімділікті арттырудың стратегиялық бағыттары зерттеледі. Аталған мәселенің өзектілігі ұлттық орман басқару жүйесін үдемелі шөлейттену, топырақ жамылғысының эрозиясы және табиғи өрттердің жиілеуі жағдайларына бейімдеудің шұғыл қажеттілігімен негізделеді. Бұл факторлар саланың экологиялық қауіпсіздігі мен қаржылық тұрақтылығына айтарлықтай қауіп төндіреді. Зерттеу барысында елдің орман қорының ресурстық әлеуетіне кешенді бағалау жүргізіліп, табыстылықтың өсуіне және орман алқаптарын ұтымды пайдалануға кедергі келтіретін негізгі факторлар айқындалады. Мақалада экожүйелерді цифрлық мониторингтеу және селекциялық тұқым шаруашылығын дамыту сияқты инновациялық технологиялық шешімдерді енгізу ұсынылады. Бұл бағыттар экономикалық тәуекелдерді азайтудың және экологиялық инвестицияларды тартудың маңызды құралы ретінде қарастырылады. Қорытындыда жоғары экономикалық нәтижелілікке қол жеткізу мемлекеттік орман бағдарламалары мен заманауи климаттық стратегиялардың өзара тығыз үйлесімсіз мүмкін еместігі атап өтіледі. Ұсынылған қаржыландыру тетіктерін жетілдіру және мемлекеттік-жекешелік әріптестікті кеңейту жөніндегі ұсыныстар Қазақстан экономикасын экологиялық сын-қатерлерге бейімдеудің өңірлік жол карталарын қалыптастыруға негіз бола алады.

Түйін сөздер: Орман шаруашылығы, экономикалық нәтижелілік, климаттың өзгеруі, орманды қалпына келтіру, тұрақты басқару, экологиялық тәуекелдер, орман қоры.

Глобальное изменение климата выступает детерминирующим фактором, трансформирующим природные ландшафты Казахстана. Прогрессирующая аридность, интенсификация процессов опустынивания и деградация биоразнообразия ставят перед государством задачу критического пересмотра подходов к управлению лесным фондом. В современной парадигме лесной сектор рассматривается не только как экологический каркас, обеспечивающий депонирование углерода и водный баланс, но и как значимый сегмент социально-экономической устойчивости регионов [4].

Несмотря на то, что леса занимают лишь около 4,7% площади страны, их роль в формировании «зеленой экономики» фундаментальна. Тем не менее, отрасль сталкивается с комплексом барьеров, которые можно классифицировать по трем векторам:

1.Экологический дефицит: Снижение регенеративных способностей экосистем из-за дефицита осадков и роста температурных аномалий.

2.Экономическая инертность: Низкая инвестиционная привлекательность, технологическая отсталость перерабатывающих мощностей и доминирование сырьевой направленности.

3.Институциональная ригидность: Превалирование административного контроля над экономическим стимулированием, а также несовершенство механизмов налоговых преференций и экологического мониторинга.

Совокупность данных факторов ограничивает потенциал экосистемных услуг и снижает конкурентоспособность отечественной лесной продукции. Для преодоления стагнации необходим переход к модели интенсивного лесопользования, предполагающей диверсификацию ресурсов — от промышленной древесины до использования недревесных биологических продуктов (лекарственных трав, смол, дикоросов) [4].

Статистические данные последних лет (период 2019–2023 гг.) фиксируют прирост площади лесного фонда на 0,9 млн гектаров (1 таблица). Данная положительная динамика обусловлена внедрением цифровых систем контроля, ужесточением противопожарного надзора и масштабированием программ искусственного лесоразведения. Дальнейшее укрепление отрасли требует глубокой интеграции климатических адаптационных стратегий с экономическими механизмами поддержки, что позволит обеспечить рациональный баланс между эксплуатацией ресурсов и сохранением природного наследия страны.

1-Таблица. Лесные ресурсы [3].

	Единица измерения	2019	2020	2021	2022	2023
Площадь лесного фонда	млн. га	30,0	30,0	30,6	0,9	0,9
Лесопокрытые земли	млн. га	13,1	13,3	13,6	3,7	3,7
Общий запас насаждений	млн. м³	443,0	446,3	455,1	53,9	40,7
Лесистость на душу населения	м²/человек	7076	7091	7158	977	884
Лесостепная зона	в % к общей площади страны	4,8	4,9	5,0	5,0	5,0
	в % к общей площади суши	4,9	5,0	5,1	5,2	5,2

Для информации:

Население страны	чело век	16 321 872	16 557 201	16 792 089	1 7 035 550	1 7 288 285
Площадь суши	млн. га	264,8	264, 8	264, 8	2 64,8	2 64,8
Территория страны	млн. га	272,5	272, 5	272, 5	2 72,5	2 72,5

Данный показатель служит весомым подтверждением результативности государственных программ, направленных на поддержание экологического равновесия и сохранение биологического разнообразия в Казахстане. Наращивание потенциала лесного фонда играет фундаментальную роль в контексте адаптации к глобальным климатическим сдвигам и повышения депонирующей способности экосистем по поглощению углерода [4].

Успешная реализация государственных инициатив по сохранению природного баланса находит свое отражение в укреплении ресурсного потенциала лесного фонда, что критически важно для адаптации национальной экосистемы к глобальным температурным сдвигам и повышения ее углерододепонирующей способности [5]. В современной экономической архитектуре республики лесные ресурсы трансформируются в фундаментальный драйвер прогресса, обеспечивая сырьевую базу для деревообрабатывающего сектора и стимулируя диверсификацию рынка труда. Стратегическая значимость лесных экосистем обусловлена их ролью в обеспечении национальной безопасности, где экологические услуги признаются полноценными экономическими активами [6].

Несмотря на то, что лесной покров занимает лишь малую часть территории страны, представленную хвойными, саксауловыми и тугайными массивами, его сохранение требует внедрения инновационных механизмов управления. Переход к высокорентабельной модели лесопользования возможен через активизацию рыночных инструментов и привлечение частного капитала в рамках государственно-частного партнерства. Финансовая устойчивость отрасли подкрепляется развитием инструментов «зеленого» инвестирования и использованием международных углеродных рынков, что синхронизирует национальную политику с глобальными экологическими стандартами. Технологический прорыв обеспечивается за счет повсеместной цифровизации, применения геоинформационных систем и методов искусственного интеллекта для предиктивного мониторинга рисков [7].

Важным вектором качественной трансформации выступает расширение биопроизводства и заготовка недревесной продукции, что активизирует экономическую деятельность в сельских регионах и способствует созданию новых рабочих мест. Институциональное обновление системы управления, направленное на прозрачность административных процессов и гармонизацию законодательства с международным правом, придает отрасли необходимый импульс. Использование успешных зарубежных моделей климатически ориентированного менеджмента, в частности опыта скандинавских стран, позволяет Казахстану выстроить сбалансированную политику между эксплуатацией и воспроизводством ресурсов.

Резюмируя вышеизложенное, следует подчеркнуть, что формирование инновационной лесной экономики требует системного подхода, объединяющего научные изыскания, технологическую модернизацию и низкоуглеродное планирование. Эффективная интеграция климатических стратегий в региональную политику станет залогом долгосрочного процветания государства, обеспечивая переход к устойчивой модели «зеленого» роста и гарантируя экологическую защищенность будущих поколений в условиях нарастающей природной нестабильности [8].

Резюмируя, можно утверждать, что превращение лесного хозяйства в высокоэффективный и экологически устойчивый сектор является неотъемлемой частью долгосрочной траектории развития Казахстана. Гармоничное сочетание выверенной госполитики, академических изысканий и международного партнерства позволит не только количественно и качественно улучшить состояние лесного фонда, но и нивелировать негативное влияние климатических рисков. Это обеспечит переход страны к парадигме устойчивого роста, основанной на принципах «зеленой экономики» и сохранении природного баланса [9].

Использованная литература:

1. Лесной кодекс Республики Казахстан от 8 июля 2003 года № 477-ІІ (с изменениями и дополнениями по состоянию на 2024–2025 гг.).
2. Байзаков С. Б. Экономика и организация лесного хозяйства: учебное пособие для вузов / С. Б. Байзаков. — Алматы: КазНАУ, 2018. — 240 с.
3. <https://stat.gov.kz/ru/>
4. Муратбеков Н. В. Устойчивое управление лесными ресурсами Казахстана в контексте глобального потепления // Вестник сельскохозяйственных наук Казахстана. — 2021. — № 4. — С. 45–52.
5. Ахметов Р. С., Оспанова Г. А. Инновационные подходы к мониторингу лесных пожаров и цифровизация лесного сектора РК // Экономика и статистика. — 2022. — № 2. — С. 112–119.
6. Продовольственная и сельскохозяйственная организация ООН (ФАО). Состояние лесов мира 2024. Роль лесных решений в борьбе с изменением климата. — Рим: ФАО, 2024.
7. Национальный доклад о состоянии окружающей среды и об использовании природных ресурсов Республики Казахстан. — Астана: Министерство экологии и природных ресурсов РК, 2023.
8. Сейіт К. М. Перспективы развития государственно-частного партнерства в лесном хозяйстве Республики Казахстан // Проблемы агрорынка. — 2023. — № 1. — С. 158–166.
9. Global Forest Resources Assessment 2020 (FRA 2020): Kazakhstan Country Report. — Rome: FAO, 2020.

АДАМДЫ КЕПІЛГЕ АЛУМЕН БАЙЛАНЫСТЫ ҚЫЛМЫСТАРДЫҢ АЛДЫН-АЛУ АСПЕКТІЛЕРІ

Әбдіхалық Е.С., Бижан Н.Р.
Tashenev University, Шымкент қ.

Аңдатпа. Бұл мақалада адамды кепілге алумен байланысты қылмыстардың алдын алу мәселелері қарастырылады. Аталған қылмыстың қоғамдық қауіптілігі, оның себептері мен жасалу жағдайлары талданып, алдын алу шараларының тиімді бағыттары ұсынылады. Сонымен қатар, құқық қорғау органдарының қызметін жетілдіру, халықаралық тәжірибені енгізу және қоғамдағы қауіпсіздік мәдениетін арттыру мәселелеріне назар аударылады.

Адамды кепілге алу – қоғам үшін аса қауіпті қылмыстардың бірі. Ол азаматтардың өмірі мен денсаулығына тікелей қауіп төндіріп қана қоймай, қоғамдық қауіпсіздік пен тұрақтылыққа нұқсан келтіреді. Сондықтан мұндай қылмыстардың алдын алу құқық қорғау жүйесінің маңызды бағыттарының бірі болып табылады. Адамды кепілге алу – бұл тұлғаны заңсыз ұстап,

оны босату үшін белгілі бір талаптар қоюмен сипатталатын қылмыс. Мұндай әрекеттер көбінесе материалдық пайда табу, саяси немесе басқа да мақсаттарды көздейді. Қылмыстың бұл түрі халықаралық деңгейде де ерекше назарда. Адамды кепілге алумен байланысты қылмыстардың пайда болуына әсер ететін негізгі факторлар: әлеуметтік-экономикалық теңсіздік; жұмыссыздық пен кедейлік; ұйымдасқан қылмыстың дамуы; құқықтық мәдениеттің төмендігі; қауіпсіздік жүйелерінің әлсіздігі. Қылмыстық заңнаманы жетілдіру және жауапкершілікті қатаңдату маңызды. Сонымен қатар, құқық қорғау органдарының жедел әрекет ету қабілетін арттыру қажет. Қоғамдық орындарда қауіпсіздік жүйелерін күшейту, бейнебақылау құралдарын орнату және қауіпсіздік стандарттарын енгізу қажет. Халықтың әлауқатын арттыру, жұмыспен қамтуды қамтамасыз ету және әлеуметтік бағдарламаларды дамыту қылмыс деңгейін төмендетуге ықпал етеді. Азаматтарға қауіпсіздік ережелерін үйрету және төтенше жағдайларда дұрыс әрекет ету дағдыларын қалыптастыру маңызды. Мұндай қылмыстар көбінесе трансұлттық сипатқа ие болғандықтан, мемлекеттер арасындағы ынтымақтастықты күшейту қажет. Құқық қорғау органдарының тиімді жұмысы – алдын алу шараларының негізгі кепілі. Олардың кәсіби даярлығы, техникалық жабдықталуы және жедел әрекет ету мүмкіндігі жоғары деңгейде болуы тиіс. Адамды кепілге алумен байланысты қылмыстардың алдын алу кешенді тәсілді талап етеді. Құқықтық, әлеуметтік және ұйымдастырушылық шараларды үйлестіре отырып, қоғам қауіпсіздігін қамтамасыз етуге болады. Мемлекет, қоғам және әрбір азамат бірлесе әрекет еткен жағдайда ғана мұндай қылмыстардың деңгейін төмендетуге мүмкіндік бар. Адамды кепілге алу қылмысының құрамын дұрыс анықтау үшін оның объективтік және субъективтік белгілерін жан-жақты талдау қажет екен. Заң әдебиетінде қылмыстың объективтік жағы - адамды заңсыз ұстау немесе бас бостандығынан айыру арқылы оны белгілі бір талаптарды орындауға мәжбүрлеу әрекеттерімен сипатталады. Бұл жерде қылмыстың міндетті белгісі - талаптың болуы. Яғни, қылмыскер кепілге алынған адам арқылы белгілі бір мақсатқа жетуді көздейді. Қылмыстың объективтік жағына келесі белгілер жатады: адамның заңсыз ұсталып қалуы немесе бостандығынан айырылуы; күш қолдану немесе күш қолдану қаупінің болуы; үшінші тұлғаларға талап қою; талаптың орындалуын қамтамасыз ету мақсатында жәбірленушіні пайдалану.

Субъективтік жағы тікелей қасақаналықпен сипатталады. Қылмыскер өз әрекетінің қоғамдық қауіпті екенін түсінеді және оның салдарын алдын ала біле отырып, сол салдардың болуын қалайды. Сонымен қатар, бұл қылмыста міндетті түрде арнайы мақсат болады - белгілі бір талаптарды орындату.

Қылмыстың субъектісі - есі дұрыс, қылмыстық жауаптылық жасына толған жеке тұлға. Кейбір жағдайларда бұл қылмыс топпен немесе ұйымдасқан топпен жасалуы мүмкін, бұл оның қоғамдық қауіптілігін арттырады.

Қазіргі кезде кепілге алынған адам терминін әртүрлі түсіну қалыптасқан. Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексінің 261-бабына сәйкес, кепілге алынған адам ұғымының ресми анықтамасы мынадай:

Кепілге алынған адам дегеніміз - оны босату шарты ретінде мемлекетті, ұйымды немесе азаматты қандай да бір іс-әрекет жасауға немесе жасауынан тартынуға мәжбүрлеу мақсатында кепілге алынған немесе кепілдік ретінде ұсталған адам[1].

Адамның өмірін, құқығы мен бостандығын мемлекеттің жоғары құндылығы деп жариялай отырып, Ата Заңда Қазақстан Республикасы өзін құқықтық мемлекет деп атағандықтан, демократияның жоғары құндылығы болып табылатын оның қағидалы негізін бекітеді. Заманауи демократиялық мемлекетте адамның құқықтары бейматериалдық сипаттағы ең басты құндылығы болып табылады.

А.К. Айтқожиннің айтуы бойынша, адам және азаматтың құқықтары мен бостандықтарының қазақстандық қоғамның жоғары құндылығы ретінде конституциялық

бекітілуі, олардың түбегейлі дәрежесін көрсетеді. Сондықтан барлық мемлекеттік органдардың қызметінде құқықтар мен бостандықтардың басымдығын және осы құқықтар мен бостандықтардың жүзеге асырылуының бағытын түсіндіреді [2, б. 58].

Адамның құқықтары - бұл әрбір индивид үшін лайықты өмірді таңдау деңгейіне, халықаралық және ұлттық стандарттар мен рәсімдерге сәйкес бекітілген мемлекеттік озбырлықтан сақтау және қорғаудың тиімді әлеуметтік жүйесіне демократиялық қоғаммен кепілдік берілген мүмкіндіктері [3, б. 32].

Е.А. Лукашеваның пікірі бойынша, индивидтің субъективті құқықтарын, әлеуетті емес, конституциялар мен заңдарда бекітілген нақты мүмкіндіктері көрсетеді [4, б. 94]. Басқаша айтқанда, адам кейбір игіліктерді тек заң ауқымында ғана пайдалана алады.

Осылайша, Л.Д. Воеводин өте әділ атап өткендей, мемлекеттің құқықты және бас бостандықты жариялауы, жеке тұлғаның әрқашан нақты немесе басқаша әрекет етуінің заңды мүмкіндігін білдіреді. Сондықтан мүмкіндік адамның және азаматтың құқықтары мен бостандықтары туралы түсінік беретін бастапқы құрылымдық элементі болып табылады. Құқықтық қарым-қатынаста қол жетімді адам құқықтары мен бостандықтары оның заңды мүмкіндіктерінің болуымен байланысты болады [5, б. 130].

Тұлғаның заңды құқықтары мен бостандықтары белгілі бір мақсаттарға жету үшін мүмкіндік беретін арнайы құрал, сондықтан басты құқықтары мен бостандықтарының мазмұнын дұрыс ашу өте маңызды болып табылады.

Әдетте, мемлекеттің конституциясында бекітілген құқықтар, негізгі құқықтар деп аталады. Мемлекеттік конституция адамның табиғи құқықтарының ажырағысыз, одан ешкім айыра алмайды және олар әркімге тумысынан жазылған деп бекітуі нәтижесінде олар заңдық мәнге ие болып, басқа сөзбен айтқанда, олар субъективті құқықтарға айналды. Негізгі құқықтарды азаматтың субъективті құқықтары ретінде түсіну, егер қажет болса, оларға сілтеме жасау және биліктің мемлекеттік органдарынан кепілді қорғалуын талап етуге мүмкіндік береді [6, б. 29].

Д.М. Баймаханова негізгі құқықтар мен бостандықтардың, олардың түрлі құқық салаларында қарастырылған басқа да құқықтары мен бостандықтарынан маңызды айырмашылықтарын анықтайтын төмендегідей белгілерін анықтайды: олар тұлға мен қоғам арасындағы неғұрлым маңызды қоғамдық қатынастар арасында әрекет етеді; олар өздерінің қоғамдық-саяси маңыздылығына сәйкес, Қазақстан Республикасының Конституциясында бекітілген деп атап көрсетеді.

Еліміздің азаматтық қоғам институттарын одан әрі тұрақты дамуын қамтамасыз ету үшін мемлекетіміздің күш-қуатының негізі, ұлттық қауіпсіздігіміздің кепілі, қоғамдық дамуымыздың және оның жаңа сапалық деңгейге көтерілуінің көрсеткіші болып табылатын пенде құқықтарын одан әрі ізгілендіру жүйесінің, пенденің құқықтарының қорғалуының мәні мен маңыздылығы барынша артып отырғанын атап өтуіміз керек.

Дегенмен заманауи әлемде тұрақтылық пен бейбітшіліктің кепілі болатын еліміздің тәуелсіздігін нығайту жолында әлі талай еңбектену керек екендігі мәлім. Қоғамдық-экономикалық қатынастардағы өзгерістер: нарықтық қатынастарға өту, ашық демократиялық қоғам құру талаптары өз кезегінде өскелең жас ұрпаққа білім мен тәрбие беру жүйесінің ұстанымдарына, мазмұны мен құрылымына айтарлықтай жаңалықтар ендіруді қажет етіп отыр.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Карпец И.И. Преступление международного характера. М.: Юридическая литература, 1979. – 262 с.
2. Қазақстан Республикасының Конституциясы 2007 жыл, жеті жарғы

3. Уголовное право Казахстана (Особенная часть). Учебник для ВУЗов / Под ред. д.ю.н., профессора И.И.Рогова и к.ю.н., профессора С.М.Рахметова. – Алматы, ТОО Баспа, 2001. – 536 с. / Под ред. профессора В.Н.Петрашева. – М.: Издательство, 1999. – 608 с.

4. Уголовное право. Особенная часть. Учебник / Под ред. профессора В.Н.Петрашева. – М.: Издательство Приор, 1999. – 608 с.

5. Уголовное право. Особенная часть. Учебник для ВУЗов. Отв.ред. И.Я.Азаченко, З.А.Незнамова, Г.П.Новоселов. – М.: Издательская группа Инфра. М.-Норма, 1997. – 768 с..

6. Российское уголовное право. Особенная часть: Учебник / Под ред. М.П. Журавлева и С.И.Никулина. М.: Издательство Спарк, 1998. – 495 с.

САЛЫҚТЫ ӘКІМШІЛЕНДІРУДІ ЖЕТІЛДІРУ ЖОЛДАРЫ

Бижан Н.Р., Аманов И.А.

Tashenev University, Шымкент қ.

Аңдатпа. Бұл мақалада салықты әкімшілендіру жүйесін жетілдірудің негізгі бағыттары қарастырылады. Салықтық әкімшілендірудің тиімділігі мемлекеттік бюджеттің толықтырылуы мен экономиканың тұрақты дамуына тікелей әсер ететіні талданады. Сонымен қатар, цифрландыру, салықтық бақылауды автоматтандыру, көлеңкелі экономиканы қысқарту және салық төлеушілермен өзара іс-қимылды жақсарту мәселелері қамтылады.

Салық жүйесі – мемлекеттің экономикалық саясатының негізгі құралдарының бірі. Оның тиімділігі көбінесе салықты әкімшілендіру сапасына байланысты. Қазіргі жағдайда экономиканың жаһандануы мен цифрландыру үдерістері салықтық әкімшілендіруді жетілдіруді талап етеді.

Салықты әкімшілендіру – бұл салықтарды есептеу, жинау және бақылау бойынша мемлекеттік органдардың қызметі. Оның негізгі мақсаты – бюджетке түсетін түсімдердің толықтығын қамтамасыз ету және салық заңнамасының сақталуын бақылау.

Қазіргі таңда салықты әкімшілендіру жүйесінде бірқатар проблемалар бар:

- көлеңкелі экономиканың үлесінің жоғары болуы;
- салық төлеуден жалтару фактілері;
- әкімшілік рәсімдердің күрделілігі;
- ақпараттық жүйелердің жеткіліксіз дамуы;
- салық органдары мен салық төлеушілер арасындағы сенім деңгейінің төмендігі.

Салықтық процестерді толық автоматтандыру адами факторды азайтып, жемқорлық тәуекелдерін төмендетеді. Электронды шот-фактуралар, онлайн-кассалар және деректерді интеграциялау тиімділікті арттырады.

Тәуекелдерді басқару жүйесін енгізу арқылы тексерулерді азайтып, оларды нақты бағытта жүргізуге болады. Бұл адал салық төлеушілерге түсетін жүктемені төмендетеді. Салық заңнамасының тұрақтылығы мен түсініктілігін қамтамасыз ету маңызды. Қарапайым және айқын ережелер бизнестің дамуына оң әсер етеді.

Халық арасында салық төлеудің маңыздылығы туралы түсіндіру жұмыстарын жүргізу қажет. Бұл салықтық тәртіпті күшейтеді. Ашық диалог пен кері байланыс механизмдерін жетілдіру арқылы сенімді арттыруға болады. Дамыған елдерде салықты әкімшілендіру цифрлық технологияларға негізделген. Мысалы, деректерді талдау және жасанды интеллект қолдану арқылы салықтық бақылау тиімді жүзеге асырылады. Бұл тәжірибені ұлттық жүйеге бейімдеу маңызды. Салықты әкімшілендіруді жетілдіру – экономиканың тұрақты дамуының

маңызды шарты. Цифрландыру, заңнаманы жетілдіру және салық мәдениетін арттыру арқылы тиімді әрі әділ салық жүйесін қалыптастыруға болады. Салықтық әкімшілендіру – мемлекеттің салықтық міндеттемелердің дұрыс есептелуін, толық әрі уақтылы орындалуын қамтамасыз етуге бағытталған ұйымдастырушылық-құқықтық, бақылау және сервистік шаралар жүйесі. Ол салық саясатын іске асырудың тікелей құралы болып табылады және мемлекеттің фискалдық функциясын жүзеге асырудың негізгі тетіктерінің бірі саналады.

Салықтық әкімшілендірудің құқықтық табиғаты қаржы құқығының құрамдас бөлігі ретінде айқындалады. Ол императивтік әдіске негізделеді, себебі салық салу қатынастары билік пен бағыныштылық қағидатына сүйенеді. Сонымен қатар қазіргі кезеңде бұл институт тек мәжбүрлеу тетіктерімен шектелмей, сервистік модельге көшу үрдісімен сипатталады.

Қазақстан Республикасында салықтық әкімшілендірудің құқықтық негізі Конституция нормаларына, Салық кодексіне және өзге де нормативтік құқықтық актілерге сүйенеді. Бұл ретте салықтық міндеттемелердің туындауы, орындалуы және тоқтатылуы нақты құқықтық рәсімдер арқылы жүзеге асырылады [1].

Салықтық әкімшілендірудің негізгі элементтеріне мыналар жатады:

- салық төлеушілерді тіркеу және есепке алу;
- салықтық есептілікті қабылдау және өңдеу;
- салықтық бақылау (камералдық және құжаттық тексерулер);
- берешекті өндіріп алу шаралары;
- ақпараттық-түсіндіру жұмыстары;
- цифрлық бақылау құралдарын қолдану.

Осылайша, салықтық әкімшілендіру – құқықтық нормалармен реттелетін, мемлекеттік биліктің өкілетті органдары арқылы жүзеге асырылатын көпқырлы басқару институты болып табылады.

Салықтық әкімшілендіру – мемлекеттің салық заңнамасының орындалуын қамтамасыз етуге бағытталған ұйымдастырушылық, құқықтық және ақпараттық шаралар жүйесі. Ол салықтарды есептеу, төлеу және өндіріп алу процестерін реттеумен қатар, салық төлеушілермен өзара іс-қимылды ұйымдастыруды қамтиды.

Ғылыми әдебиеттерде салықтық әкімшілендіру ұғымы әртүрлі түсіндіріледі. Жалпы алғанда, бұл – салықтық міндеттемелердің туындауынан бастап олардың орындалуына дейінгі бүкіл процесті қамтитын мемлекеттік басқару қызметі. Қазақстан Республикасында салықтық әкімшілендірудің құқықтық негізі Конституцияда, Салық кодексінде және өзге де нормативтік құқықтық актілерде бекітілген. Салық органдарының құзыреті мен өкілеттіктерін Қазақстан Республикасы Қаржы министрлігінің Мемлекеттік кірістер комитеті жүзеге асырады[2].

Осы тұрғыдан алғанда, салықтық әкімшілендіру – мемлекеттік биліктің уәкілетті органдары арқылы жүзеге асырылатын және салықтық құқықтық қатынастарды реттеуге бағытталған арнайы қызмет түрі.

Салықтық әкімшілендірудің мәні мемлекеттің фискалдық мүдделерін қамтамасыз ету мен салық төлеушілердің құқықтарын сақтау арасындағы тепе-теңдікті орнатуда көрінеді.

Оның негізгі мазмұндық элементтері:

- салық төлеушілерді тіркеу және есепке алу;
- салықтық есептілікті қабылдау және өңдеу;
- камералдық және құжаттық бақылау;
- салықтық берешекті өндіріп алу;
- ақпараттық-түсіндіру және сервистік қызмет көрсету;
- тәуекелдерді басқару.

Қазіргі кезеңде салықтық әкімшілендіру тек бақылау функциясымен шектелмейді. Ол сервистік-бағдарланған модельге көшіп, алдын алу және түсіндіру сипатындағы шараларды қамтиды. Бұл тәсіл халықаралық тәжірибеде, соның ішінде OECD елдерінде кеңінен

қолданылады[3].

Салықтық әкімшілендірудің құқықтық табиғаты қаржы құқығының құрамдас бөлігі ретінде айқындалады. Ол келесі ерекшеліктермен сипатталады:

1. Императивтік әдіске негізделуі – салық қатынастары билік пен бағыныштылық қағидатына сүйенеді;
2. Мемлекеттік мәжбүрлеу мүмкіндігі – салықтық міндеттемені орындамаған жағдайда жауаптылық шаралары қолданылады;
3. Процессуалдық реттелуі – барлық әкімшілік рәсімдер заңнамамен нақты регламенттеледі;
4. Құқықтық кепілдіктердің болуы – салық төлеушілердің құқықтарын қорғау тетіктері көзделген (шағымдану, сотқа жүгіну және т.б.).

Осылайша, салықтық әкімшілендіру – бір жағынан биліктік сипаттағы мемлекеттік қызмет болса, екінші жағынан құқықтық кепілдіктермен теңгерілген әкімшілік-құқықтық институт. Салықтық әкімшілендіру – салықтық қатынастарды тиімді реттеуге бағытталған кешенді құқықтық және ұйымдастырушылық механизм. Оның мәні фискалдық мүдделерді қамтамасыз ету мен салық төлеушілердің құқықтарын қорғауды үйлестіруде көрінеді. Құқықтық табиғаты императивтік әдіске негізделгенімен, қазіргі кезеңде ол сервистік және цифрлық басқару элементтерімен толықтырылуда. Салықты қайта бөлу қызметі – салық механизмі арқылы мемлекеттің бюджетін жалпы ұлттық өнімнің едәуір бөлігін жұмылдыру формасы. Батыс елдерінде және біздің мемлекетте мемлекеттік бюджет арқылы жалпы ұлттық өнімнің 30-дан 50 пайызға дейінгі көлемі қайта бөлінеді. Салық түсімдері негізінде мемлекет әскери бағдарламаларды қаржыландырады. Сонымен қатар, елеулі қаражат білім беру саласына, денсаулық сақтау жүйесіне, ғылымға, әкімшілік аппаратты ұстауға, экологияға, зейнетақы төлеуге жұмсалады. Қаржының осындай бағыттарда пайдаланылуы әлеуметтік саладағы уақытша шиеленістерді азайтуға, халықтың кедей топтарының мүддесін ескере отырып жеке табыстарды біркелкі бөлуге мүмкіндік береді.

Сонымен қатар, салықтар экономиканы жанама түрде реттейтін маңызды құралдардың бірі болып табылады. Бұл мақсатта олар көбінесе дағдарыс кезеңінде экономикалық тербелістерді тезірек жеңуге, нарық жағдайына әсер етуге, экономиканы тұрақтандыруға қолданылады[4].

Нарықтық экономика жағдайында салықтар қоғамдық өзгерістердің негізгі механизмі ретінде саналады: олар тек мемлекеттік бюджеттің кірістерінің негізгі көзі ғана емес, сонымен бірге әлеуметтік кепілдіктердің негізі, жергілікті басқарудың маңызды элементі болып табылады және мемлекет қаржылық мүдде мен мүмкіндіктерін, сондай-ақ шаруашылық субъектілер мен халықтың экономикалық қызығушылығын теңестіреді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Қазақстан Республикасының салық кодексі. Салық және бюджетке төленетін басқа да міндетті төлемдер туралы 2002 жылдық 1 қаңтарынан күшіне енді. Алматы: Юрист 2005 – 230.
2. ҚР Президенттің ҚР халқына Жолдауы. 01.03.06. Астана.
3. Қаржы оқу құралы. Құлпыбаев Қ.Қ. Алматы – 2000 ж.
4. Жалпы мемлекеттік салықтар. Ермекбаева Б.Ж. Алматы – 1997 Оқу құралы.
5. Салық халық несібесі. Әлімов Ж. Қаржы-Қаражат - 1993 ж.,

ЖЕДЕЛ ІЗДЕСТІРУ ҚЫЗМЕТІНІҢ ҚҰҚЫҚТЫҚ СТАТУСЫ

Бекжан Х.Т., Смагулов А.
Tashenev University, Шымкент қ.

Аңдатпа. Бұл мақалада жедел іздестіру шараларын жүргізудің құқықтық негіздері мен жүзеге асыру шарттары қарастырылады. Автор жедел іздестіру қызметінің мәнін, оның негізгі қағидаларын және құқық қорғау органдары қызметіндегі маңызын талдайды. Сонымен қатар, жедел шараларды жүргізу барысында заңдылықты сақтау, адам құқықтарын қорғау және құпиялылықты қамтамасыз ету мәселелеріне ерекше назар аударылады. Мақалада жедел іздестіру шараларының түрлері мен оларды қолдану ерекшеліктері сипатталып, олардың қылмыстың алдын алу мен ашудағы рөлі айқындалады.

Жедел іздестіру қызметі – құқық қорғау органдарының қылмыстардың алдын алу, оларды анықтау және ашу мақсатында жүзеге асыратын ерекше қызмет түрі. Бұл қызметтің құқықтық негіздері, жүргізілу шарттары мен қағидалары мемлекет заңнамасында нақты белгіленген. Жедел іздестіру шаралары – бұл арнайы уәкілетті органдардың жасырын немесе ашық түрде жүргізетін әрекеттері. Олар қылмыстық әрекеттердің алдын алу, құқық бұзушыларды анықтау және дәлелдемелер жинау үшін қолданылады. Мұндай шараларға бақылау жүргізу, тыңдау, жасырын бақылау, агенттік жұмыс және басқа да әдістер жатады. Жедел іздестіру қызметінің негізгі құқықтық базасы ұлттық заңдар мен нормативтік актілерден тұрады. Қазақстан Республикасында бұл қызмет арнайы заңмен реттеледі және азаматтардың құқықтары мен бостандықтарын сақтау басты қағида болып табылады. Сонымен қатар, халықаралық құқық нормалары да ескеріледі. Жедел іздестіру шараларын жүргізу белгілі бір шарттарға сәйкес жүзеге асырылады: Заңдылық – барлық әрекеттер заң талаптарына сай болуы тиіс; Негізділік – шараларды жүргізуге нақты себеп пен жеткілікті ақпарат болуы қажет; Құпиялылық – жедел әрекеттердің мазмұны жария етілмеуі тиіс; Адам құқықтарын сақтау – азаматтардың жеке өміріне заңсыз араласуға жол берілмейді; Пропорционалдық – қолданылатын шаралар мақсатқа сәйкес және артық болмауы керек. Жедел іздестіру шаралары бірнеше түрге бөлінеді: ақпарат жинау және талдау; сырттай бақылау жүргізу; техникалық құралдарды пайдалану арқылы бақылау; жасырын қызметкерлерді тарту; құжаттарды тексеру және зерттеу. Жедел іздестіру қызметінің басты ерекшелігі – оның құпия түрде жүргізілуі. Сонымен қатар, бұл қызмет көбінесе алдын ала ақпарат жинауға бағытталған және қылмыстық процестің бастапқы кезеңінде маңызды рөл атқарады. Жедел іздестіру шаралары құқық қорғау жүйесінің тиімділігін арттыруда маңызды құрал болып табылады. Алайда оларды жүргізу кезінде заң талаптарын қатаң сақтау, азаматтардың құқықтарын қорғау және әділдік қағидаларын ұстану аса маңызды. Осы талаптар сақталған жағдайда ғана жедел іздестіру қызметі қоғам қауіпсіздігін қамтамасыз етуде өз нәтижесін береді.

Жедел іздестіру шараларын заңды және тиімді жүзеге асыру үшін келесі шарттар сақталуы керек:

- шаралардың құқықтық негіздерге сәйкес болуы;
- әрекеттердің мақсатқа бағытталғандығы;
- азаматтардың құқықтары мен бостандықтарының сақталуы;
- шараларды жүргізетін орган қызметкерлерінің кәсібилігі мен жауапкершілігі;

- алынған ақпараттың құпиялылығы мен дәлдігі.

Бұл шарттарсыз жедел іздестіру шараларының нәтижелі болуы мүмкін емес және олар құқық қорғау жүйесінің сенімділігін төмендетеді. Жедел іздестіру шараларын тиімді және заңды түрде жүзеге асыру үшін белгілі бір шарттарды сақтау қажет. Бұл шарттар құқық қорғау органдарының іс-әрекеттерін заңдылыққа сай жүргізуге және азаматтардың құқықтары мен бостандықтарын қорғауға мүмкіндік береді[1].

Жедел іздестіру шаралары тек заңда белгіленген тәртіппен жүзеге асырылуы тиіс. Олар Қазақстан Республикасының Қылмыстық кодексі, Қылмыстық-процессуалдық кодексі, сондай-ақ басқа да нормативтік-құқықтық актілерге сәйкес жүргізіледі. Заңдылық принципі шаралардың мақсатқа сәйкес және әділ орындалуын қамтамасыз етеді[2].

Әрбір жедел іздестіру шарасы нақты мақсатқа бағытталған болуы қажет: қылмысты ашу, алдын алу немесе дәлел жинау. Шараларды жүзеге асыру тек қажеттілікке сай және артық әрекеттерсіз жүргізілуі тиіс.

Жедел іздестіру шаралары жүргізілгенде жеке тұлғалардың конституциялық құқықтары бұзылмауы қажет. Мысалы, тінту, ұстау немесе бақылау тек заңда көрсетілген жағдайларда жүзеге асырылады, ал азаматтардың жеке деректері мен құпия мәліметтері қорғалады.

Жедел іздестіру шараларын жүргізетін қызметкерлердің кәсібилігі маңызды рөл атқарады. Іс-шараларды дұрыс жоспарлау, дәл әрекет ету және алынған ақпаратты тиімді пайдалану шаралардың нәтижелілігін қамтамасыз етеді.

Жедел іздестіру барысында алынған ақпарат толық, дәл және сенімді болуы тиіс. Сонымен қатар, мәліметтердің құпиялылығы сақталып, олар тек заңда көрсетілген мақсаттар үшін ғана пайдаланылады[3].

Жедел іздестіру шаралары әртүрлі құқық қорғау органдарының іс-әрекеттерімен үйлестірілуі қажет. Бұл қылмысты ашу процесінің тиімділігін арттырып, қосымша уақыт шығынын азайтады. Жедел іздестіру шараларын жүргізудің шарттарын сақтау шаралардың тиімділігі мен заңдылығын қамтамасыз етеді. Бұл құқық қорғау жүйесінің сенімділігін арттырып, қоғамдағы қауіпсіздікті қамтамасыз етудің маңызды факторы болып табылады. Енгізу – жедел-іздестіру қызметін жүзеге асыратын органның қызметкерін немесе оның құпия көмекшісін жедел қызметтің мүддесіне сай объектінің айналасына жасырын түрде жіберу[4].

Жалпы жедел-іздестіру іс-шарасы – жедел-іздестіру органдарының қызмет міндеттерін орындауға бағытталған, біртұтас тактикалық және стратегиялық жоспармен байланысқан іс-әрекеттер жиынтығы.

Жедел есепке алу ісі – жедел-іздестіру қызметін жүзеге асыратын органның оқшауланған және мақсатты түрде жүргізетін іс-шарасы.

Жедел кіру – тұрғын үйлерге, ғимараттарға, құрылыстарға, көлік құралдарына немесе жер учаскелеріне оларды тексеру және жедел-іздестіру қызметінің басқа міндеттерін орындау мақсатында жасырын кіру.

Жедел сатып алу – ықтимал қылмыстық әрекет туралы ақпарат алу үшін, жедел-іздестіру органдарының бақылауымен және хабардарлығымен тексерілетін адамнан тұтынуға немесе өткізілмей, ақылы түрде заттарды сатып алу арқылы жасалған жалған мәміле жағдайы.

Жедел-іздестіру қызметі – азаматтардың өмірін, денсаулығын, құқықтары мен бостандықтарын, заңды мүдделері мен меншігін қорғауға, шет мемлекеттер мен халықаралық ұйымдардың арнайы қызметтерінен туындайтын қылмыстық қауіптерден, сондай-ақ барлау-бүлдіру әрекеттерінен қоғам мен мемлекеттің қауіпсіздігін қамтамасыз етуге бағытталған, уәкілетті органдар жүзеге асыратын жария және жасырын сипаттағы жедел-іздестіру, ұйымдастыру және басқарушылық іс-шаралардың ғылыми негізделген жүйесі. Бұл қызмет Қазақстан Республикасының Конституциясына, «Жедел-іздестіру қызметі туралы» Заңға және басқа да нормативтік құқықтық актілерге сәйкес жүргізіледі.

Жедел-іздістіру қызметі (ЖІҚ) нәтижесінде алынған материалдар қылмысты ашуға, дәлелдеуге және кінәлі тұлғаны әшкерелеуге бағытталған.

Алайда жедел ақпараттың өзі автоматты түрде дәлелдеме болып табылмайды. Ол қылмыстық процесте арнайы рәсімдеу және тексеру арқылы ғана дәлелдемелік маңызға ие болады. Зерттеу жұмысы барысында жедел іздістіру шараларын жүргізудің теориялық және тәжірибелік негіздері жан-жақты қарастырылды. Жедел іздістіру қызметі құқық қорғау органдарының қылмыспен күресудегі маңызды құралдарының бірі екендігі анықталды.

Зерттеу нәтижесінде жедел іздістіру шараларының ұғымы, мәні, құқықтық негіздері, түрлері және оларды жүргізудің шарттары жүйелі түрде талданды. Жедел іздістіру шараларының қылмысты алдын алу, анықтау және ашудағы рөлі айқындалып, олардың құқық қорғау қызметіндегі орны ерекше екендігі дәлелденді.

Сонымен қатар, жедел іздістіру шараларын ұйымдастырудың теориялық аспектілері мен оларды тәжірибеде қолдану ерекшеліктері қарастырылды. Жүргізілген талдау көрсеткендей, жедел іздістіру шараларын дұрыс ұйымдастыру, үйлестіру және ақпарат алмасу олардың тиімділігін арттырудың негізгі факторлары болып табылады.

Зерттеу барысында жедел іздістіру шараларының қарапайым, арнайы және қосымша түрлері талданып, олардың әрқайсысының қылмысты ашудағы маңызы анықталды. Әсіресе, арнайы жедел іздістіру шараларының күрделі және жасырын қылмыстарды анықтаудағы рөлі жоғары екендігі айқындалды.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Сорокотягин И.Н. Использование специальных знаний в проверочной и организационной деятельности следователя. Свердловск, 1989г.
2. Якубович Н.А. Теоретические основы предварительного следствия. М., 1971г.
3. Кирсанов З.И. О понятии технико-криминалистических методов и средств //Криминалистика и судебная экспертиза. Киев, 1973.
4. Исследование как метод получения судебных доказательств // Вопросы судебной экспертизы. Тбилиси, 1962.

РАЗВИТИЕ СОЦИАЛЬНЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ ОБУЧАЮЩИХСЯ НА ЗАНЯТИЯХ ПО ЛИТЕРАТУРЕ В СРЕДНЕЙ ШКОЛЕ

Ботабаева Ж.Н.

кандидат филологических наук, директор института «Мировые языки»

АО «Университет имени Ж.А. Ташенева», г.Шымкент

botabayeva_janna@mail.ru,

<https://orcid.org/0009-0009-8406-2113?lang=ru>

Аннотация. В данной статье рассматривается проблема развития социальных компетенций обучающихся на уроках литературы в средней школе. Определяется роль художественных произведений в формировании коммуникативных навыков, эмпатии, критического мышления и нравственных ценностей.

Abstract. This article examines the development of students' social competencies through literature lessons in secondary school. It highlights the role of literary texts in fostering communication skills, empathy, critical thinking, and moral values. Various teaching methods and interactive approaches are considered as effective tools for enhancing students' social engagement and personal growth.

Актуальность проблемы формирования и развития социальных (soft skills) способностей обучающихся обусловлена современными требованиями общества к личности выпускника школы. В условиях стремительного развития цифровых технологий, глобализации и изменений на рынке труда возрастает значение не только предметных знаний, но и универсальных навыков — коммуникации, критического мышления, креативности, умения работать в команде, принимать решения и адаптироваться к изменениям.

Особую роль в развитии социальных навыков играет гуманитарное образование, в частности уроки литературы. Литература обладает высоким воспитательным и развивающим потенциалом, так как позволяет формировать у учащихся эмоциональный интеллект, способность к сопереживанию, коммуникативные навыки, критическое и творческое мышление через анализ художественных произведений, обсуждения, дискуссии и творческие задания.

Практические исследования в области преподавания языковых и литературных дисциплин подтверждают эффективность внедрения специальных методик (например, коммуникативно-деятельностного подхода, творческого письма, аналитических заданий) для развития soft skills [1,54]. В результате у обучающихся повышается уверенность в самовыражении, умение аргументировать позицию, структурировать мысли и проявлять креативность.

Кроме того, современные образовательные стандарты ориентированы на формирование ключевых компетенций личности, среди которых социальные навыки занимают важное место. Уроки литературы создают благоприятные условия для их развития благодаря работе с текстами, обсуждению нравственных проблем, групповым формам деятельности и проектной работе.

Тема формирования и развития социальных (soft skills) способностей обучающихся на уроках литературы является актуальной, поскольку отвечает современным образовательным тенденциям, социальному запросу общества и задачам подготовки гармонично развитой личности.

Проблема формирования и развития социальных (soft skills) способностей обучающихся в современной педагогической науке рассматривается достаточно широко и многогранно. В отечественной и зарубежной педагогике накоплен значительный теоретический и практический опыт исследования вопросов развития личности обучающегося, формирования коммуникативных, социальных и метапредметных компетенций.

Теоретические основы развития социальных навыков заложены в трудах педагогов и психологов, изучавших вопросы социализации личности, коммуникативного развития и личностно-ориентированного обучения. В исследованиях раскрываются вопросы формирования коммуникативной компетенции, развития эмоционального интеллекта, критического мышления, сотрудничества и способности к саморазвитию.

В зарубежной научной литературе soft skills рассматриваются как ключевой компонент подготовки обучающихся к жизни и профессиональной деятельности. Исследования посвящены определению структуры soft skills, разработке моделей их формирования, а также внедрению компетентностного подхода в образовательный процесс [2,187]. Особое внимание уделяется развитию навыков общения, командной работы, креативного мышления и лидерства.

В отечественной педагогике проблема развития социальных навыков обучающихся исследуется в контексте компетентностного подхода, личностно-ориентированного и деятельностного обучения. Учёные рассматривают вопросы формирования универсальных учебных действий, социальной адаптации обучающихся, развития коммуникативных и рефлексивных навыков.

Отдельное направление исследований связано с изучением воспитательного потенциала гуманитарных дисциплин. Работы педагогов-методистов показывают, что уроки литературы обладают широкими возможностями для формирования социальных навыков через анализ художественных текстов, дискуссии, проектную деятельность, творческие задания и интерпретацию нравственных проблем произведений.

Несмотря на значительное количество исследований, вопросы целенаправленного формирования soft skills именно на уроках литературы в средней школе требуют дальнейшей разработки[3,84]. Недостаточно изучены педагогические условия эффективного развития социальных навыков средствами литературного образования, а также методические подходы к их системному формированию в образовательном процессе.

Таким образом, анализ научной литературы показывает, что проблема имеет высокий уровень разработанности в теоретическом плане, однако сохраняется необходимость дальнейших исследований в области практической реализации формирования социальных (soft skills) способностей обучающихся на уроках литературы в средней школе.

В современной педагогике и психологии понятие **soft skills** рассматривается как совокупность универсальных социальных, коммуникативных и личностных навыков, обеспечивающих эффективное взаимодействие человека с окружающими, успешную социализацию и адаптацию в различных жизненных и профессиональных ситуациях.

В отличие от **hard skills** (предметных, профессиональных знаний и умений), soft skills не связаны напрямую с конкретной областью деятельности, но обеспечивают успешность их применения на практике[4,87]. К soft skills относят коммуникативные способности, эмоциональный интеллект, критическое и креативное мышление, навыки сотрудничества, саморегуляции, лидерства и принятия решений.

В педагогическом контексте soft skills рассматриваются как важная составляющая формирования гармонично развитой личности обучающегося, способной эффективно взаимодействовать в обществе, проявлять инициативу, самостоятельно решать проблемы и адаптироваться к изменяющимся условиям.

В психологической науке soft skills связываются с развитием личности, социальной компетентностью, эмоционально-волевой сферой и межличностным взаимодействием. Особое внимание уделяется формированию эмоционального интеллекта, эмпатии, навыков самоконтроля и конструктивного общения.

В научной литературе существует несколько подходов к классификации soft skills, что связано с их междисциплинарным характером. Наиболее распространёнными являются следующие группы навыков:

1. Коммуникативные навыки:

- умение вести диалог;
- навыки публичного выступления;
- аргументация собственной позиции;
- навыки слушания и понимания собеседника.

2. Социальные навыки:

- работа в команде;
- разрешение конфликтов;
- сотрудничество;
- лидерские качества.

3. Когнитивные навыки:

- критическое мышление;
- креативность;
- умение анализировать информацию;
- решение проблем.

4. Личностные навыки:

- саморегуляция;
- ответственность;
- стрессоустойчивость;
- мотивация к саморазвитию.

В педагогике часто используется модель «4К», включающая критическое мышление, коммуникацию, креативность и кооперацию, как основу формирования универсальных компетенций обучающихся.

Soft skills имеют междисциплинарный характер, поскольку формируются на стыке педагогики, психологии, социологии и других гуманитарных наук [5,76]. Их развитие связано не только с образовательным процессом, но и с социальной средой, культурными особенностями общества и личностным опытом обучающегося.

В педагогике soft skills рассматриваются как результат специально организованного образовательного процесса, включающего активные методы обучения, групповую работу, проектную деятельность, дискуссии и творческие задания.

Психология изучает механизмы формирования социальных навыков через развитие личности, эмоциональной сферы, мотивации и межличностного взаимодействия. Социология рассматривает soft skills как инструмент успешной социализации личности в обществе.

Особое значение междисциплинарный характер soft skills приобретает в преподавании гуманитарных дисциплин, в частности литературы, поскольку работа с художественным текстом способствует развитию эмпатии, рефлексии, коммуникативных способностей и нравственных качеств личности.

Soft skills представляют собой сложную систему универсальных социальных и личностных навыков, формирование которых является важной задачей современной системы образования.

В современных условиях развития образования компетентностный подход рассматривается как один из ключевых ориентиров образовательной политики. Его сущность заключается в формировании у обучающихся способности применять знания на практике, решать жизненные и профессиональные задачи, эффективно взаимодействовать с окружающими.

Soft skills выступают важной составляющей компетентностного подхода, поскольку обеспечивают успешную реализацию знаний и профессиональных умений в реальной деятельности. Исследования показывают, что современные образовательные системы ориентируются на формирование личности, способной к сотрудничеству, принятию решений, адаптации к изменениям и эффективному взаимодействию в обществе [6,254].

В научных работах отмечается, что компетентностный подход требует внедрения интерактивных методов обучения, сотрудничества между учителем и обучающимися, а также активного применения коммуникативных и социальных навыков в образовательном процессе.

Кроме того, soft skills рассматриваются как универсальные компетенции, не связанные с конкретной предметной областью, но обеспечивающие успешное участие человека в профессиональной деятельности, высокую производительность и адаптацию к изменяющимся условиям труда.

Исследование данной темы привело нас к следующим выводам. Soft skills играют важную роль в процессе социализации обучающихся, поскольку обеспечивают их готовность к взаимодействию в обществе, профессиональной деятельности и личностному развитию.

В современном обществе возрастает значение таких качеств, как способность к сотрудничеству, коммуникации, критическому мышлению, инициативности и ответственности. Эти навыки позволяют личности успешно адаптироваться к социальным

изменениям, строить профессиональную карьеру и эффективно взаимодействовать в коллективе.

Исследования показывают, что soft skills востребованы на рынке труда и рассматриваются как универсальные компетенции, обеспечивающие успешное участие человека в профессиональной деятельности независимо от выбранной специальности.

Формирование soft skills в школьном возрасте способствует развитию социальной активности обучающихся, формированию гражданской позиции, умению работать в коллективе и решать жизненные задачи. Это делает развитие социальных навыков одним из ключевых направлений современной образовательной политики. Навыки soft skills являются важнейшим компонентом современного образования, соответствуют требованиям образовательных стандартов и выступают значимым фактором успешной социализации и профессионального будущего обучающихся.

Список источников:

1. Бакурова О. Н., Пузанова Е. Д. Формирование навыков «soft skills» у учащихся старших классов с различным уровнем метакогнитивных знаний и навыков // Мир науки. Педагогика и психология. 2019, № 6. – URL: <https://mir-nauki.com/PDF/100PSMN619.pdf>
2. Сарсекеева Ж. Е. Детерминанты формирования soft skills у младших школьников // Bulletin of the Karaganda University: Pedagogy Series. 2020, № 98(2). – DOI: 10.31489/2020ped2/16-24
3. Мухаметкаиров А. Е., Аплашова А. Ж., Кудышева А. А. Психолого-педагогические условия развития гибких навыков (soft skills) старшеклассников // Вестник КазНПУ имени Абая. Серия: Педагогические науки. 2022, № 1. – DOI: 10.51889/5765.2022.45.98.017
4. Гусаметова Г. К., Токжанова А. М. Софт-скиллы в педагогике // Вестник Актыбинского регионального университета имени К. Жубанова. 2025, Т. 79, № 1.
5. Санатбай П., Алгожаева Н., Шалгынбаева К., Атем М. Условия развития навыков soft skills у будущих социальных педагогов // Journal of Educational Sciences. 2024, № 78(1). – DOI:10.26577/JES2024780101
6. Санатбай П., Шалгынбаева К. К., Медеубаева К. Навыки soft skills и их роль в профессиональной подготовке социальных педагогов // Вестник КазНПУ имени Абая. Серия: Педагогические науки. 2024, № 81(1). – DOI:10.51889/2959-5762.2024.81.1.014

КОМПЛЕКСНЫЙ АНАЛИЗ В ЭНЕРГЕТИКЕ: СИНЕРГЕТИЧЕСКИЙ ЭФФЕКТ

¹Демесинова А.А., ²Туралина С.М., ³Сапарбаева Э.А.

¹к.э.н., ст. преподаватель кафедры «Экономика и менеджмент»

Университет им.Ж.А.Ташенева, Шымкент

zh.kizhi@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-3811-9114>

²к.э.н., ст. преподаватель кафедры «Экономика и менеджмент»

Университет им.Ж.А.Ташенева, Шымкент

sveta_67@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0003-4295-5246>

³магистр экономических наук, ст. преподаватель кафедры «Экономика и менеджмент»

Университет им.Ж.А.Ташенева, Шымкент

saparbaeva_e@list.ru, <https://orcid.org/0009-0002-6429-205X>

Аннотация. В статье рассматриваются как положительные, так и отрицательные факторы, которые оказывают воздействие на развитие современной энергетики. При анализе и прогнозировании развития энергоотрасли рассматривается необходимость изучения степени влияния коллинеарных факторов, так как их общее влияние на энергоотрасль превышает сумму влияния факторов в отдельности.

В современных условиях развития отечественной и мировой экономики на состояние современной энергоотрасли влияют множество угроз, которые требуют тщательного их изучения и принятия мер по противостоянию им. Математические модели и методы позволяют определить степень влияния каждого из этих факторов. При отсутствии количественного измерения их влияния используется экспертный метод.

Методологической основой исследования является комплексная система научных методов, в том числе методы статистического анализа, наблюдения, сравнения. При анализе проблем в отрасли энергетики и формулировании выводов были использованы историко-логический, аналитический и системный методы.

Аңдатпа. Бұл мақалада қазіргі энергетика саласының дамуына әсер ететін оң және теріс факторлар қарастырылады. Энергетика саласының дамуын талдау және болжау кезінде бір-біріне жақын факторлардың әсерін зерттеу қажеттілігі ескеріледі, себебі олардың энергетика саласына бірлескен әсері жеке факторлардың әсерінің қосындысынан асып түседі.

Қазіргі ішкі және әлемдік экономикалық даму жағдайында қазіргі энергетика саласының жағдайына мұқият зерттеуді және қарсы шараларды қажет ететін көптеген қауіптер әсер етеді. Математикалық модельдер мен әдістер осы факторлардың әрқайсысының әсерін анықтауға мүмкіндік береді. Олардың әсерін сандық өлшеу болмаған жағдайда сараптамалық әдіс қолданылады.

Зерттеудің әдіснамалық негізі статистикалық талдау, бақылау және салыстыруды қамтитын ғылыми әдістердің кешенді жүйесі болып табылады. Энергетика саласындағы мәселелерді талдау және қорытындылар жасау үшін тарихи-логикалық, аналитикалық және жүйелік әдістер қолданылды.

Abstract. This article examines both positive and negative factors that influence the development of the modern energy sector. When analyzing and forecasting the development of the energy sector, the need to study the influence of collinear factors is considered, as their combined impact on the energy sector exceeds the sum of the influences of the individual factors.

In the current context of domestic and global economic development, the state of the modern energy sector is affected by numerous threats that require careful study and countermeasures. Mathematical models and methods allow us to determine the influence of each of these factors. In the absence of a quantitative measurement of their impact, an expert method is used.

The methodological basis of the study is a comprehensive system of scientific methods, including statistical analysis, observation, and comparison. Historical-logical, analytical, and systemic methods were used to analyze problems in the energy sector and formulate conclusions.

Ключевые слова: энергетическая отрасль, SWOT-анализ, коллинеарность факторов, степень влияния, риски энергоотрасли, синергетический эффект.

Кілт сөздер: энергетика саласы, SWOT талдауы, факторлардың коллинеарлығы, әсер ету дәрежесі, энергетика саласының тәуекелдері, синергетикалық әсер.

Key words: energy industry, SWOT analysis, collinearity of factors, degree of influence, risks of the energy industry, synergistic effect.

В современных условиях анализ и управление рисками в отрасли имеет большое значение для принятия и реализации управленческих решений. Сегодня можно говорить о том, что это направление в управленческой науке сформировалось и успешно развивается как в теоретических, так и прикладных аспектах.

Энергоотрасль подвержена всем видам рисков [1,2]. Рисковые события в электроэнергетике приводят к различным видам потерь не только в самой энергоотрасли, но и отраслях, взаимодействующих с ней, а также во всей национальной экономике в целом. Рисковые события затрагивают интересы всех предприятий, осуществляющих поставку необходимых ресурсов для производства и реализации электроэнергии, энергопроизводящих, энергопоставляющих и энергораспределяющих объектов, а также потребителей электроэнергии. Для оценки рисков в данной отрасли используются математические, экспертные и др. методы.

Отечественная электроэнергетика в настоящее время претерпевает изменения. Так, по итогам 2025 года, производство электроэнергии в Казахстане, составило 118 млрд. кВт·ч — на 4,4% больше, чем в предыдущем году: рост внутреннего потребления составил 3,8%. Несмотря на рекордную выработку, собственная генерация не покрывает растущие потребности экономики. В 2025 году Казахстан увеличил импорт электроэнергии (в т.ч. из России) до 3,7 млрд кВт·ч (против ~2,6 млрд кВт·ч в 2024 году). Согласно прогнозам Министерства энергетики РК, с 2023-го по 2029 год объём используемой электроэнергии в стране ежегодно будет увеличиваться в среднем на 3%. Производство, хотя и будет расти, но не будет поспевать за таким ростом.

Уровни производства и потребления в электроэнергетике будущих семи лет показывают, что баланс будет отрицательным. Стране ежегодно не будет хватать 1,3–1,6 млрд кВт·ч., а в 2029 году дефицит достигнет максимума — 5,5 млрд кВт·ч.

В целом за семь лет потребление электроэнергии в стране увеличится на 20,5% — со 121,1 млрд до 146 млрд кВт·ч. Рост производства составит всего 17,6% при сравнении 2029 года с 2023-м.

На данное состояние энергоотрасли влияют различные факторы, как положительные, так и отрицательные. К одним из важнейших факторов, оказывающих свое влияние на данную отрасль, по мнению экспертов, относятся моральное и физическое устаревание основных фондов, нехватка мощностей. При этом из-за растущего спроса на тепло- и электроэнергию нагрузка и требования к работе объектов постоянно усиливаются. При этом, уровень износа генерирующего, передающего и вспомогательного оборудования, а также производственных зданий и сооружений в определенных случаях превышает аварийный. Например, электросетей – 60%.

В условиях рыночных отношений каждый хозяйствующий субъект в ходе своей деятельности сталкивается с проблемами, которые могут нанести значительный ущерб его финансово-экономической деятельности. Поэтому необходимо заранее изучив рыночную среду, выявить все факторы, влияющие на его внутреннюю среду и соответственно на его рыночное положение. Для оценки совокупных положительных и отрицательных факторов нужно создать матрицу и расположить SWOT-факторы по следующей схеме (Табл.1). Каждый из этих факторов может оказать положительное или отрицательное влияние на состояние энергоотрасли.

С помощью экспертов, можно получить побалльную оценку влияния данных факторов на развитие энергоотрасли (0 - нет влияния; 1 - слабое; 2 - среднее, 3 - сильное).

Таблица 1. SWOT-анализ электроэнергетики РК

S -Strengths	W - Weaknesses
- внедрение современных информационно-технологических решений;	- высокий износ основных фондов предприятий;
- введение новых генерирующих мощностей;	- отсутствие технологий и производства современного оборудования;
- проведение модернизации и	- нехватка генерирующих мощностей и

реконструкции генерирующего оборудования; - продажа мощности по договорам поставки мощности (ДПМ); - устанавливаются индикаторы предельных величин объектов ВИЭ, целевые показатели объемов ввода и степень локализации по годам; - установление предельного уровня цен на электрическую энергию, произведенную посредством ВИЭ; - определен порядок долгосрочного тарифного регулирования и правила их функционирования; - предоставление субсидий из республиканского и местного бюджетов на присоединение генерирующих объектов, функционирующих на основе ВИЭ	слабое развитие электросетей; - сокращение объема инвестиций и неэффективное управление ими; - слабое развитие возобновляемых источников энергии; - потери в электрических сетях; - высокая стоимость производства электроэнергии на основе возобновляемых источников энергии; - зависимость от иностранного оборудования; - использование сервисных услуг иностранных компаний; - регуляторные барьеры развития рынка электроэнергии; - неоднородность территориальной структуры; - сложная геополитическая обстановка
O - Opportunities	T - Threats
- строительство новых мощностей; - обеспечение технологической независимости отрасли; - совершенствование нормативно-правовой базы; - снижение налогов на электроэнергию и реструктуризация использования избыточного тепла; - переход к экологически чистой и ресурсосберегающей энергетике; - формирование новых источников энергии, способов транспортировки и хранения; - рост эффективности отрасли за счет реализации масштабных инвестиционных проектов; - усиление исследований в области энергетики и климата; - наличие природно-климатических ресурсов; - снижение нагрузки на окружающую среду.	- введение новых санкций, влияющих на отрасль; - отсутствие необходимого объема инвестиций; - увеличение цен на используемое топливо и транспортировку; - неисполнение обязательств по поставке мощности; - простой и поломка генерирующего оборудования; - изменение налогообложения, валютного регулирования, таможенного контроля и пошлин; - снижение потребления электроэнергии за счет использования энергосберегающих технологий в экономике; - зависимость от климатических условий; - стихийные бедствия и техногенные аварии.

Затем, сложив баллы положительных и отрицательных факторов и сравнив их, можно оценить возможности дальнейшего развития отрасли. Если сумма баллов отрицательных факторов будет превышать сумму баллов положительных факторов, то можно утверждать, что в ближайшей перспективе отсутствуют возможности дальнейшего развития данной отрасли и имеется вероятность ухудшения ее состояния. Для развития данной отрасли потребуются новые стратегия и тактика развития в сложившейся ситуации.

На практике существует так называемый «синергетический эффект», который равен силе влияния сразу нескольких факторов в совокупности на исследуемое явление. Данная сила

будет превышать сумму сил, оказываемых каждым из этих факторов в отдельности на данное изучаемое явление. Данное явление должно быть учтено при анализе и прогнозировании состояния энергоотрасли в перспективе [3,4].

Синергетический эффект — это ситуация, когда совокупное воздействие факторов превышает (или меньше) простой суммы их отдельных влияний.

$$E_{syn} = \Delta Y - \sum \Delta Y_i ;$$

где:

ΔY - общее изменение показателя (например, выработки энергии),

ΔY_i - вклад отдельных факторов.

если:

$E_{syn} > 0 \rightarrow$ положительная синергия;

$E_{syn} < 0 \rightarrow$ отрицательная синергия.

В энергетике синергия проявляется при взаимодействии:

-технологий: ВИЭ + накопители энергии, цифровизация + smart grid, модернизация ТЭС + энергоэффективность.

-экономических факторов: инвестиции + тарифная политика, государственная поддержка + частный капитал.

-инфраструктуры: генерация + передача + распределение, интеграция энергосистем (например, региональные сети).

Игнорирование синергии может привести к недооценке потенциала роста отрасли, ошибкам в инвестиционном планировании, неэффективному распределению ресурсов.

Учет синергии позволит выявить «точки роста», повысить точность прогнозов, оптимизировать стратегию развития.

Использованная литература:

1. Развитие электроэнергетической отрасли в Казахстане. <https://cyberleninka.ru/article/n/razvitie-elektroenergeticheskoy-otrasli-v-kazahstane/viewer>
2. Факторы, влияющие на электроэнергию в Казахстане. <https://www.kp.kz/online/news/4557828/>
3. О выборе стратегий синергизма и роста для повышения эффективности организаций, осуществляющих энергосбытовую деятельность. <https://cyberleninka.ru/article/n/o-vybore-strategiy-sinergizma-i-rosta-dlya-povysheniya-effektivnosti-organizatsiy-osuschestvlyayuschih-energobytovuyu-deyatelnost>
4. Синергетический подход к формированию стратегии развития региональных энергетических компаний. <https://cyberleninka.ru/article/n/sinergeticheskiy-podhod-k-formirovaniyu-strategii-razvitiya-regionalnyh-energeticheskikh-kompaniy>

АЗАМАТТАРДЫҢ САЛАУАТТЫ ӨМІР САЛТЫН ҚАЛЫПТАСТЫРУДАҒЫ ДЕНЕ ШЫНЫҚТЫРУ МЕН СПОРТТЫҢ МАҢЫЗЫ

¹Молдабеков Е.О., ²Маханбетова А.Қ.

¹«Дене шынықтыруды оқытудың теориясы мен әдістемесі» кафедрасының оқытушысы.

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

emoldabekov214@gmail.com

²«Дене шынықтыруды оқытудың теориясы мен әдістемесі» кафедрасының оқытушысы.

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.
makhanbetova198@mail.ru <https://orcid.org/0009-0000-3624-3539>

Аңдатпа. Бұл мақалада біз дене шынықтыру мен спорттың дамуындағы әлемдік тенденциялар туралы айтатын боламыз. Қазақстандағы Адами ресурстармен ахуал және дене шынықтыру мен спорттың әлеуметтік рөлін күшейту қажеттілігі туралы деректер ұсынылатын болады. Қазақстанда дене шынықтыру мен спортты дамытудың себептері мен проблемалары Мұқият талданатын болады. Халықаралық назар қазіргі заманғы мәдениеттегі елеулі өзгерістерді көрсететін жоғары сапалы спортқа деген қызығушылықты арттыруға аударылады. Кеңірек халықаралық процесс жаңа спорт түрлерін, әсіресе олимпиадалық спорт түрлерін дамытуға серпін берді. Ел халқының қартаюы еңбекке қабілетті жастағы адамдар санының азаюымен сипатталады, олардың 80% - ы ер адамдар. Бұл әлеуметтік дамудың барлық әлеуметтік-экономикалық мәселелеріне әсер ететін күшті және тәжірибесіз халық арасында толық сәйкессіздікті тудырады. Көп жағдайда салауатты өмір салты, дене шынықтыру және 292 спорт идеялар мен ұлтты біріктіретін әлеуметтік факторлар болып қала береді.

Кілт сөздер: Дене шынықтыру және спорт, салауатты өмір салты, адами ресурс.

Аннотация. В этой статье мы поговорим о мировых тенденциях в развитии физической культуры и спорта. Будут представлены данные о ситуации с человеческими ресурсами в Казахстане и необходимости усиления социальной роли физической культуры и спорта. Будут тщательно проанализированы причины и проблемы развития физической культуры и спорта в Казахстане. Международный акцент делается на повышении интереса к спорту высокого качества, что отражает значительные изменения в современной культуре. Более широкий международный процесс придал импульс развитию новых видов спорта, особенно олимпийских. Старение населения страны характеризуется сокращением численности людей трудоспособного возраста, почти 80% из которых составляют мужчины. Это создает полное несоответствие между сильным и неопытным населением, затрагивая все социально-экономические вопросы общественного развития. В большинстве случаев здоровый образ жизни, физическая культура и 292 спорт остаются социальными факторами, объединяющими идеи и национальные преимущества, которые способствуют развитию сильного правительства и здорового общества.

Ключевые слова: Физическая культура и спорт, здоровый образ жизни, человеческие ресурсы.

Annotation. In this article we will talk about global trends in the development of Physical Culture and sports. Data on the state of human resources in Kazakhstan and the need to strengthen the social role of Physical Culture and sports are presented. The reasons and problems of the development of Physical Culture and sports in Kazakhstan were analyzed in detail. The global trend is also a huge increase in interest in high quality sports, reflecting radical changes in modern culture. The process of globalization has given some impetus to the development of modern sports, especially Olympic ones. The dynamics of the overall mortality rate of the country's population is characterized by the mortality rate of people of working age, of which about 80% are men. This creates a complete imbalance between the working-age population and the retired population, which negatively affects all socio-economic factors of the development of society. In general, a healthy lifestyle, physical culture and sports are becoming a social phenomenon that combines strength and national ideas that contribute to the development of a strong state and a healthy society.

Key words: Physical education and sports, healthy lifestyle, human resource.

Қазіргі әлемде дене шынықтырудың адам табиғаты мен әлеуметтілігін жетілдіру факторы ретіндегі рөлі туралы хабардарлықты арттыру маңызды. Жалпы, салауатты өмір салты, дене шынықтыру және спорт мемлекеттік пен мемлекеттік ойлауды біріктіретін, күшті мемлекет пен салауатты қоғамның дамуына ықпал ететін әлеуметтік құбылысқа айналады. Табысы жоғары спортқа деген қызығушылықтың айтарлықтай өсуі-бұл қазіргі мәдениеттегі түбегейлі өзгерістерді көрсететін әлемдік үрдіс. Жаһандану процесі белгілі бір дәрежеде қазіргі заманғы спорттың, әсіресе олимпиадалық спорттың дамуына ықпал етті. Ел халқының жалпы өлім-жітім динамикасы еңбекке қабілетті жастағы адамдардың өлімімен сипатталады, олардың шамамен 80% - ы ер адамдар. Бұл дені сау және икемді халық арасында күрт теңгерімсіздік тудырады, бұл қоғамдық дамудың барлық әлеуметтік-экономикалық факторларына теріс әсер етеді. Қазақстан Республикасының Мемлекеттік деректеріне сәйкес, 2025 жылға қарай қарттар саны балалар мен жасөспірімдер санынан 2,8 миллионға немесе 52% - ға артады, бұл халықтың қартаю процесін едәуір жеделдетеді. Сонымен қатар, балалар мен жастардың денсаулығы нашарлап барады, олардың жартысы салмақ жоғалтудан зардап шегеді, ал физикалық белсенділіктің болмауы жүрек пен бұлшықет ауруларына әкелуі мүмкін. Осы ауруға байланысты мектеп жасындағы 10 000-ға жуық бала дене шынықтыру сабағынан босатылды. Оқушылар арасындағы дене шынықтыру жаттығуларының орындалу төмендігі 70% - ға жетті. Қазақстан Үкіметінің Статистикалық Қызметінің мәліметтері бойынша, соңғы 5 жылда елде алғашқы сырқаттану деңгейі 12% - ға, ал жалпы таралуы 15% - ға өсті. Халықтың жартысынан көбі, негізінен қала тұрғындары, өнеркәсіптік зауыттар мен автомобильдердің ластануына байланысты экстремалды экологиялық жағдайда өмір сүреді. Реформа жылдарында халықтың көп бөлігі депрессиямен, реактивті невроздармен және суицидпен, эпилепсиямен, темекі шегумен, нашақорлықпен, әлеуметтік тәуелділікпен және қылмыспен бірге жүретін ұзақ мерзімді психикалық және әлеуметтік бұзылулар жағдайында болды. Сіз сондай-ақ психикалық ауруы бар адамдардан жасыра алмайсыз. Елімізде темекі шегу мәселесі күннен-күнге ушығып барады. Соңғы жылдары темекі шегетін 40 жасқа дейінгі ерлердің саны 45% - дан 70% - ға дейін өсті. Темекі шегушілер саны тез өсуде. Қазіргі уақытта темекіге тәуелді 10-нан 1-ге дейін студент бар екенін және темекі шегуге байланысты аурулардың белгілері бар екенін ескеріңіз. Елімізде тек отандық алкогольизмнің таралуы 10% құрайды. Алкогольді пайдаланудың жалпы жиілігі ішпейтіндерге қарағанда көптеу. Алкогольді пайдалану жазатайым оқиғалардың 40% - дан астамын құрайды. Дәрі-дәрмектерді, психотроптық препараттарды және интоксикацияны медициналық емес қолдану қауіпті болады. Соңғы 10 жылда нашақорлық пен нашақорлықпен ауыратындардың саны 2 есеге артып кетті. Ресми тіркелген нашақорлардың саны 15 мыңнан асады. Нашақорлықты «жасартуға» бейімділік әсіресе алаңдатады. Осы кезеңде нашақорлықпен ауыратын жасөспірімдер 293 7 есе, ал бүгінде олардың нашақорлар арасындағы үлесі 11,2% құрайды. Алдағы 3-5 жылда нашақорлардың өлімі күрт артып, есірткіге байланысты қылмыстар саны артуы мүмкін. Мұның бәрі Еліміздің кедейлігінің жоғары деңгейімен, әлеуметтік тұрақсыздықпен, жұмыспен қамту проблемаларымен, жалпы денсаулығының нашарлығымен, балаларды қараусыз қалдырумен, баспанасыздықпен, әлеуметтік балалар үйлерінің кеңеюімен байланысты адам әлеуетінің физикалық жағдайы, еліміз дамыған елдермен теңесе алмауында. Дене шынықтыру және спорт - бұл елдегі физикалық және психикалық қалпына келтірудің ең әмбебап әдістері, бірақ олардың мүмкіндіктері толық пайдаланылмайды және көптеген кемшіліктері бар. Біріншіден, ондаған жылдар бойы дене шынықтыру және спорт саласы тепе-теңдік негізінде қаржыландырылды, өйткені қоғам дамуындағы адам проблемаларының рөлі бағаланбады. Екіншіден, Кеңес Одағы ыдырағаннан кейін дене шынықтыру кафедрасының аймақтық моделінің жұмысы ескі жүйенің өзгеруімен аяқталды. Спорт ұйымдары өз кірістерінің көп бөлігін мемлекеттік қаржыландырудан, қаржыландыру көздерінен және кәсіподақтарды қаржыландырудан алды, бұл дене шынықтыру және спорттық іс-шараларды

ұйымдастыруда үлкен өзгерістерге әкелді. Оқу орындары, жұмыс және өндірістік ұжымдар. Мамандардың есептеулері бойынша дене шынықтыру және спорт арқылы аурулардың алдын алу бюджеті дәрі-дәрмектерді емдеуге және енгізуге қарағанда 10 есе төмен. Үшіншіден, 1991 жылдан бастап бұл тенденция спорттық-сауықтыру нысандарының желісін қысқартуды жалғастырды, олардың саны 10% - ға қысқарды. Төртіншіден, дене шынықтыру-ағарту қызметтерінің құнының айтарлықтай өсуі миллиондаған жұмысшыларға дене шынықтыру және спорт, туризм және демалыс нысандарына қол жеткізуге мүмкіндік берді. Бүгінгі таңда Қазақстан азаматтарының тек 8-10% - ы дене шынықтырумен және спортпен шұғылданады, бірақ экономикалық дамыған елдерде бұл көрсеткіш 40-60% - ға жетеді. Сонымен қатар, егер бұл елдерде ерлер мен әйелдердің саны шамамен бірдей болса, Онда Қазақстанда әлеуметтанушылардың тек 12% -ы және әйелдердің 5,1% - ы әлеуметтанулық зерттеулермен, дене шынықтырумен және спортпен айналысады. Қазақстанның Мемлекеттік Статистика Басқармасының мәліметі бойынша, 2017 жылы Қазақстанда отбасылардың жалпы бюджетіндегі дене шынықтыру және спорт нысандарына жұмсалатын шығындардың үлесі 0,3%, яғни темекі мен алкогольді тұтыну 12 есе (3,7%) болды.). Бесіншіден, реформа жылдарында елдің салауатты өмір салтын, дене шынықтыру және спорт құндылықтарын насихаттау аз болды. Физикалық денсаулық идеалы мемлекеттің өмір салты мен әлеуметтік беделінің қажетті элементі ретінде дамымаған. Оқытылған кәсіпқойлар, жаттықтырушылар мен спортшылар шетелге шығуды жалғастыруда, бірақ бір жағынан әлемдік деңгейдегі кәсіби дайындыққа сұраныс бар, ал екінші жағынан жоқ: Әрине, соңғы жылдары экономиканың жақсаруымен біз дене шынықтыру мен спорттағы оң өзгерістерді байқадық. 2018 жылы мемлекеттік және жергілікті спорт ұйымдары, республикалық және аймақтық спорт қауымдастықтары 600-ден астам спорттық іс-шараларға, чемпионаттарға, Ресей құрама командаларының спорт түрлері бойынша Қазақстандық біріншіліктеріне және еліміздің спортшылар үшін 990 жаттығу жиындарына қатысты. Қазақстандық біріншіліктер мен Ресей ұлттық құрамаларының 990 жаттығу жиындары. Спорт түрлері бойынша Ұлттық олимпиадалық құрамаға Қазақстан Республикасының барлық өңірлерінен 1000-нан астам кандидат енгізілді. Жаңа әлеуметтік-экономикалық жағдайлар, жаңа кәсіпорындардың пайда болуы, қызметтер мен мерекелерге тәуелділік, дәрі-дәрмектерге, Медициналық және білім беру қызметтеріне бағаның өсуі азаматтардың көптеген санаттарының салауатты өмір салтына деген белсенді қызығушылығының өзгеруіне әкелді. Қазақстанда материалдық әл-ауқаттың негізі ретінде денсаулықты сақтайтын адамдардың өткір экономикалық мүдделерінде көрінетін әлеуметтік құбылыс пайда болады. Өкінішке орай, мұндай қызығушылық мінез-құлықтың тұрақты жалпы жүйесінің сипаттамаларын әлі алған жоқ. Қазақстан азаматтарының салауатты өмір салтын түсінуде бір біріне сәйкес келмейді, өйткені әртүрлі тарихи институттар мен мәдениеттерден мұраға қалған немесе алынған стандарттар мен стильдер бар. 294 Бұл процеске үкіметтің араласуы өте маңызды, өйткені жеке қалауларға бейімделу мемлекет үшін де маңызды рөл атқарады. Экономикалық алғышарттардың болмауы әрекетсіздікке себеп бола алмайды. Біріншіден, экономикалық өсуді қамтамасыз ету және азаматтардың денсаулығы мен салауатты өмірін нығайту мәселесін «Тез арада» түрінде шешу мүмкін емес. Мемлекеттік деңгейде мұндай саясаттың әлеуметтік әсеріне ресей азаматтарының кем дегенде 30% - ы дене шынықтырумен және спортпен айналысқан жағдайда ғана қол жеткізіледі. Сондықтан жоғары адами әлеует пен салауатты өмір салты мемлекеттің күші мен қауіпсіздігін арттырудың табиғи қажеттілігі адами қасиеттерді жоғары көрсетуге қабілетті рухани және интеллектуалды дамыған тұлғада жасалатын мақсаттар емес.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Дүниежүзілік денсаулық сақтау ұйымы. Салауатты өмір салты және физикалық белсенділік туралы материалдар.

2. Қазақстан Республикасы Туризм және спорт министрлігі. Қазақстандағы спорттың дамуы жөніндегі ресми деректер.
3. Дене шынықтыру және спорт теориясы. – Алматы: Білім баспасы.
4. Салауатты өмір салты негіздері. – Нұр-Сұлтан: Фолиант баспасы.
5. Халықаралық Олимпиада комитеті. Олимпиада қозғалысы туралы ресми ақпараттар.
6. Google Scholar. Ғылыми мақалалар мен зерттеулер базасы.
7. Wikipedia. Спорт тақырыбындағы жалпы мәліметтер.

ЖАСТАР АРАСЫНДАҒЫ ЖҰМЫССЫЗДЫҚТЫ ТӨМЕНДЕТУ БОЙЫНША МЕМЛЕКЕТТІК САЯСАТТЫҢ ТЕОРИЯЛЫҚ НЕГІЗДЕРІ МЕН ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ТӘЖРИБЕСІ.

¹Жамбыл А. Ш., ²Бакиров Е.А., ³Оралова З.М.

¹*«Мемлекеттік және жергілікті басқару» БББ 2 курс магистранты*

²*«Экономика және менеджмент» кафедрасының аға оқытушысы, э.ғ.к.,*

Шымкент қаласы, e-mail: erjan.001@mail.ru.

<https://orcid.org/0009-0000-0886-993X>

³*«Экономика және менеджмент» кафедрасының магистр, аға оқытушысы*

Шымкент қаласы, e-mail: zaure_09_73@mail.ru

<https://orcid.org/0009-0009-9031-0867>

Аннотация: Зерттеу жұмысы жастар арасындағы жұмыссыздықты төмендетуге бағытталған мемлекеттік саясаттың теориялық негіздері мен халықаралық тәжірибесін талдауға арналған. Зерттеуде жастар жұмыссыздығының әлеуметтік-экономикалық мәні, оның пайда болу себептері мен салдары қарастырылады. Сонымен қатар, еңбек нарығындағы жастардың бәсекеге қабілеттілігін арттырудың негізгі факторлары айқындалады

Түйін сөздер: Жастар жұмыссыздығы, еңбек нарығы, мемлекеттік саясат, жұмыспен қамту, жастарды қолдау бағдарламалары, әлеуметтік-экономикалық даму, еңбек ресурстары, кәсіби даярлық, халықаралық тәжірибе, еңбек мобильдігі.

Аннотация: исследовательская работа посвящена анализу теоретических основ и международного опыта государственной политики, направленной на снижение безработицы среди молодежи. В исследовании рассматривается социально-экономическая сущность молодежной безработицы, причины ее возникновения и последствия. Вместе с тем, определяются основные факторы повышения конкурентоспособности молодежи на рынке труда

Ключевые слова: Молодежная безработица, рынок труда, государственная политика, занятость, программы поддержки молодежи, социально-экономическое развитие, трудовые ресурсы, профессиональная подготовка, международный опыт, трудовая мобильность.

Abstract: The research paper is devoted to the analysis of the theoretical foundations and international experience of public policy aimed at reducing youth unemployment. The study examines the socio-economic nature of youth unemployment, its causes and consequences. At the same time, the main factors of increasing the competitiveness of young people in the labor market are determined.

Key words: Youth unemployment, labor market, government policy, employment, youth support programs, socio-economic development, labor resources, professional training, international experience, labor mobility.

Қазіргі Қазақстан жағдайында жастар арасындағы жұмыссыздық мәселесі елдің демографиялық, экономикалық және әлеуметтік даму ерекшеліктерімен тығыз байланысты

және аса маңызды сипатқа ие. Жастар халықтың елеулі бөлігін құрайды, әсіресе тұрғын саны қарқынды өсіп жатқан өңірлерде бұл үрдіс айқын байқалады. Осындай жағдайда жас мамандарды жұмыспен қамту мәселесі өңірлік қана емес, жалпы ұлттық деңгейде тұрақты дамудың негізгі факторына айналады. Жастар арасындағы жұмыссыздықтың жоғары болуы тек жекелеген отбасылардың әл-ауқатына әсер етіп қоймай, сонымен бірге қоғамдағы әлеуметтік тұрақтылыққа да кері ықпалын тигізеді. Себебі жұмыстың болмауы өмір сүру сапасының төмендеуіне, әлеуметтік шиеленістің күшеюіне және жастардың кәсіби дамуға деген қызығушылығының әлсіреуіне алып келеді.

Жыл сайын елімізде орта есеппен 300 мыңға жуық жас еңбекке жарамды жасқа жетіп, нарыққа шығады. Өкінішке қарай, жұмыс орындарының саны еңбек күшімен қатар көбейіп жатқан жоқ. Бұл – жастар арасындағы жұмыссыздықтың тереңдей түсуінің басты себептерінің бірі.

Ресми деректерге сүйенсек, 2025 жылдың қыркүйек айының соңында Қазақстан бойынша 15–34 жас аралығындағы жастар арасындағы жұмыссыздық деңгейі 3,1%-ды құрады. Бұл көрсеткіш алдыңғы жылдармен салыстырғанда айтарлықтай өзгермегенімен, өңірлер арасында айырмашылықтардың бар екені байқалады. Атап айтқанда, қалалық жерлерде жастар жұмыссыздығы ауылдық аймақтарға қарағанда жоғары деңгейде тіркелген[1].

Бүгінде жастардың бір бөлігі тек грант бар мамандыққа түсіп, диплом алу үшін оқитыны рас. Бірақ бұл диплом – нарықта сұранысқа ие маман болуға кепіл емес. Соның салдарынан көптеген жас маман алған білімі бойынша жұмысқа орналаса алмайды.

Статистикалы мәліметке сүйенетін болсақ, кейбір есептерге сәйкес, түлектердің шамамен 40%-ға жуығы мамандығы бойынша жұмыс істемейді. Бұл білім беру жүйесінде бағдар берудің әлсіздігін көрсетеді. Айта кетейік, нақты мамандықтары бойынша жұмыс істемейтін жастардың үлесі әлі де белгісіз.

Жалпы қоғамда жұмыс істемейтін, оқымайтын және кәсіби білімін арттырмайтын жастарды NEET санатына (ағылшын тілінен Not in Education, Employment, or Training — білім алмайтын, жұмыс істемейтін және кәсіби даярлықтан өтпейтін) жатқызамыз. Тіпті, оларды экономикалық тәуелсіздікке қол жеткізбеген, болашағы бұлдыр топ деп атасақ та болады. Ресми есепке ілінбесе де, бұл топтың көбеюі болашаққа қауіп төндіретіні анық. Себебі олар тек жұмыссыздар емес, өз жолын табуға үміті де қалмаған, жүйеден тыс қалған буын болып саналады[2].

Жұмыссыздық тек жалпы ұлттық сипатқа ие емес, бұл мәселеде өңірлік айырмашылықтар да айқын сезіледі. Еңбек нарығы жақсы дамыған Алматы, Астана секілді ірі қалаларда жұмыс табу мүмкіндігі жоғары болғанымен, аталған аймақтарда да еңбекке орналасу үшін бәсекелестік өте жоғары. Мәселен, 2025 жылдың басында республика бойынша жұмыссыздық деңгейі 4,6 %-ды құраған.

Тіпті жастар арасындағы еңбек миграциясы да артып келеді, яғни ауылдағы жастар ірі қалаға жұмыс іздеп кетеді, бірақ ондағы өмір сүру бағасының жоғарылығы мен әлеуметтік қолдаудың жеткіліксіздігі салдарынан көпшілігі бейресми жұмыспен айналысуға мәжбүр болады.

Жастар жұмыссыздығын азайтуға бағытталған мемлекеттік саясат осы мәселелерді шешуге негізделген кешенді шараларды қамтиды. Олардың қатарында кәсіптік білім беру жүйесін дамыту, кәсіпкерлікті қолдау, жаңа жұмыс орындарын ашуды ынталандыру және жастарды еңбек нарығына бейімдеуге арналған әлеуметтік бағдарламалар бар. Дегенмен, аталған саясаттың нәтижелілігі көбіне өңірдегі экономикалық ахуалға, жұмыспен қамту инфрақұрылымының даму деңгейіне, білім беру бағдарламаларының сапасына, сондай-ақ білім беру ұйымдары, жұмыс берушілер және мемлекеттік мекемелер арасындағы өзара байланыс тетіктерінің тиімділігіне тәуелді.

Еңбек нарығында цифрландыру, өндірісті жаңарту және жаһандану үдерістерінің ықпалымен болып жатқан өзгерістер жағдайында мемлекеттік саясат икемді әрі бейімделгіш болуы тиіс. Ол жастардың сұранысқа ие мамандықтарды игеруіне мүмкіндік беріп, олардың кәсіби дамуын қолдауы қажет. Қазіргі таңда жастарды жұмыспен қамту бойынша жүзеге асырылып жатқан түрлі мемлекеттік бағдарламалар, жобалар және іс-шаралар жүзеге асырылып келеді:

- 1.«Еңбек» мемлекеттік бағдарламасы
 - Жұмыспен қамтудың жол картасы
 - «100 жаңа жұмыс орны» бастамасы
 - әрбір 10 мың тұрғынға жаңа жұмыс орындарын құру.
2. Жастарға арналған арнайы жобалар
 - «Jol Tar» жобасы (Астана)
 - «Jumys Tar» жобасы (өңірлерде)
 - «Jobfair365» платформасы (Алматы)
 - «Zhas Project»
 - NEET санатындағы жастарға гранттар (кәсіп бастауға қолдау).
3. Маусымдық және қоғамдық жұмыстар
 - «Жасыл ел» бағдарламасы
 - студенттер мен жастарды жазғы маусымда жұмыспен қамту
4. Жастар практикасы және алғашқы жұмыс
 - Жастар практикасы
5. Кәсіпкерлікті қолдау
 - Мемлекеттік гранттар (1 млн теңгеге дейін)
 - Бизнес ашуға оқыту
 - Стартаптарды қаржыландыру
6. Оқу және қайта даярлау
 - Қысқа мерзімді курстар
 - Техникалық және кәсіптік білім беру
 - Сұранысқа ие мамандықтарға оқыту[4].

Әлем елдері жастар арасындағы жұмыссыздықпен күресте өзіне тән тәсілдер мен жүйелі реформаларға сүйенеді. Солардың ішінде Германия, Финляндия және Сингапур елдері – тиімді бағдарламаларымен ерекшеленетін мемлекеттер.

Германияда жастардың еңбек нарығына ерте бейімделуіне мүмкіндік беретін дуальды білім беру жүйесі кеңінен енгізілген. Бұл жүйе бойынша жастар теориялық біліммен қатар нақты өндірістік тәжірибеден өтеді. Оқу кезінде кәсіпорындарда жұмыс істей жүріп, мамандықты меңгеретін жастар оқу бітіре сала бірден жұмысқа орналасуға мүмкіндік алады. Осы тәсілдің нәтижесінде Германияда жастар жұмыссыздығы Еуропадағы ең төмен деңгейде қалып отыр.

Финляндияда Youth Guarantee бағдарламасы жүзеге асырылады. Бұл бастама бойынша әрбір жас азамат оқуын аяқтағаннан кейін 3-4 айдың ішінде оқу, тәжірибеден өту немесе жұмыс істеу мүмкіндігімен қамтамасыз етіледі. Мемлекет пен жұмыс берушілер арасындағы келісім арқылы жастардың қоғамнан оқшауланып қалмауына баса назар аударылады. NEET-жастардың үлесін азайтуда бұл тәсіл тиімді болып отыр.

Сингапур болса, жоғары технологиялы экономиканың талаптарына сай маман даярлауға ерекше көңіл бөледі. Мұнда жастарды еңбек нарығына бейімдейтін бағдарламалар – білім беруден бастап жұмысқа орналастыруға дейінгі нақты жол картасымен қамтамасыз етілген. Мемлекет жастарға арналған стартап гранттар мен кәсіптік қайта даярлау бағдарламаларын белсенді жүзеге асырып жатыр[3].

Жастар жұмыссыздығын төмендету жөніндегі мемлекеттік саясаттың күшті және әлсіз

жақтарына талдау жүргізетін болсақ, мықты жақтарға мемлекеттік қолдаудың болуы, жастар арасында бастамашыл кәсіпкерліктің өсуі, сондай-ақ цифрлық шешімдерді біртіндеп енгізу жатады. Әлсіз жақтары-білім беру бағдарламаларының еңбек нарығының сұраныстарына сәйкес келмеуі, жастардың жұмыспен қамту бағдарламалары туралы жеткіліксіз хабардар болуы, ведомствоаралық үйлестірудің әлсіздігі және цифрлық құзыреттіліктің төмен деңгейі.

Жастар жұмыссыздығы – Қазақстанның әлеуметтік-экономикалық дамуына кедергі келтіретін маңызды мәселе. Оны шешу үшін кешенді шаралар қабылдау қажет. Жастарды жұмыспен қамту – елдің болашағына салынған инвестиция, сондықтан бұл бағыттағы жұмыстарды күшейту – баршамыздың ортақ міндетіміз.

Жалпы жастардың жұмыссыздығы бүгінгі ғана емес, елдің болашағына әсер ететін жүйелі проблема. Ол білім беру жүйесінен басталып, еңбек нарығының құрылымымен жалғасады. Жаңа жұмыс орындары құрылмайынша, кәсіптік бағдар жолға қойылмайынша, жастар арасындағы жұмыссыздық азаймауы мүмкін.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Қазақстан Республикасы Стратегиялық жоспарлау және реформалар агенттігі Ұлттық статистика бюросы сайтынан алынған, <https://stat.gov.kz/official/industry/25/statistic/6>
2. <https://egemen.kz/article/387493-zhastar-arasyndaghy-dgumyssyzdyq-ali-de-ozekti-masele>
3. А.Оразғалиева/Қазақстандағы жастар арасындағы жұмыссыздық мәселесінің шешілу жолдары// <https://journals.nauka-nanrk.kz/bulletin-science/article/view/5663>
4. Қазақстан Республикасының Қаржы министрлігі <https://www.gov.kz/memleket/entities/minfin?lang=kk>
5. Еңбек ресурстарын дамыту орталығы <https://www.enbek.kz/ru/vac/regions>.

ҚАЗАҚСТАНДА "ЖАСЫЛ" КӘСІПКЕРЛІКТІ ДАМУДЫҢ АЛҒЫШАРТТАРЫ

¹Иманова Г.А., ²Сарыкулова Л.Т., ³Туребаева Ж.К.

¹«Экономика және басқару» кафедрасының аға оқытушысы, э.ғ.к.

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

gulnara.imanova.64@bk.ru, <https://orcid.org/0009-0009-4516-6171>

²«Халықаралық бизнес және менеджмент» кафедрасының аға оқытушысы, э.ғ.к.

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

sarykulovalaura539@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0003-0510-508X>

³«Бизнесті басқару және қызмет көрсету секторы» э.ғ.к., аға оқытушы

Мирас университеті, Шымкент қ.

turebaevaz@mail.ru <https://orcid.org/0000-0003-4207-5329>

Аңдатпа. Әлемдік экономика мен жекелеген мемлекеттердің экономикасы жұмысының тиімділігін арттыру проблемасы жасыл экономика қағидаттарын кеңінен қолдану негізінде орнықты даму проблемасын шешумен тығыз байланысты. Экономикалық дамуды экологияландыру, сайып келгенде, жаңа ғылымды (ғылыми білімнің бір саласы) - экономика мен экология проблемаларының тығыз байланысына негізделген жасыл экономиканы құрды. Айта кету керек, экономика мен экологияның арақатынасын, осы саладағы проблемаларды анықтау және экологиялық экономиканың мәнін және оның экономикалық өсу контекстіндегі

тұрақты дамумен байланысын тұжырымдау әрекеттері әлі күнге дейін қандай да бір ортақ пікірге әкелген жоқ. Жасыл (экологиялық бағдарланған экономика) туралы келісілген анықтама әлі жоқ, эко-тұрақты дамуға да қатысты. Жасыл экономика мен тұрақты дамудың анықтамаларының (және барлық терминологиялық аппараттардың) болмауы мүдделі тараптардың даму әлеуетін шектей отырып, олардың барлық артықшылықтарын пайдалануға мүмкіндік бермейді.

Мақалада, жасыл экономика қандай болуы керек, жасыл экономика мен өсудің арақатынасы қандай болуы керек, соңғысы әлеуметтік және қоршаған ортаны қорғау мәселелеріне жауап бере ала ма, осыған байланысты жасыл экономика экономиканың тұрақтылығын қамтамасыз етудің шектеу механизмі бола алады, негізінен қазіргі тұтыну мен өндіріс схемасын шектейді-деген мәселелер көтерілген.

Жасыл экономикаға қатысты тағы бір мәселе-оның қолданыстағы экономикалық жүйесіне сәйкестігі және мұнда проблемалар шешілмеген, өйткені қазіргі капиталистік жүйе шеңберінде жасыл экономиканың жұмыс істеуі тұрақсыз және тиімсіз. Тиісінше, жасыл экономиканы тиімді енгізу үшін мықты мемлекеттік инструмент болуы қажет.

Аннотация. Проблема повышения эффективности работы мировой экономики и экономики отдельных государств неразрывно связана с решением проблемы устойчивого развития на основе широкого применения принципов зеленой экономики. Экологизация экономического развития в конечном итоге создала новую науку (отрасль научного знания) - зеленую экономику, основанную на тесной связи экономики и проблем экологии. Следует отметить, что попытки определить соотношение экономики и экологии, проблемы в этой области и сформулировать сущность экологической экономики и ее связь с устойчивым развитием в контексте экономического роста до сих пор не привели к какому-либо общему мнению. Согласованного определения зеленой (экологически ориентированной экономики) пока нет, это касается и эко-устойчивого развития. Отсутствие определений зеленой экономики и устойчивого развития (и всего терминологического аппарата) не позволяет заинтересованным сторонам пользоваться всеми их преимуществами, ограничивая потенциал развития.

В статье рассматривается, как должна выглядеть зеленая экономика, каким должно быть соотношение зеленой экономики и роста, может ли последняя отвечать социальным и экологическим вопросам, в связи с этим поднимаются вопросы о том, может ли зеленая экономика быть ограничивающим механизмом для обеспечения устойчивости экономики, в основном ограничивающим нынешнюю схему потребления и производства.

Еще одна проблема с зеленой экономикой-ее соответствие существующей экономической системе, и проблемы здесь не решены, поскольку функционирование зеленой экономики в рамках современной капиталистической системы неустойчиво и неэффективно. Соответственно, для эффективного внедрения зеленой экономики необходимо иметь сильный государственный инструментарий.

Abstract. The problem of increasing the efficiency of the global economy and the economies of individual States is inextricably linked to solving the problem of sustainable development based on the widespread application of the principles of the green economy. The greening of economic development eventually created a new science (branch of scientific knowledge) - the green economy, based on the close relationship between economics and environmental issues. It should be noted that attempts to determine the relationship between economics and ecology, problems in this area, and formulate the essence of ecological economics and its relationship to sustainable development in the context of economic growth have not yet led to any common opinion. There is no agreed definition of a green (environmentally oriented economy) yet, and this also applies to eco-sustainable development. The lack of definitions of the green economy and sustainable development (and the

entire terminology) does not allow stakeholders to take advantage of all their advantages, limiting the development potential.

The article examines what a green economy should look like, what the ratio of a green economy and growth should be, whether the latter can meet social and environmental issues, and raises questions about whether a green economy can be a limiting mechanism for ensuring economic sustainability, mainly limiting the current pattern of consumption and production.

Another problem with the green economy is its compliance with the existing economic system, and the problems here have not been solved, since the functioning of the green economy within the framework of the modern capitalist system is unstable and inefficient. Accordingly, for the effective implementation of the green economy, it is necessary to have strong government tools.

Кілт сөздер: Жасыл кәсіпкерлік, орнықты даму, экологиялық қауіпсіздік, жаңартылатын энергия көздері, энергия тиімділігі, экологиялық инновациялар, Қазақстанның экологиялық саясаты

Ключевые слова: Зеленое предпринимательство, Устойчивое развитие, Экологическая безопасность, Возобновляемые источники энергии, Энергоэффективность, Экологические инновации, Экологическая политика Казахстана

Key words: Green entrepreneurship, Sustainable development, Environmental safety, Renewable energy sources, Energy efficiency, Environmental innovations, Environmental policy of Kazakhstan

Кәсіпкерлік қызметті таңдаудағы шешуші фактор - бұл белгілі бір қызмет түрімен айналысуға және ресурстар мен нарықтарға қол жеткізуге мүмкіндік беретін экономикалық еркіндік. Жас кәсіпкерлер өз бизнестерін Қазақстандағы экологиялық проблемаларды ескере отырып ұйымдастырады және өз бизнесінің де, жалпы қоғамның да өркендеуі үшін экологиялық салада бизнес-идеяларды жүзеге асырады, табиғатты қорғау бағдарламаларын жасайды.

Экологиялық кәсіпкерлік экология саласындағы іс-шаралардың мақсаттылығын көздейді. Бұл оң экологиялық әсермен ұштастыра отырып, ең жоғары пайдаға қол жеткізу мақсатында экологиялық инновациялардың айқындаушы үлесі бар бастамашыл шаруашылық қызмет. Экологиялық кәсіпкерліктің көптеген нұсқалары бар, мысалы, экотуризм саласында жұмыс істеу, питомниктер мен фермалар құру, органикалық өнімдерді өсіру және т. б.

Экологиялық кәсіпкерліктің негізі экологиялық жобалар мен бағдарламаларды іске асыруға бағытталған кешенді жан-жақты қызмет болып табылатын экологиялық менеджмент болды. Әлемдік тәжірибеде адам қызметінің басым көпшілігінің ұйымдарының коммерциялық қызметімен байланысты экологиялық проблемаларды шешу тәсілдерінің өзінде терең сапалық өзгерістер байқалады [1].

Сонымен қатар, мемлекеттік экологиялық жүз жылдық есептілікке тән нақты әсерді тікелей тұрақтандыру, әдетте, қоршаған ортаға нақты әсер ету туралы ұйымдардың мәліметтерінің жеткіліксіздігі, төмендетілуі немесе бұрмалануы салдарынан ғана көрінеді. Сонымен қатар, теориялық тұрғыдан алғанда, мұндағы мұндай нақты жағдай мемлекеттік экологиялық бақылаудың абсолютті тиімділігіне сәйкес келуі керек, оның шеңберінде қоршаған ортаға нақты әсерді нормалау толық көлемде жүзеге асырылады және барлық белгіленген стандарттар орындалады.

Мемлекет қолдайтын экологиялық кәсіпкерлік тек беделді ғана емес, сонымен қатар пайдалы бизнес болып табылады. Статистикалық деректер бойынша экологиялық нарықта өндірілетін өнім көлемі 600 млрд. доллардан 2 трлн долларға дейін бағаланады, ал өсу қарқыны жылына 5,5-тен 7% - ға дейін. Еуропалық Одақ, АҚШ және Жапония елдерінің ЖІӨ-дегі экологиялық бизнестің үлесі 10-нан 24% - ға дейін. АҚШ — тың табиғатты қорғау өнімдері мен қызметтерін өндіру жөніндегі ішкі нарығы жыл сайын 37 млрд долларды, Жапония — 30

млрд долларды, Германия — 20 млрд долларды, Франция-10 млрд долларды құрайды. Шығыс Еуропа елдерінде, соның ішінде ТМД-да табиғатты қорғау өнімдері мен қызметтерін өндіру жыл сайын 20 миллиард долларға бағаланады.

Қазақстан экономикасы әлі де жоғары энергия сыйымдылығымен сипатталады. Энергия сыйымдылығы 0,42 т.е./долл.елдің ЖІӨ ЭЫДҰ бойынша орташа көрсеткіштен 3,5 есе көп және 147 елден 119 орында. Қазақстанның энергетикалық секторының үлесі елдегі ПГ шығарындыларының жалпы көлемінің 85% -. құрайды. Қазақстан сондай-ақ 2019 жылы 353 тонна СО2 бар Орталық Азиядағы ең ірі ПГ шығарындыларының көзі және 16,9 тонна СО2 бар жан басына шаққандағы шығарындылар көлемі бойынша әлемдегі ең ірі ПГ көздерінің бірі болып табылады. Энергия өндірісінде көмірді пайдаланудың жоғары деңгейі (ЖЭО-да отынның 75-80%) және энергияны өндіру мен берудің ескірген инфрақұрылымы ПГ шығарындыларын арттырудың негізгі көздерінің бірі болып табылады.

Сурет – 1. Қазақстанның жасыл экономикаға көшу мерзімі (2013-2050 жж.)

Жасыл өсімге көшу Қазақстан үшін қажетті басымдық болып табылады, өйткені қазіргі уақытта елдің экономикалық дамуы негізінен өндіруші өндірістерге және шикізат тауарларының экспортына шоғырланған. Сонымен қатар, экономиканың көптеген секторларында энергия сыйымдылығы мен ластанудың салыстырмалы түрде жоғары деңгейі, сондай-ақ энергия тиімділігінің төмендігі байқалады.

Қазақстанның жасыл экономикаға көшу мерзімі 1-ші суретте көрсетілген.

Қазақстанның "Жасыл экономика" тұжырымдамасы ресурстарды пайдалану тиімділігін арттыруға және болашақ ұрпақ үшін орнықты өсуді қамтамасыз ету үшін жаңа технологияларды ілгерілетуге бағытталған.

"Жасыл экономика" тұжырымдамасы жеті негізгі бағыт қарастырылады:

- жаңартылатын энергия көздерін дамыту;
- энергия үнемдеу және энергия тиімділігі;
- тұрақты және тиімді органикалық ауыл шаруашылығын дамыту;
- қалдықтарды басқару;
- су ресурстарын ұтымды пайдалану;
- "жасыл көлікті" дамыту;
- экожүйелерді сақтау және тиімді басқару.

Кесте - 1. Жасыл экономиканың мақсаттары мен нысаналы индикаторлары келесі кестеде бейнеленген:

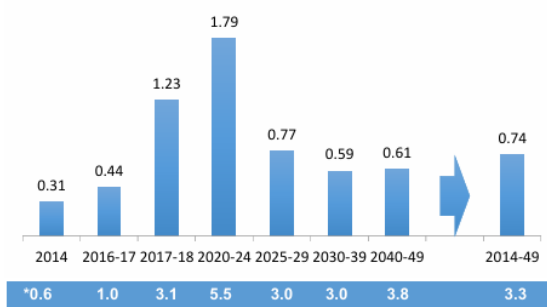
Секторлар	Мақсаттарын көрсету	2020	2030	2050
Су ресурстары	Ұлттық деңгейде су	2020 жылға қарай халықты	2040 жылға қарай ауыл	Сумен жабдықтау

	ресурстарының тапшылығын жою	сумен қамтамасыз ету	шаруашылығын сумен қамтамасыз ету	мәселелерін біржола шешу
	Бассейндер деңгейінде су ресурстарының тапшылығын жою	Жалпы бассейн тапшылығын ең жылдам жабу (2025 жылға қарай)	2030 жылға қарай әр бассейн бойынша тапшылықтың болмауы	
Ауыл шаруашылығы	Ауыл шаруашылығындағы еңбек өнімділігі	3 есе ұлғайту		
	Бидай өнімділігі (т / га)	1,4	2,0	
	Суаруға арналған су шығыны (м3 / т)	450	330	
Энергия тиімділігі	2010 жылғы деңгейден ЖІӨ-нің энергия сыйымдылығын төмендету	25% (10% к 2015 ж.)	30%	50%
Электр энергетикасы	Электр энергиясын өндірудегі баламалы көздердің үлесі	Күн және жел: 2020 жылға қарай кемінде 3%	30%	50%
	Газ электр станциясы	Өңірлерді газдандыру 20%	Ақмола және Қарағанды облыстары 25%	Солтүстік және шығыс облыстар 30%
	CO2 шығарындыларының салыстырмалы түрде төмендеуі	электр энергетикасындағы ағымдағы 2012 жылғы деңгей	15%	40%
Ауаның ластануы	Күкірт және азот оксидтерінің қоршаған ортаға шығарындылары		Еуропалық шығарындылар деңгейі	
Қалдықтарды кәдеге жарату	Халықты қатты тұрмыстық қалдықтарды шығарумен қамту		100%	
	Қоқысты санитарлық сақтау		95%	
	Қайта өңделген қалдықтардың үлесі		40%	50%

Жасыл технологияларды енгізу Қазақстан экономикасының энергия тиімділігін 40-60% - ға арттыруға және суды тұтынуды 50% - ға қысқартуға мүмкіндік береді деп күтілуде. Сонымен қатар, жасыл өсу моделіне көшу өнеркәсіптің дәстүрлі және жаңа салаларында 500 000-нан астам жаңа жұмыс орындарын құруға, өмір сүру жағдайларын жақсартуға және елдің барлық халқы үшін жоғары өмір сапасын қамтамасыз етуге мүмкіндік береді [2].

"Жасыл өсу" бағдарламасына көшу билік органдары, ұлттық және халықаралық инвесторлар мен жалпы қоғам арасындағы күш-жігерді тиімді үйлестіруді талап етеді. Нәтижесінде мемлекеттік саясатты бірлесіп іске асыру қолайсыз экономикалық және экологиялық өзгерістерге тұрақты болатын серпінді және орнықты экономикалық өсуге әкеледі.

Бағдарламаны іске асыру үшін қажетті инвестициялардың жалпы көлемі 2019-2050 жылдар ішінде жылына орта есеппен 3-4 млрд. Ең ірі жылдық инвестициялар 2020-2024 жылдары болды, бұл жалпы ішкі өнімнің шамамен 1,8% құрайды. Қаржыландырудың көп бөлігі жеке инвесторлар есебінен тартылады деп жоспарлануда. ЖІӨ-ге % - бен жасыл экономиканы қаржыландыру қажеттілігі 2-ші суретте көрсетілген.

Сурет-2. ЖІӨ-ге % - бен жасыл экономиканы қаржыландыру қажеттілігі

Энергия тұтыну – адамзат тіршілігінің міндетті шартына айналды. Оны қамтамасыз етуде экологиялық таза энергия өндіру заман талабы. Сондықтан да, қанша қиыншылықтар кездесе де, оларды жеңіп, жаңартылған энергия көздерін дамыту өзекті болып тұр.

Жаңартылатын энергия көздеріне күн және жел электр станциялары, шағын ГЭС, биоотын қондырғылары, геотермалдық және басқа да электр станцияларының түрлері жатады. Қазақстанның географиялық орналасуы мен климаттық жағдайларын ескере отырып, шағын ГЭС, күн және жел энергиясы ең перспективалы жаңартылатын энергия көздері болып табылады. Ресми бағалаулар бойынша орташа және ірі өзендердің гидроэнергетикалық әлеуеті 55 млрд. кВт-сағ, ал кіші өзендердің әлеуеті жылына 7,6 млрд. кВт - сағ құрайды. Бұл ретте күн энергиясы мен жел энергиясының әлеуеті жылына шамамен 2,5 млрд. кВт-сағ және тиісінше жылына 1,820 млрд. кВт-сағ бағаланады.

Осылайша, жаңартылатын энергия көздерінің жиынтық әлеуеті жылына 1885 млрд. кВт-сағ құрайды, бұл жалпы қуаты 4,3 ГВт-қа тең.

Секторлар бойынша бөліністегі инвестицияларға қажеттілік 4-ші кестеде көрсетілген.

Қазақстанда жаңартылатын энергия көздері саласындағы жобаларды дамытудың негізгі факторлары: 1) Үкіметтің экологиялық қолайлы орнықты экономикалық өсуге қол жеткізуге ұмтылысы болып табылады. 2) электр энергиясын беру және тарату кезінде салыстырмалы түрде жоғары (6%) шығындардан зардап шегетін электр энергиясын өндіру инфрақұрылымының механикалық қартаюы.

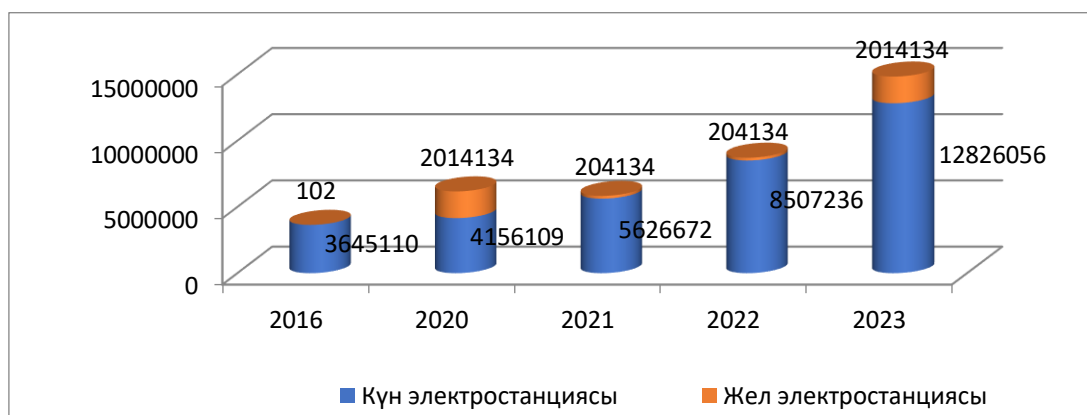
4 кесте. Секторлар бойынша бөліністегі инвестицияларға қажеттілік, млрд. доллар

Негізгі секторлар	Млрд. долл.

Жаңартылатын энергия көздері және газ	52
Тұрғын үй коммуналдық шаруашылығында, көлікте және өнеркәсіпте энергия тиімділігін арттыру	37
Су ресурстарын пайдалану тиімділігін арттыру	14
Жылыжайлар	4
Ауыл шаруашылығында топырақты өңдеудің озық әдістерін енгізу	4
Электр станцияларында шаң-газ тазалау жабдықтарын орнату	4
Қалдықтарды кәдеге жарату бағдарламасы	4
Барлығы	119

Жаңартылатын энергия көздерін (ЖЭК) дамыту электр қуатын беру қашықтығын азайту арқылы шығындарды азайтуы мүмкін. 3) Қазақстанда ауыл халқының салыстырмалы түрде жоғары үлесі (43%) бар, оның үлесіне қазіргі уақытта елдегі электр энергиясын жалпы тұтынудың шамамен 10% - ы тиесілі. ЖЭК шалғайдағы ауылдар мен аймақтар үшін ыңғайлы энергия көзі бола алады) электр энергиясын өндіру үшін көмірге үлкен тәуелділікке байланысты көмірқышқыл газының жоғары шығарындылары [3].

Жаңартылатын энергия көздерінің атмосферасына көміртегі шығарындыларының төмен қарқындылығы ел басшылығы мен инвесторлар үшін тартымды нұсқа болып табылады.

Сурет - 3. Қазақстандағы ЖЭК өнімділігі, МВт (2019-2023)

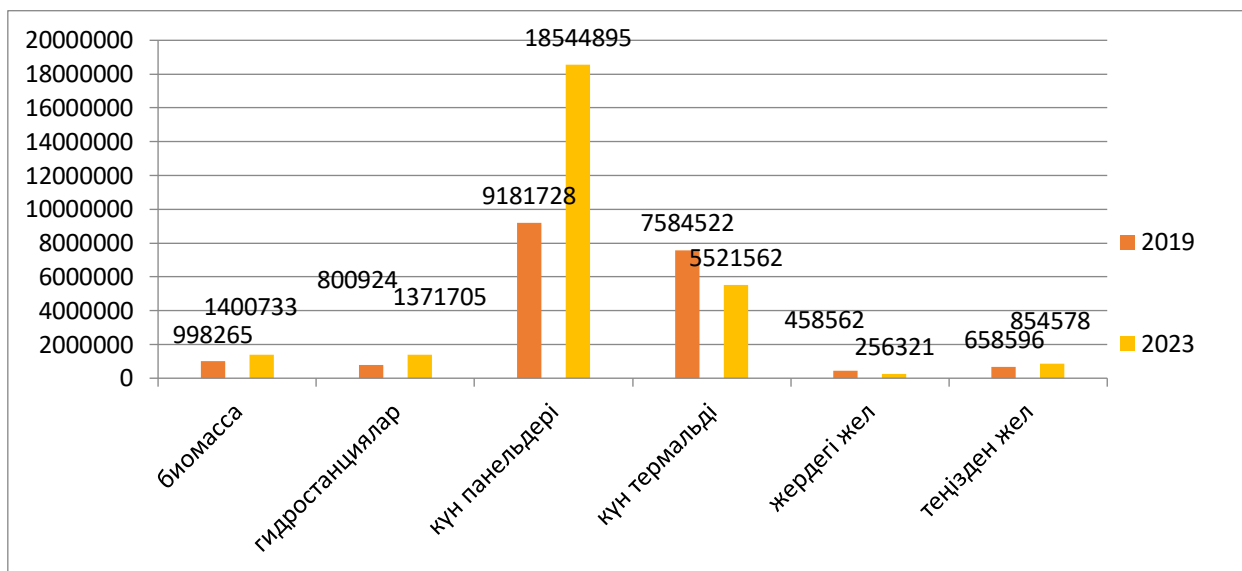
2020 жылы ЖЭК негізіндегі жұмыс істеп тұрған электр станцияларының саны 55-ке дейін өсті, ал олардың генерациялау қуаты өткен жылдың сәйкес кезеңімен салыстырғанда 15,5% - ға артып, 2020 жылы 341,4 МВт-қа (ГЭС бойынша 169,8 МВт, жел электр станциялары бойынша 112 МВт және күн электр станциялары бойынша 59 МВт) 2019 жылы 295,7 МВт-қа (139,9 МВт) жетті ГЭС бойынша МВт, жел электр станциялары бойынша 98,2 МВт және күн электр станциялары бойынша 57,3 МВт). Бұл өсім сәйкесінше 30 МВт және 14 МВт жаңа ГЭС пен жел электр станциясының іске қосылуына байланысты болды. Қазақстанда биогаз негізіндегі электр станцияларының өнімділігі 0,4 МВт деңгейінде өзгеріссіз қалды, ал орнатылған күн электр қондырғылары 1,7 МВт-қа шамалы өсті. 2020 жылы өндірілетін электр энергиясының жалпы көлемі 2016 жылғы 0,9 млн кВтсағ-пен салыстырғанда 1,1 млн кВтсағ құрады, осылайша 2019 жылғы 1,0% - ға қарсы 2020 жылғы электр энергиясын өндірудің жалпы көлемінің 1,1% - ымен қамтамасыз етті.

Елдің жалпы энергетикалық балансындағы жаңартылатын энергия көздерінің үлесі төмен болып қалғанына қарамастан, жаңартылатын көздерден электр энергиясын өндіру айтарлықтай өсуді жалғастыруда. Қазақстанның энергетикалық теңгеріміндегі жел және күн

энергетикасы саласындағы жобалардың үлесі 2023 жылдың соңында 0,6% - дан кем болды. Сонымен қатар, гидроэлектростанциялардың өнімділігі Қазақстанда өндірілген электр энергиясының жалпы көлемінің шамамен 12% - ға құрады, оның негізгі бөлігін өндіру ірі ГЭС есебінен болды, олардың көпшілігі жиырма жылдан астам уақыт бұрын салынған [4].

2020 жылға қарай ЖЭК өндіретін электр энергиясының үлесі елдің жалпы энергетикалық балансының 3% - ға дейін артады деп күтілуде, бұған жел электр станциялары мен шағын ГЭС-тің өсіп келе жатқан қуаты ықпал етеді. Сондай-ақ, ЖЭК жобаларының жалпы саны барлық типтегі 106 станцияға жетеді деп күтілуде, оның ішінде 34 жел электр станциясы (1,787 МВт), 41 шағын ГЭС (539 МВт), 28 күн (714 МВт) және 3 биогаз станциясы (15 МВт). Тиісінше, жаңартылатын энергияның жалпы қуаты 3,05 ГВт-қа жетеді деп болжануда. 2023 жылдың соңына қарай 18 жел электр станциясы, 13 гидроэлектростанция және 7 күн электр станциясы қосымша пайдалануға берілді.

Соңғы онжылдықта күн фотоэлектрлік (PV) технологияларының құны 80% - дан астамға төмендеді, ал жел электр станцияларына байланысты шығындар 30% - дан 40% - ға дейін төмендеді. ЖЭК жобаларының құны технологияға байланысты 25-50% - ға төмендеуді жалғастырады деп күтілуде. Демек, энергия ресурстарын игеру қарқыны 2020 және 2030 жылдар аралығында тез өседі деп күтілуде, өйткені жаңартылатын энергия көздерін өндіру технологиялары қол жетімді және бәсекеге қабілетті болады.

Сурет - 4. Жаңа ЖЭК станциялары үшін электр энергиясын өндіру құны, долл. кВт-сағ

Үкімет ЖЭК негізінде электр энергиясын өндірушілерге жеңілдікті тіркелген тарифтер береді және мемлекеттік қолдаудың басқа да нысандарын көрсетеді. ЖЭК өндірушілері үшін жеңілдікті тіркелген тарифтер 15 жыл мерзімге белгіленген және инфляцияны ескере отырып, жыл сайынғы индекстеуге жатады. 2023 жылы өзгермелі валюта бағамы режиміне көшу теріс әсер еткен инвесторлар үшін айырбас бағамының құбылмалылығын реттеу мақсатында тарифтік индекстеу әдісі қайта қаралды. 2023 жылғы 1 қазаннан бастап өндірілген электр энергиясының тарифтері жел электр станциялары үшін кВт-сағ үшін 28,31 теңге (0,087 АҚШ доллары), күн электр станциялары үшін кВт-сағ үшін 43,21 теңге (0,133 АҚШ доллары) және шағын гидроэлектростанциялар үшін 20,86 теңге (0,064 АҚШ доллары) деңгейінде белгіленді.

Жоғарыда айтылғандай, бизнес ортасы туралы жаңа "жасыл" тауашалар мен нарықтарды игеру, әсіресе жастар арасында жұмыссыздық деңгейінің төмендеу қарқынын қолдауға мүмкіндік береді. Бүгінде Қазақстанда кәсіпкерлікті қолдау және жұмыс орындарын құру үшін бірқатар бастамалар бар, мысалы, "Атамекен" Ұлттық кәсіпкерлік палатасының

жобалары. Алайда, экологиялық достық кәсіпкерлікті құруға, дамытуға және қолдауға бағытталған мамандандырылған бизнес-инкубаторлар жоқ. Халықаралық ұйымдар мен қорлардың жеке бастамалары мен жобалары бар. БҰҰДБ мен Еуропалық Одақтың "Жасыл экономика моделіне көшу үшін Қазақстанды қолдау" бірлескен жобасы аясында 2024 жылы ұйымдастырылған жастарға арналған стартап-жобалар байқауы жақсы мысал бола алады. "Болашақ" қауымдастығымен бірлесіп ұйымдастырылған байқау үш жас кәсіпкерге табиғи ресурстарды сақтауға және сонымен бірге пайда табуға бағытталған идеялары негізінде ресми бизнес құруға мүмкіндік берді. Байқау көрсеткендей, экологиялық таза ауыл шаруашылығымен және су ресурстарын басқару үшін жасыл технологияларды қолданумен байланысты бизнес идеялар (суару, мал ішетін ыдыстар және т.б.) табыстылықтың жоғары пайызы және өтелудің қолайлы мерзімі бар.

Осыған байланысты, жастарға арналған "жасыл" бизнес-инкубаторлар құру экологиялық кәсіпкерлік саласын дамытуға және әсіресе ауылдық жерлерде жұмыспен қамту деңгейін арттыруға мүмкіндік береді деген қорытындыға келуге болады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Қазақстан Республикасының "жасыл экономикаға" көшуі жөніндегі тұжырымдама туралы. Қазақстан Республикасы Президентінің 2013 жылғы 30 мамырдағы № 577 Жарлығы.
2. Данилов-Данильян В.И. Устойчивое развитие и проблемы экологической политики. М.: ЭКОСинформ. - 2019. - №5. - 121 с.
3. Жилбаев Ж. О., Сырымбетова Л. С., Жетписбаева Б. А. Значение «зеле ных навыков» для формирования экологической культуры обучающихся// Вест ник КазНПУ им. Абая, серия «Педагогические науки», №1(53), 2017 г. С. 5–10.
4. Демина Т.А. Экология, природопользование, охрана окружающей среды. –М.: аспект пресс, 2019-143 с.

ПЕРЕГРУЗКА ЗАЧЕНИЙ СЛОВ В РУССКОМ И АНГЛИЙСКИХ ЯЗЫКАХ: ПРОБЛЕМА ПОЛИСЕМИИ И ОМОНИМИИ, ВЛИЯЮЩАЯ НА КАЧЕСТВО ПЕРЕВОДА

¹Горлышкина О.Е., ²Ковальская И.А.

¹студентка 1 курса, гр. ПЕРЗ-7101

направление «Лингвистика», профиль «Перевод и переводоведение»,

² ст.преп. кафедры русского языка и культуры речи

Ростовского государственного экономического университета (РИНХ),

Магистр, преподаватель-исследователь

Ростов-на-Дону, Россия

Слово представляет собой фундаментальную единицу языка, заключающую в себе смысл и чувство, особенно если иметь ввиду семантическую структуру слова, весь спектр его эмоционально-экспрессивных и стилистических приращений [1, с 120]. Нередко слово может заключать в себе целый спектр значений и именно многозначность слов создает значительные трудности при изучении языка, при переводе текстов с одного языка на другой. Изучение семантики слова, его способности выражать различные значения, составляет одну из центральных задач лексикологии – науки о словарном составе языка. Явления полисемии и омонимии являются ключевыми объектами лексикологических исследований, позволяют устанавливать ассоциативные связи между предметами и понятиями.

Проблема перегрузки значений слов в русском и английском языках приобретают особую актуальность, когда качество перевода напрямую влияет на понимание текста и успешность взаимодействия между представителями разных культур. Полисемия и омонимия как лингвистические явления требуют глубокого изучения, поскольку неправильная интерпретация многозначного слова может привести к искажению смысла всего высказывания. Теоретическими основами перевода занимались многие учёные: в отечественной филологии, такие как Ф.И. Буслаев, Л.В. Щерба, В.В. Виноградов, А.А. Реформатский; в зарубежной – С. Ульманн, Ю. Найда, П. Ньюмарк, Ж. Мунен и др.

Однако сегодня проблема усугубляется ограниченностью и относительной закрытостью языковых сред носителей русского и английского языков. Несмотря на кажущуюся доступность информации, реальное погружение в иную языковую стихию остается поверхностным. Носители русского языка, изучая английский, чаще всего взаимодействуют с языком через учебные тексты, словари и ограниченный круг коммуникативной ситуации, не имеют доступа к тому огромному пласту культурных кодов, исторических контекстов, идиоматических выражений и живых речевых практик, которые формируют подлинное значение слова для носителя. Справедливо и для англоговорящих, изучающих русский язык с его богатейшей системой коннотаций, стилистических оттенков и культурно-специфических смыслов. Эта закрытость сред создает ситуацию, когда даже при формально правильном переводе может быть утрачено глубинное понимание того, в каких именно ситуациях уместно то или иное значение слова, какие ассоциативные ряды оно вызывает, к каким культурным пластам отсылает. Задача полного, исчерпывающего понимания значения слова и всех нюансов его применения становится практически невыполнимой, что требует от переводчика не просто знания лексических соответствий, но и глубокой культурной компетенции, интуиции и способности к эмпатическому проникновению в иную языковую картину мира.

Актуальность настоящего исследования обусловлена необходимостью систематизации знаний о полисемии и омонимии в русском и английском языках для повышения качества перевода и понимания текста.

Цель статьи – проанализировать явления полисемии и омонимии как источники перегрузки значений слов и определить их влияние на процесс перевода.

Теоретические основы исследования полисемии и омонимии. В лингвистической науке термины «полисемия» и «омонимия» обозначают различные явления, связанные с многозначностью языковых единиц. Термин «полисемия» переводится на русский язык как многозначность (греч. πολὺς – много, σῆμα – знак). Полисемия слова означает, что оно может употребляться в разных значениях [2, с. 24]. По определению В.В. Виноградова, «полисемия, как языковое явление, формируется под влиянием различных факторов, включая воздействие других слов – главным образом синонимов – а также процессов расширения и сужения значений, метафоры и метонимии» [2, с. 30].

Полисемичное слово имеет несколько значений – денотативное (воспроизводимое) значение и производные от него значения (контекстуальные) [3, с. 15–18]. Такое языковое явление неразрывно связано с понятием семантического поля, представляющего собой понятийную сферу, определенную семантическую структуру, в которой слова объединены по принципу общности содержания и отражающих понятийное, предметное или функциональное сходство обозначаемых явлений. Слова в таких структурах могут находиться в различных отношениях, но многие лингвисты выделяют следующие типы связей значений многозначных слов: радиальная, цепочечная и смешанная или радиально-цепочечная.

Радиальная связь – это связь, при которой все значения слова непосредственно связаны с главным. Например, в русском языке слово «земля» имеет следующие значения: 1) планета; 2) почва, верхний слой коры; 3) территория, находящаяся в чьем-либо владении; 4) суша в отличие от водного пространства. Все эти значения непосредственно связаны с главным –

«планета, мир». В английском языке слово «land» демонстрирует аналогичную структуру: 1) the solid part of the earth's surface (твердая часть земли); 2) an area of ground with specific characteristics (участок земли с определенными характеристиками); 3) a country or region (страна) [5, с. 45].

Цепочечная связь – связь, при которой каждое новое значение слова связано с предшествующим, но «крайние» значения могут быть и не связаны между собой. Рассмотрим значения английского слова «board»: 1) доска; 2) стол (как предмет мебели); 3) питание (как то, что подают на стол); 4) совет директоров (как люди, сидящие за столом переговоров). Каждое последующее значение связано с предыдущим, но первое и последнее значения не имеют прямой связи. В русском языке примером цепочечной связи может служить слово «хвост»: 1) хвост животного; 2) задняя часть самолета (хвост самолета); 3) конец очереди (стоять в хвосте); 4) не сданный вовремя экзамен (хвост по математике). Значения развиваются последовательно, но первое и последнее связаны лишь опосредованно.

Смешанная, или радиально-цепочечная связь – это связь полисемии, когда в слове совмещены оба типа связи. На практике чаще встречаются радиальная и смешанная лексические связи многозначных слов, а цепочечная крайне редко.

Омонимия, в отличие от полисемии, представляет собой совпадение в звучании и написании слов, имеющих различное значение и не связанных семантически. Проблема разграничения полисемии и омонимии является одной из сложнейших в лексикологии, поскольку граница между этими явлениями часто оказывается размытой.

Влияние полисемии и омонимии на качество перевода

При сопоставлении языков важно учитывать расхождения, возникающие под влиянием лингвистических и экстралингвистических факторов. Как отмечает С.Ульманн, «отдельные значения, входящие в систему одного языка, часто оказываются несоизмеримыми со значениями другого языка» [3, с. 170].

Рассмотрим примеры. Английское *finger* и русское палец совпадают в значениях «палец руки», «палец перчатки», однако *finger* охватывает также «соломинка», «полуостров», тогда как «палец» может обозначать сорт винограда «дамские пальчики». Эти различия обусловлены национальными особенностями образного восприятия.

Английское *mill* имеет значения: «мельница», «текстильная фабрика», «кофемолка», «тюрьма», «арена для боев». Русское мельница сохранило более узкое значение. В русском языке производственные значения были замещены заимствованиями фабрика, завод, а суффикс -ица сужает семантику. Отсутствие таких ограничений в английском способствует широкой многозначности.

Особые трудности представляют слова с переносным значением. Одни переносные значения переводятся идентично (железная воля – *iron will*), другие требуют иного слова (горячий спор – *heated argument*).

Роль контекста в понимании многозначных слов

Понять, какое значение реализовано, можно только на основе контекста [5, с. 100]. Контекст может быть однотипным (прямое значение) и разнотипным (переносные). Например, рус. острый: острый нож (прямое), острый ум (переносное). Англ. *sharp* демонстрирует аналогичную многозначность. Англ. *heavy*: *heavy box* → *heavy rain* (сильный), *heavy smoker* (заядлый). Рус. лёгкий: лёгкий чемодан → лёгкая задача (простая), лёгкий характер (покладистый). В английском этим значениям соответствуют разные слова: *light*, *easy*, *easy-going*.

Таким образом, контекст выявляет значение. «Слово в речи каждый раз соответствует одному акту мысли, а не нескольким» [6, с. 115]. Задача переводчика – определить актуальное значение и подобрать эквивалент.

Для выявления реальных проблем, с которыми сталкиваются изучающие английский язык при переводе многозначных слов, было проведено анкетирование среди студентов 1-2 курсов Ростовского государственного экономического университета (РИНХ), изучающих английский язык. В опросе приняли участие 35 человек. Анкета включала 10 вопросов, направленных на оценку уровня осведомлённости о полисемии и омонимии, частоты возникновения трудностей при переводе. Результаты анкетирования показали следующее: 78% респондентов знакомы с терминами «полисемия», 85% – и «омонимия»; 91% респондентов сталкивались с трудностями при выборе значения многозначного слова. Наиболее популярная стратегия – обращение к онлайн-переводчику (67%), далее – обращение к контексту (25%) и лишь 8% обращаются к словарям. 76% респондентов отметили, что контекст не всегда однозначно определяет значение. 84% сталкивались с ситуацией, когда неверный перевод многозначного слова искажал смысл всего предложения.

Наибольшие трудности вызывают слова с переносными значениями (71%) и омонимы (58%). И только 18% респондентов регулярно используют двуязычные словари; остальные предпочитают онлайн-переводчики. 67% респондентов считают, что значение типов семантических связей могло бы помочь в переводе. В качестве предложений по улучшению качества перевода студенты назвали: больше практических упражнений на различение значений (62%), создание тематических словарей с примерами контекстов (48%).

Полученные данные подтверждают, что проблема перегрузки значений слов актуальна для многих изучающих английский язык. Студенты испытывают трудности, знают, что нужно полагаться на контекст, но не всегда способны его правильно интерпретировать. Знание теоретических основ в этой области могло бы помочь, но на практике используется недостаточно. Результаты данного исследования могут быть использованы в практике перевода при подготовке будущих учителей русского и английского языков. Предложенные методы анализа контекста, выявления типов семантических связей и систематизации трудностей перевода послужат совершенствованию работы учителей-филологов, а также могут быть внедрены в курс лексикологии и теории перевода для студентов языковых специальностей.

Перспективы дальнейшего исследования связаны с разработкой методик обучения распознаванию значений многозначных слов в контексте, созданием двуязычных словарей нового типа, более полно отражающих семантическую структуру слов и особенности их употребления, а также с исследованием когнитивных механизмов, лежащих в основе полисемии и омонимии.

Список литературы:

1. Буслаев Ф.И. Историческая грамматика русского языка. М.: Учпедгиз, 1959. – 622 с.
2. Виноградов В.В. Слово и значение как предмет историко-лексикологического исследования // Виноградов В.В. История слов. М.: Наука, 1999. – С. 5-38.
3. Карайчева Т.В. Комплексность значений языковых единиц: проблемы перевода // Межкультурная коммуникация и профессионально ориентированное обучение иностранным языкам: материалы XVII Междунар. науч. конф. Минск: БГУ, 2023. – С. 169-174.
4. Рустамова Ш. Сохранение смысловых признаков при переводе слов с переносным значением // Журнал иностранных языков и лингвистики. 2021. № 4. – С. 45-52.
5. Тененёва И.В. Полисемические и омонимические связи фототехнических терминов (на материале английского и русского языков) // Филологические науки. Вопросы теории и практики. 2014. № 7-2. – С. 120-125.

6. Щерба Л.В. Избранные работы по русскому языку / под ред. М.И. Матусевич. М.: Юрайт, 2025. – 192 с.

ЖАС СПОРТШЫЛАРДЫҢ САБАҚ ПЕН СПОРТТЫ ҮЙЛЕСТІРУ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ

¹Козбаев Е.У. ²Нуржан Н.Н.

^{1,2}Дене шынықтыруды оқытудың теориясы мен әдістемесі кафедрасының ғ.м., аға оқытушысы.

Ж.А.Ташенев атындағы университет АҚ, Шымкент қ.

kozbayev89@inbox.ru

Қазіргі таңда жас спортшылардың саны артып келеді. Бұл – салауатты өмір салтын ұстанудың және спортқа деген қызығушылықтың жоғарылағанының айғағы. Дегенмен, спортпен кәсіби немесе жүйелі түрде айналысатын оқушылар үшін оқу мен жаттығуды қатар алып жүру маңызды міндеттердің бірі болып табылады. Осыған байланысты жас спортшылардың сабақ пен спортты үйлестіру ерекшеліктерін қарастыру өзекті мәселе болып табылады.

Жас спортшылардың күн тәртібін дұрыс ұйымдастыру – табыстың негізгі кепілі. Оқушы алдымен өзінің уақытын тиімді жоспарлай білуі қажет. Таңертеңгі уақытты оқу сабақтарына арнап, ал түстен кейінгі немесе кешкі уақытты жаттығуға бөлу – ең тиімді тәсілдердің бірі. Бұл ретте күн тәртібінің тұрақты болуы оқушының физикалық және психологиялық жағдайына оң әсер етеді.

Сабақ пен спортты үйлестіру барысында Педагогика ғылымының рөлі ерекше. Мұғалімдер мен жаттықтырушылар оқушының жүктемесін дұрыс бағалап, оның шамадан тыс шаршап кетпеуін қадағалауы тиіс. Сонымен қатар ата-ананың да қолдауы маңызды, себебі олар баланың демалыс уақытын, тамақтануын және жалпы тәртібін бақылауда ұстайды.

Жас спортшылар үшін дұрыс тамақтану мен жеткілікті демалыс та аса маңызды факторлар болып табылады. Қарқынды жаттығулардан кейін ағзаның қалпына келуі үшін жеткілікті ұйқы қажет. Орта есеппен жасөспірімдер күніне 8–9 сағат ұйықтауы тиіс. Сонымен қатар дәрумендерге бай тағамдарды пайдалану олардың оқу қабілеті мен спорттық нәтижелеріне оң әсер етеді.

Сабақ пен спортты үйлестіруде мотивация да үлкен рөл атқарады. Жас спортшы өз алдына нақты мақсат қойып, соған жетуге ұмтылуы қажет. Бұл жерде жаттықтырушы мен мұғалімнің қолдауы, сондай-ақ жетістіктерді мадақтау маңызды. Мақсаттың болуы оқушыны тәртіпке үйретіп, уақытты тиімді пайдалануға көмектеседі.

Бөлімдерге бөлу әдісі жағдайға байланысты, алайда біздің бақылауымызша, алғашқы екеуі өте тиімді болып табылады.

Командас саны оқушылардың жалпы санына, олардың дене дайындығына және сабақ бағытына байланысты болады.

Жаттықтырушының бұйрығы бойынша бөлімдер сөре сызығына орналасады. Жаттықтырушы міндеттерді анықтап, ойын ережесін түсіндіреді. Түсіндіру барысында сызба мен суреттер түріндегі көрнекі құралдар пайдаланылады. Ойын эстафетасының жүргізілуі мұғалімнің бұйрығымен басталады.

Міндеттің қойылуына қарай дене қабілеттерін таңдап тәрбиелеуге және қимыл әдістерін оқытуға бағытталған ойындар пайдаланылады. Мысалы:

Міндеті: Жылдамдық қабілетін тәрбиелеу және түзу жүгіру әдісіне оқыту.

Құралдары: «Кім шапшаң?» ойын эстафетасы.

Мазмұны: «Марш!» бұйрығы бойынша бөлімшедегі бағыттаушы шектік жылдамдықпен түзу бойымен жүгіреді, бағананы айналып, бөлімге қайта оралады, келесіге қолын тигізіп, сөрені береді, ал өзі сол қанатқа барып тұрады. Ойын 3 – 4 рет қайталанады. Көп ұпай жинаған команда, яғни жаттыуды тез дұрыс әрі әдіспен орындаған команда жеңеді. Бұдан кейін шарттар күрделеніледі. Жүгіру жолына гимнастикалық орындықтар, доптар, ілгіштер қойылады. Жүгіру тығыздалған және басқа доптарды алып жүрумен, доп берумен, т.б. орындалуы мүмкін.

Ойын – эстафеталар бағдарламаның барлық түрлері бойынша таңдалып, бүкіл жыл бойында қолданылады. Аталған сабақ ұйымдастыру түрінің аяқтаушы сатысы, топтар арасында жеке командалық біріншілікке жарысу болып табылады.

Жарыстар сабақтарда өткен бағдарламаның бөлімдері бойынша бойына бір рет ұйымдастырылады. Демек, егер жүгіруді, секіру мен лақтыруды үйренсе, онда бұл қимылдар жарыс мазмұнына олардың бірнешеуі кешенді түрде орындалатындай етіп өндіріледі.

Мысалы:

1) 10м жүгіріп, кедергі астымен жылжып өту (тартылған жіп немесе секіру көлбеуі), гимнастикалық қабырғадан өту, баған жанында бұрылып, сосын барлық жаттығуларды кері ретпен орындайды.

2) Ұзындығы 8 – 10 м жолында гимнастикалық таяқ қойылған кедергі бар коридорды басып өту.

3) Нысанаға екі қолмен бастан асыра теннис немесе волейбол добын лақтыру.

4) Қозғалыс ойындары.

Сонымен қатар жарыс бағдарламасына дене айындығы деңгейін өлшеуге көмектесетін сынақтар ендіруге болады.

Балалар мен жасөспірімдердің дене қабілетін тәрбиелеуге арналған бірнеше спорттық – ойын құралдарының мазмұнын келтіреміз.

Спорттық ойын әдісін пайдаланумен сабақ жаттықтырушы мен мұғалімнің шығармашылығы екенін есте ұстау қажет. Бұл жаттығулар көптүрлі болған сайын да жоғары тиімділікке қол жеткізуге болады.

1) Жүргізушіге доп беру. Бағыттаушы қолындағы добымен 2 – 4 рет артқа қадам жасап, өз командасына қарай айналып бұрылады. Сосын бұйрық бойынша бағыттаушы допты алдында тұрған ойыншыға береді. Допты берген ойыншы тізбектің соңына тұрады, ал бағыттаушы допты келесі ойыншыға береді, т.б.

2) Кедергіден доп беру. Командаларды алдыңғы ойынды жүргізгендей етіп орналастырады. Көз бағдарлары пайдаланылады: жіп тартылады немесе секіру көлбеуі орнатылады немесе гимнастикалық шығыршық алынады, оның арасынан доп өтеді. Допты берушілердің арақашықтығы доп беру амалдарын меңгеруіне байланысты өзгеріп отырады.

3) Көршіге доп беру. Тізбектегі ойыншылар сызыққа қатарға тұрады, екі қапталына созылған қолмен жалғасады. Доп бағыттаушыда болады. Команда бойынша ол оны оң жағындағы көршісіне береді. Ол допты ары қарай жібереді, т.б. Допты ең соңынан алған ойыншы өз командасының оң қанатына тұрып, допты оң қанатындағы көршісіне береді, т.б.

4) Отырып доп беру. Команда алдыңғы ойындағыдай тұрады, «аяқты алшақ қойып отыру» бастапқы қалпын орындайды. Осы бастапқы қалыптан допты оң жағындағы көршісіне береді, т.б. Соңғы ойыншы допты алған соң тез тұрып команданы жүгіріп өтіп, оң қанатта бастапқы қалыпқа келіп, допты береді, т.б.. Нұсқасы: допты бастан асыра береді.

5) Тік нысана. 8 – 14м қашықтықта шаршы немесе шеңбер түрінде нысана салынады немесе белгіленеді. Команда бойынша ойыншылар допты нысанаға лақтырады (теннис және кіші тығыздалған допты бір қолмен, волейбол, футбол және баскетбол доптары екі қолмен беріледі). Жаттығуды орындағаннан соң доп сөре сызығына қойылады, ал ойыншы сол қанатқа тұрады.

6) Алға секіру. Бағыттаушының алдына сөре сызығынан 0,5м қашықтықта гимнастикалық төсеніштер төселеді. (және құм толтырылған шұңқырлар да пайдаланылады). «Бір» дегенде ойыншы «жүзуші сөресі» бастапқы қалпында тұрады, «екі» дегенде екі қолымен күшті тебіліп, жоғары-алға секіреді. Жаттығуды орындаған соң ойыншы тізбектің соңына тұрады. Ойынды командалық немесе жеке біріншілік ретінде де жүргізуге болады.

Ескеру: секіруді кедергіні бағындырумен дайындауға болады.

7) Бір аяқпен секіру. Гимнастикалық төсеніштерден ұзындығы 10-12м жол төсейді (ойынды ағаш жаңқасы төселген жолда да өткізуге болады). «Марш!» бұйрығымен ойыншы оң аяқпен (сол аяқ тізе буынында бүгілген) бұрыла секіреді, бұрылыс жасап, аяқ қалпын өзгертіп, сол аяғымен жаттығуды аяқтайды. Алдыңғы тұрған ойыншыға қолын тигізіп, оған сөре беріп, өзі сол қанатқа тұрады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Я.Г.Аблов. Врачебные наблюдения за баскетболистами: Институттың студенттері мен тыңдаушыларына арналған әдістемелік құрал. -М.: 1982.
2. Э.И.Адашквичене. Баскетбол для дошкольников: Өзінің тәжірибесінен. -М.: Просвещение, 1983. -73 б.
3. Баскетбол: Жоғары оқу орындарына арналған оқу құралы / Ю.М.Портнова. - М.: 2006-476 б.
4. Баскетбол: Дене тәрбиесі институтына арналған / Ю.И.Львов., Ю.М.Портнов., И.Н.Преображенская т.б. М: ФиС, 1988. -287 б.
5. Би Клер және Нортон Кен. Упражнение в баскетбол. Ағылшын тілінен аударылған. - М.: ФиС, 2006. -103 б.
6. Вуден, Джон Р. Современный баскетбол/ ағылш.тіл.ауд.Е.Р.Яхонтева. - М.: ФиС, 2007. – 254 б.

АДАМ ӨЛІМІНЕ ӘКЕП СОҒАТЫН ЖЕКЕ ТҰЛҒАҒА ҚАРСЫ ҚЫЛМЫСТЫҢ СИПАТТАМАСЫ

Набиев С.Л., Абуов Т.

Tashenev University, Шымкент қ.

Аңдатпа. Бұл мақалада адам өліміне әкеп соғатын жеке тұлғаға қарсы қылмыстардың құқықтық сипаттамасы қарастырылады. Қылмыстың объективтік және субъективтік белгілері, оның түрлері мен саралану ерекшеліктері талданады. Сонымен қатар, мұндай қылмыстардың себептері, оларды жасауға ықпал ететін факторлар және алдын алу мәселелері қарастырылады.

Адам өмірі – ең жоғары әлеуметтік құндылықтардың бірі. Сондықтан адам өміріне қол сұғу қылмыстары қылмыстық құқықта ерекше орын алады. Адам өліміне әкеп соғатын

қылмыстар қоғамға аса қауіпті болып табылады және олармен күрес құқық қорғау органдарының басты міндеттерінің бірі.

Адам өліміне әкеп соғатын қылмыстар – бұл адамның өмірін қасақана немесе абайсызда қиюға бағытталған құқыққа қайшы әрекеттер. Бұл қылмыстардың негізгі объектісі – адамның өмірі. Аталған санаттағы қылмыстар бірнеше түрге бөлінеді: Қасақана адам өлтіру – адамның өмірін әдейі қию. Абайсызда адам өліміне әкеп соғу – кінәлінің абайсыз әрекеттері нәтижесінде адамның қайтыс болуы. Ауыр дене жарақатын салу нәтижесінде өлімге әкелу. Қажетті қорғаныс шегінен асып кету нәтижесінде адам өліміне әкелу. Объективтік жағы: Бұл қылмыстар әрекет немесе әрекетсіздік арқылы жасалады және оның салдары ретінде адамның өлімі туындайды. Себеп-салдарлық байланыс міндетті түрде болуы тиіс. Субъективтік жағы: Кінә нысаны қасақаналық немесе абайсыздық болуы мүмкін. Қасақаналық тікелей немесе жанама түрде көрінеді. Субъектісі: Қылмыс субъектісі – есі дұрыс, белгілі бір жасқа толған жеке тұлға.

Адам өліміне әкеп соғатын қылмыстардың пайда болуына ықпал ететін факторлар: әлеуметтік теңсіздік; тұрмыстық жанжалдар; алкоголь мен есірткі қолдану; агрессия мен құқықтық мәдениеттің төмендігі; психологиялық факторлар. Алдын алу шаралары: құқықтық тәрбие мен мәдениетті арттыру; әлеуметтік жағдайды жақсарту; құқық қорғау органдарының жұмысын жетілдіру; тұрмыстық зорлық-зомбылықтың алдын алу; халық арасында түсіндіру жұмыстарын жүргізу. Адам өліміне әкеп соғатын қылмыстар – аса ауыр құқық бұзушылықтардың бірі. Олардың алдын алу үшін кешенді шаралар қажет. Қоғамда құқықтық мәдениетті қалыптастыру, әлеуметтік мәселелерді шешу және құқық қорғау органдарының тиімді қызметі мұндай қылмыстардың деңгейін төмендетуге мүмкіндік береді.

Адам өліміне әкеп соғатын қылмыстардың негізгі тікелей объектісі – адамның өмірі. Адам өмірі қылмыстық құқықта туған сәттен бастап биологиялық өлімге дейін қорғалатын абсолюттік құндылық ретінде танылады.

Объективтік жағы әрекет немесе әрекетсіздік арқылы көрініс табады. Қылмыс әрекетсіздік арқылы жасалған жағдайда тұлға өзіне жүктелген міндеттерді орындамаған болуы тиіс. Сонымен қатар, қылмыс құрамының міндетті элементі – адам өлімінің орын алуы және осы салдар мен әрекет арасындағы себептік байланыстың дәлелденуі.

Себептік байланыс мәселесі адам өліміне әкеп соғатын қылмыстарды саралау кезінде ерекше маңызға ие. Егер әрекет пен салдар арасында тікелей байланыс болмаса, қылмыстық жауаптылық туындамайды. Сондықтан сот-тергеу тәжірибесінде сот-медициналық сараптама қорытындылары шешуші мәнге ие болады[13] Осы белгілердің жиынтығы ғана адам өліміне әкеп соғатын қылмыс құрамының бар екенін дәлелдейді. 1) Объекті: адамның өмірі. Объект (қорғалатын қоғамдық қатынас) — адамның биологиялық өмірі. Қылмыстық құқық бұл құндылықты туғаннан бастап, орталық жүйке жүйесінің толық жұмысы тоқтағанша қорғайды. Адам өміріне қол сұғу — қоғам үшін аса қауіпті салдары бар құқыққа қарсы әрекет.

Нақты мысал: Қазақстан мен кең-табу тарихи практикада адам өліміне әкеп соққан қылмыстар сирек емес. Мысалы, Қазақстанда полицейлердің қылмыстық бақылауында адам өлімі орын алған соң істі қайта ашу туралы талқылаулар өтті, себебі құқық қорғау органдары тарапынан күштеп ұстау кезінде қаза тапқан азаматтың отбасы әділ сот талап етті. Бұл іс объект ретінде адамның өмірін қорғаудың қаншалықты маңызды екенін көрсетті.

2) Объективтік белгілері

Объективтік белгілер — қылмыстың сыртқы көрінісі мен салдары, әрекет пен салдар арасындағы себептік байланыс. Адам өліміне әкеп соғатын қылмыс құрамында міндетті түрде төмендегі элементтер болуы тиіс: әрекет немесе әрекетсіздік; қоғамдық қауіпті салдар (адамның өлімі); әрекет пен салдар арасындағы себептік байланыс. Мысал: әрекет арқылы адам өлімі. Көрнекті қылмыстық қылмыс мысалы — қасақана адам өлтіру:

– белгілі бір тұлға жәбірленушіні пышақпен жарақаттап, оның нәтижесінде адам қайтыс болады. Бұл жерде объективтік белгілер анық көрінеді: әрекет — пышақпен шабуыл жасау; салдары — адамның өлімі; себептік байланыс — қару қолдану мен өлім арасындағы тікелей байланыс.

Нақты тарихи мысал: Қазақстанда өлтіру бойынша ауыр қылмыстар кейде көпшілікке белгілі деңгейде байқалады — мысалы, біреудің қарумен немесе суық құралмен жасалған шабуыл нәтижесінде көз жұмғаны туралы істер. Мұндай қылмыстар қасақана жасалған әрекет ретінде оқшауланады және құқық қорғау органдары тарапынан қатаң санкцияланады [14] **Мысал:** әрекетсіздік арқылы адам өлімі. Қылмыс әрекетсіздік арқылы да жасалуы мүмкін. Бұл жағдайда тұлға қандай да бір әрекетті жасауға міндетті болса және оны орындамаса, нәтижесінде адам қайтыс болса — деңгейі белгілі болады. Мысалы, қоғамдық міндеті бар тұлға (медициналық қызметкер, қамқоршы, күзетші) өз міндеттерін орындамай, адамға қажетті көмек көрсетпей, оның өліміне әкеп соққан жағдайда қылмыстық жауапты болады.

Нақты принцип: Әрекетсіздік те адам өміріне қауіпті салдарға әкелсе және бұл салдар кінәлі тұлғаның әрекетсіздігінің нәтижесі болса, онда себептік байланыс қылмыс құрамын толықтырады.

Адам өліміне әкеп соғатын қылмыстардың **объектісі** — адамның өмірі, құқықтық тұрғыдан ең жоғары қорғалатын құндылық. Объективтік белгілерге — әрекет/әрекетсіздік, салдар (өлім) және себептік байланыс жатады. Нақты мысалдар — қасақана өлтіру мен өмірді сақтамау салдарынан болатын өлімдер — осы белгілердің қалай іске асатындығын көрсетеді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Қазақстан Республикасының Конституциясы 30.08.1995ж. (өзгертулер мен толықтырулар 07.10.98ж.) Алматы: Жеті-Жарғы.
2. Қазақстан Республикасының Қылмыстық Кодексіне өзгертулер мен толықтырулар енгізілген (31.05.2002 №327-11 және 9.08.2002 №327-11). Алматы
3. Қазақстан Республикасының қылмыстық кодексі 2014 жылғы, Алматы: ЖШС «Издательство «Норма-К», 37 бет
4. Алауханов Е. Қылмыстық құқық, ерекше бөлім. Алматы «Жеті - Жарғы», 2001
5. Авторлар тобы.: Қылмыстық құқық, жалпы бөлім. Алматы «Жеті - Жарғы»,

ЖҮГІРУ ТРЕКЕРЛЕРІН ЖОҒАРЫ ОҚУ ОРЫНДАРЫ СТУДЕНТТЕРІМЕН ӨТКІЗІЛЕТІН САБАҚТАРДА ҚОЛДАНУ: ТИІМДІЛІГІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ЖҮКТЕМЕНІҢ ДЕНЕ БЕЛСЕНДІЛІГІНЕ ӘСЕРІ

¹Райымбердиев М.Қ, ²Іңкәрбеков Д.Б.

*Дене шынықтыруды кафедрасының оқытушысы
Ж.А.Ташенов атындағы университет, Шымкент қ.
turyskulo@mail.ru.*

Аңдатпа. Мақалада жоғары оқу орындары студенттерімен өткізілетін дене тәрбиесі сабақтарында жүгіруді бақылау құрылғыларын (трекерлерді) қолдану мүмкіндігі қарастырылады. Мақсаты – орындалатын жүктеменің тиімділігін анықтау және арнайы қосымшалардың студенттердің дене белсенділігіне әсерін бағалау. Осыған байланысты жүгіру трекерлерін пайдалану арқылы студенттердің қозғалыс белсенділігінің өзгеруі сараланып, олардың жаттығу үдерісіне ықпалы талданды.

Түйін сөздер: жоғары оқу орнындағы дене тәрбиесі, дене белсенділігі, жүгіруге арналған қосымша-трекерлер, жүктемені бақылау.

Аннотация. В статье рассматривается возможность использования устройств для контроля бега (трекеров) на занятиях по физическому воспитанию со студентами высших учебных заведений. Цель – определить эффективность выполняемой нагрузки и оценить влияние специализированных приложений на физическую активность студентов. В связи с этим анализировались изменения двигательной активности студентов при использовании беговых трекеров и изучалось их влияние на процесс тренировки.

Ключевые слова: физическое воспитание в вузе, физическая активность, приложения-трекеры для бега, контроль нагрузки.

Abstract. The article explores the use of running monitoring devices (trackers) in physical education classes with university students. The aim is to assess the effectiveness of the performed workload and evaluate the impact of specialized applications on students' physical activity. Accordingly, changes in students' movement activity through the use of running trackers were analyzed, and their influence on the exercise process was examined.

Key words: university physical education, physical activity, running applications-trackers, workload monitoring.

Қазіргі заманда дене белсенділігі адам денсаулығын сақтаудың және нығайтудың маңызды шарттарының бірі болып саналады. Соның ішінде жүгіру – арнайы құрал-жабдықты көп қажет етпейтін, кез келген ортада орындауға болатын қолжетімді дене жаттығуларының түрі. Осы себепті ол әлем бойынша кең таралған. Соңғы жылдары цифрлық технологиялардың дамуына байланысты жүгіруге арналған бақылау құрылғылары, фитнес-білезіктер мен «ақылды сағаттар» студенттердің қозғалыс белсенділігін арттыруға, жаттығуларды жүйелі түрде орындауға мүмкіндік беріп отыр.

Жүгіру трекерлерінің бағдарламалық жасақтамасында бірқатар пайдалы қызметтер қарастырылған. Атап айтқанда, жүгіру жылдамдығын, жүріп өткен қашықтықты өлшеу, бағытты карта арқылы қадағалау, жеке сипаттама ашып, жаттығу күнделігін жүргізу, сондай-ақ басқа пайдаланушылармен бәсекелесу мүмкіндігі бар. Бұл мүмкіндіктер студенттерге өз жетістіктерін бақылауға және талдауға жағдай жасайды.

Қазіргі таңда кеңінен қолданылатын жүгіру қосымшаларына Strava, Nike Run Club, Runkeeper, Runtastic, Endomondo жатады. Аталған платформалар жаттығу бағдарламаларын ұсынумен қатар, орындалған жүктеме бойынша толық статистикалық мәлімет береді [1,2].

Жүгіру трекерлерін пайдаланудың бірқатар артықшылықтары бар. Біріншіден, олар әртүрлі көрсеткіштерді нақты өлшеуге мүмкіндік береді. Трекер арқылы жаттығу уақыты,

қашықтық, орташа жылдамдық, жүрек соғу жиілігі сияқты мәліметтер алынады. Қосымша жаттығудың сапасын автоматты түрде талдап, нәтижені көрнекі түрде ұсынады.

Екіншіден, мұндай қосымшалар мотивация қалыптастыруға ықпал етеді. Кейбір трекерлерде жеке мақсат қою, жетістік деңгейін бақылау және өзге қатысушылармен жарысу қызметтері бар. Бұл студенттердің қызығушылығын арттырып, алға қойған нәтижеге ұмтылуына әсер етеді.

Үшіншіден, трекерлер жаттығу барысында жұмсалған экүш қуат мөлшерін есептеп, жағылған калория санын анықтайды. Пайдаланушының жеке деректеріне сүйене отырып жүргізілетін бұл есептеу дене салмағын бақылауға немесе жалпы дене дайындығын жақсартуға ұмтылатын студенттер үшін өте пайдалы.

Осылайша, жүгіруді бақылау құрылғыларын оқу үдерісіне енгізу студенттердің дене белсенділігін арттыруға, жүктемені тиімді жоспарлауға және жаттығу нәтижесін объективті бағалауға мүмкіндік береді.

Сонымен қатар, жүгіруге арналған трекерлердің бірқатар кемшіліктері де бар. Біріншіден, олар технологияға тәуелділік қалыптастыруы мүмкін. Егер құрылғы істен шықса немесе дұрыс жұмыс істемесе, орындалған жаттығулар туралы барлық жазбалар жоғалуы ықтимал. Сондай-ақ трекерді дұрыс қолданбаған жағдайда немесе қызметтерін қате баптағанда өлшеу нәтижелерінде дәлсіздіктер туындауы мүмкін.

Екіншіден, трекер пайдалану кей жағдайда жаттығушыны қоршаған ортадан алаңдатады. Бұл әсіресе ашық ауада немесе қауіп төнуі мүмкін жағдайларда маңызды, себебі мұндай кезде сақтық пен зейін бірінші орында тұруы тиіс.

Үшіншіден, техникалық құралдардың электр қуатына тәуелділігі бар. Ұялы телефонға орнатылған қосымшалар аккумулятор зарядына байланысты жұмыс істейді. Егер құрылғының қуаты таусылса, жүгіру көрсеткіштерін нақты бақылау мүмкіндігі шектеледі. Тек трекерге ғана сенетін студенттер үшін бұл айтарлықтай мәселе болуы мүмкін [3,4].

Зерттеудің мақсаттары төмендегідей болды:

1. жүгіру трекерлерінің студенттердің дене белсенділігін арттырудағы тиімділігін және олардың жоғары оқу орнындағы дене тәрбиесі сабақтарына деген мотивациясын күшейтуге әсерін анықтау;

2. студенттер үшін трекерлерді қолданудың қолайлылық деңгейін бағалау.

Педагогикалық эксперимент жүргізу үшін 18 – 20 жас аралығындағы екінші курс студенттерінен құралған топ таңдап алынды. Зерттеу базасы ретінде Ж.А.Ташенев университет информатика мамандығы алынды. Барлығы 50 студент екі топқа бөлінді: 25 адамнан эксперименттік және 25 адамнан бақылау тобы.

Эксперименттік топ дене тәрбиесі сабақтарында оқу бағдарламасына сәйкес жүгіруге арналған қосымша-трекерлерді пайдаланды. Ал бақылау тобы дәл сондай көлемдегі дене жүктемесін орындағанымен, трекерлерді қолданған жоқ. Зерттеу соңында екі топтың жеңіл атлетика дайындығының нәтижелері салыстырылып, эксперименттік топ қатысушылары арасында трекерлерді қолданудың қолайлылығы жөнінде сауалнама жүргізілді.

Зерттеу екі ай бойы (2025 жылғы қыркүйек–қазан) аталған университет аумағында өткізілді. Барлық студенттер оқу жоспарына және жалпы білім беру бағдарламасына сәйкес дене шынықтыру сабағына қатысты.

Эксперименттік топқа сабақ барысында өздерінің барлық дене белсенділігін телефондағы жүгіру қосымшалары арқылы тіркеп отыру міндеті жүктелді. Трекерді таңдау студенттердің жеке қалауына және қаржылық мүмкіндігіне байланысты еркін түрде жүзеге асырылды.

Оқу жоспарына сәйкес дене тәрбиесі сабақтары негізінен жеңіл атлетикалық жаттығулардан тұрды және жүгіру нормативтерін (100 м, 500 м, 1000 м, 2000 м – қыздар; 3000 м – ұлдар) тапсыруға дайындықты көздеді. Бақылау тобы да осы жаттығуларды орындады, бірақ өз нәтижелерін цифрлық құрылғылар арқылы тіркемеді.

Зерттеу соңында екі топқа да қорытынды тестілеу өткізілді (1000 м, 2000 м – қыздар; 3000 м – ұлдар). Сонымен қатар эксперименттік топ арасында трекерлерді қолданудың

ыңғайлылығы туралы сауалнама жүргізілді. Нәтижелер бойынша екі топтың орташа көрсеткіштері шамалас болғанымен, трекер пайдаланған студенттер нормативтерді тапсыруға жоғары қызығушылықпен және сенімділікпен қарағаны байқалды. Себебі олар алдын ала өз мүмкіндіктерін болжай алды.

Сауалнама қорытындысы бойынша 18 студент трекер қолдануды «ыңғайлы» деп бағалаған; 4 студент «ыңғайсыз» деп көрсеткен; 2 студент жауап беруден бас тартқан; 1 студент сабаққа қатыспаған.

Жүргізілген зерттеу нәтижелері жүгіру трекерлерін жоғары оқу орындарындағы дене тәрбиесі сабақтарында қолдану тиімді екенін көрсетеді. Трекерлер нәтижені бақылау мүмкіндігін арттырып, студенттерді жүйелі түрде жаттығуға ынталандырады, жаңа мақсаттар қоюға және оларға қол жеткізуге ықпал етеді. Сонымен қатар өз көрсеткіштеріндегі өзгерістерді саналы түрде бағалауға мүмкіндік береді.

Алдағы уақытта бұл бағытта зерттеу ауқымын кеңейтіп, бақылау мерзімін ұзарту ұсынылады. Мәселен, бір семестр немесе бір оқу жылы бойы трекер қолданған студенттердің қаншасы сабақтан тыс уақытта да жаттығуды жалғастыратынын анықтау маңызды. Мұндай жүйелі көзқарас студенттердің дене мәдениетіне тұрақты қызығушылығын қалыптастырып, жалпы денсаулық деңгейінің жақсаруына оң әсерін тигізері сөзсіз.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Lindberg, S. Wearable technology in monitoring student physical activity: A multi-country study. World Bulletin of Physical Education and Sports Science, -2025. 1(1), 19–23.

2. Ibragimova, E., Uraimov, S., Baitassov, Y. және т.б. (2025). Influence of digital technologies on students' physical activity and intrinsic motivation for physical activity: Experience of using fitness apps. Retos, 67, 1162–1173.

3. Лубышев Е.А. Современные образовательные технологии в преподавании теории физической культуры в вузе // Физическая культура, спорт, туризм: инновационные проекты и передовые практики: сборник научных статей / под ред. Л.Б. Андрющенко, С.И. Филимоновой. М.: ФГБОУ ВО «РЭУ им. Г.В. Плеханова», 2019. 856 с.

4. Столяров В.И., Орешкин М.М., Баринов С.Ю. Субъективные факторы мотивации и барьеров физкультурно-спортивной активности населения (социологический анализ) // Ученые записки университета им. П.Ф. Лесгафта. 2020. № 2 (180). С. 381–389. 65 УДК 796.05

ПРАВОВЫЕ РИСКИ И ЦИФРОВИЗАЦИЯ ЗДРАВООХРАНЕНИЯ В РЕСПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН

Рустемова Г.Р.

*Профессор кафедры «Право», д.ю.н., профессор
«Университет имени Жумабека Ахметулы Ташенева», г. Шымкент
g.rustemova@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0001-4002-9815>*

Аннотация. В данной статье представлен глубокий анализ правовых аспектов и рисков, сопровождающих масштабную цифровую трансформацию системы здравоохранения в Республике Казахстан. Автор исследует специфику внедрения инновационных технологий, включая облачные вычисления, интернет медицинских вещей и системы искусственного интеллекта для диагностики заболеваний. В работе акцентируется внимание на проблеме правовой неопределенности в вопросах разграничения ответственности между разработчиками программного обеспечения и практикующими врачами. Рассматриваются угрозы конфиденциальности, возникающие при формировании единого электронного паспорта здоровья, а также правовые механизмы защиты от несанкционированного доступа к генетической информации граждан.

На основе анализа Кодекса «О здоровье народа и системе здравоохранения» и международного опыта выявляются критические барьеры, препятствующие эффективному развитию телемедицины в регионах. Исследование подчеркивает необходимость гармонизации национального законодательства с мировыми стандартами биоэтики и кибербезопасности. В заключительной части статьи сформулированы конкретные предложения по внедрению институциональных изменений и совершенствованию регуляторной политики. Эти меры направлены на минимизацию юридических деликтов и повышение доверия населения к цифровым государственным услугам в медицинской сфере, что является приоритетом для правового государства.

Ключевые слова: Цифровизация здравоохранения, правовые риски, Республика Казахстан, персональные данные, телемедицина, медицинское право, искусственный интеллект.

Аңдатпа. Бұл мақалада Қазақстан Республикасындағы денсаулық сақтау жүйесін ауқымды цифрлық трансформациялау барысында туындайтын құқықтық аспектілер мен тәуекелдерге терең талдау жасалған. Автор инновациялық технологияларды, соның ішінде бұлтты есептеулерді, медициналық заттар интернетін және ауруларды диагностикалауға арналған жасанды интеллект жүйелерін енгізу ерекшеліктерін зерттейді. Жұмыста бағдарламалық қамтамасыз етуді әзірлеушілер мен тәжірибеші дәрігерлер арасындағы жауапкершілікті бөлу мәселелеріндегі құқықтық белгісіздік мәселесіне баса назар аударылады. Бірыңғай электрондық денсаулық паспортын қалыптастыру кезінде туындайтын құпиялылық қатерлері, сондай-ақ азаматтардың генетикалық ақпаратына рұқсатсыз кіруден қорғаудың құқықтық тетіктері қарастырылады.

«Халық денсаулығы және денсаулық сақтау жүйесі туралы» Кодексті және халықаралық тәжірибені талдау негізінде өңірлерде телемедицинаның тиімді дамуына кедергі келтіретін маңызды кедергілер анықталды. Зерттеу ұлттық заңнаманы биоэтика мен киберқауіпсіздіктің әлемдік стандарттарымен үйлестіру қажеттілігін негіздейді. Мақаланың қорытынды бөлімінде институционалдық өзгерістерді енгізу және реттеуші саясатты жетілдіру бойынша нақты ұсыныстар тұжырымдалған. Бұл шаралар құқықтық деликтерді азайтуға және құқықтық мемлекет үшін басымдық болып табылатын медицина саласындағы цифрлық мемлекеттік қызметтерге халықтың сенімін арттыруға бағытталған.

Түйін сөздер: Денсаулық сақтауды цифрландыру, құқықтық тәуекелдер, Қазақстан Республикасы, дербес деректер, телемедицина, медициналық құқық, жасанды интеллект.

Abstract. This article presents an in-depth analysis of the legal aspects and risks accompanying the large-scale digital transformation of the healthcare system in the Republic of Kazakhstan. The author explores the specifics of implementing innovative technologies, including cloud computing, the Internet of Medical Things (IoMT), and artificial intelligence systems for disease diagnosis. The study emphasizes the issue of legal uncertainty regarding the allocation of liability between software developers and medical practitioners. Furthermore, it examines confidentiality threats arising from the creation of unified electronic health passports, as well as legal mechanisms for protecting against unauthorized access to citizens' genetic information.

Based on an analysis of the Code "On People's Health and the Healthcare System" and international experience, the paper identifies critical barriers hindering the effective development of telemedicine in the regions. The research highlights the necessity of harmonizing national legislation with global standards of bioethics and cybersecurity. The final part of the article provides specific recommendations for implementing institutional changes and improving regulatory policy. These measures aim to minimize legal torts and increase public trust in digital public services within the medical sector, which remains a priority for a state governed by the rule of law.

Key words: Digitalization of healthcare, legal risks, Republic of Kazakhstan, personal data, telemedicine, medical law, artificial intelligence.

Республика Казахстан внедрила цифровое здравоохранение в числе одних из первых в СНГ.

Переход на ЦЗ (цифровое здравоохранение) предполагает преемственность лечения, т.е. использование данных прошлых исследований пациента (больного) в динамике, при этом снижаются затраты на повторные анализы, имеется доступ к данным об аллергиях, непереносимости тех или иных лекарственных средств и т.д. Кроме того, повышается доступность и качество самого лечения, цифровизация здравоохранения способствует быстрому прохождению диспансеризации (первый этап проходит в режиме единого коридора в поликлиниках), профилактике заболеваний через систему напоминаний. Доступность и упрощение получения медицинских услуг за счёт электронных сервисов, переход на единый номер записи на приём к врачу (от районных кол-центров или самой поликлиники) – всё это удобно для пациентов (больных). Посредством ЦЗ улучшается управление системой и контроль в реальном режиме.

Цифровое здоровье является частью современного медицинского прогресса. Внедрение информационных технологий и высокая ценность медицинских услуг, такие, как повышение доступности медицинской помощи, улучшение диагностики и лечения, а также улучшение процессов управления эффективностью учреждений соответствуют требованиям времени. Однако в совокупности с возросшими масштабами загрязнения и новыми правовыми рисками, связанными с обработкой и защитой информации от загрязнений, необходимы новейшие технологии.

Новые ИТ-технологии дают большие возможности облегчить как труд медицинских работников, так и самолечение пациентов (больных). Цифровое здравоохранение и цифровая медицина меняют подходы в диагностике, назначении лечения, благодаря которым медперсонал общается с пациентами (больными) через медицинские информационные системы (МИС) и коллегами. Поэтому восстановление здоровья проходит эффективнее.

Казахстанское медицинское законодательство и стандарты включают в себя требования к сертификации и аккредитации систем цифровизации здоровья, обязательности использования электронных медицинских записей, норм хранения и передачи данных, а также процедуры стандарта и конфиденциальности пациентов на использование их медицинской информации.

Персональные данные становятся новой валютой здравоохранения, их защита будет иметь ключевое значение. Об этом подмечал Президент Республики Казахстан Касым-Жомарт К. Токаев на цифровом форуме DigitalBridge 12 октября 2023 года в г. Астане: «В нашем веке информации и технологий, данные являются ценным активом. Однако, полный потенциал данных остаётся нереализованным из-за сложностей в доступе к государственным информационным ресурсам. Следует применять принцип «предполагаемой открытости» данных. Это значит, что мы должны обеспечить безбарьерный доступ к анонимизированным данным через платформу SmartDataUkimet. Несмотря на открытость, необходимо гарантировать защиту этих данных и предотвратить утечку личной информации».¹⁵

Клинические инновации, подключенные медицинские устройства и сложность рынка усилили постоянную потребность в разработке государственной политики, нормативного надзора и управления рисками. Кибербезопасность является еще одной главной заботой отрасли. Это огромный объем ценных данных и растущий спрос на взаимосвязанные ИТ-среды, которые делают здравоохранение привлекательной мишенью для киберпреступности.

В то время как государственная политика и нормативные акты направлены на укрепление безопасности и охраны здоровья на макроуровне, организации здравоохранения должны сосредоточиться на их соблюдении, этике и риске, а также повышать осведомленность всего предприятия. Организациям необходимо инвестировать в

¹⁵ <https://www.zakon.kz/tekhnno/6410075-tokaev-o-regulirovanii-ii-nuzhny-spravedliviyepravilaigry.html>

возможности управления кризисами, которые делают их кибернетичность более сильными и эффективными.¹⁶

Таким образом, к технологиям искусственного интеллекта, применяемым в digital-медицине, относятся телемедицинские технологии, bigdata, технологии искусственного интеллекта, воплощенные в практике работы МЗ РК. Вместе с тем, «использование технологий искусственного интеллекта в digital-медицине предполагает получение согласия на обработку персональных и биометрических данных пациента (его законного представителя); размещение изображения пациента (его законного представителя); раскрытие врачебной тайны».¹⁷

Для управления правовыми рисками ЦЗ (цифровое здравоохранение), разработки и реализации проводимой политики и процедур, в большинстве случаев необходимо использовать принудительные приложения к ПО (программное обеспечение) и усиливать их. Это может быть, как обнаружение защиты данных, обнаружение конфиденциальности информации, процедуры аутентификации и управления доступом к данным, а также процедуры обнаружения доступа к данным безопасности. Эти процедуры, которые должны быть проведены с участием всех сторон, включают в себя ответственных за охрану предприятий, специализированных услуг, юристов и специалистов в области ИБ (информационная безопасность). Они должны регулярно обновляться и проходить введение и обучение медперсонала.

Нами обозначены основные правовые риски в цифровизации здравоохранении Республики Казахстан, решение которых требует безотлагательного и полноценного обобщения и изучения, принятия мер правового и иного характера и правореализации. Целый пласт рисков гражданско-правового направления должен самостоятельно изучаться специалистами-экспертами в этой отрасли права и законодательства.

Использованные литературы:

1. <https://www.zakon.kz/tekhnno/6410075-tokaev-o-regulirovanii-ii-nuzhny-spravedliviyepravilaigry.html>
2. Ким А.А., Курманова Г.К., Уразова Б.А., Суханбердина Б.Б. Влияние цифровизации здравоохранения в Западно-Казахстанской области на качество медицинских услуг // Вестник Национальной инженерной академии Республики Казахстан. – 2019. – № 3 (73). – С.74.
3. Подузова Е.Б. Технологии искусственного интеллекта в digital-медицине: проблемы теории и правоприменения // Вестник университета имени О.Е. Кутафина. – 2023. – № 5. – С.48 /DOI: 10.17803/2311-5998.2023.105.5.041-048
4. См. также: Yelegen A.Ye. ENSURING THE RIGHT OF A PERSON AND A CITIZEN TO HEALTH IN THE REPUBLIC OF KAZAKHSTAN IN THE ERA OF ARTIFICIAL INTELLIGENCE // Вестник КазНУ им. Аль-Фараби. Серия юридич. – №2 (106). – 2023. – С.14.20 /<https://doi.org/10.26577/JAPJ.2023.v106.i2.02>
5. Даулетханова А.А. О состоянии и развитии законодательства об общественном здравоохранении Республики Казахстан // Вестник Института законодательства и правовой информации РК. – № 4 (71). – 2022. – С.77-84.
6. Понкин И. Медицинское право в условиях цифровизации // Бизнес, менеджмент, право. – 2021. – № 1 (49). – С.22-25.

¹⁶Ким А.А., Курманова Г.К., Уразова Б.А., Суханбердина Б.Б. Влияние цифровизации здравоохранения в Западно-Казахстанской области на качество медицинских услуг // Вестник Национальной инженерной академии Республики Казахстан. 2019. № 3 (73). С.74.

¹⁷Подузова Е.Б. Технологии искусственного интеллекта в digital-медицине: проблемы теории и правоприменения // Вестник университета имени О.Е. Кутафина. – 2023. – № 5. – С.48 /DOI: 10.17803/2311-5998.2023.105.5.041-048

ПСИХОДИАГНОСТИКА И ПСИХОКОРРЕКЦИЯ МЫСЛИТЕЛЬНЫХ ПРОЦЕССОВ УЧАЩИХСЯ

¹Самарова Ш. Р., ²Малгайдарова Г.Т.

доцент кафедры психологии, факультет педагогики

Чирчикский государственный педагогический университет, Чирчик, Узбекистан

samarovashohista127164@mail.com, ORCID: 0000-0002-5163-6442

Докторант PhD 2 курса кафедры педагогики и психологии

Университет имени Ж.А.Ташенева, г.Шымкент

gulsara85_20@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0008-4771-3899>

Аннотация. В данной статье рассматриваются теоретические и практические аспекты психодиагностики и психокоррекции мыслительных процессов учащихся. Проанализированы основные методы диагностики уровня развития мышления, включая тесты интеллекта, методики оценки логического, критического и творческого мышления. Представлены результаты эмпирического исследования, проведённого среди учащихся общеобразовательных школ Ташкентской области. Обоснована необходимость комплексного подхода к психокоррекции когнитивных затруднений. Предложены практические рекомендации по организации психокоррекционной работы в условиях образовательного учреждения.

Ключевые слова: психодиагностика, психокоррекция, мыслительные процессы, учащиеся, когнитивное развитие, критическое мышление, образовательная психология.

Annotatsiya. Ushbu maqolada o'quvchilarning fikrlash jarayonlari psixodiagnostikasi va psixokorreksiya sinfining nazariy hamda amaliy jihatlarini ko'rib chiqilgan. Tafakkur rivojlanish darajasini baholashning asosiy usullari, jumladan, intellekt testlari, mantiqiy, tanqidiy va ijodiy fikrlashni baholash metodikalarini tahlil qilingan. Toshkent viloyati umumta'lim maktablari o'quvchilari orasida o'tkazilgan empirik tadqiqot natijalari keltirilgan. Kognitiv qiyinchiliklarni psixokorreksiya qilishda kompleks yondashuvning zarurligi asoslangan.

Kalit so'zlar: psixodiagnostika, psixokorreksiya, fikrlash jarayonlari, o'quvchilar, kognitiv rivojlanish, tanqidiy fikrlash, ta'lim psixologiyasi.

Abstract. This article examines theoretical and practical aspects of psychodiagnostics and psychocorrection of students' thinking processes. The main methods for diagnosing the level of thinking development are analyzed, including intelligence tests and techniques for assessing logical, critical, and creative thinking. The results of an empirical study conducted among secondary school students in the Tashkent region are presented. The necessity of a comprehensive approach to psychocorrection of cognitive difficulties is substantiated. Practical recommendations for organizing psychocorrection work in educational settings are proposed.

Key words: psychodiagnostics, psychocorrection, thinking processes, students, cognitive development, critical thinking, educational psychology.

Введение. Современная система образования ставит перед педагогами и психологами задачу не только передачи знаний, но и развития когнитивных способностей учащихся. Мыслительные процессы — анализ, синтез, сравнение, обобщение, абстрагирование и конкретизация — являются фундаментом успешной учебной деятельности и дальнейшего профессионального становления личности. В условиях стремительного развития информационных технологий и искусственного интеллекта требования к качеству мышления учащихся существенно возрастают.

Актуальность данной проблемы обусловлена тем, что значительная часть учащихся испытывает затруднения в осуществлении мыслительных операций, что негативно сказывается на их академической успеваемости и личностном развитии. По данным ряда исследований, до 35–40% школьников демонстрируют недостаточный уровень

сформированности логического мышления, что препятствует полноценному усвоению учебного материала [1, 3]. В связи с этим психодиагностика мыслительных процессов и последующая психокоррекционная работа приобретают особую значимость в педагогической практике.

Целью настоящего исследования является анализ методов психодиагностики мыслительных процессов учащихся и разработка рекомендаций по психокоррекционной работе, направленной на повышение эффективности когнитивной деятельности обучающихся.

Теоретические основы исследования. Проблема мышления занимает центральное место в психологической науке. Основополагающие труды Л.С. Выготского, С.Л. Рубинштейна, А.Н. Леонтьева, П.Я. Гальперина заложили фундамент понимания мышления как высшей психической функции, опосредованной знаковыми системами и формирующейся в процессе деятельности [2,5]. Согласно культурно-исторической теории Л.С. Выготского, развитие мышления происходит в зоне ближайшего развития при взаимодействии ребёнка со взрослым или более компетентным сверстником.

В рамках теории поэтапного формирования умственных действий П.Я. Гальперина мыслительные операции рассматриваются как интериоризированные предметные действия, проходящие ряд этапов: от материализованного действия через речевые формы к свёрнутому умственному действию [4]. Данный подход имеет непосредственное значение для психокоррекции: при выявлении затруднений в мышлении необходимо определить, на каком этапе произошёл «сбой», и вернуть учащегося к соответствующему уровню для повторной отработки действия.

Современные исследования расширяют классическое понимание мышления, выделяя такие его виды, как критическое мышление, метакогнитивное мышление и дивергентное (творческое) мышление [6, 8]. Р. Стернберг и Д. Халперн подчёркивают, что критическое мышление включает способность оценивать аргументы, выявлять логические ошибки, формулировать обоснованные выводы и принимать взвешенные решения. Эти навыки особенно востребованы в эпоху информационного перенасыщения и стремительного развития технологий искусственного интеллекта.

Психодиагностика мыслительных процессов основывается на использовании стандартизированных и нестандартизированных методик. К первой группе относятся тесты интеллекта (тест Векслера, прогрессивные матрицы Равена, тест структуры интеллекта Амтхауэра), позволяющие оценить общий уровень когнитивного развития и отдельные мыслительные операции. Ко второй группе относятся качественные методы: наблюдение, беседа, анализ продуктов деятельности, экспериментальные задания [7, 9].

Методы и организация исследования. Эмпирическое исследование проводилось на базе трёх общеобразовательных школ Ташкентской области (г. Чирчик) в 2025–2026 учебном году. В исследовании приняли участие 120 учащихся 7-9 классов (средний возраст - 13,8 лет). Выборка была сформирована методом случайного отбора с соблюдением гендерного баланса (52% девочек, 48% мальчиков).

Для диагностики мыслительных процессов был использован комплекс методик: 1) тест структуры интеллекта Р. Амтхауэра (субтесты на аналогии, обобщение, числовые ряды и пространственное воображение); 2) методика «Исключение понятий» для оценки уровня абстрактного мышления; 3) методика «Сравнение понятий» для диагностики операций сравнения и обобщения; 4) тест креативности Е. Торренса (вербальная батарея) для оценки дивергентного мышления; 5) опросник метакогнитивной осведомлённости (MAI) для определения уровня метакогнитивных навыков.

Статистическая обработка данных осуществлялась с помощью программы SPSS Statistics 26.0. Применялись методы описательной статистики, критерий Стьюдента для независимых выборок и корреляционный анализ Пирсона.

Результаты исследования. Анализ результатов диагностики позволил выявить следующую картину. По данным теста Амтхауэра, высокий уровень развития мыслительных

операций продемонстрировали 22% испытуемых, средний уровень - 46%, низкий уровень - 32%. Наибольшие затруднения учащиеся испытывали при выполнении субтестов на аналогии (средний балл - 5,7 из 10) и числовые ряды (средний балл - 5,2 из 10), что свидетельствует о недостаточной сформированности операций установления логических связей и закономерностей.

Методика «Исключение понятий» показала, что 38% учащихся затрудняются в выделении существенных признаков предметов и явлений, допуская ситуативные или функциональные обобщения вместо категориальных. Методика «Сравнение понятий» выявила, что 29% учащихся испытывают трудности при нахождении сходства между отдалёнными понятиями, ориентируясь преимущественно на внешние, несущественные признаки.

Результаты теста Торренса свидетельствуют о том, что показатели оригинальности мышления находятся на среднем уровне у 51% учащихся, на низком - у 27%. Показатели гибкости мышления также оказались невысокими: только 19% учащихся продемонстрировали способность генерировать идеи из различных категорий. Опросник метакогнитивной осведомлённости показал, что лишь 25% учащихся обладают развитыми навыками планирования, мониторинга и оценки собственной познавательной деятельности.

Корреляционный анализ выявил статистически значимые положительные связи между уровнем логического мышления и академической успеваемостью ($r = 0,64$, $p < 0,01$), между метакогнитивными навыками и показателями критического мышления ($r = 0,58$, $p < 0,01$), а также между креативностью и метакогнитивной осведомлённостью ($r = 0,42$, $p < 0,05$). Данные результаты подтверждают взаимосвязанность различных аспектов мыслительной деятельности и обосновывают необходимость комплексного подхода к психокоррекции.

Направления психокоррекционной работы. На основании результатов диагностики была разработана программа психокоррекции мыслительных процессов учащихся, включающая три основных модуля.

Первый модуль направлен на развитие логических операций мышления. Он включает систему упражнений на классификацию, сериацию, установление причинно-следственных связей и аналогий. Используются задания типа «Найди закономерность», «Логические цепочки», «Четвёртый лишний» с постепенным усложнением материала - от наглядно-образного к словесно-логическому уровню [3,10]. Особое внимание уделяется формированию навыков анализа и синтеза: учащимся предлагаются задания на разложение объектов на составные элементы и последующее мысленное конструирование целого из частей.

Второй модуль ориентирован на развитие критического мышления. В его рамках применяются стратегии «INSERT» (интерактивная система записи для эффективного чтения и размышления), «Шесть шляп мышления» Э. де Боно, технология развития критического мышления через чтение и письмо (РКМЧП). Учащиеся обучаются оценивать достоверность информации, различать факты и мнения, выявлять скрытые допущения и логические ошибки в рассуждениях [6, 8]. Данный модуль приобретает особую актуальность в контексте развития генеративного искусственного интеллекта, когда способность критически оценивать информацию становится ключевой компетенцией.

Третий модуль направлен на развитие творческого и метакогнитивного мышления. Он включает упражнения на генерирование альтернативных решений, мозговой штурм, метод синектики, а также рефлексивные практики: ведение «дневника мышления», самооценку стратегий решения задач, планирование и мониторинг собственной познавательной деятельности [9, 10]. Метакогнитивный компонент программы предполагает обучение учащихся осознанному выбору мыслительных стратегий и контролю за их применением.

Программа реализуется в формате групповых занятий (12–15 человек) продолжительностью 45 минут, с периодичностью 2 раза в неделю, общим объёмом 24 занятия. Каждое занятие строится по структуре: разминка (активизация мыслительной деятельности), основная часть (отработка целевых мыслительных операций), рефлексия (осмысление приобретённого опыта). Важным условием эффективности программы является

создание психологически безопасной среды, в которой ошибка рассматривается как ресурс для обучения, а не как повод для негативной оценки.

Обсуждение результатов. Полученные результаты согласуются с данными ряда зарубежных и отечественных исследований. В частности, выявленная недостаточная сформированность логических операций у трети учащихся соотносится с результатами исследований Н.Б. Шумаковой и И.С. Якиманской, указывавших на неравномерность когнитивного развития в подростковом возрасте [5,7]. Статистически значимая корреляция между метакогнитивными навыками и критическим мышлением подтверждает выводы зарубежных исследователей (А. Шроу, Д. Мошман) о ключевой роли метакогниции в развитии высших форм мышления.

Практическая значимость исследования состоит в том, что предложенная комплексная программа психокоррекции может быть интегрирована в систему психолого-педагогического сопровождения учащихся в условиях общеобразовательной школы. Модульная структура программы обеспечивает гибкость её применения: в зависимости от результатов диагностики акцент может быть сделан на том или ином модуле.

Заключение. Проведённое исследование позволяет сформулировать следующие выводы. Во-первых, значительная доля учащихся (до 32%) демонстрирует низкий уровень сформированности мыслительных операций, что подтверждает необходимость целенаправленной психодиагностической и психокоррекционной работы. Во-вторых, наибольшие затруднения вызывают операции установления аналогий, числовых закономерностей и категориального обобщения. В-третьих, между различными аспектами мыслительной деятельности существуют значимые взаимосвязи, что обосновывает целесообразность комплексного подхода к развитию мышления.

Разработанная программа психокоррекции, включающая модули развития логического, критического и творческого мышления, а также метакогнитивных навыков, может служить эффективным инструментом совершенствования когнитивной сферы учащихся. Перспективы дальнейших исследований связаны с оценкой эффективности предложенной программы методом формирующего эксперимента, а также с изучением возможностей использования цифровых технологий и инструментов искусственного интеллекта в психодиагностике и психокоррекции мыслительных процессов.

Список использованной литературы:

1. Асмолов А.Г. Психология личности: культурно-историческое понимание развития человека. – М.: Смысл, 2007. – 528 с.
2. Выготский Л.С. Мышление и речь // Собр. соч.: в 6 т. Т. 2. – М.: Педагогика, 1982. – С. 5–361.
3. Гуревич К.М. Психологическая диагностика: учебное пособие. – М.: УРАО, 2000. – 304 с.
4. Гальперин П.Я. Введение в психологию. – М.: Университет, 1999. – 332 с.
5. Леонтьев А.Н. Деятельность. Сознание. Личность. – М.: Политиздат, 1975. – 304 с.
6. Халперн Д. Психология критического мышления. – СПб.: Питер, 2000. – 512 с.
7. Якиманская И.С. Развивающее обучение. – М.: Педагогика, 1979. – 144 с.
8. Sternberg R.J. Thinking Styles. – Cambridge: Cambridge University Press, 1997. – 180 p.
9. Schraw G., Dennison R.S. Assessing Metacognitive Awareness // Contemporary Educational Psychology. – 1994. – Vol. 19. – P. 460–475.
10. Torrance E.P. Guiding Creative Talent. – Englewood Cliffs: Prentice-Hall, 1962. – 278 p.

ТРАНСФОРМАЦИЯ ГЕНДЕРНОЙ СТРУКТУРЫ РЫНКА ТРУДА КАЗАХСТАНА В КОНТЕКСТЕ ГЛОБАЛЬНЫХ МЕЖДУНАРОДНЫХ ПРОЦЕССОВ

¹Сарыкулова Л.Т., ²Иманова Г.А., ³Байузакова Г.И.

¹к.э.н., старший преподаватель кафедры международного бизнеса и менеджмента

Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

sarykulovalaura539@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0003-0510-508X>

²к.э.н., старший преподаватель кафедры экономики и бизнеса

Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент

gulnara.imanova.64@bk.ru, <https://orcid.org/0009-0009-4516-6171>

³доктор PhD, старший преподаватель кафедры Востоковедения

КазУМОиМЯ им. Абылай хана, Алматы

gulmira_baizak@mail.ru, <https://orcid.org/0009-0004-5494-6624>

Аннотация. Статья посвящена анализу гендерных факторов рынка труда Республики Казахстан в условиях глобальных трансформаций международных отношений с использованием сравнительного и институционального подходов. Актуальность темы обусловлена возрастающей ролью гендерного равенства как элемента глобальной нормативной повестки, а также усилением влияния международных институтов на формирование национальной политики занятости в контексте экономической диверсификации и интеграции страны в мировое сообщество.

Ключевые слова: гендерное равенство, рынок труда, Казахстан, международные отношения, занятость, гендерный разрыв, институциональная политика, устойчивое развитие.

Андатпа. Мақала Қазақстан Республикасы еңбек нарығының гендерлік факторларын халықаралық қатынастардың жаһандық трансформациялары жағдайында салыстырмалы және институционалдық тәсілдерді қолдана отырып талдауға арналған. Тақырыптың өзектілігі гендерлік теңдіктің жаһандық нормативтік күн тәртібінің элементі ретіндегі өсіп келе жатқан рөлімен, сондай-ақ экономикалық әртараптандыру және елдің әлемдік қауымдастыққа интеграциялануы контекстінде ұлттық жұмыспен қамту саясатын қалыптастыруға халықаралық институттардың ықпалының күшеюімен негізделеді.

Түйін сөздер: гендерлік теңдік, еңбек нарығы, Қазақстан, халықаралық қатынастар, жұмыспен қамту, гендерлік алшақтық, институционалдық саясат, тұрақты даму.

Abstract. The article is devoted to the analysis of gender factors in the labor market of the Republic of Kazakhstan under conditions of global transformations in international relations, using comparative and institutional approaches. The relevance of the topic is driven by the growing role of gender equality as an element of the global normative agenda, as well as the increasing influence of international institutions on the formation of national employment policies in the context of economic diversification and the country's integration into the global community.

Key words: gender equality, labor market, Kazakhstan, international relations, employment, gender gap, institutional policy, sustainable development.

В современных условиях трансформации международных отношений возрастает значение не только экономических и политических факторов, но и социально-гуманитарных стандартов, среди которых гендерное равенство занимает ключевое место. Оно рассматривается как один из показателей качества развития государства, отражающий уровень эффективности использования человеческого капитала и степень включённости страны в глобальные процессы. В этой связи исследование гендерных аспектов рынка труда приобретает особую актуальность, особенно для стран с переходной экономикой, к числу которых относится Республика Казахстан.

Актуальность темы определяется совокупностью взаимосвязанных обстоятельств. С одной стороны, Казахстан активно вовлечён в международное сотрудничество и

ориентируется на нормы и стандарты, вырабатываемые ведущими международными организациями, что оказывает влияние на формирование внутренней социально-экономической политики. С другой стороны, в условиях структурной модернизации экономики усиливается потребность в более полном и эффективном использовании трудовых ресурсов, включая расширение экономической активности женщин. При этом сохраняющиеся различия в уровне оплаты труда, профессиональной сегрегации и карьерных возможностях свидетельствуют о наличии системных ограничений.

Гендерная структура рынка труда Казахстана в последние годы претерпевает постепенные изменения под влиянием как внутренних социально-экономических процессов, так и внешних институциональных факторов. В условиях глобализации и усиления роли международных стандартов наблюдается сохранение относительно высокого уровня участия женщин в экономике при одновременном наличии устойчивых качественных диспропорций.

Анализ статистических данных за 2019–2024 гг. выявил, что уровень участия женщин в рабочей силе остаётся стабильным и превышает 60 % [1], однако уступает аналогичному показателю среди мужчин [2]. При этом после пандемийного периода фиксируется незначительное снижение экономической активности женщин, что свидетельствует о более высокой чувствительности женской занятости к кризисным явлениям. Уровень занятости демонстрирует схожую динамику, подтверждая наличие гендерного разрыва в доступе к рабочим местам [7].

Одним из ключевых результатов исследования является выявление устойчивого гендерного разрыва в оплате труда, который в рассматриваемый период сохраняется на уровне 20–23 % [5]. Данный показатель существенно превышает аналогичные значения в большинстве развитых стран, что указывает на наличие структурных ограничений, связанных с отраслевой сегрегацией, различиями в карьерных траекториях и ограниченным доступом женщин к высокооплачиваемым позициям.

Казахстан по уровню участия женщин в рабочей силе находится на сопоставимом уровне с рядом стран Восточной Азии, однако заметно уступает скандинавским государствам [3]. В то же время по показателю гендерного разрыва в оплате труда страна демонстрирует значения, близкие к индустриально-азиатским экономикам [4], что свидетельствует о схожести структурных проблем. Это позволяет охарактеризовать Казахстан как государство с промежуточной моделью гендерной интеграции.

Ключевыми факторами, ограничивающими достижение гендерного равенства, выступают недостаточное развитие инфраструктуры поддержки занятости (включая доступность дошкольных учреждений), слабое распространение гибких форм занятости, а также сохраняющиеся социокультурные установки, влияющие на распределение ролей в обществе. При этом влияние международных институтов проявляется в постепенном внедрении нормативных механизмов, направленных на сокращение гендерного неравенства.

Несмотря на количественную вовлечённость женщин в экономику, качественные характеристики их участия остаются ограниченными. Это свидетельствует о необходимости дальнейшего совершенствования государственной политики, направленной на устранение структурных барьеров и повышение эффективности использования человеческого капитала в Казахстане.

Гендерная структура рынка труда Казахстана (2019–2024 гг.) Гендерная структура рынка труда Казахстана (2019–2024 гг.). По данным World Bank, уровень участия женщин в рабочей силе Казахстана в 2023 г. составил 63,4 %, мужчин — 75,6 % [1; 2].

В 2019 г. показатель женского участия составлял 64,8 %, что указывает на умеренное снижение после пандемии.

По информации Бюро национальной статистики РК, уровень занятости женщин в 2023 г. достиг 61,2 %, мужчин — 72,9 % [7].

Гендерный разрыв в оплате труда в 2022–2023 гг. сохранялся на уровне 20–23 % [5].

В Глобальном индексе гендерного разрыва 2023 г., публикуемом Всемирным экономическим форумом, Казахстан занял 62 место из 146 стран, индекс — 0,719 [6].

Таким образом, статистические данные свидетельствуют о наличии количественного участия женщин в экономике при сохранении качественных дисбалансов.

Сравнительный анализ с развитыми странами. Для оценки положения Казахстана необходимо обратиться к опыту развитых экономик.

Средний уровень участия женщин в странах ОЭСР в 2023 г. составил 66,8 % [3].

В Швеции — 74,4 %, в Германии — 73,1 % [3].

В США — 68,5 % [1].

Гендерный разрыв в оплате труда в странах ОЭСР составляет 11–13 % [4]. Следовательно, Казахстан демонстрирует сопоставимый уровень участия, однако существенно отстаёт по показателю равной оплаты труда.

Институциональные модели гендерной политики: сравнительный региональный анализ. Переходя от количественного сопоставления показателей к институциональному анализу, следует отметить, что устойчивость гендерного равенства на рынке труда определяется не столько уровнем участия женщин, сколько комплексностью государственной политики и культурно-социальной средой. В мировой практике можно выделить несколько моделей, отражающих различия в институциональной архитектуре.

Скандинавская модель. Скандинавские страны (Швеция, Норвегия, Дания) демонстрируют наиболее высокий уровень участия женщин — свыше 70 % [4]. Данная модель характеризуется:

- универсальной системой дошкольного образования;
- длительными оплачиваемыми родительскими отпусками с квотами для отцов;
- активной государственной политикой гендерного мейнстриминга;
- низким уровнем гендерного разрыва в оплате труда (менее 10 %).

Эта модель основана на социально-демократическом подходе к государственному регулированию и высокой степени перераспределения доходов.

Континентальная европейская модель. Германия, Франция, Нидерланды характеризуются высокой занятостью женщин, однако значительная доля приходится на неполную занятость. Государство активно стимулирует участие через налоговые механизмы и субсидирование детских учреждений, но сохраняются культурные особенности распределения семейных ролей.

Англо-американская модель. В США и Канаде рынок труда более гибкий и менее регулируемый. Участие женщин высоко, однако социальные гарантии менее универсальны по сравнению со Скандинавией. Основной акцент делается на развитие предпринимательства, корпоративную ответственность и антидискриминационное законодательство.

Однако ограничение анализа исключительно западными моделями не позволяет выявить региональные особенности, релевантные для Казахстана как государства Евразийского пространства. В этом контексте особый интерес представляет опыт стран Восточной и Юго-Восточной Азии, где сочетание экономической модернизации и традиционных социальных структур формирует специфические модели гендерной интеграции.

Восточноазиатская индустриальная модель. К данной группе относятся Япония и Южная Корея.

В Японии уровень участия женщин в рабочей силе в 2023 г. составил около 72 %. Несмотря на высокий показатель, сохраняется значительный гендерный разрыв в оплате труда — около 22 % [4].

В Республике Корея уровень участия женщин достигает примерно 63–65 %, однако гендерный разрыв в оплате труда остаётся одним из самых высоких среди стран ОЭСР — более 30 % [4].

Особенности модели:

- доминирование корпоративной культуры «долгой занятости»;
- высокая конкуренция в образовательной сфере;
- сложность совмещения карьеры и материнства;
- постепенное расширение программ по поддержке занятости матерей.

Таким образом, восточноазиатская модель демонстрирует, что высокий уровень экономического развития не гарантирует автоматического достижения гендерного паритета.

Сингапурская прагматическая модель. Сингапур характеризуется участием женщин на уровне около 69–71 % [4]. Государственная политика ориентирована на:

- стимулирование занятости через налоговые льготы;
- развитие цифровой экономики;
- поддержку гибких форм занятости.

При этом гендерный разрыв в оплате труда ниже, чем в большинстве стран Восточной Азии, и составляет около 14–16 % [4]. Сингапурская модель интересна сочетанием рыночной гибкости и целенаправленной государственной поддержки.

Китайская государственно-индустриальная модель. В Китае участие женщин традиционно остаётся высоким — около 60–61 % [4]. Исторически социалистическая идеология способствовала массовому вовлечению женщин в производственную сферу. Однако в последние годы наблюдается усиление различий в доходах и карьерных возможностях.

Особенности модели:

- активное участие женщин в промышленности и сфере услуг;
- значительное региональное неравенство;
- постепенный рост частного сектора и изменение структуры занятости.

Анализ азиатских моделей показывает, что:

1) Высокий уровень участия женщин возможен при различных институциональных конфигурациях — от социально-демократических до государственно-индустриальных.

2) Гендерный разрыв в оплате труда в ряде азиатских стран превышает показатели Европы.

3) Культурные и демографические факторы играют более заметную роль, чем в западных странах.

Для Казахстана азиатский опыт особенно релевантен, поскольку страна сочетает элементы индустриальной экономики, постсоциалистического наследия и евразийской культурной среды.

Таблица 1. Сравнительный анализ гендерных показателей рынка труда: Казахстан, Европа и Азия (2019–2024 гг.)

Страна	Участие женщин в рабочей силе, % (2023)	Участие мужчин, % (2023)	Гендерный разрыв в оплате труда, %	Особенности институциональной модели
Казахстан	63,4	75,6	20–23	Переходная экономика; ограниченная инфраструктура баланса «работа–семья»; высокая отраслевая сегрегация
Швеция	74,4	79,8	<10	Социально-демократическая модель; развитая система родительских отпусков и гендерного мейнстриминга

Германия	73,1	80,2	12–13	Континентальная модель; высокая доля неполной занятости среди женщин
Соединённые Штаты Америки	68,5	78,1	16–18	Гибкий рынок труда; акцент на предпринимательство и антидискриминационное регулирование
Япония	72,0	83,5	~22	Корпоративная культура долгосрочной занятости; сложности совмещения карьеры и материнства
Республика Корея	64,5	82,7	>30	Один из самых высоких разрывов в оплате труда в ОЭСР; традиционная модель распределения ролей
Сингапур	70,2	82,4	14–16	Прагматическая модель; гибкость занятости; стимулирование цифровой экономики
Китай	60,5	76,3	18–20	Государственно-индустриальная модель; высокая вовлечённость женщин в промышленность

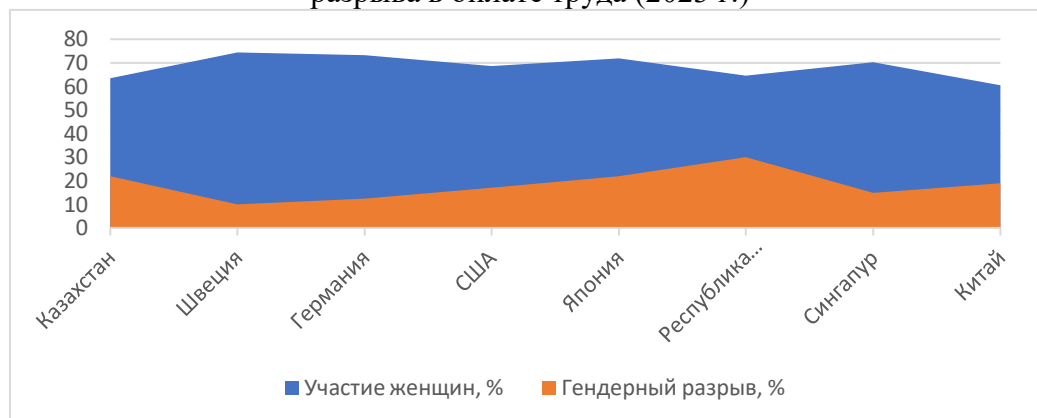
Источники: World Bank (Labour Force Participation Rate, 2024); OECD Gender Wage Gap Data (2024); ILOSTAT (2023); национальные статистические данные.

Сравнительный анализ европейских и азиатских моделей позволяет сделать вывод о том, что достижение количественного участия женщин в экономике не является достаточным условием гендерного равенства. Ключевое значение имеет институциональная комплексность политики, включающая меры по сокращению разрыва в оплате труда, поддержке совмещения профессиональной и семейной сфер и расширению участия женщин в высокотехнологичных секторах.

Выше приведена сравнительная таблица, которая отражает данные за 2019–2024 гг. (последние доступные сопоставимые показатели международных баз данных World Bank и OECD).

Данные таблицы демонстрируют, что по уровню участия женщин Казахстан находится ближе к восточноазиатским экономикам, однако существенно уступает скандинавским странам. При этом гендерный разрыв в оплате труда в Казахстане сопоставим с показателями Японии и Китая, но значительно превышает показатели Северной Европы.

Диаграмма 1. Сравнительный анализ участия женщин в рабочей силе и гендерного разрыва в оплате труда (2023 г.)

Источники: World Bank (Labour Force Participation Rate, 2024); OECD Gender Wage Gap Data (2024); ILOSTAT (2023); национальные статистические данные.

Особенно показательным является пример Республики Корея, где высокий уровень экономического развития сочетается с одним из самых значительных гендерных разрывов среди стран ОЭСР. Это подтверждает тезис о том, что экономическая модернизация сама по себе не гарантирует гендерного паритета без системной институциональной политики.

Таким образом, можно сделать вывод о том, что Казахстан находится в промежуточной позиции между европейской социально-ориентированной моделью и индустриально-азиатским типом развития, что определяет специфику его дальнейшей гендерной трансформации.

Проведённый анализ позволяет сделать вывод о том, что гендерные факторы на рынке труда Казахстана приобретают стратегическое значение в условиях глобальной институциональной трансформации международных отношений. Участие страны в международных организациях формирует нормативные ориентиры национальной политики, а показатели гендерного равенства становятся элементом международной оценки устойчивости и инвестиционной привлекательности.

Казахстан демонстрирует сравнительно высокий уровень участия женщин в рабочей силе, приближаясь к показателям развитых экономик и ряда азиатских стран. Однако сохраняющийся гендерный разрыв в оплате труда, отраслевая сегрегация и ограничения в совмещении профессиональной и семейной сфер свидетельствуют о необходимости системных институциональных реформ.

Международный сравнительный анализ показывает, что количественное вовлечение женщин в экономику не гарантирует достижения гендерного паритета. Решающее значение имеет комплексность государственной политики: развитие инфраструктуры ухода за детьми, стимулирование гибкой занятости, продвижение женщин в высокотехнологичные отрасли и последовательное сокращение разрыва в оплате труда.

Таким образом, гендерное равенство на рынке труда следует рассматривать не только как социальную цель, но и как ресурс устойчивого экономического развития и фактор укрепления международной конкурентоспособности Казахстана в системе глобальных отношений.

Использованная литература:

1. World Bank. Labor force participation rate, female (% of female population ages 15+) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://data.worldbank.org/indicator/SL.TLF.CACT.FE.ZS> (дата обращения: 25.02.2026).
2. World Bank. Labor force participation rate, male (% of male population ages 15+) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://data.worldbank.org/indicator/SL.TLF.CACT.MA.ZS> (дата обращения: 25.02.2026).

3. OECD. Labour force participation rate (indicator) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://data.oecd.org/emp/labour-force-participation-rate.htm> (дата обращения: 25.02.2026).
4. OECD. Gender wage gap (indicator) [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://data.oecd.org/earnwage/gender-wage-gap.htm> (дата обращения: 25.02.2026).
5. International Labour Organization. Global Wage Report 2023 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://ilostat.ilo.org/topics/wages/> (дата обращения: 25.02.2026).
6. World Economic Forum. Global Gender Gap Report 2023 [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://www.weforum.org/reports/global-gender-gap-report-2023> (дата обращения: 25.02.2026).
7. Бюро национальной статистики Республики Казахстан. Показатели рынка труда [Электронный ресурс]. – Режим доступа: <https://stat.gov.kz> (дата обращения: 25.02.2026).

CONDITIONS FOR THE DEVELOPMENT OF METABOLIC SYNDROME DURING SPORTS TRAINING AND ITS CONSEQUENCES (LITERATURE REVIEW)

Sultonova D.F.

Teacher of Chirchik State Pedagogical University, researcher of the Uzbek State University of Physical Culture and Sports, Chirchik, Uzbekistan.

E-mail: liliya77027@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0001-5056-7724>

Abstract. Today, due to the increase in the number of people engaged in physical activity and sports, the study of the mechanisms of adaptation of the body of healthy athletes to constant physical loads is becoming increasingly important. The results of scientific research indicate that physical exercises have a very large influence on the processes of energy metabolism, and incorrectly planned loads can sometimes lead to the formation of some components of metabolic syndrome. This article provides an analysis of scientific literature on changes in metabolic processes under the influence of physical loads in healthy athletes, the body's adaptive capabilities, and the principles of preventing the development of metabolic syndrome.

Key words. Metabolic syndrome, genetic predisposition, insulin resistance, sleep disturbance, arterial hypertension.

Андатпа. Бүгінгі таңда физикалық белсенділік пен спортпен шұғылданатын халық санының өсуіне байланысты дені сау спортшылар ағзасының тұрақты физикалық жүктемелерге бейімделу механизмдерін зерттеу маңызды болып табылады. Ғылыми зерттеу нәтижелері көрсеткендей, физикалық жаттығулар энергия алмасу процестеріне өте үлкен әсер етеді және дұрыс жоспарланбаған жүктемелер кейде метаболикалық синдромның кейбір компоненттерінің қалыптасуына әкелуі мүмкін. Бұл мақалада дені сау спортшыларда физикалық жүктемелер әсерінен метаболикалық үдерістердегі өзгерістер, ағзаның бейімделу мүмкіндіктері және метаболикалық синдром дамуының алдын алу принциптері туралы ғылыми әдебиеттерді талдау келтірілген.

Кілт сөздер. Метаболикалық синдром, генетикалық бейімділік, инсулинрезистенттілік, ұйқының бұзылуы, артериялық гипертензия

Аннотация. На сегодняшний день, в связи с увеличением числа населения, занимающегося физической активностью и спортом, важное значение приобретает изучение механизмов адаптации организма здоровых спортсменов к постоянным физическим нагрузкам. Результаты научных исследований свидетельствуют о том, что физические упражнения оказывают очень большое влияние на процессы энергетического обмена, а неправильно спланированные нагрузки иногда могут привести к формированию некоторых компонентов метаболического синдрома. В данной статье представлен анализ научной литературы об изменениях в метаболических процессах под воздействием физических

нагрузок у здоровых спортсменов, адаптационных возможностях организма и принципах профилактики развития метаболического синдрома.

Ключевые слова. Метаболический синдром, генетическая предрасположенность, инсулинорезистентность, нарушение сна, артериальная гипертензия.

Metabolic syndrome develops under the influence of interconnected risk factors such as obesity, insulin resistance, arterial hypertension, and dyslipidemia, as well as a sedentary lifestyle and dietary patterns. A genetic predisposition can amplify the negative impact of behavioral factors, leading to the development of metabolic disorders. The data obtained suggest that lifestyle modification and early management of modifiable risk factors are crucial for preventing metabolic syndrome [1].

Hereditary factors play a significant role in the development of metabolic syndrome and its individual components. Genetic predisposition is particularly pronounced in cases of obesity and arterial hypertension, whereas the contribution of the hereditary factor in diabetes mellitus is comparatively smaller. The results obtained highlight the role of genetic determinants in the structure of metabolic syndrome and the necessity of considering them when assessing individual risk [9].

Metabolic syndrome is defined as a combination of insulin resistance and carbohydrate metabolism disorders with abdominal obesity and cardiometabolic risk factors, which is reflected in international diagnostic criteria. Abdominal obesity is the central link in pathogenesis and is associated with neuroendocrine and inflammatory mechanisms, activation of the sympathoadrenal system, as well as the formation of arterial hypertension and dyslipidemia. A comprehensive medical approach based on early diagnosis and preventive measures plays an important role in preventing the development of concomitant diseases [8].

In recent years, fatty tissue around the heart - epicardial adipose tissue (EAT) - has been assessed as an important marker of MS pathogenesis and cardiometabolic risks. An increase in EAT exacerbates oxidative stress and local inflammation, negatively affecting the function of the heart muscle and coronary vessels. An increase in the thickness of the EAT is closely related to an increase in the risk of heart disease in patients with metabolic syndrome, a decrease in which is accompanied by physical activity [2]. Consequently, epicardial fat has become a new prognostic factor determining the clinical outcome of MS.

Modern scientific data indicate that the initial mechanisms of metabolic syndrome often form already in childhood and adolescence, especially against the background of obesity. The high prevalence of metabolic syndrome components among children and adolescents is associated with the early development of insulin resistance, atherogenic dyslipidemia, and arterial hypertension, which sharply increases the risk of cardiovascular complications in the future. The insufficiency of clear diagnostic criteria in pediatrics emphasizes the need to prevent metabolic syndrome and early monitoring of risk groups from childhood [3].

In adolescents, metabolic disorders such as obesity and metabolic syndrome are often accompanied by sleep disturbances - dyssomnia, which indicates the involvement of neurovegetative mechanisms in the pathogenesis of the disease. Dyssomnia is associated with insulin resistance, chronic inflammation, and functional strain on the cardiovascular and nervous systems. This circumstance emphasizes the need for early detection of sleep disorders when assessing metabolic risk in adolescence [4].

The combination of arterial hypertension and metabolic syndrome is accompanied by a disruption of immunoregulatory balance, activation of pro- and anti-inflammatory cytokines, and the development of tissue hypoxia. Hypoxia, as a factor modulating nonspecific inflammation, is associated with the acceleration of atherosclerosis and damage to target organs. These changes are considered as mutually reinforcing pathogenetic mechanisms leading to an intensification of the cardiometabolic continuum [7].

Metabolic syndrome is a complex of interconnected metabolic disorders, in the development of which obesity, recognized by the World Health Organization as a non-infectious epidemic of the modern era, plays an important role. Modern criteria for diagnosing metabolic syndrome are based on a combination of anthropometric, clinical, and biochemical indicators and allow for the early

detection of individuals with a high cardiovascular risk. Preventive and therapeutic measures aimed at normalizing body weight and changing lifestyle are of primary importance in reducing the risk of complications [5].

Conclusion. The formation of metabolic syndrome is not limited to traditional clinical indicators, but includes a wide range of changes related to the entire systemic metabolism. Studies on metabolism show that low concentrations of amino acids, such as serine and glycine, are more associated with MS components and greater abdominal obesity, which is explained by the active orientation of amino acids in the pathway of de novo sphingolipid synthesis [6]. These findings once again confirm that complex biochemical processes lie behind the clinical manifestations.

References:

1. Ruzmatova X.K. Metobalik sindromining xavf omillari // EJMNS. – 2024. – № 6.
2. Nyawo T.A., Pheiffer C., Mazibuko-Mbeje S.E., Mthembu S.X.H., Nyambuya T.M., Nkambule B.B., Sadie-Van Gijzen H., Strijdom H., Tiano L., Dlodla P.V. Physical exercise potentially targets epicardial adipose tissue to reduce cardiovascular disease risk in patients with metabolic diseases: oxidative stress and inflammation emerge as major therapeutic targets // *Antioxidants*. – 2021. – Vol. 10, No. 11. – 1758.
3. Fastovets M.M. Metabolic syndrome in children (literature review) // *Вісник проблем біології і медицини*. – 2016. – № 4.
4. Исанова Ш.Т., Мухтарова А.А. Усмир болаларда учрайдиган диссомния ва метаболик ўзгаришлар // *Zamonaviy tibbiyot jurnali* (Журнал современной медицины). – 2025. – № 2.
5. Botirova M.R. Definition of metabolic syndrome (MS) and risk factors // *EJAR*. – 2024. – № 2-1.
6. Palmnäs M.S.A., Kopciuk K., Shaykhutdinov R.A., et al. Serum metabolomics of activity energy expenditure and its relation to metabolic syndrome and obesity // *Sci. Rep.* – 2018. – Vol. 8. – 3308.
7. Полозова Э.И., Пузанова Е.В., Сеськина А.А. Взаимосвязь иммунологических нарушений, гипоксии и воспаления при артериальной гипертензии и метаболическом синдроме. - *Медицинская иммунология* 2020, Т. 22, № 5, стр. 1003-1008 © 2020, СПб РО РААКИ.
8. Piddubna A.A et. al. Modification of lifestyle in diabetes. - *MEDICAL SCIENCES / «Colloquium-journal» #5(164)*, 2023.
9. Х.Тошева, Д. Кайимова Метаболик синдромнинг ривожланишида ирсиятнинг ахамияти. - *Электронный научный журнал «Биология и интегративная медицина»* 2017 №1 (январь).

ANALYSIS OF THE IMPACT OF SALINITY STRESS ON WHEAT (TRITICUM AESTIVUM L.) GRAIN QUALITY TRAITS

¹Tajibayev G'ulomjon Alisherovich

²Aytenov Ilkham Sarsenbay uly

Institute of Genetics and Experimental Biology of Plants, Academy of Sciences of Uzbekistan

E-mail: tajibayevgulomjon0095@gmail.ru, <https://orcid.org/0009-0007-3790-0685>

Abstract. This study evaluates the effect of soil salinity on wheat (*Triticum aestivum* L.) grain quality, focusing on protein and gluten content in three districts of Karakalpakstan (Beruniy, Nukus, and Kungrad). The results revealed a clear salinity gradient from low (0.45%) to high (1.41%). Grain quality parameters decreased with increasing salinity, particularly gluten content. Boxplot analysis showed that gluten is more sensitive to salinity stress than protein. The ASR variety demonstrated

greater stability under saline conditions. These findings highlight the importance of selecting suitable wheat genotypes to maintain grain quality in saline environments.

Key words: Wheat (*Triticum aestivum* L.), grain quality, protein content, gluten content, soil salinity, salinity stress.

Аңдатпа. Бұл зерттеуде Қарақалпақстан Республикасының Беруний, Нукус және Қоңырат аудандарында топырақтың тұздану деңгейінің бидай (*Triticum aestivum* L.) дән сапасына, атап айтқанда ақуыз және клейковина мөлшеріне әсері бағаланды. Зерттеу нәтижелері тұздану деңгейінің 0,45%-дан 1,41%-ға дейін өзгеретінін көрсетті. Тұздану деңгейі артқан сайын дән сапа көрсеткіштері, әсіресе клейковина мөлшері төмендейтіні анықталды. Boxplot талдауы клейковинаның тұздану стрессіне ақуызға қарағанда сезімтал екенін көрсетті. ASR сорты тұзданған жағдайда жоғары тұрақтылық көрсетті. Нәтижелер тұзданған аймақтарда дән сапасын сақтау үшін қолайлы сорттарды таңдаудың маңыздылығын көрсетеді.

Түйін сөздер: Бидай (*Triticum aestivum* L.), дән сапасы, ақуыз мөлшері, клейковина мөлшері, топырақтың тұздануы, тұздану стрессі.

Аннотация. В данном исследовании оценено влияние засоления почвы на качество зерна пшеницы (*Triticum aestivum* L.), в частности на содержание белка и клейковины, в условиях трех районов Республики Каракалпакстан (Беруний, Нукус и Кунград). Результаты показали наличие выраженного градиента засоления от 0,45% до 1,41%. С увеличением уровня засоления наблюдается снижение показателей качества зерна, особенно содержания клейковины. Анализ boxplot показал, что клейковина более чувствительна к солевому стрессу по сравнению с белком. Сорт ASR продемонстрировал более высокую устойчивость в условиях засоления. Полученные результаты подчеркивают важность выбора адаптированных сортов для сохранения качества зерна в засоленных условиях.

Ключевые слова: Пшеница (*Triticum aestivum* L.), качество зерна, содержание белка, содержание клейковины, засоление почвы, солевой стресс.

Introduction

Wheat (*Triticum aestivum* L.) is one of the most important cereal crops with strategic significance for ensuring global food security. The quality of wheat grain, particularly protein and gluten content, is a key determinant of its technological and nutritional value. These parameters directly influence the baking quality, volume, and structure of bread products. The formation of grain quality is a complex process resulting from the interaction between genotype (varietal characteristics) and environmental factors. [1].

Soil salinity is currently recognized as one of the major abiotic stress factors posing a serious threat to agriculture on a global scale. Salinity induces osmotic stress in plants, limiting water uptake, while the excessive accumulation of sodium (Na^+) and chloride (Cl^-) ions leads to ionic toxicity.

These effects disrupt cellular metabolic processes, reduce enzymatic activity, and decrease photosynthetic efficiency [2,6]. As a result, plant growth, development, yield, and grain quality are significantly adversely affected.

Recent scientific studies have demonstrated that the effects of salinity stress on wheat grain quality parameters are complex and multifactorial. Some studies have reported that under saline conditions, protein content may remain relatively stable or even show a slight increase; however, gluten content and its quality characteristics often decline [3].

This negatively affects the technological properties of the grain, particularly its baking quality. Furthermore, the degree of salinity tolerance largely depends on the genetic characteristics of wheat varieties. Certain genotypes are able to maintain relatively stable quality parameters under saline conditions, whereas others exhibit a significant decline in grain quality traits [4,5].

A significant portion of the territory of the Republic of Karakalpakstan is characterized by soils affected by varying degrees of salinity. This represents one of the major limiting factors for agricultural crop production in the region. Therefore, a comprehensive assessment of wheat grain quality parameters under different salinity conditions is of considerable scientific and practical importance.

In the present study, soil salinity levels were determined under laboratory conditions in three districts of the Republic of Karakalpakstan—Beruniy, Nukus, and Kungrad—and the protein and gluten content of wheat grain grown in these areas were evaluated.

The objective of this study was to determine the relationship between soil salinity levels and wheat grain quality parameters (protein and gluten content), to assess differences across regions and varieties, and to scientifically analyze the impact of salinity stress on grain quality.

Materials and Methods

The study was conducted in three districts of the Republic of Karakalpakstan: Beruniy, Nukus, and Kungrad. Soil salinity levels were determined under laboratory conditions. A 200 g soil sample was dissolved in 300 ml of distilled water, and the salinity percentage was calculated based on the amount of extracted salts.

Grain quality parameters of wheat, including protein and gluten content, were determined using a SpectraAlyzer device, and average values were calculated. The study included the following wheat varieties: ASR, Qadr, O'tkir, Sobirbosh, Krasnodar-99, and Davr.

The obtained data were analyzed using analysis of variance (ANOVA) and correlation methods, with significance assessed at $p < 0.05$. Graphical analyses were performed using Origin software.

Results and Discussion

The study revealed that soil salinity levels varied significantly across the investigated regions, indicating a clear ecological gradient. The lowest salinity level was recorded in Beruniy district (0.45%). In Nukus district, the salinity level was slightly higher, reaching 0.54%. The highest value was observed in Kungrad district, where soil salinity reached 1.41% (Table 1).

Table 1. Soil salinity levels in the study regions

District	Salinity level (%)		Effect on plant
Beruniy	Low	0,48	Favorable conditions with optimal plant growth and development
Nukus	Moderate	1,26	Slight reduction in physiological and metabolic processes
Kungrad	High	2,47	Severe stress conditions leading to delayed developmental stages and reduced growth

The results revealed significant differences in soil salinity levels across the studied regions. In particular, in Beruniy district, the salt content in the soil was 0.48%, characterized by sulfate–chloride type salinity, and classified as low salinity. In Nukus district, soil salinity was predominantly of the sulfate type, with a salt content of 1.26%, corresponding to a moderate salinity level. In contrast, Kungrad district exhibited a high level of soil salinity, mainly dominated by sodium chloride (NaCl) salinity, where the salt content reached 2.47%. These values confirm that the area belongs to the highly saline category.

The analysis of grain quality parameters revealed that protein and gluten contents in wheat grains varied significantly across the studied regions. These differences are primarily associated with soil salinity levels and their chemical composition, which directly influence plant nutrition and physiological processes.

Furthermore, the observed variations are not only explained by environmental factors but also by the genetic characteristics of wheat varieties. Different genotypes respond differently to salinity stress: some are able to maintain relatively stable quality parameters, while others exhibit a significant decline under saline conditions.

To visually assess the variability of grain quality parameters across regions, boxplot diagrams were employed. These graphs allow not only the evaluation of the mean values of protein and gluten content in wheat grain, but also their distribution and variability (Figure 1).

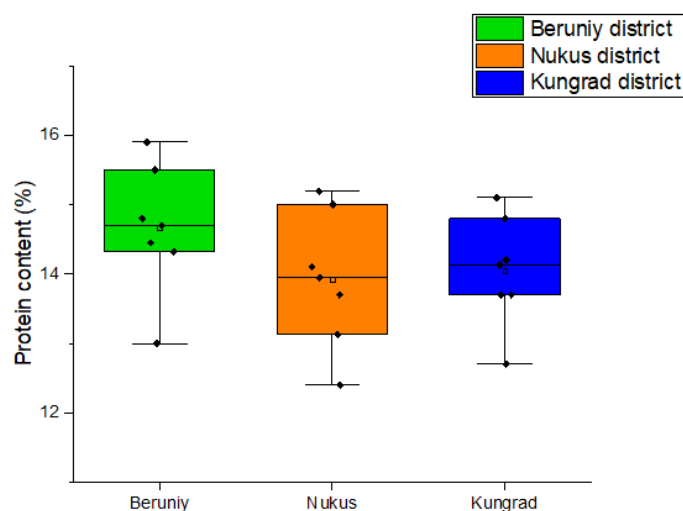

Figure 1. Boxplot of protein content (%) in wheat grain across the studied regions

The graphical results indicate that protein content in Beruniy district is relatively high and stable, ranging from 14.0 to 15.8%. In Nukus district, the distribution range of protein content is wider, with some lower values observed (around 12.5%).

In Kungrad district, protein content is at a moderate level; however, the overall trend shows a slight decrease in protein content with increasing salinity.

In addition, the distribution of gluten content, which is considered a key technological indicator of grain quality, is presented in the following graph (Figure 2).

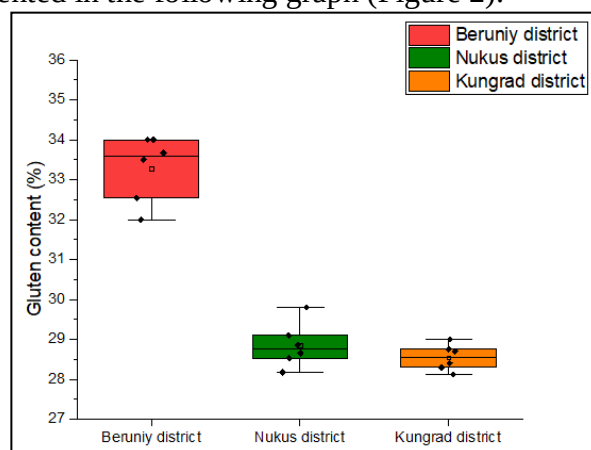

Figure 2. Boxplot of gluten content (%) in wheat grain across the studied regions

In Beruniy district, gluten content is the highest (32–34%) and relatively stable, confirming that grain quality is superior under low salinity conditions. In contrast, in Nukus and Kungrad districts, gluten content is significantly lower (28–29%), and its reduction is particularly evident under higher salinity conditions.

Boxplot diagrams reflect not only the mean values of grain quality parameters but also their variability and stability. The obtained results indicate that with increasing soil salinity, a significant decline is observed, particularly in gluten content.

This finding confirms that gluten content is a highly sensitive indicator of salinity stress and represents an important criterion for assessing the technological quality of wheat grain.

Conclusion

The results of the study demonstrated that soil salinity has a significant effect on wheat grain quality parameters. Under low salinity conditions, grain quality remains high, whereas under high salinity conditions, a noticeable reduction is observed, particularly in gluten content.

Among the studied varieties, ASR exhibited high stability and was identified as a promising genotype for saline conditions. Overall, the selection of suitable varieties is of great importance for achieving high-quality yields in saline environments.

References:

1. Arzani, A., Ashraf, M. (2021). Smart engineering of genetic resources for enhanced salinity tolerance in crop plants. *Critical Reviews in Plant Sciences*, 40(4), 308–348.
2. Hasanuzzaman, M., Nahar, K., Alam, M. M. (2018). Plant responses and tolerance to salinity stress: physiological and molecular mechanisms. *International Journal of Molecular Sciences*, 19(12), 3741.
3. Zörb, C., Geilfus, C. M., Dietz, K. J. (2019). Salinity and crop yield. *Plant Biology*, 21, 31–38.
4. Hussain, S., Shaukat, M., Ashraf, M. (2020). Salinity stress in wheat: effects, mechanisms and management strategies. *Environmental Science and Pollution Research*, 27, 1–17.
5. Zörb, C., Geilfus, C. M., Dietz, K. J. (2019). Salinity and crop yield. *Plant Biology*, 21(S1), 31–38.
6. Hasanuzzaman, M., Nahar, K., Anee, T. I., Khan, M. I. R. (2020). Managing salt stress in plants: physiological and molecular perspectives. *Plants*, 9(8), 1036.

ПЕДАГОГТИҢ КӘСІБИ ДЕНСАУЛЫҒЫН САҚТАУ ЖӘНЕ НЫҒАЙТУ

¹Тайров Ю.А., ²Алтынбекова Б.С.

¹Дене шынықтыруды оқытудың теориясы мен әдістемесі кафедрасының оқытушысы, және

²Дене шынықтыру кафедрасының оқытушысы
Ж.А.Ташенов атындағы университет, Шымкент қ.

Аннотация: Педагогтің кәсіби денсаулығын сақтау және нығайту – қазіргі білім беру процесінің маңызды мәселесі болып табылады. Мұнда педагогтің кәсіби қызметіндегі денсаулық жағдайы қарастырылады, сондай-ақ оны сақтау және дамытуға бағытталған түрлі әдіс-тәсілдер мен жұмыс формалары сипатталады.

Кілт сөздер: кәсіби денсаулық, педагог, денсаулықты сақтау, кәсіби қызмет.

Аннотация: Сохранение и укрепление профессионального здоровья педагога является важной задачей современного образовательного процесса. В работе рассматривается состояние здоровья педагога в профессиональной деятельности, а также описываются различные методы, приемы и формы работы, направленные на его сохранение и развитие.

Ключевые слова: профессиональное здоровье, педагог, сохранение здоровья, профессиональная деятельность.

In English: Abstract: The preservation and strengthening of a teacher's professional health is an important issue in the modern educational process. The paper examines the health status of teachers in their professional activities and describes various methods, techniques, and forms of work aimed at maintaining and improving it.

Key words: professional health, teacher, health preservation, professional activity.

Уильям Джеймс айтқандай: «Құдай біздің күнәларымызды кешіре алады, бірақ жүйке жүйеміз ешқашан кешірмейді». Бұл сөз педагогтің кәсіби денсаулығының маңызды екенін айқын көрсетеді. Педагогтің кәсіби денсаулығы – заманауи мектептің нәтижелі жұмыс істеуінің басты шарты әрі көпшіліктің назарынан тыс қалған маңызды мәселе. Бұл мәселе тек жеке мұғалімнің денсаулығына ғана емес, жалпы ұрпақтың денсаулығына да тікелей әсер етеді [1].

Педагог кәсібі эмоционалды ресурстардың жоғары шығындарымен байланысты. Зерттеулер көрсеткендей, педагогтер арасында невротикалық бұзылулар, невроздардың қалыптасуы, соматикалық аурулардың пайда болу қаупі ең жоғары.

Бүгінгі таңда педагогке қойылатын талаптар едәуір өсті, бұл оның кәсіби қызметінің мазмұны мен жауапкершілік деңгейінің артуына тікелей байланысты. Ата-аналар тарапынан мұғалімнің кәсіби құзыреттеріне, білім беру сапасына, оқушылармен тиімді қарым-қатынас орната білуіне және оқу нәтижелеріне жоғары талаптар қойылады.

Әкімшілік тарапынан педагогтен шығармашылық көзқарас, стандарттан тыс ойлау қабілеті, заманауи білім беру технологияларын меңгеру, жаңа әдістер мен инновациялық тәсілдерді тиімді қолдану күтіледі. Сонымен қатар, ЕГЭ енгізілуіне байланысты мұғалімнің жауапкершілігі күшейіп, оқу процесін нәтижеге бағыттап ұйымдастыру, оқушыларды емтиханға сапалы дайындау міндеті жүктеліп, соған сәйкес жұмыс көлемі мен психоэмоциялық жүктемесі де арта түсті.

Педагогтердің кәсіби аурулары қатарына астено-невротикалық күйдегі жүйке бұзылулары, жоғарғы тыныс жолдарының аурулары, көз патологиясы (миопия және т.б.), зат алмасу бұзылыстары, жүрек-қан тамыр аурулары және остеохондроз жатады. Аталған дерттер көбіне мұғалімдердің ұзақ уақыт бойы психоэмоциялық жүктемемен жұмыс істеуінен, дауыс аппаратына түсетін салмақтың жоғары болуынан, қимыл-қозғалыстың шектеулілігінен және жұмыс тәртібінің тұрақсыздығынан туындайды. Кәсіби қызметтің ерекшеліктеріне байланысты педагогтерде жүйке жүйесінің қажуы, иммунитеттің әлсіреуі және жалпы ағзаның қызметтік мүмкіндіктерінің төмендеуі жиі байқалады [2].

Педагогтің уайымы мен стресс жағдайлары жұмысқа теріс қатынастың қалыптасуына, созылмалы шаршауға, жалпы әлсіздік пен шалдыққандыққа, еңбек қарқынының төмендеуіне, өз кәсіби қызметіне көңіл толмаушылықтың артуына алып келеді. Мұндай психоэмоциялық күй ұзақ уақыт сақталған жағдайда тұлғалық және кәсіби дағдарыс тереңдеп, нәтижесінде «эмоциялық күйіп кету» синдромы пайда болуы мүмкін, бұл өз кезегінде педагогтің кәсіби тиімділігі мен жеке әл-ауқатына кері әсерін тигізеді.

Қазіргі уақытта аталған мәселелерді шешу үшін әртүрлі тәсілдер қолданылады. Солардың кейбірі:

- Мұғалімнің жұмысын ғылыми тұрғыдан ұйымдастыру, әсіресе оқу жүктемесі артқан кезде;

- Жұмыс тәртібін және демалыс уақытын тиімді жоспарлау;

- Педагогтің психологиялық және физикалық денсаулығын қолдайтын әдістерді енгізу;

- Стрессті басқару, босаңсу және тыныштандыру жаттығулары;

- Жеке кәсіби даму мен өзін-өзі жетілдіруге арналған бағдарламалар.

Бұл тәсілдер педагогтің кәсіби денсаулығын сақтауға және нығайтуға, оның көңіл-күйге байланысты күйін тұрақтандыруға, сондай-ақ сабақ сапасын арттыруға мүмкіндік береді. Педагогтің өз денсаулығына мән беруі – оқушылардың да сапалы білім алуына тікелей ықпал етеді [3].

Педагогтің кәсіби денсаулығын сақтау және нығайту барысында бірнеше нақты әдіс-тәсілдер қолданылады. Оларға мыналар жатады:

- Оқушылардың танымдық әрекетін ынталандыру арқылы педагогтің жұмысындағы қиындықтарды жеңуге көмек көрсету;

- Педагогті қосымша білім беру бағдарламаларын меңгеруге және еңбекке ынталандыру;

- Қаржылық қиындықтар, демалыс немесе ем алу жолдамаларын алу мәселелері туындаған жағдайда педагогтарға денсаулықты сақтау бойынша қолдау көрсету;

- Педагогтердің денсаулық саласындағы өзіндік білімін жетілдіру әрекеттерін арттыру;

- Қимыл тәртібін көбейту, яғни дене белсенділігін арттыру;

- Оқу үрдісін дұрыс ұйымдастыру, мұнда жүктемені көбейтудің орнына оқу әрекетін оқушы мен ересек адамның өзін-өзі дамытуға, рефлексияға бағыттау;

- Педагогикалық үрдіске денсаулық пен салауатты өмір салтының маңыздылығы туралы тұрақты ақпаратты (тәжірибелік және теориялық түрде) енгізу;

- Психологиялық көмек рөлін арттыру, педагогтар мен оқушыларға оқу үрдісінде дене, психологиялық және әлеуметтік әл-ауқатты қамтамасыз ету.

Универсалды тәсіл ретінде педагогтің үздіксіз білім алуы маңызды саналады. Бұл білімнің ескіріп кетуі мәселесімен тығыз байланысты. Шетелдік зерттеушілер бұл құбылысты «компетенцияның жартылай ыдырау кезеңі» деп атаған, яғни оқу аяқталғаннан кейін алынған білімнің шамамен 50%-ы ескіріп кететін уақыт аралығы.

Педагогтің кәсіби қызметінде маңызды аспект – өзін-өзі реттеу процесін меңгеру. Өзін-өзі реттеу қажеттілігі педагог жоғары психологиялық және физикалық кернеуде болғанда, қиын орындалатын тапсырмаларға тап болғанда пайда болады, бұл ойланбай әрекет ететін әрекеттерге әкелуі мүмкін. Өз-өзін реттеу үшін бірнеше әдістер қолданылады:

- Тыныс алу гимнастикасы;
- Аутогендік жаттығу;
- Босаңсу әдістері;
- Зейінді шоғырлану және көзбен елестету әдістемесі.

Бұл әдістерді меңгеру педагогке күшін тиімді бөлуге, жұмыс процесінде өз-өзін дұрыс басқаруға және жағдайға қарай өнімді әрекет етуге мүмкіндік береді.

Аутогендік жаттығу әдісі – бұл адамның өз ағзасына әртүрлі психологиялық әсерлі себептерді саналы түрде әсер етуіне негізделген тәсіл. Оның негізгі мақсаты – жүйке жүйесін релаксациялау және белсендіру, яғни психологиялық күйді реттеу арқылы денені тынықтыру және психоэмоциялық теңгерімді қалыптастыру.

Өзін-өзі сенімді сезіну мен позитивті дүниетанымды қалыптастыру үшін оң ойлау қабілетін меңгеру ұсынылады. Бұл әдіс педагогке өз әрекеттерін бағалауда конструктивті көзқарас қалыптастыруға, қиындықтардан қорықпай, шешім қабылдауға мүмкіндік береді.

Ұзақ мерзімді және қысқа мерзімді мақсаттарды белгілеу – мотивацияны арттырудың тиімді әдістерінің бірі. Ұзақ мерзімді мақсаттар адамның дұрыс бағытта жүргенін көрсететін қарсы әсер туғызып, өзін-өзі жетілдіру процесінде сенімділікті арттырады. Қысқа мерзімді мақсаттарды орындау – өзіндік білім мен дағдыны дамытуға бағытталған нақты қадам болып табылады [4].

Сонымен қатар, педагогикада «тайм-ауттар» енгізу, яғни жұмыс пен басқа жүктемеден уақытша демалыс алу да маңызды. Қазіргі өмірдің қарқыны жоғары, көптеген адамдар жыл бойы үзіліссіз жұмыс істеуге мәжбүр, бұл күйзелістік жағдайларды күшейтеді. Сол себепті жүйелі демалыс пен психологиялық қайта қалпына келу педагогтің кәсіби тұрақтылығы үшін аса қажет.

Қазіргі педагогикада кең қолданыс тапқан арнайы термин – «тиімді педагог». Мұндай педагогтің негізгі ерекшеліктері:

- Өзіне сенімділік;
- Эмоционалды тұрақтылық;
- Өз-өзін адекватты бағалау;
- Жоғары икемділік пен бейімделу қабілеті.

Тиімді педагог өзін жеке тұлға ретінде таниды және кәсіби қызметінде өзін-өзі көрсетуге, шығармашылықпен өзін танытуға ұмтылады. Ол өз әрекеттерінде саналы түрде өзін-өзі реттеу, мотивацияны арттыру және психоэмоциялық ресурстарды тиімді пайдалану арқылы жоғары кәсіби нәтижелерге қол жеткізеді.

Қазіргі білім беру жүйесінде педагогтің кәсіби денсаулығын сақтау мәселесі тек жеке адамның әл-ауқаты тұрғысынан ғана емес, сонымен қатар білім беру сапасын арттырудың стратегиялық себептері ретінде қарастырылады. Себебі педагогтің психоэмоциялық жағдайы оның оқу-тәрбие үдерісін ұйымдастыру тиімділігіне, оқушылармен қарым-қатынас мәдениетіне және жалпы педагогикалық нәтижелерге тікелей әсер етеді. Соңғы жылдардағы зерттеулер педагогтің эмоционалды тұрақтылығы жоғары болған сайын оның кәсіби күйіп кету деңгейі төмен болатынын дәлелдейді.

Сонымен қатар, педагогтің денсаулығын сақтау жүйелі профилактикалық шараларды қажет етеді. Оларға жұмыс орнындағы эргономикалық жағдайды жақсарту, психологиялық

қолдау қызметтерін дамыту, ұжымдық әлеуметтік-психологиялық климатты нығайту жатады. Мектеп деңгейінде «денсаулықты қолдайтын орта» қалыптастыру педагогтің ғана емес, бүкіл білім беру ұйымының тиімді жұмыс істеуіне ықпал етеді. Мұндай ортада стресс факторлары азайып, кәсіби қанағаттану деңгейі артады.

Педагогтің өзін-өзі дамытуы мен өзін-өзі реттеу дағдыларын жетілдіруі де маңызды рөл атқарады. Уақытты тиімді басқару, эмоционалды интеллектіні дамыту және кәсіби рефлексия жүргізу – педагогтің ұзақ мерзімді кәсіби тұрақтылығын қамтамасыз ететін негізгі құралдар болып табылады. Осы тұрғыдан алғанда, педагогтің кәсіби денсаулығы – үздіксіз дамып отыратын көпқырлы жүйе болып табылады.

Әдебиеттер тізімі:

1. Бабанский Б. К. Оптимизация процесса обучения. – М., 1997.
2. Смирнов Н. К. Здоровьесберегающие образовательные технологии в работе учителя и школы. – М., 2003.
3. Бодров В.А. Психология профессиональной деятельности. – М.: ПЕР СЭ, 2006.
4. Селье Г. Стресс без дистресса. – М.: Прогресс, 1982.

ҚАЗІРГІ СПОРТТАҒЫ ЖАРАҚАТТАНУ СЕБЕПТЕРІН ТАЛДАУ

Талдыбек С.Е., Давлятов Е.У.

*Дене шынықтыру кафедрасының оқытушылары
Ж.А.Ташенов атындағы университет, Шымкент қ.*

Аңдатпа: Қазіргі спорттағы жарақаттану мәселесі жоғары нәтижеге ұмтылу мен жаттығу жүктемесінің артуына байланысты өзекті болып отыр. Зерттеуде жарақаттардың пайда болуына әсер ететін ұйымдастырушылық, әдістемелік, медициналық және сыртқы факторлар талданады. Жалпы алғанда, спорттағы жарақаттанудың алдын алу үшін кешенді тәсіл мен ғылыми негізделген жаттығу процесі қажет.

Кілт сөздер: Спорттық жарақаттану, қауіп себептері, жаттығу процесі, жарыс ережелері, алдын алу. Психологиялық күй, денеге жүктеме, медициналық бақылау, қауіпсіздік шаралары.

Аннотация. Проблема травматизма в современном спорте становится актуальной в связи со стремлением к высоким результатам и увеличением тренировочных нагрузок. В исследовании анализируются организационные, методические, медицинские и внешние факторы, влияющие на возникновение травм. В целом для профилактики спортивных травм необходим комплексный подход и научно обоснованный тренировочный процесс.

Ключевые слова: Спортивный травматизм, факторы риска, тренировочный процесс, правила соревнований, профилактика. Психологическое состояние, физическая нагрузка, медицинский контроль, меры безопасности.

Abstract. The problem of sports injuries in modern sports is becoming increasingly relevant due to the pursuit of high performance and the growth of training loads. The study analyzes organizational, methodological, medical, and external factors influencing the occurrence of injuries. Overall, a comprehensive approach and a scientifically based training process are required for the prevention of sports injuries.

Key words: Sports injuries, risk factors, training process, competition rules, prevention. Psychological state, physical load, medical monitoring, safety measures.

Қазіргі спортта жарақаттану мәселесі өзекті сипатқа ие. Жоғары нәтижеге ұмтылу, жаттығу жүктемесінің артуы және бәсекелестіктің күшеюі спортшы ағзасына түсетін талаптарды күрделендіреді. Жарақаттардың бір бөлігі жарыстарды өткізу ережелері мен шарттарының жетілмегендігімен байланысты. Егер жарыс регламенті мен қауіпсіздік талаптары уақтылы жетілдіріліп отырса, жарақат көрсеткішін едәуір төмендетуге болады.

Мысалы, бокста қорғаныс шлемдерінің енгізілуі, футболда ойыншыларды еркін алмастыру мүмкіндігі, хоккейде таяқты жоғары көтеріп ойнауға тыйым салу – жарақат санын азайтуға бағытталған тиімді шаралар.

Сонымен қатар төрешілердің шамадан тыс жұмсақтығы, күштік күресті артық қолдануға жол беруі немесе ережелерді көрермен мүддесіне қарай еркін түсіндіруі жарақат қаупін арттырады. Кей жағдайда атақты спортшыларға өзгелерге қарағанда көбірек еркіндік берілуі де ойын барысында қауіпті жағдайлардың көбеюіне әсер етеді.

Спорттық медицина мамандары жарыс ережелерін жетілдіруді жарақаттың алдын алудың маңызды құралы ретінде қарастырады. Мәселен, спорттық ойындарда еркін ауыстыру жүйесінің енгізілуі ойыншылардың шамадан тыс шаршауын азайтып, жарақат қаупін төмендетті. Ал хоккей мен су добында ойыншыны уақытша алаңнан шығару тәртібі «дөрекі ойынның» алдын алып, жарақат ықтималдығын азайтады.

Зерттеулер жарақат саны мен жарыс деңгейі арасында тікелей байланыс бар екенін көрсетеді. Мысалы, Италия футболында екі маусым ішінде тіркелген жарақаттардың 51%-ы кәсіби спортшылар үлесіне тиесілі болған, ал 54%-ы ресми ойындар кезінде орын алған. Әсіресе 10 жылдан астам жоғары деңгейде өнер көрсетіп жүрген тәжірибелі спортшылар жиі жарақат алады. Бұл бір жағынан қарсыластардың оларға қатаң қорғаныс қолдануымен, екінші жағынан бұрынғы жарақаттардың салдарына байланысты ағзаның әлсіреуімен түсіндіріледі [1].

Спорт нысандары мен құрал-жабдықтардың сапасының жақсаруы жалпы қауіпсіздікті арттырғанымен, кейбір жаңа технологиялар керісінше қосымша қауіп тудыруы мүмкін. Жасанды жабындарда жаттығу мен жарыс өткізу табиғи алаңмен салыстырғанда жарақат ықтималдығын арттыратыны байқалған. Табиғи жабында жарақат алу көрсеткіші шамамен 26% болса, жасанды төсеніште бұл көрсеткіш 28–31%-ға дейін өседі.

Қорғаныс құралдарын енгізу бас жарақаттарын азайтқанымен, жанама әсерлер туындауы ықтимал. Мысалы, велоспорт, хоккей және америкалық футболда шлем қолдану бас пен бет жарақатын азайтты, алайда кей жағдайда мойын жарақаттарының көбеюі тіркелген. Сол сияқты тау шаңғышыларының аяқ киімі мен бекіткіштерінің жетілдірілуі тобық жарақатын азайтқанымен, тізе буынына түсетін жүктеменің артуына әкелген.

Қоршаған ортаның күрделі жағдайлары да жарақат пен ауру қаупін күшейтеді. Орта және биік таулы аймақтар, аптап ыстық немесе қатты суық, ауаның ластануы, ұзақ ұшулардан туындайтын уақыт белдеуі өзгерісі – барлығы қосымша күйзеліс себептері болып табылады. Мұндай жағдайда ауыр жаттығулар мен жарыстар өткізу спортшы денсаулығына елеулі қауіп төндіреді және таулы ауру белгілерінің пайда болуына себеп болуы мүмкін. Сондықтан ұйымдастырушылар мен спортшылар суық тию жарақаттарының қауіп климатқа бейімделу шарттарын, дұрыс тамақтану тәртібін және киім таңдауды жан-жақты білуі тиіс.

Төзімділікке бағытталған спорт түрлерінде шамадан тыс аэробтық және аралас аэробтық-анаэробтық жүктемелер жүрек бұлшықетінің шамадан тыс күш түсуіне әкелуі мүмкін. Ұзақ уақыттық жұмыс кезінде күш қуаттың 10–15%-ы ақуыз көздерінен алынатыны белгілі. Егер мұндай жүктемелер арнайы теңгерілген тамақтанумен қамтамасыз етілмесе, ақуыз катаболизмі күшейіп, бұлшықет салмағы азаяды және жарақат қаупі жоғарылайды [2].

Дәрумендер мен микроэлементтердің жетіспеушілігі шаршауды күшейтіп, қалпына келу процесін баяулатады. Зат алмасу белсенділігі артқан сайын дәрумендерге деген қажеттілік те үйлесімді түрде өседі. Сондықтан қарқынды жаттығу жағдайында теңгерімді тамақтану ерекше маңызды.

Спортшы қыздар арасында, әсіресе көркем гимнастика, спорттық гимнастика және мәнерлеп сырғанау сияқты спорт түрлерінде төмен калориялы диеталарды шамадан тыс қолдану денсаулыққа қауіп төндіреді. Салмақты бақылаудағы қате тәсілдер сүйек тінінің минералсыздануына және етеккір циклінің бұзылуына әкелуі мүмкін. Созылмалы жеткіліксіз тамақтану мен психологиялық стресс аменореяның дамуына ықпал етеді. Етеккір циклі бұзылған спортшы қыздарда эстроген деңгейінің төмендеуі және кортизолдың жоғарылауы

салдарынан бұлшықет жарақаты 2–3 есе жиі кездесуі мүмкін. Сонымен қатар сүйек тығыздығы төмендеп, шаршау сынуларының қаупі артады.

Медициналық бақылау кезінде анықталмаған жүрек-қантамыр жүйесінің аурулары да аса қауіпті. Жоғары дәрежелі спортшылар арасында кенеттен өлім жағдайларын талдау олардың басым бөлігінде жүрек құрылымының ақаулары болғанын көрсеткен. Гипертрофиялық миопатия, коронарлық артерия аномалиялары және басқа да жүрек патологиялары уақтылы анықталмаған жағдайда ауыр салдарға әкелуі мүмкін.

Дәнекер тіндерінің ауыр жарақаттары толық жазылғанның өзінде бұрынғы беріктігінің шамамен 80%-ын ғана қалпына келтіреді. Сондықтан жарақаттан кейінгі 12 ай ішінде қайта жарақат алу қаупі жоғары болып қала береді.

Психологиялық күйзеліс те жарақат қаупіне тікелей әсер етеді. Қорқыныш, мазасыздық және шамадан тыс уайым жүйке-бұлшықет кернеуін арттырып, қимыл үйлесімділігін төмендетеді, техника бұзылады, зейін әлсірейді. Мұндай физиологиялық және психоэмоционалдық өзгерістер спорттық жарақат ықтималдығын күшейтеді. Стресс реакциясы неғұрлым айқын болса, жарақат алу қаупі соғұрлым жоғары болады [3].

Қазіргі спорттағы жарақаттану – көп факторлы құбылыс. Оның алдын алу үшін жарыс ережелерін жетілдіру, жаттығу жүктемесін ғылыми негізде жоспарлау, сапалы медициналық бақылау жүргізу, дұрыс тамақтану мен психологиялық қолдауды қамтамасыз ету қажет. Тек кешенді тәсіл ғана спортшылардың денсаулығын сақтап, жоғары нәтижеге қауіпсіз жолмен жетуге мүмкіндік береді.

Спорттық-педагогикалық сипаттағы жарақаттардың негізгі себептерінің бірі – жаттықтырушы жіберетін қателіктер. Мұндай қателіктер әртүрлі себептермен байланысты болуы мүмкін: теориялық дайындық деңгейінің жеткіліксіздігі, тәжірибенің аздығы немесе жеке тұлғалық ерекшеліктері. Әсіресе жас мамандар жарыс кезіндегі күйзелісті жағдайларда дұрыс әрі жедел шешім қабылдауда қиналуы ықтимал. Сонымен қатар жаттығу мен жарыстарды өткізу барысында санитарлық-гигиеналық және метеорологиялық талаптардың сақталмауы да жарақат алу қаупін арттырады.

Оқу-жаттығу процесін дұрыс ұйымдастырмаумен байланысты жарақаттарды талдау бірқатар жүйелі кемшіліктерді анықтауға мүмкіндік береді. Олардың қатарында жаттықтырушының теориялық және тәжірибелік дайындығының төмендігі, жарыстардың шамадан тыс тығыз кестесі, дайындықтың қорытынды кезеңінде кешенді мақсатты бағдарламалардың болмауы, жарыс ережелерінің бұзылуы, гигиеналық талаптардың сақталмауы және спортшылардың өздерінің теориялық білімінің жеткіліксіздігі бар. Мұндай олқылықтар жаттығу тиімділігін төмендетіп қана қоймай, жарақат алу ықтималдығын да күшейтеді.

Кейбір жарақат себептері нақты спорт түрлерінің ерекшеліктерімен байланысты болады. Мысалы, жаттығу бағдарламасын дұрыс құрастырмау, жарыс кестесін ғылыми негіздемесіз жоспарлау, нұсқаулық талаптарын сақтамау, жаттықтырушының қатысуынсыз сабақ өткізу, бір жаттықтырушыға тым көп спортшы жүктелуі салдарынан бақылаудың әлсіреуі – мұның барлығы қауіпті жағдайлардың туындауына әкелуі мүмкін. Әсіресе бастапқы даярлық топтарында спортшыларды физикалық дайындығы мен біліктілігі әртүрлі деңгейде бір топқа біріктіру қауіп тудырады. Қауіпсіздік техникасы ережелерін елемей де жиі кездесетін себептердің бірі.

Жаттығу үрдісін ұтымсыз құру, спорттық дайындық қағидаларын бұзу, жүктемені біртіндеп арттырмау, демалыс пен жұмыс тәртібін сақтамау да жарақатқа алып келуі мүмкін. Жаңа қозғалыстар мен техникалық элементтерді үйретуде жүйелілік пен кезеңділік қағидаларын сақтау, әр спортшыға жеке ерекшеліктеріне сай жаттығулар таңдау – қауіпсіз әрі нәтижелі дамудың негізгі шарты [4].

Кез келген жаттығудың міндетті бөлігі – қыздыру. Ол таңдалған спорттық бағытқа, жаттығу қарқындылығына және ауа райы жағдайына сәйкес ұйымдастырылуы тиіс. Дұрыс өткізілген қыздыру жаттығулары бұлшықеттерді жұмысқа дайындап, жарақат қаупін айтарлықтай төмендетеді.

Жарақаттың қауіп себептері сыртқы және ішкі себептерге бөлінеді.

Сыртқы себептерге мыналар жатады: – жаттығу өтетін ортаның жағдайы; – спорт нысандарының күйі, құрал-жабдық пен киім сапасы; – спорт түрінің өзіндік ерекшелігі; – жарыс ережелері мен ұйымдастыру деңгейі; – тамақтану сапасы және ынталандырушы дәрілік заттарды қолдану; – дайындықтың жекелеген құрамдас бөліктерін (қыздыру, жүктеме мен демалыс режимі, жаттығу құралдары, жарыс қызметі) дұрыс жоспарламау.

Ішкі себептерге мыналар кіреді: – спортшының жасы, жынысы, дене бітімі, бойы мен салмағы; – толық жазылмаған бұрынғы жарақаттар; – әртүрлі аурулар; – бұлшықеттердің әлсіз немесе теңгерімсіз дамуы; – икемділіктің төмендігі немесе керісінше буындардың шамадан тыс қозғалғыштығы; – спорттық шеберліктің жеткіліксіздігі; – психологиялық тұрақсыздық, күрделі жағдайларда өзін-өзі бақылаудың әлсіздігі.

Жарақат – сыртқы әсердің салдарынан тіндердің тұтастығы бұзылып немесе бұзылмай пайда болатын зақым. Жарақат түрлері өндірістік, тұрмыстық, көлік, әскери, спорттық және басқа да болып бөлінеді.

Спорттық жарақат – дене жаттығулары мен спорттық іс-әрекет барысында тіндердің физиологиялық беріктігінен асатын дененің дайындық себептер әсерінен туындап, зақымданған ағзаның анатомиялық құрылымы мен қызметінің өзгеруімен сипатталатын жағдай. Жалпы жарақаттар ішінде спорттық жарақаттардың үлесі шамамен 2%-ды құрайды және саны мен ауырлық дәрежесі жағынан соңғы орында тұр [5].

Арнайы медициналық әдебиеттерде жарақат тудыратын себептер дене, химиялық, биологиялық және аралас болып жіктеледі. Спорт саласында негізгі рөл дене дайындығы себептеріне, яғни механикалық және температуралық әсерлерге тиесілі. Ең жиі кездесетін жарақаттар механикалық ықпалдан пайда болады: жаралар, соғылулар, буын капсуласы мен байлам аппараттарының зақымдануы және басқа да тіндік өзгерістер.

Қорыта айтқанда, спорттағы жарақаттану – көпқырлы құбылыс. Оның алдын алу үшін жаттығу процесін ғылыми негізде ұйымдастыру, қауіпсіздік талаптарын сақтау, медициналық бақылауды күшейту және спортшылардың теориялық әрі психологиялық дайындығын жетілдіру қажет. Тек жүйелі және кешенді көзқарас қана спортшы денсаулығын сақтауға және жоғары нәтижеге қауіпсіз жолмен жетуге мүмкіндік береді.

Қозғалыс аппаратындағы жарақаттарды жіктеудің негіздері. Қозғалыс аппаратындағы жарақаттарды жіктеуде негізгі критерийлер этиопатогенетикалық және морфо-функционалдық белгілер болып табылады. Морфологиялық сипаттамалар жарақаттардың анатомо-топографиялық және анатомо-құрылымдық өзгерістері арқылы көрінеді. Бұл тұрғыда зақымданған тіннің орналасуы мен құрылымдық ерекшеліктері маңызды рөл атқарады.

Спорттық жарақаттардың себептері әртүрлі факторларға байланысты болып, оларды тікелей және жанама себептерге бөлуге болады. Тікелей себептерге жататындар қатарында жарыс пен жаттығу процесінің ұйымдастырушылық және әдістемелік кемшіліктері бар, мұнда жаттықтырушының теориялық және практикалық дайындығының жеткіліксіздігі, жарыс кестесінің тым тығыз болуы, төрешілік сапасының төмендігі, жаттығу процесін материалдық-техникалық қамтамасыз етудің нашарлығы, санитарлық-гигиеналық және метеорологиялық жағдайлардың сәйкес келмеуі сияқты себептер жатады; сондай-ақ әдістемелік себептерге топтарды дұрыс құрамдамау, қыздыру жаттығуларының қысқа немесе мүлде болмауы, жүктемені біртіндеп арттыру принципін елемеу, денеге жүктемені асыра қолдану және емдік бақылаудың жеткіліксіздігі кіреді.

Жанама себептер спортшының жеке ерекшеліктерімен байланысты болып, олардың қатарында негізгі дене дайындығының төмендігі, әдіс-тәсілдік және тактикалық дайындығының жеткіліксіздігі, моральдық және ерік-жігерлік дайындықтың әлсіздігі мен эмоционалдық тұрақсыздық, денсаулық жағдайындағы ауытқулар, соның ішінде туған немесе кейін пайда болған қозғалыс аппараты патологиялары, сондай-ақ тәртіп пен спорттық тәртібін бұзу сияқты себептер бар.

Спорттық жарақаттардың пайда болу механизмдері әртүрлі болып, ең алдымен тіннің физиологиялық беріктігі сыртқы күштің әсеріне төтеп бере алмай қалған кезде жарақат орын алады, сондай-ақ жарақаттың қайталану кезеңдері бойынша олар бір реттік, қайталанған және бірнеше рет қайталанатын жарақат болып бөлінеді, ал сыртқы күштің қолданылу сипаты мен топографиясына байланысты жарақат тікелей механизм арқылы (құлау, соқтығысу, соққы), жанама механизм арқылы (қате бүгілген немесе созылған қозғалыс, шектен тыс бұру, кенет отырып тұру) немесе аралас механизм арқылы, яғни бір уақытта бірнеше себептер әсерінен туындайды.

Қазіргі спорттық практикада спортшылар мен жаттықтырушылар арасында профилактикалық ойлау мәдениетін қалыптастыруға ерекше мән беру қажет. Бұл жаттығу процесін ұйымдастырудан бастап психосоматикалық жауап беруді болжауға дейінгі барлық аспектілерді қамтиды. Спортта жарақаттанудың алдын алу үшін жүйелі және кешенді тәсіл, дұрыс жоспарланған жаттығу, қауіпсіздік шараларын сақтау және спортшының жеке ерекшеліктерін ескеру маңызды болып табылады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Ваваев А.В. Физические и физиологические характеристики элитного скалолаза: монография/ Ваваев А.В.— Москва: Издательство «Спорт», 2019. – 18 с. 96
2. Дешин, Д.Ф. Причины спортивного травматизма / Д.Ф. Дешин. - М.: Физкультура и спорт, 2006. – 179 с.
3. Миронова З.С, Хайрец А.З. Профилактика и лечение спортивных травм./ З.С. Миронова, А.З. Хайрец - М: Физкультура и спорт, 2005. 34-41с.
4. Миронова, З.С. Спортивная травматология / З.С. Миронова, Е.М. Морозова. - М.: Физкультура и спорт, 2016. - 214 с.
5. Новикова Н. Т. Основы техники скалолазания на специальных стендах (тренажерах). Учебно-методическое пособие СПбГУ. / Н.Т. Новикова - М.: СПбГУ, 2000. - 64-69с.

САНДЫҚ ЭКОНОМИКА ЖАҒДАЙЫНДАҒЫ ЭЛЕКТРОНДЫ КОММЕРЦИЯНЫҢ ДАМУЫ

¹Темирова Ж.Ж., ²Саметова Г.А., ³Жәмет Д.А.

¹«Экономика және менеджмент» кафедрасының аға оқытушысы. э.ғ.к

Ж.А.Ташенев атындағы университет, Шымкент қ.

zhannat_temirova@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0002-0837-0319>

²«Экономика және менеджмент» кафедрасының аға оқытушысы.э.магистрі

Ж.А.Ташенев атындағы университет, Шымкент қ.

gulnarsametova@gmail.com

³М04101-«Экономика» БББ магистранты

Ж.А.Ташенев атындағы университет, Шымкент қ.

Аннотация. Бұл мақалада электрондық коммерцияның қазіргі кездегі қарқыны, жаңа цифрлық дәуірдегі, әлемдік экономикадағы рөлі қарастырылады.

Түйін сөздер: цифрлық технологиялар, электрондық коммерция, онлайн сауданы, электрондық сауда, жасанды интеллект.

Abstract. This article examines the current pace of e-commerce, its role in the new digital era, and the global economy.

Key words: digital technologies, e-commerce, online shopping, electronic commerce, artificial intelligence.

Қазақстанда электрондық коммерция кейінгі жылдары қарқынды дамып келеді. 2019 жылы онлайн сауда көлемі шамамен 500 млн АҚШ доллары болса, 2020 жылы пандемияның әсерінен ол 750 млн долларға дейін өсті. 2022 жылы 1,9 миллиард, 2023 жылы 2,4 миллиард теңгеге жетті. Бұл дерек-тер Қазақстандағы цифрлық сауданың тұрақты өсуін көрсетеді.

XXI ғасырда цифрлық технологияның дамуы сауда-саттық саласын түбегейлі өзгертіп отыр. Бүгінде электронды коммерция (e-commerce) ғаламдық экономиканың басты қозғаушы күштерінің біріне айналды. Жыл сайын интернет арқылы жасалатын сауда көлемі миллиардтаған доллармен есептелуде, әрі бұл көрсеткіш тұрақты түрде өсіп келеді. Кейінгі жылдары жасанды интеллекттің электронды саудаға енуі бұл үрдісті жедел дамытып, тұтынушы мен сатушы арасындағы байланысты мүлдем жаңа форматқа шығарды.

XX ғасырдың 60-жылдарының аяғында АҚШ-та электрондық коммерцияның алғашқы қадамы жасалды. 1969 жылы CompuServe компаниясы құрылып, бұл саланың алғашқы ірі америкалық өкілі болды. Кейін, 1979 жылы Майкл Олдрич электрондық шопинг жүйесін ойлап тауып, онлайн саудаға негіз қалады. 1970-1980 жылдары алғаш рет электрондық ақша аударымы және электронды дерек алмасу жүйесі пайда болды. Сол кезеңде бұл технологияны аз адам қолданғанымен, бұл электронды сауданың іргесін қалады.

1980-1990 жылдары электрондық коммерцияның негізі қаланғанымен, интернеттің шектеулі қолжетімділігі оны кең таратуға мүмкіндік бермеді.

Тек, 1990-2000 жылдары интернет дәуірінің басталуымен, ағылшын ғалымы және ин-женері Тим Бернерс-Ли алғашқы веббраузерді жариялап, миллион-даған адамға электрондық платформаларды қолжетімді етті. Осы кезеңде Book Stacks Unlimited, Netscape Navigator, Ipswitch IMail Server сынды сервистер пайда болды. 1995 жылы Amazon.com және eBay.com платформасы іске қосылды. Бұл электрондық сауданың жаһандық дамуына серпін берді.

2000-2015 жылдар электрондық коммерция қарқынды дамып, өмірімізге терең енді. Осы кезеңде Amazon Fresh, Instacart онлайн тағам тапсырысын ұсынды. Ал онлайн жарнама мен маркетинг жүйесінде Google AdWords, Facebook Beacon белсенді қызмет етті. Интернет-дүкендер мен онлайн-маркетплейс бағытында Newegg, Flipkart, Tradera, Zappos.com, электрондық төлем жүйесі PayPal, Skrill-пен байланысты дамыды.

Бұл кезеңдегі ұтымды жобаның бірі – әлеуметтік желілер электрондық коммерцияның жаңа нарығын ашып, жарнама мен тұтынушылық коммуникацияны автоматтандыруға жол ашты. Бастысы, онлайн сауда мен мобильді платформаларды біріктіру бизнес пен тұтынушы арасындағы байланысты тереңдетеді, цифрлық экономикаға жаңа серпін береді.

Цифрлық сауданы әлемдік экономикадағы ең жылдам дамып келе жатқан саланың бірі ретінде мойындайды. Расында, электронды сауда күннен-күнге өсіп, дәстүрлі сауданың орнын толықтыра бастады. eMarketer аналитикалық компаниясының мәліметтері бойынша, 2024 жылы әлемдік онлайн сауда көлемі шамамен 8-8,2 триллион долларды құрады.

Әлемдік электрондық коммерцияның көш басында, күмәнсіз, Қытай тұр. Оның нарық көлемі 3,02 триллион доллар, яғни әлемдік нарықтың 39 пайызы. Бұл Қытайдың e-commerce саласындағы ірі ойыншы екенін айқын көрсетеді.

Қытайда электрондық сауда тек көлемімен ғана емес, технологиялық жаңалықтарымен де ерекшеленеді. Онлайн төлем жүйелері, мобильді қосымшалар және жасанды интеллект арқылы тұтынушының талғамына бейімделген ұсыныстар тәжірибесін жақсартып, нарықты жылдам өсіруде. Ірі платформалар Alibaba мен JD.com бір елдің ғана емес, әлемдік сауданы дамытуға ықпал етуде.

Екінші орында – АҚШ, нарық көлемі 1,16 трлн доллар, әлемдік үлесі – 20 пайыз. Америка онлайн сауданы тек қана сатып алу емес, сонымен бірге инновациялық шешімдер мен технологияларды енгізудің орталығы ретінде дамытып келеді.

Ұлыбритания мен Жапония тең үлеспен, нарық көлемі тиісінше 195,97 млрд және 193,42 млрд доллар, әлемдік нарық үлесі – әрқайсысы 6 пайыз. Бұл елдерде цифрлық сауда дамып, тұтынушыларға ыңғайлы онлайн шешімдер ұсынылады.

Аз көлемде болса да, Үндістанның нарығы – 118,9 млрд доллар (әлемдік үлесі 4 пайыз), ал Германия мен Индонезия шамамен тең, нарық көлемі 97 млрд доллардан асады, әлемдік үлесі – әрқайсысы 3 пайыз.

Индонезияда онлайн сауданың ілгерілеуінде жасанды интеллект пен аналитика кеңінен қолданады. Tokopedia мен Shopee сынды платформалар сатып алушының мінез-құлқын, бұрынғы сауда тарихын және қызығушылығын талдап, клиенттің талғамына бейімделген ұсыныс береді. Бұл тұтынушылардың сатып алу белсенділігін арттырады.

Бүгінде электрондық коммерция тек дамыған елдердің ғана басымдығы емес, дамушы нарықтарда да қарқынды өсіп келеді.

Электрондық коммерция тұтынушы мен жеткізуші арасындағы аралықтарды жояды, платформа арқылы тәжірибе мен қызметке қол жеткізу жеңілдейді.

Бүгінде, тұтынушы мен жеткізуші арасындағы сенімді байланысты жасанды интеллект өз мойнына алып, жаңа драйверге айналды. Рас, ЖИ e-commerce-ны бұрынғыдан да ыңғайлы әрі тиімді ете түсті. Қазіргі онлайн платформалар тек өнімді көрсету мен сату қызметімен шектелмей, тұтынушыны толық қолдау, сұранысты болжау және сатып алу процесін оңтайландыруды іске асырады. Мысалы, чат-боттар мен виртуалды ассистент тұтынушыға 24/7 қызмет көрсетеді. Sephora, Alibaba сынды ірі компаниялар чат-ботты пайдаланып, тұтынушының сұрағына тез жауап береді.

Жасанды интеллект маркетинг саласында да үлкен өзгеріс әкелді. Жарнамалық науқанды автоматтандыру және клиенттің жеке қызығушылығына бейімдеу арқылы компаниялар маркетинг тиімділігін едәуір арттырды. Мысалы, Netflix өз тұтынушысының көрілім тарихына сәйкес жеке ұсыныс береді. Ал Spotify тыңдаушының музыкалық талғамына негізделген плейлисті автоматты түрде жасайды. Бұл пайдаланушының платформамен өзара әрекеттесуін күшейтіп, сатылымды арттырады.

Осылайша, ЖИ электрондық коммерцияны жаңа деңгейге көтеріп, сауда процесін жылдам әрі тиімді етті.

Қазақстанда электрондық коммерция кейінгі жылдары қарқынды дамып келеді. 2019 жылы онлайн сауда көлемі шамамен 500 млн АҚШ доллары болса, 2020 жылы пан-демияның әсерінен ол 750 млн долларға дейін өсті. 2022 жылы 1,9 миллиард, 2023 жылы 2,4 миллиард теңгеге жетті. Бұл деректер Қазақстандағы цифрлық сауданың тұрақты өсуін көрсетеді.

Кейінгі бес жылда онлайн сауданың өсу қарқыны жыл сайын 15-20 пайыз шамасында болды, бұл Қазақстанның цифрлық сауда саласында тұрақты даму жолында екенін көрсетеді. Бұл тенденция алдағы жылдары да жалғасып, жаңа технологиялар мен ЖИ интеграциясы арқылы нарықтың әрі қарай кеңейетіні күтілуде.

Электрондық коммерцияның дамуы тек цифрлық платформаларға ғана емес, сонымен қатар логистикалық инфрақұрылымға да байланысты. Қазақстан мен Қытай арасындағы электрондық сауданы дамыту, сондай-ақ Қытай – Орталық Азия – Ресей және Еуропа арасындағы сауда алмасуды ілгерлету мақсатында электрондық сауданың логистикалық инфрақұрылымын жетілдіру бойынша белсенді жұмыстар жүргізілуде. Бұл шаралар қазақстандық тауарларды халықаралық нарыққа шығару мүмкіндігін арттырып қана қоймай, ел ішіндегі жеткізу желілерінің тиімділігін де күшейтеді.

Сонымен қатар Halyk Market, Forte Market, Jusan Market, Clever, Arbus.kz сияқты платформалар қызмет көрсету аясын кеңейтіп, онлайн нарықтағы бәсекелестікті күшейтуде. Ал халықаралық платформалар арасында OZON, Wildberries, Alibaba, JD.com та-нымал. Мысалы, Alibabaда 290-ға жуық қазақстандық өндіруші халықаралық нарыққа шықса, JD.com платформасында Қазақстанның Ұлттық павильоны ашылды, ол 30-дан астам өнім түрін ұсынады.

Алдағы жылдары жаңа технологиялар мен ЖИ интеграциясы арқасында электрон-дық сауда саласы әрі қарай кеңейіп, Қазақстанды аймақтық және халықаралық деңгейде цифрлық сауда орталығына айналдыруға мүмкіндігі бар.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Электронды коммерцияның теориялық негізі және болашағы/А.Қ. Бейсенбаева//статистика, учет и аудит.-2011-№2.-8 бет.
2. Қазақстандағы электрондық коммерция/Д.Е.Ертай//Саясат-policy.-2016.-16 бет.
3. <https://egemen.kz/2014/электрондық-коммерция>
4. Электронды коммерцияны қолданудың тиімді жолдары//«Қазақстан» газеті, 2015ж, 25 желтоқсан, -17 бет.
5. Электрондық коммерция/Г.О. Құдышева, Н.К. Севченко, Ю.К. Шакирова/ ҚарМТУ, - 2012 . -90 бет.

ЗАМАНУИ КАДР

¹Тогаева В.Б., ²Нұрлыханқызы Е., ³Әбдіманат А.Ө.

¹магистр, аға оқытушы Ж.А. Тәшенов университеті, Шымкент, Қазақстан

²Нұрлыханқызы Еркінай ²магистр, аға оқытушы Шымкент, Қазақстан Ж.А.

³Ж.А. студент, Тәшенов университеті Шымкент, Қазақстан

Аннотация: Мақалада қазіргі мұғалім мен оқушының мәселелері қаралады. Мұғалім мен оқушы ұғымдары талданады. Қоғам дамуының қазіргі кезеңіндегі мұғалім мен оқушыға тән сипаттамалар((а ерекше назар аударылады.

Түйінді сөздер: мұғалім, оқушы, оқыту, қасиеттер, бала, тәрбие.

Білім кез-келген қоғамның ажырамас бөлігі болып табылады. Қоғам білім беру жүйесін өзгертпестен қарқынды дами алмайды. Білімді және сауатты адамдар-XXI ғасырдағы адамзат дамуының негізгі қозғаушы күші. Қазіргі әлемдегі білім-бұл әлеуметтік және экономикалық әл-ауқаттың өсуінің маңызды шарты, елдің тұрақты даму ресурсы. [1] Д.Хиббен білім — бұл кез-келген күнделікті жағдайда дұрыс әрекет ету қабілеті туралы айтты. Қоршаған әлем үлкен қарқынмен өзгеруде және сәйкесінше оқу тәсілдері өзгеруі керек. Оқу процесі диалогтық, іздеу, жобалық болуы керек. Біз тез өзгертін әлемде өмір сүріп жатырмыз, жаңа технологиялар енгізілуде, білім көлемі артып келеді. Дәстүрлі мектеп — білімді түсіндіру мектебі біртіндеп өткенге айналууда, жаңа тарихи типтегі мектеп — Даму мектебі барған сайын күшейе түсуде. Мектепке шығармашылық идеялары бар, жаңа оқу бағдарламаларын әзірлеуге және іске асыруға қызығушылық танытатын мұғалім қажет. Мұғалім-барлық уақытта сұранысқа ие мамандық. Бұл барлық адамдар талқылайтын және бағалайтын қызмет түрі. Әр адам өз уақытында оқушы болды, барлығы дерлік ата-аналарға барды, көбісі мұғалім ретінде өздерін сынады. Сондықтан қазіргі мұғалімнің қасиеттері тақырыбы әрқашан қызықты. Мұғалім мен оқушының қарым-қатынасы көптеген ғасырлар бойы талқыланатын өзекті тақырып болып табылады. [2] Қазіргі мұғалім, ең алдымен, Шебер мұғалім. Ол өз мамандығының негізгі тапсырмасын өте жақсы орындайды. Бұл басқаларды оқытуға берілген адам. Жақсы мұғалім балаларға керемет қасиет — әлемді тану және даму қабілетін береді. Ол ақпаратты қабылдауға, өңдеуге және өз бетінше қолдануға үйретеді.

Мұндай сипаттамаларға ие мұғалім ғана қол жеткізе алады:

- балаларды жақсы көреді және оларға қызығушылық танытады;
- әр түрлі жастағы оқушылардың психологиясын біледі;
- баланың жеке басының бірегейлігін бағалайды;
- балалардың мінез-құлқын бақылай алады және қорытынды жасай алады;
- зияткерлік әлеуетті бағалай алады және баланың жеке даму стратегиясын құра алады;
- балалармен оңай қарым-қатынас жасайды, олардың сүйіспеншілігі мен құрметіне қол жеткізеді;

- балалар ұжымын табысты басқарады;
- өз пәнін терең біледі;
- инновацияға дайын және дамуға ұмтылады.

Заманауи білім беру жүйесінде болып жатқан өзгерістер мұғалімдерді үнемі біліктілігін арттыруға және педагогикалық кәсібилігін көрсетуге, сонымен қатар замануи кәсіби құзыреттілікке сай болуын міндеттейді. Заманауи мұғалім дегеніміз ол АКТ, цифрлық сауаттылық, интернетте еркін жұмыс жасай білуі, жаңа замануи бағдарламалармен жұмыс жасай білуі және оларды жұмыс барысында пайдалана білуі.

Еліміздегі қазіргі саяси, экономикалық, мәдени, қоғамдық өміріндегі өзгерістерге сай жоғары оқу орындары үлкен жауапкершілікті сезініп, білімді және өз ісінің шебері, жан-жақты дамыған, өзінің әлеуметтік-экономикалық және рухани дамуының сипаттарының өзгеруіне және еңбек сапасына талаптың жоғарылуына байланысты өз ісін жетік білетін, кәсіби білігі мол мамандарды даярлауды көздеп отыр. Яғни, қоғам талабына сай шебер мұғалім болу заман талабы болып тұрғаны анық. Сонда қазіргі заман мұғалімі қандай болуы қажет?

Қазіргі заман мұғалімі — рухани дамыған әрі әлеуметтік тұрғыдан есейген, педагогикалық құралдардың барлық түрлерін шебер меңгерген білікті маман, өзін-өзі әрдайым жетілдіруге ұмтылатын шығармашыл тұлға. Олар жоғары білімді және шығармашыл тұлғаларды қалыптастырып, дамыту үшін жауапты.

XXI ғасыр мұғаліміне қойылатын басты талаптар:

1. мұғалім жеке көзқарасы бар және соны қорғай білетін жігерлі тұлға және маман болуы қажет. Өз ісін жетік біліп, сабағын креативті жүргізетін мұғалім ғана түпкі нәтижеге қол жеткізе алады.

2. педагогтік және психологиялық білімін жетілдірумен қатар, сол білімін күнделікті ісінде шебер пайдалана білуі керек. Мұғалім қай пәннен сабақ бермесін, ол баланы өмірдің әр

саласына, әр жағдайына қатысты кез - келген сұрағына жауап беруге дайын болуы керек. Және қазіргі заман талабының бірі — «Интернет» жүйесін меңгеру қажеттігі.

3. ақпарат құралдарының, мультимедиялардың көбеюі мұғалімнің еңбегінде оқулықтарды пайдалануды артқа тастады. Енді білім негіздерін өз бетінше оқып үйренуге оқушыны баулу міндеті тұр. Өзінің оқушысын өз бетінше білім алуға үйрете алмаған мұғалім қазір түпкі нәтижеге қол жеткізе алмайды.

Білім беруде кәсіби құзырлы маман деп мамандығы бойынша өз пәнін жетік білетін, оқытудың жаңа технологияларын толық меңгерген, тек отандық емес, шетелдік тәжірибелерді де білім беруде қолдана білетін педагогты атаймыз.

Әрбір елдің оқыту жүйесі әр түрлі болып келеді, алайда жаңа заман мұғалімдері, өзге дамыған елдердің білім беру жүйесінен жақсыларын қолданысқа енгізуді жоспарлауда. Мысалы, Жапон елінің оқыту тәсілі барлық елдермен салыстырғанда басқаша болып келеді. Оларда бастауыш мектепте оқу өте жеңіл және үй тапсырмалары берілмейді, қиын емтихандар жоқ, себебі бастауыш мектептің басты мақсаты — баланың бойына мәдениетті, тәрбиелі адам қасиеттерін қалыптастыру, жалпы білім негіздерімен таныстыру болып табылады. Яғни, оқушылар кішкентайынан адамды құрметтеуге, табиғатты аялауға, ортаға зиян келтіретін әрекеттен аулақ болуға тәрбиеленеді. Өзін-өзі ұстай білу, қанағатшылдық, қоғам үшін, елі үшін еңбек ету — басты тәрбие негізі. Оқушылар сабақтан соң кезекшілер сайланып сыныпты, дәлізді жуып, тазалайды. Демалыс кезінде мұғалім көптеген ізденіс жұмыстарын оқушыға үй жұмысы ретінде береді. Ал емтихандар мен қиын пәндер орта мектепте басталады, тіпті жылына екі-үш рет тапсырады. Емтихан тапсыру кез келген жапон үшін қиын әрі жауапкершілікті талап ететін маңызды іс болып есептеледі [4, б. 15-17].

Ал АҚШ-та оқыту тәсілі мүлдем бөлек. Оқушыларға бастауыш сыныпта бір ғана мұғалімнің көмегімен оқыту жүргізіледі. Бастауыш мектебінің оқыту әдісі арнайы жасалған жоспар бойынша жүзеге асады. Оған оқу, хат жазу, орфография, ана тілі, ән, өнер, арифметика, тарих, география, өзін-өзі тану, гигиена, дене шынықтыру және еңбек пәндері жатады. Кейін орта мектепте оқушылар негізгі пәндерді оқып, қалған уақыттарын өздері қалаған пәндерді таңдап оқиды [5, б. 8-10].

Қытайда болса бастауыш сыныбында ана тілі, математика, адамгершілік пен этика, музыка, шет тілі сынды пәндерге баса назар аударылады. Ал 3 сыныптан бастап ағылшын тілін үйрену басталады. 4 сынып оқушылары жылына екі апта фермаларға, шеберханаларға барып жұмыс жасайды. Барған жерлерінің тыныс-тіршілігімен танысады [3, б. 7-8].

Біз де мұғалімдер оқушыларды қызықтырып, күнделікті оқу жоспарын жаңа қызық айдарлармен, суреттермен, видео сабақтармен дайындап келулері қажет. Оған қоса театрларға, музейлерге, кинотеатрларға, көрмелерге және т. б. мәдени орталарға оқушыларды апарып, өнерге деген қызығушылықтарын ояту қажет. Мысалы, әр айда бір рет балалармен мәдениет орталарына барып тұру қажет. Қазақ мектебінің бастауыш сыныптарға арналған бағдарламалар педагогикалық үрдісті жаңаша қарауды талап етеді. Түрлі ойындар арқылы оқушыны қызықтыра білу, себебі, сол ойындар арқылы баланың өзін-өзі тануға көмектесу. Оқытудағы негізгі мақсат — өздігінен дамуға ұмтылатын жеке тұлғаны қалыптастыру. Жеке тұлғаның дамуында маңызды роль атқаратын оқушының өз бетінше жұмысын тиімді ұйымдастыра білу; сол арқылы материалды саналы меңгертудің жүйесін жасау; оқушының түрлі дара қабілеттерін арттыруда мұғалімнің көмегі [6, б. 10].

Қазіргі заман мұғалімінің тек білімі емес, сыртқы келбетіне де назар аударылады. «Имидж» түсінігі XX ғасырдың соңында қоғам назарының және ғылыми талдаудың пәні болды. Педагог имиджінің қалыптасуы, бұл оқушының, студенттің, ата-аналардың ол туралы ойынан туған бейнесі. Өз имиджін жасауға талпынған педагог, жақсы көрініп қана қоймай, өзін жақсы сезінеді, өзіне көбірек сенімді болады. Яғни, осы айтып жатқан педагог имиджін құраушылар: дауыс күші мен тембрі, киімі, іс-қимылы, сөйлеу манерасы жатады. Педагогикалық білім берудің ең жоғарғы мақсаты — жаңа тұрпатты мұғалімнің жалпы және кәсіби дамуының үздіксіз жүргізілуі. Бұл мақсатты жүзеге асыру кезінде маман-адам, азамат пен оның кәсіби білімі, іскерліктері мен дағдылары арасындағы үзіліп қалған байланыс қайта

жалғасын табуы керек. Болашақ маманның жеке тұлғалық позициясын, оның кәсіби білімі мен іскерліктерін біріктіру жүзеге асуы жөн. Бұл біріктіру жалпы қосынды емес, сапалық жағынан жаңа құрылым болып, тұтастығы мен ішкі құрылымы жаңа типті мұғалім даярлау мен қалыптастыру мақсатын қояға болады. Педагогикалық білім беру мақсаты, мұғалім тұлғасы мен кәсіби қызметінің инвариантты, идеалданған көрсеткіштері біліктілік сипаттамасының негізіне қойылатын профессиограммада ашылады. Біліктілік сипаттамасы типтік кәсіби педагогикалық міндеттер жүйесі түрінде құрылып, мұғалім тұлғасы мен кәсіби құзыреттілігіне қойылатын жалпы талаптарды құрайды.

Шебер мұғалім, біріншіден, халқымызға тән жастарымыздың бойында бар адамгершілік сипаттағы дүниетанымына, өз мәдениетіне, әдет-ғұрып, салт-саналарына, қол өнері мен педагогикасына арқа сүйейтіндігіне және ашық-жарқындығы мен бауырмалдылығына, яғни қазақ ұлтының басқа халықтардың құндылықтарын сіңіре алушылық қабілетіне ерекше назар аударған жөн. Екіншіден, өзі оқытатын пәнді терең меңгеруге міндетті. Үшіншіден, өздігінен білім алуға ынталы болуы керек. Мұғалімнің жеке басының үлгісі — кәсібилікпен біте қайнасқан қасиет болуы керек. Себебі, кез келген ұжымдағы қарым-қатынас мұғалімнің жеке басының үлгісімен тығыз байланысты.

Сонымен жаңа тұрпатты мұғалім ұғымы соңғы жылдары жарияланған шетелдік және қазақстандық педагогика оқулықтарында, ғылыми зерттеулерде «жаңа типті мұғалім», «мұғалім идеалы», «шебер мұғалім» түрінде берілсе, «жаңа тұрпатты мұғалім» термині терең қарастырылмаған. Жаңа тұрпатты мұғалім дегеніміз – кәсіби білім мазмұнын үздіксіз жетілдіріп отыратын, оқу үдерісін басқару қабілеті, сондай-ақ тұлғалық және кәсіби сапасы жоғары, озық технологияларды меңгерген, оны қалауынша пайдаланатын құзыретті тұлға.

Қазіргі білім беру саласындағы оқытудың озық технологияларын меңгермейінше сауатты, жан-жақты маман болу мүмкін емес. Жаңа технологияны меңгеру мұғалімнің интеллектуалдық, кәсіптік, адамгершілік, рухани, азаматтық және басқа да көптеген адами келбетінің қалыптасуына әсерін тигізеді, әрі өзін-өзі дамытып, оқу-тәрбие үрдісін тиімді ұйымдастыруына көмектеседі. Яғни жаңа технологияларды меңгеру жаңа тұрпатты мұғалімді қалыптастыру-ға қойылатын негізгі талап болып отыр.

Источник: <https://www.tarbie.kz/25820>

Ұрпақ неғұрлым жасайған сайын, оның цифрлық сауаттылығы да күшейе түседі. Себебі осы жылдары дүниеге келген балалар бәрін кейінгі технологиямен орындағысы келеді. Цифрлық құзыреттіліктер оқытушының принципіалды жаңа, цифрлық ортада жұмыс істеуге мәжбүр болуымен және білім беру процесінің басқа қатысушыларымен: тікелей білім алушылармен, басқа оқытушылармен, әкімшілікпен және ата-аналармен, сондай-ақ оқу процесіне қатысатын үшінші тұлғалармен өзара әрекеттесуімен байланысты екенін түсіну өте маңызды.

Бүгінгі таңда мұғалім адамгершілік құндылықтары қалыптасқан, өз елінің мәдениетін бағалай білетін және өзгелердің мәдениетін құрметтейтін, әлемді өркендетуге үлес қосуға дайын, дені сау, зияткер, шығармашыл, табысты тұлғаны тәрбиелеуі керек. Қазіргі мұғалім ең алдымен қарапайым адам болуы керек. Бұл оның жоғары адамгершілік қасиеттерге ие болуы, белсенді позициясы болуы және қоғамдық өмірге қатысуы керек дегенді білдіреді. Адамға тән қасиеттер жетерлік, ол — адамгершілік, белгілі бір руханилық, гуманизм. Үздіксіз білім беру- міне бүгінде бүкіл әлем қол жеткізді және біздің болашағымыз соған негізделеді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Арутюнова Ю.А.Современные образы в школе/Ю.П.Артунова.-М:Эксмо, 2015.-496б
2. Кандобарова Э.Б. Общая педагогика: Учебное пособие/Э.Б.Кандобарова.-М:ИД ФОРУМ, НИЦ ИНФРА-М,2012.-208б
3. Боровская, Н. Е. Система образования с китайской спецификой / Н. Е. Боровская // Народное образование. — 2003.

4. Зарубежный опыт реформ в образовании (Европа, США, Китай, Япония, Австралия, страны СНГ): Аналитический обзор // Официальные документы в образовании. — 2002.
5. Сүпян В. Б. Образование — ключевой фактор социально-экономического развития США в XXI веке// Педагогика. — 2004.
6. Қарлығаш Сарбасова «Инновациялық педагогикалық технологиялар» Алматы, 2006 ж.

МУЗЫКА И ЛИЧНОСТЬ

Туманова Г.А.

Старший преподаватель кафедры «Музыка и пение»

Университет им. Ж.А. Ташенева

(г. Шымкент, Республика Қазақстан)

tumanova_1957@bk.ru

Аннотация. Статья «Музыка и личность» исследует, как музыка влияет на формирование личности, эмоциональное развитие и социальные навыки человека. Рассматриваются различные музыкальные стили и их воздействие на восприятие мира, характер и поведенческие аспекты. Также уделяется внимание тому, как музыкальное воспитание способствует самовыражению и развитию уникальных черт личности.

Аңдатпа. "Музыка және тұлға" мақаласы музыканың жеке тұлғаның қалыптасуына, эмоционалды дамуына және адамның әлеуметтік дағдыларына қалай әсер ететінін зерттейді. Әр түрлі музыкалық стильдер және олардың әлемді қабылдауға, мінезге және мінез-құлық аспектілеріне әсері қарастырылады. Музыкалық тәрбие өзін-өзі көрсетуге және жеке тұлғаның ерекше қасиеттерін дамытуға қалай ықпал ететініне де назар аударылады.

Abstract. The article "Music and Personality" explores how music affects the formation of personality, emotional development and social skills of a person. Various musical styles and their impact on the perception of the world, character and behavioral aspects are considered. Attention is also paid to how musical education promotes self-expression and the development of unique personality traits.

Ключевые слова: музыка, личность, дети, подросток, эмоциональное состояние, самовыражение

Түйінді сөздер: музыка, тұлға, балалар, жасөспірім, эмоционалды күй, өзін-өзі көрсету

Key words: music, personality, children, teenager emotional state, self-expression

Музыка сопровождает человека на протяжении всей его жизни. Она способна вызывать самые разнообразные эмоции — от радости и восторга до печали и умиротворения. Но на этом влияние музыки не заканчивается.

Как показывают исследования, музыкальные предпочтения могут многое рассказать о нашей личности, а также оказывать значительное воздействие на её развитие.

В данной статье мы рассмотрим, каким образом музыка формирует личность человека, как его музыкальные предпочтения связаны с личностными характеристиками и почему музыка становится важным средством самовыражения и эмоциональной поддержки.

Музыка как фактор формирования личности

Музыка играет важную роль в формировании личности с самых ранних лет. Исследования показывают, что музыкальное воспитание способствует развитию таких качеств, как дисциплина, креативность и эмпатия. Например, дети, которые с раннего возраста занимаются музыкой, часто отличаются лучшей концентрацией внимания, терпением и целеустремленностью.

Эти качества, привитые с детства, помогают в дальнейшем жизни, оказывая влияние на их личные и профессиональные успехи.

Музыкальное образование также способствует развитию эмоциональной чувствительности. Прослушивание и исполнение музыки позволяют детям лучше понимать и выражать свои эмоции, развивая тем самым эмпатию и способность сочувствовать другим. Более того, музыка, особенно совместное музицирование, помогает детям социализироваться и укреплять связи с окружающими.

Для подростков музыка становится особенно значимой. В этом возрасте человек начинает формировать собственную идентичность, и музыка может стать важным элементом этого процесса. Она может помогать подросткам выражать свои чувства, которые порой трудно выразить словами, а также определять свои взгляды и ценности. Музыкальные предпочтения нередко отражают социальный круг подростка и оказывают влияние на выбор друзей, что в свою очередь влияет на дальнейшее развитие личности.

Музыкальные предпочтения и черты личности

Существует множество исследований, которые показывают связь между музыкальными предпочтениями и личностными характеристиками.

Например, согласно теории Большой пятёрки, люди, открытые к новому опыту, чаще предпочитают сложные и необычные музыкальные жанры, такие как джаз или классическая музыка. В то же время, экстраверты, как правило, склонны к энергичной музыке, такой как поп или рок, которая позволяет проявить их активность и общительность.

Некоторые исследования показывают, что любители тяжелого рока и метала часто оказываются более эмоционально стабильными, чем можно было бы ожидать. Они используют музыку как способ выражения сложных эмоций и борьбы с негативными чувствами. Люди, предпочитающие мягкую и спокойную музыку, например, классическую или акустическую, часто обладают высоким уровнем эмпатии и чувствительности.

Музыкальные предпочтения также могут отражать ценности и мировоззрение человека.

Например, поклонники рэпа и хип-хопа могут разделять идеи свободы самовыражения и стремление к социальной справедливости, которые часто встречаются в текстах этих жанров. Любители электронной музыки нередко ценят инновации и современные технологии, что также может находить отражение в их профессиональной деятельности и образе жизни.

Музыка и эмоциональное состояние

Музыка обладает уникальной способностью влиять на наше эмоциональное состояние. Прослушивание музыки способно вызывать радость, грусть, умиротворение или возбуждение, что делает её мощным инструментом в регулировании настроения и эмоций. В зависимости от ситуации, мы можем выбирать музыку, которая поможет нам справиться с депрессией, снизить тревожность или почувствовать себя более уверенно.

Многочисленные исследования подтверждают, что музыка может помочь справиться с психоэмоциональными проблемами.

Например, музыкальная терапия используется как метод лечения депрессии, тревожных расстройств и посттравматического стресса.

Пациенты, проходящие музыкальную терапию, учатся выражать свои чувства через музыку, что способствует их психологическому оздоровлению и улучшению общего состояния.

Кроме того, музыка помогает развивать эмоциональный интеллект. Люди, которые умеют чувствовать и понимать эмоции, заложенные в музыкальных произведениях, часто обладают более высоким уровнем эмпатии и лучше справляются с управлением собственными эмоциями. Это становится особенно актуальным в современном мире, где эмоциональная стабильность и способность к саморегуляции играют важную роль в личной и профессиональной жизни.

Музыка как самовыражение

Музыка – это мощное средство самовыражения. С помощью музыки человек может выразить свои эмоции, мысли и убеждения, иногда даже более глубоко и точно, чем словами. Многие люди используют музыку как способ показать свою уникальность, донести до мира свои идеи и взгляды.

Музыка позволяет почувствовать себя частью чего-то большего, соединяя людей с похожими интересами и ценностями.

Самовыражение через музыку не ограничивается только её прослушиванием.

Создание музыки — будь то сочинение мелодий, игра на инструменте или пение — помогает человеку лучше понять себя, раскрыть свои внутренние ресурсы и развить творческое начало. Люди, которые занимаются музыкой, часто отмечают, что процесс создания музыки помогает им разобраться в своих чувствах и переживаниях. Это способствует личностному росту и укреплению уверенности в себе.

Музыкальные композиции могут рассказывать истории, передавать переживания и отражать внутренние переживания автора. Благодаря этому музыка становится чем-то больше, чем просто звуком — она приобретает личностное значение и становится частью культурного наследия, позволяя каждому человеку внести свой вклад в искусство.

Заключение

Музыка оказывает глубокое влияние на личность человека. Она помогает развивать эмоциональную чувствительность, формировать личностные черты, справляться с трудностями и находить способы самовыражения. Музыкальные предпочтения могут многое рассказать о человеке: его характере, взглядах, ценностях и даже о его эмоциональном состоянии.

Для одних людей музыка становится источником вдохновения и внутренней силы, для других — способом сблизиться с окружающими или почувствовать себя частью чего-то большего. Музыка объединяет нас, вдохновляет и помогает выразить то, что сложно выразить словами. Она остаётся неотъемлемой частью нашей жизни и играет важную роль в формировании и развитии личности.

Таким образом, музыка и личность тесно связаны. Музыка не только отражает внутренний мир человека, но и помогает ему расти, меняться и становиться лучше. Она является уникальным и мощным инструментом, способным влиять на наш характер и эмоции, делать нас более чувствительными и понимающими.

Музыка — это не просто звук, это язык души, который каждый понимает по-своему.

Эта статья охватывает ключевые аспекты взаимосвязи между музыкой и личностью, может быть полезной как в научных, так и в образовательных целях.

Список использованных источников:

1. Радынова, О.П. "Музыка и развитие ребёнка"
2. Резников, М.Е. "Музыка и эмоции"
3. Тарасова, Н.В. "Музыка как средство развития эмоциональной сферы личности"
4. Леонова, Е.А. "Музыкальная культура и личностное развитие школьников"
5. Никитина, Е.И. "Музыкальная терапия в работе с детьми и взрослыми"
6. Теплов Б.М. Психология музыкальных способностей. – М.: Наука, 2003.

7. Выготский Л.С. Психология искусства. – М.: Искусство, 1987.
8. Леонтьев А.Н. Деятельность. Сознание. Личность. – М.: Смысл, 2005.
9. Назайкинский Е.В. О психологии музыкального восприятия. – М.: Музыка, 1972.
10. Медушевский В.В. О закономерностях и средствах художественного воздействия музыки. – М.: Музыка, 1976.
11. Кабалевский Д.Б. Воспитание ума и сердца. – М.: Просвещение, 1984.
12. Орф К. Шюльверк. Музыка для детей. – М.: Музыка.

ПРОЦЕССУАЛЬНЫЙ ПОРЯДОК И ПРАВОВАЯ ПРИРОДА ЗАЛОГА В СИСТЕМЕ МЕР ПРЕСЕЧЕНИЯ

Турашев Е.Н.

*Старший преподаватель кафедры «Право», к.ю.н.
«Университет имени Жумабека Ахметулы Ташенева», г. Шымкент
erzhannurgaliev@bk.ru, <https://orcid.org/0001-0005-5504-9135>*

Аннотация. В данной статье проводится комплексный анализ залога как одной из наиболее эффективных мер пресечения, альтернативных заключению под стражу. Автор исследует двойственную правовую природу залога, сочетающую в себе элементы процессуального принуждения и имущественного обязательства. Особое внимание уделяется детальному разбору процессуального порядка назначения залога: от этапа заявления ходатайства до фактического внесения имущества или денежных средств на депозитный счет суда.

В работе рассматриваются актуальные проблемы правоприменительной практики, включая вопросы определения соразмерного размера залога с учетом тяжести преступления и имущественного положения подозреваемого (обвиняемого). Анализируются основания для обращения залога в доход государства при нарушении возложенных обязательств. На основе проведенного исследования автор формулирует предложения по совершенствованию уголовно-процессуального законодательства, направленные на расширение практики применения залога, что способствует гуманизации системы мер пресечения и обеспечению баланса между интересами правосудия и правами личности.

Ключевые слова: Залог, меры пресечения, уголовный процесс, правовая природа, процессуальный порядок, гуманизация правосудия, имущественные обязательства.

Андатпа. Бұл мақалада қамауға алуға балама ретіндегі ең тиімді бұлтартпау шараларының бірі болып табылатын кепілге кешенді талдау жүргізіледі. Автор іс жүргізу мәжбүрлеуі мен мүліктік міндеттеме элементтерін ұштастыратын кепілдің екіжақты құқықтық табиғатын зерттейді. Кепілді тағайындаудың іс жүргізу тәртібіне: өтінішхат беру кезеңінен бастап мүлікті немесе ақшалай қаражатты соттың депозиттік шотына іс жүзінде енгізуге дейінгі процеске ерекше назар аударылады.

Жұмыста қылмыстың ауырлығы мен күдіктінің (айыпталушының) мүліктік жағдайын ескере отырып, кепілдің барабар мөлшерін анықтау мәселелерін қоса алғанда, құқық қолдану практикасының өзекті мәселелері қарастырылады. Жүктелген міндеттемелер бұзылған жағдайда кепілді мемлекет кірісіне айналдыру негіздері талданады. Жүргізілген зерттеу негізінде автор қылмыстық-процестік заңнаманы жетілдіру бойынша ұсыныстар тұжырымдайды. Бұл ұсыныстар кепілді қолдану практикасын кеңейтуге бағытталған, бұл бұлтартпау шаралары жүйесін ізгілендіруге және сот төрелігі мүдделері мен жеке тұлға құқықтары арасындағы теңгерімді қамтамасыз етуге ықпал етеді.

Түйін сөздер: Кепіл, бұлтартпау шаралары, қылмыстық процесс, құқықтық табиғаты, іс жүргізу тәртібі, сот төрелігін ізгілендіру, мүліктік міндеттемелер.

Abstract. This article provides a comprehensive analysis of bail as one of the most effective preventive measures alternative to detention. The author explores the dual legal nature of bail, which combines elements of procedural compulsion and property obligations. Particular attention is paid to a detailed examination of the procedural order for granting bail: from the stage of filing a motion to the actual transfer of property or funds to the court's deposit account.

The paper examines current issues in law enforcement practice, including the determination of a proportionate bail amount considering the severity of the crime and the financial status of the suspect (accused). The grounds for forfeiting bail to the state in the event of a breach of the imposed obligations are analyzed. Based on the study, the author formulates proposals for improving criminal procedural legislation aimed at expanding the use of bail, which contributes to the humanization of the system of preventive measures and ensures a balance between the interests of justice and individual rights.

Key words: Bail, preventive measures, criminal process, legal nature, procedural order, humanization of justice, property obligations.

Реформирование институтов уголовного процесса стало закономерным этапом развития независимого Казахстана. Согласно Конституции Республики Казахстан, защита прав личности стоит на первом месте, что требует особого внимания к мерам пресечения. Являясь необходимым инструментом правосудия, они в то же время ограничивают свободу передвижения и личную неприкосновенность. Поэтому их реализация возможна исключительно на законных основаниях и при строгом соблюдении системы уголовно-процессуальных гарантий.

Одной из ключевых гарантий защиты прав личности стало реформирование института залога. С принятием нового Уголовно-процессуального кодекса РК (далее - УПК РК) в 2014 году залог был позиционирован как действенная альтернатива содержанию под стражей, призванная сократить дистанцию между мягкими и наиболее строгими мерами пресечения. Воздействуя на имущественные интересы лица, залог не нарушает его фундаментальные права и свободы, при этом эффективно обеспечивая выполнение процессуальных обязанностей подозреваемым или обвиняемым.

Институт залога имеет глубокие исторические корни. Еще в Российской империи Устав 1864 года рассматривал его как одну из ключевых мер принуждения, обеспечивающих явку обвиняемого. В дальнейшем эта норма была инкорпорирована в УПК КазССР 1959 года. Несмотря на временное ослабление роли имущественных гарантий в советском праве, 13 декабря 1997 года законодатель Республики Казахстан вновь обратился к залог, признав его актуальность в новых социально-экономических условиях.

«Теоретические и практические аспекты залога как меры пресечения на различных этапах развития правовой мысли находились в центре внимания ведущих ученых-процессуалистов. Фундаментальный вклад в исследование этой проблемы внесли такие правоведы, как И.Я. Фойницкий (в период действия Устава 1864 г.), а также современные казахстанские и российские исследователи: Т.К. Айтмухамбетов, М.Ч. Когамов, К.Ж. Балтабаев, И.Л. Петрухин и О.И. Цоколова. Их работы заложили основу для понимания правовой природы залога и механизмов его реализации в уголовном процессе».

«Как отмечал известный исследователь Ю.Д. Лившиц, институт залога исторически уходит корнями, как в гражданское, так и в уголовное право. В эпоху господства имущественной ответственности за правонарушения (деликты) залог и поручительство доминировали в системе мер пресечения. Однако с переходом к приоритету личной ответственности эти инструменты временно утратили свою значимость [1]. В условиях инквизиционного процесса, ориентированного на физическое воздействие и личную расправу, основной мерой принуждения стал арест. Лишь в период становления промышленного капитализма, с развитием рыночных отношений, залог и имущественное поручительство были реанимированы как эффективные альтернативы лишению свободы».

Критика залога как меры пресечения часто основывалась на субъективном восприятии, а не на статистических фактах. Характерным примером является позиция В.М. Корнукова, который называл залог неприемлемым инструментом в условиях достигнутых социальных преобразований [2]. Однако научная ценность данного утверждения снижается тем фактом, что опрошенные в ходе исследования правоприменители не имели реального опыта работы с залогом. Это позволяет сделать вывод, что отрицание данной меры пресечения было обусловлено идеологическими установками, а не выявленными пробелами в её механизме.

Выдающийся процессуалист М.С. Строгович выступал последовательным критиком залога, полагая, что данный институт привносит в уголовный процесс лишь правовые коллизии и социальную несправедливость [3]. Его ключевой аргумент строился на этическом неприятии имущественного ценза в правосудии: залог, по мнению ученого, по своей природе доступен лишь состоятельным гражданам. Строгович подчеркивал недопустимость ситуации, при которой по тяжким преступлениям обеспеченные лица получают возможность избежать содержания под стражу с помощью денежных средств, в то время как менее имущие такой привилегии лишены».

Критикуя институт залога, М.С. Строгович обращал внимание на логический тупик в действиях правоприменителя. Если залог назначается там, где нет оснований для ареста, он становится избыточным и сложным в исполнении. Если же рассматривать его как замену тюремному заключению, то возникает этический конфликт: внесение денег становится условием сохранения свободы. Поскольку залог - это акт добровольный, отказ от его внесения не может автоматически влечь за собой арест. Учитывая эти противоречия, автор делал бескомпромиссный вывод о необходимости полного отказа от данной меры пресечения, квалифицируя её как неоправданный компромисс с обвиняемым.

«Несмотря на авторитетность мнения М.С. Строговича, его взгляды отражали период, когда законодатель не был готов к внедрению гибких альтернатив аресту» [3]. Современное понимание мер пресечения исключает их трактовку как элемента наказания; их задача — исключительно превентивная. Мы убеждены в жизнеспособности залога как действенного механизма обеспечения явки. Его эффективность наиболее ярко проявляется при расследовании корыстных преступлений, где именно экономическое воздействие на личность позволяет достичь целей судопроизводства, не прибегая к неоправданному лишению свободы».

«Данные международных организаций, таких как Американская ассоциация юристов, указывают на доминирующую роль залога в развитых странах, где он охватывает до 70% всех случаев избрания мер пресечения [4]. Внедрение аналогичных норм в судопроизводство Республики Казахстан - это не просто формальное следование международному праву, ставшему частью нашей правовой системы, но и насущная необходимость. Залог позволяет сбалансировать эффективность следственных действий с соблюдением фундаментального права личности на свободу».

Недостаточное внедрение залога в прошлом способствовало избыточному применению тюремного заключения по делам о незначительных правонарушениях. Репрессивный характер уголовной политики закрепил за арестом статус основной меры пресечения, зависящей исключительно от категории преступления. В этой системе подписка о невыезде носила вспомогательный, зачастую декларативный характер, применяясь лишь в силу сложившегося в практике требования об обязательности обеспечения явки обвиняемого любым доступным способом, кроме залога»

Особое место залога в уголовном процессе обусловлено его эффективностью без изоляции лица от общества. Будучи менее строгим, чем арест, но более действенным, чем иные «нецелевые» меры пресечения, залог обеспечивает надлежащее поведение обвиняемого посредством имущественного обременения. Это классический инструмент процессуального принуждения, применение которого строго ограничено рамками закона, кругом субъектов и процедурным порядком. Именно такая промежуточная позиция делает залог приоритетной альтернативой тюремному заключению в современном демократическом праве.

«В соответствии со ст. 145 УПК РК, сущность залога как меры пресечения заключается в передаче государству гарантийного обеспечения в виде денежных средств в национальной валюте (тенге) либо иных материальных ценностей. Внесение залога на специальный счет органа досудебного расследования или суда может быть осуществлено как самим подозреваемым (обвиняемым, подсудимым), так и иными физическими или юридическими лицами. Данная мера направлена на обеспечение надлежащего процессуального поведения лица, включая строгое соблюдение запрета на оставление места жительства без разрешения и обязательную явку по вызову правоохранительных органов или суда.

Психологическое преимущество залога перед арестом заключается в наличии обратной связи между следствием и подозреваемым. Арест применяется директивно, часто подавляя волю к сотрудничеству. Залог же апеллирует к рациональным интересам личности: страх потерять имущество и желание избежать изоляции становятся мощными стимулами для явки и надлежащего поведения. Использование этой «заинтересованности» обвиняемого - важный тактический прием. Залог восполняет дефицит доверия в процессе, заменяя физическое ограничение свободы экономическим самоконтролем.

Сущность государственного принуждения при залоге заключается в реальном риске утраты подозреваемым или залогодателем имущества в случае нарушения процессуальных обязанностей. Как отмечал М.А. Чельцов, залог формирует мощный стимул личной заинтересованности: стремление сохранить имущественные права побуждает лицо к надлежащему поведению и своевременной явке. Для избрания этой меры необходима совокупность условий: доказанность причастности лица к совершению преступления и наличие рисков, предусмотренных законом (уклонение от следствия, воспрепятствование истине). При этом залог применяется тогда, когда цели правосудия могут быть достигнуты без изоляции лица от общества [5].

Справедливым представляется замечание В. Руднева о парадоксальности правоприменительной практики: зачастую лица, подозреваемые в тяжких деяниях, но обладающие капиталом, получают свободу, тогда как неимущие фигуранты по менее значительным делам остаются под стражей [6]. В такой ситуации истинная цель залога - обеспечение явки - подменяется стремлением изъять максимально возможную сумму. В этом контексте примечателен опыт США, где суды следуют принципу, согласно которому «бейл» (залог) не должен становиться непреодолимым барьером для бедных слоев населения. Вместо этого предлагаются альтернативные механизмы освобождения, что обеспечивает равенство граждан перед законом и исключает ситуацию, при которой наличие денег становится единственным ключом к свободе.

Существующий запрет на снижение суммы залога ниже установленного законом предела ограничивает индивидуализацию меры пресечения. М. Колоколов обоснованно предлагает учитывать судебную перспективу дела: если санкция статьи или личность виновного позволяют предположить наказание, не связанное с тюремным сроком, назначение высокого залога теряет свой смысл. В таких ситуациях залог должен быть минимальным, чтобы выполнять свою главную функцию - обеспечивать явку, а не служить инструментом финансового обременения подозреваемого».

Рассматривая вопрос о соразмерности залога, необходимо четко разграничивать цели уголовного процесса и гражданско-правовые притязания. Поскольку моральный вред является категорией неимущественной, его денежная оценка потерпевшим носит субъективный характер и не может служить объективным критерием для определения тяжести процессуального принуждения. Назначение минимального или итогового размера залога должно базироваться на сумме прямого материального ущерба и тяжести деяния. Судебные издержки и компенсация моральных страданий не должны искусственно завышать планку залога, превращая его в недоступную для подозреваемого меру.

Использованные литературы:

1. Ю.Д. Лившиц. Меры пресечения в советском уголовном процессе. М., 1964.

2. В.М. Корнуков. Меры процессуального принуждения в уголовном судопроизводстве. М., 1978.
3. М.С. Строгович. Курс советского уголовного процесса» (в 2-х томах). М., 1971.
4. <http://www.owl.ru/aba/>
5. М.А. Чельцов. «Советский уголовный процесс». М., 1951.
6. В. Руднев. О залоге как мере пресечения». М., 1999.

THEORETICAL FOUNDATIONS AND CULTURAL DIMENSIONS OF KINSHIP TERMINOLOGY IN KAZAKH AND ENGLISH IN THE DIGITAL AGE

¹Turlibek A.N., ²Pernebek A.A., ³Satybaldy A.B.

¹Lecturer of the Department of World Languages
Zhumabek Akhmetuly Tashenev University, Shymkent
assemay.turlibek@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0009-8112-2213>

²Lecturer of the Department of World Languages
Zhumabek Akhmetuly Tashenev University, Shymkent
altyn.askarkyzyy@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0002-0053-8949>

³Lecturer of the Department of Foreign languages
Saken Seifullin Kazakh Agrotechnical University, Astana
satybaldy.aizhan2@gmail.com, <https://orcid.org/0009-0008-0864-5387>

Abstract. This study examines the theoretical and pedagogical aspects of teaching kinship terminology in Kazakh and English within the framework of intercultural communication and contemporary educational transformation. Kinship terms are analyzed as culturally significant linguistic units that reflect social structures, values, and interpersonal relationships. The research highlights key semantic and functional differences between Kazakh and English kinship systems, emphasizing their role in shaping cultural identity and communicative behavior. Special attention is given to the use of kinship terms in proverbs, idioms, and everyday communication, where they serve as carriers of cultural meaning. The study also explores the effectiveness of contextualized learning in teaching kinship vocabulary, enabling learners to understand both linguistic and cultural dimensions. In the context of digitalization and the growing influence of Artificial Intelligence, the findings suggest that integrating culturally rich content enhances intercultural competence and supports more effective language learning outcomes.

Key words: kinship terminology, intercultural communication, Kazakh language, English language, intercultural competence, contextualized learning, digital education.

Аңдатпа. Бұл зерттеу мәдениетаралық коммуникация және білім берудің заманауи трансформациясы аясында қазақ және ағылшын тілдеріндегі туыстық терминдерді оқытудың теориялық және педагогикалық аспектілерін қарастырады. Туыстық терминдер әлеуметтік құрылымдарды, құндылықтарды және тұлғааралық қатынастарды бейнелейтін мәдени тұрғыдан маңызды тілдік бірліктер ретінде талданады. Зерттеуде қазақ және ағылшын тілдеріндегі туыстық жүйелердің негізгі семантикалық және функционалдық айырмашылықтары айқындалып, олардың мәдени сәйкестікті және коммуникативтік мінез-құлықты қалыптастырудағы рөлі көрсетіледі. Ерекше назар туыстық терминдердің мақал-мәтелдерде, идиомаларда және күнделікті қарым-қатынаста қолданылуына аударылады, мұнда олар мәдени мағынаның тасымалдаушысы ретінде қызмет етеді. Сонымен қатар, туыстық лексиканы оқытуда контекстуалды оқытудың тиімділігі қарастырылады, бұл білім алушыларға тілдік және мәдени аспектілерді терең түсінуге мүмкіндік береді. Білім беруді цифрландыру және жасанды интеллект ықпалының артуы жағдайында зерттеу нәтижелері мәдени мазмұнға бай материалдарды енгізу мәдениетаралық құзыреттілікті дамытуға және тіл үйренудің тиімділігін арттыруға ықпал ететінін көрсетеді.

Түйін сөздер: туыстық терминдер, мәдениетаралық коммуникация, қазақ тілі, ағылшын тілі, мәдениетаралық құзыреттілік, контекстуалды оқыту, цифрлық білім беру.

Аннотация. Данное исследование рассматривает теоретические и педагогические аспекты преподавания терминологии родства в казахском и английском языках в рамках межкультурной коммуникации и современной трансформации образования. Термины родства анализируются как культурно значимые языковые единицы, отражающие социальные структуры, ценности и межличностные отношения. В исследовании выделяются ключевые семантические и функциональные различия между казахской и английской системами родства, подчеркивается их роль в формировании культурной идентичности и коммуникативного поведения. Особое внимание уделяется использованию терминов родства в пословицах, идиомах и повседневной речи, где они выступают носителями культурного значения. Также рассматривается эффективность контекстуализированного обучения при преподавании лексики родства, позволяющего учащимся понимать как языковые, так и культурные аспекты. В условиях цифровизации и растущего влияния искусственного интеллекта результаты исследования показывают, что интеграция культурно насыщенного содержания способствует развитию межкультурной компетенции и повышает эффективность обучения языку.

Ключевые слова: терминология родства, межкультурная коммуникация, казахский язык, английский язык, межкультурная компетенция, контекстуализированное обучение, цифровое образование.

Language serves as the cultural and historical repository of any ethnos, encapsulating its traditions, values, and social structures. Kinship terms, as fundamental linguistic elements, reflect societal norms, family structures, and interpersonal relationships, making them an essential aspect of intercultural communication.

Kinship terms in Kazakh and English highlight both linguistic and cultural differences in family roles, hierarchy, and interpersonal expectations. Studying kinship terms reveals how societies view family relationships and pass down cultural values through generations. Examining kinship terms in Kazakh and English helps learners grasp linguistic diversity and improves their intercultural communication skills.

Each language and culture categorises and addresses family differently, despite kinship being universal. These disparities are rooted in history, culture, and language. Comparing kinship terminology helps understand cultural variation and how language impacts human connection. Many linguistic and cultural studies have explored family words across languages, demonstrating their role in communication and identity development. Kinship terminology varies considerably between languages and cultures, illustrating the nuances of kinship perception. Consequently, the examination of pertinent terminology not only aids in the preservation of cultural heritage but also significantly influences intercultural communication and social anthropology.

Kinship is defined as the link among members of society based on descent and marriage. The previous relationships are referred to as consanguineal, while the subsequent ones are designated as affinal. Kinship systems, according to definitions, are social and cognitive categories that speakers of a particular language use to identify, classify, and discuss their relations. Kinship terminology systems are acknowledged as linguistic frameworks within a specific language, intended for the designation of familial relations. Passmore & Jordan define kinship terminologies as linguistic semantic systems that identify the kinship links within a speech group [1, 23]. The classification of kinship is influenced by the organisation of social structure, particularly with inheritance types, lineage, marriage, and domicile [2, 745]. Moreover, kinship systems provide the foundation of all human civilisations, reflecting both cultural significances and values; specifically, the application of kinship terminology is shaped by cultural context and familial relationships. Holmes elucidates the intricacies of the language-culture interaction and illustrates substantial cultural connections [3]. For example, a specific kinship system may illustrate the significance of the extended family and the rights and responsibilities of family members towards each other. Furthermore, kinship systems are

linguistic frameworks that illustrate how speakers of various languages conceptualise their social existence. Any linguistic system resides in the minds of its speakers and is organised among them to facilitate mutual comprehension.

Kinship terms encompass more than mere designations for familial connections. Their manifestation serves as a representation of how a particular culture comprehends familial roles, societal organisation, and the dynamics of interpersonal relationships. They play a crucial role in the formation of national cultural values for any society. Proverbs, sayings, and idioms represent distinct manifestations of folk wisdom, encapsulating essential life lessons and societal norms within concise and memorable expressions. The presence of kinship terms within such expressions serves to illuminate the manner in which a society delineates and prioritises familial connections, roles, and behaviours. These expressions function not solely as instruments of language but also as significant cultural emblems, transmitted from one generation to the subsequent one.

According to S. M. Tolstaya, the concept of kinship functions as a semantic code that is utilised within both language and cultural contexts. This consideration extends beyond the literal interpretations of associated terms to encompass their figurative and metaphorical connotations as well. Metaphors that draw upon familial and kinship dynamics are extensively manifested within the realms of folklore, rituals, and belief systems. Their reflections encapsulate concepts pertaining to the social structure, moral values, and interpersonal relationships that exist within the community. Expressions such as "father of the people" or "native land" exemplify the utilisation of a kinship model within language to convey notions of closeness, belonging, and authority. Furthermore, Tolstaya underscores the cultural inclination to broaden the definition of kinship to encompass relationships that extend beyond mere biological connections. In numerous cultures, there is a notable emergence of symbolic kinship systems, wherein social, spiritual, and cultural elements take precedence over genetic considerations. As a result, synonymous phrases serve as potent cultural markers that strengthen beliefs, hierarchies, and group identification in addition to being representations of familial connection [4, 22].

Each nation possesses an own lexicon that embodies the unique traditions of its populace. Within the framework of intercultural communication, the terminology associated with kinship assumes a crucial function as an indicator of politeness, respect, emotional closeness, and adherence to cultural norms. The meanings of these terms frequently extend well beyond their straightforward familial definitions, fulfilling a multitude of communicative and pragmatic roles that may be misconstrued by individuals who are not native speakers or who come from diverse cultural contexts.

In numerous cultural contexts, particularly those found in Central Asia, the Caucasus, the Middle East, and East Asia, familial terms such as aunt, uncle, sister, brother, and grandmother are frequently employed in quotidian discourse to refer to individuals who may be strangers, acquaintances, neighbours, or even service providers. This application is not intended to imply a genuine familial connection; rather, it serves to convey sentiments of amicability, warmth, solidarity, or esteem. In the context of Kazakhstan, it is frequently observed that younger individuals refer to an older woman using terms such as *тәте* (auntie) or *ана* (mother/elder woman), regardless of any familial connection. In a comparable manner, mature males may be referred to as *аға* (older brother/uncle) or *ақсақал* (elder), terms that encapsulate both the respect associated with age and the cultural stratification inherent in societal structures.

These modes of address are intricately woven into the fabric of linguistic etiquette and serve as a reflection of the society's collectivist orientation, wherein social harmony, a sense of belonging to a group, and the importance of relational closeness are held in high esteem. Within these cultural frameworks, communication transcends mere information exchange; it serves as a vital mechanism for reinforcing social connections and upholding traditional values. The employment of familial terminology plays a significant role in fostering positive politeness strategies, which are instrumental in preserving harmonious interpersonal relationships while simultaneously conveying a sense of inclusivity and warmth [5].

The employment of familial terminology within intercultural settings exemplifies the intricate relationship among linguistic expression, cultural frameworks, and communicative practices. Their

examination and application ought to constitute a fundamental component of foreign language education, particularly within contexts that facilitate student mobility, cultural interchange, and immersion initiatives. Acquiring an understanding of the operational dynamics of kinship terminology across various cultures enables individuals to mitigate potential communicative disruptions and cultivate a more profound appreciation for cross-cultural nuances and empathetic connections. The association denoted by a kinship term in one linguistic framework may only partially align with that of another linguistic framework, and employing direct translations may lead to the misinterpretation of incidental or culturally specific attributes as if they were universally applicable.

The process of teaching terms within a context that is both relevant and meaningful is referred to as contextualized learning. Teaching kinship terms through contextualised learning helps students memorise vocabulary while grasping its cultural significance. Kazakh kinship terms like "аға," "нағашы," and "келін" have unique cultural meanings tied to age, respect, and social roles, which are often absent in English. Contextualised instruction could include talks about family ceremonies, traditions, or the social effects of family hierarchies. This type of learning enhances understanding and builds intercultural skills. Contextualised learning enhances cognitive processing by prompting learners to compare and contrast kinship terms across cultures. Embedding linguistic elements in stories, dialogues, celebrations, or real-life family situations helps students retain vocabulary, develop empathy, and navigate intercultural communication more effectively.

In the context of the educational transformation driven by Artificial Intelligence and digitalization, the teaching of kinship terminology acquires renewed relevance as a means of fostering intercultural competence and culturally responsive communication. The integration of kinship terminology into foreign language instruction, especially through contextualized learning approaches, enhances both linguistic and cultural understanding. Embedding these terms in culturally meaningful contexts - such as proverbs, real-life communication scenarios, and social practices - supports deeper cognitive processing and facilitates the development of intercultural awareness. Within the framework of contemporary digital and AI-enhanced education, such content can be effectively delivered through interactive platforms, multimedia resources, and adaptive learning tools. Although the core of this study remains grounded in linguistic and cultural analysis, its application in digitally mediated environments aligns with current educational trends and requirements. Ultimately, teaching kinship terminology contributes not only to vocabulary acquisition but also to the formation of empathetic, culturally competent individuals capable of navigating diverse communicative settings.

References:

1. Passmore, S., & Jordan, F. M. (2020). No universals in the cultural evolution of kinship terminology. *Evolutionary Human Sciences*, 2, 1–23. <https://doi.org/10.1017/ehs.2020.41>
2. Rácz, P., Passmore, S., Jordan, F. M. Social practice and shared history, not social scale, structure cross-cultural complexity in kinship systems // *Topics in Cognitive Science*. – 2020. – Vol. 12, №2. – P. 744–765. – DOI: 10.1111/tops.12430.
3. Holmes, J. *An Introduction to Sociolinguistics*. 4th ed. – London: Routledge, 2013. – 504 p.
4. Толстая, С. М. Категория родства в этнолингвистической перспективе (вместо предисловия) // *Категория родства в языке и культуре* / отв. ред. С. М. Толстая. – М., 2009. – С. 7–22.
5. Ибраева Ж. Особенности преподавания курса «Межкультурная коммуникация» для студентов программы «Флагман» в Казахстане // *Russian Language Journal*. – 2020. – Т. 70, № 1. – URL: <https://doi.org/10.70163/0036-0252.1033>

ПСИХОЛОГТЫҢ ІШКІ ӘЛЕМІ: КӨМЕКТЕСУШІ НЕГЕ ӨЗІ КӨМЕКСІЗ ҚАЛАДЫ?

¹Убайдаева З.Б., ²Ермашова А.О., ³Мамытова А.Ы.

¹«Педагогика және психология» кафедрасының магистр оқытушысы
zuxra777@mail.ru

²«Педагогика және психология» кафедрасының магистр аға оқытушысы
akerke_orynbasarovna@mail.ru

³«Педагогика және психология» кафедрасының магистр аға оқытушысы
asia_usymer@mail.ru

Андатпа. Бұл мақалада мектеп сыныптарында туындайтын қарым-қатынас жасауда қиыншылықтары бар балаларды анықтап, оларға дер кезінде көмектесу - қазіргі мектеп алдында, қоғам алдында тұрған міндеттердің бірі. Әртүрлі жас кезеңінде балалардың топтан оқшаулану себептерін зерттеу арқылы оларға психологиялық көмек көрсету жолдарын анықтау.

Түйін сөздер: психолог, қорқыныш, эмпатия, эмоционалдық шаршау, психикалық денсаулық

Аннотация. В данной статье одной из задач, стоящих перед современной школой и обществом, является выявление детей, испытывающих трудности в общении в школьных классах, и оказание им своевременной помощи.

Путём изучения причин изоляции детей от коллектива на различных возрастных этапах определяется пути оказания им психологической помощи.

Ключевые слова: психолог, тревога, сочувствие, эмоциональная усталость, психическое здоровье

Annotation. This article highlights that one of the tasks facing modern schools and society is to identify children who experience difficulties in communication within school classrooms and to provide them with timely assistance.

By studying the causes of children's isolation from the group at different age stages, ways of providing psychological support to them are determined.

Key words: psychologist, professional burnout, empathy, emotional fatigue, mental health

Балалар ұжымындағы қарым-қатынас және оқшаулану мәселелерін теориялық зерттеу

"Әлеуметтік изоляция", "оқшаулану", "ұялшақтық" - жалғыздыққа душар болған адамның жағдайын сипаттайтын терминдердің бірі. Әлеуметтік қобалжу, қоршаған орта алдындағы қорқыныш, қауіптенушілік сезімі - семантикалық жағынан жақын түсініктер.

Психология ғылымында осы бағыттағы зерттеу жұмыстары жоқтың қасы. Дегенмен қарым-қатынас мәселесіне байланысты анықталатын қарым-қатынасында өзгешелігі бар екенін сипаттайтын түсініктер кездеседі.

Түсіндірмелі сөздіктерде "изоляция" ұғымы медициналық және құқықтық терминологиялық мағынада түсіндіріледі. "Изоляция" - термині ауру адамды немесе қылмыскерді әлеуметтік ортадан мүлдем бөлектеп тастаумен сипатталады.

К.Рубиннің ойынша «Әлеуметтік изоляция», «Әлеуметтік оқшаулану», «Тұйықтық», «Тежелгіштік», «Ұяндық» сияқты терминдер шындыққа келгенде, әртүрлі феномендерді белгілейді. К.Рубин өз еңбектерінде «Әлеуметтік изоляция» терминін «Әлеуметтік оқшаулану» терминімен алмастырады. «Әлеуметтік оқшаулану» термині зерттеуші топ үшін жалғыздықты сипаттайтын әртүрлі формаларды жалпылаушы ретінде көрсетеді.

Т. Гутеил және Р. Шейдер еңбектерінде изоляция ұғымын жан-жақты түсіндіруге тырысады. Олардың айтуы бойынша адамдардағы бостандықты шектеу - әрдайым үлкен жауапкершілікті іс. Тәрбие саласында баланың қандайда бір теріс қасиетіне байланысты өз бөлмесіне қамап қою, яғни бір өзін болдыру жазасы қолданылады. Көптеген балалар мұны

қатаң сөгіс, жазалау деп қабылдамайды. Дегенмен кейбір балалар өзін мен қажетсіз адаммын, маған бәрі теріс қарайды деп сезінеді.

Медицина саласында изоляция ұғымы емдеу әдісі ретінде өз алдына, медикаментоздық емдеу мен психотерапияда қолданылады. Адам сырқаттанған кезде оны сыртқы қозу әсерлерінен қорғау мақсатында бөлмеде жалғыз ұстайды.

Изоляциялаудың негізгі әдісі - ауру адамды жеке, арнайы бөлмеде ұстау. Оның өзінің заңдық талаптары мен ережелері бар. Мысалы, әрбір 1-2 сағатта 10-20 минуттан бөлменің есігін ашып қойып ауру адамға күтім әрекеттері жасалады.

Медицина тәжірибесінде изоляторды құрудың төмендегідей принциптерін көрсетуге болады:

1. Изоляциялану ауру адамға қауіпсіздік жағдайда болуы керек.
2. Мықтылық, яғни изолятор ауру адамның агрессиялы әрекетіне әсер етпеуі керек.

Күшті психоз немесе жеке адам өзін-өзі тастап жіберуінің айқын көрінуі кезінде, былайша айтқанда адам оқшауланған жағдайда, ол адам тітіркендіргіштерге өте сезімтал болып келеді. Психотиптік кезде, алаңдаушылық, құлап қалу қорқынышы, қозғыш болып келеді. Кейде ауру адам қозғыш болатыны соншалық, өз әрекетін басқара алмайды, айналасындағы жағдайларға саналы реакция білдіре алмайды. Ал мұның барлығы қорқыныштың ең жоғары деңгейін тудырады. Ауру адамдың палатада уақытша аз уақыт болсада жалғыз болуы, яғни айналасындағылардан шектелуі - қауіпсіздік, сенімділік сезімін тудырады.

Ауру адамның кеңістіктік бостандығы өзгеруіне орай, оның психикасында да өзгерістер байқалады. Қозғыш ауру адам палатада, креслода кішкене жерде өзін еркін ұстайды. Мұндағы терапевтік эффект-тітіркендіргіштерден оқшаулануға қоса, айналасындағылардан қашықтықтық ұлғаюы ретінде болады.

Изоляция ұғымы - қабылдау, қарым-қатынас, әрекет және мінез-құлқы сферасында да қолданылады. Ендігі кезекте бұларға сипаттама беруге тырысайық.

1. Қабылдау сферасындағы изоляция - изоляция кезінде біртекті жағдай құрылуына орай, сенсорлы информацияларды қабылдағысы келмейтін күйі көрінеді.

2. Қарым-қатынас сферасындағы изоляция. Мұнда изоляция әрекеті - ауру адамды басқа адамдардан уақытша бөліп тастау көрінеді. Дегенмен мұнда изоляция ұғымы толық мағынада айтылып тұрған жоқ. Себебі ауру адам басқа ауру адамдармен, қызметкерлермен көрісіп араласа алады. Дегенмен, құрылған дистанция ауру адамның айналасындағылардың алдағы қорқыныш сезімін төмендетеді.

3. Мінез-құлық сферасындағы изоляция. Егер ауру адам өзінің әрекетін басқара алмаса, онда изоляция арқылы оны өзінен және айналасындағыларынан алшақтап бөлектеу арқылы агрессивті әрекет мүмкіндіктерінен арылуға болады. Бұдан кейін онда кінәлілігін, ұялу сезімдері туындайды.

Изоляцияға көрсеткіш ретінде патогенездік жағдайдағы түрлі психикалық дамуында бірқатар ауытқулар көрінген жағдайда бола алды. Ауру адамды қоғамдық ортадан изоляцияламас бұрын, оны оқшаулаудың, яғни бөлектеуді алдын-ала мұқият ойланып және ресми тұрғыда дәлелді болатындай етіп алу қажет.

Біз оқыған әдебиеттеріміздің көмегімен медицина тәжірибесінде қолданатын оқшаулаудың бірқатар ережелерін көрсете отырып, оны психология ғылымында қолданатын жағдайға орай түсіндіреміз.

Жалпы адамды топтан изоляциялаудың өзіне тән ережелері болады:

1. Адамның өз қалауы бойынша оқшаулау, мұны ұжыммен байланыстыратын болсақ, оқушы сыныпта өзіндік ерекшеліктері мен қалауы бойынша бөлек жүруді ұнататындығын көрсетеді.

2. Дәрігерлік емдеу мақсатында жоспарлы түрде құрылуы мүмкін. Ал мұны психология тәжірибесімен байланыстыратын болсақ, кей жағдайда баланың өз мінез-құлқындағы теріс қылықтарды жөндеу мақсатында мұғалім ол баланы топтан оқшаулата отырып, жеке әрекеттер

орындату арқылы, жалғыз өзі орындату шараларын қолдану негізінде психологиялық коррекциялық жұмыстар жүргізілетінін көрсетуге болады.

3. Медицина саласында изоляциялау әрекеті емдеу әдісіне қосымша ретінде қолдануы сияқты педагогикалық тәжірибеде де бала тәрбиесінің әдіс-тәсілдеріне қосымша қолдану арқылы жүргізілуі мүмкін.

4. Медицинада эффектті емес әдістердің орнына қарай изоляция белгіленуі сияқты психологиялық іс-шараларда балаға қолданылған тәрбиелік әдістер тиімсіз жағдайда оны жалғыз қалдырып, оқшаулау арқылы жаза қолдану негізінде жүргізілуі мүмкін.

Жалпы адамды әлеуметтен оқшаулау, яғни изоляциялау өз еркі немесе міндетті түрде болып бөлінеді. Міндетті изоляция экстремалды жағдайда қолданылуы мүмкін. Изолятор бөлмесі ауру адамға да оған қарайтын қызметкерлерге де қауіпсіз болу қажет. Изоляция адамға өзінің қауіпсіздігі үшін жасалатындығын, ол адам үнемі бақылауда болатындығын, кейін босатылатындығын ескерту қажет.

Медицина саласындағы изоляциялау әдістемесі төмендегі схема бойынша жүргізіледі. Мұны кейінірек педагогикалық тәжірибеде қолдану ерекшеліктерімен түсіндіреміз.

1) Изоляциялау көрсеткіштері сипатталады, қандай адам изоляцияланатындығы сипатталады;

2) Изоляциялау тактикасы анықталады.

3) Изоляцияланатын бөлмеге қойылатын талаптар сақталынады.

4) Изоляцияны өткізу ережелері қатаң сақталынады.

5) Изоляцияны аяқтау ережелері нақты көрсетіледі.

Изоляцияны қолдануда ауру адамға кері әсер ететін жағдайларда кездесуі мүмкін, яғни кейбір басқа эффекттер көрінуі мүмкін.

Медицина саласында қолданатын изоляциялаудың құқықтық аспектілерінде айтып кеткен жөн.

1. Түрмелік сипатта жалғыз ұстау қажет болған жағдайда сот шешімі қажет. Ал көптеген заңгерлер мұндай әрекеттер зиянды әрекет деп санайды.

2. Кейбір заңгерлердің көзқарастары бойынша психикалық бұзылуларды ауруға жатқызбайды. (Т. Шаш еңбектері).

3. Сондай-ақ заңгерлер адамды изоляциялау емдеу жолы емес, оны қоғамнан оқшаландыру деп есептейді. Сондықтан көптеген заңгерлер қысқа мерзімді изоляциялық ұғымды ұстанады.

Ендігі көрсетілетін изоляциялау ережелері изоляциялауды басқару ретінде қолданылатын талаптар болып табылады.

1. Изоляцияланатын адаммен жұмыс істейтін адамдар изоляцияланудың медициналық, құқықтық және этикалық ережелерімен танысу қажет.

2. Изоляциялануда адамнан рұқсат алады, рұқсат берілмеген жағдайда, күштеуі мүмкін (медицина немесе заң саласы бойынша).

3. Ауру адамға жауапты жанұя мүшелеріне тезарада байланыс жасау қажет. Олардың сұрақтарына жауап беру қажет. Дегенмен дәрігерлік құпияны ұстану керек.

4. Изоляциялауды белгілеу парақта түсінікті етіп тіркелуі тиіс.

5. Шұғыл жағдайларда ауру адам дәрігермен телефон арқылы хабарласуға болады. Американ психиатрлары изоляциялану ұстаным уақыты бойынша изоляцияланған адамды алғашқы 3 сағатта әрбір 30 минут сайын үнемі бақылап отыру қажет деп есептейді.

6. Изоляцияланатын адам медицина қызметкерлерімен алдын ала мүмкіншілігінше талқыланады. Жоспар бойынша изоляциялану арқылы аурудың қай жақтары емделенетіндігін алдын-ала көрсетілуі қажет.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Рояк А.А Проблема социальной изоляции детей. //Вопросы психологии. 1996г №3 1016.
2. Немов Р.С. Психология. Книга 2. М., Владос, 2000г

3. Рояк А.А. Психологический конфликт и особенности индивидуального развития личности ребенка. М., Педагогика 1998г
4. Куницына В.Н., Казаринова Н.В., Погорыша В.М. Межличностное общение. Санкт - Петербург., 2001г
5. Смирнова Е.О. Теория привязанности: концепция и эксперимент. // Вопросы психологии 1995. №3.

ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНДА МЕДИАЦИЯ ИНСТИТУТЫНЫҢ ДАМУ БОЛАШАҒЫ МЕН ЖАҒДАЙЫ

¹Уйсынбаева К.М., ²Сатыбалдиева М. Т. ³Канаева М.П.

¹Құқық кафедрасының аға оқытушысы,
Ж. А. Тәшенов атындағы университет, Шымкент қ.
ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-4295-215>,
Klara.uysynbaeva@mail.ru

²Құқық кафедрасының аға оқытушысы,
Ж. А. Тәшенов атындағы университет, Шымкент қ.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0009-2002-074X>
marjan_0484@mail.ru

³Құқық және тарих кафедрасының аға оқытушысы
Шымкент университеті, Шымкент қ.
ORCID: <https://orcid.org/0009-0007-8032-6367>,
Moldir_kanaeva@mail.ru

Аңдатпа. Мақалада Қазақстан Республикасындағы сот істеріндегі дауларды шешудің баламалы тәсілдерінің бірі - медиацияны дамыту қарастырылады. Дауласушы тараптар медиация арқылы үшінші бейтарап делдалдың қатысуымен өзара қолайлы шешімге келе алады. Мақаланы жазу барысында көптеген шетелдік және отандық ғалымдардың осы тақырып бойынша ғылыми-теориялық және әдіснамалық жұмыстарына терең шолу жасалды, сондай-ақ институт ретінде медиацияның ерекшеліктері талданды. Бұдан басқа, осы жұмысты жазу кезінде автор ғылыми талдауда қолданылатын жалпы ғылыми әдістерді: жүйелеуді, салыстыруды және контент-талдауды пайдаланған.

Түйінді сөздер: Медиация, медиатор, дауларды шешудің баламалы тәсілдері, сот, жанжалды шешу, делдалдық, делдалдық, жанжал, татуластырушы.

Аннотация. В статье рассматривается развитие одного из альтернативных способов разрешения споров в судебных делах в Республике Казахстан - медиации. Посредством медиации спорящие стороны могут прийти к взаимоприемлемому решению с участием третьего нейтрального посредника. В ходе написания статьи был сделан глубокий обзор научно-теоретических и методологических работ многих зарубежных и отечественных ученых по данной теме, а также проанализированы особенности медиации как института. Кроме того, при написании данной работы автор использовал общенаучные методы, применяемые в научном анализе: систематизацию, сравнение и контент-анализ.

Ключевые слова: Медиация, медиатор, альтернативные способы разрешения споров, суд, разрешение конфликта, посредничество, посредник, конфликт, примиритель.

Absract. The article discusses the development of one of the alternative ways to resolve disputes in court cases in the Republic of Kazakhstan - mediation. Through mediation, the disputing parties can come to a mutually acceptable solution with the participation of a third neutral mediator. In the course of writing the article, a deep review of the scientific, theoretical and methodological works of many foreign and domestic scientists on this topic was made, and the features of mediation

as an institution were analyzed. In addition, when writing this work, the author used general scientific methods used in scientific analysis: systematization, comparison and content analysis.

Key words: Mediation, mediator, alternative dispute resolution methods, court, conflict resolution, mediation, intermediary, conflict, neutrality

Kіріспе

2011 жылдың 28 қаңтарында Қазақстанда «Медиация туралы» заң қабылданып, 5 тамызда күшіне енді. Заңда медиацияны қолдану аясы, оның қағидалары, медиацияға дайындау және жүргізу тәртібі, сонымен қатар, медиатор мен олардың қызметін қамтамасыз ететін ұйымдардың құқықтық жағдайы қарастырылған. Құқықтық саясатты ізгілендіру қажеттілігін белгілей отырып өкім, қылмыстық сот ісін жүргізу, жәбірленушіге мүлкі мен моральдық зиянды өтеу, сондай ақ денсаулығына келтірілген зиянды өтей отырып, қылмыстық жауаптылықтан босатылу мүмкіндігіне ықпал ететін, медиация рәсімімен реттеуге жататын қылмыстардың тізімін кеңейту жолымен татуластыру институтын неғұрлым кеңірек енгізу» арқылы көрінуі қажет екендігін анықтады. Бұл Қазақстанның нормативтік құқық көлемінде медиация туралы бірінші ескеруі. Қазақстандық ғалымдар мен заң шығарушыларға шет мемлекеттердің құқықтық тәжірибесін талдап, жинақтауға, дамыған азаматтық қоғамы бар құқықтық мелекеттің құрылымын жария ететін, көпұлттық елдердің ерекше жағдайындағы медиацияны қолдану мүмкіндіктерін зерттеп білу үшін бірнеше жылдар қажет болды. Медиацияны қылмыстық істерде ғана емес, басқа да салаларда, соның ішінде азаматтық құқық аясында да қолданылуы мүмкін екендігі анықталды.

Қазіргі таңда әлемдік тәжірибе көрсеткендей, медиация, ірі бизнес аясынан бастап, ажырасу мен мүлікті бөлу секілді отбасылық дауласуды шешумен аяқталатын әртүрлі жағдайларда кеңінен қолданысқа ие. Халықаралық статистикаға сәйкес, барлық даулардың 30-40% медиация арқылы өтеді, соның ішінде 85% тиімді нәтижеге қол жеткізеді. Және де бұл жағдай кездейсоқ емес, өйткені медиация тараптарға қиын жағдайдан шешім табуға көмек көрсетеді, сонымен қатар аз қаражат пен аз уақыт жұмсауына, және де өз беделіне нұқсан келтірмей, әріптестігін, достық қарым қатынасты сақтап қалуда көмегін тигізеді. Бүгінгі таңда Қазақстанда «Медиация туралы» заңның қолданыста болуы, оның қабылдануының өзі, Қазақстанның барлық құқықтық жүйесі үшін белгілі құбылыс. Осы заңмен қатар бір уақытта, Азаматтық, Әкімшілік, сондай ақ Азаматтық процесік, Қылмыстық құқық кодекстеріне, «Қазақстан Республикасының жергілікті басқару мен өзін өзі басқару туралы» заңына өзгерістер мен толықтырулар қабылданып, күшіне енгізілді. 2011 жылы 3 шілдеде Қазақстан Республикасының Үкіметінің қаулысымен медиаторларды даярлау бағдарламасы бойынша оқытудан өту Ережесі бекітілді. Сөйтіп, біздің елде медиация институтын енгізу мен дамыту үшін нормативтік құқықтық негіз құрылған. Қазақстанның барлық тарихы бойында оның құқықтық кеңістік аясында бірінші рет, жауапкершіліктің немесе міндетін қамтамасыз ету тәсілінің жаңа түрі емес, жан жақты жаңа құқықтық құрал пайда болды. Бұл құқықтық құралдар адамның өзіне, құқықтары мен бостандықтарына құрметін арттыруға бағытталған, өркениетті азаматтық және өзара жеке қатынастарды қалыптастыруға, құрылымдық сөйлесу жолымен әлеуметтік, басқа да қайшылықтарды, дауды және дауласуды шешуге қоғамның келісімін бекітуге бағытталған.

Қазақстан Республикасының «Медиация туралы» заңының қабылданғанына жиырма жылдан астам уақыт өткені мәлім. Медиаторлар ұйымдары өткізетін медиаторларды оқыту арқылы, кәсіби медиаторлар корпусының көмегімен медиация алға жылжуда. Оқытудан өткендердің барлығы медиатор бола бермейді, бірақ оқыту процесінде алған білімдері мен медиативтік құзіреттері өздерінің кәсіби қызметінде немесе өмірінде қолданылады.

Қазіргі таңда Қазақстанның көптеген қалаларында медиаторлардың қоғамдық бірлестіктері құрылған және қызмет жасайды. Медиация туралы заң соттармен жақсы қабылданды. Қазіргі заманда соттардың жұмыстарының шамадан тыс көптігіне сай, медиация институтыны соттарға жүктелген істердің көлемін біршама азайтып, соттармен қабылданған

қаулылардың сапасын жақсартуға септігін тигізеді. Сонымен қатар, соттардың істерінің азаюы, соттарға біліктілігін арттыруға, істерді, нормативтік құқықтық актілермен танысуға қосымша уақыт береді. Соттармен бұл институтқа қолдау көрсетуі, медиацияның дамуында қолайлы жағдай деп қарастырған жөн.

Соттар тараптарға медиация рәсімі жайлы түсініктер беріп, медиаторларды сөйлесу жүргізуге шақыруда. Соттардың медиация институтын қолданулары келесідей жағдайларға байланысты: азаматтық істер бойынша өндіріс медиативтік келісім жасасқаннан кейін тоқтатылады; көп жағдайларда істі тоқтату туралы үкім, жоғары тұрған сатыдағы соттарға шағымдар берілмейді; қарсы талап қоюдың алдын алады; медиативтік келісімді ерікті түрде орындағандықтан, атқарушылық өндірісті қозғамайды. Медиация институтын айыптаушылар да қолдауда, себебі оларға соттарға артылған ауыртпашылық сәйкесінше, айыптаушыларға да жүктеледі.

Құпиялылық келісімі, әріптестерін жақсы қарым қатынасын сақтап қалу мүмкіндігі, уақыты мен қаражатын үнемдеуі, рәсім қорытындысына әсер ете алуы, болашақта осыған ұқсас дауласудың туындауының алдын алу мүмкіндігі, шешім тараптардың еркімен қабылданып, шығарылады, үшінші тұлғалардың қатысуынсыз қабылданған шешім ерікті түрде орындалу кепілі медиация рәсімінің артықшылықтары болып табылады. Ең алдымен медиатор келіссөз процессі, соның ішінде тараптардың кездесуін ұйымдастырып, оларды тыңдайды. Содан соң, сендіру арқылы емес, сұрақтар қою жолымен дауласудың пайда болу себептерін анықтап, талдау жасайды. Медиатор кеңес бермейді және де алынған мәліметтерін келесі тарапқа айтпайды, тараптарға даулы жағдайды шешуге баламалы тәсіл табуда көмек көрсетеді, ұсынылған шығарылатын шешімдердің нұсқаларын орындалу мүмкіндігіне қарай талдау жасайды, мәміле түріне енетін тараптар үшін қол қойғаннан кейін міндетті болатын келісімді дайындайды.

Медиатордың негізгі рөлі екі дауласушы тараптың бір ымыраға келтірулеріне көмек көрсетуі. Ешқашан да сотты алмастыра алмайды, тараптарға дауды баламалы тәсілмен шешу жолдарын нұсқайды. Әрбір даудың ең болмағанда бір шешімі бар екендігі мәлім және де сол шешімді татуласу рәсімінде табуға болады. Тараптардың бірі рәсім барысында қандайда бір қауіпті сезінген жағдайда, медиация рәсімінен бастарта алады. Тараптардың ерікті болуы, бітістірушінің бейтараптылығы және де рәсімнің толығымен айқындығы ең жақсы кепілдікті қамтамасыз етеді. Айта кететін жайт, қазақстандық заңнамада бітімгершілік келісім жасаумен байланысты азаматтық іс бойынша өндірісті тоқтатуды қарастыратын нормалар көрсетілген. Яғни, шын мәнінде, келісімге келіп, істі бітімгершілікпен аяқтау құқығы біздің азаматтарымызда әрқашанда болған, алайда іс жүргізушілік заңнамада тиісінше өзгертулермен реттелген, тең құқылы медиация институтын енгізу, қазақстандықтардың өміріне осы нормалардың кеңінен кіруіне мүмкіндік береді. Медиация процессін соттарға артылған шамадан тыс істер көлемін азайту жағынан емес, әділдік жүйесіне жайлы және жеңілдетілген жолмен қол жеткізуді қамтамасыз ететін құрал ретінде қарастыру керек. Алайда, өзінің пайдалылығына қарамастан, медиация әділдік орнатуда өзінің лайықты орнын алмады. ҚР Медиация туралы заңын қабылдағалы он жылдан астам уақыт өткенімен бұл рәсім толығымен қолданылуда деп айтуға келмейді.

Қоғамда медиация институтының дамуы мен ары қарай тарауын тежеп тұрған факторлардың болуы осыған себеп болады. Өкінішке орай, қарапайым халықтың ойынша заңды заңгерлер ғана білуі тиіс, қажет болған жағдайда олар кеңес алуға немесе бұзылған құқықтарын қорғауға қорғаушының көмегіне жүгінеді. Қорғаушының немесе өкілдің жұмысы мемлекетпен кепілденген және Конституциямызбен бекітілген адамның өз құқықтары мен бостандықтарын сотпен қорғауға және білікті заң көмегін алу құқығын жүзеге асыруда көмек көрсетеді. Азаматтар, медиаторға қарағанда, соттар ҚР атынан соттық акт шығаратын мемлекеттік биліктің бір бөлігі болғандықтан сотқа жүгінгенді жөн көреді. Сотқа жүгінбес бұрын олар бітімгершілікпен реттеуге тырысып көрдік, келісімге келмегендіктен сотқа жүгінуге мәжбүр болдық және де медиатор көмек көрсете алмайды деп есептейді.

Сонымен қатар, тараптар іс бойынша тараптар медиативтік келісім бойынша, екінші бір тарап өз міндеттерін орындамай, олардан барынша бас тартады деп үрейленеді. Соңында, талапкер істі қарау үшін қайтадан сотқа жүгінуі керек болады, соттық акт алып, атқарушылық өндіріс жолымен, борышкерді өз міндеттерін мәжбүрлеу тәртібімен орындатуы керек болады.

Медиация дауларды баламалы реттеу тәсілі екіндігі туралы қажетті ақпарат таратылмаған. Әсіресе медиация кішкентай қалалар мен ауылдық жерлерде қол жетімсіз. Сондай ақ, кім медиатор бола алады деген сұрақ туындайды. Осы орайда қандай факторлар маңызды: жасы, өмірлік тәжірибесі, білімі немесе азаматтардың сенімі ме? Бұл мәселе медиаторлар арасында пікірталас тудырады. Арнайы дайындықсыз, мамандандырылған оқытудан өтпеген, бірақ заңмен медиация саласында қызмет көрсетуге рұқсат берілген кәсіби емес медиаторларға қарсы. Бұл қателікті түзеу керек деп есептейді. Бірақ, кәсіби медиатордың өзі де даусыз адам болы тиіс. Бірақта дипломның болуы шарт емес. Білім министрілігіне жоғарғы оқу орындарында медиацияны мамандық ретінде енгізу ұсынылған. Ауылдық жерлерде арнайы білімі жоқ, бірақ даулар мен дауласуларды соттан тыс шеше алатын ақсақал баршылық. Сондықтанда, бұл жерде бастысы адамдардың сенімі. Заң бойынша үкіметтің қаулысымен кәсіби медиаторларды оқытуға 48 сағат жұмсалады, яғни екі аптаға жетпейтін уақыт. Сондықтанда, кәсіби медиатор кәсіби емес медиатордан айырмашылығы неде екендігінің өзі үлкен сұрақ туындатады. Кәсіби медиатор болу үшін әрдайым өз білімін шындап отыруы қажет. Медиация туралы заңнаманың толығымен жетілдірілмегендігі де осы рәсімнің дамуына кедергі жасауда.

Талдау және нәтижелер. Медиацияның жағдайы жақсы жаққа өзгеру үшін және медиацияны қолдану тәжірибесі айтарлықтай шешілу үшін ақпараттық ағартушылық қызмет белсенді болуы тиіс. Медиацияны қолдануы мүмкін әр қазақстандық азамат осы институтты біліп, мәнісін ұғынып, дауды баламалы тәсілмен шешу артықшылықтарын түсіну үшін, бұл міндетті медиация ұйымдары ғана емес, сонымен қатар мемлекеттік құрылымдарда өз мойнына алуы тиіс. Медиацияны жүргізу бойынша ережелері мен қағидаларын түсіну арқылы осы рәсімге сенім ұялатуы үшін, және де олар медиация рәсімі мен нақты медиаторды тандауда дұрыс тандау жасай алуға қабілетті болуы үшін.

Бұл, білім жүйесінен бастап бизнес қауымдастықтарының өкілдеріне дейінгі әртүрлі қоғамдық институттардың тартылуы мен белсенді түрде қатысуларын талап ететін үлкен жұмысты қажет етеді. Еліміздің аумағында бұл міндеттерді шешу үшін еркіндік пен қор, соның ішінде қаржылай қажет.

Шағын және орта бизнес кәсіпорындары, кәсіпкерлік қауымдастықтар ҚР медиацияның дамытуға әсерін тигізер еді. Медиацияны қолдануды жақсы болатын бірқатар аясын бөліп көрсетуге болады. Еңбек даулары жұмыскерлер өздерінің құқықтарын қорғау үшін ақырғы шараларға барып жатады, аштық жариялайды, қарсылық белгісі ретінде жаппай жұмыстан кету. Еңбек кодексінде қасақаналық, аштық жариялау туралы көрсетілмеген, бірақ әлеуметтік құбылыс ретінде көрініс табатындығын айта кеткен жөн. Осы тәрізді дауласуды медиацияның көмегімен тиімді реттеледі. Құрылыс аясында дауласудың пайда болуы, жұмыс кезеңінің ұзақтығы, инженерлік инфрақұрылым мен коммуникацияның ескіруі, материалдар мен қорларға бағаның ауытқуы, қосалқы мердігерлердің әрекеттері. Медиацияда қолданылатын жұмсақ интеграциялық тәсілді қажет етеді.

Сақтандыру даулары да медиация заты болып табылады. Соттық тәжірибеде көрсетілген істер түрі бойынша тұрақты қарастырылатындығы көрсетілген. Тәжірибеде көрсетілгендей, банктік жүйе аясында көбірек құқықтарын теріс пайдаланады. Тараптар даулы жағдайда сотқа жүгінген жағдайда, сот борышкердің мүмкіндіктері мен жағдайын әрқашан да ескере алмайды. Медиация банк клиенттерінде қандайда бір өмірінде аса қиын жағдай туындағанда, соның салдары қарызын төлеу мүмкіндігіне әсерін тигізетін жағдайда, медиация тиімді болады. Қазақстанда банктік несиелендіру кеңінен қолданылады, бірақта қазіргі күнге дейін несие берушілермен берілген ақшалай қаражаттарды қайтаруда көптеген қиындықтар сақталуда.

Қазіргі таңда банктер клиенттерімен арадағы қатынастарын жақсартып, клиенттер сенімі олардың өзара қатынастарының қажетті элементі екендігін түсінуі қажет екі тарап та даудың шешілетіндігіне көздерін жеткізуі тиіс. Кемшіліктерін көрсете отырып, қорытынды жасау керек және клиенттің қажеттіліктерін, өзінің мүмкіндіктерін анықтау қажет. Дәл осыны медиация және кәсіби медиатор бере алады. Отбасылық даулар бойынша соттарда өте көп қарастырылады. Неке бұзу, мүлікті бөлісу, кәмелеттік жасқа толмаған балалардың құқықтары мен мүдделері, олардың тұрғылықты жерін анықтау, алимент өндіріп алу секілді даулар бойынша медиацияның әкелер пайдасы өте көп болар еді. Жетілдірілген елдерде нотариат жүйесінде нотариустармен жүзеге асырылатын татуластыру рәсімін белсенді түрде енгізуде, бұл рәсімге нотариустың қатысуы көптеген еуропалық мемлекеттерде заңнамамен рұқсат етілген. Латын елдерінің нотариатында нотариустар мәміле қатысушыларының тәжірибесі мен біліктілігінің жеткіліксіздігінен жағымсыз жағдайда болмауы үшін, оның әділдігін тексере отырып, тараптарға келісім жасауда көмектесуі керек. Сонымен қатар, нотариустың қатысуымен жасалған медиация туралы келісімнің өзін нотариалдық куаландыруды тәжірибеге енгізу ұсынылуда. Келісімді нотариалдық куәландыру сенімдірек, оны орындамаған жағдайда соттық бұйрық шығару жолымен міндеттерін мәжбірлеп орындатуға сотқа жүгінуге болады. Нотариалдық рәсімделген келісімнің ең бағалысы тараптардың өздеріне алған міндеттерін ерікті түрде орындауы және қол жеткізілген уағдаластықтың дұрыстығы. Медиатордың қызметі туындаған құқықтық дауды бітімгершілік бәсілімен шешуді үйрену қажеттілігінде. Басқаша айтқанда, біз өзімізді кез келген жағдайда, дұрыс ұстай білуіміз керек.

ҚР-ның жаңа Азаматтық процестік Кодексінің жобасы көпшілікке ұсынылды. Кодексте медиация мәселесіне көп көңіл бөлінген. Оның дәлелі ретінде ондағы көпшілік нормалардың соттан тыс делдалдың көмегімен бітістіру процесіне арналғаны. Бұл осы саланың ҚР-да кең етек ала отырып, сот жүйесінде және жалпы құқықтық жүйесінде маңызды орын алып жатқанын көрсетеді. Яғни медиация саласының халыққа насихатталуы арқылы соттық іс жүргізу мерзімін анағұрлым қысқарту мен жұмысын жеңілдетуге ат салысуда.

Онда азаматтық істер бойынша сот төрелігін жүзеге асыруда туындайтын қоғамдық қатынастарды реттеу және азаматтық сот ісін жүргізудегі судьяның рөлі қайта бағамдалған. Атап айтқанда, азаматтық істерді қарау тараптардың жарыспалы сөз сөйлеуі негізінде жүргізіліп, судьяның сот талқылауына негіз болған мәселені бақылаудағы құзыреті аздаған деңгейде ғана сақталатын болады. Кодекстің жаңа басылымында сот ісіне қатысушылар мен судьялардың процессуалдық құқықтары мен міндеттерінің объективті теңгерімі көзделген. Жоғарыда айтқанымыздай, дауларды реттеудің соттан тыс тетіктерін дамыту үшін жекелеген санаттар бойынша «Дауларды соттан тыс реттеу» деген жаңа тарау енгізіледі. Жобаға сәйкес, заңды тұлғаларға соттан тыс реттеу міндетті болады. Тараптар наразылықтарын бір біріне жіберіп, дауды соттан тыс реттеу шараларын қолдануы тиіс, содан кейін ғана сот істі өндірісіне алады. Кассациялық сатыдағы соттың істерді апелляциялық сатыдағы соттың жаңадан қарауына жіберу негіздері азайтылды. Мұндай ереже барлық сот сатыларында мемлекеттік баждың енгізілуімен үйлеседі. Татуластыру рәсімдерін кеңінен қолдану және азаматтық сот ісін жүргізу міндеттерін іске асыру мақсатында жобада дауды бейбіт реттеуге ықпал ету көзделеді. «Татуластыру рәсімдері» деген бөлек тарауда медиация тәртібімен дауды шешуге бағытталған бітімгершілік келісімдер мен шарттар жасаудың рәсімдері мен салдарын егжей-тегжейлі реттеу қарастырылады. Бұған қоса, жобада азаматтық істерді қарау тәртібін жеңілдетуге, соның ішінде соттар қызметінде техникалық құралдарды кеңінен қолдану арқылы оңайлатуға бағытталған ережелер бар. Азаматтық процестік кодексінің татуластыру рәсімі тарауына дауды медиация тәртібімен реттеу туралы баптарды енгізу қажет болып табылады.

Азаматтық процестік кодексінің 17-тарауында азаматтар ортақ мәмілеге татуласу келісімі, дау-жанжалды медиация тәртібімен реттеу және партисипативтік рәсім, сондай-ақ, осы Кодекстің 73-бабына сәйкес, сотқа дейінгі хаттама жасау арқылы келе алатыны нақтыланған. Тараптар ортақ мәмілеге келуде осы қағидалардың бірін таңдауға құқылы.

Татуласу келісіміне қарсы талап арыз келтірілмейді. Шарт ерікті түрде жасалады, сондықтан атқарушылық өндіріс қозғалмайды. Мемлекеттік баж қайтарылады.

Бірақта, жобада медиация тәртібімен дауды соттан тыс реттеуді міндеттеуді қарастыратын нормалар көрсетілмеген. Медиацияны соттарда енгізу бірінші сатыдағы соттардың жұмысын азайту және әділеттіліктің сапасын жақсарту мақсатында қарастырылған. Сонымен қатар айта кететін жай, жобасында «татуластырушы судья» түсінігі енгізілген. Азаматтық процестік кодексінің 179-бабының 2 бөлімінде «Бірінші сатыдағы және апелляциялық сатыдағы сотта сот кеңес бөлмесіне кеткенге дейінгі кез келген уақытта тараптар дауды медиация тәртібімен реттеу тілектері туралы өтініш бере алады. Медиация тәртібімен татуласу рәсімі тараптардың келісімімен медиатормен немесе татуластырушы судья жүргізіледі». Алайда, жобада татуластырушы судья медиаторларды даярлау бағдарламасы бойынша оқытудан өтуі керекпе, қандай талаптарға жауап беруі тиістігі қарастырылмаған. 4-бөлімде, сот ұйғарымының негізінде іс компьютерлік бөлу арқылы татуластырушы судьяға беріледі, ол сот медиациясы өткізілетін күнді тағайындайды.

Қылмыстық істер бойынша медиацияны қолдануды қылмыстық заңнамамен реттеу мәселесіне келсек, қылмыстық құқықтағы медиация медиаторлармен қолданылатын, арнайы әдістер жиынтығын реттейді. Заң аясында медиацияны қолданудың ережелері адам өлімімен, сыбайлас жемқорлық, террористік, экстремистік қылмыстар жасаған адамдарға қолданылмайды. Сот міндетіне тек заңмен бекітілген 68-бап талаптарын түсіндіру кіреді, сот ешкімді мәжбүрлеп, жүктемейді. Ал медиатор сот төрелігін іске асырумен байланысты емес бейтарап тұлға ретінде сотталушы мен жәбірленушінің татуласуына жағдай жасайды. Екі жақ медиативті келісім құруға өз еркімен келіскен жағдайда сотталушы жәбірленушімен татуласуына байланысты қылмыстық жауаптылықтан босату туралы сот төрелігін іске асырады. Жалпы медиацияның тиімділігі туралы пікірлердің басым көпшілігі, соның ішінде қылмыстық процестегі медиация туралы да пессимистік бағытта, бірақ медиацияның қазақстандық моделі, соның ішінде қылмыстық істерді қарау кезінде де қаншалықты өміршең болатынын уақыт ғана көрсетеді.

Онша ауыр емес және ауырлығы орташа санаттағы қылмыстық істерді сот, анықтау және тергеу органдары тараптардың медиация тәртібімен келісімге келуі негізінде қысқартады.

Қылмыстық сот өндірісінің басты міндеттерінің бірі-татуластыруға ықпал ету. Елімізде қабылданған медиация заңы өркениетті елдердегідей бейтарап медиаторды тарту арқылы істі бітімге келтіріп, заманауи құқықтық жүйенің дамуына ықпал етуі тиіс. Медиация институтының дамуына барлық мемлекеттік билік органдары барынша қолдау көрсетіп, осы институттың кеңінен қолдануына ықпал жасауы қажет. Медиацияның мемлекетімізде болашағы зор, сол себепті оны жоғары деңгейде қолдасақ, оның халқымыз үшін тигізер игі әсері мол болады.

Елімізде әкімшілік әділет өз жұмысын бастаған, Әкімшілік рәсімдік-процестік кодекс қолданысқа енгізілген күннен бастап, мемлекеттік басқару қатынастарынан туындайтын жария-құқықтық дауларды медиация тәртібімен реттеу тәжірибесі кеңінен қолданысқа ие болады. ӘРПК-нің 120, 121-баптарының талаптарына сай әкімшілік сот ісін жүргізуде сот(судья) процестің бүкіл сатысында тараптардың татуласуы үшін шараларды қабылдайды, оларға дауды реттеуге жәрдемдеседі. Сондай-ақ, әкімшілік сот ісін жүргізудің барлық сатысында(кезеңінде) сот шешім шығаруға кеткенге дейін тараптар татуласу, медиация немесе дауды партисипативтік рәсім тәртібімен келісім жасасу арқылы әкімшілік істі толығымен немесе ішінара аяқтай алады.

Қорытынды

Медиация институтының дамуына тежеу болып отырған қайшылықтар мен кемшіліктерді жою үшін медиация аясындағы заңнаманы жетілдіру қажет; еліміздегі жоғары оқу орындарында медиация институтын жеке пән ретінде оқыту қажеттілігі де туындайды; дауласушы тараптардың бірі мемлекеттік орган болып табылатын жағдайларда медиацияны қолдануды заңмен бекіту; медиация институтын енгізу бойынша халық арасында түсіндіру жұмыстарын жүргізу; медиаторларды соттар мен басқа да мекемелерде өз қызметтерін атқару

үшін отыратын орындармен қамтамасыз ету қажет; дауларды шешуде тиімдірек рәсімдерді таңдауға және медиаторды таңдауға көмек беретін «медиация бойынша байланыс желілерінің», арнайы қызметін құру қажет.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. «Медиация туралы» Қазақстан Республикасының 2011 жылғы 28 қаңтардағы № 401-IV Заңы (2023.01.05. берілген өзгерістермен).
2. Қазақстан Республикасының Азаматтық кодексі (Жалпы бөлім, 2014.07.03. берілген өзгерістер мен толықтырулармен).
3. Қазақстан Республикасының Азаматтық процесстік кодексі (2015.31.10. №377-V ҚРЗ 2024.28.05. берілген өзгерістер мен толықтырулармен).
4. Қазақстан Республикасының Қылмыстық процесстік кодексі (2014. 04.07. №231-V берілген өзгерістер мен толықтырулармен 25.05.2020ж).
5. Қазақстан Республикасының Әкімшілік процесстік кодексі 2020 жылғы 29 маусымдағы №350-VI ҚРЗ кодексі.
6. «Атқарушылық іс жүргізу және сот орындаушыларының мәртебесі туралы» Қазақстан Республикасының 2010 жылғы 2 сәуірдегі № 261-IV Заңы (2014.19.03. берілген өзгерістер мен толықтырулармен).
7. Шакиров С.Е. О развитии конфликтологии в Республики Казахстан / Вестник КазНУ, 2018 - №4 (66).
8. Әділбайұлы Ж. Медиация институты Қазақстан Республикасының сот жүйесіндегі жаңа саты 03.04.2014ж.
9. Медиация в семейных спорах; путь к примерению и пониманию, 05.02.2019г.
10. Сыздықова С.М., Омарова А.Т. Қазақстандағы отбасылық медиацияның нормативтік-құқықтық даму барысы. Қазақ Ұлттық Қыздар Педагогикалық Университетінің жаршысы, 2019(4).

STUDYING THE INFLUENCE OF OSMOTIC STRESS FACTORS ON THE GERMINATION PROCESS OF WHEAT SEEDS

¹Umarova G.A., ²Baboyev S.K., ³Kimsanova G.A

¹Doctoral student of Andijan State University
gulnoza.umarova.00@mail.ru

²Leading Researcher, Prof., Institute of Genetics and Experimental Biology of Plants,
Tashkent

³Associate Professor of Andijan State University

Abstract: In this study, the effect of sucrose stress on the germination of wheat (*Triticum aestivum* L.) seeds was studied in laboratory conditions. The main objective of the study was to determine the effects of 5%, 10%, and 15% sucrose and PEG solutions on the germination rate, vigor, and initial growth parameters of seeds. The experiment was conducted on wheat varieties KAKURU/BORL14 and BECARD/FRNCLN//BAJ#1/TECUE#1 hybrids obtained from the 20HTWYT nursery of the CIMMYT collection. The percentage of seed germination, root and stem length, and biomass accumulation were evaluated. It was observed that sucrose at high concentrations had a negative effect on germination by increasing the osmotic pressure in plant cells and limiting water uptake.

Key words: Wheat, CIMMYT, sucrose, stress.

Аннотация: В данном исследовании в лабораторных условиях изучалось влияние сахарозного стресса на прорастание семян пшеницы (*Triticum aestivum* L.). Основная цель исследования заключалась в определении влияния 5%, 10% и 15% растворов сахарозы и ПЭГ

на скорость прорастания, жизнеспособность и начальные параметры роста семян. Эксперимент проводился на сортах пшеницы KAKURU/BORL14 и гибридах BECARD/FRNCLN//BAJ#1/TECUE#1, полученных из питомника 20HTWYT коллекции CIMMYT. Оценивались процент всхожести семян, длина корней и стеблей, а также накопление биомассы. Было установлено, что сахара в высоких концентрациях оказывает негативное влияние на прорастание, увеличивая осмотическое давление в клетках растений и ограничивая поглощение воды.

Ключевые слова: Пшеница, CIMMYT, сахара, стресс.

Introduction

Drought is one of the most important environmental factors that negatively affects the productivity of plants, including wheat. Water deficit slows down the processes of plant growth, development and crop formation, resulting in a sharp decrease in productivity. Therefore, the creation of drought-resistant varieties and their study under different conditions is of great scientific and practical importance[1] [2].

Drought studies are usually conducted in two main areas: laboratory and field conditions[5][6].

Laboratory studies allow for early identification of drought tolerance in plants. Here, artificial water deficit conditions are created (for example, by increasing the osmotic pressure in solutions). Indicators such as seed germination, root and stem growth, and water retention capacity are studied. Laboratory experiments are rapid and controlled, allowing for the evaluation of many samples in a short time. Field studies, on the other hand, serve to determine the response of plants in a real natural environment. In this method, irrigation is limited or, under natural drought conditions, the ability of plants to adapt to natural environments, yield indicators, and stress tolerance are assessed under real agroclimatic conditions[3][4].

The main goal of these studies is to assess the drought tolerance of wheat using PEG 6000 and sucrose and to study the effects of these substances.

Sucrose simulates drought conditions by artificially creating water scarcity in the laboratory. This condition significantly reduces the germination, growth, and metabolism of wheat seeds, while also activating stress adaptation processes.

PEG is a high molecular weight polymeric substance that reduces water availability to plant roots and induces drought conditions.

The study was conducted at the Laboratory of Grain and Legume Crops of the Institute of Genetics and Experimental Biology of Plants of the Uzbek Academy of Sciences. For the experiment, genotypes from the CIMMYT collection, catalog numbers 6 and 13, were used. Sucrose and PEG 6000 were used as a drought background. The experiment was conducted in Petri dishes (diameter 9 cm). Two layers of filter paper were placed in each Petri dish and sterilized in an autoclave at 121°C for 20 minutes. The seeds were previously washed with water under normal conditions and surface sterilized in 70% alcohol for half a second. In 5%, 10% and 15% solutions of control, sucrose and PEG, 10 seeds from each of these varieties were sown in duplicate in Petri dishes on four different media and grown at room temperature for 6 days. The seeds were counted daily. Seeds with a root length greater than 2 mm were considered germinated. After 6 days, the seedlings in each Petri dish were removed and analyzed for parameters such as the number and length of roots, total length, and coleoptile length.

Graph 1 Difference in germination rates between sucrose and PEG

According to the results, the control variant of the KAKURU /BORL14 genotype, belonging to the CIMMYT collection, catalog numbers 6 and 13, was recorded as 4.74 ± 0.18 cm. In a 5% sucrose solution, a relatively low indicator was 3.82 ± 0.18 cm, and seeds germinated in a 10% solution showed a lower result than the control, 3.48 ± 0.15 cm. With increasing sucrose concentration, germination decreased sharply, that is, in a 15% solution it showed 2.17 ± 0.05 cm. When germinated in PEG, it was found that there was no significant effect on sucrose.

In the BECARD/FRNCLN//BAJ #1/TECUE #1 genotype, a significant increase in drought resistance was observed with increasing sucrose concentration. In the control variant, it was 5.69 ± 0.23 cm, and in the 5% variant, it was 4.56 ± 0.24 cm. In the 10% variant, a negative indicator of 4.05 ± 0.25 cm was observed, and in the 15% variant, a very negative indicator of 2.21 ± 0.09 cm was recorded compared to the control. In this variety, polyethylene glycol was also not as strongly affected as sucrose.

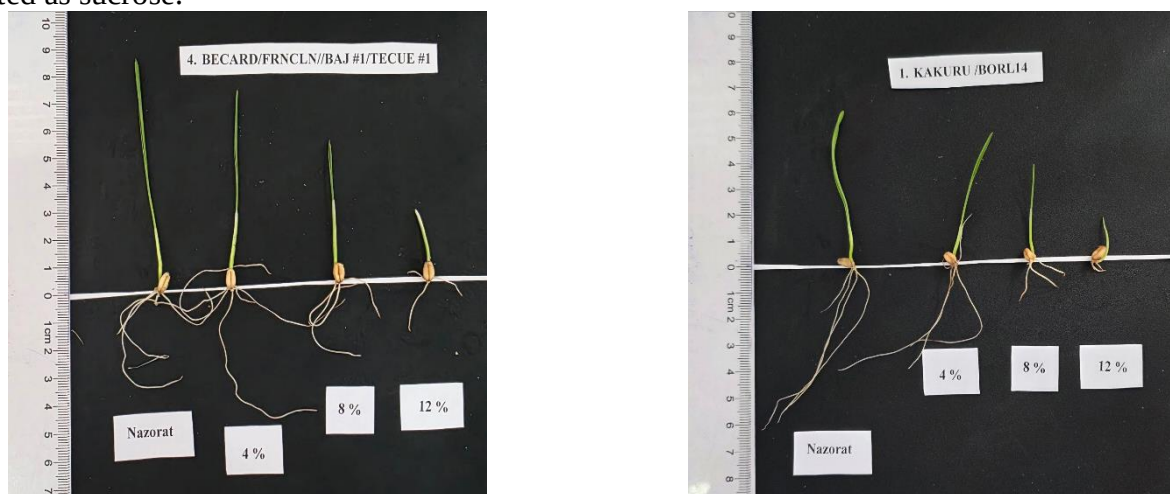

Figure 1. Effect of sucrose on germination of wheat samples

The results of the experiment showed that wheat seeds germinated in distilled water under optimal conditions, since water is freely absorbed by the seeds. However, in 5%, 10%, and 15% sucrose solutions, seed germination indicators decreased significantly. It was found that solutions of different concentrations of PEG did not have such a strong effect as sucrose. Also, in high-concentration solutions, the absorption of water into the seed cells almost stopped, and the germination process slowed down sharply. A drought model was successfully created in laboratory conditions using sucrose and PEG solutions, and it was scientifically confirmed that it has a negative effect on wheat seed germination.

References:

1. Shaheb, M. R., Islam, M. S., Ahmed, J. U., Hannan, M. A., & Alam, M. K. (2016). Effect of sowing time and variety on seed germination and vigour index of wheat. *Bangladesh Journal of Agricultural Research*, 41(1), 37-49. <https://doi.org/10.3329/BJAR.V41I1.27678>
2. Derebe, B., Chala, G., & Geleta, N. (2022). Maximizing seed quality and seed yield of bread wheat (*Triticum aestivum* L.) through agronomic management in Amhara Region, Northwestern Ethiopia. *Journal of Tropical Crop Science*, 9(2), 114-123. <https://doi.org/10.29244/jtcs.9.02.114-123>
3. Gul, H., Said, A., Saeed, B., Ahmad, I., & Begum, F. (2012). Determination of Seed Quality Tests of Wheat Varieties under the Response of Different Sowing Dates and Nitrogen Fertilization. *Pakistan Journal of Nutrition*, 11(1), 34-37. <https://doi.org/10.3923/PJN.2012.34.37>
4. Marinho, J. L., Souza, C. A., Soares, I. O., Finger, F. L., Puiatti, M., & Cecon, P. R. (2021). Wheat Yield and Seed Physiological Quality Affected by Initial Seed Vigor, Sowing Density, and Environmental Conditions. *Semina: Ciências Agrárias*, 42(3), 1595-1612. <https://doi.org/10.5433/1679-0359.2021v42n3supl1p1595>
5. Barnard, A., Labuschagne, M. T., & Van Niekerk, H. A. (2011). The effect of poor quality seed and various levels of grading factors on the germination, emergence and yield of wheat. *The South African Journal of Plant and Soil*, 28(1), 7-16. <https://doi.org/10.1080/02571862.2011.10640009>
6. Geleta, N. (2017). Seed Rate and Sowing Method Effects on Seed Quality of Bread Wheat (*Triticum aestivum* L.) Varieties in Horo District, Western Ethiopia. *Malaysian Journal of Medical and Biological Research*, 4(2), 109-116. <https://doi.org/10.18034/MJMBR.V4I2.436>

ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВО И ИННОВАЦИИ В ЕВРОПЕЙСКОМ СОЮЗЕ: ИНСТИТУЦИОНАЛЬНЫЕ МЕХАНИЗМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ

¹Фаизова Э.Р., ²Наурызбекова А.Е.

¹к.э.н., старший преподаватель кафедры международного менеджмента и бизнеса
Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент
elmaal2017@gmail.com

²к.э.н., старший преподаватель кафедры международного менеджмента и бизнеса
Университет имени Ж.А.Ташенева, Шымкент
f-it-econ@tashenev.edu.kz

Аннотация. В статье исследованы особенности развития предпринимательства и инноваций в ЕС. Рассматриваются теоретические основы предпринимательства и инноваций; проанализирована институциональная структура ЕС; изучены механизмы поддержки малого и среднего бизнеса; выявлены ключевые проблемы и определены перспективы развития.

Ключевые слова: предпринимательство, инновации, МСП, ЕС, механизмы поддержки.

Андатпа. Бұл мақалада ЕО-дағы кәсіпкерлік пен инновацияның дамуы қарастырылады. Онда кәсіпкерлік пен инновацияның теориялық негіздері қарастырылады, ЕО-ның институционалдық құрылымы талданады, шағын және орта бизнесті қолдау тетіктері қарастырылады, негізгі қиындықтар анықталады және даму перспективалары анықталады.

Кілт сөздер: кәсіпкерлік, инновация, ШОБ, ЕО, қолдау тетіктері.

Abstract. This article examines the development of entrepreneurship and innovation in the EU. It examines the theoretical foundations of entrepreneurship and innovation, analyzes the EU's institutional structure, examines support mechanisms for small and medium-sized businesses, identifies key challenges, and identifies development prospects.

Key words: entrepreneurship, innovation, SMEs, EU, support mechanisms.

Введение. В условиях глобализации и ускоренного научно-технического прогресса предпринимательство и инновации становятся ключевыми факторами экономического роста и конкурентоспособности национальных и наднациональных экономик. Европейский союз (ЕС), являясь одним из крупнейших экономических центров мира, активно формирует политику, направленную на развитие инновационного предпринимательства и построение экономики знаний. Европейский союз (ЕС), как интеграционное объединение с высоким уровнем экономической координации, формирует комплексную политику, направленную на стимулирование инновационной активности и развитие предпринимательской среды.

Актуальность темы обусловлена необходимостью комплексного анализа механизмов стимулирования инновационной активности в ЕС, а также оценки эффективности реализуемых программ поддержки бизнеса и научных исследований.

Теоретические основы предпринимательства и инноваций. В рамках современной экономической теории предпринимательство рассматривается как деятельность, направленная на создание новых комбинаций ресурсов с целью получения прибыли и внедрения инноваций. Согласно концепции Йозеф Шумпетера, предприниматель является ключевым агентом инновационного процесса, обеспечивающим «творческое разрушение» (creative destruction) устоявшихся экономических структур.

Инновации, в свою очередь, представляют собой результат внедрения новых или существенно улучшенных продуктов, процессов, маркетинговых или организационных методов. Данное понятие широко изучается в рамках инновационной экономики и теории эндогенного роста. Современные модели, включая теорию эндогенного роста, подчеркивают роль человеческого капитала, научных исследований и инвестиций в знания как ключевых факторов развития экономики.

Институциональная среда ЕС в сфере предпринимательства. Европейский союз формирует многоуровневую институциональную систему поддержки предпринимательства. Ключевую роль в этом процессе играет Европейская комиссия, которая разрабатывает стратегические инициативы и координирует программы финансирования. Одной из базовых стратегий является Europe 2020 strategy, ориентированная на устойчивый и инновационный рост. В последующем акцент был смещён в сторону цифровизации и экологической трансформации экономики.

Финансовая поддержка предпринимательства осуществляется через такие инструменты, как InvestEU, а также программы рамочного финансирования научных исследований, включая Horizon Europe:

- Horizon Europe — крупнейшая программа финансирования исследований и инноваций;
- InvestEU — механизм стимулирования инвестиций;
- структурные фонды ЕС, направленные на развитие регионов и снижение дисбалансов.

По данным ЕС, только в рамках Horizon Europe 7474 МСП получили финансирование, а объём поддержки составил 6,6 млрд евро

Роль малого и среднего бизнеса в инновационной системе ЕС. Малые и средние предприятия (МСП) являются основой экономики ЕС, формируя значительную долю ВВП и обеспечивая занятость населения. Их роль особенно важна в контексте внедрения инноваций, поскольку МСП характеризуются высокой гибкостью и способностью быстро адаптироваться к изменениям внешней среды.

Таблица 1 — Основные показатели МСП в ЕС

Показатель	Значение
Доля предприятий, %	99,8
Количество МСП, млн.	~26,1
Занятость, млн. Чел.	85+
Доля занятости, %	~66
Доля добавленной стоимости, %	~60

Источник: Annual Report on European SMEs 2024/2025, European Commission.

Данные таблицы 1 показывают, что МСП составляют основу экономики ЕС.

Таблица 2 — Динамика развития МСП (2023–2025)

Показатель	Значение, %
Рост занятости (2023)	+1,8
Рост занятости (2024 прогноз)	+0,8
Рост добавленной стоимости (2024)	–0,2
Прогноз роста добавленной стоимости (2025)	+1,6

Источник: SME Performance Review 2023/2024 и 2024/2025, European Commission.

Таблица 3 — Структура МСП в ЕС

Тип предприятия	Характеристика
Микропредприятия	< 10 сотрудников, доминируют
Малые предприятия	10–49 сотрудников
Средние предприятия	50–249 сотрудников

Источник: SME Performance Review, European Commission.

Поддержка МСП осуществляется через специализированные программы, направленные на облегчение доступа к финансированию, развитие предпринимательских компетенций и стимулирование трансграничного сотрудничества. Важным элементом является создание инновационных кластеров и экосистем, обеспечивающих взаимодействие бизнеса, науки и государства.

Таблица 4 — Финансирование инноваций в ЕС

Показатель	Значение
Общий бюджет Horizon Europe	95,5 млрд €
Период программы	2021–2027
Основные направления	НИОКР, цифровизация, зелёная экономика

Источник: Horizon Europe Programme, European Commission.

Таблица 5 — Сравнение ЕС и США

Показатель	ЕС
Венчурный капитал	ниже
Регулирование	высокое
Масштабирование стартапов	сложнее
Доля глобальных tech-компаний	ниже

Источник: составлено автором на основе аналитических отчётов ЕС и OECD.

ЕС уступает США в создании технологических гигантов и масштабировании стартапов.

Таблица 6 — Финансирование инноваций

Показатель	Значение
Общий бюджет Horizon Europe, млрд €	95,5
Финансирование МСП, млрд €	6,6
Доля МСП, %	~20
Участники, страны	187

Основные направления поддержки МСП:

- облегчение доступа к финансированию;
- развитие предпринимательских компетенций;
- создание бизнес-инкубаторов и акселераторов;
- стимулирование международного сотрудничества.

Особое значение имеют инновационные кластеры, которые способствуют интеграции науки, бизнеса. Финансирование инноваций является критическим элементом развития предпринимательства. В ЕС используются различные инструменты:

- грантовое финансирование;
- венчурный капитал;
- государственно-частные партнерства.

Однако, по сравнению с США, европейский рынок венчурного капитала менее развит, что ограничивает рост стартапов на поздних стадиях. Это приводит к «утечке инноваций» за пределы ЕС.

Современная политика ЕС ориентирована на цифровую трансформацию и устойчивое развитие. Концепция цифрового рынка направлена на устранение барьеров для онлайн-бизнеса и развитие электронной коммерции.

«Зелёные» инновации связаны с переходом к низкоуглеродной экономике, внедрением энергоэффективных технологий и развитием возобновляемых источников энергии.

и государства. ЕС активно развивает цифровую трансформацию (искусственный интеллект; big data; цифровые платформы) и зеленую экономику (снижение выбросов CO₂; энергоэффективность; циркулярная экономика).

Исследования показывают, что экологические инновации напрямую связаны с наличием «зелёных навыков» у работников

Основные проблемы и вызовы. Несмотря на развитую институциональную инфраструктуру, предпринимательская и инновационная деятельность в ЕС сталкивается с рядом структурных проблем. Одной из ключевых является фрагментация внутреннего рынка, обусловленная различиями в национальных правовых системах и регуляторных режимах.

Дополнительным ограничением выступает недостаточный уровень развития венчурного капитала по сравнению с США и Китаем, что снижает возможности масштабирования инновационных компаний. Также значительное влияние оказывают бюрократические барьеры и высокая регуляторная нагрузка.

Несмотря на развитую систему поддержки, ЕС сталкивается с рядом проблем:

✓ фрагментация внутреннего рынка (сложность законодательства — главная проблема для ~2/3 компаний, различия в налогах, правовые барьеры, сложности трансграничного бизнеса);

✓ бюрократические барьеры;

✓ недостаток венчурного капитала;

✓ различия в уровне развития стран-членов.

Эти факторы снижают конкурентоспособность европейских компаний на глобальном рынке.

Перспективы развития инновационного предпринимательства. В долгосрочной перспективе ЕС ориентируется на формирование экономики знаний, основанной на цифровых технологиях и устойчивом развитии. Приоритетными направлениями являются развитие искусственного интеллекта, «зелёных» технологий, а также deep-tech инноваций.

Особое значение приобретает концепция единого цифрового рынка, направленная на устранение барьеров для трансграничной деятельности и повышение эффективности функционирования бизнеса в рамках ЕС.

Кроме того, усиливается роль человеческого капитала, включая развитие предпринимательских навыков, STEM-образования и трансфера знаний между научной и бизнес-средой. Перспективы развития предпринимательства в ЕС связаны с:

- углублением экономической интеграции;
- развитием цифровых технологий;
- ростом инвестиций в НИОКР;
- поддержкой стартап-экосистем.

ЕС стремится создать благоприятные условия для инновационной деятельности, укрепляя свои позиции в мировой экономике.

Заключение. Таким образом, Европейский союз формирует комплексную и многоуровневую систему поддержки предпринимательства и инноваций, включающую институциональные, финансовые и образовательные механизмы. Несмотря на существующие структурные ограничения, ЕС демонстрирует устойчивую ориентацию на развитие инновационной экономики.

Дальнейшее совершенствование предпринимательской среды связано с углублением экономической интеграции, снижением регуляторных барьеров и увеличением инвестиций в научно-исследовательскую деятельность. Это позволит ЕС укрепить свои позиции в глобальной конкурентной среде и обеспечить долгосрочный экономический рост.

Несмотря на значительные достижения, инновационная система ЕС сталкивается с рядом проблем. Главной из них является разрыв между научными исследованиями и их коммерческим внедрением. Кроме того, высокая степень регулирования и бюрократические процедуры могут замедлять развитие технологических компаний. Также наблюдается неравномерное развитие инноваций между странами Западной и Восточной Европы.

Тем не менее перспективы инновационного развития ЕС остаются положительными. Усиление инвестиций в цифровые технологии, развитие экологически устойчивой экономики и стремление к технологической независимости создают условия для дальнейшего роста. В долгосрочной перспективе Европейский союз может укрепить свои позиции как один из мировых центров научных исследований и «зелёных» технологий.

Использованная литература:

1. Schumpeter Joseph J.A. The Theory of Economic Development. — Cambridge: Harvard University Press, 1934.
2. European Commission. Annual Report on European SMEs 2024/2025. — Brussels, 2025.
3. European Commission. SME Performance Review 2023/2024. — Brussels, 2024.
4. European Commission. SME Performance Review 2024/2025. — Brussels, 2025.
5. European Commission. Horizon Europe Programme Guide (2021–2027). — Brussels, 2021.
6. Eurostat. Statistics on Small and Medium-sized Enterprises. — Luxembourg, 2024.
7. OECD. OECD Science, Technology and Innovation Outlook 2023. — Paris, 2023.
8. OECD. Financing SMEs and Entrepreneurs 2024. — Paris, 2024.
9. European Investment Bank. Investment Report 2024/2025: Innovation and Competitiveness. — Luxembourg, 2025.
10. World Bank. World Development Report 2023: Digital Transformation. — Washington, 2023.
11. European Commission. InvestEU Programme Overview. — Brussels, 2024.
12. European Commission. European Innovation Scoreboard 2024. — Brussels, 2024.

“BIOLOGICAL ACTIVITY OF ESSENTIAL OILS FOUND IN SOME SPECIES OF THE LAMIACEAE FAMILY AND THEIR IMPORTANCE IN THE DEVELOPMENT OF NATURAL SCIENCES (LITERATURE REVIEW)”

Fahriddinova D.K.

*Junior research fellow at the Laboratory of Introduction of Raw Material Plants and Agroecology.
Tashkent Botanical Garden, Tashkent, Uzbekistan.*

fahriddinovadurdona1995@gmail.com

Abstract. This article provides a comprehensive analysis of the biological, chemical, and pharmacological properties of plant species belonging to the Lamiaceae family, including *Lavandula angustifolia*, *Origanum vulgare* L., *Salvia officinalis* L., and *Thymus vulgaris* L.. These plants are distinguished by their rich essential oil composition, which mainly includes monoterpenes,

flavonoids, phenolic compounds, and other biologically active substances. These components ensure a high level of antioxidant and antimicrobial activity in the plants. The study examines the chemical profiles of the essential oils contained in these species, their effects against microorganisms, and their role in neutralizing free radicals. In addition, the article analyzes the application of these plants in both traditional and modern medicine, their importance in the production of medicinal preparations, and their contribution to the development of pharmacology and natural sciences. The obtained results serve to expand the possibilities for the effective use of these medicinal plants.

Key words: Lamiaceae, *Lavandula angustifolia* subsp., *Origanum vulgare* L., *Salvia officinalis* L., *Thymus vulgaris* L., essential oils, bioactivity

Аннотация. В данной статье представлен обзор литературы, посвященный биологической активности, химическому составу и фармакологическим свойствам некоторых видов семейства Lamiaceae, включая *Lavandula angustifolia*, *Origanum vulgare* L., *Salvia officinalis* L. и *Thymus vulgaris* L. Рассматривается состав их эфирных масел, включающий главным образом монотерпены, флавоноиды, фенольные соединения и другие биологически активные вещества. Показано, что данные компоненты обуславливают выраженную антиоксидантную и антимикробную активность растений. Проанализированы химические профили эфирных масел, их воздействие на микроорганизмы, а также роль в нейтрализации свободных радикалов. Кроме того, рассмотрено применение указанных растений в традиционной и современной медицине, их значение в производстве лекарственных средств, а также вклад в развитие фармакологии и естественных наук. Результаты обзора расширяют представления о перспективах эффективного использования этих лекарственных растений.

Ключевые слова: Lamiaceae, *Lavandula angustifolia*, *Origanum vulgare* L., *Salvia officinalis* L., *Thymus vulgaris* L., эфирные масла, биологическая активность.

Аңдатпа. Бұл мақалада Lamiaceae тұқымдасына жататын кейбір түрлердің, соның ішінде *Lavandula angustifolia*, *Origanum vulgare* L., *Salvia officinalis* L. және *Thymus vulgaris* L. өсімдіктерінің биологиялық белсенділігіне, химиялық құрамына және фармакологиялық қасиеттеріне арналған әдебиеттерге шолу берілген. Олардың эфир майларының құрамына негізінен монотерпендер, флавоноидтар, фенолдық қосылыстар және басқа да биологиялық белсенді заттар кіретіні қарастырылған. Аталған компоненттердің өсімдіктердің жоғары антиоксиданттық және микробтарға қарсы белсенділігін қамтамасыз ететіні көрсетілген. Эфир майларының химиялық профильдері, олардың микроорганизмдерге әсері, сондай-ақ бос радикалдарды бейтараптандырудағы рөлі талданған. Сонымен қатар, бұл өсімдіктердің дәстүрлі және заманауи медицинада қолданылуы, дәрілік препараттар өндірудегі маңызы, сондай-ақ фармакология мен жаратылыстану ғылымдарының дамуына қосатын үлесі қарастырылған. Шолу нәтижелері осы дәрілік өсімдіктерді тиімді пайдаланудың болашағын кеңейте түседі.

Түйін сөздер: Lamiaceae, *Lavandula angustifolia*, *Origanum vulgare* L., *Salvia officinalis* L., *Thymus vulgaris* L., эфир майлары, биологиялық белсенділік.

The use of medicinal plants has been known since ancient times, and people have long used them for healing purposes and recovery from illnesses. When a person first became ill, experienced pain, or suffered an injury, they used the plants growing around them as medicinal remedies. Therefore, this history is as old as the history of the first human beings and is extremely ancient.

After several thousand years, modern folk medicine emerged, which is a traditional system of healing enriched with its own unique practices and a wide range of medicinal resources. The main means of treating diseases in folk medicine are medicinal plants. If we analyze the remedies used by world-famous physicians and scholars who lived and worked in the past, it becomes clear that approximately 70–80% of their medicinal preparations were based on medicinal plants, with a smaller portion derived from animals, animal products, and natural minerals. During those times, synthetic drugs did not exist, as chemistry had not yet developed to the level of creating synthetic pharmaceuticals, and the chemical industry was also not sufficiently advanced. The synthesis of medicinal compounds by chemical methods began much later, in the 20th century.

Medicinal plants are an important source for maintaining human health and for the discovery of new biologically active compounds. Members of the Lamiaceae family are distinguished by their richness in essential oils and high pharmacological activity. This article examines four important species belonging to the Lamiaceae family: *Lavandula angustifolia* subsp., *Origanum vulgare* L., *Salvia officinalis* L., and *Thymus vulgaris* L.

Lavandula angustifolia subsp. is a perennial shrub with a woody life form, and its raw material contains a high amount of essential oils. It is mainly distributed in the Mediterranean region (France, Italy, Spain). It grows well in mountainous and dry areas. In medicine, the aerial parts of this plant are used as a remedy for intestinal relaxation and weakness, as well as to improve digestion, stimulate appetite, promote expectoration, induce sweating, lower blood pressure, and treat cardiovascular and prostatitis diseases. The essential oils obtained from the plant are included in preparations that help activate mental processes, improve memory, and enhance concentration.

Origanum vulgare L. is a perennial aromatic herbaceous plant. It is found in the European part of Russia (except the northern regions), the Caucasus, the southern regions of Siberia, and partly in some areas of Kazakhstan and Kyrgyzstan. It grows in dry, open meadows, dry forests and forest edges, hills, slopes, rocky areas, and shrublands. Common oregano is especially abundant in Ukraine, Belarus, the North Caucasus, the middle Volga region, and Bashkortostan, where it is also harvested. The raw material contains 0.12–1.20% essential oil, tannins, ascorbic acid (up to 166 mg% in flowers and up to 565 mg% in leaves), and phenolic carboxylic acids. In medicine, preparations made from oregano are used for intestinal atony (intestinal weakness), as well as appetite stimulants and agents that improve digestion. In addition, it is used as an expectorant and diaphoretic. Its essential oil is used to relieve toothache. Preparations derived from common oregano have been proven to have a calming effect on the central nervous system. It also increases gastrointestinal motility and the secretion of bronchial glands.

Salvia officinalis L. is a perennial medicinal and spice plant. It is mainly distributed in the Mediterranean region. In the natural flora of Uzbekistan, 17 species of sage (*Salvia*) are found. The most important and valuable raw material species among them are *Salvia sclarea* and *Salvia buxarica*. In medicine, the leaves of sage are used. They contain essential oils, flavonoids, ursolic and oleanolic acids, tannins, and other compounds. Preparations made from sage leaves are used as astringent, disinfectant, and anti-inflammatory agents for diseases of the upper respiratory tract, particularly for gargling the mouth and throat.

The essential oil is used in pharmaceutical practice to improve the smell and taste of liquid dosage forms. Sage leaves are included in medicinal teas used for throat and stomach diseases, as well as for relieving abdominal pain. Its 0.1% and 0.25% solutions in water or isotonic sodium chloride solution are used in the treatment of chronic inflammatory diseases of the oral cavity (gingivitis, stomatitis, periodontitis), as well as purulent and bone fistulas.

Thymus vulgaris L. is a perennial medicinal and spice plant. It is distributed in the Mediterranean region and grows well in dry, rocky, and sunny areas. It is found in the lower elevations of mountainous regions. In medicine, it is used for antimicrobial purposes, for colds, and as a gargle for sore throat. In addition, it has expectorant properties and helps reduce intestinal spasms.

These species mainly contain essential oils, phenolic compounds, and flavonoids, which provide their biological activity. The main active compounds of medicinal plants and their beneficial effects on the human body are presented in Table 1. These plants play an important role in maintaining health.

Main active compounds

Table 1

No.	Species	Main compounds	Effect on the body
1.	<i>Lavandula angustifolia</i> subsp	Linalool, linalyl acetate	Sedative (calming effect)
2.	<i>Origanum vulgare</i> L.		

		Carvacrol, thymol	Strong antioxidant
3.	<i>Salvia officinalis</i> L.	Thujone, cineole	Anti-inflammatory
4.	<i>Thymus vulgaris</i> L.	Thymol, carvacrol	Antibacterial effect

The interdisciplinary relationship of medicinal plants is shown in Table 2. In the field of biology, the morphological structure, growth conditions, and developmental characteristics of these plants are studied. In chemistry, their essential oils, active compounds, and chemical constituents are analyzed. In medicine, the beneficial effects of these plants on human health, their role in disease treatment, and methods of application are investigated. Pharmacology focuses on developing new drugs based on plant-derived substances, determining their mechanisms of action, and evaluating their effectiveness.

Thus, these plants have significant scientific importance at the intersection of several disciplines, and their comprehensive study leads to new scientific findings (Table 2).

Interdisciplinary relationships

Table 2

No.	Field	Research direction
1.	Biology	Plant morphology
2.	Chemistry	Composition of essential oils
3.	Medicine	Medicinal properties
4.	Pharmacology	Development of pharmaceuticals

Therefore, these species belonging to the Lamiaceae family possess high biological activity and are of great importance as an alternative to synthetic drugs. Their essential oils exhibit strong antimicrobial effects against microorganisms. Their scientific and practical significance lies in being a source of natural antibiotics and raw materials for the pharmaceutical industry. In addition, they are used in the production of environmentally friendly products, as well as in aromatherapy and cosmetology.

Conclusion

It was determined that the studied plants mainly contain monoterpenes, flavonoids, phenolic compounds, and other biologically active substances. These components provide the plants with strong antioxidant and antimicrobial activities and enhance their medicinal value. The chemical composition of essential oils and their antimicrobial effects form the basis of their pharmacological potential. It was also noted that these species are widely used in both traditional and modern medicine, and serve as important raw materials in the production of various pharmaceutical preparations. The obtained results further highlight the importance of these medicinal plants in the fields of medicine and biology. The study demonstrates their potential as natural sources of antioxidants and antimicrobial agents and contributes to expanding their practical applications in the future.

References:

1. Mamadalieva N. Z., Akramov D. K., Ovidi E. et al. Aromatic medicinal plants of the Lamiaceae family from Uzbekistan: ethnopharmacology, essential oils composition, and biological activities // Medicines. – 2017. – Vol. 4, No. 1. – P. 8.

2. Başer K. H. C., Kırimer N. Essential oils of Anatolian Lamiaceae – an update // Natural Volatiles & Essential Oils Journal. – 2017. – Vol. 4, No. 4. – P. 1–12.
3. Nieto G. Biological activities of three essential oils of the Lamiaceae family // Medicines. – 2017. – Vol. 4, No. 3. – P. 63.
4. Essential oils of Lamiaceae species and their antibacterial activity // BMC Complementary Medicine and Therapies. – 2020. – Vol. 20. – P. 1–15.
5. Antioxidant properties of Lamiaceae essential oils // Antioxidants. – 2021. – Vol. 10. – P. 1–18.
6. Trease G. E., Evans W. C. Pharmacognosy. – 16th ed. – London: Elsevier, 2009. – 616 p.
7. Bruneton J. Pharmacognosy, phytochemistry, medicinal plants. – Paris: Lavoisier, 1999. – 1112 p.
8. Бостанова Л. Х. Эндо- и экзогенная антибактериальная активность каллуса лаванды (*Lavandula angustifolia* Mill.) // Перспективные направления физико-химической биологии и биотехнологии: тезисы докладов и стендовых сообщений XVIII зимней молодежной научной школы. – Москва, 7–10 февр. 2006 г. – М., 2006. – С. 89.
9. Гордеева Н. И. Семенная продуктивность и особенности прорастания семян душицы обыкновенной (*Origanum vulgare*) // Вестник Алтайского государственного аграрного университета. – 2015. – № 11 (133). – С. 87–90.
10. Федорова А. М., Дроздова М. Ю., Милентьева И. С., Минина В. И. Влияние биологически активных веществ тимьяна обыкновенного (*Thymus vulgaris* L.) на рост дрожжевых клеток // Вестник Воронежского государственного университета инженерных технологий. – 2022. – Т. 84, № 2. – С. 101–109.

ДЕНЕ ШЫНЫҚТЫРУ – САУЫҚТЫРУ ЖӘНЕ СПОРТТАҒЫ ЖҰМЫСТАРЫН ҰЙЫМДАСТЫРУ

¹Туребеков Б.А., ²Маханбетова А.Қ.

¹«Дене шынықтыруды оқытудың теориясы мен әдістемесі» кафедрасының аға оқытушысы, п.ғ.к.

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

birzhan.turebekov@inbox.ru

²«Дене шынықтыруды оқытудың теориясы мен әдістемесі» кафедрасының оқытушысы.

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

makhanbetova198@mail.ru

Андатпа. Мақалада ағзаны тұрақты түрде дене шынықтыру жұмыстарын жүргізу, спорт түрлері бойынша жаттығу механизмін қалыптастыру туралы қарастырылады.

Түйінді сөздер: Жүзу, құрал-жабдықтар, гимнастика, спорт, жеңіл атлетика, спортты дамыту.

Біздің елімізде кәсіподақтардың бірыңғай ерікті дене шынықтыру- спорт қоғамдары құрылған. Оның негізгі міндеттерінің бірі балалар мен жеткіншектердің арасында дене шынықтыру – сауықтыру және спорт жұмыстарын ұйымдастыру болып табылады, өйткені дене тәрбиесінің негізі балалық және жеткіншектік жаста қаланады. Тек қана осы кезеңде дене жаттығуларымен айналысу қажеттілігі қалыптасады, дағдылар мен іскерліктер жинақталады, спортқа қызығушылық қалыптасады.

Гимнастика - дене тәрбиесі жүйесінің негізі. Дене тәрбиесі жүйесінде қандай жаттығу болсын, барлығы гимнастикалық жаттығулардың негізін құрайды. Айталық, жалпы дамыту жаттығулары - спорттың барлық түрінде, ең әуелі денені қыздыру үшін, арнаулы жаттығуды орындау үшін дайындықтан басталады. Мысалы, таңертеңгілік бой жазу жаттығуларының жиынтығы - гимнастикалық жалпы дамыту жаттығулар жиынтығынан тұрады. Міне, сондықтан да гимнастикалық жаттығулар бүкіл спорттың негізін қалайды. Гимнастика адамның дұрыс қозғалысының, күш-қуатының, сымбаттылығының, т.б. адам бойындағы барлық қабілет қасиетінің дұрыс қалыптасуының негізгі көзі, денсаулығының дұрыс қалыптасуы. Жалпы адамның адами болмысын қалыптастырады. Гимнастикамен шұғылдану деген сөз - адамның өзін-өзі тіршілікке қалыптасуға дайындауы болып табылады.

Гимнастикамен шұғылдану, негізінен екі бағытта жүреді. Біріншісі - гимнастиканың негізін қалайтын жалпы дамыту жаттығулары. Сондықтан, негізгі гимнастика деп аталады. Негізгі гимнастика барлық жаттығулардың негізгі жиынтығы болып табылады. Гигиеналық гимнастика - денсаулықты қалыптастыратын, таңертеңгілік бой жазу жаттығуларының жиынтығы, сондай-ақ өндірістік гимнастика және арнаулы емдеу гимнастикасы.

Ырғақты гимнастика - негізгі мақсаты әр адамның дене жағынан дамуына байланысты және жалпы денсаулығына байланысты шұғылданады. Жалпы дамыту жаттығуларының мақсатты түрде белгілі бір уақыт аралығында үздіксіз орындалуы.

Атлетикалық гимнастика - жалпы дамыту жаттығуларының арнаулы мақсатты түрде дене құрылысын жетілдіру үшін қолданылады. Бірақ бұл жаттығулар арнаулы гимнастикалық жабдықтармен орындалады. Айталық батпан, қосшоқпарлы батпандармен орындалатын жаттығулар болса, сондай-ақ, тренажорлық аспап-құралдарда орындалады. Атлетикалық гимнастика негізінен - жалпы дамыту мақсатында спорт ретінде де қарастырылады.

Екіншісі - спорттың гимнастика. Спорттың гимнастика бірнеше жекелеген спорт жаттығуларынан тұрады. Бұл жаттығулар жекеленген спорт түрі болып есептеледі. Ерлердің жабдықтары - керме, шығыршық, қоссырық, кіші және үлкен ағаш ат және еркін жаттығу. Әйелдердің жабдықтары - бөрене, үлкен ағаш ат, әр түрлі биіктегі қоссырық және еркін жаттығу.

Спорттың акробатика - жұптасып және топтасып орындалатын акробатикалық жаттығулар. Гимнастиканың бір түрі ретінде қаралатын аса күрделі жаттығу.

Көркем гимнастикамен әйелдер шұғылданады. Жалпы көркем гимнастикасының орындалуы би қозғалысына негізделген, қолда әр түрлі құрал-жабдықтарды ұстап жүріп немесе лақтыра отырып, сол құралдың қозғалысымен бірге билеп жүріп орындалады.

Ең әуелі гимнастика сабағы басталмас бұрын, сабақтың қауіпсіздік ережесін үйрену керек. Мұғалімнің тұжырымдамасымен орындалады. Гимнастикамен арнаулы шұғылданушы өзі сақтана жүріп, спортпен шұғылданудың жалпы ережесін білуі керек. Содан кейін, әріптесін сақтандыра білуі керек. Мұны орындау әр спортшының міндеті.

Жеңіл атлетика - бүгінгі таңда тек біздің елде ғана емес, дүние жүзінде кең таралған спорт түрі. Жеңіл атлетиканың негізгі жаттығулары - тегіс жерде жүгіру, бедерлі жерде жүгіру, жүру, кедергілермен жүгіру, ұзындыққа және биіктікке секіру, лақтыру, жеңіл атлетикалық көпсайыс.

Жүгіру - қысқа, орташа және ұзақ қашықтық болып үшке бөлінеді. Қысқа қашықтыққа - 100, 200, 400 м және 110 м кедергілі қашықтық жатады. Орташа қашықтыққа 800, 1000, 1500, 2000, 3000 м жүгіру және 3000 м кедергілі қашықтыққа жүгіру жатады. Ұзақ қашықтыққа - 5000, 10000, 20000, 42 шақырым 192 м марафондық қашықтық және 50 шақырым кросс (дала жарысы) жатады.

Сөре және мәре. Жарыс барысында сөреден шығу үшін жүгіруші төменгі

Жеңіл атлетиканың негізгі жаттығуы - жүгіру. Ол жеңіл атлетиканың барлық жаттығуларында қолданады. Сондықтан, кім болсын, жеңіл атлетикамен шұғылданғанда, ең алдымен жүгірудің айла-тәсілін меңгеруі керек.

Жүру. Адам баласының табиғи жүруі бар. Екінші - жүрудің спорттық түрі бар.

Жалпы дала жарысына жолға шықпас бұрын, мүмкіндік болғанша, дала жарысының жолымен жай жүріп, танысып алу керек. Содан кейін ғана трассаның қай кезеңінде жүгіріп өтуге, қай жерінде жай жүріп өтуге болатыны анық. Жаттығу кезінде, мүмкіндік болғанша жүгіру мен жүруді алмастырып отыру абзал.

Дала жарысы сабағын өткізгенде 3 шақырымнан 5,8 шақырымға дейін жүгіріп және жүріп өтуге болады. Дала жарысына киімді ауа райының ыңғайына қарай кию керек. Саппен жүргенде бірінен-бірінің ұзап, қалуына болмайды.

Жүзу, жанды, жансыз денелердің тіршілік ететін негізгі факторлары - су, ауа күн сәулесі. Міне, сусыз тіршілік жоқ. Сондықтан суға түсу адам денсаулығын сақтаудың негізгі құралы болғандықтан, міндетті түрде дене тәрбиесі пәнінің бағдарламасына кіреді.

Дене тәрбиесі сабағында суға түсуді оқытудың негізгі мақсаты жас ұрпақты суда жүзуге үйрету. Жалпы Республикамызда суға шомылудың толық жағдайы жасалған жөн. Бірақ, суда жүзуді үйрену кімнің болса да міндеті болып табылады. Осыдан барып, суға жүзуді бұқаралық міндетке айналдыру, бүкіл халықтың дене шынықтыру-сауықтыру шараларының бағдарламасына енгізу қарастырылған. Сонда ғана, халықтың денсаулығын сақтаудағы нәтижелі іс болмақ.

Бүгінгі таңда оқу жүйесіне президенттік тесттің бағдарламасы да кіріп отыр. Әрине, президенттік тесттің нормативтер көрсеткіштерінен сынама тапсыру әркімнің міндеті болып табылады.

Білім беру жүйесінде суға жүзу жаттығулары өз алдына спорт түрі ретінде де қолданылады. Суға жүзудің оқыту жүйесі жабық су бассейндерінде және ашық су қоймаларында ұйымдастырылады. Әрине, ашық су қоймаларында оқу процесін ұйымдастыру жылдың жылы мезгіліне байланысты.

Суға жүзудің оқу процесін өткізу мен ұйымдастырудың өзіндік ерекшелігі бар. Бұл процесс, ең әуелі бассейнде және ашық су қоймаларында сабақ өткізудің ережесімен танысады. Мұғалімнің нұсқауынсыз және бақылауынсыз ешқандай жаттығуларды орындауға болмайды. Суға түспес бұрын, жүзуді үйренудің бастапқы дайындық жаттығулары құрлықта орындалады. Одан кейін, судың тереңдігі тізеден және белден аспайтын жерде орындалады. Сабақта суға жүзудің барлық ережелері мұқият орындалады.

Жүзу жаттығуларының негізгі түрлерін оқыту процесі, шұғылданушылардың су бетінде денесін қалай ұстау керектігін әбден үйренгеннен кейін ғана жалғасады. Бұл оқыту жүйесі тек қана мұғалімнің басшылығымен, жүргізген нұсқауымен және бақылауымен өтеді.

Суда жүзу негізгі үш жаттығудан тұрады. Құлаштап жүзу, етпеттеп және шалқалап жатып орындалады. Екінші - брасс, тек етпеттен жатып орындалады. Баттерфляй әдісімен де етпеттен жатып жүзеді. Бүкіл әлемде суда жүзу жаттығуларының негізгі тараған түрі - етпеттеп жатып құлаштап жүзу. Кім болсын, жүзудің қандай жаттығуымен шұғылдана да, ең әуелі міндетті түрде құлаштап малтау әдісін үйренуі керек. Содан кейін ғана брасс, болмаса баттерфляй әдісімен малтуға ден қоюға болады.

Жалпы жүзуден жарыс бағдарламасына - етпеттен жатып құлаштап жүзу, шалқадан жатып құлаштап жүзу, брасс және баттерфляй жаттығулары кіреді.

Спорттың ойындардың бір түрі - баскетбол. Бүкіл әлемге тараған ойындардың бірі. Осы ойын түрінен бүгінде құрлық және әлем біріншілігі өткізіліп тұрады. Халықаралық федерациясы жұмыс істейді.

Баскетбол ойынының қозғалысы адам баласына аса пайдалы табиғи қозғалыс пен дене мүшелерінің қимылынан тұрады - жүгіру, жүру, секіру және лақтыру. Бұл ойынды он жасар баладан бастап қай жаста болсын, бәрі ойнай береді. Сондықтан да баскетбол дене тәрбиесі пәні жаттығуларының бірі ретінде ең тиімді және ағзаға пайдалы болып табылады. Баскетбол ойыны адамның көңілін шаттандырып, іскерлігін арттырады. Бүгінгі баскетбол ойынының даму деңгейі өзінің ең жоғарғы нүктесіне жетті деуге болады, себебі ойынның бүгінгідей жылдамдығы бұрын-соңды болып көрген жоқ. Ойыншының қозғалысы, жүгіру жылдамдығы секіру және лақтыру, кілт тоқтауы. Міне, мұның барлығы жалпы дамыту жылдамдығын, ойыншылардың дайындық деңгейін көрсетеді.

Осындай ойын барысында, нақты қозғалыс нәтижесінде ең бастысы адамның координациясы қалыптасады. Қандай жаттығу болсын, қозғалыс барысында нақтылы орындалады. Айталық, допты торға түсіру, болмаса допты әріптесіне дәл бере білу, допты алып жүргенде қарсыласын алдап өту, т.б. Демек, адамның барлық қабілет-қасиетін қалыптастыратын ойынның бірі.

Баскетбол, спорт ойындарының бір түрі ретінде барлық оқу орындарының бағдарламасына кіреді. Арнаулы оқу орындарының студенттері бұл кезеңде баскетбол ойынын ойнап, белгілі деңгейде дайындықпен келді деп есептеледі. Сондықтан бұл оқушылар оқу процесінде ойынның негізгі айла-тәсілдері, тыныс алу және ойын жүйесін біледі, жарысқа да қатыса алады.

Волейбол - спорттың кең тараған ойындардың бір түрі. Тіпті, су бойында жағажайда да жарыстар өткізіледі. Бүгінде волейболдан әлем және құрлық біріншілігі өткізіліп тұрады.

Волейбол ойынының қозғалысы адам баласына аса пайдалы табиғи қозғалыс пен дене мүшелерінің қимылынан жүгіру, жүру, секіру, лақтыру, т.б. жаттығулардан тұрады. Бұл ойынды он жасар баладан бастап қай жаста болмасын, бәрі ойнай береді. Сондықтан да, волейбол дене тәрбиесі пәні жаттығуларының бірі ретінде ең тиімді де ағзаға пайдалысы болып табылады. Волейбол ойыны адамның көңілін шаттандырып, іскерлікті арттырады. Бүгінгі волейбол ойынының даму деңгейі өзінің ең жоғарғы нүктесіне жетті деуге болады. Себебі, ойынның бүгінгідей даму жылдамдығы бұрын-соңды болып көрген жоқ. Ойыншының қозғалысы, жүгіру жылдамдығы, секіруі, лақтыруы, кілт тоқтауы, міне мұның барлығы жалпы ойынның жылдамдығын, ойыншылардың дайындық деңгейін көрсетеді.

Осындай ойын барысында нақты қозғалыс нәтижесінде ең бастысы, адамның координациясы қалыптасады. Қандай жаттығу болмасын, қозғалыс барысында нақтылы орындалады. Айталық, шабуылдау кезінде допты қарсыласының алаңға дәл түсіру, болмаса допты әріптесіне дәл бере білу, болмаса допты қарсыласының алаңына алдап тастау, т.б. Демек, адамның барлық қабілет-қасиетін қалыптастыратын ойынның бірі.

Арқан тартыс. Бұл ойынды жаздығүні көгалда ойнауға болады. Ойыншылардың саны 10 баладан аспағаны жөн. Ойынға ұзындығы 8-10 м екі ұшы түйілген арқан пайдаланылады. Арқанның тең ортасына белгі ретінде қызыл мата байлайды. Ойынға қатысушылар бойларына қарай қатарға тұрады да, ойын жүргізушінің берген бұйрығы бойынша «бір, екі» деп санап шығады. Содан кейін «бір» дегендері бір жаққа, «екі» дегендері екінші жаққа бөлінеді. Арқанның қызыл мата байланған жерін күні бұрын еденге немесе жерге сызылған белгі-сызықтың үстіне дәл келтіреді де, екі жақтың ойыншылары арқанның сол белгісінен бастап бірінің артынан бірі қос қолдап ұстап, тартып тұра қалады. Егер де бәрі бірдей арқаннан ұстауға қолдары сыймаса, онда соңғылары алдыңғылардың белінен ұстайды. Ойын жүргізушінің берген белгісі бойынша екі команда арқанды екі жаққа қарай тарта жөнеледі. Ойынның мақсаты қарсыластың бір не бірнеше ойыншысын ортадағы сызықтан өз жағына тартып өткізу. Команданың ортаңғы сызықтан өтіп кеткен ойыншысы ойыннан шығып қалады. Қарсылас команданың ойыншыларын қай команда түгелдей ортаңғы сызықтан өз жағына тартып өткізсе, сол команда ұтқан болып есептеледі. Ойнаушылардың өзара келісулері бойынша ойынды қайталап ойнауға да болады. Жалпы спорттық ойындардың алғы шарттарының бірі салауатты өмір салтын қалыптастыру мен бірге өскелең ұрпақты мектеп қабырғасынан бастап дене жаттығуларына бейімдеу болып есептеледі.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Қ.Р. үздіксіз білім беру жүйесінде «Салауатты, денсаулықты сақтау бағдарламасы бойынша салауатты өмір салтын қалыптастыру» тұжырымдамасы. – Валеология, дене тәрбиесі, 2003. №1.
2. Бабаев С.Б., Оңалбек Ж.К. Жалпы педагогика, ЖШС «Нұр-пресс», 2005
3. Базарбегі Т. Бастауыш мектептегі дене тәрбиесі – Алматы; Рауан, 1994.
4. Брусиловский М.В. «Қазақстандағы дене тәрбиесі және спорт очерктері». Алматы, «Кітап», 2001.

SHUKUR XOLMIRZAYEV'IN ANLATILARINDA MILLÎ VE EVRENSEL DEĞERLERİN YORUMU

Shirin Xalbayeva
Özbekistan, Nukus
Bağımsız araştırmacı
12yildiz37@gmail.co

Özet: Bu çalışmada Özbek edebiyatının önde gelen yazarlarından Shukur Xolmirzayev'in anlatı üslubunun özgün özellikleri ele alınmaktadır. Yazarın bireysel estetik tavrı, klasik anlatı kalıplarından uzaklaşması, anlatımda ekonomiklik ilkesine bağlı kalması ve buna rağmen derin anlam katmanları oluşturabilmesi dikkat çekici bir poetik fenomen olarak değerlendirilmiştir. Xolmirzayev'in anlatılarında metnin açık uçlu yapısı, karakter merkezli yaklaşım ve okur katılımını teşvik eden anlatım stratejileri belirleyici unsurlar olarak öne çıkmaktadır.

Anahtar kelimeler: edebiyat bilimi, karakter, bireysel üslup, anlatı, gerçeklik, estetik niyet, anlatı dili, yaratıcı süreç.

Herhangi bir edebî metnin üslubu, ne kadar özgün görünürse görünsün, aslında belirli estetik ve poetik yasalar çerçevesinde şekillenir. Bu bağlamda sanatçı, yaratım sürecinde söz konusu kuralları göz ardı edemez. Anlatı türü olarak hikâye de, diğer edebî türler gibi, insan ruhunun derinliklerini araştırmayı hedefler. Bu araştırmanın değeri, metnin hacmiyle değil, estetik yoğunluğu ve ifade gücüyle ölçülür.

Modern anlatı kuramları açısından bakıldığında, küçük türler (kısa hikâye gibi) sınırlı hacimlerine rağmen yüksek düzeyde anlam yoğunluğu üretme kapasitesine sahiptir. Bu durum, Ernest Hemingway, Stefan Zweig, Abdulla Qahhor ve Vasily Shukshin gibi yazarların eserlerinde açıkça gözlemlenmektedir. Dolayısıyla anlatının estetik başarısı, esasen yazarın yeteneği ve üslup arayışlarının derinliği ile doğrudan ilişkilidir.

Özbek hikâyeciliğinin gelişim süreci incelendiğinde Abdulla Qahhor, Said Ahmad, Asqad Muxtor, Shukur Xolmirzayev ve O'tkir Hoshimov gibi isimlerin katkılarıyla bu alanın zenginleştiği görülmektedir.

Xolmirzayev'in anlatı dünyası, özellikle karakter merkezli kurgu anlayışı ile dikkat çeker. Yazar, geleneksel anlamda karakter portreleri çizmekten ziyade, bireyin iç dünyasını ve psikolojik çözümlemelerini ön plana çıkarır. Bu yaklaşım, hermeneutik yorumlama açısından metnin çok katmanlı anlam üretmesine imkân tanır. Okur, metni pasif bir alıcı olarak değil, aktif bir yorumlayıcı olarak deneyimler.

Örneğin, "Qadimda bo'lgan ekan" adlı hikâyede kahraman O'sar'ın içsel çatışmaları, modern insanın varoluşsal krizini yansıtan önemli bir örnek olarak değerlendirilebilir. Sosyo-ekonomik zorluklar, aile içi gerilimler ve geleneksel değerlerin çözülmesi gibi faktörler, karakterin psikolojik dönüşümünü belirleyen temel unsurlar olarak karşımıza çıkar. Bu bağlamda metin, yalnızca bireysel bir trajediyi değil, aynı zamanda toplumsal dönüşüm sürecini de yansıtır.

Edebî metinlerde ulusal ve evrensel değerlerin ilişkisi de önemli bir teorik tartışma alanıdır. Xurshid Do'stmuhammedov'un belirttiği üzere, millî unsurların korunması önemlidir; ancak estetik açıdan yüksek bir düzeye ulaşan edebî düşünce, evrensel değerlerle bütünleştiğinde daha derin bir anlam kazanır. Bu nedenle Xolmirzayev'in eserleri, millî zemin üzerinde yükselen evrensel insani değerleri yansıtmaları bakımından ayrı bir önem taşımaktadır.

Shukur Xolmirzayev'in anlatı üslubu; minimal anlatım, derin psikolojik çözümleme, açık uçlu kurgu ve okur merkezli anlam üretimi gibi özellikleriyle çağdaş anlatı estetiği içinde özgün bir yer tutmaktadır. Onun eserleri, yalnızca edebî bir metin değil, aynı zamanda insan ruhunun ve toplumsal değişimin estetik bir yansımasıdır.

Yazar, eserin sonunda son derece derin ve çok katmanlı bir anlam yükü oluşturur. Ninenin başka insanlar tarafından sahiplenilmesi ve onların himayesine alınması, metnin ideolojik ve etik merkezini oluşturan temel unsurlardan biridir. Bu bağlamda, eserin ana düşünce yükünün yalnızca görünür kahramanlar üzerinde değil, aynı zamanda metinde doğrudan yer almayan ancak ahlaki düzlemde belirleyici rol oynayan bu kişiler üzerinde de yoğunlaştığı söylenebilir. Hikâyede neredeyse hiç görünmeyen bu tür karakterlerin varlığı, hayatın sürekliliğini, merhametin sönmezliğini ve bir milletin kendi öz değerlerini bütünüyle yitirmeyeceğini simgesel düzlemde ifade eder.

Shukur Xolmirzayev, yalnızca karakter inşasında ya da üslup düzleminde değil, aynı zamanda yazar konumunu belirleme noktasında da bilinçli bir geri çekilme stratejisi izler. Onun anlatılarında, yazarın otoriter sesi çoğu zaman geri planda tutulur; hatta kimi durumlarda yazar, kendi ideolojik ve estetik pozisyonunu başkahramanın iç dünyasına adeta “feda eder”. Bu durum, modern anlatı teorilerinde “yazarın geri çekilişi” (authorial withdrawal) olarak adlandırılan estetik bir ilkeye işaret eder.

Yazarın birçok hikâyesinde kahramana yönelik doğrudan değerlendirmelerden kaçınması ve nesnellik ilkesine bağlı kalması, onun anlatı tekniğinin önemli bir özelliğidir. Ancak bu nesnellik, mutlak bir tarafsızlık değil; aksine, okuru metnin anlam üretim sürecine dâhil eden bilinçli bir estetik tercihtir. Nitekim yazarın kendi ifadeleriyle: “Yazarlık mesleği bazen acımasızlık gerektirir; fakat yazar içten içe acı çeker, gözlemler, sorgular. Ancak bunu dışa vurmaz.” Bu yaklaşım, metinde örtük bir dramatik gerilim yaratırken, aynı zamanda okurun empatik katılımını güçlendirir.

Bu bağlamda, Xolmirzayev'in anlatılarında gözlemlenen içsel çatışma, bastırılmış duygu ve ifade edilmemiş düşünceler, aslında metnin estetik potansiyelini genişleten unsurlar olarak değerlendirilmelidir. Okur, yazarın bilinçli olarak görünür kılmadığı bu duygusal ve düşünsel katmanları açığa çıkarma sürecinde aktif bir yorumlayıcıya dönüşür. Bu durum, Özbek hikâyeciliğinin gelecekte daha da zenginleşeceğine dair güçlü bir estetik beklenti doğurmaktadır.

Genel olarak değerlendirildiğinde, Shukur Xolmirzayev çağdaş Özbek edebiyatında kendine özgü bireysel üslubu ile öne çıkan bir yazardır. Onun hikâyelerindeki karakterler, yalnızca bireysel psikolojik derinlikleriyle değil, aynı zamanda taşıdıkları kültürel ve ahlaki değerlerle de dikkat çeker. Bu karakterlerin iç dünyasında yer alan yerel (millî) unsurların evrensel bir anlam düzeyine yükseltilmesi, yazarın en önemli sanatsal başarılarından biridir.

Zira bu karakterlerin ruhsal dünyasına anlam kazandıran unsurlar, yalnızca bireysel deneyimlerle sınırlı kalmayıp, aynı zamanda dönemin toplumsal gerçekliği ile de doğrudan ilişkilidir. Günümüz insanının yaşam tarzı, sevinçleri, kaygıları ve değişen değerler sistemi, Xolmirzayev'in anlatılarında estetik bir bütünlük içinde yansıtılmaktadır. Yazar, bu unsurları karakterlerin iç dünyasında ustalıkla işleyerek hem bireysel hem de toplumsal düzlemde derinlikli bir anlatı kurmayı başarmıştır.

Sonuç olarak, Shukur Xolmirzayev'in anlatı dünyası, bireysel üslup, psikolojik derinlik, estetik yoğunluk ve evrensel anlam üretimi bakımından yalnızca kendi dönemi için değil, aynı zamanda XX. yüzyıl Özbek edebiyatının en önemli kazanımlarından biri olarak değerlendirilebilir.

Kaynakça:

1. Boltaboyev, H. (1992). Nesir ve üslup. Taşkent: Fan Yayınları.
2. Karimov, I. A. (2010). Edebiyata verilen önem – maneviyata ve geleceğe verilen önem. Taşkent: Özbekistan Yayınları.
3. Shukur Xolmirzayev. (2006). Seçme eserler (3 cilt, Cilt 2: Hikâyeler). Taşkent: Sharq Yayınları.
4. Hamidova, M. (2022). Epik kahraman ve onun tasviri. Science and Innovation, Series B, 1(8), 1874–1879.

5. Hamidova, M. (2020). Çağdaş Özbek edebiyatında millî kahraman problemi (Shukur Holmirzayev örneğinde). Taşkent: Navro'z Yayınları.

ЖАСТАРДЫҢ ӘЛЕУМЕТТІК БЕЛСЕНДІЛІГІ МЕН ТҰТЫНУ МӘДЕНИЕТІ

Хирманов О.Т., Чинибаева Г.Д.

Педагогика және психология кафедрасының

магистр, аға оқытушысы,

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

sh_gulnar.60@mail.ru

Андатпа. Бұл жұмыста жастардың әлеуметтік белсенділігі мен тұтыну мәдениетінің өзара байланысы қарастырылады. Қазіргі жаһандану және цифрландыру жағдайында жастардың қоғамдық өмірге қатысу деңгейі, олардың құндылықтық бағдарлары мен тұтынушылық мінез-құлқы айтарлықтай өзгеріске ұшырауда.

Түйін сөздер: ұлттық құндылықтар, ұлттық тәрбие, мәдениет, әлеуметтік орта, тұлға қалыптастыру, ұлттық сана, мәдени код, тіл, рухани мұра, жаһандану, құндылықтық бағдар, тәрбие үдерісі, мәдени сәйкестік, жас ұрпақ, білім беру жүйесі.

Аннотация. В данной работе рассматривается взаимосвязь социальной активности молодежи и культуры потребления. В условиях современной глобализации и цифровизации уровень участия молодежи в общественной жизни, их ценностные ориентиры и потребительское поведение претерпевают значительные изменения.

Ключевые слова: национальные ценности, национальное воспитание, культура, социальная среда, формирование личности, национальное сознание, культурный код, язык, духовное наследие, глобализация, ценностные ориентиры, процесс воспитания, культурная идентичность, молодое поколение, система образования.

Abstract. This paper examines the relationship between youth social activity and consumer culture. In the context of modern globalization and digitalization, the level of youth participation in public life, their value orientations, and consumer behavior are undergoing significant changes.

Key words: national values, national upbringing, culture, social environment, personality formation, national consciousness, cultural code, language, spiritual heritage, globalization, value orientations, educational process, cultural identity, young generation, education system.

Қазіргі жастардың мәдениетіндегі тағы бір маңызды ерекшелік — тұтыну мәдениетінің өзгеруі. Бұрын жастар көбінесе материалдық құндылықтарға мән берсе, қазіргі кезде олардың көпшілігі әлеуметтік әділеттілік, экология, гендерлік теңдік, адами құқықтар мен әлеуметтік жауапкершілік сияқты құндылықтарға көбірек мән береді. Бұл өзгерістер жастарды тек өзін-өзі дамытумен шектелмей, қоғамдағы үлкен мәселелерді шешуге де шақыруда.

Әлеуметтік желілер мен интернет арқылы жастар өздерінің көзқарастарын білдіріп, өздерінің идеологиясын қалыптастыруда. Олар түрлі қозғалыстарға қатысып, белсенділік танытуда. Қазақстандық жастардың да әлеуметтік мәселелерге деген көзқарастары өзгеріп келеді. Мысалы, экологиялық мәселелерге деген қызығушылық артты. Бұл, өз кезегінде, жастардың экологиялық таза өнімдер мен қызметтерді таңдауға, қоғамда экологиялық таза өмір салтын насихаттауға ұмтылуына себеп болды.

Жастардың әлеуметтік желілерде шығармашылықтарын көрсетіп, жаңа креативті бағыттарды дамытуы мәдениеттің жаңаруының бір көрінісі. Қазақстанда да жастар арасында

жаңа музыкалық стильдер, дизайнерлік шешімдер, және жаңа өнер түрлері пайда болуда. Әсіресе, қазақ тіліндегі музыкалық контенттің дамуы бұл үрдістің айқын мысалы бола алады. Жастар музыканы ғана емес, бейнемазмұнды да өзара бөлісіп, мәдени талқылаулар мен жаңа тенденцияларды қалыптастыруда.

Жаңа креативті индустриялар жастардың еңбек нарығында жаңа бағыттар мен мүмкіндіктер ашып отыр. IT, дизайн, видеография, музыка және басқа да шығармашылық салаларда жұмыс істейтін жастар саны артуда. Олар өзінің жеке шығармашылықтарын дамытуға және жаңа аудиторияға ұсынуға үлкен мүмкіндікке ие.

Қазіргі жастар мәдениеті өте көпқырлы және динамикалық құбылыс. Әлеуметтік желілер, цифрлық технологиялар, шығармашылық және креативті өнер, әлеуметтік белсенділік және инклюзивтілік — бұлардың барлығы жастар мәдениетінің негізін құрайтын элементтер. Қазақстандағы жастар да осы жаһандық трендтерге бейімделіп, әлемдік мәдениеттермен байланысты нығайтуда. Олар өздерінің құндылықтарын, көзқарастарын және шығармашылығын қоғамға ұсынуға белсенді қатысады.

Қазақстанда жастар мәдениетінің дамуы елдің мәдениетінің өркендеуіне, әлеуметтік және саяси өзгерістерге оң әсерін тигізуде. Заманауи жастардың шығармашылық әлеуетін, саяси белсенділігін және әлеуметтік жауапкершілігін дамыту Қазақстанның болашақта тұрақты және инновациялық дамуына үлкен үлес қосатын болады.

Қоғамдық мәселелерге белсенді араласқан жастар шығармашылық салаларда да жаңашылдық танытып, елдің мәдени дамуында өз ықпалын тигізуде. Әлеуметтік желілер мен жаңа технологиялар жастарға әлемдік мәдениеттермен байланыс орнатуға мүмкіндік береді, ал Қазақстандық жастар бұл мүмкіндікті өздерінің мәдениетін насихаттау және әлеммен байланыс орнату үшін тиімді пайдаланып келеді.

Жастардың шығармашылығы, саяси белсенділігі мен мәдениеті қазіргі Қазақстанның қоғамы үшін маңызды құндылық. Жастар тек ұлттық мәдениетті сақтап қана қоймай, оны жаңғыртып, әлемдік мәдениетпен бірге дамытуда.

Жастар мәдениеті бүгінгі таңда әлемде айтарлықтай өзгерістерге ұшырады. Әлеуметтік желілер мен жаңа технологиялар жастардың мәдениетке деген көзқарасын өзгертуде, сонымен қатар әлемдік және ұлттық мәдениеттер арасындағы шекараларды жоюда. Қазақстанда да жастар мәдениетінің дамуы өз ерекшеліктерін сақтай отырып, жаһандық үрдістерге қосылып келеді.

Қазақстанның жас буыны өздерінің ұлттық мұраларын құрметтей отырып, әлемдік мәдениеттермен байланыс орнатып, жаңа шығармашылық бағыттарды ұсынады. Әлеуметтік белсенділік, шығармашылық және инновация жастар мәдениетінің негізін қалаушы күштер болып табылады. Жастардың әлемдік мәдениетке қосқан үлесі мен ұлттық мәдениетке деген көзқарасы, болашақта елдің мәдени дамуында маңызды рөл атқаратын болады.

Әлем бір-бірімен тығыз байланысып, ақпарат ағыны шексіз, технологиялар жастың өмірін түбірімен өзгертуде. Жастар мәдениеті де осы процеске ілесе өзгереді: тілдік тәжірибе, ойлау мәнері, рухани бағдарлар — бәрі трансформациядан өтуде.

Қазіргі жастар сөйлейді, жазады, ой бөліседі — бірақ бұрынғыдай емес. Смартфон, әлеуметтік желі, чаттар мен блогтар тілдің жаңа формасын қалыптастырды: қысқарған сөздер, эмодзилер, сленг. Бұл — жылдам әрі ыңғайлы, бірақ ана тілінің байлығы мен әсемдігін сақтау үшін бізге үлкен сынақ.

Шет тілдерінің ықпалы да айқын. Ағылшын сөздері мен әлемдік мәдени контент жастардың күнделікті қарым-қатынасына еніп, кейде ұлттық тілдің қолданылуын азайтады. Сол себептен ұлттық тәрбие — ана тілін сүйіп, қадірлей білуді жастар санасына ендірудің басты құралы.

Қазіргі қазақ қоғамында қолданылып отырған жастар саясаты бағдарламалары, мәдени қозғалыстар, ұлттық өнерді жаңғырту бастамалары жастардың мәдени белсенділігінің артуына ықпал етуде. Жастардың ұлттық өнерге, тілге, тарихи мұраға қызығушылығының өсуі — мәдени бейненің сапалық өзгерісінің көрсеткіші. Сонымен қатар әлеуметтік зерттеулер

жастардың ақпараттық ортада белсенді екенін көрсетеді, бұл ұлттық тәрбиені цифрлық форматта күшейту қажеттігін айқындайды.

Қорытындылай келе, жастардың мәдени бейнесін ұлттық тәрбие негізінде қалыптастыру – үздіксіз, мақсатты және кешенді үдеріс. Бұл тек педагогикалық мәселе емес, ұлттық қауіпсіздік пен рухани тұрақтылықтың кепілі. Ұлттық тәрбие жүйелі ұйымдастырылған жағдайда жастар мәдениеті жаңғырып, қоғамның рухани капиталы артады.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Әль-Фараби атынд. ҚазҰУ-нің 75 жылд. Арн. Халықаралық ғыл. тәжірибелік конф. Материалдары. Алматы: Қазақ ун-ті, 2009 46-50 бет Р.Е.Джансараева Г.Ы.Баймурзин
2. Жаһандану жағдайында Қазақстан дамуының басымдықтары: жаңа көкжиектер. Семей, 2009 123-126 бет С.М.Ахтаева М.М.Қалдыбаев А.М.Алимжанова
3. Жаһандану кезіндегі мемлекет пен құқықтың өзекті мәселелері. Алматы, 2013 87-91 бет Б.О.Алтынбасов Н.Жанғалиев
4. Жаһандану кезіндегі мемлекет пен құқықтың өзекті мәселелері: халықаралық ғылыми конференция материалдары. Алматы, 2013 234-238 бет К.Б.Альханов

ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ САЛЫСТЫРМАЛЫ ПЕДАГОГИКА: ШЕТ ЕЛДЕРДЕГІ МЕКТЕПТЕГІ БІЛІМ МЕН ТӘРБИЕНІҢ ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ИДЕЯЛАРЫН ЗЕРТТЕУ

^{1,2}**Чинибаева Г.Д., Тогаева В.Б.**

^{1,2}*Педагогика және психология кафедрасының магистр, аға оқытушылары
Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ. sh_gulnar.60@mail.ru*

Андатпа. Бұл зерттеу жұмысында Қазақстандағы салыстырмалы педагогиканың даму бағыттары мен ерекшеліктері қарастырылады. Негізгі назар шет елдердегі мектептік білім беру мен тәрбие жүйесінде қалыптасқан педагогикалық идеяларды талдауға және оларды отандық білім беру тәжірибесімен салыстыруға бағытталған.

Түйін сөздер: салыстырмалы педагогика, Қазақстан білім беру жүйесі, шетелдік тәжірибе, педагогикалық идеялар, білім беру реформалары, жекеменшік мектептер, әлеуметтену, этнопедагогика, білім беру мазмұны, ұлттық тәрбие, инновациялық технологиялар, білім беруді басқару, тұлға дамуы, мәдениетаралық білім беру, ғылыми-зерттеу.

Аннотация. В данном исследовании рассматриваются направления развития и особенности сравнительной педагогики в Казахстане. Основное внимание уделяется анализу педагогических идей, сформировавшихся в системе школьного образования и воспитания зарубежных стран, а также их сопоставлению с отечественной образовательной практикой.

Ключевые слова: Сравнительная педагогика, система образования Казахстана, зарубежный опыт, педагогические идеи, образовательные реформы, частные школы, социализация, этнопедагогика, содержание образования, национальное воспитание, инновационные технологии, управление образованием, развитие личности, межкультурное образование, научные исследования.

Annotation. This study examines the development trends and characteristics of comparative pedagogy in Kazakhstan. The main focus is on analyzing pedagogical ideas formed within the school education and upbringing systems of foreign countries, as well as comparing them with domestic educational practices.

Key words: Comparative pedagogy, education system of Kazakhstan, foreign experience, pedagogical ideas, educational reforms, private schools, socialization, ethnopedagogy, curriculum content, national upbringing, innovative technologies, education management, personality development, intercultural education, scientific research.

Салыстырмалы педагогика саласында қазақстандық мұғалімдер әртүрлі елдердің педагогикалық идеяларын салыстыру, білім беру және тәрбиелеу саласындағы шетелдік тәжірибені зерделеу, белгілі бір этностың тәрбиесінің ерекшеліктерін түсінуге мүмкіндік беретін салыстырмалы зерттеудің нақты әдістерін іздеуге назар аудару, оның ұлттық деңгейінде білім беруді жоспарлау және дамытудың тенденцияларын анықтау және дамыту мақсатында зерттеулер жүргізеді. білім беру жүйесінің барлық бөліктерінің жағдайы мен даму болашағы.

1998 жылы А.О. Ысқақованың «АҚШ-тағы жеке мектептердің қалыптасуы мен дамуы» атты диссертациясы жарық көрді. Онда автор «АҚШ мектеп жүйесінің дамуына тән ерекше белгілерді анықтады:

- феодалдық қатынастардың болмауы қоғамды реформалайтын және оның экономикалық, әлеуметтік және саяси жағдайына сәйкес келетін барлық факторлардың әсерінен мектеп білімінің қарқынды дамуына ықпал етті;

- елдің этникалық құрамы жеке білім беру жүйесінің ағылшын үлгісіне бастапқы бейімделуін алдын ала анықтады;

- жекеменшік мектептердің дамуына бастапқы кезеңде мемлекеттің әлсіз ықпалы және одан кейінгі нақты көмек; халықтың этникалық және діни құрамы американдық жеке мектептің аймақтық ерекшеліктерін және білім беру дамуының алғашқы қадамдарынан бастап мектеп түрлерінің жеткілікті кең ауқымын анықтады» [1].

Салыстырмалы талдау негізінде автор Қазақстандағы жекеменшік мектептерді дамыту бойынша ұсыныстарды тұжырымдаған. Тәжірибелерді қорытындылау және ұлттық мектептік білім беру жүйесінің жаңа қалыптасып келе жатқан жеке секторына кешенді талдау жүргізу ұсынылды; ұлттық тәлім-тәрбие дәстүрлерін сақтай отырып және шетелдік білім беру жүйесін ұлттық тәрбиені көзсіз көшіруді және механикалық көшіруді жойып, Қазақстан Республикасында жекеменшік мектептік білім беруді дамытудың ұлттық доктринасын әзірлеу; білім беру мекемелерін әртараптандыру және біртұтас мектептен бас тарту қағидасын негіз ретінде қабылдау; Директивалық-басқару принципінен және жеке мектеп жүйесіндегі басқаруды шектен тыс орталықтандырудан бас тарта отырып, отандық жекеменшік мектептер үшін нақты құқықтық база мен нормативтік-құқықтық база құру; отандық жекеменшік мектептердің жұмыс істеуінің икемді ұйымдық-экономикалық механизмін құру; педагогикалық тестілеу қызметін құру және стандартталған тесттерді параметрлер ретінде енгізу; білім беру ұйымдарының қызметін бағалау критерийлері мен тәртібі; мемлекеттік білім беру стандарттарын шартты түрде сақтай отырып, жекеменшік мектептерге білім беру саясатын таңдауда және оқу жоспарлары мен бағдарламаларын саралауда өзін-өзі анықтау құқығын беру; жекеменшік мектептерде оқу үдерісін ұйымдастырған кезде даралау мен терең саралауға, сыни тұрғыдан ойлау тәжірибесіне және ортақ мәселелерді шешуде ынтымақтастыққа басымдық беріңіз. - мұғалімдерге оқу құралдарының арсеналын өз бетінше басқаруға өкілеттік беру; білім беру мазмұны, оқыту әдістемесі және т.б. салаларда инновациялық идеяларды дамыту мақсатында жекеменшік мектептерде ғылыми-зерттеу жұмыстарын ұйымдастыру.

Қазақстандық салыстырмалы педагогикаға қосқан үлкен үлес З.Кенесаринаның докторлық диссертациясы болды [2]. Америка Құрама Штаттары мен Қазақстандағы мектеп оқушыларының әлеуметтенуін салыстырмалы талдауға арналған еңбегінде автор АҚШ-тағы бұл мәселенің қазіргі даму жағдайына тән қасиет оның ауқымдылығында екенін атап көрсетеді.

Әлеуметтенуді көптеген ғылыми пәндердің өкілдері зерттейді: приматология, әлеуметтану, антропология, психиатрия, саясаттану, заң ғылымы, психология, педагогика. Тек

АҚШ үкіметінің бақылауындағы ғылыми-білім беру орталықтарында 18 орталық пен зертхананың 13-і әлеуметтенудің әртүрлі аспектілерін зерттеумен айналысады.

Олар әлеуметтік қақтығыс мәселелерін зерттейді, адамдар арасындағы кәсіби қарым-қатынастарды үйрету, коммуникативті дағдыларды сіңіру, рөлдік стереотиптерді қалыптастыру; девиантты мінез-құлықтағы балалар мен дарынды балалардың әлеуметтенуінің ерекшеліктерін көрсетеді; олар гендерлік-рөлдік және нормативтік әлеуметтену үлгілерін әзірлейді; және ересектер мен қарттарды әлеуметтендіру мәселелерін табысты шешу.

Мемлекеттік орталықтармен қатар әлеуметтендіру мәселелері бойынша ғылыми және педагогикалық қызметкерлердің жұмысын бірнеше рет субсидиялаған көптеген жеке ұйымдар бар. Автор бұл тәсіл американдық педагогикада сөзсіз ықпалды, демек, оның Қазақстандағы жас ұрпақтың әлеуметтену процесін түсінудегі пайдалылығы үшін зерттеуді қажет етеді деген қорытындыға келеді.

Әлеуметтену концепциялары негізгі үш бағытта дамыды: қоғам мүддесі үшін әлеуметтену; жеке тұлғаның да, қоғамның да мүддесі үшін әлеуметтену; және жеке тұлғаның мүддесі үшін әлеуметтену.

Әртүрлі ұғымдарды әлеуметтенудің біртұтас, жан-жақты теориясына біріктіру үрдісі бар.

Әлеуметтену институттары ретінде отбасының, мектептің және құрдастар тобының дамуы келесі негізгі тенденциялармен сипатталады: әлеуметтенудің негізгі институты ретінде отбасының мәртебесін жоғалту; құрдастар тобының әлеуметтену ықпалының өсуі; және әртүрлі әлеуметтену институттарының әлеуметтендіргіш әсерлерін үйлестірудегі мектеп рөлінің өсуі.

Американдық мектептердегі әлеуметтендіру практикасы келесі тенденциялармен сипатталады: орта тап құндылықтарын бекіту, теріс әлеуметтік әсерлерді азайтуға және әртүрлі таптар арасындағы қарым-қатынастарды үйлестіруге бағытталуы, оқу процесінің «мінез-құлық бағыты» және дүниетанымдық көзқарасты қалыптастыруда ғылыми-теориялық аспектіден гөрі әлеуметтік-құндылық аспектіге басымдық беру.

Ж.Кенесарина АҚШ-та мектеп оқушыларының әлеуметтенуінің теориясы мен тәжірибесін зерттей келе, бірқатар зерттеулер Батыстың әлеуметтену теорияларын ұтымды талдауға негіз болды деген қорытындыға келді. Қазақстанда тұлға мен қоғам арасындағы қарым-қатынастың әртүрлі аспектілері тұрақты ғылыми зерттеу нысаны болды. Тұлға мен қоғамның өзара әрекеттесуіне философиялық талдау жасау философтар Н.М.Әбділдин, Қ.А. Әбішев, және М.С. Әженов. Қоғамның тұтас қозғалысының функционалдық органы ретінде жеке даму заңдылықтарын В.К. Шабельников.

Қоғамдық іс-әрекеттің алуан түрлері процесінде жас ұрпақтың әлеуметтік дамуының педагогикалық аспектілері қазақстандық академиктер мен педагогтардың еңбектерінде қарастырылды. Арнайы зерттеу пәні әлеуметтенумен шектесетін мәселелер болды: өскелең ұрпақтың әлеуметтік дамуындағы кәсіби бағдардың рөлі (Б.Ә.Әбдікәрімов, Ә.П. Сейтешев, Ғ.Т. Хайруллин),

мектеп оқушыларының қоғамдық белсенділігін тәрбиелеудегі балалар мен жасөспірімдер ұйымдарының рөлі (Қ.Қ. Құнантаева), мектептің әлеуметтік институт ретіндегі функциялары және оның әлеуметтік ортамен өзара әрекеттесуі (Б.И. Мұқанова), жеке тұлғаның құндылық бағдарының теориялық негіздері (Г.Қ. Нұрғалиева), мектеп оқушыларының әлеуметтік іс-әрекетіндегі үлгілерін қалыптастыру (Три. Н.Н.) жалпы білім беретін мектепте біртұтас педагогикалық процестің дамуы және оның өскелең ұрпақты дамытудағы рөлі (Н.Д.Хмельдің зертханасы).

Девиантты мектеп оқушыларының әлеуметтік даму мәселелері Л.К. Керимов, В.А. Парфенов, В.В. Трифонов, Г.А. Уманов, мектеп оқушыларының девиантты мінез-құлқының әлеуметтік, физиологиялық, психологиялық-педагогикалық себептерін, оларды қайта тәрбиелеудің құралдары мен жолдарын ашып, болашақ мұғалімдерді осы санаттағы мектеп оқушыларымен жұмыс істеуге дайындаудың педагогикалық шарттарын ашты.

Ақыл-ой кемістігі бар балалардың даму ерекшеліктері Ж. Намазбаева И. Көріп отырғанымыздай, республикада әлеуметтену мәселесін теориялық тұрғыдан түсінуге негіз болатын мәселелер белсенді түрде зерттелуде.

Қазіргі уақытта республикада әлеуметтену мәселесіне ғылыми қызығушылық артты. Мерзімді басылымдарда әлеуметтік-педагогикалық мәселелерге арналған бірқатар мақалалар пайда болды, онда зерттеушілер шетелдік дереккөздерге көбірек сілтеме жасайды.

2001 жылы Б.А. Жетпісбаева ғылым кандидаты ғылыми дәрежесін алу үшін «Қазақстан және Германия мектептеріндегі білім беру мазмұнының этнопедагогикалық негіздері» [3] диссертациясын қорғады. Автор негізгі қазақ-неміс этнопедагогикалық ұғымдары мен терминдерінің мағыналарын аша отырып, «білім беру мазмұнының этнопедагогикалық негіздері» ұғымына анықтама берді, салыстырмалы педагогиканың жетекші қағидалары мен тәсілдеріне сүйене отырып, салыстырмалы этнопедагогикалық зерттеулердің әдістемесін әзірледі және мектептегі білім беру мазмұнының ұқсастығы мен айырмашылығын анықтау арқылы этнопедагогикалық зерттеулердің әдістемесін жасады. Қазақстан мен Германия.

Бірқатар еңбектер белгілі бір этникалық қауымдастықтың этникалық ерекшеліктерін ескере отырып, білім беру мен тәрбиелеу мәселелеріне арналған. 2004 жылы Г.К. Тілеужанова «Жоғары оқу орындарында этномәдениет пәнінің қалыптасуы» [4] атты кандидаттық диссертациясын қорғады. Зерттеу жұмысында жоғары білім беру жүйесінде жеке тұлғаның этномәдениет субъектісі ретінде дамуына баса назар аударылады. Этномәдениет субъектісі этномәдени ақпараттың авторы және белсенді тасымалдаушысы, жалпы адамзаттық құндылықтармен диалектикалық бірлікте этноәлеуметтік құндылықтарды түрлендіруші және таратушы ретінде қарастырылады.

Сонымен қатар, субъектінің этникалық, мәдени, этноәлеуметтік рөлі мен азаматтық бірегейлігі жоғары деңгейде екендігі анықталды.

А.Б. Қалиеваның 2004 жылы қорғалған «Ұлыбританияның жеке мектептерінде элитаны тәрбиелеу (тарихи-педагогикалық аспектілер)» атты кандидаттық диссертация британдық педагогтардың прогрессивті педагогикалық идеяларының генезисін ескере отырып, Ұлыбританияның жекеменшік мектептерінің ұлттық элитаны тәрбиелеудегі даму тенденцияларын зерттейді [5].

Жұмыста оң шетелдік тәжірибені бейімдеу тетіктері талданады және бұл тетіктерді отандық ғылымның дамуына қолдану әлеуеті зерттеледі.

Аға оқытушы Е.Н. Цай корей балаларына этникалық білім беру ерекшеліктерін нақты анықтай отырып, этникалық білім беру мәселелерін зерттейді. Оның зерттеу тақырыбы – «Қазақстандық мегаполистегі корейлердің этникалық білімінің сипаттамасы».

Қазақстан және Германия мұғалімдерінің басқару мәдениетінің мәнін ашу мақсатында (Ж.М. Әлібекова «Қазақстан мен Германиядағы инновациялық технологияларды интеграциялау негізінде педагогтардың басқарушылық мәдениетін қалыптастыру») және американдық тәжірибе негізінде болашақ шет тілі мұғалімдерін даярлау үдерісін жетілдіру (Байкенжина Д.С. «Шетел тілін оқытудың отандық технологиялары негізіндегі кәсіптік оқыту және шетелдік оқыту технологиялары») зерттеу жұмыстары жүргізілуде.

Қазақстандық зерттеушілер салыстырмалы педагогика бойынша оқулықтар мен Германияда, Англияда және басқа да елдерде этникалық білім берудің ерекшеліктері туралы мақалалар шығаруда. [6-15]

Батыстық ғылыми-педагогикалық білімнің біздің білім беру кеңістігімізге енуіне қатысты көзқарастың әртүрлі екенін айта кеткен жөн. Тұлға дамуының шетелдік теорияларынан үзілді-кесілді бас тартудың да, батыстық үлгілерді абсолюттандырудың да мысалдары бар.

Бұл, біздің ойымызша, көп жағдайда оқу-тәрбие үдерісін ұйымдастырудың белгілі бір шетелдік нысандарын жүйеден ажыратылған және ұлттық ерекшеліктерді ескермей, асығыс, кейде өз еркімен жүзеге асыру мысалдарынан болып отыр. Белгілі бір білім беру технологиялары технологиялық оқытуды жеке тұлғаны стандарттау құралы ретінде қарастыратын теориялық постулаттар толық зерттелмей-ақ тәжірибеге енгізілуде, және

студент манипуляциялық әсер ету объектісі ретінде. Мұның бәрі көбінесе қарама-қарсы нәтижеге әкеледі, бұл да шетелдік педагогикалық құбылыстарды әлеуметтік, саяси және теориялық болжамдармен байланыстыра отырып, терең зерттеу қажеттілігін көрсетеді.

Ұлттық қадір-қасиетті нығайтуға және бірегей ұлттық дәстүрлерді сақтауға дұрыс көңіл бөлу оқшаулану үрдістерінің дамуына әкелмеуі керек. Дегенмен, шетелдік тәжірибені шығармашылықпен игеру жоғары әдістемелік мәдениетті және отандық ерекшелікті нақты түсінуді талап етеді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Ысқақова, А.О. «Американың Орта штаттарындағы жеке мектептердің қалыптасуы мен дамуы». Алматы, 1998. Педагогика ғылымдарының кандидаты диссертациясы, 178 бет.
2. Кенесарина, З.У. «АҚШ-тағы мектеп оқушыларының әлеуметтенуінің теориясы мен тәжірибесі». Педагогика ғылымдарының докторы диссертация, Алматы, 2000, 302 бет.
3. Жетпісбаева, Б.А. «Қазақстан мен Германия мектептеріндегі білім беру мазмұнының этнопедагогикалық негіздері». Педагогика ғылымдарының кандидаты диссертациясының авторефераты, Алматы, 2001 ж.
4. Тілеужанова Г.Қ. Жоғары білім беру контекстінде этномәдениет пәнінің қалыптасуы. Кандидаттың рефераты. Ғылым. Диссертация. Алматы, 2004 ж.
5. Қалиева А.Б. Ұлыбританиядағы жекеменшік мектептердегі элитаның білім алуы (тарихи-педагогикалық аспект), кандидаттың авторефераты. Ғылым. Диссертация. Алматы, 2004 ж.

АЗАМАТ СОҒЫСЫ ЖЫЛДАРЫНДАҒЫ ҚАЗАҚСТАННЫҢ ӘСКЕРИ- САЯСИ ЖАҒДАЙЫ

¹Шеримбаева Ж.Д. ²Турумбетова Г.А.

^{1,2}Тарих және география кафедрасының аға оқытушысы

Ж.А.Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

¹ *szhibek010@mail.ru* <https://orcid.org/0009-0007-0930-0754>, ² <https://orcid.org/0000-0003-0512-4347ayanat1974@mail.ru>

Аңдатпа. Мақалада азамат соғысы жылдарындағы Қазақстанның әскери- саяси жағдайы, қазақ автономиясының қалыптасуы мен оның Үкіметінің қалыптасуы туралы мәселелер айтылады

Түйін сөздер: соғыс, әскери коммунизм, Алаш, интелегенсия, партия, үкімет, большевик, меньшевик

1917 жылдың қазан айының соңынан 1918 жылдың наурызына дейін Кеңес өкіметі негізінен Қазақстанның қалалары мен басқа да ірі елді мекендерінде құрылды. Қазақстанның ауылдары мен ауылдарының негізгі бөлігінде Кеңес өкіметін орнату процесі азаматтық соғыс басталғанға дейін жалғасты. Бұған А. Т. Жангелдин, С. Сейфуллин, К. Сутюшев, А. Асылбеков, Б. Серікбаев, А. Майкутов, И. Дубынин, К. А. Шұғаев, Я. В. Ушанов, С. М. Цвиллинг, А. Иманов, Т. Рысқұлов, П. М. Виноградов, Т. Бокин, Л. П. Емев, Т. Өтепов, А. Розыбакиев және т. б. басшылық етті. Кеңес өкіметінің орнауымен бірге экономика мен мәдениетті қайта құру бойынша шаралар қабылданды: ойлау кәсіпорындарында (Спасск зауытында, Қарағанды шахталарында, Успен кенішінде, Ембі мұнай кәсіпшілігінде және т.б.) бірқатар өнеркәсіптік кәсіпорындар мен банктер ұлттандырылды. Кеңестердің II Бүкілресейлік съезінде қабылданған Жер туралы жарлықты жүзеге асырудың алғашқы қадамдары жүзеге асырылды. В. И. Ленин қолдауымен Петроград жұмысшылары Шығыс Қазақстанда үш коммунаны ұйымдастырды." Бірінші

Ресей коммунистік қоғамы", "екінші Ресей коммунистік қоғамы" және "Солнечная" коммунасы. Кеңес органдарының, кеңестердің облыстық және уездік съездерінің қаулыларында жер туралы Жарлық жергілікті жағдайлар мен шаруалардың бастамаларын ескере отырып толықтырылды. Қазан төңкерісінің жеңісімен ұлттық проблемалар, ең алдымен ұлттық-мемлекеттік құрылыс мәселелері қызу талқылана бастады. Кеңес өкіметінің ұлттық саясатының негізгі принциптері Кеңес үкіметінің екі маңызды құжатында — Ресей халықтарының құқықтары туралы Декларацияда (1917 ж. 2 қараша) және Кеңес үкіметінің "Ресей мен Шығыстың барлық еңбекші мұсылмандарына" (1917 ж. 20 қараша) үндеуінде жарияланды. Ленин жазған кеңестердің III Бүкілресейлік съезінде (1918 ж. қаңтар) қабылданған "жұмысшы және қанаушы халықтың құқықтары туралы Декларацияда" Коммунистік партияның кеңес Федерациясына кеңестік республикалардың мемлекеттік құрылымының нысаны ретіндегі принципті ұстанымы өзінің шоғырланған көрінісін тапты. "Кеңестік Ресей Республикасы, — делінген декларацияда, — кеңестік ұлттық республикалар федерациясы ретінде еркін ұлттардың Еркін одағы негізінде құрылады". РКФСР құрылғаннан кейін елдің шығысында жаңа автономиялық республикалар құруға дайындық жұмыстары басталды. Большевиктер ұйымдары, Қазақстан мен Түркістан кеңестері кеңестердің Бүкілқазақ және бүкіл Түркістан съездерін шақыруға дайындықты бастады. Кеңестердің Бүкілқазақ съезін шақыруға дайындық жұмыстары Кеңес өкіметін нығайту үдерісімен бір мезгілде жүргізілді. Іс жүзінде бұл оны нығайту үшін күрес сонымен бірге Кеңес мемлекеттілігін қалыптастыру үшін күрес екенін білдірді. "Алаш" ұлттық партиясы мен оның басшылары Қазан төңкерісін және кеңестік негізде Қазақ мемлекеттілігін қалыптастыру идеясын қабылдамаған оқиғалардың осындай айналымымен келісе алмады. Қазан төңкерісіне дейін қазақ либералды-демократиялық қозғалысының жетекшілері Қазақстанның әлеуметтік-экономикалық және саяси дамуы туралы өздерінің бағдарламалық көзқарастарын кеңінен насихаттады, ал Петроградтағы төңкерістен кейін 21 қарашадағы "Қазақ" газетінде Әлихан Бөкейханов, Ахмет Байтұрсынов, Міржақып Дулатов, Елдес Ғұмаров құрастырған "Алаш" партиясы бағдарламасының жобасы жарияланды.

Құрылтай жиналысында Жер заңын әзірлеу кезінде бірінші кезекте байырғы тұрғындарға жерді иелену негізге алынуы тиіс; шаруалар қазақ жерлеріне қоныс аударатын жерлерде қазақ халқын жермен қамтамасыз еткенге дейін тоқтатылуы тиіс; бұрын жердің қоныс аудару қорына іріктеп алынған қоныстанбаған учаскелер қазақтарға қайтарылуы тиіс". Бағдарлама "Алаш" партиясын Құрылтай жиналысына сайлауда үлкен табысқа жеткізді және 1917 жылы 5-12 желтоқсанда Орынборда өткен Екінші жалпықазақ съезінде қазақ халқының әртүрлі топтарының өкілдерін біріктірді. Төралқа төрағасы Бақыткерей Құлманов пен оның орынбасарлары Әлихан Бөкейханов, Әзімхан Кенесарин, Халел Досмұхамедов және Омар Қарашаев бастаған Съезд қазақ автономиясының қалыптасуы мен оның Үкіметінің қалыптасуы туралы мәселелерге назар аудара отырып, тез өзгеретін саяси жағдайдағы партия тактикасының түрлі аспектілерін талқылады. Съезд Қазақ автономиясының құрамына Бөкей Ордасы, Орал, Торғай, Ақмола, Семей облыстары, Каспий маңы облысының және қазақтар қоныстанған Алтай губерниясының аудандары кіруі тиіс деп шешті. Съезд делегаттары Уақытша үкімет құлатылғаннан кейін қалалар мен ауылдарда, далада анархияның өсуі күн сайын күшейіп, қазақтардың өмір сүруіне қауіп төндіретінін айтты. Сондықтан "құтқару мақсатында "уақытша Халық кеңесі" атынан берік билік құруға қаулы етіп, оған атау берді Алаш-Орда (Алаш автономиясының үкіметі) және Алаш-Ордаға қазақ халқының барлық атқарушы билігін дереу өз қолына алуды тапсырды". Съезд қазақ милициясын құру жоспарын әзірледі. Оның әр аймаққа белгілі бір саны, уездер бойынша оқыту және жабдықтау қарастырылған. Полицияны қару-жарақпен қамтамасыз етуді орталық әкімшілік салық салу арқылы алынған қаражатқа жүзеге асыруы керек еді. Офицерлерді даярлауда Орынбор казактарының тәжірибесі мен көмегін пайдалану туралы шешім қабылданды, бұл атаман Дутов бастаған Орынбор ақ гвардияшыларымен одақтасуды көздеді. Бұл одақ негізінен ресми және тиімсіз болғанымен, Алаш-Орданың

жағдайын қиындатты. Оңтүстік Оралда Жангелдиннің құрған отряды П. Қобызов пен С. Павлов отрядымен бірге 1918 жылы 18 қаңтарда Орынборды басып алды. Дутовпен бірге Орынбор мен алашордалықтар да біртұтас қазақ автономиясын құруға үлгермеді. Олардың күштері бөлінді: шығыс бөлімшесі деп аталатын бөлігі Семей қаласының маңына көшті Алаш (Жаңа Семей), екіншісі Орал облысының Жымпиты қаласында (Батыс бөлімшесі) қоныстанды, үшіншісі Жетісу облысында жұмыс істеді. Мұндай жағдайда "Алаш" партиясының басшылығы орталық кеңес үкіметімен және оның жергілікті органдарымен байланыс орнатуға мәжбүр болды: А.Бөкейханов Мәскеуге, Х. Досмұхамедов және Ж. Досмұхамедовты Ленинмен және ұлттар істері жөніндегі халық комиссары Сталинмен кездесуге жіберді, ал Халел Ғаббасов А. Бөкейхановтың тапсырмасы бойынша 1918 жылы 20 наурызда Сталинмен телеграф бойынша келіссөздер жүргізді. Олардың қорытындысы болашақ автономияның мәдени қажеттіліктеріне материалдық көмек көрсету орталығының уәдесі, Бүкілқазақ съезін шақыру және өлкеде азаматтық бейбітшілік орнату болды. Кеңес өкіметі орнаған кезеңде "Алаш" партиясының жаңа билікпен қарым-қатынасы үзілген жоқ. Жергілікті кеңестерде билік РСДРП (б) радикалды элементтерінің қолында болған бірқатар қалаларда — Петропавл, Перовск (қазіргі Қызылорда), Әулиеата (қазіргі Жамбыл), "Алаш" белсенділері қуғын-сүргінге ұшырады, тек Семей, Верный (Алматы) қалаларында және кейбір басқа жерлерде қысқа мерзімді ынтымақтастық орнады. Мәселен, Семей облыстық кеңесінің құрамына Алаш жергілікті ұйымы басшыларының бірі енгізілді. Ғаббасов, Қозбағаров уездік земствосының төрағасы, уездік кеңестің құрамында "Алаш" белсенділері Б.Сәрсенов пен И.Әлімбеков бар. Бұл ретте тараптар бір-біріне сенбеді, өйткені әрқайсысы өзінің саяси мақсаттарын көздеді: кеңестер билік құрылымдарына тартылған "Алаш" партиясының көшбасшылары мен белсенділері арқылы қазақ халқының ықпалын күшейтуді, ал "Алаш" басшылары Кеңес өкіметін ресми түрде қолдай отырып, кеңестердегі өз өкілдері арқылы "бұлыңғырлау" саясат жүргізді. Әйтседе, "Үш жүз" партиясының большевиктер басқаратын Кеңес өкіметімен қарым-қатынасы қалыптасты. "Үш жүз" көшбасшысы Көлбай Тоғысов пен оның серіктерінің саяси көзқарастары мен практикалық іс-әрекеттері 1917 жылдың күзінен 1918 жылдың басына дейін елеулі өзгерістерге ұшырады. 1918 жылдың басынан бастап үшжүздіктер алашордалықтармен күресте большевиктердің объективті одақтасы болды. Осы қиындықтарға қарамастан, Алашорда үкіметі бірнеше ай бойы (1917 ж. желтоқсан — 1918 ж. Наурыз) казактардың бейтараптығын және жергілікті жерлерде большевиктер басқаратын кеңестердің әлсіздігін пайдаланып, облыстарда әкімшілік құрылым құру бойынша қадамдар жасады, милиция отрядтарын құруға кірісті. Бірақ көп ұзамай басталған азаматтық соғыс Қазақстанда жаңа әскери-саяси жағдай туғызды, оның жағдайында қарама-қарсы күштердің поляризация процесі жеделдеді. Жұмысшы-шаруа кеңестерінің орталықта және жергілікті жерлерде билікті басып алуы алғашқы күндерден бастап құлатылғандардың қарулы қарсылығын тудырды. Азаматтық соғыс билік үшін күрестің жалғасы болды, сондықтан революция мен азаматтық соғыс арасында нақты шекара болмады.

Азамат соғысы аяқталса да және елдің әлеуметтік-экономикалық жағдайындағы ауыр күйзеліске қарамастан, Кеңес үкіметі күштеуге негізделген азық-түлік саясатын жинауды тоқтатпады. Орталық үкіметтің 1920 жылы 20 шілдедегі "Сібірдегі артық астықты алу туралы" декретінің күші Қазақстанның солтүстік аудандары мен Семей губерниясына да тарады. Осы құжатқа сай 1921 жылдың тамыз айына дейін елдегі шаруаларға 119 млн. пұт (РКФСР көлемінде 423 млн.пұт) салғырт төлеу жүктелді, оның ішінде 35 млн. пұт Солтүстік Қазақстанға жүктелді. Астықтың 26 млн. пұты Семей облысына міндеттелінсе, тек Қостанайдан 6 млн. пұт астық алынды. Артық өнімдер ғана емес, азыққа қолданылып отырған астық және тұқым қорын да тартып алып отырды. Астық салығы, мал шаруашылығымен ғана айналысып отырған аудандарға өте ауыр тиді. Оны төлеу үшін олар малдарын сатып, астық сатып алуға мәжбүр болды.

Кеңес үкіметінің солақай саясатының нәтижесінде Республиканы сұрапыл аштық жайлады. Бөкей губерниясында — 100 мың, Оралда — 400 мың, Семей губерниясында — 500

мың, Орынбор – 445, Ақтөбеде – 360 мың адам ашықты. Көшпелілер арасында өлім ересек тұрғындардың 30 процентін қамтыса, ал кейбір аудандарда халықтың 75 проценті қырылған. Әулиеата уезінде халықтың қатты қырылғандығы соншалық, бұрынғы бірнеше болысты біріктіріп бір болыс ұйымдастыруға тура келді. Жалпы зерттеушілер 2 млн 300 мыңнан аса адам ашықты, 1 млн-ға жуығы аштық пен аурудан өлді деген мәліметтерді келтіреді.

MASALLARIN ÇOCUK EĞİTİMİNDE KULLANIMININ FARKLI BOYUTLARDA İNCELENMESİ

¹Yücel Gelışlı., ²Lazura Kazykhankyzy

¹Gazi Üniversitesi Profesörü, PhD

Ankara, Türkiye

ygelisli@gmail.com, <https://orcid.org/0000-0003-2816-3621>

²Yrd. Doç Dr. Ahmet Yesevi Üniversitesi, Filoloji Fakültesi, Türkistan

lazura.kazykhankyzy@ayu.edu.kz, <https://orcid.org/0000-0002-4155-6430>

Özet. Masallar kültürel mirasın önemli bir unsurdur. Toplumun kültürünü değerlerini, inançlarını ve tarihi geçmişini çocuklara aktarırlar. Aynı zamanda çocukların dil becerilerini geliştirmelerine, hayal güçlerini zenginleştirmelerine ve farklı farklı bakış açılarıyla düşüncelerine yardımcı olurlar. Bu nedenle masallar, kültürel iletişim, kimlik oluşturma ve eğitimde değerleri çocuklara kazandırma araçları olarak büyük bir öneme sahiptir.

Bu çalışmada sözlü ve yazılı edebiyat ürünlerinden masalların çocuk eğitiminde kullanımının farklı boyutlarda incelenmesi amaçlanmıştır. Makale nitel araştırma modellerinden fenomenolojik modelle tasarlanmıştır. Veriler doküman incelemesi tekniğiyle elde edilmiş ve analiz edilmiştir.

Makalede masalların çocukların eğitiminde çok önemli bir rol oynadığı sonucu bulunmuştur. Hem eğlendirici hem de öğretici olan masallar, çocukların dil, duygusal, sosyal ve bilişsel gelişimlerine katkıda bulunur. Ebeveynler ve öğretmenler, çocuklarınıza düzenli olarak masal okuma veya dinleme fırsatları sunarak çocukların dil, duygusal, sosyal ve bilişsel gelişimlerinde masallardan yararlanabilirler.

Anahtar Kelimeler: Masallar, masal ve çocuk eğitimi, masal ve değerler eğitimi, masal ve dil eğitimi

Аңдатпа. Ертегілер мәдени мұраның маңызды элементі болып табылады. Олар балаларға қоғамның мәдениетін, құндылықтарын, сенімдері мен тарихи негіздерін жеткізеді. Сонымен қатар, олар балалардың тілдік дағдыларын дамытуға, қиялын байытуға және әртүрлі көзқарастардан ойлауға көмектеседі. Осы себепті ертегілердің мәдени қарым-қатынас құралы, жеке тұлғаны қалыптастыру және білім беруде балаларға құндылықтар беру құралы ретінде маңызы зор. Бұл зерттеуде ауызша және жазбаша әдеби шығармалардан алынған ертегілердің балалар тәрбиесінде әр түрлі көлемде қолданылуын зерттеуге бағытталған. Мақала сапалы зерттеу модельдерінің феноменологиялық моделіне негізделген.

Деректер құжаттарды талдау әдістемесі арқылы алынды және талданды. Мақалада балалардың білім алуында ертегілердің өте маңызды рөл атқаратыны анықталды. Көңіл көтеретін де, тағылымды да ертегілер балалардың тілдік, эмоционалдық, әлеуметтік және танымдық дамуына ықпал етеді. Ата-аналар мен мұғалімдер ертегілерді балалардың тілдік, эмоционалдық, әлеуметтік және танымдық дамуында пайдалана алады, бұл сіздің балаларыңызға ертегілерді үнемі оқуға немесе тыңдауға мүмкіндік береді.

Түйінді сөздер: Ертегілер, ертегілер және балаларға білім беру, ертегілер мен құндылықтарды тәрбиелеу, ертегілер мен тілдік тәрбие

Аннотация. Сказки-важный элемент культурного наследия. Они передают детям культуру, ценности, убеждения и исторические основы общества. Кроме того, они помогают детям развить языковые навыки, обогатить воображение и мыслить с разных точек зрения. По этой причине сказки важны как средство культурного общения, формирования личности и передачи ценностей детям в образовании. В этом исследовании основное внимание уделяется изучению использования сказок из устных и письменных литературных произведений в различных объемах в воспитании детей. Статья основана на феноменологической модели качественных исследовательских моделей.

Данные были получены и проанализированы с помощью методики анализа документов. В статье было обнаружено, что сказки играют очень важную роль в обучении детей. Как развлекательные, так и поучительные сказки способствуют языковому, эмоциональному, социальному и когнитивному развитию детей. Родители и учителя могут использовать сказки в языковом, эмоциональном, социальном и когнитивном развитии детей, позволяя вашим детям регулярно читать или слушать сказки.

Ключевые слова: сказки, сказки и воспитание детей, воспитание сказок и ценностей, сказки и языковое воспитание

Abstract. Fairy tales are an important element of cultural heritage. They convey culture, values, beliefs, and the historical foundations of society to children. Additionally, they help children develop their language skills, enrich their imagination, and think from different perspectives. For this reason, fairy tales are essential as a means of cultural communication, personality development, and the transmission of values to children in education. This study focuses on exploring the use of fairy tales from oral and written literary works in various volumes in the upbringing of children. The article is based on the phenomenological model of qualitative research models.

The data was obtained and analyzed using the document analysis method. The article found that fairy tales play a very important role in children's education. Both entertaining and educational fairy tales contribute to children's language, emotional, social, and cognitive development. Parents and teachers can use fairy tales in children's language, emotional, social, and cognitive development by allowing their children to read or listen to fairy tales regularly.

Key words: fairy tales, fairy tales and children's education, fairy tales and values education, fairy tales and language education

Masallar kültürel mirasın önemli bir taşıyıcı unsurudur. Toplumun kültürünü değerlerini, inançlarını ve tarihi geçmişini çocuklara aktarırlar. Aynı zamanda çocukların dil becerilerini geliştirmelerine, hayal güçlerini zenginleştirmelerine ve farklı farklı bakış açılarıyla düşüncelerine yardımcı olurlar. Bu nedenle masallar, kültürel iletişim, kimlik oluşturma ve eğitimde değerleri çocuklara kazandırma araçları olarak büyük bir öneme sahiptir. Masallar çocukların sadece duygu ve düşünceleri ileten edebi ürünler değildir, masallar aynı zamanda anlam kazandıkları değerleri çocuklara kazandırır. Bu anlamda masallar iyilik, doğruluk, saygı, sevgi, Allah sevgisi, aşk, insan sevgisi, vatan sevgisi, din, bayrak sevgisi gibi değerler içerebilir.

Masallar halk biliminin bir parçasıdır. Masallar, aynı zamanda sözlü geleneğin ve Anonim halk edebiyatının en yaygın ve önemli bir ögesidir (Sarıkaya, & Aydeniz, 2021). Genellikle kolektif şuur taşıyan masalların içinde eski kültürlerin, dinlerin, törelerin başlangıcını bulmak mümkündür (Yılmaz, 2012). Masal, geçmişte bilinmeyen bir zamanda geçen, olağan üstü varlık ve olaylardan meydana gelen, dinleyenleri eğlendirerek eğiten, aynı zamanda da içinde bulunduğu toplumun kültürel özelliklerini gelecek nesillere aktaran hayal ürünü hikayelerden oluşan bir edebi türdür (Özçelik, 2021). Edebî eserlerde bilinçaltının sunumu açısından, masallarla modern fantastik anlatılar arasındaki benzerlikler insanın ruhsal dünyasıyla alakalı simgesel dışavurumun bir sonucudur. Her ikisi de gerçektışı görülen unsurlarla, insana dair en kesin gerçeklik olan ruhsal dünyanın yapısını açığa vururlar (Yılmaz, 2011).

Masalların eğlendirmek ve hoşça vakit geçirmek gibi amaçları olsa da eğitici yönlerinin olduğu bilinmektedir. Bu açıdan masal, “terbiye ve ahlâka faydalı, yararlı hikâye” şeklinde tanımlanmaktadır. Masallar en acı dersi bile tatlandırarak verdiğinden, örnek davranışların insan bilincine aktarılıp yerleştirilmesinde yardımcı olacak eğitim aracı olarak görülmektedir (Yılmaz, 2012).

Masallar çocuğun hayal dünyasına hitap eden, üstün nitelikleri olan, estetik bir boyut taşıyan, kelime hazinesine uygun, ana dilini geliştirebilecek özellikte, ulusal ve evrensel değerleri içeren, psiko-sosyal gelişimine katkı sağlayan, severek dinlediği / okuduğu, zevk aldığı yazılı ve sözlü edebiyat mahsulleri “çocuk edebiyatı” kapsamındadır (Temizyürek, 2003).

Masalların, çocuksu duyarlılığı en iyi yansıtan edebî tür olduğu söylenebilir. Masal, çocuk ruhunu besleyip hayal dünyasını zenginleştirirken çocuğu hayata, dolayısıyla geleceğe hazırlar. Masallar taşıdıkları sembolik unsurlardan ayıklandığında ortaya gerçek hayat çıkar. Çocuk hayal ürünü olan masalarda, kendini geleceğe hazırlayan tecrübelerin bir kısmını kazanır (Karataş, 2007).

Edebî bir tür olarak değerlendirilen masalların, yalnızca çocuklar için üretilmiş olmamakla beraber günümüzde çocuk yazını kapsamında ele alınmaktadır. Masalın çocuklar için bir eğitim aracı olduğu artık bilinen bir gerçektir. Masallar özellikle okul öncesi ve okula yeni başlayan bütün çocukların büyük ölçüde ilgisini çekmektedir. Gizemli havası, serüven dolu fantastik olaylar içermesi, çoğunlukla iyilerin kazanıp kötülerin yenilgiye uğratılması masalları çocuklar için ilginç kılmaktadır. Başka bir deyişle masal, çocuğun dünyasına yakın bir dünya sunmaktadır (Dilidüzgün, 1996). Masalların en büyük özelliği, yukarıda da değindiğimiz gibi, iyilikle kötülüğün savaşında, iyiliğin galip gelmesidir.

Amaç

Bu çalışmada sözlü ve yazılı edebiyat ürünlerinden masalların çocuk eğitiminde kullanımının farklı boyutlarda incelenmesi amaçlanmıştır.

Yöntem

Bu araştırma nitel araştırma modelleriyle desenlenmiştir. Nitel yöntemlerin kullanıldığı araştırmalar olguların keşfedilmesine yönelik olduğu için, daha çok incelenecek olgunun anlaşılması ve bu olguların analiz edilmesi için uygun bir yöntemdir (Christensen, Johnson ve Turner, 2015).

Bu çalışmada nitel araştırma modeli olarak kabul edilen fenomenolojik desen kullanılmış olup veriler doküman analizi tekniği kullanılarak toplanmıştır. Fenomenolojik araştırmanın amacı, verilen olguyu öne çıkaran ortak anlamları keşfetmek için yaşanan evreni betimlemektir. Bu amaçla fenomenoloji aynı zamanda yaşam deneyimlerinin edebî ifadelerle dönüştürülmesine de olanak sağlar (Baker vd., 1992). Makalede veriler masallardan doküman incelemesi metoduyla elde edilmiştir. Merriam (2009) göre doküman analizi, bir olaya veya araştırılmak istenen olaya ilişkin bilgilerin yer aldığı yazılı literatürün tamamını tarayan bir analiz tekniğidir. Doküman incelemesi, araştırılması hedeflenen olgu veya olgular hakkında bilgi içeren yazılı materyallerin analizini kapsar (Yıldırım-Şimşek, 2011). Doküman incelemesi, görsel ve yazılı verilerin toplanıp analiz edilmesidir. Doküman incelemesi tekniğinde “araştırmacının dikkat etmesi gereken en önemli şey neyi, niçin, nerede ve nasıl arayıp bulacağını bilmesidir” (Sönmez ve Alacapınar, 2014).

Veriler betimsel analiz tekniğiyle analiz edilerek yorumlanmıştır. Yıldırım ve Şimşek (2011)'e göre; betimsel analiz önceden belirlenmiş bir çerçeveye bağlı olarak nitel verilerin işlenmesi bulguların tanımlanması tanımlanan bulguların yorumlanması adımlarını içeren analiz yaklaşımıdır.

Bulgular ve yorum

İnsanoğlunun istediği, düşlediği şeylere ulaşma hayallerinden doğan masallar, ilk insan topluluklarında meydana geldiği düşünülen ve halkın ortak şuurundan doğmuş ağızdan ağıza, kuşaktan kuşağa aktarılan, cereyan ettiği yer ve zamanı bilinmeyen, normal ya da olağanüstü şahıs veya peri, cin, dev, ejderha gibi yaratıklara ait olağandışı ve hayal mahsulü birtakım hadiseleri içeren, binlerce yılda oluşmuş çok eski bir geçmişe sahip, içinde arkaik sembolleri ve mitosları barındıran sözlü halk edebiyatı ürünleridir (Kabataş, & Duyan, 2021).

Masallar ironik anlatımlardır. Olduğu ya da olmadığı çok önemli değildir, hayali, gerçekten uzak anlatımlardır. Halkın yarattığı, geçmişten günümüze gelen olağandışı anlatımlardır. Masallar olaylar, yerler, olağanüstü insanlar ve hayvanlarla yaşamlarını ve olağandışı etkileşimleri içerir.

Masallar özellikle de fabllar hayat dersi verir, arkadaşlığı, iktidarı, yaşamı irdeler, düşünme eyleminin sınırlarını genişletir. Masallar örtülü bir anlatıma sahiptirler ve bilinçaltı simgelerini olağanüstü bir ustalıklarla kullanarak alıcılara mesajlarını iletirler. Görünür yüzeyi kullanmaması ise etkisini kalıcı kılar ve eleştirel dikkatten uzak tutar. Çocuklukta alıcısını büyü çemberine alan masaldan ileriki yaşlarda ne kadar uzak kalınsa da iletiler olduğu yerde, tetikte bekler (Kabataş, & Duyan, 2021).

Masallar, çocuğun hayal âlemini besleyen, ona yeni ufuklar açan büyü bir dünyadan oluşur. Çocuk ve masal kavramı okul öncesi çocuğun eğitiminde âdeta birbirinden ayrı düşünülmeyecek iki unsur olarak görülmektedir (Özçelik, 2021).

Masalların Farklı Açılardan İncelenmesi

Masal ve Eğitim İçerikleri

Bir çocuğun yetiştirilmesinde aile ilk sırayı alır. Daha sonra okul ve çevre gelir. Arkadaş seçimi çocuk için hayati önem taşır. Çünkü seçtiği arkadaşlar ya iyi, ya da kötü yönden çocuğu sosyalleştirir, yeni davranışlar edindirir. Hayvan masallarının bazılarında doğru arkadaş seçiminin ne derece önemli olduğu üzerinde durulmuştur. Tilkinin Hilesi adlı masalda kurt, tilkiyle arkadaş olur. Tilki, her fırsatta saf kurda çeşitli oyunlar oynar. Sonuçta kurt, kurnaz tilkinin son oyununda bal diye çobana satılır. Çoban, sepetin içindeki kurdu öldürür. Böylece kötü arkadaş olan tilki, kurdun ölümüne sebep olmuştur. Ayı ile Tilki adlı masal da ise tilki uzun yıllar dost olarak birlikte yaşadığı ayıyı çeşitli hilelerle aç bırakır. Sonunda tilki, arkadaşı hasta ayıyı aç ve yalnız bırakıp gider (Bakırcı, 2022).

İnsanın sosyalleşme süreci ailede başlar. Aile çocuğu kültürler ve eğitir. Sonrasında çocuk çevre ile tanışır, sokak gibi yakın ve doğal çevrede oyun ve arkadaşlık ile toplumsal roller kazanılır. Sonrasında başlar, okul sıralarında sistemli ve planlı bir şekilde sosyalleşme ve eğitim süreci devam eder. Okul eğitimi sürecinde masalın, ulusal ve evrensel değerlerin aktarılması ve benimsetilmesinde, çocuğun hayal dünyasının geliştirilmesinde, soyut kavramları algılama yeteneğiyle dili kullanma (cümle kurma, betimleme, anlatım, vb.) becerilerinin geliştirilmesinde önemli bir yeri vardır (Karatay, 2007).

Masal dünyasındaki olağanüstü ve fantastik unsurlar da çocuğun hayal gücünü besleyen sıra dışı figürler olarak anlam kazanır. İmkânsızın ve olağanüstünün sınırsız gücüyle büyülenen çocuk için masallar, hayranlıkla izlenecek maceraların yer aldığı bir dünyanın kapılarını aralarlar. Masal metninin olaylar düzlemiyle ilgilenen çocuk, hayal gücünü besleyen bu dünyanın gizemini çözmek yerine gördüğü masal kahramanı ile özdeşleşmeye çalışır. Masallara bildirişim düzeyinde baktığımızda daima kahramanın dışa dönük eylemlerini ve dış dünyadaki güçlerle olan mücadelesini izleriz. Ancak bu mücadelenin gerçek dünyadaki karşılığı, insanın evrensel boyuttaki bir eyleşim macerasında ifadesini bulur. Çocuğun büyü bir gerçeklikle okuduğu/dinlediği masal metni, bir yetişkin için farklı soruların cevaplarını barındıran ve simgesel bir dille açığa vurulan bir gerçekliğe işaret eder (Yılmaz, 2011).

Masal karakterleri, olaylar ve dünyalar, çocukların kendi hayal dünyalarını zenginleştirir. Çocuklar nesne, olgu ve olaylar arasında yetişkinler gibi mantıksal ilişkiler kuramazlar. Onların zihin gelişim düzeyleri hayalciidir. Masalın fantastik boyutunun, bir yönüyle gerçek bir yönüyle hayal ürünü öğeler içermesi bu dönem çocuğunun büyük ölçüde ilgisini çeker. 3- 6 yaşları arasında çocuklar hayalci düşünme çağındadır (Dilidüzgün, 1996).

Yıldız (2011)'a göre "Toplumların değer yargılarını geleceğe taşıyan edebi türlerden olan masalların çocuk eğitiminde önemli bir yeri vardır. Masallar, çocuk duyarlılığını en iyi yansıtan türlerin başında gelir. Masalın olağanüstü özelliklerle kurulu dünyası çocuğu kendine çeker ve çocuk eğlenirken farkında olmadan pek çok değeri de öğrenmiş olur". Masallar çocukla ebeveyn arasındaki iletişim yollarından birisidir. Çocuklar masallar vasıtasıyla iyilerin ödüllendirildiğini, kötülerin cezalandırıldığını görerek farkında olmadan hayata hazırlanır. Masal okuyan veya dinleyen çocuk çalıştığında başarılı olacağını, tembellik yaptığında da sonuçlarının zararlı olacağını bilir.

Masal ve Dil eğitimi

Masal-kültür ilişkisi kurulabilir mi? Bu ilişki anadili eğitimi ve öğretimi sürecinde önemli midir? Kültür, bir toplumun geçmiş yaşamından beri biriktirdiği bütün değerlerdir. Kültürü oluşturan

insanlardır; onların yaşayışı, giyim kuşamı, inançları, konuştuğu dili, dinlediği müziği, kısacası yaptığı her şeydir. Kültürü oluşturan en önemli öge ise dildir (Mert, 2012).

Çocukların hayal dünyasını geliştiren, onu “soyut” düşüncenin temellerinin oluşmasını sağlayan ve duygularının gelişmesine katkı sağlayan masallar, çocuğun anadil eğitiminde de önemli bir rolü vardır (Bilkan, 2020).

Dil öğretiminde araç de olarak kullanılan masallar sadece duygu ve değer aktarımı rolüyle sınırlı değildir. Masallar aynı zamanda eğitimde örtük programların amaçlarını gerçekleştiren, sözlü ve yazılı edebiyatın değerlerle bütünleşip topluma yansımalarıdır. Masallar, çocukların dil becerilerini geliştirmelerine yardımcı olur. Çocuklar masalları dinlerken yeni kelimeler öğrenir, kelime dağarcıkları genişler ve dil bilgileri gelişir. Çocuklar ana dili kavramasına, kelimelerin ifadesine, kullanım biçimlerini masallarla da öğrenirler (Temizyürek, 2003; Yılmaz, 2012).

Dil kazanımında masalların katkılarını vurgulama yapan Yavuz (2002), bir insana anadilini; ikilemeler, benzetmeler, uyaklar, deyimler, atasözleri vb. gibi konuşma dilinin bütün incelikleriyle zenginleştirilmiş masallardan daha iyi, sözlü veya yazılı hangi edebiyat ürünü öğretebilir ki? Sorusuyla anadil kazanımında masalın rolünü tartışır.

Masal, anadili eğitiminde yararlanılması gereken önemli bir türdür. Okul öncesi dönemde masallar aracılığıyla çocuğa, dinleme-anlama, konuşma-anlatma becerileri edindirilir; olayları ve çevreyi algılama ve kendini ifade etmek için çocuğun kelime hazinesi geliştirilir. Okul çağına gelince de çocuk, doğal olarak kitaba sevgiyle bakmayı ve ona yaklaşmayı öğrenir; okuma-anlama zevk ve alışkanlığını kolayca edinir; çocukta, çevresinde olup bitenleri, kendi duygu, hayal ve düşüncelerini yazılı olarak anlatma alışkanlık ve isteği uyanır (Yavuz, 2002; Karatay, 2007). Anlama ve anlatma becerilerinin edinilmesi, özellikle dinleme ve konuşma alt dil becerilerinin gelişmesinde halk edebiyatı ürünü olan masallardan yararlanılması gerekmektedir. Sözlü edebiyat geleneğini oluşturan öğelerden biri olan masal, dil edinimi ve millî ve evrensel kültür değerlerinin kazandırılması sürecinde öğrencilere okuma, dinleme, yazma, konuşma ve hatta görsel okuryazarlığı becerilerinin kazanılması için öğretme ve öğrenme sürecinde kullanılması gereken önemli öğretim malzemeleri arasındadır. Masalın ulusal ve evrensel değerlerin aktarılması ve benimsetilmesinde, çocuğun hayal dünyasının geliştirilmesinde, soyut kavramları algılama yeteneğiyle dili kullanma becerilerinin geliştirilmesinde önemli bir yeri vardır” (Karatay, 2007; Mert, 2012).

Masallar sadece çocukları eğlendirmek için anlatılan bir edebî tür değil, aynı zamanda okur yazar olmayan halk için okur yazar halkın romanı ve hikâyesi olmaktadır. Bugün hâlâ Anadolu’da masal ve halk hikâyesi anlatmak ve dinleme geleneği canlı olarak yaşamaktadır. Masallar incelendiği zaman insan hayatını aksettirdiği görülecektir. Şöyle ki, insanlar gerçek olayları yaşarken bir taraftan da düşler görür, hayaller kurarlar. İnsanların gerçek hayatlarıyla düşleri masalarda birleşmiştir. Olağan olaylarla olağanüstü olaylar masallarda bir gerçek gibi anlatılırlar (Günay, 1975: 2, Akt: Temizyürek, 2003). Masallardaki bu zenginlik hiç şüphesiz çocukların da ilgisini çeker ve onlarda dil öğretiminin temelini oluşturan anlama becerisinin gelişimine de önemli oranda katkı sağlar (Temizyürek, 2003).

Masallar ve İçerdiği Değerler

Değer aktarımında önemli yer tutan edebi türlerden biri de masallardır. Çocuğun, içinde yaşadığı toplumun ahlaki ile insani değerlerini eğlenerek ve hoşça vakit geçirerek öğrenmesinde özellikle masalların önemli bir görev üstlendiği söylenebilir (Karatay, 2007). Masallarda hayalî kahramanlar, olağanüstü olaylar ve unsurlar, aslında varlığın değişik boyutlarını temsil eder. İyinin, doğrunun ve güzelin üstünlüğü onaylanırken çocuk da farkında olmadan iyiye, güzele ve doğruya yönlendirilir (Yavuz, 2002).

Her masal derlendiği toplumun kültürel değerlerini, sosyal ilişkilerini, folklorunu ve inançlarını da içinde barındırır (Bingöl, 2022). Masallar ulusal ve evrensel değerlere ters düşmemeli, dünyadaki bitki, insan ve hayvan dengesini dikkate almalı, canlıların kardeşliği, yaşama hakkı işlemeli; masal, çocuğun yaşama heyecanını öldürmemeli, düşünme gücünü kırmamalı; tartışılmaz değerleri önüne koyup onu çaresiz bırakmamalıdır (Güleryüz, 2003).

Masal anlatımı aynı zamanda değerlerin edinilmesi süreci olarak da görebilir. Bu süreçte nitelikli masalların çocukların değerleri öğrenmesine büyük katkısı vardır. Masallarda ele alınan

konular, bir bakıma çocuğun iç sorunlarına, gerilimlerine gönderme yaparken dolaylı bir yoldan çocuğun dünyasına girer. Bu açıdan çocuk bilincine varmadan kendini hayalleriyle masalların içinde bulur (Dilidüzgün, 1996). Masal her ne kadar doğrudan doğruya öğüt aracı olmasa da ahlâkî değerlerinde kazanım sürecini kapsar (Gökşen, 1955).

Masallarda çoğunlukla iyilik-kötülük, adalet-zulüm, doğruluk-haksızlık, alçakgönüllülük-kibir gibi zıt durumların temsilcisi olan kişilerin mücadelesinden ya da insanların, ulaşılması güç hedef ve gayelere varma isteğinden doğan hayaller ve değerler işlenir. Bunlar belli bir topluma mal olabilecek özellikler olmayıp, herhangi bir toplumca kolaylıkla benimsenebilecek kalıp haline gelmiş değerlerdir (Yılmaz, 2012). Çocuklar, masal kahramanlarının mücadeleleri içinde sabrı, çabayı, dürüstlüğü öğrenirler. Masalın içindeki maceralar, zorluklar, bu zorluklardan kurtulmak için gösterilen sabır ve cesaret çocuğu ümitli olmaya sevk eder. Çocuk, doğa sevgisini, hayvanlarla kurulacak sıcak ilişkiyi, dayanışmayı, merhameti masallardan öğrenir (Bingöl, 2022).

Dostluk ve arkadaşlık her millette olan bir kavramdır. Ancak Türk milletinde dostluğun ayrı bir yeri ve önemi vardır. Dost ve arkadaş için göz budaktan esirgenmez. Dostluk ve arkadaşlığın önemli olduğunu çocuk, büyüklerinden görerek öğrenir ve hayatında uygular. Dost, her şeyden önce candır. Cana can verilir. Menfaate dayalı dostluk olmayacağı gibi arkadaşlık da olmaz. (Bakırcı, 2022).

Masallarda genellikle tek kahraman ve onun etrafında gelişen olaylar anlatılır. İyi-kötü, doğru-yanlış, haklı-haksız, erdem-erdemsizlik, adalet-zulüm, alçakgönüllülük-kibir gibi karşıt kavramlarla özdeşleşen kahramanların mücadelesi vardır. “İyilik ve kötülüğün, güzellik ile çirkinliğin, zenginlik ile yoksulluğun, bir başka deyişle olumlu ile olumsuzun mücadelesi anlatılır. Bazı istisnalar dışında masallar, mutlu sonla; iyilerin, güzellerin, akıllıların kazanması ile biter (Karatay, 2007). Bütün masallarda iyi meziyetler güzelde ve güçlüde; kusurlar ise çirkinde ve kötüdedir (Tezel, 1985).

Değer ve karakter kazanımının en hızlı ve en müsait olduğu çocukluk dönemini önemli ve hassas kılan şey, insan ömrünün değerini belirleyecek olan ve sonradan tekâmül yolunda emanet olarak üstlenilen ahlaki mükellefiyetlerin arka planında iyilik, ahlak ve fazilet yönünden hayatımızın ana karakterini oluşturmalarıdır. Çocuk yaşta alınan iyi bir eğitim, insanın hayatında ihtiyaç duyacağı yegâne dayanak noktası olacaktır. Sevgi, doğruluk, dürüstlük, güvenilirlik, sorumluluk sahibi olma ve ilahi mesajların farkındalığı gibi temel insanî hasletlerle donanmış iyi bir insan, birçok toplumda amaçlanan ideal insan tipini oluşturur. Erdemli bir hayatın kod ve şifreleri ise bir nüve mahiyetindeki çocukluk yıllarımızın masumiyetinde saklı durmaktadır. Bu değerlerle beslenmemiş çocukların oluşturacağı bir toplumun geleceği ise, vicdan sahibi herkesi endişeye sevk eden bir kargaşadır (Bostan, 2014).

Bazı masal örnekleri ve içerdiği anlamlar

Masalların amacı genellikle olumlu değerleri teşvik etmek ve ahlaki öğretileri aktarmak olduğundan, doğrudan olumsuz değerleri teşvik eden masallar nadir bulunur. Ancak bazı masallar, olumsuz davranışları ele alarak ve bu davranışların sonuçlarını göstererek olumsuz değerleri eleştirebilirler. İşte bazı örnekler

Pamuk Prenses ve Yedi Cüceler: Bu masalda kötü bir kraliçe, güzelliği için başkalarına zarar verir ve kıskançlık, egoizm ve kötülüğü temsil eder. Ancak masal, bu olumsuz değerleri eleştirir ve sonunda kötü kraliçe kötü bir sonla karşılaşır (Doğan, 2018).

Hansel ve Gretel: Bu masalda, kötü bir cadı çocukları kandırarak onları yakalamaya çalışır. Ancak masal, çocukların zekâsı ve dayanışması sayesinde kötülüğün üstesinden gelmelerini anlatır (Schuman, 1972).

Kırmızı Başlıklı Kız: Bu masalda, kurt, kırmızı başlıklı kızı kandırarak ona zarar verir. Masal, güvenilirmez kişilere karşı dikkatli olmanın ve aileye güvenmenin önemini vurgular (Çetinkaya, Durmaz., & Sönmez, 2019).

Uyuyan Güzel: Masalda, kötü bir cadı prensesi lanetler ve onu uzun bir uykuya daldırır. Ancak masal, aşkın gücü ve iyi niyetin sonunda kötülüğü yenebileceğini gösterir (Tokdemir, 2020).

Bu masallar olumsuz davranışları veya karakterleri ele alsa da, genellikle bu davranışların sonuçlarını göstererek olumsuz değerleri eleştirirler ve olumlu değerleri teşvik ederler. Masalların temel amacı genellikle çocuklara ahlaki öğretileri ve yaşamın temel ilkelerini aktarmak olduğundan, olumsuz değerleri övmek yerine eleştirmek daha yaygın bir yaklaşımdır.

Olumsuz davranışları ele alan ve bu davranışların sonuçlarını gösteren masalların yanı sıra, çocuklara önemli ahlaki ve yaşam dersleri veren birçok masal bulunmaktadır. İşte bazı örnekler

The Brave Little Tailor: Bu masal, küçük bir terzi olan kahramanın cesaretini ve zekâsını vurgular. Kahraman, kendini büyük bir tehlike içinde bulsa da zekâsı ve yaratıcılığı sayesinde tehlikeleri aşar ve ödüllendirilir(Grimm, 2020).

Goldilocks and the Three Bears: Bu masal, başkalarının mülkiyetlerine saygı göstermenin ve izinsiz bir eve girmenin sonuçlarını öğreten bir masaldır. Altın saçlı kız, ayı ailesinin evine izinsiz girer ve bu yanlış davranışın sonucunda karşılaştığı problemlerle yüzleşir(Southey., & Southey, 2012).

Ali Baba and the Forty Thieves: Bu masal, dürüstlüğün ve zekânın ödüllendirildiği bir hikaye anlatır. Kahraman, hırsızların sırlarını keşfeder ve dürüstlüğünü koruyarak ahlaki bir zafer kazanır(Yılmaz, 2012; Sarı, 2017).

The Three Little Pigs: Bu masal, çalışkanlığın ve dayanıklılığın önemini vurgular. Üç domuzcuk farklı malzemelerle evlerini yaparlar, ancak sadece en sağlam olanın kurtlara karşı dayanıklı olduğu görülür(Jacobs, 1980; Metin, 2019).

Bu masallar, çocuklara empati, dürüstlük, çalışkanlık, dayanıklılık ve diğer olumlu değerleri öğretme amacı güderler. Masallar, genellikle karakterlerin yaşadığı deneyimlerle bu değerleri anlatırlar ve çocuklara ahlaki ve yaşam dersleri sunarlar.

Türk masalları, zengin bir kültürel mirası yansıtır ve genellikle olumlu değerleri, ahlaki öğretileri ve yaşam derslerini aktarmak için kullanılır. İşte Türk masallarından bazıları ve içerdikleri olumlu değerler

Keloğlan Masalları: Keloğlan, Türk masallarının ünlü bir karakteridir ve çeşitli maceralara atılır. Bu masallar, zekânın, dürüstlüğün ve yardımseverliğin önemini vurgular (Arıcı, 2013; Şimşek, 2017).

Karagöz ve Hacivat: Karagöz ve Hacivat, geleneksel Türk gölge oyunlarının karakterleridir. Hikâyeler, toplumsal meseleleri ele alır ve karakterlerin esprili ve insancıl tavırlarını vurgular(Mutlu, 1995).

Yunus Emre Hikâyeleri: Yunus Emre'nin yaşamından esinlenen hikâyeler, sevgi, hoşgörü, insanlık ve maneviyat gibi değerlere odaklanır(Akay, 2021; Öztekin, 2022).

Nasreddin Hoca Hikâyeleri: Nasreddin Hoca karakteri, Türk kültüründe çok popülerdir. Hikâyeleri, espri, zekâ ve yaşam bilgisi ile doludur. Hoca, insanlara akıllıca düşünmeyi, mizahı kullanmayı ve adaleti savunmayı öğretir(Başgöz, 2006; Erdal., & Erdal, 2017).

Akıllı Tavşan ve Tilki: Bu masal, akıl ve zekânın önemini vurgular. Tavşan karakteri, birçok zorluğu akıllıca aşar ve tilkiye karşı zafer kazanır (Bolluk., & Gülerer, 2023).

Deli Dumrul: Deli Dumrul, cesaretin ve kahramanlığın sembolüdür. Bu masalda, Deli Dumrul'un cesurca kötülüğe karşı savaşması ve adaleti sağlaması anlatılır(Eyüboğlu, 2022).

Bu Türk masalları, Türk kültürünün önemli bir parçasıdır ve genellikle çocuklara ahlaki değerleri öğretmek ve yaşam dersleri vermek için kullanılırlar. Bu masallar, çocukların zekâlarını geliştirmelerine, dürüstlüğü ve adaleti öğrenmelerine ve toplumsal değerleri anlamalarına yardımcı olur.

Sonuç ve Tartışma

Sonuç olarak, masallar çocukların eğitiminde çok önemli bir rol oynar. Hem eğlendirici hem de öğretici olan masallar, çocukların dil, duygusal, sosyal ve bilişsel gelişimlerine katkıda bulunur. Ebeveynler ve öğretmenler, çocuklarınıza düzenli olarak masal okuma veya dinleme fırsatları sunarak bu faydalardan yararlanabilirler.

Masallar çocukların dil becerilerini geliştirmelerine, hayal güçlerini zenginleştirmelerine ve farklı perspektiflerden düşünmelerine yardımcı olurlar. Makalede masalarda iyi ve kötü değerlerin yansıtıldığı, vatan sevgisi, Allah sevgisi, yardımlaşma, saygı, iyilik yapmak, gibi değerlerin yer aldığı sonucu elde edilmiştir. Masallar ayrıca içerdikleri değerlerle çocukların gelişiminde ve eğitiminde önemli role sahip oldukları sonucu elde edilmiştir.

1. Duygusal Gelişimi Destekler: Masallar, çocuklara duygusal zeka ve empati yetenekleri kazandırmada yardımcı olabilir. Masal karakterleri genellikle çeşitli duygusal deneyimler yaşarlar ve bu, çocuklara farklı duygusal tepkileri anlama ve ifade etme fırsatı sunar.

2. Değerleri ve Ahlaki Dersleri Öğretir: Birçok masal, karakterlerin yaşadığı deneyimler aracılığıyla çocuklara değerleri, dürüstlüğü, paylaşmayı, arkadaşlığı ve diğer ahlaki dersleri öğretir. Masallar, çocuklara iyi ve kötü arasındaki farkı anlama fırsatı sunar.

3. Problem Çözme Becerilerini Geliştirir: Masallardaki karakterler, genellikle zorluklarla karşılaşır ve bu zorlukları nasıl aştıklarını gösterirler. Bu, çocuklara problem çözme becerileri kazandırabilir.

4. Okuma Alışkanlığı Oluşturur: Masallar, çocuklara okuma alışkanlığı kazandırmak için harika bir araçtır. Ebeveynler veya öğretmenler çocuklara düzenli olarak masal okurken, çocuklar okuma tutkusunu geliştirebilirler.

5. Kültürel Bilinci Artırır: Masallar, farklı kültürlerin hikâyelerini ve değerlerini tanıtmada etkilidir. Bu, çocukların farklı kültürleri ve dünyayı daha iyi anlamalarına yardımcı olabilir.

6. Odaklanma ve Dikkat Süresini Artırır: Masal dinlerken veya okurken çocuklar, hikâyenin akışına odaklanmak ve dikkatlerini sürdürmek zorundadırlar. Bu, yoğunlaşma ve dikkat süresi becerilerini geliştirebilir.

Masallarla ilgili birçok akademik makale, yazı ve inceleme bulunmaktadır. Masallar, edebiyat, psikoloji, eğitim, sosyoloji ve kültürel çalışmalar gibi birçok farklı disiplinde araştırma ve analiz konusu olmuştur. Bu makaleler, masalların tarihini, işlevini, etkilerini, kültürel bağlamını ve pedagojik önemini ele alabilir.

Güven'e (1992) göre "Kültürde ne varsa dilde de vardır. Dildeki her şey kültürden gelir. Kültür dilde yaşar, gelişir, birikir. Dil, kültürün hazinesi, bilinci ve ruhudur". Özünel (2006) masal ile kültür arasındaki ilişki konusunda şu belirlemelere yer verir: "Her masal anlatıldığı toplumun özgün bakış açısını yansıtırken bir yanıyla da diğer toplumların özelliklerini barındırmaya devam eder. Feyzioğlu'na (2007) göre "Öyküler ile masallar yazıldıkları toprakları, o yurdu, o yurdun insanlarını anlatır. O ülkenin tarihinden, geleneğinden, dil ve duygu derinliğinden damıtılırlar. O nedenle ulusal bir özü vardır. Kültürel bir kimlik oluştururlar". Helimoğlu (2007) masal- kültür ilişkisine şu belirlemelerle değinmektedir: "Bir sözlü halk edebiyatı ürünü olan masalların, çocuk eğitimindeki rolü yadsınamaz. Masallar ait oldukları toplumların gelenek, görenek, inançlarını; sosyal, kültürel, ekonomik yapılarını yansıtan, pek çok motiften oluşurlar. Böyle olunca da insanın serüvenini geçmişten günümüze, günümüzden de geleceğe taşır dururlar. Bu taşıyıcılık işlevi özellikle, sosyolojik ve kültürel açıdan çok önemlidir" (Akt: Mert, 2012).

Kaynakça:

1. Akay, A. (2021). Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretiminde Kullanılan Hikâye Kitaplarının İncelenmesi: Yunus Emre Enstitüsü Çocuk Hikâyeleri Dizisi (2019) A1-A2. Uluslararası Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Dergisi, 4(1), 31-55.

2. Arıcı, A. F. (2013). Hayale Dayalı Türler. [Ed: Ö. Yılar ve L. Turan], Eğitim Fakülteleri İçin Çocuk Edebiyatı, (s. 118-140). (4. Baskı). Pegem Akademik Yayıncılık: Ankara.

3. Baker, C., Wuest, J., & Stern, P.N. (1992). Method slurring: The grounded theory/phenomenology example. Journal of Advanced Nursing, 17, 1355-1360.

4. Bakırcı, N. (2022). Çocuk eğitiminde hayvan masallarının işlevi. Turuk, 10(29).1-16.

5. Başgöz, İ. (2006). Nasreddin Hoca Hikayelerinin Tarih İçinde Değişimi. In VIII th International Congress on the Economic and Social History of Turkey.

6. Bilkan, A.F.(2020). Masal Estetiği, Akçağ Yayınları.

7. Bingöl, M. (2022). Masalların çocuk eğitimindeki önemi. Orta Doğu ve Orta Asya-Kafkaslar Araştırma ve Uygulama Merkezi Dergisi, 2(2), 1-5.

8. Bolluk, D. B., & Gülerer, S. (2023). Hidayet Karakuş'un Akıllı Tavşanlar Adlı Öykü Kitabının Değer Eğitimi ve Türkçe Öğretimine Katkısı. Uluslararası Yabancı Dil Olarak Türkçe Öğretimi Dergisi, 6(2), 223-236.

9. Bostan, Y. (2014). Çocukta değer bilinci ve karakter eğitimi. Pamukkale Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, (2), 106-112.
10. Christensen, L. B., Johnson, R. B., & Turner, L. A. (2015). Research methods design and analysis (Çev. Ed: A. Аыпай). Ankara: Anı Yayıncılık.

ЖАСТАРДЫҢ САЯСИ ҚҰНДЫЛЫҚТАРЫ ЖӘНЕ АЗАМАТТЫҚ БЕЛСЕНДІЛІГІ: ФОКУС-ТОП ЗЕРТТЕУІ НЕГІЗІНДЕ

¹Тажитаева Р.С., ²Қуандық Н.Ж.

¹с.ғ.к., доцент

²саясаттану магистрі

Ө.Жәнібеков атындағы Оңтүстік Қазақстан педагогикалық университеті,
Шымкент, Қазақстан

Аңдатпа. Мақалада жастардың саяси құндылықтары мен азаматтық белсенділігі қарастырылады. Фокус-топтық зерттеу негізінде жастардың саяси белсенділік туралы түсініктері, азаматтық қатысу формалары, сондай-ақ жастардың саяси қатысуына әсер ететін факторлар талданады. Зерттеу нәтижелері жастардың қоғамдық бастамаларға, еріктілер жобаларына және әлеуметтік іс-шараларға белсенді қатысатынын көрсетеді. Сонымен қатар, саяси институттарға деген сенімнің жеткіліксіз деңгейі және саяси ақпараттың жетіспеушілігі жастардың саяси белсенділік деңгейіне әсер етеді.

Кілт сөздер: жастар, саяси құндылықтар, азаматтық қоғам, азаматтық белсенділік, саяси мәдениет, саяси қатысу.

Резюме. В статье рассматриваются политические ценности и гражданская активность молодежи. На основе фокус-группового исследования анализируются представления молодежи о политической активности, формы гражданского участия, а также факторы, влияющие на политическое участие молодых людей. Результаты исследования показывают, что молодежь активно участвует в общественных инициативах, волонтерских проектах и социальных мероприятиях. В то же время недостаточный уровень доверия к политическим институтам и нехватка политической информации оказывают влияние на уровень политической активности молодежи.

Ключевые слова: молодежь, политические ценности, гражданская общества, гражданская активность, политическая культура, политическое участие.

Summary. The article examines the political values and civic engagement of youth. Based on a focus group study, the research analyzes young people's perceptions of political participation, forms of civic engagement, and factors influencing their political activity. The findings show that young people actively participate in social initiatives, volunteer activities, and community projects. At the same time, low trust in political institutions and lack of political information influence the level of youth political engagement.

Key words: youth, political values, civil society, civic engagement, political culture, political participation.

Теориялық-әдіснамалық шолу.

Жастардың саяси құндылықтары мен азаматтық белсенділігі қазіргі әлеуметтік және саяси ғылымдардағы маңызды зерттеу бағыттарының бірі болып табылады. Қазақстан жастарының саяси белсенділігі уақыт өте келе әртүрлі тарихи, экономикалық және әлеуметтік жағдайларға бейімделіп, өзгеріп отырды. Кеңес Одағының ыдырауы мен тәуелсіздік алғаннан кейінгі саяси трансформациялар, экономикалық дағдарыстар мен жаһандану процестері жастардың құндылықтық бағыттарына тікелей әсер етті. Соңғы жылдары жастардың саяси

процестерге деген қызығушылығының төмендеуі және олардың қоғамдық өмірге араласу деңгейінің шектеулі болуы зерттеуді қажет ететін күрделі мәселелердің біріне айналды [1].

Қазіргі қоғамда жастар тек әлеуметтік топ ретінде ғана емес, сонымен қатар қоғамдық өзгерістердің маңызды қозғаушы күші ретінде қарастырылады. Сондықтан жастардың саяси құндылықтарының қалыптасу ерекшеліктерін, олардың саяси қатысу формаларын және азаматтық белсенділік деңгейін зерттеу қоғамдағы саяси мәдениеттің дамуын түсінуде ерекше маңызға ие. Саяси құндылықтар ұғымы саяси мәдениет теориясымен тығыз байланысты. Саяси мәдениет теориясының негізін қалаушылардың бірі американдық зерттеушілер Габриэль Алмонд пен Сидней Верба болып табылады [1].

Олардың «Азаматтық мәдениет» атты еңбегінде саяси мәдениет қоғам мүшелерінің саяси жүйеге, саяси институттарға және саяси процестерге қатысты көзқарастарының, құндылықтарының және мінез-құлық үлгілерінің жиынтығы ретінде түсіндіріледі. Ғалымдардың пікірінше, азаматтардың саяси мәдениеті қоғамдағы демократиялық институттардың тұрақтылығына және азаматтық қатысу деңгейіне тікелей әсер етеді. Азаматтық мәдениет деңгейі жоғары қоғамдарда адамдар саяси процестерге белсенді қатысып, саяси институттарға сенім білдіреді [1].

Саяси құндылықтардың қалыптасуын түсіндіруде Рональд Инглхарттың мәдени трансформация теориясы ерекше орын алады. Ғалым өзінің зерттеулерінде индустриялық қоғамнан постиндустриялық қоғамға өту барысында адамдардың құндылықтық бағдарлары өзгеретінін атап көрсетеді [2]. Инглхарттың пікірінше, экономикалық тұрақтылық пен әлеуметтік қауіпсіздік артқан сайын қоғамда материалдық құндылықтардың орнына постматериалдық құндылықтар, яғни демократия, адам құқықтары, гендерлік теңдік, сөз бостандығы және азаматтық қатысу сияқты құндылықтар маңызды бола бастайды. Әсіресе жастар арасында осындай құндылықтар кеңінен таралады, өйткені олар әлеуметтік өзгерістерге тез бейімделетін әлеуметтік топ болып табылады [3].

Жастардың саяси құндылықтарының қалыптасуы олардың саяси әлеуметтену процесімен де тығыз байланысты. Саяси әлеуметтену теориясының дамуына америкалық ғалымдар Дэвид Истон мен Джек Деннис елеулі үлес қосты. Бұл теорияға сәйкес жеке тұлғаның саяси көзқарастары мен саяси мінез-құлқы қоғамдағы негізгі әлеуметтік институттардың ықпалы арқылы қалыптасады. Мұндай институттарға отбасы, білім беру жүйесі, бұқаралық ақпарат құралдары, құрдастар ортасы және саяси институттар жатады. Осы әлеуметтік ортаның ықпалы арқылы жастар қоғамдағы саяси нормалар мен құндылықтарды меңгереді және өздерінің саяси позициясын қалыптастырады [4].

Азаматтық белсенділік ұғымы азаматтардың қоғамдық және саяси өмірге қатысуының әртүрлі формаларын білдіреді. Азаматтық белсенділік азаматтардың қоғамдық мәселелерге бейжай қарамай, қоғамдағы өзгерістерге ықпал етуге ұмтылуын көрсетеді. Әлеуметтік ғылымдарда азаматтық белсенділікке сайлауларға қатысу, қоғамдық ұйымдардың қызметіне араласу, еріктілік қозғалыстары, әлеуметтік бастамалар ұйымдастыру, қоғамдық пікір білдіру және түрлі азаматтық акцияларға қатысу сияқты әрекеттер жатады.

Азаматтық қоғам мен азаматтық қатысу мәселелерін зерттеуде Роберт Патнэмнің әлеуметтік капитал теориясы кеңінен қолданылады. Роберт Патнэмнің пікірінше, қоғамдағы әлеуметтік байланыстар, өзара сенім деңгейі және азаматтардың қоғамдық ұйымдарға қатысуы демократиялық институттардың тиімді қызмет етуіне ықпал етеді. Әлеуметтік капитал деңгейі жоғары қоғамдарда адамдар қоғамдық бастамаларға белсенді қатысып, әлеуметтік ынтымақтастық пен азаматтық жауапкершілік деңгейі жоғары болады. Қазіргі кезеңде жастардың саяси қатысу формалары дәстүрлі және жаңа форматтар арқылы жүзеге асырылады. Дәстүрлі саяси қатысу формаларына сайлауларға қатысу, саяси партияларға мүшелік және қоғамдық ұйымдардың қызметіне араласу жатады. Ал жаңа форматтағы саяси қатысу формаларына әлеуметтік желілердегі белсенділік, онлайн петициялар, азаматтық бастамалар және қоғамдық пікір білдіру сияқты әрекеттер жатады [5].

Цифрлық технологиялардың дамуы жастардың саяси қатысу формаларына айтарлықтай әсер етіп, олардың саяси ақпаратқа қол жеткізу мүмкіндігін арттырды. Әлеуметтік желілер –

ақпарат жинау, әлеуметтік байланыстар немесе шығармашылық белсенділік арқылы жастардың саяси хабардарлығы мен мінез-құлқына айтарлықтай әсер етуде [6].

Сонымен қатар көптеген зерттеулер жастардың саяси белсенділігіне әсер ететін маңызды факторлардың бірі саяси институттарға деген сенім деңгейі екенін көрсетеді. Егер азаматтар саяси институттардың тиімділігіне және әділдігіне сенім білдірсе, олардың саяси процестерге қатысу деңгейі жоғары болады. Ал саяси жүйеге сенімнің төмен болуы жастардың саяси процестерге қатысу деңгейінің төмендеуіне алып келуі мүмкін [7].

Осы теориялық тұжырымдамалар жастардың саяси құндылықтары мен азаматтық белсенділігін кешенді түрде түсіндіруге мүмкіндік береді. Саяси мәдениет теориясы, мәдени трансформация теориясы, саяси әлеуметтену теориясы және әлеуметтік капитал теориясы жастардың қоғамдық-саяси өмірге қатысуын түсіндірудің негізгі теориялық негізін құрайды [8]. Сондықтан жастардың саяси құндылықтарын зерттеу қоғамдағы демократиялық процестердің даму деңгейін, азаматтық қоғам институттарының қалыптасуын және жастардың қоғамдық өмірге қатысу мүмкіндіктерін талдауға мүмкіндік береді.

Зерттеу нәтижелері мен талқылаулар.

Теориялық түсіндірмені эмпирикалық деректермен толықтырар болсақ, мақалада Шымкент және Алматы қаласының жастарымен өткен екі фокус топ нәтижелері талданады. Фокус-топтық талқылау нәтижелері жастардың саяси құндылықтары мен азаматтық белсенділігіне қатысты көзқарастары көпқырлы және күрделі екенін көрсетті. Талқылау барысында жастар қоғамдық-саяси белсенділік ұғымын әртүрлі қырынан түсіндіріп, саяси қатысу формалары, саяси белсенділікке әсер ететін факторлар, сондай-ақ жастарды алаңдататын әлеуметтік және саяси мәселелер туралы пікір білдірді. Фокус-топ деректерін мазмұндық талдау нәтижесінде бірнеше негізгі тақырыптық бағыттар анықталды. Алдымен зерттеуге қатысушылардың жалпы сипаттамасы қарастырылды.

Кесте 1- Фокус-топ қатысушыларының әлеуметтік-демографиялық сипаттамасы

Көрсеткіш	Сипаттамасы
Қатысушылар саны	16 адам
Жасы	18–25 жас
Әлеуметтік мәртебесі	студенттер, докторанттар, білім беру саласының қызметкерлері
Оқу немесе жұмыс орны	жоғары оқу орындары, колледждер, мектептер
Зерттеу әдісі	фокус-топтық талқылау
Зерттеу форматы	онлайн талқылау

Бұл деректер зерттеуге әртүрлі әлеуметтік тәжірибесі бар жастардың қатысқанын көрсетеді. Қатысушылардың басым бөлігі студент жастар болғанымен, олардың арасында білім беру саласында жұмыс істейтін жастар да бар. Бұл жағдай жастардың саяси құндылықтарын әртүрлі әлеуметтік позициялар тұрғысынан қарастыруға мүмкіндік береді. Фокус-топ талқылауы барысында ең алдымен жастардың қоғамдық-саяси белсенділік ұғымын қалай түсінетіні анықталды.

Кесте 2 -Жастардың қоғамдық-саяси белсенділік туралы түсінігі.

Категория	Сипаттамасы	Қатысушылардың пікірлері
Азаматтық қатысу	қоғамдық өмірге араласу	сайлауға қатысу, қоғамдық пікір білдіру
Қоғамдық белсенділік	әлеуметтік мәселелерге араласу	қайырымдылық, еріктілік
Саяси қатысу	саяси процестерге қатысу	референдум, митинг
Ақпараттық белсенділік	қоғамдық мәселелер бойынша пікір айту	әлеуметтік желілерде белсенділік

Фокус-топ нәтижелері жастардың қоғамдық-саяси белсенділікті кең мағынада түсінетінін көрсетті. Қатысушылар бұл ұғымды тек саясатпен ғана емес, сонымен қатар әлеуметтік бастамалармен, еріктілік қызметімен және қоғамдағы мәселелерге бейжай қарамаумен байланыстырады. Бұл жастар арасында азаматтық белсенділіктің институционалдық емес формаларының кең таралғанын көрсетеді. Зерттеу барысында жастардың азаматтық белсенділігінің нақты формалары анықталды.

Кесте 3 -Жастардың азаматтық белсенділігінің негізгі формалары

Белсенділік формасы	Мысалдар	Қатысу деңгейі
Еріктілік қызметі	қайырымдылық акциялары, әлеуметтік жобалар	жоғары
Қоғамдық ұйымдарға қатысу	жастар ұйымдары, студенттік ұйымдар	жоғары
Сайлауларға қатысу	президенттік сайлау, референдум	орташа
Қоғамдық акциялар	митингілер, наразылық шаралары	төмен
Онлайн белсенділік	әлеуметтік желілерде пікір білдіру	орташа

Зерттеу нәтижелері жастар арасында еріктілік қызметі мен әлеуметтік жобаларға қатысу кең таралғанын көрсетті. Көптеген қатысушылар қарттар үйіне, балалар үйіне көмектесу, қайырымдылық шараларын ұйымдастыру және әлеуметтік акцияларға қатысу сияқты азаматтық бастамаларға қатысқанын атап өтті. Бұл жастардың әлеуметтік жауапкершілік құндылықтарын жоғары бағалайтынын көрсетеді. Ал саяси қатысудың институционалдық формаларына келетін болсақ, кейбір жастар сайлауларға және референдумдарға қатысатынын айтқанымен, олардың барлығы бірдей саяси процестерге белсенді қатыса бермейді. Фокус-топ барысында жастардың саяси белсенділігіне әсер ететін кедергілер де анықталды.

Кесте 4 -Жастардың саяси белсенділігіне кедергі келтіретін факторлар

Фактор	Сипаттамасы
Саяси институттарға сенімнің төмендігі	сайлау нәтижелеріне күмән
Саяси ақпараттың жетіспеушілігі	жастардың саяси білімінің төмендігі
Қауіптену факторы	митингілерге қатысуға қорқу
Әлеуметтік проблемалар	тұрғын үй, жұмыссыздық, экономикалық қиындықтар
Уақыт тапшылығы	жастардың күнделікті тұрмыстық мәселелері

Фокус-топ талқылауы жастардың бір бөлігі саяси институттарға толық сенім білдірмейтінін көрсетті. Кейбір қатысушылар сайлау нәтижелерінің әділдігіне қатысты күмән білдіріп, бұл жағдай саяси белсенділік деңгейіне әсер етуі мүмкін екенін айтты. Сонымен қатар жастардың бір бөлігі қоғамдық акцияларға қатысудан қауіптенетінін атап өтті. Зерттеу барысында жастарды саяси белсенділікке ынталандыратын факторлар да анықталды.

Кесте 5 -Жастарды саяси белсенділікке ынталандыратын факторлар

Фактор	Мазмұны
Патриоттық сезім	елдің дамуына үлес қосу
Әлеуметтік әділеттілік	теңсіздік пен әділетсіздікке қарсы тұру
Гендерлік теңдік	әйел құқықтары мәселелері
Сөз бостандығы	пікір білдіру еркіндігі
Ұлттық құндылықтар	тіл, мәдениет мәселелері

Фокус-топ нәтижелері жастардың саяси белсенділігі көбінесе әлеуметтік әділеттілік мәселелерімен байланысты екенін көрсетті. Қатысушылар гендерлік теңдік, сөз бостандығы, тіл мәселесі және әлеуметтік теңсіздік сияқты тақырыптардың жастар арасында үлкен қызығушылық тудыратынын атап өтті. Сонымен қатар, талқылау барысында жастарды алаңдататын негізгі әлеуметтік және саяси мәселелер анықталды.

Кесте 6 -Жастарды алаңдататын негізгі әлеуметтік және саяси мәселелер

Мәселе	Сипаттамасы
Тұрғын үй мәселесі	жастар үшін баспананың қолжетімсіздігі
Экономикалық қиындықтар	қымбатшылық, теңгенің құнсыздануы
Жұмыссыздық	жастар арасындағы еңбек мәселелері
Сөз бостандығы	ақпараттық еркіндік мәселесі
Гендерлік теңсіздік	әйелдердің құқықтары

Жастардың пікірінше, әлеуметтік мәселелер көбінесе саяси белсенділікке әсер етеді. Қатысушылардың айтуынша, әлеуметтік проблемалар шешілмеген жағдайда жастардың саяси мәселелерге белсенді араласуы да төмен болуы мүмкін. Жалпы алғанда, фокус-топ нәтижелері жастардың қоғамдық белсенділігі жоғары екенін көрсетті, алайда олардың саяси қатысу деңгейі әртүрлі факторларға байланысты өзгеріп отырады. Жастардың бір бөлігі қоғамдық бастамаларға белсенді қатысқанымен, саяси институттарға қатысты сенім деңгейі мен саяси ақпараттың жеткіліктілігі олардың саяси белсенділігіне әсер ететін маңызды факторлар болып табылады.

Қорытынды

Қорытындылай келе, жүргізілген фокус-топтық зерттеу нәтижелері жастардың саяси құндылықтары мен азаматтық белсенділігі көпқырлы және күрделі әлеуметтік құбылыс екенін көрсетеді. Зерттеу барысында жастар қоғамдық-саяси белсенділікті тек саяси процестерге қатысу ретінде ғана емес, сонымен қатар әлеуметтік бастамаларға араласу, еріктілік қызметі, қоғамдық ұйымдарға мүшелік және әлеуметтік мәселелерге бейжай қарамау сияқты азаматтық әрекеттермен байланыстыратыны анықталды.

Мынаны да ескеру қажет қала жастарының ауыл жастарына қарағанда белсенділіктері анағұрлым жоғары, себебі қалалық ортада ақпараттық қолжетімділік, азаматтық қоғам институттарының ықпалы және саяси процестерге қатысу мүмкіндіктері басымырақ болып табылады [9].

Фокус-топ нәтижелері жастар арасында азаматтық белсенділіктің әлеуметтік формалары кең таралғанын көрсетті. Қатысушылардың басым бөлігі қайырымдылық жобаларына, әлеуметтік акцияларға және еріктілік қызметіне қатысуды азаматтық белсенділіктің маңызды көрінісі ретінде қарастырады. Бұл жастардың әлеуметтік жауапкершілік құндылықтарын жоғары бағалайтынын және қоғамдағы әлеуметтік мәселелерге белсенді қатысуға дайын екенін көрсетеді. Сонымен қатар зерттеу нәтижелері жастардың саяси қатысу деңгейінің әрқелкі екенін көрсетті. Кейбір жастар сайлауларға, референдумдарға және қоғамдық бастамаларға белсенді қатысатынын айтса, басқа қатысушылар саяси процестерге қатысуға деген сенімнің төмен екенін атап өтті. Әсіресе саяси институттарға деген сенім деңгейінің төмендігі, саяси процестердің әділдігіне қатысты күмән және саяси ақпараттың жеткіліксіздігі жастардың саяси белсенділігіне әсер ететін маңызды факторлар ретінде анықталды.

Зерттеу барысында жастарды алаңдататын негізгі әлеуметтік және саяси мәселелер де анықталды. Қатысушылардың пікірінше, жастар үшін маңызды мәселелердің қатарына тұрғын үйдің қолжетімсіздігі, экономикалық қиындықтар, жұмыссыздық, сөз бостандығы, гендерлік теңдік және тіл мәселесі жатады. Бұл мәселелер жастардың қоғамдық пікір қалыптастыруына және азаматтық белсенділігінің деңгейіне тікелей әсер етеді. Р. Инглхарттың құндылықтар эволюциясы теориясы да бұл құбылысты түсіндіруде маңызды рөл атқарады [10]. Оның пікірінше, материалдық қажеттіліктері басым қоғамдарда саяси белсенділік төмендейді, ал

Қазақстан жастарының басым бөлігі үшін жеке мансап пен экономикалық тұрақтылық басты басымдықтар қатарында.

Жалпы алғанда зерттеу нәтижелері жастардың қоғамдық белсенділігі салыстырмалы түрде жоғары екенін, алайда олардың саяси институттарға қатысуы мен саяси процестерге сенімі әртүрлі деңгейде екенін көрсетті. Жастардың азаматтық белсенділігін арттыру үшін олардың саяси сауаттылығын дамыту, саяси ақпараттың қолжетімділігін арттыру және қоғамдық-саяси процестердің ашықтығын қамтамасыз ету маңызды.

Пайдаланылған әдебиеттер

1. Almond G., Verba S. The Civic Culture: Political Attitudes and Democracy in Five Nations. -Princeton: Princeton University Press, 1963. -562 p.
2. Inglehart R. Culture Shift in Advanced Industrial Society. -Princeton: Princeton University Press, 1990. -484 p.
3. Inglehart R., Welzel C. Modernization, Cultural Change and Democracy: The Human Development Sequence. -Cambridge: Cambridge University Press, 2005. -333 p.
4. Easton D., Dennis J. Children in the Political System: Origins of Political Legitimacy. -New York: McGraw-Hill, 1969. -438 p.
5. Putnam R. Making Democracy Work: Civic Traditions in Modern Italy. -Princeton: Princeton University Press, 1993. -258 p.
6. Тажитаева Р.С., Қуандық Н.Ж. Саяси құндылықтар тұжырымын талдау және зерттеудің өзекті мәселелері. // «Замануи педагогикалық білім: жаһандану үрдісі және ұлттық код» атты Халықаралық ғылыми-тәжірибелік конференция материалдары.– Шымкент, 2022 жыл. 403-408 б.
7. United Nations. World Youth Report: Youth Civic Engagement. -New York: United Nations, 2020. -180 p.
8. World Bank. Youth Engagement and Civic Participation. -Washington DC: World Bank, 2021. -156 p.
9. **Қазақстан Республикасы Президентінің жанындағы Қазақстан стратегиялық зерттеулер институты.** (2023). Қазақстан жастарының саяси белсенділігі туралы зерттеу қорытындылары. Алматы: ҚСЗИ баспасы. Қол жетімді: <https://library.fes.de>
10. Inglehart, R. Modernization and Postmodernization: Cultural, Economic, and Political Change in 43 Societies. Princeton University Press, 1997.

ҚАЗАҚ ТІЛІН ОҚЫТУДАҒЫ ДИАЛОГТІК ОҚЫТУ ТЕХНОЛОГИЯСЫН ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ АРҚЫЛЫ ЖЕТІЛДІРУ

Сыдықбай М.Д.

Магистрант, Ө.Жәнібеков атындағы ОҚПУ

Ғылыми жетекші: PhD Ораз А.Н.

Аңдатпа. Мақалада қазақ тілін оқытудағы диалогтік оқыту технологиясын жасанды интеллект арқылы жетілдірудің ғылыми-теориялық және әдістемелік негіздері қарастырылады. Қазіргі цифрлық білім беру кеңістігінде білім алушылардың коммуникативтік құзыреттілігін дамыту, тілдік орта қалыптастыру және интерактивті оқыту тәсілдерін жетілдіру өзекті мәселелердің біріне айналып отыр. Осыған байланысты

генеративті жасанды интеллект технологияларын қазақ тілін оқыту үдерісіне енгізудің педагогикалық мүмкіндіктері талданады. Зерттеу барысында ChatGPT секілді үлкен тілдік модельдердің диалогтік оқытудағы ролі, білім алушылардың сөйлеу әрекетін дамытуға ықпалы және тілдік қатысымды қалыптастырудағы тиімділігі сараланды. Сонымен қатар жасанды интеллект негізіндегі диалогтік тапсырмалардың білім алушылардың сыни ойлауын, сөздік қорын және функционалдық сауаттылығын дамытуға әсері айқындалды.

Кілт сөздер: қазақ тілін оқыту, диалогтік оқыту, жасанды интеллект, генеративті AI, коммуникативтік құзыреттілік, цифрлық педагогика, интерактивті оқыту, ChatGPT.

Аннотация. В статье рассматриваются научно-теоретические и методические основы совершенствования технологии диалогического обучения в обучении казахскому языку с помощью искусственного интеллекта. В современном цифровом образовательном пространстве одной из актуальных проблем становится развитие коммуникативной компетенции обучающихся, формирование языковой среды и совершенствование способов интерактивного обучения. В этой связи анализируются педагогические возможности внедрения технологий генеративного искусственного интеллекта в процесс обучения казахскому языку. В ходе исследования была проанализирована роль таких больших языковых моделей, как ChatGPT в диалогическом обучении, влияние на развитие речевой деятельности обучающихся и эффективность в формировании языкового участия. Также было определено влияние диалоговых заданий на основе искусственного интеллекта на развитие критического мышления, словарного запаса и функциональной грамотности обучающихся.

Ключевые слова: обучение казахскому языку, диалогическое обучение, искусственный интеллект, генеративный ИИ, коммуникативная компетентность, цифровая педагогика, интерактивное обучение, ChatGPT.

Annotation. The article discusses the scientific, theoretical and methodological foundations of improving the technology of dialogic learning in teaching the Kazakh language using artificial intelligence. In the modern digital educational space, one of the urgent problems is the development of students' communicative competence, the formation of a language environment and the improvement of interactive learning methods. In this regard, the pedagogical possibilities of introducing generative artificial intelligence technologies into the Kazakh language teaching process are analyzed. The study analyzed the role of such large language models as ChatGPT in dialogic learning, the impact on the development of students' speech activity, and the effectiveness in shaping language participation. The impact of dialogue tasks based on artificial intelligence on the development of critical thinking, vocabulary and functional literacy of students was also determined.

Key words: Kazakh language teaching, dialogic learning, artificial intelligence, generative AI, communicative competence, digital pedagogy, interactive learning, ChatGPT.

Кіріспе

Қазіргі жаһандану жағдайындағы білім беру жүйесі оқытудың жаңа технологияларын енгізуді талап етеді. Бүгінгі таңда тілдік білім беру тек грамматикалық білім қалыптастырумен шектелмей, білім алушының коммуникативтік әрекетін, еркін сөйлеу мәдениетін және функционалдық сауаттылығын дамытуға бағытталуда. Осы тұрғыдан алғанда диалогтік оқыту технологиясы қазақ тілін меңгертудің маңызды әдістерінің бірі ретінде қарастырылады (Holmes, 2023)..

Диалогтік оқыту – білім алушы мен оқытушы арасындағы өзара әрекет арқылы білімді бірлесіп игеруге негізделген педагогикалық технология. Бұл тәсіл білім алушының тілдік қатысымын дамытып, өз ойын жүйелі жеткізуіне мүмкіндік береді. Қазақ тілін оқытуда диалогтік әдіс білім алушылардың сөйлеу белсенділігін арттырып, тілдік орта қалыптастыруда маңызды рөл атқарады.

Соңғы жылдары білім беру саласында жасанды интеллект технологияларының кең қолданылуы оқыту әдістемесіне жаңа өзгерістер енгізді. Әсіресе ChatGPT, Gemini, Claude секілді генеративті AI платформалары табиғи тілде интерактивті байланыс орнатуға мүмкіндік беріп, тіл үйретудің цифрлық моделін қалыптастыруда (Long et al., 2024).

Жасанды интеллект негізіндегі жүйелер: жедел кері байланыс береді; диалог құрастырады; сөйлеу дағдыларын дамытады; тілдік қателерді талдайды; білім алушының деңгейіне сәйкес тапсырмалар ұсынады.

Сондықтан қазақ тілін оқытудағы диалогтік оқыту технологиясын жасанды интеллект арқылы жетілдіру қазіргі педагогиканың өзекті ғылыми бағыттарының бірі болып табылады.

Диалогтік оқытудың ғылыми-теориялық негіздері

Диалогтік оқыту теориясының негізі әлеуметтік-конструктивистік бағыттағы ғалымдардың еңбектерінде қарастырылған. Л.С. Выготскийдің теориясы бойынша тұлғаның танымдық дамуы әлеуметтік қарым-қатынас арқылы жүзеге асады (Выготский, 1991).. Ал М.М. Бахтин диалогті адам санасының дамуына әсер ететін маңызды коммуникативтік құбылыс ретінде сипаттайды (Бахтин, 1979)..

Диалогтік оқытуда:

- білім алушы белсенді субъект ретінде танылады;
- танымдық әрекет пікір алмасу арқылы дамиды;
- тілдік қатынас әлеуметтік ортада қалыптасады;
- сұрақ қою мен жауап беру мәдениеті жетілдіріледі.

Қазақ тілін оқытудағы диалогтік технологияның негізгі мақсаты – білім алушының:

- ауызша сөйлеу дағдысын;
- сөздік қорын;
- тілдік қатысымын;
- коммуникативтік құзыреттілігін дамыту.

Диалогтік оқыту қазақ тілі сабақтарында:

- пікірталас;
- сұхбат;
- рөлдік ойын;
- проблемалық жағдаят;
- топтық талқылау әдістері арқылы жүзеге асырылады.

Бұл әдістер білім алушының қазақ тілінде еркін сөйлеуіне жағдай жасайды.

Жасанды интеллект – адамның интеллектуалдық әрекетін модельдейтін цифрлық технологиялар жүйесі. Қазіргі таңда AI білім беру саласында оқыту үдерісін дербестендіру және интерактивті оқыту ортасын қалыптастыру мақсатында кеңінен қолданылуда.

Қазақ тілін оқытуда жасанды интеллект: виртуалды тілдік орта қалыптастырады; интерактивті диалог ұйымдастырады; мәтіндік талдау жүргізеді; грамматикалық қателерді түзетеді; сөйлеу белсенділігін дамытады (Alexander, 2020)..

Генеративті AI платформалары білім алушыға қазақ тілінде үздіксіз тәжірибе жасауға мүмкіндік береді. Мысалы, ChatGPT арқылы: диалог құрастыруға; тақырыптық пікірталас жүргізуге; эссе талдауға; мәтінді редакциялауға; сұрақ-жауап ұйымдастыруға болады.

Бұл технологиялар білім алушының тілдік кедергілерін азайтып, еркін сөйлеу қабілетін дамытуға ықпал етеді.

Қазақ тілін оқытудағы AI негізіндегі диалогтік тапсырмалар

Жасанды интеллект арқылы ұйымдастырылатын диалогтік тапсырмалар білім алушының коммуникативтік әрекетін белсендіреді.

1. Виртуалды сұхбат

Білім алушы AI жүйесімен қазақ тілінде белгілі бір тақырыпта диалог жүргізеді.

Мысалы:

- «Қазақтың ұлттық құндылықтары»
- «Экологиялық мәселелер»
- «Цифрлық қоғам»

Бұл әдіс сөйлеу мәдениетін қалыптастырады.

2. Пікірталас әдісі

AI қарама-қарсы көзқарас ұсынып, білім алушы аргумент келтіреді.

Мысалы:

«Жасанды интеллект мұғалімді алмастыра ала ма?»

Бұл тапсырма сыни ойлауды дамытады.

3. Қате түзету диалогі

АІ білім алушының сөйлеміндегі: грамматикалық; лексикалық; стилистикалық қателерді анықтайды. Нәтижесінде білім алушы тілдік нормаларды меңгереді (Song & Huang, 2025)..

4. Рөлдік ойын технологиясы

Жасанды интеллект журналист, мұғалім, кейіпкер, сұхбат алушы рөлінде әрекет ете алады. Бұл әдіс сөйлеу әрекетін табиғи тілдік ортада дамытуға көмектеседі.

Диалогтік оқыту мен АІ интеграциясының педагогикалық тиімділігі

Зерттеулер көрсеткендей, жасанды интеллект негізіндегі диалогтік оқыту: білім алушының сөйлеу белсенділігін арттырады; тілдік қорын байытады; жедел кері байланыс береді; оқыту мотивациясын күшейтеді; цифрлық сауаттылықты дамытады.

Сонымен қатар АІ технологиялары: білім алушының жеке ерекшеліктерін ескеруге; саралап оқыту жүргізуге; дербес білім алуға мүмкіндік береді.

Диалогтік оқытудағы АІ қолдану білім алушының: рефлексия жасауына; ойын дәлелді жеткізуіне; академиялық тілін дамытуына ықпал етеді.

Зерттеудің ғылыми жаңалығы:

- қазақ тілін оқытуда диалогтік оқыту технологиясын жасанды интеллектпен ықпалдастырудың әдістемелік моделі ұсынылды;
- АІ негізіндегі интерактивті тапсырмалардың коммуникативтік құзыреттілікті дамытудағы тиімділігі анықталды;
- генеративті жасанды интеллекттің қазақ тілін меңгертудегі педагогикалық мүмкіндіктері жүйеленді.

Зерттеу әдістері

Зерттеу барысында: ғылыми-теориялық талдау; салыстырмалы талдау; педагогикалық бақылау; цифрлық платформаларды сараптау әдістері қолданылды.

Жасанды интеллектті білім беру жүйесіне енгізуде төмендегі мәселелер кездеседі: академиялық тәуелділік; дайын мәтінге сүйену қаупі; ақпараттың дәл болмауы; тілдік деректердің шектеулілігі; цифрлық теңсіздік (Tang & Cooper, 2024)..

Әсіресе қазақ тіліндегі АІ контент көлемінің аз болуы кейбір тілдік қателердің туындауына себеп болады.

Сондықтан жасанды интеллект педагогтің орнын алмастырушы емес, оқыту үдерісін қолдаушы цифрлық құрал ретінде қолданылуы қажет.

Қорытынды

Қазақ тілін оқытудағы диалогтік оқыту технологиясын жасанды интеллект арқылы жетілдіру – заманауи цифрлық педагогиканың маңызды бағыттарының бірі. Генеративті АІ технологиялары білім алушының коммуникативтік белсенділігін арттырып, тілдік қатысымын дамытуға мүмкіндік береді.

Диалогтік оқыту мен жасанды интеллект интеграциясы: қазақ тілінде еркін сөйлеуді; сыни ойлауды; функционалдық сауаттылықты; цифрлық құзыреттілікті дамытуға ықпал етеді.

Болашақта қазақ тіліндегі интеллектуалды оқыту платформаларын жетілдіру және АІ негізіндегі тілдік модельдерді дамыту маңызды ғылыми бағыттардың бірі болып қала береді.

Пайдаланылған әдебиеттер тізімі:

1. Выготский Л.С. Педагогикалық психология. – Мәскеу, 1991.
2. Бахтин М.М. Эстетика словесного творчества. – Москва, 1979.
3. Alexander R. Dialogic Teaching in the Primary Classroom. – Cambridge, 2020.
4. Mercer N. Language and the Development of Children's Thinking. – London, 2008.
5. Tang K. S., Cooper G. Generative AI and Dialogic Pedagogy in Education // Pedagogies. – 2024.
6. Song Y., Huang L. Dialogic Dynamics with Generative AI Chatbots // International Journal of Educational Technology in Higher Education. – 2025.

7. Long Y. Evaluating Large Language Models in Classroom Dialogue // npj Science of Learning. – 2024.
8. Holmes W. Artificial Intelligence in Education: Promise and Implications for Teaching and Learning. – Boston, 2023.
9. Қазақстан Республикасының «Білім туралы» Заңы.
10. Қазіргі цифрлық педагогика: теория және практика. – Алматы, 2024.

ЖАҒАНДЫҚ ТРЕНДТЕР ЖАҒДАЙЫНДА БІЛІМ БЕРУДІ ИНТЕГРАЦИЯЛАУ: ШЕТ ТІЛІН ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ҚОЛДАНА ОТЫРЫП ОҚЫТУДЫҢ ӘДІСТЕМЕЛІК НЕГІЗДЕРІ

Тұрсынова Г.И.¹, Тұрсынбек Н.М.²

«Әлем тілдері» кафедрасының аға оқытушысы, магистр¹,

«Әлем тілдері» кафедрасының оқытушысы, магистр²

Ж.А. Тәшенов атындағы университет, Шымкент қ.

guldar.tursynova.74@mail.ru, <https://orcid.org/0000-0002-8239-4511>

Аннотация. Бұл мақалада жаһандық цифрландыру жағдайында шет тілдерін оқыту процесіне жасанды интеллект (ЖИ) технологияларын интеграциялау мәселелері қарастырылады. Мақалада білім берудегі заманауи трендтерді талдай отырып, ЖИ-дің тілдік дағдыларды дамытудағы әлеуетін және мұғалім мен оқушы арасындағы жаңа коммуникациялық модельдерді сипатталады. Зерттеу барысында Duolingo және Grammarly сияқты танымал платформалардың мысалында адаптивті оқыту алгоритмдері мен автоматты кері байланыс жүйелерінің тиімділігіне ғылыми талдау жасалады. Сонымен қатар, ЖИ құралдарын оқу процесіне енгізу кезінде туындайтын академиялық адалдық мәселелері мен этикалық тәуекелдер жан-жақты сараланады. Қорытынды бөлімінде технологиялық инновациялар мен дәстүрлі педагогикалық әдістерді ұштастыру негізінде шет тілін оқытудың сапасын арттыру бойынша практикалық ұсыныстар беріледі.

Түйін сөздер: жасанды интеллект, білім беруді интеграциялау, Duolingo, Grammarly, адаптивті оқыту, цифрлық трансформация.

XXI ғасырдың үшінші онжылдығында білім беру парадигмасы «білім беруден – құзыреттілікке» принципіне ауысты. Жаһандану процесі шет тілін меңгеру сапасына жаңа талаптар қойып отыр. Осы орайда, жасанды интеллект (AI) — машиналық оқыту мен табиғи тілді өңдеу (NLP) алгоритмдері арқылы оқытуды дербестендірудің негізгі құралына айналды.

Интеграцияланған оқыту ортасы (Integrated Learning Environment) келесі компоненттерден тұрады:

- Адаптивті оқыту жүйелері: Оқушының қателіктеріне талдау жасап, оған сәйкес деңгейдегі тапсырмаларды автоматты түрде генерациялау.

- Интеллектуалды репетиторлық жүйелер (ITS): Нақты уақыт режимінде скафолдинг (қолдау) көрсету.

Шет тілін оқытудағы ЖИ-дің функционалдық бағыттары:

- Лексика-грамматикалық дағдыларды қалыптастыру

LLM (Large Language Models) үлгілері (мысалы, GPT-4, Gemini) контекстік оқытуға мүмкіндік береді. Олар жай ғана сөз аудармайды, сөздің қолданылу аясын, стилистикалық реңкін және синонимдік қатарларын талдап береді.

- Коммуникативтік құзыреттілік және сөйлеуді тану

ЖИ-ге негізделген дауыстық көмекшілер (Voice Assistants) оқушының фонетикалық қателерін түзетіп, табиғи сөйлеу қарқынына бейімделуге көмектеседі. Бұл әсіресе «жасанды тілдік орта» құруда маңызды рөл атқарады.

- Әдістемелік артықшылықтар мен эксперименттік негіздеме

Ғылыми зерттеулер ЖИ құралдарын қолдану келесі көрсеткіштерді жақсартатынын көрсетеді:

1. Мотивацияның артуы: Геймификация және жедел кері байланыс оқушының қызығушылығын 40%-ға дейін арттырады.

2. Уақытты үнемдеу: Оқытушының тексеру жұмыстарына кететін уақыты 30-50%-ға қысқарады.

Технология	Қолданылуы	Күтілетін нәтиже
Generative AI	Эссе жазу, диалог құру	Шығармашылық жазылымды дамыту
Speech-to-Text	Айтылымды тексеру	Акцентті жою, фонетиканы түзету
Data Analytics	Прогресті бақылау	Оқу жоспарын дербестендіру

Интеграция процесінде «цифрлық плагиат» және «адам факторының азаюы» мәселелері туындайды. Ғылыми тұрғыдан алғанда, ЖИ мұғалімнің эмоционалдық когнитивті қызметін толық алмастыра алмайды. Сондықтан "Human-in-the-loop" (процесті адамның бақылауы) принципін сақтау маңызды.

Duolingo платформасындағы ЖИ алгоритмдері

Duolingo — тек мобильді қосымша емес, бұл тіл үйрену процесіне Big Data (үлкен деректер) мен Machine Learning (машиналық оқыту) технологияларын енгізудің эталоны. Оның тиімділігі келесі ЖИ модельдерімен негізделеді:

1. Birdbrain: Адаптивті оқыту моделі

Duolingo-ның өздігінен білім алатын Birdbrain атты ЖИ жүйесі бар. Ол әрбір пайдаланушының жауаптарын талдай отырып, тапсырманың қиындық деңгейін нақты уақыт режимінде реттейді. Математикалық модель: Егер оқушының сұраққа дұрыс жауап беру ықтималдығы $\$P \approx 0.8\$$ (80%) болса, бұл оқушы үшін ең тиімді «жайлылық аймағы» саналады. Егер бұл көрсеткіш жоғары болса — тапсырма қиындайды, төмен болса — жеңілдейді.

2. Duolingo Max және GPT-4 интеграциясы

Жаһандық трендтерге сәйкес, платформа OpenAI-дың GPT-4 моделін интеграциялап, екі жаңа функцияны енгізді:

- "Explain My Answer" (Менің жауабымды түсіндір): Оқушы қате жіберген жағдайда, ЖИ оның себебін грамматикалық тұрғыдан жеке түсіндіріп береді (виртуалды репетитор рөлі).

- "Roleplay" (Рөлдік ойын): Пайдаланушы ЖИ-мен түрлі сценарийлер бойынша (дәмханада тапсырыс беру, әуежайда сөйлесу) еркін диалогқа түседі. Бұл коммуникативтік дағдыларды шынайы өмірге жақындатады.

Duolingo-дағы дәстүрлі оқыту мен ЖИ-интеграциясының айырмашылығы

Көрсеткіш	Дәстүрлі цифрлық оқыту	Duolingo (ЖИ негізінде)
Мазмұн	Барлық қолданушыға бірдей	Әр қолданушыға жеке (Birdbrain)
Кері байланыс	Тек "дұрыс/бұрыс"	Қате себебін талдау (Explain My Answer)
Тілдік практика	Статикалық жаттығулар	ЖИ-мен еркін сөйлесу (Roleplay)
Мотивация	Өздігінен бақылау	Прогноздық алгоритмдер арқылы "Streak" жүйесі

"Duolingo тәжірибесі көрсеткендей, ЖИ-ді интеграциялау тіл үйренуді тек автоматтандыру емес, оны әрбір білім алушының жеке психологиялық және когнитивтік ерекшеліктеріне бейімдеу (personalization). Бұл жаһандық білім беру трендтеріндегі «жаппай қолжетімді жеке оқыту» тұжырымдамасын іске асырудың айқын мысалы болып табылады."

Жазбаша коммуникацияны дамытудағы ЖИ: Grammarly платформасын талдау: Шет тілін оқытудағы жаһандық трендтердің бірі — "Process Writing" (жазу процесін жетілдіру). Grammarly бұл бағытта жай ғана грамматикалық тексеруші емес, интеллектуалды редактор рөлін атқарады.

Мәтінге терең талдау жасау (Natural Language Processing - NLP) Grammarly контекстік талдау жасау арқылы оқушыға келесі деңгейлерде көмек береді:

- Correctness (Дұрыстығы): Грамматикалық, пунктуациялық және орфографиялық қателерді түзету.
- Clarity (Анықтығы): Күрделі сөйлемдерді қарапайым әрі түсінікті ету бойынша ұсыныстар беру.
- Engagement (Қызықтылығы): Бірсарынды сөздерді синонимдермен алмастыру арқылы мәтінді байыту.
- Delivery (Жеткізу мәнері): Мәтіннің тонын (ресми, сенімді, достық) реттеу.

Grammarly GO: Генеративті ЖИ интеграциясы: Жаңадан енгізілген Grammarly GO функциясы (генеративті ЖИ) студенттерге мынадай мүмкіндіктер береді:

- Идеяларды концептуализациялау: Берілген тезистер негізінде мәтіннің жоспарын құру.
- Стыльді трансформациялау: Мәтінді бір стильден (мысалы, бейресми) екінші стильге (академиялық) лезде өзгерту.

Жазбаша дағдыларды дамытудағы дәстүрлі тәсіл мен Grammarly-дің айырмашылығы

Критерий	Дәстүрлі тәсіл (Сөздікпен жұмыс)	Grammarly (ЖИ интеграциясы)
Кері байланыс уақыты	Мұғалім тексергенше бірнеше күн	Нақты уақыт режимінде (Instant)
Қатені түсіндіру	Тек түзету көрсетіледі	Қатенің неге қате екенін ережемен түсіндіреді
Стыльдік сауаттылық	Интуитивті түрде (тәжірибемен келеді)	ЖИ алгоритмдері арқылы автоматты талдау
Академиялық адалдық	Плагиятты тексеру қиын	Плагиятты тексеру және дұрыс цитата келтіруді үйрету

Интеграциялық модель: Duolingo + Grammarly симбиозы: Ғылыми мақаланың қорытындысында бұл екі құралды кешенді қолданудың маңыздылығын атап өту керек:

1. Duolingo — бастапқы және орта деңгейдегі *интуитивті тіл меңгеру* мен *сөйлеу дағдылары* үшін (Input/Output).

2. Grammarly — жоғары деңгейдегі *академиялық сауаттылық* пен *кәсіби жазылым* үшін.

"Grammarly сияқты платформалардың білім беруге интеграциялануы «Scaffolding» (тірек білім) теориясын жаңа деңгейге шығарады. ЖИ оқушының орнына жазып бермейді, ол оқушының жазу процесіндегі когнитивтік жүктемесін азайтып, оның назарын тілдік құрылымдарды тереңірек түсінуге бағыттайды. Бұл жаһандық білім берудегі «ақылды ассистент» тұжырымдамасының басты көрінісі.

Жаһандық трендтер жағдайында шет тілін оқытуды ЖИ-мен интеграциялау — білім берудің қолжетімділігі мен тиімділігін арттыратын эволюциялық процесс. Болашақ білім беру моделі технология мен адам педагогикасының симбиозына негізделуі тиіс. Бұл білім

алушыларға тек тілдік білім беріп қана қоймай, цифрлық дәуірде қажетті сын тұрғысынан ойлау дағдыларын қалыптастырады.

Пайдаланылған әдебиеттер:

1. Баймұхамедова Г. С., Тәжіғұлова А. И. Білім беруді цифрландыру жағдайында болашақ мұғалімдердің ақпараттық-коммуникациялық құзыреттілігін қалыптастыру. // Хабаршы. Педагогикалық ғылымдар сериясы. – 2021. – №3 (66). – 45-52 бб.
2. Luckin, R. Machine Learning and Human Intelligence: The Future of Education in the 21st Century. – London: UCL Press, 2018. – 232 p.
3. Knyazeva S., Guitert M. Artificial Intelligence in Education: Challenges and Opportunities for Sustainable Development. – UNESCO IITE, 2021. – 134 p.
4. Settles, B., Meeder, N. A Trainable Spaced Repetition Model for Language Learning. // Proceedings of the 54th Annual Meeting of the Association for Computational Linguistics. – Berlin, 2016. – Pp. 1848–1858. (*Duolingo-ның Birdbrain алгоритмінің ғылыми негізі*).
5. Fitria, T. N. Grammarly as AI-powered English Writing Assistant: Students' Alternative for Self-Correction. // Metathesis: Journal of English Language, Literature, and Teaching. – 2021. – Vol. 5, No. 1. – Pp. 65-78.
6. Holmes, W., Bialik, M., Fadel, C. Artificial Intelligence in Education: Promises and Implications for Teaching and Learning. – Boston: Center for Curriculum Redesign, 2019. – 210 p.
7. Ахметова Г. К. Қазақстанның жоғары мектебіндегі цифрлық трансформация: мәселелері мен болашағы. – Алматы: «Өрлеу», 2022. – 180 б.
8. Vial, G. Understanding digital transformation: A review and a research agenda. // The Journal of Strategic Information Systems. – 2019. – Vol. 28, Issue 2. – Pp. 118-144.
9. Duolingo Team. Birdbrain: personalized learning at scale. [Электрондық ресурс]. – URL: <https://blog.duolingo.com/birdbrain-personalized-learning-at-scale/> (қаралған күні: 08.05.2024).
10. Grammarly AI. Using Generative AI to improve communication. [Электрондық ресурс]. – URL: <https://www.grammarly.com/blog/generative-ai-guidelines/> (қаралған күні: 08.05.2024).

БАСТАУЫШ СЫНЫПТАРДА МАҚАЛ-МӘТЕЛДЕРДІ ОҚЫТУ АРҚЫЛЫ ОҚУШЫЛАРДЫҢ СӨЗДІК ҚОРЫН ДАМУ

Керимбаева З.К.

Ж.А. Тәшенев атындағы университет, Шымкент қ.

Аннотация. В статье рассматриваются методы преподавания казахских пословиц и поговорок в начальных классах и языковые художественно-изобразительные средства. Бастауыш сыныптарда мақал-мәтелдерді оқыту – оқушылардың сөздік қорын байыту, ойлау қабілетін дамыту және адамгершілік тәрбие берудің негізгі құралы. Бұл процесс сабақтарда (тіл, әдебиеттік оқу), тақырыптық бөлімдерде және арнайы тәрбие сағаттарында жүйелі түрде жүргізіледі. Ойын түрлері, жарыстар, мағынасын талдау арқылы балаларды жақсылыққа баулу мақсат етіледі. Бастауыш сыныпта мақал-мәтелдерді оқыту баланың тілін дамытып, оны тапқырлыққа, шапшаңдыққа және адамгершілік қасиеттерге тәрбиелейді.

Мақал-мәтелдер – ғасырлар шежіресі. Онда халық тарихы, оның әлеуметтік тіршілігі, ақыл-өнегесі мол көрініс тапқан. Қазақ мақал-мәтелдері– ертек, аңыз-әңгіме, батырлық-ғашықтық жырлар, қара өлеңдер секілді халық шығармаларымен қатар жасап келе жатқан көне жанр. Мақал деген сөз арабшадан алынған. Ол араб тілінде « Ликелли мәканин мәкал» деп аталады, яғни «тауып айтылған сөз» деген мағынаны білдіреді. Түркі тектес халықтар мақал мен мәтелді былайша атайды; өзбекше-мақол, қырғызша- мақал мен лақаптар, татарша-мәкаль һәм әйтем, азербайжанша- аталар сөзі, ұйғырша- мақал ватәмсил, түрікменше-нақылдар ве аталар сөзі, чуваштар-ватам калани, алтайлықтарша- кеп ле укаа сөстер.

XII-XIII ғасырларда сақталған сирек жазба деректерде мақал- мәтелдерді кездестіруге болады. Мәселен, Орхон жазуларында:

«Жырақ болса, жаман сыйлық берер,

Жақын болса, жақсы сыйлық берер»

«Бастыны еңкейткен, тізеліні бүктірген (Күлтегіннен).

«Жұқаны таптау оңай, жіңішкені үзу оңай».

«Өлімнен ұят күшті» (Тоныкөктен) деген мақал-мәтелдерді кездестіреміз.

Мақал-мәтелдердің мағынасын былай қойғанда, атамаларының өздері ғалымдардың назарын өзіне аударып, дәлелдеуге тұрарлық зерттеу нысанына айналды. Орхон-Енисей жазба ескерткіштерінде «сав» және «сөз» атауы шығармашылық атауы орнына жұмсалған(49,478).Қара сөз үлгісінде айтылған шежіре, әңгіме, тарихи әңгіме, оқиғалы аңыз әңгіме жанры «сав» деп аталған. Тіпті мақал сөз жанрында «сав» деп атаған. М.Қашғаридің «Дивани лұғат-ат түрkte **«сав»** мақал, мәтел, үлгі сөз дегеннің орнына жұмсалған. М. Қашғари былай дейді: **«сав»** –аталар сөзі. Сол үшін де савда мұндағ келіп–аталар сөзінде осылай деп келеді [46,168]. Ю.Баласағуни **сав** орнына **абучқа** сөзін немесе **емзалды** қолдан-

ан[47,1].

Мақал-мәтелдерді жинап, жазып қағаз бетіне түсіру баспасөз

арқылы жариялау XIX ғасырдың екінші жартысынан басталады.

Белгілі бір жүйемен берілген өте көлемді еңбек деп 1899 жыл

Орынборда басылып шыққан В.Катаринскийдің «Сборник киргизских пословиц» деген кітабын санаймыз. В.Катаринскийдің жинағына

мың жарымнан артық мақал-мәтелдер енгізілген. Олар бірнеше тақырыптарға жіктелген.

Қазақтың мақал-мәтелдерін алғаш қағаз бетіне түсірген- ғалым Ш.Уәлиханов . Ш.Уәлиханов пен Л.И.Березин архивтерінде XIX ға-

сырдың 50-жылдарында ел аузынан жазып алынған 200 аса мақал-мәтел сақталған. Солардың ішінде күні бүгінге дейін құнын жойма

ған «Ақыл – дария,көңіл – дүлдүл», « Тотықұс бойын көріп сырлана-ды, аяғын көріп қорланады» деген мақал бар.

Ал М.Қашқаридің «Дивани лұғат-ат түрік» сөздігінде жазылған күйінде (аздаған фонетикалық өзгерісімен) сақталған: Ач не йемес, тоқ не темес; Бар-бақыр, йоқ-алтун т.б. Ал бірсыпырасы аздаған грамматикалық (формалық) өзгерісімен сақталған:Кіші аласы ічтін, ылқы аласы таштын-(Кісі аласы ішінде,жылқы аласы сыртында);Құш қанатын, ер атын (құс қанатымен, ер атымен)т.б. Енді бірсыпырасы аздаған лексикалық, формалық өзгерісімен сақталған: Қуруқ қашуқ ағызға йарамас, куруғ сөз қулаққа йақышмас т.б. « Ұлы болсаң,кішік бол,халық үшін бөлік бол». « Тай ат болса, ат тынар, ұл ер болса,ата тынар» дейтін мақалдарды, ал **«Құдатғу біліктен»**: «Біліп сөйлеген білікке саналар, білімсіз сөз өз басын жояр», «Ауыздан бірде от, бірде су шығар, бірі жанса, бірі сөндірер» дейтін мақал- мәтелдерді оқимыз.

Қазақ мақалдары XIX ғасырда-ақ Европа халықтарына мәлім бола бастаған.Белгілі бір жүйемен берілген, өте көлемді еңбек деп 1899 жылы Орынборда басылып шыққан В.

Катаринскийдің «Сборник киргизских пословиц» деген кітабын санаймыз. Бұл жинаққа мың жарымнан артық мақал-мәтелдер енгізілген. Олар бірнеше тақырыптарға жіктелген.

Мақал-мәтелдер ой дәлдігімен, тереңдігімен, ықшамдылығымен ерекшелінеді. Онда өмірдің сан алуан құбылыстарына баға беріліп, үлкен түйін жасалады, халықтың ғасырлар бойғы тәжірибесі қорытылады. Мақал-мәтел-көлемі, тілі ұста, құрылысы тұрақты сөйлем. Сондықтан да ол жаттауға, есте сақтауға, керекті жерінде қынаптан қылыш суырғандай жаңғыртуға, пайдалануға оңтайлы. Мақал-мәтел-халықтың көп жылдық, сан ғасырлық көріп-білгенінен, бастан кешкенінен, қорытқан ақыл-ойының жиынтығы, анықтамасы; табиғатта, өмірде үнемі болып, қайталап тұратын уақиғалармен, құбылыстармен байланысты туған тоқсан ауыз сөздің тобықтай түйіні.

А. Байтұрсынұлы «Сөз өнерінің ғылымы» және «Қара сөз бен дарынды сөз жүйесіне» тоқтай келіп, оларды өрнекті сөйлемдер, шешен сөз, дарынды сөз, ділмар сөз деп бөледі де, әрқайсысына жеке-жеке тоқтайды. Солардың ішінде мақал мен мәтелге айрықша орын беріледі. «Мәтел. Мәтел дегеніміз кезіне келгенде кесегімен айтылатын белгілі-белгілі сөздер. Мәтел мақалға жақын болады. Бірақ мақал тәжірибеден шыққан ақиқат түрінде айтылады» [13,250].

«Мақал үлкен толғау, образ арқылы берілген логикалық ой қорытындысы болып келеді, – дейді М.Ғабдуллин. – Ол адам өмірін, тұрмыс-тіршілікте, қоғамдық жағдайларда кездесетін әр түрлі құбылыстарға, тарихи мәні бар уақиғаларға берілген даналық баға, тұжырымды түйін есебінде қолданылады. Ал мәтелдерде бұл секілді мазмұнды, оқиғалы әңгімелер өте аз кездеседі. Мәтелдер көбінесе сөз айшығы, көркем теңеу, сөз образы «Бүйректен сирақ шығарып», «Жауырды жаба тоқып», «Көппен көрген ұлы той» ретінде қолданылады. Егер мақалда дәлелдеу мен қорытынды пікір бірдей келіп отырса, мәтелде бұл екеуінің бірі ғана болады»

[19,78], – деп жазады.

Фольклордың басқа түрлері сияқты мақал-мәтелдер – халық оқулығы, өсиеті, сыры мол дүние туралы білімнің сұрыпталған жиынтығы. Адам бойындағы барлық жақсылықты асқақтатып, жамандықты жерлеп, күлкіге айналдырады. Мұндағы ақыл-кеңес-

тер қысқа да нұсқа, әрі тұжырымды болады. Бұлардың бала тәр-

биесіндегі орны ерекше. Олар жастарды жақсы мінез-құлыққа меңзейді, жамандықтан сақтандырады. Ең алдымен, адалдыққа, қайырымдылыққа, ерлікке, ұйымшылдыққа шақырады, еңбекке баулиды. Биік адамгершілікті насихаттай отырып, қарама-қарсы арамдық, қараулық, ұрлық, өтірік, жалқаулық секілді жарамсыз мінез-құлықтар сыналады.

Халық даналығы ата-анаға ұрпақ тәрбиесі жөнінде моральдық-психологиялық, өнер сайыскерлік ой-пікірлерін, бүкіл халық тәжіри

бесін мирасқа қалдырып отырады. Мәселен, халық ұғымында **ақылдылық** – баға жетпес қазына. Бұл туралы халық «Түйедей бойың болғанша, оймақтай ойың болсын», «Ақыл озбайды, білім тозбайды» дейді. Мақалдар сөзді салмақтап, ойлана айтуға үйретеді; ойнап сөйлесең де, ойлап сөйле», «Андамай сөйлеген ауырмай өледі». Халық даналығы мылжындықты ұнатпай, өткір сынға алған. «Құрғақ сөз бас ауыртар», Көп сөз-күміс, аз сөз-алтын», «Қысыр сөзде қырсық көп». Осы айтылғандардың бәрі ақыл-ой мен зерделіліктің сөйлеу мәдениетімен тығыз ұштасып отырғанын меңзейді. Жалпы, бейнелі сөз, шешендік өнерге құрмет о бастан-ақ қазақ психологиясына тән сипат. Сөз – күшті, қуатты, құдіретті қару. «Сөз өнері – дертпен тең». Халқымыз ойға олақ, сөзге шолақ жанды әжуалап, аз сөйлеп, көп ойлап, логикаға жүгініп отыру қажеттігін ескерткен.

Мәселен, «Тіл тас жарады, тас жармаса, бас жарады»;

«Жүйелі сөз жүйесін табар» т.б. мысалдар сөз құдіретінің психологиялық астары қандай болатынын аңғартады. Мақал-мәтелдер – мағынасы да, формасы да әлдеқашан қалыптасқан, өзгеріске онша ұшырамайтын тұрақты жанр. Халық даналығы үлкен ойды аядай қалыпқа сыйғызып, асқан шеберлік танытқан. «Көп сөз – көмір, аз сөз – алтын» дегендей, мақал-мәтелдің өн бойынан поэзияға тән – жинақылық, үнділік, саздылық, ұйқас, ырғақты кездестіреміз. Онда басы артық бір сөз болмайды. Барлығы өз орнында. Мақал-мәтелде бәрі

екшелген, сұрыпталған, жымдаса біріккен, ой- өрнек ажыраспас туыстық тапқан. Мысалы, «Қой шелді болмай, төлді болмайды», Осындағы сөздердің бірін де өзгерту мүмкін емес. «Шелді мен төлді» ойымен де, үйлесімімен де іштей үндестік тауып тұр. Оның орнына майлы семіз деген баламаны алсақ, мақал бүкіл шырай-көркінен, мән-мағынасынан айрылады, мақалдық қасиеті жұтаңдайды. Сол сияқты басқа сөздерді де өзгерте алмайсың. Олар осы бітімінде ғана үлкен ой жүгіне ие. Екінші бір мысал. «Ер дәулеті — еңбек». Мұндағы негізгі ой — еңбектің құдыретін, бүкіл игіліктің көзі екенін білдіру. Ой қазығы еңбек болған соң, мақалда «е» дыбысы ерекше естіледі. Мақалға саздылық, үнділік беріп тұрған да сол. Дәулет сөзінің мақал бітіміне кіруі де соған байланысты. Оның орнына ырыс, байлық молшылық т.б. сөздерді ала алмайсың. Онда мақал поэтикалық қасиетінен айрылады.

Мақал-мәтелдерде халық сөзді барынша үнемдеп қолданған. Кейде, тіпті, сөз тастап та кетіп отырады. Бірақ онан мақал-мәтелдің мазмұнына ешқандай нұқсан келмейді. Мысалы, «Ақыл жастан, асыл тастан» дегенде шығады сөзі қалып қойған, бірақ онан мақал ойсырап тұрған жоқ. Жалпы, бейнелі сөз, шешендік өнерге құрмет о бастан-ақ қазақ психологиясына тән сипат. Сөз — күшті, қуатты, құдіретті қару. «Сөз өнері — дертпен тең». Халқымыз ойға олақ, сөзге шолақ жанды әжуалап, аз сөйлеп, көп ойлап, логикаға жүгініп отыру қажеттігін ескерткен. Мәселен, «Тіл тас жарады, тас жармаса, бас жарады», «Жүйелі сөз жүйесін табар» т.б. мысалдар сөз құдіретінің психологиялық астары қандай болатынын аңғартады.

Мақал-мәтелдер — мағынасы да, формасы да әлдеқашан қалыптасқан, өзгеріске онша ұшырамайтын тұрақты жанр..

Мақал-мәтелдерде халық сөзді барынша үнемдеп қолданған. Кейде, тіпті, сөз тастап та кетіп отырады. Бірақ онан мақал-мәтелдің мазмұнына ешқандай нұқсан келмейді. Мысалы, «Ақыл жастан, асыл тастан» дегенде шығады сөзі қалып қойған, бірақ онан мақал ойсырап тұрған жоқ.

Мақал-мәтелдердің тақырыптары әр алуан. Ол халықтың әлеуметтік, шаруашылық, рухани өмірін түгел қамтиды. Мақал-мәтелдердің басты-басты Отан, туған жер, атамекенге байланысты. Елін, Отанын емірене сүйген халық Отанын шексіз сүюді ұрпағына өсиет еткен. «Ел-елдің бәрі жақсы, өз елің бәрінен жақсы», «Туған жердей жер болмас, туған елдей ел болмас», «Өз елің — алтын бесік», «Өз елім — өлең төсегім» деген мақалдарда Отанына, еліне деген сүйіспеншілігі терең түйінделген.

Мақал-мәтелдердің үлкен бір саласы еңбекке арналған. Халық еңбекті әр уақытта ардақтап, бүкіл игіліктің көзі деп білген. Бұл «Еңбек түбі береке, көптің түбі — мереке», «Еңбек етсең емерсің», «Ер дәулеті — еңбек», «Бейнет, бейнет түбі — зейнет» деген мақалдардан анық көрінеді.

Халық еңбек пен бақытты егіз деп қараған. Адамды ер атандырып, құрмет-қуанышқа жеткізетін де — еңбек деп білген. «Еңбегіне қарай — құрмет, жасына қарай — ізет», «Еңбек — ерлікке жеткізер, ерлік — елдікке жеткізер», «Еңбек еткен мұратқа жеткен», — деп, халық еңбекті мейлінше дәріптеген.

Сонымен қатар жалқаулықты, еріншектікті мінеген: «Тауық — құс емес, жалқау — кісі емес», «Ақымақ күлкіге тоймас, жалқау ұйқыға тоймас», «Жұмысы жоқтың — ырысы жоқ», «Еріншектің егіні піспес», «Еңбек адамды бүтіндейді, жалқаулық адамды түтіп жейді», — деп жалқаулықты шеней отырып, еңбек адамын биіктеткен.

Мақал-мәтелдердің енді бір саласы ерлікке, батырлыққа байланысты туған. Халық ерлік пен елдікті бірдей көрген. «Ел үмігін ер ақтар, ер атағын ел сақтар». «Батыр туса — ел ырысы, жаңбыр жауса — жер ырысы», «Ер бір рет өледі, ел мың рет өледі».

Мақал-мәтелдерде ер мен ел, батыр мен қорқақ қатар айтылады. Сөйтіп, елден туған ерді үлгі-өнеге етеді, қоян жүрек қорқақты сынайды. Жастарды ерлікке баулуды мақсат етеді.

Мақал-мәтелдердің бір алуаны достыққа, жолдастыққа арналған. «Досы көпті жау алмайды, ақылы көпті дау алмайды», «Жақсы дос ашып айтар, жаман дос қасып айтар». «Дұшпан күлдіріп айтады, дос жылатып айтады», достық пен дұшпандықты, жақсы жолдас пен жаман жолдасты салыстыра отырып, адал досты, жақсы жолдасты үлгі етеді.

Енді бір алуан мақал-мәтелдерде өнер-білім, оқу, ғылым дәріптеледі. Халық олардың қоғамдық өмірдегі орнын ерекше бағалаған. Жастарға өнер-білім, тіл үйретуге, жан-жақты тәрбие беруде мақал-мәтелдің мән-маңызы зор.

Білім мен өнер еңбектің бір түрі болса, аз сөйлеп, көп тыңдаған, көп оқып, білімін байытқан бала ғана өмірден өз сыбағасын алып, өз орнын таба алатыны сөзсіз. Адамзат баласының дүние тіршілігіндегі қол жеткен табыстары— адам еңбегінің, ғылым-білімнің жемісі. Сондықтан халық: «Білімді өлмес— қағазда аты қалар, ұста өлмес — істеген заты қалар», «Өнер— ағып жатқан бұлақ, ғылым— жанып тұрған шырақ», «Ғылым— теңіз, білім— қайық», «Оқусыз білім жоқ, білімсіз күнің жоқ», «Білімнен асар байлық жоқ», «Көре-көре көсем болар, сөйлей-сөйлей шешен болар»

Адамгершілікке байланысты мақал-мәтелдер де қазақ мақал-мәтелдерінің ең бір қомақты саласы. «Әдептілік, ар-ұят — адамдықтың белгісі», «Жарлы болсаң да арлы бол», «Тәні сұлу — сұлу емес, жаны сұлу — сұлу».

Мақалда бала тәрбиесіне де үлкен мән берілген. «Баланы жастан», «Ұяда не көрсең, ұшқанда соны ілесің», «Қызды асырай алмаған күң етеді, ұлды асырай алмаған құл етеді», «Сіз» деген сыпайылық, «сен» деген анайылық» деген мақал-мәтелдердің мәнісі жас ұрпақты жақсылыққа баулу болмақ. Жастарға өнер-білім, тіл үйретуде мақал-мәтелдің мәні аса зор. Білім-өнер еңбектің бір түрі болса, аз сөйлеп, көп тыңдаған, көп оқып білімін байытқан бала ғана өмірден өз сыбағасын алмақ.

Мақал-мәтелдердің тура және ауыспалы мағынасы болады. Мысалы, «Өнер алды — қызыл тіл», «Мал— жаным садағасы, жан — арым садағасы», «Ер қанаты — ат», «Елін сүйген ер болар» деген мақалдарда ешқандай астар, тұспал, ауыстырмалы мағына жоқ, ой ашық айтылған, ишаралау жоқ.

Ал екінші бір мақал-мәтелдерде ой астарлы беріледі. Мысалы, «Не ексең, соны орасың»; «Бір жеңнен қол шығар, бір жағадан бас шығар»; «Ырысқа қарай ұл өсер, Қонысқа қарай мал өсер»

Мұның тура мағынасынан гөрі жанама мағынасы басым. Халық бұл мақалдар арқылы істеген ісіңнің, берген тәрбиенің жемісі де, нәтижесі де сол ісіңе, тәрбиеңе орай болады дегенді білдірген. Сол сияқты «Топпағы күшті болса, киіз қазық жерге кірер», «Тай атқа, ат мұратқа жеткізер», «Сабасына қарай піспегі, мұртына қарай іскегі», «Жауырды жаба тоқиды» деген мақалдарда да ишара, астар мол. «Топпағы күшті болса, киіз қазық жерге кірер» деген мақалды алсақ, бұл екі жай сөйлемнен тұрады. Мұнан мақалдар көбіне екі бөлімді болатынын білеміз. Оның үстіне мақалдарда ой тиянақты. Алдыңғы ой екінші түйінді пікірдің шарты түрінде келеді. Киіз қазықтың жерге кіруі топпағының күшті болуына байланысты. «Мезгіл жетсе, мұз да ерір» деген мақалдан да осыны айқын байқауға болады.

Мақал-мәтелдер құстың екі қанаты секілді бір-бірімен байланысты, бірақ олардың араларында аздаған өзгешеліктері мен айырмашылықтары бар. Мақалда адамның нәзік сезімдері мен терең ойлары ашық айтылады, дәлме-дәл көрсетіп, бейнелейді.

Мысалы: «Білімді өлмес-қағазда аты қалар, ұста өлмес-істеген заты қалар», «Оқусыз білім жоқ, білімсіз күнің жоқ»; «Ағаш тамырымен, адам жолдасымен мықты».

Мақал-нақыл сөз. Ол өмірдегі түрлі құбылысты жинақтап, түйіп, ықшамдап беріп, бір не екі тармақтан тұратын, алдыңғы жолдарында пайымдап, соңғы жолдарында қорытылған ой айтатын халықтың бейнелі поэтикалық жанрларының бір түрі, ғасырлардан екшеліп жеткен терең мазмұнды, тақырып аясы кең сөз мәйегі. Мақалдар көбіне өлең үлгісінде, кейде қара сөзбен де айтылады.

Мақалда бір-біріне қарама-қарсы ұғымдар мен нәрселерді салыстыру арқылы ой-пікірді айқындай түсу тәсілі басым келеді. Мақал шендестіруге құрылады. Мысалы, «Біреу тойып секіреді, біреу тоңып секіреді», «Ер жігіттің екі сөйлегені — өлгені, еменнің иілгені — сынғаны». Осы келтірілген мақалдардың өзінен өмір құбылыстары типтендіріліп, дәлелдеу мен қорытынды пікір бірдей жүріп отыратындығын байқаймыз. Ал мәтел құрылысы жағынан мақалдан өзгешерек. «Әлін білмеген әлек», «Көппен көрген ұлы той» деген мәтелде тұспал ғана бар, мағына ашық емес, қорытынды пікір жоқ. «Сауысқан тоты боламын деп жүрісінен

жаңылыпты»деген мәтелдегі сөз сауысқан туралы емес, сауысқан тектес, әсіре қызыл, еліктегіш, әсершіл адамды сынаған. Біреулер бар өзінің дербес қасиеттерін жоғалтып, ықпалды адамдардың әуеніне төңкеріліп, соның

көлеңкесіне тасаланады, өмірдің ағысынан өзін-өзі таба алмай әуре

болады. Аталған мәтел сол образды бейнелеген. Осы бейнелі сөз айшығы арқылы берілген ойды тыңдаушы өзі топшылайды, мәтелде дәлелдеу де, тиянақты тұжырым да болмайды. Мәтел сөздің сырын белгілі бір құбылысты астарлап, жұмбақтап, бейнелеп айтады. Мәтел сыңар тармақ болып келеді. Сөз үстемелене келіп, мақалға айналады.

Мысалы: Қаңбақтан қашсаң, дөңбекке— мәтел.

Қаңбақтан қашсаң, дөңбекке жолығасың — мақал.

Мәтел тура, ауыспалы, астарлы мағынада қолданылады. Мәтел адамның айтқан пікіріне ой қосады, сезімін әсерлі де айшықты жеткізеді. Мақал мен мәтел бір-бірінен осындай белгілермен айырылады.

Мысалдар:

1. Өзі тойса да, көзі тоймайды.
2. Жығылған үстіне жұдырық.
3. Бетегеден биік, жусаннан аласа.
4. Көппен көрген ұлы той.

Мақал-мәтелдің көркемдік ерекшелігі. Мақал-мәтел — сөз мәйегі, асылы, саф алтыны. «Мақал — сөз атасы». Олар сөз дәлдігімен, тереңдігімен, ықшамдылығымен ерекшеленеді.

Мақал-мәтелдер нақыл сөз есебінде қызмет атқарады. Прозалық, поэтикалық құрылымды боп келеді. Олардың қайсысынан болсын проза, поэзияға тән ырғақ, үйлесім, саз, интонация — барлығы да бар.

Мақал-мәтелдер дыбыс үндестігіне негізделген. Сондықтан олар музыкалық саздылығымен оқушысына әсер етеді, мақалдағы негізгі ойға жетектейді.

Фольклорист М.Әуезов қазақ мақалдары мен мәтелдерінің көпшілігі өлең түрінде келетіндігін, ондағы ассонанс, аллитера-

циялардың мол болатындығын көрсеткен. Мысалы, «Ердің ісі — келіс, ездің ісі — керіс» деген мақалды алалық. Осында «е, і» дыбыстары бірнеше рет қайталанған.

Сол дыбыстар мақалдың саздылығын күшейтумен бірге, құлаққа жатық та әсем үн естіледі. Мақалдағы негізгі ой ер мен езге байланысты. Өңгіме солардың бойындағы адамгершілік қасиет туралы. Дыбыстық өрнектер де соған орай. Сонан соң осы мақалдардағы сөздер үйлесе үн тапқан. Негізгі ұйқас жол аяғындағы «келіс» пен «керіс» сөздеріне негізделсе, мақалдағы басқа сөздер іштей

үйлескен. «Ердің ісі» мен «ездің ісі» ішкі ұйқасқа сүйенген. Бұл ұйқастар мақалды ажарландырып тұр.

Сондай-ақ «Түсі игіден түңілме» деген мақалда жақсы жамандыққа бармайды, ол жақсылыққа әзір деген ойды «т, і» дыбысы арқылы өрнектеген. Екіншіден, сол ойды әрі кейіптеу арқылы жақсы білдірген.

Сол сияқты: «Сұлу сұлу емес, сүйген сұлу».

Таз таранғанша той тарқар.

Қотыр қолда қола сақина.

Туған елдің қадірін ,

Шетте жүрсең білерсің.

Тепкі көріп тентіреп,

Текке жүрсең білерсің.

Сөйлей білмес жаманның,

Сөзі өтпес бір пышақ;

Сөз білетін адамның ,

Әр сөзіне бір тұсақ.

Кісі болар баланың

Кісіменен ісі бар.

Кісі болмас баланың ,
Кісіменен несі бар.

Аталған мақал-мәтелдердің көркемдік құны олардың ұйқастары мен ырғақтарында. Бұл мақал-мәтелдердің тармақтары т, с, к, б. дауыссыз дыбыстарынан басталып, аллитерация жасап тұр.

Ақ қалпақты көрінсе,
Атекем менің демеймін бе?
Ақ жаулықты көрінсе,
Енекем менің демеймін бе?

Ердің сыншысы елі,
Ел күйінгенде – күйінген батыр,
Ел сүйінгенде – сүйінген батыр,
Ерегісте мыңға татыр.
Оқу түбі – тоқу.
Оқымаған бір бала,
Оқыса екі бала.

Бұл мақал-мәтелдердің тармақтары а,е,о дауысты дыбыстардан басталып, ассонанс жасап тұр.

Мақал-мәтелдерде көп қолданылатын көркем өрнек — синтаксистік параллелизм. Мысалы,

«Жолдасын таппаған ер азады,
Қордасын таппаған жер азады»,
«Су кірді тазартса, оқу миды тазартады»,
«Сүңгінің жарасы бітер, тілдің жарасы бітпес».

Айталық, жолдас қадірін білдіру үшін, сол ойын оқушысына жеткізу үшін ер мен жерді қосарлап алып, кесте жасайды. Ал «Сүңгінің жарасы бітер, тіл жарасы бітпес» деген өрнектерде «еттен өтіп, сүйекке жетер» тіл тәңірісін ғаламат өрнектеген.

Мақал-мәтелдерде бейнелі көркем сөз айшықтарының нелер асылы кездеседі. Оларда теңеу арқылы да көркем өрнек жасалынады.

Мысалы, «Түсіне қарасаң күндей, ішіне қарасаң түндей». Жүзі күндей күлімдеп, іші мерез, сұм адамдарды «түндей» деген теңеу арқылы қапысыз танытқан.

Мақалдағы көркемдік тәсілдердің бірі — әсірелеу. Мысалы, «Тарыдан тау, тамшыдан көл». Мақал-мәтелдерден көркем сөз айшықтарының бәрін кездестіреміз.

«Еңбек — ырыстың бұлағы, еңбек — бақыттың шырағы», «Еңбексіз — өмір тұл, ойсыз — көңіл тұл», «Кітап — білім бұлағы, білім — өмір шырағы» сияқты метафора, «Талапсыз адам — табансыз, алымсыз адам — шалымсыз», «Өрлеген балық ауға жолығады, өр көкірек жігіт дауға жолығады». «От ауызды, орақ тісті» сияқты эпитет, «Кітап — көзі жұмыққа арзан, көзі ашыққа — маржан» сияқты метонимия мақал-мәтелдерде мол ұшырасады.

Мақал-мәтелдер ертеден қалыптасқан дайын күйінде қолданылады. Олар бір немесе бірнеше тармақтан құралады. Мақал-мәтелдерде қайталау, теңеу, ұлғайту, әсірелеу сияқты айшықтау тәсілдері молынан қолданылады.

Жалпы, мақал-мәтелдер бейнелі өрнекке толы. Мақал-мәтелдер көркемдік бейнелі сөз айшықтарымен әсерлі. Олардың айтуға оралымдылығы, тілге үйіріле кететіндігі, ойдың өткірлігі, ұшқырлығы, тереңдігі мақал-мәтелдердің көркемдік осы сапаларымен байланысты. Мұндай орынды қолданылған бейнелеу құралдары мақалдың ажарын ашып, ой өткірлігін арттырады, адамның бойында мәдени дағдыларды қалыптастырады. Халық өзінің тәлімгерлік трактаттарын мақалдар мен мәтелдерге шебер сыйғыза білген.

Мақал мен мәтелдің озық артықшылығы — ойды сығымдап, нақышты әрі әсерлі, санаулы сөзбен әрі өткір, әрі мәнді айтып суреттеуінде.

Мақал- мәтелдердің тағылымдық, тәлім-тәрбиелік, өсиет-өнегелік маңызы аса зор. Мақал-мәтелдерді оқыту– баланың тілін дамытып, оны тапқырлыққа, шапшаңдыққа және адамгершілік қасиеттерге тәрбиелейді.

Пайдаланылатын әдебиеттер:

1. Байтұрсынов А. Тіл тағылымы. Алматы, 1992
2. Ә. Диваев. Казахская народная поэзия. Алма-Ата :Наука,1964
3. Қазақ мақал-мәтелдері. – Алматы: Ана тілі,1997.
4. М.Ғабдуллин. Қазақ халқының ауыз әдебиеті. – Алматы,1974.
5. Аталар сөзі. Мақал-мәтелдер мен қанатты сөздер. – Алматы,1989.
6. Керімбаева З. Қазақ мақал-мәтелдер синтаксисі.– Шымкент, 2004.
6. А.Байтұрсынов, Шығармалары. –Алматы:Жазушы,1989.

МАЗМҰНЫ

СЕКЦИЯ 1. БІЛІМ БЕРУ КЕҢІСТІГІНДЕГІ ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ

Abduraxmonova N., O‘rinboyeva R. KAM RESURSLI TILLAR UCHUN NUTQ SINTEZ TECHNOLOGIYALARINI RIVOJLANTIRISH (O‘ZBEK TILI MISOLIDA).....	3
Абдибекова Ж.Ш. ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІҢ БИОЛОГИЯ ПӘНІН ОҚЫТУДАҒЫ ТИІМДІЛІГІ.....	7
Abdualiev O., Artykbaeva F.I., Batyrkhan T. ENHANCING LINGUO-CULTURAL COMPETENCE THROUGH VIDEOBASED INSTRUCTION IN FOREIGN LANGUAGE TEACHING.....	10
Abdikarimov B.Q., Adilov B.Sh., Sherimbetov A.G., Axmadaliyev B.J., Ruzmetov D.R., Aminjonov H.H., Primqulov Sh.X. PCR-BASED DIAGNOSTIC ANALYSIS OF THE PRL GENE IN CATTLE BREEDS.....	14
Айткулова Р.Э., Құрманбай Ү.К., Қарманова Ә.С. ЦИФРЛЫҚ БІЛІМ БЕРУ РЕСУРСТАРЫ НЕГІЗІНДЕ ХИМИЯНЫ ОҚЫТУДЫҢ ТИІМДІ ЖОЛДАРЫ.....	19

Анарбаева С.А. ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІҢ БИОЛОГИЯ ПӘНІНДЕ ПАЙДАЛАНУДЫҢ МҮМКІНДІКТЕРІ.....	22
Амантай А.Ә. БИОТЕХНОЛОГИЯНЫҢ ҚАЗІРГІ БИОЛОГИЯДАҒЫ МАҢЫЗЫ ЖӘНЕ ҚОЛДАНУ БАҒЫТТАРЫ.....	25
Арысбаева А.С., Оразов Б.Д. ЦИФРЛЫҚ БІЛІМ БЕРУ ДӘУІРІНДЕГІ РОБОТТАР: ҮЙРЕНУГЕ АРНАЛҒАН ТИІМДІ ПЛАТФОРМАЛАР.....	27
Асильбекова Б.Д., Умбетжанова У.Т. ЦИФРОВАЯ ГУМАНИТАРИСТИКА В ЭПОХУ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА: ФИЛОЛОГИЯ КАК ПРОСТРАНСТВО КУЛЬТУРНОЙ ПАМЯТИ И ЦЕННОСТНОЙ КОММУНИКАЦИИ.....	32
Балганова М. С., Адылбекова Э.Т. БІЛІМ БЕРУДЕ ҚОЛДАНЫЛАТЫН АРАЛАС ОҚЫТУДЫҢ МОДЕЛЬДЕРІ МЕН САЛДАРЫ.....	35
Bekmoldaeva A. M., Yelikbayeva A.M. AI-DRIVEN TRANSFORMATION OF EDUCATION: A STRATEGIC PERSPECTIVE.....	42
Бердалиева Т.Д. ФИЗИКА ПӘНІН STEM ТӘСІЛІ АРҚЫЛЫ ОҚЫТУ МӘСЕЛЕСІ.....	52
Bisenbayeva Zh.T., Kydyrbai G., Bisenbayeva L., Baikulakov D., Abirov B. LINGUISTIC ASPECTS OF INTERCULTURAL COMMUNICATIVE COMPETENCE OF LINGUISTICS STUDENTS.....	55
Борибаева Д.Д. КИНОДРАМАТУРГИЯНЫ ОҚЫТУДАҒЫ ЦИФРЛЫҚ ТРАНСФОРМАЦИЯ: ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІҢ РӨЛІ МЕН ЫҚПАЛЫ.....	68
Ботаева С.Б. Бекжигитова А.Е. МОДЕЛИРОВАНИЕ УПРАВЛЕНИЯ ВЕТРОВОЙ ГЕНЕРАЦИЕЙ НА ОСНОВЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА И ЕГО ВЛИЯНИЕ НА НАДЕЖНОСТЬ И РЕЖИМЫ РАБОТЫ ЭНЕРГОСИСТЕМЫ (НА ПРИМЕРЕ ЮЖНОГО РЕГИОНА КАЗАХСТАНА).....	73
Жуматаев Н.С., Жолшиева А.З. БЕТ ӘЛПЕТТІ ТАҢУ ЖҮЙЕЛЕРІНДЕГІ ТЕРЕҢ ОҚЫТУ (DEEP LEARNING) ЖӘНЕ НЕЙРОНДЫҚ ЖЕЛІЛЕРДІҢ РӨЛІ.....	80
Ibragimov R., Yermatov Sh. METHODS OF CALCULATING NON-SQUARED MATRICES AND THEIR APPLICATION.....	84
Ибраев А.Д., Нускабай М.А. МЕТОДИЧЕСКАЯ СИСТЕМА ДИСТАНЦИОННОГО ОБРАЗОВАНИЯ.....	90
Иса Қ.Н. DIGITAL CULTURE AND THE KAZAKH LANGUAGE: INTERNET SLANG, MEMES, AND NEW LINGUISTIC TRENDS.....	94
Иса Қ.Н., Асан Б.Д., Сапар Н.Т. КЕЛЕШЕК БІЛІМІНДЕ МҰҒАЛІМНІҢ ОРНЫ ҚАНДАЙ: ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ДӘУІРІНДЕГІ ТІЛ ОҚЫТУ.....	97
Исламова М.М., Назар Д.Б., ³Батырхан Т. ЦИФРЛЫҚ ОРТАДА ШЕТ ТІЛДЕРІН ОҚЫТУДЫҢ ПЕДАГОГИКАЛЫҚ НЕГІЗДЕРІ.....	100
Kadyrova M.B., Orynbekova G.K., Khassanova U.I. ARTIFICIAL INTELLIGENCE-ENHANCED METHODOLOGY IN TEACHING ENGLISH AS A FOREIGN LANGUAGE: ADVANCING COMMUNICATIVE COMPETENCE THROUGH ADAPTIVE, MULTIMODAL, AND DATA-DRIVEN LEARNING SYSTEMS.....	103
Калабаева К.Р., Шналиев М.Ә. ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІҢ КӨРКЕМ ЕҢБЕК ПӘНІНДЕ ОҚУШЫЛАРДЫҢ ШЫҒАРМАШЫЛЫҚ ОЙЛАУЫН ДАМУҒА ӘСЕРІ.....	106
Камбарова А.О. ЦИФРОВАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ ВЫСШЕГО ОБРАЗОВАНИЯ И ЕЁ ВЛИЯНИЕ НА ИНТЕРНАЦИОНАЛИЗАЦИЮ УНИВЕРСИТЕТОВ.....	110
Касымалиев М.У., Алимбаев М.Т., Мамыт А.А. ИСКУССТВЕННЫЙ ИНТЕЛЛЕКТ В ЦИФРОВОЙ ОБРАЗОВАТЕЛЬНОЙ СРЕДЕ УНИВЕРСИТЕТА: ДИДАКТИЧЕСКИЕ УСЛОВИЯ ПЕРСОНАЛИЗАЦИИ ОБУЧЕНИЯ.....	114
Катбаева М.Т., Пазылбек С.А. ИНФОРМАТИКА ПӘНІНДЕ ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ЭЛЕМЕНТТЕРІН ҚОЛДАНУ АРҚЫЛЫ ОҚУШЫЛАРДЫҢ НӘТИЖЕЛІ ОЙЛАУЫН ДАМУҒА.....	120
Кенеханов О.А., Шынтаев Ш.А. ЖЕҢІЛ АТЛЕТ–ЖҮГІРУШІЛЕРДІҢ ТӨМЕНГІ АЯҚ-ҚОЛДАРЫНА СПОРТТЫҚ МАССАЖ ЖҮРГІЗУ ӘДІСТЕМЕСІ.....	122

Керімбек А.Ә. МАТЕМАТИКА САБАҚТАРЫНДА ЦИФРЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАР АРҚЫЛЫ ҚАЛЫПТАСТЫРУШЫ БАҒАЛАУДЫ ЖЕТІЛДІРУ.....	127
Куракбаева С.Д., Турсумбаева А.С. ВНЕДРЕНИЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА В ВЫСШЕЕ ОБРАЗОВАНИЕ РЕСПУБЛИКИ КАЗАХСТАН: СОВРЕМЕННОЕ СОСТОЯНИЕ И КЛЮЧЕВЫЕ ПРОБЛЕМЫ.....	131
Мамадәлі Ж.Т., Мырзасейтова К.Н., Мырза Ә. МАТЕМАТИКАЛЫҚ ҚАБІЛЕТТІ ДАМУЫҒА АРНАЛҒАН ГЕОМЕТРИЯЛЫҚ ЕСЕПТЕР.....	137
Мәулімсейіт Д.Б., Жаримбектова М.М., Боранкулов Б.А. MACHINE LEARNING НЕГІЗІНДЕ ШЕШІМ ҚАБЫЛДАУДЫ ҚОЛДАУ ЖҮЙЕСІН ӨЗІРЛЕУ.....	142
Mahmud H. Choudhury THE IMPACT OF AI-ASSISTED PLANNING ON TEACHERS' CURRICULUM DESIGN AND LESSON PLANNING DECISION-MAKING.....	146
Мырзабек Л.Ә., Мырзабеков А.Л. ФУТБОЛШЫЛАРДЫҢ ТАКТИКАЛЫҚ ДАЯРЛЫҒЫНДАҒЫ ЗАМАНАУИ АҚПАРАТТЫҚ ТЕХНОЛОГИЯЛАР.....	149
Нахипова В.И., Юрсевен М.К., Әмзе Т.И. БІЛІМ БЕРУ ДЕРЕКТЕРІН ӨНДІРУ АРҚЫЛЫ СТУДЕНТТЕРДІҢ АКАДЕМИЯЛЫҚ ҮЛГЕРІМІН МАШИНАЛЫҚ ОҚЫТУ АЛГОРИТМДЕРІ КӨМЕГІМЕН БОЛЖАУ.....	160
Nogerbek B.B., Mustyukov R.E. ARTIFICIAL INTELLIGENCE AS A FACTOR OF TRANSFORMATION IN SCREEN ARTS.....	167
Örimbetova Y. AJİNİYAZ'IN ESERLERİNDE MİLLÎ VE EVRENSEL FİKİRLERİN TERENNÜMÜ.....	170
Орманова Б.И., Каликова Г.Б. ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІҢ БІЛІМ БЕРУ ЖҮЙЕСІНДЕГІ РӨЛІ ЖӘНЕ БОЛАШАҒЫ.....	173
Пшкеева Д.А. ИНФОРМАТИКА ПӘНІН ОҚЫТУДА ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТТІ ҚОЛДАНУ: ТӘЖІРИБЕ, МҮМКІНДІКТЕР ЖӘНЕ ДАМУ БАҒЫТТАРЫ.....	176
Рахметуллақызы А., Мұсабекова Б.С. БИЗНЕС-ПРОЦЕСТЕРДІ БАСҚАРУДА ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ МОДЕЛЬДЕРІН ҚОЛДАНУДЫҢ ЭКОНОМИКАЛЫҚ ТИІМДІЛІГІ.....	181
Сарсекенова А.Ж. ИННОВАЦИЯЛЫҚ ТЕХНОЛОГИЯНЫ ОҚЫТУ ҮРДІСІНЕ ЕНГІЗУ.....	183
Сматұлла Т.Б., Мұсабекова Б.С., Баязиева М.Н. ГЕНЕРАТИВТІ ДИЗАЙН-ЖҮЙЕЛЕР ЖӘНЕ ОЛАРДЫҢ ФРОНТЕНД КОМПОНЕНТТЕРІН ДИНАМИКАЛЫҚ ГЕНЕРАЦИЯЛАУЫ.....	186
Токмуратов А.М. МЕТОД МОДЕЛИРОВАНИЯ В ЛИНГВИСТИКЕ.....	190
Тумашбаев С.Р., Умбетов А.Ж., Иманбеков И.С. ИНТЕРНЕТ ВЕЩЕЙ И СЕНСОРНЫЕ СЕТИ КАК ОСНОВА ЦИФРОВОЙ ТРАНСФОРМАЦИИ.....	193
Турабекова Д.Т. ОШИБКИ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА ПРИ РАБОТЕ С РУССКИМ ЯЗЫКОМ.....	197
Турыскулов У.Ж., Юсупов А.Р. ГЕЙМИФИКАЦИЯ – БІЛІМ БЕРУДЕГІ ЗАМАНАУИ ТЕХНОЛОГИЯ.....	204
Umarova Zh. R., Yurtseven M. K. DESIGN AND IMPLEMENTATION OF WEB APPLICATIONS: A PROCESS-ORIENTED APPROACH TO ARCHITECTURE AND TECHNOLOGY INTEGRATION.....	209
Шакаев А.А., Ботаева С.Б., Тұрсын Д.К. ЦИФРОВАЯ ТРАНСФОРМАЦИЯ И ИСКУССТВЕННЫЙ ИНТЕЛЛЕКТ КАК ФАКТОРЫ ОБЕСПЕЧЕНИЯ УСТОЙЧИВОСТИ РИТЕЙЛА: ОПЫТ И ТЕХНОЛОГИЧЕСКИЕ СТРАТЕГИИ.....	214
Шекербай А.С. БІЛІМ БЕРУ КЕҢІСТІГІНДЕГІ ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ: МҮМКІНДІКТЕР МЕН СЫН-ҚАТЕРЛЕР.....	218
Халметова Ш.А., Байзакова Б.С., Сейтова С.С. ПРИМЕНЕНИЕ ЧАТ-БОТОВ НА ОСНОВЕ ИСКУССТВЕННОГО ИНТЕЛЛЕКТА ПРИ ОРГАНИЗАЦИИ	

САМОСТОЯТЕЛЬНОЙ РАБОТЫ СТУДЕНТОВ И ПРОВЕРКЕ ЕЁ РЕЗУЛЬТАТОВ.....	221
Ху Вен-Цен., Ботаева С.Б., Ботаев Б.Б. ТЕХНОЛОГИЯ «ИНТЕРНЕТ ВЕЩЕЙ» - ВАЖНЫЙ ФАКТОР СОВРЕМЕННОГО НАУЧНО-ТЕХНИЧЕСКОГО ПРОГРЕССА.....	227

СЕКЦИЯ 3. АКАДЕМИЯЛЫҚ БӘСЕКЕЛЕСТІК ЖАҒДАЙЫНДАҒЫ ҒЫЛЫМИ БЕДЕЛДІ АРТТЫРУ

Абдурахманова З.А., Манбетова А.С. МЕТОДИКА ФОРМИРОВАНИЯ СИСТЕМЫ БУХГАЛТЕРСКОГО И ФИНАСОВОГО УЧЕТА.....	233
Абдурахманова З.А., Манбетова А.С. СОВРЕМЕННЫЕ МЕТОДИЧЕСКИЕ ПОДХОДЫ К ЛОКАЛИЗАЦИИ ПРОМЫШЛЕННОГО ПРОИЗВОДСТВА.....	238
Аширбаева С.Б., Альжанова А.А., Батырбек Н. УВЕЛИЧЕНИЕ ЭКОНОМИЧЕСКОЙ РЕЗУЛЬТАТИВНОСТИ ВЕДЕНИЯ ЛЕСНОГО ХОЗЯЙСТВА В РК С УЧЁТОМ ВОЗДЕЙСТВИЯ КЛИМАТИЧЕСКИХ ИЗМЕНЕНИЙ.....	244
Әбдіхалық Е.С., Бижан Н.Р. АДАМДЫ КЕПІЛГЕ АЛУМЕН БАЙЛАНЫСТЫ ҚЫЛМЫСТАРДЫҢ АЛДЫН-АЛУ АСПЕКТІЛЕРІ.....	248
Бижан Н.Р., Аманов И.А. САЛЫҚТЫ ӘКІМШІЛЕНДІРУДІ ЖЕТІЛДІРУ ЖОЛДАРЫ.....	251
Бекжан Х.Т., Смагулов А. ЖЕДЕЛ ІЗДЕСТІРУ ҚЫЗМЕТІНІҢ ҚҰҚЫҚТЫҚ СТАТУСЫ.....	254
Ботабаева Ж.Н. РАЗВИТИЕ СОЦИАЛЬНЫХ КОМПЕТЕНЦИЙ ОБУЧАЮЩИХСЯ НА ЗАНЯТИЯХ ПО ЛИТЕРАТУРЕ В СРЕДНЕЙ ШКОЛЕ.....	256
Демесинова А.А., Туралина С.М., Сапарбаева Э.А. КОМПЛЕКСНЫЙ АНАЛИЗ В ЭНЕРГЕТИКЕ: СИНЕРГЕТИЧЕСКИЙ ЭФФЕКТ.....	260
Молдабеков Е.О., Маханбетова А.Қ. АЗАМАТТАРДЫҢ САЛАУАТТЫ ӨМІР САЛТЫН ҚАЛЫПТАСТЫРУДАҒЫ ДЕНЕ ШЫНЫҚТЫРУ МЕН СПОРТТЫҢ МАҢЫЗЫ.....	264
Жамбыл А.Ш., Бакиров Е.А., Оралова З.М. ЖАСТАР АРАСЫНДАҒЫ ЖҰМЫССЫЗДЫҚТЫ ТӨМЕНДЕТУ БОЙЫНША МЕМЛЕКЕТТІК САЯСАТТЫҢ ТЕОРИЯЛЫҚ НЕГІЗДЕРІ МЕН ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ТӘЖРИБЕСІ.....	268
Иманова Г.А., Сарыкулова Л.Т., Туребаева Ж.К. ҚАЗАҚСТАНДА "ЖАСЫЛ" КӘСІПКЕРЛІКТІ ДАМУДЫҢ АЛҒЫШАРТТАРЫ.....	271
Горлышкина О.Е., Ковальская И.А. ПЕРЕГРУЗКА ЗАЧЕНИЙ СЛОВ В РУССКОМ И АНГЛИЙСКИХ ЯЗЫКАХ: ПРОБЛЕМА ПОЛИСЕМИИ И ОМОНИМИИ, ВЛИЯЮЩАЯ НА КАЧЕСТВО ПЕРЕВОДА.....	279
Козбаев Е.У., Нуржан Н.Н. ЖАС СПОРТШЫЛАРДЫҢ САБАҚ ПЕН СПОРТТЫ ҮЙЛЕСТІРУ ЕРЕКШЕЛІКТЕРІ.....	283
Набиев С.Л., Абуов Т. АДАМ ӨЛІМІНЕ ӘКЕП СОҒАТЫН ЖЕКЕ ТҰЛҒАҒА ҚАРСЫ ҚЫЛМЫСТЫҢ СИПАТТАМАСЫ.....	285
Райымбердиев М.Қ., Іңкәрбеков Д.Б. ЖҮГІРУ ТРЕКЕРЛЕРІН ЖОҒАРЫ ОҚУ ОРЫНДАРЫ СТУДЕНТТЕРІМЕН ӨТКІЗІЛЕТІН САБАҚТАРДА ҚОЛДАНУ: ТИІМДІЛІГІН ЗЕРТТЕУ ЖӘНЕ ЖҮКТЕМЕНІҢ ДЕНЕ БЕЛСЕНДІЛІГІНЕ ӘСЕРІ.....	288
Рустемова Г.Р. ПРАВОВЫЕ РИСКИ И ЦИФРОВИЗАЦИЯ ЗДРАВООХРАНЕНИЯ В РЕСПУБЛИКЕ КАЗАХСТАН.....	290
Самарова Ш. Р., Малгайдарова Г.Т. ПСИХОДИАГНОСТИКА И ПСИХОКОРРЕКЦИЯ МЫСЛИТЕЛЬНЫХ ПРОЦЕССОВ УЧАЩИХСЯ.....	294
Сарыкулова Л.Т., Иманова Г.А., Байузакова Г.И. ТРАНСФОРМАЦИЯ ГЕНДЕРНОЙ СТРУКТУРЫ РЫНКА ТРУДА КАЗАХСТАНА В КОНТЕКСТЕ ГЛОБАЛЬНЫХ МЕЖДУНАРОДНЫХ ПРОЦЕССОВ.....	298

Sultonova D.F. CONDITIONS FOR THE DEVELOPMENT OF METABOLIC SYNDROME DURING SPORTS TRAINING AND ITS CONSEQUENCES (LITERATURE REVIEW).....	304
Tajibayev G.A., Aytenov I.S. ANALYSIS OF THE IMPACT OF SALINITY STRESS ON WHEAT (TRITICUM AESTIVUM L.) GRAIN QUALITY TRAITS.....	306
Тайров Ю.А., Алтынбекова Б.С. ПЕДАГОГТИҢ КӘСІБИ ДЕНСАУЛЫҒЫН САҚТАУ ЖӘНЕ НЫҒАЙТУ.....	310
Талдыбек С.Е., Давлятов Е.У. ҚАЗІРГІ СПОРТТАҒЫ ЖАРАҚАТТАНУ СЕБЕПТЕРІН ТАЛДАУ.....	313
Темирова Ж.Ж., Саметова Г.А., Жәмет Д.А. САНДЫҚ ЭКОНОМИКА ЖАҒДАЙЫНДАҒЫ ЭЛЕКТРОНДЫ КОММЕРЦИЯНЫҢ ДАМУЫ.....	317
Тогаева В.Б., Нұрлыханқызы Е., Әбдіманат А.Ө. ЗАМАНУИ КАДР.....	320
Туманова Г.А. МУЗЫКА И ЛИЧНОСТЬ.....	323
Турашев Е.Н. ПРОЦЕССУАЛЬНЫЙ ПОРЯДОК И ПРАВОВАЯ ПРИРОДА ЗАЛОГА В СИСТЕМЕ МЕР ПРЕСЕЧЕНИЯ.....	326
Turlibek A.N., Pernebek A.A., Satybaldy A.B. THEORETICAL FOUNDATIONS AND CULTURAL DIMENSIONS OF KINSHIP TERMINOLOGY IN KAZAKH AND ENGLISH IN THE DIGITAL AGE.....	330
Убайдаева З.Б., Ермашова А.О., Мамытова А.Ы. ПСИХОЛОГТЫҢ ІШКІ ӘЛЕМІ: КӨМЕКТЕСУШІ НЕГЕ ӨЗІ КӨМЕКСІЗ ҚАЛАДЫ?.....	334
Уйсынбаева К.М., Сатыбалдиева М.Т., Канаева М.П. ҚАЗАҚСТАН РЕСПУБЛИКАСЫНДА МЕДИАЦИЯ ИНСТИТУТЫНЫҢ ДАМУ БОЛАШАҒЫ МЕН ЖАҒДАЙЫ.....	337
Umarova G.A., Baboyev S.K., Kimsanova G.A. STUDYING THE INFLUENCE OF OSMOTIC STRESS FACTORS ON THE GERMINATION PROCESS OF WHEAT SEEDS..	343
Фаизова Э.Р., Наурызбекова А.Е. ПРЕДПРИНИМАТЕЛЬСТВО И ИННОВАЦИИ В ЕВРОПЕЙСКОМ СОЮЗЕ:ИНСТИТУЦИОНАЛЬНЫЕ МЕХАНИЗМЫ И ПЕРСПЕКТИВЫ РАЗВИТИЯ.....	346
Fahriddinova D.K. BIOLOGICAL ACTIVITY OF ESSENTIAL OILS FOUND IN SOME SPECIES OF THE LAMIACEAE FAMILY AND THEIR IMPORTANCE IN THE DEVELOPMENT OF NATURAL SCIENCES (LITERATURE REVIEW).....	350
Туребеков Б.А., Маханбетова А.Қ. ДЕНЕ ШЫНЫҚТЫРУ – САУЫҚТЫРУ ЖӘНЕ СПОРТТАҒЫ ЖҰМЫСТАРЫН ҰЙЫМДАСТЫРУ.....	354
Xalbayeva Sh. SHUKUR XOLMIRZAYEV’IN ANLATILARINDA MILLÎ VE EVRENSEL DEĞERLERİN YORUMU.....	358
Хирманов О.Т., Чинибаева Г.Д. ЖАСТАРДЫҢ ӘЛЕУМЕТТІК БЕЛСЕНДІЛІГІ МЕН ТҰТЫНУ МӘДЕНИЕТІ.....	360
Чинибаева Г.Д., Тогаева В.Б. ҚАЗАҚСТАНДАҒЫ САЛЫСТЫРМАЛЫ ПЕДАГОГИКА: ШЕТ ЕЛДЕРДЕГІ МЕКТЕПТЕГІ БІЛІМ МЕН ТӘРБИЕНІҢ ПЕДАГОГИКАЛЫҚ ИДЕЯЛАРЫН ЗЕРТТЕУ.....	362
Шеримбаева Ж.Д., Турумбетова Г.А. АЗАМАТ СОҒЫСЫ ЖЫЛДАРЫНДАҒЫ ҚАЗАҚСТАННЫҢ ӘСКЕРИ- САЯСИ ЖАҒДАЙЫ.....	366
Yücel Gelışli., L.K. MASALLARIN ÇOCUK EĞİTİMİNDE KULLANIMININ FARKLI BOYUTLARDA İNCELENMESİ.....	369
Тажитаева Р.С., Қуандық Н.Ж. ЖАСТАРДЫҢ САЯСИ ҚҰНДЫЛЫҚТАРЫ ЖӘНЕ АЗАМАТТЫҚ БЕЛСЕНДІЛІГІ: ФОКУС-ТОП ЗЕРТТЕУІ НЕГІЗІНДЕ.....	374
Сыдықбай М.Д., Ораз А.Н. ҚАЗАҚ ТІЛІН ОҚЫТУДАҒЫ ДИАЛОГТІК ОҚЫТУ ТЕХНОЛОГИЯСЫН ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ АРҚЫЛЫ ЖЕТІЛДІРУ.....	379
Турсынова Г.И., Тұрсынбек Н.М. ЖАҒАНДЫҚ ТРЕНДТЕР ЖАҒДАЙЫНДА БІЛІМ БЕРУДІ ИНТЕГРАЦИЯЛАУ: ШЕТ ТІЛІН ЖАСАНДЫ ИНТЕЛЛЕКТ ҚОЛДАНА ОТЫРЫП ОҚЫТУДЫҢ ӘДІСТЕМЕЛІК НЕГІЗДЕРІ.....	383

TASHENEV
UNIVERSITY

«ТӘШЕНЕВ ОҚУЛАРЫ-IV: АІ ДӘУІРІНДЕГІ
ҒЫЛЫМ МЕН БІЛІМ БЕРУДІҢ ЖАҒАНДЫҚ
ПРОЦЕСТЕРІ» АТТЫ ХАЛЫҚАРАЛЫҚ ҒЫЛЫМИ-
ПРАКТИКАЛЫҚ КОНФЕРЕНЦИЯНЫҢ
ЕҢБЕКТЕРІ
I ТОМ

ТРУДЫ
МЕЖДУНАРОДНОЙ НАУЧНО-ПРАКТИЧЕСКОЙ
КОНФЕРЕНЦИИ " ТАШЕНЕВСКИЕ ЧТЕНИЯ-IV:
ГЛОБАЛЬНЫЕ ПРОЦЕССЫ НАУКИ И
ОБРАЗОВАНИЯ В ЭПОХУ ИИ» I ТОМ
ТОМ I

PROCEEDINGS
OF THE INTERNATIONAL SCIENTIFIC AND
PRACTICAL CONFERENCE "TASHENEV READINGS-
IV: GLOBAL PROCESSES OF SCIENCE AND
EDUCATION IN THE AGE OF AI"
ТОМ I

ISBN 978-601-08-6079-7

9 786010 860797